

بىر ئۆمۈر ساقلاشقا ئەرزىيدىغان مەشھۇر شەخسنىڭ تەرجىمىھالى

ماندىپلانىڭ تەرجىمىھالى

MANDELA

1

ئانتونى سامپسون (ئەنگلىيە)

تەرجىمە قىلغۇچىلار: ھەزرىتى ئەلى بارات
قۇدرەت بارات

شىنجاڭ خەلق باش نەشرىياتى
شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

曼德拉传. 维吾尔文 / (英) 桑普森著; 赫孜热提艾力·巴拉提译.
— 乌鲁木齐: 新疆人民出版社, 2015. 3
ISBN 978-7-228-18339-5

I. ①曼… II. ①桑… ②赫… III. ①曼德拉, N.R.(1918~2013)
— 传记 — 维吾尔语(中国少数民族语言) IV. ①K834.787=6

中国版本图书馆CIP数据核字(2015)第046678号

Originally published in the English language by Harper Collins Publishers
under the title

Mandela: The Authorised Biography © Anthony Sampson 1999

Updated material by John Battersby 2011 © Harper Collins Publishers 2011

责任编辑	热依汗古丽·库尔班
责任校对	热娜古丽·阿不里米提
出版发行	新疆人民出版社 新疆人民出版社
电 话	0991-2827472
地 址	乌鲁木齐市解放南路348号
邮 编	830001
印 刷	新疆希望印刷厂
经 销	新疆维吾尔自治区新华书店
开 本	880×1230毫米 32开本
印 张	35.875
插 页	32
版 次	2015年6月第1版
印 次	2015年6月第1次印刷
印 数	1-3000
定 价	90.00 元 (上、下)

ئاددىيغىنا سېلىنغان يۇمىلاق كەپە، مەندېلانىڭ بالىلىق دەۋرى توققۇز يېشىدىن باشلاپ مۇشۇ يەردە ئۆتكەن

مەندېلانىڭ ياش ۋاقتىدىكى
ئاساسلىق ھامىيىسى جۇڭگىن تەبا
دارىندايىبو

1944 - يىلى ماندېلا بىلەن ئېفرىن ماس
يوھاننسىبۇرگتا نىكاھ قەسرنگە قەدەم
قويدى

ماندېلانىڭ 19 ياش ۋاقتى

ماندېلا تامبو بىلەن بىللە
ئولتۇرىدىغان ئىشخانىسىدا

1950 - يوللىرى يوهاننېسزورگتا قارا تەنلىكلەر ھەرىكىتى ئەۋج ئالدى

ماندىلا ۋالتېر سىسۇلۇ،
ماكس، رۇس پرۇست
قاتارلىق كىشىلەر بىلەن
بىللە ئىرقىي ئايرىمچى
ھۆكۈمەتكە قارشى تۇرۇش
دولقۇنىغا ئىشتىراك
قىلدى.

جېرېي موروي قاتارلىق بوكس چېمپيونلىرى بوكس ماھارىتى ھەققىدە
پىكىر ئالماشتۇرماقتا

1952 - يىلى مەنسىتمە سلىك ھەرىكىتىدە مائىدېلا مۇتەئەسسەپ زات دوكتور
موروكا ھەمدە كوممۇنىزمچى دوكتور دادۇ بىلەن مۇرىنى - مۇرىگە تىرەپ جەڭ
قىلماقتا

1958 - يىلى ماندېلانىڭ
ئىككىنچى ئايالى ۋىننى بىلەن
ئۆتكۈزگەن توي مۇراسىمى

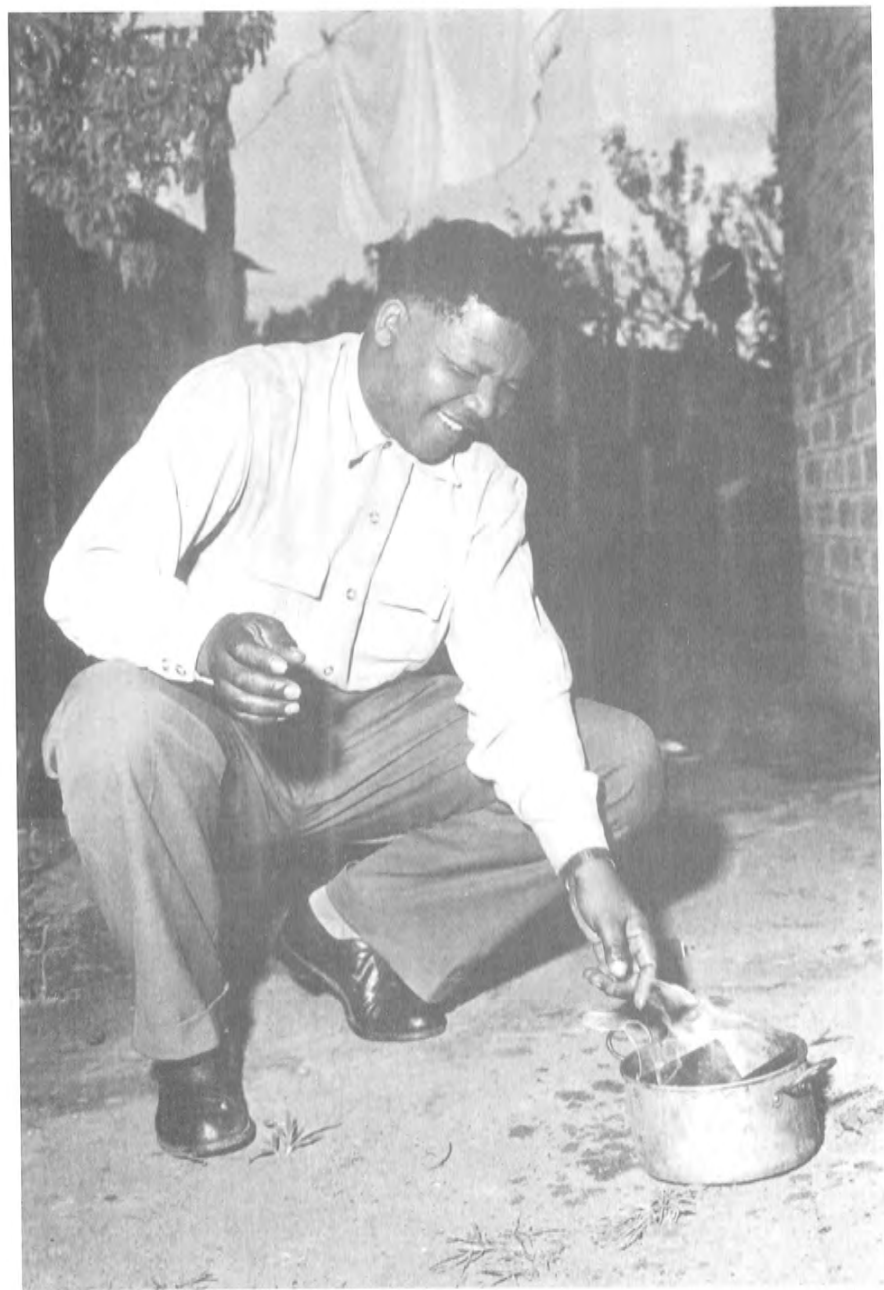
1961 - يىلى ماندېلا، ۋىننى
ئەر - ئايال ۋە ئۇلارنىڭ
ئىككىنچى قىزى جىندىز

كېلىشكەن مەندىلا ۋە ئۇنىڭ ياش، چىرايلىق ئايالى ۋىنى

1958 - يىلى ماندىلا دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتى بىلەن سوتقا تارتىلدى

1960 - يىلى شاربۇپل چوڭ قىرغىنچىلىقىدىن كېيىن، ماندېلا ئۆزىنىڭ يول خېتىنى كۆيدۈرۈۋەتتى

1962 - يىلى ماندىلا ئېفىئوپىيەدىكى بىر يىغىندا
سۈرگۈندە تۇرۇۋاتقان ئولمۇپر تامبو بىلەن كۆرۈشتى

ماندىلا بىلەن روبېرت رىسا ئالجىرىيەگە جايلاشقان ھەربىي ئىشلار باش
ئىشتابىدا ئىنقىلاب رەھبەرلىرى بىلەن كۆرۈشتى ھەمدە پارتىزانلىق ئۇرۇشى
ھەققىدە ئۇلارنىڭ تەكلىپ - پىكىرلىرىنى ئاڭلىدى

1962 - يىلى 6 - ئايدا
ماندىلا لوندوندا

1962 - يىلى كوسا شاھزادىسى
ماندىلا قەبىلىسىنىڭ بەلگىسىنى
بوينغا ئېسىپ سوتقا چىقتى

1964 - يىلى رېۋونىيە سوتىدا ئۆمۈرلۈك قاماق جازاسىغا
 ھۆكۈم قىلىنغان سەككىز كىشى

1964 - يىلى ماندىلاننىڭ ئانىسى پرىتورىيەدە ئۆز ئوغلىنىڭ سوتىغا
 قاتناشتى ھەمدە ئوغلىنىڭ ئۆمۈرلۈك قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغانلىقىنى
 ئۆز كۆزى بىلەن كۆردى. تۆت يىلدىن كېيىن، ماندىلاننىڭ ئانىسى روبېن
 ئارىلىغا ئوغلىنى يوقلاپ بېرىپ بىرنەچچە ھەپتە ئۆتۈپ ۋاپات بولدى

ئاپتونونىڭ تەرجىمىھالى

ئانتونى سامپسون (1926 - يىلى 8 - ئاينىڭ 3 - كۈنى تۇغۇلۇپ، 2004 - يىلى 12 - ئاينىڭ 18 - كۈنى ۋاپات بولغان) جەنۇبىي ئافرىقىلىق مۇخبىر، يازغۇچى ۋە ئالىم؛ ئىزچىل تۈردە جەنۇبىي ئافرىقا مەسىلىلىرىنى تەتقىق قىلغان. 1951 - يىلى ئوكسفورد ئۇنىۋېرسىتېتىنى پۈتكۈزگەندىن كېيىن جەنۇبىي ئافرىقىدىكى قارا تەنلىكلەرنىڭ «دۇمباق» ناملىق ژۇرنىلى، ئەنگىلىيە «كۆزەتكۈچىلەر گېزىتى» نىڭ باش مۇھەررىرى بولغان. «دۇمباق» ژۇرنىلىنىڭ باش مۇھەررىرلىكىنى ئۆتەۋاتقان مەزگىلدە، سوۋېتودا ئىرقىي ئايرىمچىلىققا قارشى تۇرۇشنى مەقسەت قىلغان «مەنسىتمەسلىك ھەرىكىتى» گە تەييارلىق كۆرۈۋاتقان نېلسون ماندىلا بىلەن تونۇشقان.

1995 - يىلى ئانتونى سامپسون ماندىلاننىڭ ماقۇللۇقى بىلەن ماندىلاننىڭ ھۆكۈمەت تەرەپ ئېتىراپ قىلىدىغان رەسمىي تەرجىمىھالىنى يېزىپ چىققان. ماندىلا يەنە ئاپتونونى ئۆزىنىڭ يوهاننېسبۇرگدىكى تۇرالغۇسىغا بىللە ئاشتا قىلىشقا تەكلىپ قىلغان. ماندىلا ئاپتونونىڭ: «بىز ئۇزاق يىللىق دوستلاردىن، سىزگە ئىشىنىمەن» دېگەن ۋە ھالقىلىق مەسىلىلەردە ئاپتونونى بىلەن مۇزاكىرىلەشكەن، شۇنداقلا ئاپتونونى مۇناسىۋەتلىك خەت - چەك ۋە ھۆججەتلەرنى كۆرۈپ چىقىش ھوقۇقىنى بېرىپ، تەرجىمىھالىنىڭ تارىخىي ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن كېلىشىگە پۈتۈن كۈچى بىلەن كاپالەتلىك قىلغان. بۇ كىتابنىڭ ئۆزى ھوقۇق

بەرگەن بىردىنبىر رەسمىي تەرجىمىھال بولۇشنى روياپقا چىقارغان.

ئانتونى سامپسون يەنە «دۇمباق: ئافرىقىدىكى تەۋەككۈلچىلىك خاتىرىسى»، «ئەنگلىيەنى ئوپېراتسىيە قىلىش» (بازارلىق كىتاب)، «يەتتە ئاچا - سىڭىل»، «قارا ۋە ئالتۇن»، شۇنداقلا «شىركەت قۇرغۇچى» قاتارلىق ئەسەرلەرنى يازغان.

كىتابنىڭ قىسقىچە مەزمۇنى

ماندىلا جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ تۇنجى نۆۋەتلىك پىرېزىدېنتى. ئۇ جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ دۆلەت ئاتىسى دەپ ھۆرمەتلەنگەن. ئۇ مەھبۇسلۇقتىن ئەركىنلىك جەڭچىسىگە، ئازادلىقنى نىشان قىلغان جەڭچىدىن يارىشىشنى ئىلگىرى سۈرىدىغان شىجائەتلىك ئەربابقا، بىر پارتىيەنىڭ رەھبىرىدىن بىر دۆلەتنىڭ پىرېزىدېنتىغا ئايلانغان؛ دۆلەتنىڭ دېموكراتىيە مۇساپىسى ۋە تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈشكە پۈتۈن كۈچى بىلەن ئاتلانغان. ماندىلا جەنۇبىي ئافرىقىدا، ھەتتا پۈتۈن دۇنيا مىقياسىدا ئادالەت ۋە ئىززەت - ھۆرمەتنى قولغا كەلتۈرۈشتىكى بۈيۈك نامايەندە بولۇش سۈپىتى بىلەن، دەۋرىمىزدىكى كىشىنى ئەڭ ئىلھاملاندۇرىدىغان مەشھۇر زاتلاردىن بىرسى ھېسابلىنىدۇ.

1995 - يىلى ئاپتور ماندىلاننىڭ ماقۇللۇقى بىلەن، ماندىلاننىڭ ھۆكۈمەت ئېتىراپ قىلىدىغان ئەڭ نوپۇزلۇق تەرجىمىھالىنى يېزىشقا كىرىشكەن. ئاپتور بۇ تەرجىمىھالىنى يېزىش ئۈچۈن ماندىلاننىڭ قەدەم ئىزى تەڭگەنلىكى جايىنىڭ ھەممىسىگە بارغان، ئۆز بايانلىرىنىڭ ئوقۇرمەنلەرنىڭ كۆز ئالدىدا ماندىلاننىڭ رىۋايەتكە تولغان ھاياتىنىڭ مۇكەممەل كارتىنىسىنى نامايان قىلىپ بېرىشنى ئۈمىد قىلغان. ئاپتور ماندىلا چوڭ بولغان ترانسكېيدىكى مۇقەددەس جايىنى زىيارەت قىلغان، شۇنداقلا ماندىلاننىڭ گۈنۈ كەنتىدىكى يېڭى تۇرالغۇسىغىمۇ قەدەم تەشرىپ قىلغان. ئاپتور بۇ جەرياندا ماندىلاننىڭ قەدىناس دوستلىرىنى، كونا خىزمەتداشلىرىنى زىيارەت قىلغان. شۇنداقلا ماندىلاننىڭ

ئىلگىرىكى رەقىبلىرى بىلەنمۇ پىكىرلەشكەن: ئۇلارنىڭ ئارىسىدا گۈندىپايىلار، ئەمەلدارلار، يەنە كۆپلىگەن سىياسىيونلارمۇ بار ئىدى. ئاپتور يەنە سابىق پىرېزىدېنت بوتا، سابىق پىرېزىدېنت دى كلارك ۋە سابىق دىپلوماتىيە مىنىستىرى پىك بوتا قاتارلىقلارنى زىيارەت قىلغان. ئاپتور تەلىيىگە مەندىلەرنى زىيارەت قىلغان ئاۋازلىق ماتېرىيالغا ئېرىشكەن، مەندىلەرنىڭ ئەزەلدىن ئېلان قىلىنىپ باقمىغان تۈرمە خاتىرىلىرىنى كۆزدىن كەچۈرگەن، شۇنداقلا مەندىلەرنىڭ قول يازمىلىرىنىڭ ئەسلىي نۇسخىسىنى، خەت - چەكلىرىنى كۆرۈپ چىققان؛ تا ھازىرغىچە ئېلان قىلىنىپ باقمىغان دىپلوماتىيە ئاخباراتلىرىغا ئېرىشكەن. ئاپتور سىرتقى دۇنياغا مەندىلەرنىڭ رەھبەرلىققا تولغان ئاجايىپ - غارايىپ ھاياتىنى تەسۋىرلەپ بېرىشكە، تارىخنى ئۆز ئەسلىي بويىچە ئىپادىلەشكە، تارىخ كەينىگە يوشۇرۇنغان بۇ سىرلىق شەخسنىڭ قاينام - تاشقىنلىققا تولغان ھاياتىنى نامايان قىلىپ بېرىشكە تىرىشقان.

پىرېزىدېنت مەندىلە بۇ كىتابنىڭ پۈتۈپ چىقىشى ئۈچۈن زور ياردەم بەرگەن: مەندىلە ئالدىراشچىلىق ئىچىدىن ۋاقىت چىقىرىپ، ئاپتورنىڭ كۆپ قېتىملىق زىيارىتىنى زېرىكمەستىن قوبۇل قىلغان، شۇنداقلا بۇ تەرجىمىھالىنىڭ تۇنجى ئارگىنالىنى تولۇق ئوقۇپ چىققان. كىتابتا بايان قىلىنغان بەزى تارىخىي ئەمەلىيەتلەرگە ۋە تەپسىلاتلارغا تۈزىتىش كىرگۈزۈلگەندىن باشقا، ئاپتورنىڭ شەخسىي باھالىرىغا ھېچقانداق ئۆزگەرتىش كىرگۈزۈلمىگەن؛ شۇنداقلا پىرېزىدېنتنىڭ كىشىنى ھاياجانغا سالدىغان باھالىرى ئەسلىي ئارگىنالغا باشقىچە تۈس قوشتى.

شۇ قەدەر بۈيۈك تارىخىي شەخس بىلەن بۇ دەرىجىدە يېقىن ئارىلىقتىن ئالاقە قىلىش بۇ كىتابنى تەڭداشسىز چىنىق ۋە ساقلاش قىممىتىگە ئىگە قىلىش بىلەن بىللە، يەنە كىتابنى ئابىدە خاراكتېرلىك بۈيۈك ئەسەرگە ئايلاندۇرغان.

كىتابقا بېرىلگەن باھا

بۇ — ئوخشاش تۈردىكى تەرجىمىھال ئەسەرلىرىنىڭ ئەڭ ياخشىسى ... بۇ مەندىلا توغرىسىدىكى دەرسلىك خاراكتېرىگە ئىگە نادىر ئەسەر. بۇ ئەسەر مەندىلاغا مۇناسىۋەتلىك بايانلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، شۇڭا ئۇ تەرجىمىھاللار ئارىسىدىكى ئېنىسكلوپېدىيە دەپ ئاتىلىشقا مۇناسىپ... بۇنىڭدىن ئىلگىرى مەندىلانىڭ تەرجىمىھالىنى يازغان ئاپتورلار بىلەن سېلىشتۇرغاندا، سامپسون تېخىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا، تېخىمۇ كەڭ دائىرىدە ئىزدىنىپ، باش تېما ھەققىدە تېخىمۇ كۆپ تەپەككۈر يۈرگۈزگەن. تېخىمۇ كەڭ نەزەر بىلەن مەندىلانىڭ ھاياتىغا تەپسىلىي قاراپ چىققان... ئەسەردە مەندىلا بىلەن ۋىننىنىڭ ئەر - خوتۇنلۇق مۇناسىۋىتىگە ئائىت ۋەقەلىكلەرنىڭ بايانى ۋە بىر تەرەپ قىلىنىشى بۇنىڭدىن ئىلگىرىكى تەرجىمىھاللاردا كۆرۈلمىگەن. ئۇنىڭ تەسۋىرلىرى تولۇمۇ نەپىس، سەمىمىي ۋە ئىنچىكە.

— يۇھاننىسبۇرگ «يۇلتۇز گېزىتى»

بۇ — كىشىنى زوقلاندۇرىدىغان كىتاب ... سامپسوننىڭ سۆز - جۈملىلىرىدە ئورۇنلۇق ئاددىيلىق ۋە روشەنلىك مەۋجۇت ... سامپسون كۆپلىگەن شەخسىي خەت - چەكلەر بىلەن ئۆچرىشىش پۇرسىتىگە ئېرىشكەن، بەزى مۇھىم تارىخىي شەخسلەرنى زىيارەت قىلغان، بۇ باشقا ئاپتورلار بىلەن سېلىشتۇرغۇسىز بىر ئەھۋال ... سامپسون مۇشۇ ئاساستا چوڭقۇر، ئىنچىكە تەتقىق قىلغان ... بۇ كىتابنى ئوقۇپ بولغىنىڭىزدىن كېيىن، ئەگەر بىر

كىتاب ئوقۇش ئارقىلىق بىر ئادەمنى چۈشەنگىلى بولىدۇ دېيىلسە، ئۇنداقتا قېنى ۋە جېنى بار ماندېلاننىڭ كىتابتا جانلىق گەۋدىلەنگەنلىكىنى چوڭقۇر ھېس قىلىپ يېتىسىز.
— جون خېگىن «ئىرېلاندىيە ۋاقت گېزىتى»

بۇ — مۇشۇ ئەسىردىكى ئەڭ ئۇلۇغ شەخسلەردىن بىرسى بولغان ماندېلاننىڭ ھاياتى توغرىسىدىكى نوپۇزلۇق، تەپسىلىي، قىممەتلىك بايانلارنىڭ خاتىرىسىدۇر ... مەن ھەرقانداق بىر تەرجىمىھال ئەسىرىنىڭ بۇ كىتابنىڭ ئالدىغا ئۆتەلمەيدىغانلىقىغا ئىشىنىمەن.

— جاستىن كاترېت «يەكشەنبىلىك تېلېگرامما خەۋەرلىرى گېزىتى»

بۇ كىتاب تولىمۇ رىتىملىق، تەپسىلاتلىرى ئېنىق يېزىلغان بولۇپ، كىتابتا كىشىنى بىزار قىلىدىغان تايىنى يوق مەزمۇنلار ئۇچرىمايدۇ؛ كىتابتا ئەمەلىي ئەھۋال توغرا ئىگىلەنگەن بولۇپ، بىزنى دائىم ھاياجانغا سالىدۇ. بۇ كىتابنى «ماندېلاننىڭ تەرجىمىھالى» دېگەن بۇ تېمىنى يورۇتۇپ بېرەلگەن دەپ ئېيتىشقا بولىدۇ.

— رونالد سىگېر «كۆزەتكۈچىلەر گېزىتى»

بۇ — بىر چوڭقۇر تەتقىقات خاراكتېرلىك نادىر ئەسەر. كىتابنىڭ ئەڭ چوڭ ئالاھىدىلىكى شۇكى، كىتاب ئاپتورى ئانتونى سامپسون ئۆزى تەسۋىرلىمەكچى بولغان مەزمۇنلاردىن ناھايىتى ئۇتۇقلۇق ھالدا ئۆزىنى چەتكە ئالغان ... ئاپتور جەنۇبىي ئافرىقا ئەركىنلىك ھەرىكىتىدىكى ماندېلاننىڭ ئىتتىپاقداشلىرى ۋە دۈشمەنلىرى بىلەن بىۋاسىتە پىكىرلەشكەن.

— ئانگوس كارد «شوتلاندىيە يەكشەنبىلىك گېزىتى»

سامپسوننىڭ تۇتقان يولى سىرلىق تاشقى پەردىنى بۆسۈپ ئۆتۈش بولۇپ، ئۇ بۇ ئارقىلىق شەكلىي ھالدىكى ماندېلانى ئەمەس، بەلكى ھەقىقىي بىر ئىنساننى تەسۋىرلەپ بەرگەن ... ئاپتور مۇشۇ نىشانغا يېتىش جەريانىدا چۈشىنىشلىك، كىشى قەلبىنى لەززىگە سالدىغان بىر پارچە ئەسەرنى ئوقۇرمەنلەر بىلەن يۈز كۆرۈشتۈرگەن ... ماندېلانىڭ 27 يىللىق تۈرمە ھاياتى ناھايىتى موۋەپپەقىيەتلىك تەسۋىرلەنگەن ... سامپسون ئاللىقاچان رىۋايەتتىن ھالقىپ كەتكەن بۇ بۈيۈك ئىنساننى بىزگە تېخىمۇ ياخشى چۈشەندۈرۈپ بەردى.

— گىليان سلوف «پۇل مۇئامىلە ۋاقتى گېزىتى»

بۇ — مەن ئوقۇغان ئەڭ ياخشى سىياسىي تەرجىمىھال ... سامپسون پارچە - پارچە بۆلەكلەرنى شاھانە كىمخاب قىلىپ چىقتى. بۇ ئەسەرگە ئاجايىپ - غارايىپ ئىشلار، دوستلار، دۈشمەنلەر، مەھبۇسلار، ھەتتا پىرىزدېنتلارنىڭ ئۆزىگە خاس پىكىر ۋە كۆز قاراشلىرى كىرگۈزۈلگەن. ماندېلانىڭ تۈرمە ھاياتى ھەققىدە ئاپتور ئۆزىگە خاس چۈشەنچىگە ئىگە: ئاپتور: «مەيلى ئادەتتىكى كىشى ھېسابلانغان ماندېلاغا نىسبەتەن بولسۇن ياكى سىياسىيون ماندېلاغا نىسبەتەن بولسۇن، ئاشۇ يىللار ئۇنىڭ ئۈچۈن تولىمۇ قىممەتلىك» دەپ قارايدۇ.

— رىچارد دودىن «tablet»

ئىنچىكە پىكىر يۈزگۈزۈلگەن نادىر ئەسەر ... جەنۇبىي ئافرىقا ھاكىمىيىتىنىڭ ئۆتكۈنچى دەۋرى ۋە دېموكراتىك ھاكىمىيەتنىڭ دەسلەپكى بەش يىللىق تارىخىنى چۈشەنمەكچى بولغان ئوقۇرمەن بۇ كىتابنى ئوقۇسۇن ... بۇ كىتاب كەلگۈسىدە ماندېلا ھەققىدە يېزىلغان تەرجىمىھاللار ئىچىدە ئەڭ نادىر، ئابدە خاراكتېرلىك ئەسەر بولۇپ قالىدۇ.

— شۇرا ماكس «تايىمس گېزىتى ئالىي
مائارىپ قوشۇمچە سانى»

بۇ — ناھايىتى تەپسىلىي يېزىلغان سىياسىي تارىخ، پىشقان
بىر سىياسىيونغا ئوقۇلغان مەدھىيە، شۇنداقلا ماندېلانىڭ
ئادەتتىكى ئادەملەر تەسەۋۋۇر قىلالمايدىغان يۈكسەك
جاسارىتىنىڭ رېئال كارتىنىسى.

— «كېكس كىتاب باھاسى»

بۇ — تولىمۇ قالتىس كىتاب ... كىتابتىكى ۋەقەلىكلەر
كىشىنى ئۆزىگە جەلپ قىلىدۇ ... سامپسون ئەڭ نوپۇزلۇق
تەرجىمىھال يازغۇچىسى.

— بلەين روستران «كونا ئۇستىخان»

كىرىش سۆز

مەن بۇ كىتابنى يېزىش شەرىپىگە ئېرىشكىنىمدىن قاتتىق ھاياجانلاندىم، شۇنداقلا زىممەمگە چۈشكەن مەسئۇلىيەتنىڭ ناھايىتى زورلۇقىنى ھېس قىلدىم. 1995 - يىلى مەن پىرىزدېنت ماندىپلاغا خەت يېزىپ، ئۇنىڭ ماقۇللۇقىنى ئالغان ئاساستا، ھۆكۈمەت تەرەپ ئېتىراپ قىلىدىغان نوپۇزلۇق بىر پارچە تەرجىمىھالىنى يېزىپ چىقىش ئويۇمنىڭ بارلىقىنى ئېيتتىم. پىرىزدېنت ماندىپلا خېتىمنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن، مېنى ئالايىتەن يوهاننېسبۇرگتىكى تۇرالغۇسىغا بىللە ئاشتا قىلىشقا تەكلىپ قىلدى. ئۇ ئىككىمىزنىڭ ئۇزاق يىللىق قەدىناس دوستلاردىن ئىكەنلىكىمىزنى، ئۆزىنىڭ ماڭا ئىشىنىدىغانلىقىنى ھەم بۇ ۋەزىپىنى ماڭا تاپشۇرۇشنى خالايدىغانلىقىنى ئېيتتى ۋە چاقچاق قىلىپ: «بىزنىڭ تۇنجى قېتىم يەر ئاستى قاۋاقخانىسىدا كۆرۈشكەنلىكىمىزنى تىلغا ئالمىسىڭىزلا بولدى» دېگەن گەپنى قوشۇپ قويدى. پىرىزدېنت يەنە 1962 - يىلى سوراق قىلىنىشنى كۈتۈپ تۇرۇۋاتقاندا، مەن يازغان «ئەنگىلىيەنى ئوپىراتسىيە قىلىش» ناملىق كىتابنى ئوقۇغانلىقىنى ئېيتتى. ئۇ يەنە ھالقىلىق مەسىلىلەردە مەن بىلەن مۇھاكىمە ئېلىپ بېرىشقا، تارىخىي پاكىتلارنىڭ ئىمكانقەدەر توغرا بولۇشىغا كاپالەتلىك قىلىشقا ۋەدە قىلدى ھەمدە مېنىڭ مۇناسىۋەتلىك خەت - چەك ۋە ھۆججەتلەرنى كۆرۈشۈمگە ئالاھىدە ھوقۇق بەردى. بۇنىڭدىن باشقا ئۇ يەنە مېنى ئۆز ئالدىمغا ھۆكۈم چىقىرىشقا، ئۆز باھالىرىمنى ئوتتۇرىغا

قويۇشقا رىغبەتلەندۈرۈپ: «بىزنىڭ ھازىرقى ئەڭ مۇھىم ۋەزىپىمىز — خاتالىقلاردىن ئىبرەت ئېلىش» دېدى ھەمدە «مەن پەرىشتە ئەمەس» دېگەن گەپنى يېنىش - يېنىشلاپ تەكىتلىدى.

مەن 1951 - يىلى يوهاننېسبۇرگتا ماندېلا بىلەن تونۇشۇش شەرىپىگە ئېرىشكەندىم. شۇنىڭدىن كېيىنكى ئون يىلدا ماندېلا ئۈچۈن ئىنتايىن مۇھىم بولغان پەيتلەرگە، ئۇ تۈرمىگە قامالغۇچە بولغان ئارىلىقتىكى ئىشلارغا تەڭ شاھىت بولدۇم. ماندېلا بىلەن قەدىناسلاردىن بولۇپ قېلىشىمنى يەنىلا ئۆزۈمنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىغا كېلىپ، قارا تەنلىكلەرنىڭ «دۇمباق» ناملىق ژۇرنىلىغا باش مۇھەررىر بولغان ۋاقتىدىن باشلىشىمغا توغرا كېلىدۇ. قارا تەنلىكلەرنىڭ «دۇمباق» ناملىق ژۇرنىلى يوهاننېسبۇرگتىكى سانسىزلىغان قارا تەنلىك تالانتلىق يازغۇچىلار، مۇزىكانتلار ۋە سىياسىيونلار ئۈچۈن ئۆز تالانتىنى نامايان قىلىدىغان بىر دەۋرانى ئېچىپ بەرگەندى. 1948 - يىلى ئىرقىي ئايرىمچى ھۆكۈمەت تەختكە چىققاندىن تارتىپ، جەنۇبىي ئافرىقىدىكى قارا تەنلىكلەرنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكەتلىرى بارغانسېرى ئەۋجىگە چىقىشقا باشلىدى، «دۇمباق» ناملىق بۇ ژۇرنال بۇ ھەرىكەتلەرنى يېقىن ئارىلىقتىن تۈرۈپ كۆزىتىش، چۈشىنىش ۋە بىرىنچى قول ماتېرىياللارغا ئېرىشىش پۇرسىتىگە ئېرىشتۈردى. 1952 - يىلى مەن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ «مەنستەمەسلىك ھەرىكىتى»نى قانات يايدۇرۇش قارارىنى ماقۇللاش توغرىسىدىكى قۇرۇلتىيىغا قاتنىشىپ، ماندېلانىڭ بىرىنچى شۆبە پىدائىيلار قوشۇنىنى قۇرغانلىقىغا شاھىت بولدۇم؛ 1954 - يىلى ماندېلانىڭ سوفىياتاۋنى ۋەيران قىلىش ئۈچۈن قوزغىغان ئاممىۋى قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم. سوفىياتاۋن بىر نامراتلار گەمىسى بولۇپ، ئۇ يەردە ئوخشىمىغان ئىرقىتىكى نامرات خەلقلەر توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقاندى. مەن ئۇ يەردە بىرقانچە كۆڭۈللۈك ئاخشاملارنى ئۆتكۈزگەندىم.

1957 - يىلى دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتىگە سوت ئېچىلىۋاتقان مەزگىلدە ماندىپلا بىلەن كۆرۈشۈش پۇرسىتىم تېخىمۇ كۆپەيدى، كېيىن مەن يەنە مۇشۇنى تېما قىلىپ بىر پارچە كىتاب يازدىم. 1960 - يىلى «كۆزەتكۈچىلەر گېزىتى» نىڭ مۇخبىرى سالاھىيىتىم بىلەن شارپۇپل كىرىزىسىنى خەۋەر قىلدىم ھەمدە چوڭ قىرغىنچىلىقتىن كېيىن سوۋىتتودا ماندىپلانى زىيارەت قىلدىم. ماندىپلانى تۈرمىگە تاشلىنىشتىن بۇرۇن، يەنى 1964 - يىلى پىرېتورىيەدە ئۆتكۈزۈلگەن رىۋونىيە سوتىدا ئەڭ ئاخىرقى قېتىم كۆردۈم. مەن شۇ قېتىملىق سوتقا سىرتتىن قاتناشقانىدىم، شۇ چاغدا ماندىپلا ئەڭ ئاخىرقى قېتىم سۆزلەيدىغان نۇتۇققا تەييارلىق قىلىۋاتاتتى. ماندىپلانىڭ 27 يىللىق تۈرمە ھاياتىغا شاھىت بولۇش پۇرسىتىگە ئېرىشەلمىگەن بولساممۇ، لېكىن بىر مۇخبىر بولۇش سۈپىتىم بىلەن مۇشۇ ئارىلىقتا جەنۇبىي ئافرىقىنى كۆپ قېتىم ساياھەت قىلىپ، ماندىپلانىڭ لوندون ۋە باشقا جايلارغا سۈرگۈن قىلىنغان سەپداشلىرى بىلەن ئالاقىلىشىپ تۇردۇم. 1980 - يىللىرىنىڭ ئوتتۇرىسىدا جەنۇبىي ئافرىقىدىكى توقۇنۇش ئۈزۈكسىز ئەۋجگە چىقتى. مۇشۇ مەزگىلدە مەن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ لوندوندا تۇرۇۋاتقان رەئىسى ئولمۇپىر تامبو بىلەن كۆپرەك ئالاقىلەشتىم ھەمدە ئۇنى ئەنگىلىيەنىڭ سودا ساھەسىدىكى زاتلار بىلەن كۆپ قېتىم كۆرۈشۈشكە ئورۇنلاشتۇردۇم. مەن يەنە ۋېننى ماندىپلا بىلەن تېلېفوندا دائىم ئالاقىلىشىپ تۇردۇم. قارا تەنلىكلەر سىياسىيسى ۋە سودا ئەكس ئەتكۈزۈلگەن «قارا ۋە ئالتۇن» ناملىق كىتابىمغا ماتېرىيال توپلاش ئۈچۈن 1985 - يىلىدىن 1986 - يىلىغىچە داۋاملاشقان كىرىزىس مەزگىلىدە، جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتى 1986 - يىلى مېنىڭ چېگرادىن كىرىشىمنى چەكلىگۈچە بولغان ئارىلىقتا يوهاننېسبۇرگقا قايتا - قايتا باردىم. كېيىن جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتى مېنىڭ چېگرادىن كىرىشىمنى چەكلەش بۇيرۇقىنى ئەمەلدىن قالدۇردى،

شۇنىڭ بىلەن 1990 - يىلى 2 - ئايدا ماندىپلا قويۇپ بېرىلىشتىن بۇرۇن جەنۇبىي ئافرىقىغا يەنە باردىم ۋە ئۇنى سوۋىتودىكى ئۆيىگە ھەپتىسىگە ئىككى قېتىم يوقلاپ بېرىپ تۇردۇم. شۇنىڭدىن كېيىنكى تۆت يىلدا ماندىپلا بىلەن كۆپ قېتىم كۆرۈشۈش شەرىپىگە ئائىل بولدۇم. ئۇنىڭ بىلەن بەزىدە لوندوندا كۆرۈشتۈم. لوندوندىكى پۇل ئويلاش زىياپەتلىرىدە ئۇ مەندىن ئۆزىنى زىياپەتكە كەلگەن مېھمانلار بىلەن تونۇشتۇرۇپ قويۇشنى ئۆتۈندى. يەنە بەزىدە يوهاننېسبۇرگتا كۆرۈشتۈم. مەن يوهاننېسبۇرگقا دائىم باراتتىم، مەن دەل ئاشۇ يەردە 1994 - يىلى 4 - ئايدا ئۆتكۈزۈلگەن چوڭ سايلامنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرگەندىم.

خام ماتېرىيال تەييارلاش باسقۇچىدا ئايالىم سارنىڭ ھەمراھلىقىدا نەچچە قېتىم جەنۇبىي ئافرىقىغا باردىم. بىزنىڭ قەدەم ئىزىمىز ماندىپلا بارغانلىكى جايلارنىڭ ھەممىسىگە بېرىپ يەتتى. ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئەھۋاللاردا ئۆزگىرىش بولدى، نۇرغۇن ئىشلار ئەسلىي ھالىتىدەك بولماي قالغانىدى. لېكىن، ھەر قېتىم بىر جايغا بارغان چېغىمىزدا شۇنى چوڭقۇر ھېس قىلاتتىم، شۇنداق تۇيغۇلارغا چۆمۈلەتتىم. بايان قىلىپ بەرگەنلىرىم بىلەن باغلىغان مۇناسىۋەتلىرىمنىڭ ئوقۇرمەنلىرىمنىڭ كۆز ئالدىدا ماندىپلانىڭ رىۋايەتكە ئولغان ھاياتىنىڭ مۇكەممەل كارتىنىسىنى نامايان قىلىپ بېرىشىنى ئۈمىد قىلاتتىم. مەن پىرىزدېنت ماندىپلانىڭ ئوخشىمىغان دەۋر ۋە سورۇندىكى سىماسىنى كۆردۈم: ماندىپلانىڭ پىرىتورىيە ۋە كېيىپتاۋنىدىكى ئىشخانىسى ۋە تۇرالغۇسىدا، خوفتوندىكى ئۆيىدە، روبېن ئارىلىدا، كەچلىك زىياپەتلىرىدە، كېيىپتاۋنىدا ئېچىلغان يىغىنلاردا، بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ نيۇيوركتىكى باش ئىشتابىدا ياكى لوندونغا دۆلەت ئىشلىرى زىيارىتى ئۈچۈن كەلگەن چېغىدا كۆرۈشتۈم. مەن يەنە ماندىپلا كىچىك ۋاقتىدا ئۆسۈپ، چوڭ بولغان جايغا — ترانسكېيىدىكى

«مۇقەددەس جاي» غا، گۈنۈ كەنتىدىكى يېڭى تۇرالغۇلارغا باردىم. زىيارەت داۋامىدا مەندېلانىڭ نۇرغۇن قەدىناس دوستلىرىنى، خىزمەتداشلىرىنى زىيارەت قىلدىم؛ ئۇنىڭ بۇرۇنقى رەقىبلىرى بىلەن پىكىر ئالماشتۇردۇم؛ ئۇلارنىڭ ئىچىدە تۈرمە گۈندىپايلىرىمۇ، ئەمەلدارلارمۇ، سىياسىي داھىيلارمۇ بار ئىدى. مەن «قاقاسلىق» قا بېرىپ سابىق پىرېزىدېنت بوتانى زىيارەت قىلدىم، كېيىن ئۇنىڭ سابىق پىرېزىدېنت د. كلاركنى كۆردۈم، ترانسۋالغا بېرىپ سابىق دىپلوماتىيە مىنىستىرى پىك بوتانى يوقلىدىم.

1994 - يىلى مەندېلانىڭ سانسىزلىغان ئوقۇرمەنلەرگە ئىلھام بېغىشلىغان تەرجىمىھالى «مەندېلانىڭ ئەركىنلىك يولى» نەشر قىلىندى. بۇ كىتابتا مەندېلانىڭ ئۆزىنىڭ سىياسىي ھاياتى ھەققىدىكى خاتىرىلەر ۋە بايانلىرى تەسۋىرلەنگەندى، بۇنى ئەھمىيىتى ئىنتايىن زور كىتاب دېيىشكە بولاتتى. بۇ كىتابنى يېزىش جەريانىدا «مەندېلانىڭ ئەركىنلىك يولى» ناملىق كىتابنىڭ ھەمكارلاشقۇچىسى رېچارد ستېنېگېل ئەپەندىمنىڭ زور كۈچ بىلەن قوللىشىغا ئېرىشتىم. ماڭا ئۇنىڭ ئەينى چاغدا مەندېلغا ئەپەندىم بىلەن قىلىشقان ئۇنئالغۇلىق زىيارىتىنىڭ زور ياردىمى بولدى. مەن يەنە مەندېلانىڭ تېخى ئېلان قىلىنمىغان تۈرمە خاتىرىلىرىنى ئوقۇدۇم، قول يازمىلىرىنىڭ ئەسلىي نۇسخىسىنى كۆردۈم. مەندېلانىڭ تەرجىمىھالى ئۇ پىرېزىدېنتلىققا سايلانغان دەسلەپكى مەزگىللىرىدە نەشر قىلىنغانىدى. ئەينى چاغدا بۇ كىتابنىڭ سىياسىي جەھەتتىكى قىممىتى ناھايىتى زور ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە مەندېل تولىمۇ كەمتەر ئادەم ئىدى. شۇنداق بولغاچقا مۇشۇلارنىڭ ھەممىسى ماڭا نۇرغۇن بوشلۇق ئانا قىلغانىدى. بىزنىڭ كۆرمەكچى بولغىنىمىز «ئۇ كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە قانداق ئادەم ئىدى، ئۇ دوست ۋە دۈشمەنلىرى بىلەن قانداق ئۆتەتتى؟» دېگەندەك تېخىمۇ ئىستېرېئولاشقان كارتىنا ئىدى. ئۇنى ئەينى چاغدىكى خەلقئارالىق ئارقا كۆرۈنۈش

ئۈستىگە قويغان چېغىمىزدىلا ئاندىن ئۇ تېخىمۇ ئىستېرېئولۇق، تېخىمۇ جانلىق يوسۇندا نامايان بولاتتى.

ماندىپلار رىۋايەتكە تولغان ئەزىم ھاياتىدا گادەتتىكى كىشىلەر تەسەۋۋۇر قىلالمايدىغان ئازاب - ئوقۇبەت ۋە جاپا - مۇشەققەتلەرنى بېشىدىن كەچۈردى. شۇڭا، بۇ كىتابنى يېزىش جەريانىدا مەن سىرتقى دۇنيانىڭ كۆزى ئارقىلىق ئۇنىڭ رىۋايەتكە تولغان ھاياتىنى تېخىمۇ رەڭدار تەسۋىرلىمەكچى بولدۇم؛ ئەينى چاغدىكى جىمى تەپسىلاتلارنى ئەسلىگە قايتۇرۇشقا ۋە قايتا نامايان قىلىشقا تىرىشتىم. بۇنىڭدىن باشقا مەن يەنە ماندىپلانىڭ تۈرمىدىكى ئوبرازىنىڭ قانداق قىلىپ كۈنسىرى بۈيۈكلەشكەنلىكىنى ۋە ئەڭ ئاخىردا دۇنياۋى تەسىر كۈچىنى قانداق شەكىللەندۈرگەنلىكىنى، شۇنداقلا ئەينى چاغدا مەھبۇسلۇق ھالىتىدە تۇرۇۋاتقان ماندىپلانىڭ قانداق قىلىپ ئۆز غايىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرغانلىقىنى جانلىق بايان قىلدىم.

ماندىپلانىڭ ئۇزاق تۈرمە ھاياتى مېنىڭ بۇ كىتابنى يېزىشىمدىكى بىر مۇھىم نۇقتا بولغاچقا، ناھايىتى كەڭ كۆلەمدە زىيارەت قىلدىم، ئەزەلدىن سىرتقا ئاشكارىلىنىپ باقمىغان خەت - چەك ۋە ھۆججەتلەرنى كۆرۈپ چىقتىم. ماندىپلانىڭ تۈرمە ھاياتىدا نامايان قىلغىنى گادەمنىڭ كۈچ - قۇدرىتى ۋە كىشىلىك خاراكتېرىگە بولغان بىر زور سىناق ئىدى. بىر تەرجىمىھال يازغۇچىسىغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، بۇ كەچۈرمىش ناھايىتى زور قىممەتكە ئىگە: ئۇ بىزگە ھەممىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بىر مەيدان ئاشكارا ئويۇننى ئەمەس، بەلكى بىر شەخسى تۇرمۇش تەپسىلاتلىرىنى نامايان قىلىپ بېرىدۇ؛ ماندىپلانىڭ دوست - يارەنلىرى ۋە تۈرمە گۇندىپايلىرى بىلەن بولغان بۇرۇنقى مۇناسىۋىتى دۇنيا جامائىتى تەرىپىدىن تەرىپلىنىپ كەلمەكتە. ئۇنىڭ ئەھمىيىتى ئافرىقىنىڭ سىياسىي قاتلىمىدىن ئاللىقاچان ھالقىپ كەتكەندى. ماندىپلانىڭ تۈرمىدە ئۆتكەن ھاياتى ھەمىشە ئۇنىڭ سىياسىي ھاياتىنىڭ ئۈزۈلمە قاتلىمى دەپ قارىلىدۇ.

لېكىن، مېنىڭ قارىشىمچە، ماندىبلاننىڭ تۈرمە ھاياتى ماندىبلاننىڭ كەلگۈسى تەرەققىياتى ئۈچۈن ئىنتايىن مۇھىم ئىدى. دەل ئاشۇ تۈرمە ھاياتى ماندىبلادا جاھىل، بويىنى قاتتىق خاراكتېرنى پەيدا قىلغان؛ ئۇنىڭ ئۆز پىكرىدىن ئالدىراپ يانمايدىغان پائالىيەتچىلىك خاراكتېرنى كۈنسېرى پىشىپ يېتىلدۈرگەن. نەتىجىدە ئۇ تەدرىجىي ھالدا ئۆزى ھەققىدە قاتتىق ئويلىنىدىغان، ئۆزىگە قاتتىق تەلەپ قويىدىغان دۇنياۋى سىياسىيون بولۇپ يېتىشىپ چىققان.

ماندىبلاننىڭ خەت - چەكلىرىنى ئوقۇش، تا ھازىرغىچە سىرتقا ئاشكارىلانمىغان دىپلوماتىيە ئاخباراتلىرىنى كۆرۈش ئارقىلىق ماندىبلاننىڭ كەچۈرمىشلىرىنى دۇنياۋى ئارقا كۆرۈنۈش ئاستىغا قويۇپ چۈشىنىشكە تىرىشتىم. كىتابتا مەن غەرب دۇنياسىنىڭ 20 - ئەسىرنىڭ 60 - ، 70 - يىللىرىدىكى جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ دۆلەت ئىچىدە بارغانسېرى كۈچىيىۋاتقان كىرىزىسقا بولغان خاتا چۈشەنچىسىنى، ئۇلارنىڭ بۇ كىرىزىسنى بىر تەرەپ قىلىشتىكى خاتا ئۇسۇللىرىنى ھەمدە سوغۇق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشى تەپەككۈرنىڭ تەسىرى ئاستىدىكى غەرب دۇنياسىنىڭ ماندىبلادا ۋە ئۇنىڭ دوست - يارەنلىرىگە بولغان خاتا تونۇشىنى بايان قىلدىم. كىتابتا يەنە ماندىبلاننىڭ دۇنيا سىياسىي سەھنىسىدىن بىر مەزگىل غايىب بولغانلىقىنى، ھۆكۈمەت ۋە خەلق ئاممىسىنىڭ ئۇنىڭ شان - شۆھرىتىنىڭ ئەسلىگە كېلىشىگە قوشقان تۆھپىلىرىنى بايان قىلدىم. تاشقى دۇنيادىكىلەرنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىغا بولغان كۆز قارىشى تولىمۇ ئۆزگىرىشچان ۋە پەرقلىق ئىدى؛ دەسلەپتە كىشىلەر جەنۇبىي ئافرىقا پات ئارىدا قانلىق قىرغىنچىلىققا دۇچ كېلىدۇ دەپ قاراشتى؛ كېيىن بۇ يەر ماندىبلانى مەركەز قىلغان ھالدا سۆھبەتلىشىش ۋە ياراشتۇرۇلۇشنىڭ ئۈلگىسىگە ئايلاندى. كىتابتا مەن مۇشۇلارنى تولۇقى بىلەن ئوتتۇرىغا تاشلىدىم.

بۇ مۇشكۈل ۋەزىپە ئالدىدا پىرىزىدېنت ماندىبلادا ماڭا غايەت

زور ياردەم قىلدى: ئۇ ناھايىتى ئالدىراشلىق ئىچىدىن ۋاقىت چىقىرىپ، مېنىڭ ئۆزىنى زىيارەت قىلىشىمغا ماسلىشىپ بېرىپلا قالماي، يەنە كىتابنىڭ دەسلەپكى ئارگىنالىنى تەپسىلىي كۆرۈپ بەردى. بەزى تارىخىي پاكىت ۋە تەپسىلاتلارغا ئۆزگەرتىش كىرگۈزگەندىن باشقا يەنە ماڭا بەرگەن ۋەدىسىگە ئەمەل قىلىپ، ئۆز باھايىمنى بەرگەن جايلارغا ھېچقانداق ئۆزگەرتىش كىرگۈزمىدى. شۇنداقلا پىرىنسىپلارنىڭ كىشىنى ھايانغا سالىدىغان باھالىرى ئەسلىي ئارگىنالغا باشقىچە تۈس قوشتى. شۇنداق دېيىشكە بولاتتىكى، بۇنچە زور تەسىرگە ئىگە بىر تارىخىي شەخس بىلەن ھايات ۋاقتىدا يېقىن ئارىلىقتا تۇرۇپ ئالاقە قىلىش كىشىگە ئۈنچە ئاسان ئېسىپ بولمايتتى.

بۇنىڭدىن باشقا، مەن يەنە ماندىپلانىڭ سىرداش دوستلىرىنىڭ زور كۈچ بىلەن قوللىشىغا ئېرىشتىم. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى نۇرغۇن كىشىلەر 50 - يىللارنىڭ باشلىرىدىن تارتىپ مەن بىلەن يېقىن دوستلاردىن بولۇشقانىدى. ئەخمەد كاترادا ماندىپلانىڭ تۈرمىدىكى سەپىدىشى بولۇپ، ماندىپلا بىلەن تۈرمىدە 25 يىللىق جاپا - مۇشەققەتنى بىللە باشتىن كەچۈرگەنىدى. بۇ كىتابنى يېزىش جەريانىدا كاترادا ماڭا باش مەسلىھەتچى بولدى، مېنى نۇرغۇن ئۇچۇرلار بىلەن تەمىنلىدى. مەن ئۇنىڭ ياردىمىدە ماندىپلانىڭ ھىم يېپىلغان دەرۋازا كەينىدىكى شانلىق دۇنياسى ۋە سىرلىق تارىخىنى ئەھلى جامائەتنىڭ كۆز ئالدىدا نامايان قىلىپ بەردىم. بۇ كىتابنى تەييارلاش جەريانىدا سىزگە ئالدىراشلىق ئىچىدىن ۋاقىت چىقىرىپ، مەن بىلەن كۆپ قېتىم سۆھبەتلىشىپ ئىلھامىمنى قوزغىدى ھەمدە ئۆزىنىڭ سىياسىي ئىشلارغا قاتنىشىشتىكى ئۆزگىچە چۈشەنچىلىرى ۋە 50 نەچچە يىلدىن بۇيانقى چوڭقۇر ئويلىنىشلىرىنى كىرگۈزدى. ماڭا ماخاراج ئەسەرنىڭ دەسلەپكى ئارگىنالىنى تولۇق ئوقۇپ چىقىپ، ئۆز ئۆيىدە ئەتىۋارلىنىپ ساقلىنىۋاتقان تۈرمىنىڭ ئىچى - تېشى ھەققىدىكى تارىختا يېزىپ قالدۇرۇلمىغان ۋەقەلەرنى

ئاشكارىلىدى. پىرېزىدېنت ۋە ئىچكى كابىنېت باش ۋەزىرى
ئىشخانىسىنىڭ مۇدىرى، پىروفېسسور جەكس گېرۋېلمۇ مېنى
ئۆزى ياخشى چۈشىنىدىغان ماندىپلا ۋە ئۇنىڭ ھۆكۈمىتىنىڭ
ئەھۋالى بىلەن تەمىنلىدى. نادىن گوردېمېر مەن بىلەن ئەڭ
ئۇزاق باردى - كەلدى قىلغان، شۇنداقلا مەن ئەڭ قەدىرلەيدىغان
ئاق تەنلىك دوستۇم ئىدى، يوهاننىسبۇرگتىكى ۋاقتىمدا ئۇنىڭ
بىلەن دائىم بىللە يۈرەتتىم. ئۇ پىرېزىدېنتنىڭ قەدىناس دوستى
بولغاچقا، نۇرغۇن تارىخىي ۋەقەلەرنى ئۆز بېشىدىن
ئۆتكۈزگەنىدى. نادىن گوردېمېرنىڭ مېنىڭ مۇشۇ تارىخلارغا
بولغان ئۆزگىچە كۆزىتىشلىرىم ۋە ھېس - تۇيغۇلىرىمغا بولغان
تۆھپىسىمۇ زور ئىدى. ئادېلەيد تامبو ئولېۋېر تامبونىڭ
يەسىرىسى بولۇپ، مېنىڭ لوندون ۋە يوهاننىسبۇرگتىكى
ۋاقتىمدىكى دوستۇم ئىدى. ئۇ تەمىنلىگەن ئەسلىمىلەر ۋە خەت -
چەكلەر بىزنى ماندىپلا ئەر - ئايال بىلەن تامبو ئەر - ئايال
ئوتتۇرىسىدىكى دوستلۇقنى ئومۇميۈزلۈك چۈشىنىشىمىزنى
قىممەتلىك تارىخىي ماتېرىيال ۋە ئاساسلار بىلەن
تەمىنلىگەنىدى. جورجى بىزۇس ماندىپلانىڭ تۇنجى ۋاكالىتلىك
ئادۋوكاتى ئىدى. مەن ئۇنىڭ بىلەن تۇنجى قېتىم رېۋونىيە
سوتىدا كۆرۈشكەندىم. كېيىن مەن جەنۇبىي ئافرىقىغا ھەر
قېتىم بارغىنىمدا ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشەتتىم. شۇنداق دېيىشكە
بولاتتىكى، بىزۇسنىڭ ئەقىل - پاراسىتى ۋە ئۇنىڭ ئۆتكەن
ئىشلارغا بولغان جانلىق ئەسلىمىلىرى مەزكۇر كىتابنىڭ
شۆھرىتىنى يەنىمۇ ئاشۇردى.

بۇنىڭدىن بۇرۇن ماندىپلانىڭ تەرجىمىھالىنى يازغان ئىككى
يازغۇچىمۇ پىرېزىدېنتنىڭ ئۆمۈرلۈك دوستلىرى ئىدى. بۇ
كىتابنى يېزىش جەريانىدا ئۇلارمۇ ماڭا مەردانىلىك بىلەن ياردەم
قىلدى، قىممەتلىك پىكىر - تەكلىپلەرنى بەردى، مېنى
قىممەتلىك تارىخىي ماتېرىياللار بىلەن تەمىنلىدى. مەرى بېنسون
لوندوندىكى ئىرقىي ئايرىمچىلىققا قارشى تۇرۇش ھەرىكىتىنىڭ

كونا بىر ئەۋلاد تەشەببۇسچىسى ئىدى. ئۇنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ۋە ماندىپلا جەمەتىنىڭ تارىخىغا نىسبەتەن ئۆزىگە خاس چۈشەنچىلىرى بار ئىدى. 50 - يىللاردىن باشلاپ، ئالاھىدە ھالقىلىق پەيتلەردە ماندىپلانىڭ يېنىدا فاتىمە مىل ئىزچىل ھەمراھ بولۇپ كەلگەنىدى. بۇ كىتابنى يېزىش جەريانىدا فاتىمە مىلمۇ مېنى قىممەتلىك تەكلىپ - پىكىر ۋە ھۆججەت - ماتېرىياللار بىلەن تەمىنلىدى. قەدىناس دوستۇم جوئى مېنىل بۇرۇن ماندىپلا ھەققىدە بىر ھۆججەتلىك فىلىم ئىشلىگەنىدى. ئۇ ھەتتا بۇ كىتابنى يېزىشىمنى قوللاش ئۈچۈن مېنى زور مىقداردىكى زىيارەت ماتېرىياللىرى بىلەن تەمىنلىدى. نۇرغۇن يېڭى دوستلىرىمۇ ماڭا خالىسا ياردەم قىلدى، مەن بۇلارنىڭ ئىچىدىكى گېل گېخارتقا ئالاھىدە رەھمەت ئېيتىمەن. گېخارت تولىمۇ بىلىملىك ئايال ئىدى. ئۇ باش مۇھەررىرلىكىنى ئىشلىگەن جەنۇبىي ئافرىقىدىكى قارا تەنلىكلەر سىياسىسى توغرىسىدىكى «قارشىلىق كۆرسىتىشتىن جەڭ ئېلان قىلىشقىچە» ناملىق بەش توملۇق تارىخىي ئوقۇشلۇق تارىخ ئۆگەنمەكچى بولغان بارلىق ئوقۇغۇچىلارنىڭ زۆرۈر ئوقۇشلۇقى ئىدى. گېخارت ماڭا نۇرغۇن قىممەتلىك تەكلىپ - پىكىرلەرنى بېرىپلا قالماي، يەنە مېنى نۇرغۇن قىممەتلىك ماتېرىياللاردىن تەڭ بەھرىمەن قىلدى. بۇنىڭ ئىچىدە ئۇنىڭ تېخى ئېلان قىلىنمىغان نۇرغۇن ھۆججەتلىرى ۋە زىيارەت خاتىرىلىرى بار ئىدى.

جەنۇبىي ئافرىقىدىكى نۇرغۇن كىتاب ۋە ئارخىپ باشقۇرغۇچىلارمۇ ماڭا ناھايىتى چوڭ ياردەم قىلدى: ئۇلار مېنى كىشىلەرگە تېخى ئاشكارىلانمىغان قىممەتلىك ئارخىپ ۋە ماتېرىياللار بىلەن تەمىنلىدى. ماڭا ياردەم بەرگەن كۈتۈپخانا ۋە مەن پايدىلانغان ماتېرىياللار تۆۋەندىكىچە: يوهاننىسبۇرگتىكى بۇرانسپىست كۈتۈپخانىسى، ۋىتۋاتېرسرەند ئۈنۈمپرسىتېتى كالىن كۈتۈپخانىسى، يوهاننىسبۇرگ بېكىرخائۇس ۋە فورتخاير

ئۇنىۋېرسىتېتىدا ساقلانغان ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە ئائىت ئارخىپلار، گىراخامستون رودس ئۇنىۋېرسىتېتى كېرىرى كۈتۈپخانىسى، كېيپتاۋن ئۇنىۋېرسىتېتى ھېنرى ئوبنھايم كۈتۈپخانىسى، غەربىي كېيپ ئۇنىۋېرسىتېتى ئارخىپخانىسى، يوھاننىسبۇرگتا چىقىدىغان «يۇلتۇز گېزىتى» ۋە «كېيپ ۋاقت گېزىتى» دە بېسىلغان قىممەتلىك خەۋەرلەر. بۇنىڭدىن باشقا، ئەزەلدىن ناھايىتى سىرلىق تۇس ئالغان ھۆكۈمەت ماتېرىيالخانىسىمۇ ماڭا ئالاھىدە ئېچىۋېتىلدى. ئامېرىكا ۋاشىنگتون دۆلەتلىك بىخەتەرلىك ئارخىپخانىسىمۇ مېنىڭ ناھايىتى مۇھىم ماتېرىيال مەنبەيىم بولدى.

زېھنى ئۆتكۈر، پەم - پاراسەتلىك ياردەمچى تەتقىقاتچىم دوكتور جامۇس ساندېسنىڭ ياردىمىدە خىزمىتىم خېلى ئوبدانلا يەڭگىلىدى. لوندون، ۋاشىنگتون، پىرتورىيە ۋە باشقا جايلاردىكى ئارخىپخانىلاردىن كەلتۈرۈلگەن دۆۋە - دۆۋە ماتېرىياللارنى ساندېس بىر - بىرلەپ كۆرۈپ، جەۋھەرلىرىنى ئايرىپ چىقتى. ئۇنىڭ تىرىشچانلىقى ئارقىسىدا تەكشۈرۈشلەردىن ئوڭۇشلۇق بولۇپ، يېڭى - يېڭى ئىلگىرىلەشلەر بولۇپ تۇردى. ساندېسنىڭ بۇ كىتابقا قوشقان تۆھپىسى ناھايىتى زور بولدى.

بۇ كىتاب نەشرىدىن چىقىشتىن بۇرۇن، مەن خارپىر كوللىنىستىن كەلگەن بىر نەشرىيات گۇرۇھىنىڭ زور كۈچ بىلەن قوللىشى ۋە ھەمكارلىقىغا ئېرىشتىم. بۇ كىتابنى يېزىپ چىقىش تەكلىپىنى سىتۇئارت پىرۇفىل ئوتتۇرىغا قويغانىدى. شۇنداق دېيىشكەنمۇ بولاتتىكى، ئۇ بولمىغان بولسا بۇ كىتاب يورۇقلۇققا چىقىمىغان بولاتتى. 1998 - يىلى سىتۇئارت پىرۇفىل خارپىر كوللىنىستىن ئايرىلغاندىن كېيىن بۇ كىتاب يەنە نەشرىيات گۇرۇھىنىڭ رەئىسى ئەيدى بېلىنىڭ زور كۈچ بىلەن قوللىشىغا ئېرىشتى. بۇنىڭدىن باشقا، مەن يەنە بۇ كىتابقا گەجىر

سىڭدۇرگەن جاپاكەش مۇھەررىر رېچارد جونسون، روبېرت رېيس، نەشرىيات گۇرۇھى تارقىتىش بۆلۈمىنىڭ باش نازارەتچىسى خەيلۇن ئېرىسقا رەھمەت ئېيتىمەن. ئۇلار بۇ كىتابقا ناھايىتى جىق ئەجىر سىڭدۇردى. بۇنىڭدىن باشقا يەنە ئايالىم سارىغا رەھمەت ئېيتىمەن، مەن قەيەرگە زىيارەتكە بارسام ئايالىمۇ ماڭا ھەمراھ بولۇپ تەڭ باردى، شۇنىڭ بىلەن سەپىرىم ئوڭۇشلۇق بولۇپ، ئەسەرنىڭ باش تېمىسىنى تېخىمۇ چوڭقۇر يورۇتۇپ بېرەلدىم.

نۇرغۇن كىشىلەر بۇ كىتابىمغا تەنقىدىي ۋە تۈزىتىش پىكىرلىرىنى بەردى، مەن بۇنىڭدىن تولمۇ مىننەتدارمەن. بۇ كىتابىمدا بەزى مەسىلىلەر ۋە خاتالىقلار ساقلانغان بولۇشى مۇمكىن، بۇ ھەقتىكى مەسئۇلىيەتنى كەمىنە ئاپتور تولۇق ئۈستۈمگە ئالىمەن. ئوقۇرمەنلەرنىڭ قانداق پىكىر - تەكلىپلىرى بولسا ئايىماسلىقىنى ئۈمىد قىلىمەن.

ئانتونى سامپسون
1999 - يىلى 12 - ئاي، لوندون

مۇندەرىجە

بىرىنچى بۆلۈم 1918 - يىلىدىن 1964 - يىلىغىچە

1. سەھرادىكى ئۆسمۈر (1918 - يىلىدىن 1934 - يىلىغىچە) 3
2. بۇرچ (1934 - يىلىدىن 1940 - يىلىغىچە) 25
3. چوڭ شەھەر (1941 - يىلىدىن 1945 - يىلىغىچە) 55
4. جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر ۋە ئافرىقىلىقلار (1946 - يىلىدىن 1949 - يىلىغىچە) 85
5. مىللەتچىلىك ۋە كوممۇنىستىك پارتىيە (1950 - يىلىدىن 1951 - يىلىغىچە) 109
6. قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى (1952 - يىلى) 127
7. ئادۋوكات ۋە ئىنقىلابچى (1952 - يىلىدىن 1954 - يىلىغىچە) 148
8. ئەركىنلىكنىڭ ئەھمىيىتى (1953 - يىلىدىن 1956 - يىلىغىچە) 166
9. دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتى ۋە ۋىنى (1956 - يىلىدىن 1957 - يىلىغىچە) 194
10. كۈچلۈك دۈشمەن (1957 - يىلىدىن 1959 - يىلىغىچە) 218
11. ئۆمرى قىسقا ئىنقىلاب (1960 - يىلى) 240
12. زوراۋانلىق ھەرىكىتى (1961 - يىلى) 264
13. ئەڭ ئاخىرقى بىر زەربە (1962 - يىلى) 298
14. جىنايەت ۋە جازا (1963 - يىلىدىن 1964 - يىلىغىچە) ... 332

ئىككىنچى بۆلۈم 1965 - يىلىدىن 1990 - يىلىغىچە

15. ئۆز - ئۆزىگە غوجا بولۇش
367 (1964 - يىلىدىن 1971 - يىلىغىچە)
16. جاپا - مۇشەققەت ئىچىدە تاۋلىنىش
406 (1971 - يىلىدىن 1976 - يىلىغىچە)
17. ئايال غوجايىنلىقتىن ئايال جەڭچىلىكىگىچە
435 (1962 - يىلىدىن 1976 - يىلىغىچە)
18. سايدەك مەۋجۇتلۇق
455 (1964 - يىلىدىن 1976 - يىلىغىچە)
19. قارا تەنلىكلەرنىڭ ئويغىنىشى
484 (1976 - يىلىدىن 1978 - يىلىغىچە)
20. تۈرمىنىڭ سېھرىي كۈچى
504 (1976 - يىلىدىن 1982 - يىلىغىچە)
21. ۋەيران بولغان ئائىلە
534 (1977 - يىلىدىن 1980 - يىلىغىچە)
22. قەپەس ئىچىدىكى قەپەس
551 (1978 - يىلىدىن 1982 - يىلىغىچە)
23. توپلاڭ (1982 - يىلىدىن 1985 - يىلىغىچە)
577
24. ھۆكۈمەتسىزلىك (1986 - يىلىدىن 1988 - يىلىغىچە) ...
613
25. قولىدىن كەتكەن رەھبەرلىك
637 (1983 - يىلىدىن 1988 - يىلىغىچە)
26. چوڭ خاتالىق (1987 - يىلىدىن 1989 - يىلىغىچە)
665
27. مەھبۇس بىلەن پىرىزدېنتنىڭ كۈچ سىنىشى
679 (1989 - يىلىدىن 1990 - يىلىغىچە)

ئۈچىنچى بۆلۈم 1990 - يىلىدىن 1999 - يىلىغىچە

28. ئىلاھ ۋە ئادەم
727

29. ئىنقىلابتىن ھەمكارلىشىشقىچە 760
30. ئۈچىنچى خىل كۈچ 790
31. خەير - خوش ۋىنىنى 808
32. مۇشەققەتلىك تىنچلىق سۆھبىتى 827
33. سايلام 868
34. دۆلەتنى ئىدارە قىلىش 906
35. شەرەپ چوققىسى 928
36. كەچۈرۈم 956
37. ئوڭۇشلۇق پەيتتە خىزمەتتىن چېكىنىش 982
38. گراسا 1008
39. ماندىلاننىڭ دۇنياسى 1024
40. ماندىلاننىڭ دۆلىتى 1050
41. ئوبراز ۋە رېئاللىق 1072
- خاتىمە ئۆچمەس رىۋايەت، ئۆلمەس داھىي 1087

11	میتھ	11
12	سائنس	12
13	انگریزی	13
14	اسلام	14
15	تعلیم	15
16	تاریخ	16
17	جغرافیہ	17
18	حقوق	18
19	ادب	19
20	سائنس	20
21	تعلیم	21
22	تاریخ	22
23	جغرافیہ	23
24	حقوق	24
25	ادب	25
26	سائنس	26
27	تعلیم	27
28	تاریخ	28
29	جغرافیہ	29
30	حقوق	30
31	ادب	31
32	سائنس	32
33	تعلیم	33
34	تاریخ	34
35	جغرافیہ	35
36	حقوق	36
37	ادب	37
38	سائنس	38
39	تعلیم	39
40	تاریخ	40
41	جغرافیہ	41
42	حقوق	42
43	ادب	43
44	سائنس	44
45	تعلیم	45
46	تاریخ	46
47	جغرافیہ	47
48	حقوق	48
49	ادب	49
50	سائنس	50
51	تعلیم	51
52	تاریخ	52
53	جغرافیہ	53
54	حقوق	54
55	ادب	55
56	سائنس	56
57	تعلیم	57
58	تاریخ	58
59	جغرافیہ	59
60	حقوق	60
61	ادب	61
62	سائنس	62
63	تعلیم	63
64	تاریخ	64
65	جغرافیہ	65
66	حقوق	66
67	ادب	67
68	سائنس	68
69	تعلیم	69
70	تاریخ	70
71	جغرافیہ	71
72	حقوق	72
73	ادب	73
74	سائنس	74
75	تعلیم	75
76	تاریخ	76
77	جغرافیہ	77
78	حقوق	78
79	ادب	79
80	سائنس	80
81	تعلیم	81
82	تاریخ	82
83	جغرافیہ	83
84	حقوق	84
85	ادب	85
86	سائنس	86
87	تعلیم	87
88	تاریخ	88
89	جغرافیہ	89
90	حقوق	90
91	ادب	91
92	سائنس	92
93	تعلیم	93
94	تاریخ	94
95	جغرافیہ	95
96	حقوق	96
97	ادب	97
98	سائنس	98
99	تعلیم	99
100	تاریخ	100

بىرىنچى بۆلۈم

1918 - يىلىدىن 1964 - يىلىغىچە

www.uyghurkitap.com

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى

1. سەھرادىكى ئۆسپۈر

(1918 - يىلىدىن 1934 - يىلىغىچە)

جەنۇبىي ئافرىقىدا ترانسكېي شەھەرگە ئەڭ يىراق جاي ھېسابلىنىدۇ. ترانسكېي يوھاننېسبۇرگنىڭ جەنۇبىدىن تەخمىنەن 600 كىلومېتىر مىلى يىراقلىققا جايلاشقان بولۇپ، جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئەڭ گۈزەل، ئەمما ئەڭ نامرات رايونلارنىڭ بىرى. بۇ يەردە تاغ تىزمىلىرى بىر - بىرىگە تۇتۇشىپ كەتكەن، دەل - دەرەخلەر، ئوت - چۆپلەر بۈك - باراقسان ئۆسۈپ كەتكەن، يۇمىلاق كەپە - ئالچۇقلار زېمىنغا گويا يۇلتۇزدەك تارالغان، پادىچى بالىلار بىلەن چارۋىچىلار قوي - كالىلىرىنى ھەيدىشىپ كەپە - ئالچۇقلارنىڭ ئارىسىدا موكدەك ئۆتۈشۈپ تۇرىدۇ، قاتار كەتكەن سۈرەتتەك گۈزەل دالا مەنزىرىسى كىشىگە گويا مەڭگۈلۈك بېھىشباغلارنىلا ئەسلىتىدۇ. لېكىن، گۈزەللىك پەقەت بىر تاشقى كۆرۈنۈشتىن باشقا نەرسە ئەمەس: بۇ زېمىندا نوپۇس ھەددىدىن زىيادە ئارتىپ كەتكەن. ئەسلىدىنلا ئۈنۈمسىز تۇپراق ئېغىر دەرىجىدە بۇزۇلغان بولۇپ، قوۋۇرغىلىرىنى سانئۇلغۇدەك دەرىجىدە ئورۇقلاپ كەتكەن قوي - كالىلارنىڭ ئوتلىشىدىن باشقىغا يارمايدۇ، ئۇ يەر - بۇ يەردە ئۈنۈپ قالىدىغان كۆممىقوناق تۈرىدىكى زىرائەتلەردىن باشقىسى ئۈنمەيدۇ.

بۇ - نىلسون ماندىلا تۇغۇلۇپ چوڭ بولغان جاي، كېيىن ئۇ بۇ جايغا ئۆزىنىڭ تۇرالغۇسىنى سالغان، ھېيت - بايرام، دەم ئېلىش كۈنلىرىدە ئۇ مۇشۇ جايغا كېلىپ تۇراتتى، پېنسىيەگە

چىققاندىن كېيىنكى ھاياتىنى مۇشۇ يەردە ئۆتكۈزۈشنى ئۈمىد قىلغانىدى. ئۇ — ئىسپانىيە ئۇسلۇبىدىكى ئەگمە ئىشىكىلىك، قىزىل خىشتا سېلىنغان ئۆي بولۇپ، دۇربان بىلەن كېيىپتاۋىن ئارىسىدىكى ئاساسلىق كوچىغا يانداش سېلىنغانىدى، ترانسكېيىدىكى ئەڭ چوڭ شەھەر ئۇمىتاتانىڭ جەنۇبىغا بىرنەچچە ئىنگىلىز مىلى كېلىدىغان يەرگە جايلاشقانىدى. بۇ ئۆي سېو يولىنىڭ ئۇ بېشىدا قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى، تۆت ئەتراپىغا قورۇق تام قويۇرۇلغان بولۇپ، قويۇق چاتقاللىقلار بىلەن پۈركەنگەن ھويلا بۇ ئۆينى كەڭ كەتكەن يېزىدىن ئايرىپ تۇراتتى. بۇ ئۆينىڭ ئىسخېمىسىنى مەندېلا تۈرمە ھاياتىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى يىلىدا لايىھەلەپ چىققانىدى. تۈرمىدىكى گۈندىپاينىڭ تۇرالغۇسى بىلەن مەندېلانىڭ تۈرمىدىكى تۇرالغۇسى بىر تۇتاش سېلىنغان بولۇپ، مەندېلا بۇ ئۆينىڭ تەكشۈرۈلۈشى ئىسخېمىسىنى سىزىپ چىقىشتا گۈندىپاينىڭ ئۆيىدىن ئىلھام ئالغانىدى. مەندېلا تاللىغان بۇ ئورۇندا تۇرۇپ ئۇنىڭ يۇرتى گۈنۈ كەنتىنى كۆرگىلى بولاتتى، چۈنكى ئۇ ئادەم قەيەردە تۇغۇلغان بولسا، تۇغۇلغان شۇ جايغا بېرىپ كۆز يۈمىدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى.

مەندېلانىڭ ھەقىقىي تۇغۇلغان يېرى ئەمەلىيەتتە جەنۇبقا بىر نەچچە ئىنگىلىز مىلى كېلىدىغان يەردە، يەنى ئەگرى - بۈگرى ئاقىدىغان باشى دەرياسى بويىدىكى مۇۋىزۇ دەپ ئاتىلىدىغان بىر كىچىك كەنت ئىدى، مەندېلانىڭ دادىسى شۇ يەرنىڭ ئاتا مىراس ئاقساقىلى ئىدى (مەندېلانىڭ يۇرتىدىكى كەپىلەر توپى كالار^① دەپمۇ ئاتىلىدىغان بولۇپ، ئورنى ھازىر ئۇ يەردە ئەمەس. 1988 - يىلى تۈرمىدە يېتىۋاتقان مەندېلا شۇ يەرلىك بىر ئادۋوكاتقا بۇ كەنتنىڭ بۇرۇنقى ئورنىنى ئىزدەپ تېپىشنى ھاۋالە قىلغان، لېكىن ئىزىنى تاپالمىغان). رولى خىلاھلا مەندېلا 1918 - يىلى 7 - ئاينىڭ 18 - كۈنى مۇۋىزۇدا تۇغۇلغان. ئۇنىڭ كېيىنكى

① كالار — جەنۇبىي ئافرىقىدىكى يەرلىك ئاھالىلەرنىڭ قاشالغان قىشلاقلىرىنى كۆرسىتىدۇ — تەرجىماندىن.

ئەسلىمىسىگە ئاساسلانغاندا، ئۇ چاغدا بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى ئاياغلىشاي دەپ قالغان بولۇپ، رۇسىيەدە بولشېۋىكلار ئىنقىلابى تازا ئەۋج ئالغانىدى. يېڭى قۇرۇلغان جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار مەملىكەتلىك قۇرۇلتىيى بىر نەپەر ۋەكىلنى ئەنگىلىيەگە جەنۇبىي ئافرىقىدىكى قارا تەنلىكلەرنىڭ ھوقۇق - مەنپەئەتىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئەۋەتكەن. بۈيۈك بىرىتانىيە كېيىنكى ئافرىقا مۇستەملىكە قىلىپ، 1910 - يىلى جەنۇبىي ئافرىقا فېدېراتسىيەسىگە كىرگۈزۈۋالغان، بۇ زېمىندا يەنە بىر قىسىم ترانسكېيلىق يەرلىك ئاھالىلەرمۇ بار ئىدى. ئۈچ يىلدىن كېيىن، «ئەسلى تۇرۇشلۇق ئاھالىلەر يەرلىك قانۇنى» نەچچە مىڭلىغان قارا تەنلىك دېھقانلارنى چېگرادىن قوغلاپ چىقاردى، نۇرغۇن ئادەملەر ئۇزاق يوللارنى بېسىپ ترانسكېيغا كېلىشكە مەجبۇر بولدى، چۈنكى بۇ يەردە زېمىن كەڭرى ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئافرىقىلىقلار پەقەت مۇشۇ يەردىلا ئۆز زېمىنىغا ئىگە بولالايتتى. شۇڭا، ترانسكېيدىن چىققان قارا تەنلىك رەھبەرلەر جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ باشقا ھەرقانداق جايلىرىدىن كۆپ ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ رەھبەرلەر ئەنە ئاشۇنداق مۇھىتتا ئۆسۈپ يېتىلگەنىدى.

رولى خىلاھلا ماندىلاننىڭ دادىسى ھېندىرى ماندىلامۇ قوغلاپ چىقىرىلغان. ماندىلا تۇغۇلۇپ ئىككىنچى يىلى بىر قەبىلە ئەزاسى بىر بۇقا سەۋەبلىك ئۇنىڭ بىلەن ئازارلىشىپ قالغان ۋە ئۇنىڭ ئۈستىدىن شىكايەت قىلغان، ھەممە يەردىكى ئاق تەنلىك سوتچى ھېندىرىنى سوتخانىغا كېلىپ ئۆزىنى ئاقلاشقا چاقىرىغان. ھېندىرى رەت قىلغانلىقتىن شۇ ھامان بويسۇنماسلىق جىنايىتى بىلەن ئەيىبلەنىپ، ئاقساقاللىق ھوقۇقى ئېلىپ تاشلانغان، شۇنداقلا يەنە كۆپ قىسىم چارۋا ماللىرى، يەرلىرى ۋە ئىقتىسادىي كىرىملىرى تارتىۋېلىنغان. ئۇلار ئائىلىسى بىلەن مۇۋىزۇدىكى ئەجدادلىرىدىن قالغان ئۆيىدىن كۆچۈپ چىقىپ، قوشنا كەنت گۇنۇغا كۆچۈپ بارغان. ماندىلا دەل ئاشۇ گۇنۇ

كەنتىدە نەچچە يىل بالىلىق دەۋرىنى ئۆتكۈزگەن. گەرچە مال - مۈلكى ئازىيىپ كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن مەندىلا ئائىلىسىنىڭ كۈنلىرىنى ناچار دېگىلى بولمايتتى. ھەر قېتىم يېمەكلىككە ئېرىشكەندە ياكى خۇشاللىق ئىشلار يۈز بەرگەندە ئۇلار ئۇرۇق - تۇغقان، دوست - بۇرادەرلىرى بىلەن تەڭ بەھرىمەن بولغاچقا مەندىلا ئەزەلدىن يالغۇزلۇق ھېس قىلىپ باقمىغانىدى. ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىدە ئۇ يەنىلا ئەينى چاغدىكى كولىپكىتىملىق كۆزقارىشى ۋە ئورتاق مەسئۇلىيەت تۇيغۇسىنى ئەسلەيتتى. ئۇ چاغدا غەربنىڭ رىقابەت ئېڭى ۋە شەخسىيەتچىلىك پىكىر ئېقىمى تېخى سىڭىپ كىرمىگەنىدى.

مەندىلانىڭ دادىسى ھېندىرى مەندىلا ناھايىتى كەسكىن، تۈرگۈن ئادەم ئىدى، شۇڭا مەندىلا ئۆزىنىڭ تەرسا، جاھىل مەجەزىنى دادىسىدىن ئۇدۇم قالغان دەپ ھېس قىلاتتى. ھېندىرى ھېچقانداق مائارىپ تەربىيەسى كۆرمىگەنىدى، دىنىي ئېتىقادى يوق بولۇپ، ئۇ بويى ئېگىز، بەستلىك، سۈرلۈك ئادەم ئىدى، تېرىسى ئوغلىنىڭكىدىنمۇ قارا ئىدى، ئەزەلدىن ئۆزىنى ئاق تەنلىكلەردىن تۆۋەن كۆرمەيتتى. ئۇ تۇرغان كەنت ئۆز - ئۆزىنى تەبىئىيەتلەيتتى، شۇنداقلا يەنە بۇ كەنتنىڭ بېكىتىلگەن ئۆرپ - ئادەت، قائىدە - يوسۇنلىرى بار ئىدى، ئۇنىڭ تۆت خوتۇنى بار بولۇپ، مەندىلانىڭ ئانىسى نوسكىن فانى ئۇنىڭ ئۈچىنچى خوتۇنى ئىدى. ھەر بىر ئايالىنىڭ كالاردا ئۆز ئالدىغا ئۆيى بار ئىدى، ئۇنىڭ خوتۇنلىرى ناھايىتى ئىناق ئۆتەتتى. ئۇ ئۆيىدە ئۆزى ئېچىتقان ھاراقلارنى ساقلايتتى، ئۇنىڭ ئىچىدە ھامان بىر بوتۇلكا بىراندى بار بولۇپ، ئىشكاپتا ئۈچ - تۆت ئايغىچە تىزىپ قويولاتتى. ئۇ قەبىلىسىنىڭ ئۆرپ - ئادىتىگە ناھايىتى ھۆرمەت قىلاتتى. بالىسى تۇغۇلسا ئۆچكىدىن بىرنى ئۆلتۈرۈپ ئۆيگە مۇڭگۈزىنى تىكلەپ قوياتتى.

ھېندىرى ئەزەلدىن خىرىستىيان دىنىغا ئىشەنمەيتتى، لېكىن ئۇنىڭ بىرقانچە خىرىستىيان دوستى بار ئىدى. مەسىلەن، ئۇنىڭ

خىرىستىيان دوستى پوپ تانسېن ماكوپپىن ئالىملارغا خاس سالاپتەكە ئىگە مەھەللە ئاقساقىلى بولۇپ، ترانسكېيىدىكى سەرخىل ئەزالارنىڭ بىرسى ئىدى. ھېندىرى يەنە مۇبىكارالىق ئاكا - ئۇكا جورجىلار بىلەن يېقىن دوستلاردىن ئىدى، ئاكا - ئۇكا ئىككىيلەن تەۋە قەبىلە ئامانفېنگو ياكى «فېنگو» دەپ ئاتىلاتتى. بۇ توپ كوسالاردىن مۇستەقىل بولۇپ چىققاندىن باشقا يەنە دىن تارقىتىشچىلار ۋە غەربچە ئۆرپ - ئادەتنىڭ تەسىرىگە چوڭقۇر ئۇچرىغانىدى. نۇرغۇن فېنگولار ئوقۇتقۇچى، پوپ ۋە ساقچى بولغانىدى. مۇبىكارالىق ئاكا - ئۇكىلار مەندېلانىڭ ئاپىسىنى مېتودىستقا كىرىشكە قايىل قىلغان. شۇنىڭدىن كېيىن، مەندېلانىڭ ئانىسى ئەنئەنىۋى كوسا كىيىمىنى ئۆزگەرتىپ، غەربچە كىيىم - كېچەكلەرنى كىيىشكە باشلىغان. مەندېل مېتودىست مۇرىتى سالاھىيىتى بىلەن چوقۇندۇرۇشنى قوبۇل قىلغان. كېيىن ئاكا - ئۇكا ئىككىيلەن مەندېلانىڭ ئاتا - ئانىسىغا ئوغلىنى شۇ جايدىكى دىنىي جەمئىيەت ئاچقان مەكتەپكە ئوقۇشقا بېرىشكە نەسەۋەت قىلغان. بۇ مەندېل جەمئەتىدە ئەزەلدىن كۆرۈلۈپ باقمىغان ئىش ئىدى.

مەندېلانىڭ سىڭلىسى مابىل بىلەن لىيىبى گۇنۇ كەنتىدە ئۆتكەن ئاددىي - ساددا بالىلىق تۇرمۇشىنى ئەسلىگەندە، ھەمىشە ناھايىتى شاد - خۇراملىققا چۆمدۈ. ئۇلارنىڭ ئانا يۇرتى كالاردىكى يۇمىلاق كەپە ئۆيى ئۈچ ئېغىزلىق بولۇپ، بىر ئېغىزى ھۇجرا، بىر ئېغىزى ئاشخانا، يەنە بىر ئېغىزى بولسا ئاشلىق ساقلايدىغان قازناق ئىدى، ئۆيىنىڭ سىرتى ياغاچتىن ياسالغان رېشانكىلار بىلەن قاشالانغانىدى. بۇ ئۆيىنى ئۇلارنىڭ ئاپىسى سېغىز توپىدىن قۇيۇلغان خام كېسەكتە سالغانىدى؛ ئۆيدىكى ئاددىيغىنا كەلگەن ئورۇندۇق - ئۈستەللەر بىلەن ئاشخانا ئىشكەپلىرىمۇ لايدىن ياسالغانىدى؛ ئوچاقمۇ يەرگە ئورەك كولاپ ياسالغانىدى. ئۆيدە كارىۋات، ئۈستەل، كۆرپە - سېلىنچىلار يوق ئىدى؛ ئۆيىنىڭ ئۆگزىسى ئارغامچا بىلەن چىڭ قىلىپ باغلانغان

شال پاخىلى بىلەن يېپىلغانىدى. كالارنىڭ ئىچىدىكى گەمىدە قوناق ساقلىناتتى، بۇ ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىنى قامداشتىكى ئاساسلىق يېمەكلىكى ئىدى. كۈندۈزلىرى ئوغۇللار سىرتقا پادا باقىلى چىقىپ كېتەتتى، قىزلار ئۆيدە قېلىپ، چوڭ ئاياللار بىلەن بىر ئۆيگە يىغىلىپ يېمەكلىك تەييارلايتتى، ئۇلار قوناقنى تاشنىڭ ئارىسىغا قويۇپ يانجىتتى - دە، ئۇنى قارا رەڭلىك ئۈچ پۈتلۈك مېتال قازانغا سېلىپ پىشۇراتتى، ئاندىن ئۇنى قېتىق بىلەن ئارىلاشتۇراتتى. كەچقۇرۇن بىر ئائىلە كىشىلىرى چۆرىدەپ ئولتۇرۇپ، بىر قاچىغا تەڭ قولىنى تىقىپ تاماق يەيتتى، بۇ ئۇلارنىڭ رەسمىي زىياپەت تامىقى ئىدى.

ھېندىرنىڭ باشقا خوتۇنلىرىدىن يەنە ئۈچ ئوغلى بار ئىدى، لېكىن ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۆي ئايرىپ چىقىپ كەتكەنىدى. ماندىلا ئاچا - سىڭىللىرىغا قارىغاندا ئەركىنلىكتىن تېخىمۇ كۆپرەك بەھرىمەن بولاتتى. ئۇ ئانىسى بىلەن ناھايىتى يېقىن ئىدى، لېكىن دائىم دادىسىنىڭ يەنە بىر خوتۇنى بىلەن بىللە تۇراتتى، ئۇنىڭ ماندىلاغا ئاتا قىلىدىغان مېھرى - مۇھەببىتى بىلەن بىخەتەرلىك تۇيغۇسى فانىدىن قېلىشمايتتى. ماندىلانىڭ ھاياتىغا نەزەر سالساق، ئۇنىڭ ئاياللار بىلەن، بولۇپمۇ كۈچلۈك ئاياللار بىلەن بىللە تۇرسا بەكرەك ئەركىن بولىدىغانلىقىنى بايقايمىز، چۈنكى بۇنداق دوستلۇق ئۇنىڭغا تېخىمۇ كۆپ مېھرى ئاتا قىلاتتى. بۇ ماندىلانىڭ بالىلىق دەۋرىدىكى سەرگۈزەشتىلىرى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇشى مۇمكىن.

ماندىلا خەت - چەك ۋە ئەسلىمىلىرىدە ھەمىشە يېزىدا ئۆتكەن بالىلىق تۇرمۇشىنى ئەسلەيتتى. تۇرمىدىكى ۋاقتىدا ئۇ يۇرتىنىڭ گۈزەل تاغ - دەريالىرىنى، ئېرىق - ئۆستەڭلىرىنى، كۆلچەكلەردە سۇغا چۆمۈلۈپ ئوينىغان خۇشال دەملىرىنى، ئىنەكنىڭ ئەمچىكىنى ئېمىپ سۈتىنى بىۋاسىتە شوربۇالغانلىقلىرىنى، قوناق پۇچۇلاپ يېگەنلىرىنى ناھايىتى جانلىق تىل بىلەن تەسۋىرلەپ بەرگەنىدى. نۇرغۇن دۇنياۋى

رەھبەر ۋە شەخسلەر مەركىزىي شەھەرگە كېلىپ زوراۋانلىق ۋە سىياسىينىڭ پاتىقىغا چوڭقۇر پاتقاندىن كېيىن، روماننىڭ سەھرا تۇرمۇشىنى سېغىناتتى. ئالايلۇق، لاۋېد جورجى ۋېرشتىكى كەنتىنى يوقلىغان؛ لىندۇن جونسون تېكساس ئىشتاتىدىكى چارۋىچىلىق مەيدانىنى ھەرگىز ئېسىدىن چىقارمىغان. لېكىن، پىرىزدېنت مەندېلا ئۆزىنى سەھرا بالىسى دەپىشتە چىڭ تۇراتتى، چۈنكى سەھرادىكى ئۇنداق خاتىرجەملىك، ناھايىتى ئاددىي - ساددىلىق ئىچىدە ئۆسۈپ يېتىلىش ئۇنىڭ سىياسىي ئىشەنچىنىڭ تۇرغۇزۇلۇش جەريانىدا ناھايىتى مۇھىم رول ئوينىغانىدى.

ئابا - ئەجدادلىرىغا بولغان تونۇشى مەندېلاغا ناھايىتى زور ئىلھام بولغانىدى. ئۇنىڭ بوۋىسى نۇبانكوكا تېمبۇ سۇلالىسىنىڭ بۈيۈك پادىشاھى بولۇپ، 1832 - يىلى ۋاپات بولغان. ئۇ ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان مەزگىلدە بۈيۈك بىرېتانىيە ترانسكېپىنىڭ جەنۇبىدىكى بۇ زېمىننى قەتئىي بويسۇندۇرالمىغان. تېمبۇ ئاقسۆڭەكلىرى گۇمرانلىققا يۈز تۇتۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ئاق تەنلىكلەرگە بېقىنىش كېرەك دەپ قارىغان، ئەمەلىيەتتە بولسا ئەجدادلىرىنىڭ ئالىيچانابلىقى ۋە ئىززەت - ئابروۋىنى ساقلاپ، ترانسكېپىدا ئالاھىدە يۈكسەك ئوبرازىنى قوغدىغان. مەندېلا كىچىك ئاقسۆڭەك ئىدى، ھەمىشە ئۆزىنىڭ ئەزەلدىن شاھلىق تەختىنىڭ ۋارىسى ئەمەسلىكىنى تەكىتلەيتتى. ئۇ پەقەت پادىشاھ نۇبانكوكانىڭ ئاخىرقى ئەۋلادىنىڭ بىر ئەزاسى ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە شىرەم تۇغقاندارچىلىق مۇناسىۋىتىدە ئىدى. شاھلىق تەختىگە ۋارىسلىق قىلغىنى پادىشاھ دارىن دايىو ئىدى، ئۇنىڭدىن كېيىنكى ۋارىسى دارىن دايىونىڭ ئوغلى چونجىرسۇي ئىدى. مەندېلانىڭ دادىسى دارىن دايىونىڭ ئەڭ يېقىن ئادىمى ۋە سىرداش دوستى ئىدى، مەرتىۋىسى ۋەزىرگە توغرا كېلەتتى، شۇڭا مەندېلا بالىلىق دەۋرىدە ئۇرۇقداشلىرىنىڭ ئىززەت - ئىكرامىغا ئېرىشكەنىدى.

كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە ئاقسۆڭەكلەرنىڭ پۇشتى دەپ قارىلىدىغان بۇ ئائىلە ئەمەلىيەتتە، ئىشغالىيەتچى ئارمىيەنىڭ كونتروللۇقىدا سەكراتقا چۈشۈپ قالغانىدى. نۇبانكۇكانىڭ ھۆكۈمرانلىق دەۋرىدىن باشلاپ ئۇلارنىڭ ھوقۇقى چەكلىمىگە ئۇچرىغان: دەسلەپتە بۈيۈك بىرپىتانىيە ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن چەكلىمىگە ئۇچرىغان، 1910 - يىلىدىن كېيىن يېڭى جەنۇبىي ئافرىقا فېدېراتسىيەسىنىڭ كونتروللۇقىغا چۈشۈپ قالغانىدى. ترانسكېي پادىشاھى بىر تەرەپتىن ئۆز خەلقىگە مەسئۇل بولۇشى كېرەك ئىدى، يەنە بىر تەرەپتىن چەت ئەل كۈچلىرىنىڭ تەلىپىنى قاندۇرمىسا بولمايتتى. تېمبۇ ئوردىسى ھېلىمۇم ئۆز غۇرۇرى ۋە ئىززەت - ھۆرمىتىنى ساقلاپ كېلىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن بىرپىتانىيەلىكلەر بىلەن جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەرنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ھوقۇقى بىلەن بايلىقىنى تالان - تاراج قىلىپ بولغانلىقىنى ھېس قىلىپ يەتكەنىدى. ياش مەندىلا تۇنجى قېتىم يۇرتىدىن ئايرىلىپ سىرتقى دۇنياغا قەدەم باسقاندا، شەرقىي كېيىن ئۆلكىسىدىكى شەھەرلەرنىڭ شىپىستون پورتى، پادىشاھ ۋىليام شەھىرى، ئىلزابېت پورتى، ئەلىس شەھىرى دېگەندەك ئەنگىلىيە قەھرىمانلىرىنىڭ ئىسمى بىلەن ئاتالغانلىقىنى، ئاق تەنلىكلەرنىڭ ئەمەلىيەتتە ھەقىقىي ھۆكۈمران ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ قاتتىق چۆچۈگەنىدى.

مەندىلا بىلەن بىر دەۋردە مائارىپ تەربىيەسى ئالغان نۇرغۇن بالىلارغا ۋىللىستون، جىكنا، ئادلىرد، ۋىكتورىيە دېگەندەك ئەنگىلىيە ئوردىسىدىكىلەرنىڭ ئىسىملىرى قويۇلغانىدى. مەندىلاغا يەتتە ياش ۋاقتىدا يېڭى ئىسىم قويۇلۇپ، رولى خىلاخلاننىڭ ئالدىغا قويۇلغان. «ھازىردىن ئېتىبارەن، سېنىڭ ئىسمىڭ نېلسون بولدى» دېگەندى ئۇنىڭ مۇئەللىمى. مەندىلاننىڭ ئانىسى بۇ ئىسىمنى «نالىسېل» دەپ ئاتايتتى، كېيىن باشقىلار ئۇنى دىنىي نامى بىلەن «دالىبانگا» دەپ چاقىرىدىغان بولغان. ئۇنىڭدىن كېيىن شەھەردە تونۇشقان دوستلىرى ئۇنى «نېلسون»

ياكى «نېل» دەپ چاقىرىغان. ئۇنى بۇ ئىسىم بىلەن چاقىرىش تاكى ئۇنىڭ ئۆز ئورۇقىنىڭ ئىسمى بىلەن چاقىرىلىشىنى تېخىمۇ ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى بىلدۈرگەنگە قەدەر داۋاملاشقاندى.

1927 - يىلى توققۇز ياشلىق ماندىپلا شاھ ئوردىسىغا بىر قەدەر يېقىنلاشتى. ئۇنىڭ دادىسى سىل كېسىلىگە گىرىپتار بولۇپ قېلىپ، ئىزچىل ماندىپلانىڭ ئانىسىنىڭ ئۆيىدە تۇردى. دادىسىنىڭ دوستى، تېمبۇنىڭ نائىب پادىشاھى جونگىنتايا ئۇنى يوقلاپ كەلدى. ماندىپلانىڭ سىڭلىسى مابىل دادىسىنىڭ نائىب پادىشاھقا: «ئاللىلىرى، ئوغلۇمنى ئۆزلىرىنىڭ تەربىيەسىگە تاپشۇردۇم. قارىسام، ئوغلۇمنىڭ غايىسى بەك يۈكسەكتەك قىلىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ ئىزچىل بوشاشماي تىرىشتى. ئۇنىڭغا كۆپرەك ئاتىدارچىلىق قىلىپ قويىسلا. ئۇ سىلنى ھۆرمەت قىلىدۇ» دېگەنلىكىنى، نائىب پادىشاھنىڭ: «مەن رولى خىلاھلاغا ياخشى غەمخورلۇق قىلىمەن» دەپ جاۋاب بەرگەنلىكىنى ئاڭلىغانىدى. ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي ھېندىرى ۋاپات بولدى. ئۇنىڭ مېيىتى بىرىنچى خوتۇننىڭ ئۆيىگە ئاپىرىلدى. مۇبكارا ئاكا - ئۇكىلار ئۇنى خىرىستىيان دىنى بويىچە دەپنە قىلدى، ئاخىردا ئۇنىڭ مېيىتى شۇ يەردىكى ئاممىۋى قەبرىستانلىققا قويۇلدى.

ھېندىرى ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن ئانىسى ماندىپلانى ئېلىپ ئۇزاق يوللارنى بېسىپ، گۇنۇدىن مېككى كەيسپەر ۋېيىندىكى «مۇقەددەس جاي» غا كەلدى. بۇ يەر نائىب پادىشاھ تۇرىدىغان جاي ئىدى، ئەينى چاغدىكى شاھلىق تەخت ۋارىسى ساباتا بەكلا كىچىك بولغاچقا جىمى ئىشلار نائىب پادىشاھنىڭ ۋاكالىتىن بىر تەرەپ قىلىشىغا تاپشۇرۇلغانىدى. جونگىنتايامۇ مادىبا ئورۇقىنىڭ ئاقساقلى ئىدى، ئۇنىڭ نائىب پادىشاھ بولۇشى ماندىپلانىڭ دادىسىنىڭ تەۋسىيەسى بىلەن بولغانىدى، ئۇنىڭ ماندىپلانى قىلچە ئىككىلەنمەستىن بېقىۋالغانلىقى ۋە

يېقىن ئادىمى قاتارىدا كۆرگەنلىكى دەل مۇشۇ سەۋەبتىن ئىدى. لېكىن، يېزا رايونىدا ئۇرۇق كۆزقارشى ئەسلىدىنلا شەھەر - بازار رايونلىرىدىكىدىن كۈچلۈك ئىدى، ماندىلا بۇ ھالدىن تولىمۇ خۇرسەن بولاتتى. ئۇ تۈرمىدە: «ئوخشاش بىر ئەجدادنىڭ ئەۋلادلىرى بىر - بىرىگە مېھىر - شەپقەت كۆرسىتىدۇ، خۇددى بىر ئائىلە كىشىلىرىدەك ئىتتىپاقلىشىشالايدۇ» دەپ يازغانىدى.

مېڭى كەيسېر ۋېيىنىدىكى «مۇقەددەس جاي» بىلەن ياۋروپادىكى شاھ ئوردىسىنىڭ ئارىلىقى بەكلا يىراق ئىدى. بۇ يەر ھازىرمۇ يەنە شۇنداق يىراق، چەت بولۇپ، ماشىنا بىلەن بېرىش ناھايىتى تەس. زىيارەت قىلغىلى كەلگەنلەر كۆرەلەيدۇكى، ئۇ يەردىكى مۇنبەت زېمىندا بىر ئەگرى - بۈگرى پاتقاق چىغىر يول شەكىللىنىپ قالغان، يولدا ماشىنا چاقىنىڭ ئىزلىرى كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. غول يولنىڭ يېنىدا بىر چىغىر يول ھاسىل بولغانىدى. ئېتىز - دالالارنى، قۇرۇپ كەتكەن دەريا قىنى ۋە تاشلار چېچىلىپ ياتقان دەريا بويىنى، ئاندا - ساندا ئۇچرايدىغان ئۆي - كەپىلەرنى، بىر تاشلاندىق ۋوگزالنى كېسىپ ئۆتكەن بۇ يول ئاخىرلاشقاندا، كۆزگە ئانچە چېلىقمايدىغان بىر قورۇ كۆز ئالدىمىزدا پەيدا بولىدى. بۇ قورۇ ئىككى ئېغىز رەسمىي ئۆي بىلەن بىرنەچچە ئېغىز كەپە ئۆيدىن تەركىب تاپقان بولۇپ، رەسمىي ئۆي بىلەن كەپە ئۆي ئوتتۇرىسىدا بىر ھويلا بار ئىدى، ھويلا قويۇق چاتقاللار بىلەن پۈركەنگەنىدى، نېرىراقتا بىر مەكتەپ بار ئىدى. ئۆيدىن ناھايىتى سالاپەتلىك، ئېسىلزا دە بىر كىشى چىقىپ كەلدى، ئۇ ئۆزىنى جۇنگىنتابانىڭ نەۋرىسى، شۇ يەرنىڭ ئاقساقىلى دەپ ئاتايتتى. ئۇ ماندىلا ئەينى يىللىرى تۇرغان كەپە ئۆيىنى بىزگە كۆرسىتىپ قويدى. ئۆيىنىڭ تېمىغا بىر پارچە سۈرەت ئېسىپ قويۇلغان بولۇپ، سۈرەتتە جۇنگىنتابانىڭ قاملاشقان چىرايى ئەكس ئېتىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ يېنىدىكى چىرايىدىن تۈرگۈنلۈك چىقىپ تۇرغان يىگىت دەل ماندىلا ئىدى، بۇ ماندىلانىڭ ياش ۋاقتى ئىدى.

ھازىر غەربتىن كەلگەن ساياھەتچىلەر ئاتالمىش «مۇقەددەس جاي» نى ئالدىنقىچىلىكلا يەر ئىكەنغۇ دېيىشىدۇ. لېكىن، 1927 - يىلىدىكى مەندېلا ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئۇ دېگەن دۇنيانىڭ مەركىزى، گۈنۈلارنىڭ كەپسى، مېخى كەيسېر ۋېيىن بولسا پايتەختى ئىدى. مەندېلانىڭ مەجەز - خاراكىتىرى مۇشۇ يەردە شەكىللەنگەن، شۇنداقلا ئۇنىڭ ھاياتىغا تەسىر كۆرسەتكەن پادىشاھلىق ھوقۇق كۆز قارىشى يېتىلگەنىدى. ئۇ تۇنجى قېتىم نائىب پادىشاھنىڭ مونتوسكىلت مەنپ كەلگەن ئاشۇ دەقىقىنى، ئۇنى كۈتۈۋالغىلى چىققان خەلقنىڭ «ھەي، جۈنگىنتابا!» دەپ ئالغىلىغانلىقىنى مەڭگۈ ئۇنتۇمايتتى (70 - يىللاردىن كېيىن مەندېلا «ھەي، دالىبانگا!» دېگەن ئالغىش ساداسىغا كۆمۈلگەن چاغدا، ئەينى چاغدىكى ئارزۇ - ئۈمىدلىرى ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا يېڭىباشتىن نامايان بولاتتى). ئۇ چاغدا مېخى كەيسېر ۋېيىن ناھايىتى ئاۋات ئىدى، ئۆز ئېھتىياجىنى ئۆزى ئاساسىي جەھەتتىن قامدىيالايتتى. نائىب پادىشاھمۇ ئۇ يەرنىڭ رەھبىرى بولۇپ، قەبىلە ئەزالىرى تېمبۇنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن ئۇنى زىيارەت قىلغىلى كېلەتتى.

توققۇز ياشلىق مەندېلا مېخى كەيسېر ۋېيىنغا كەلگەن چېغدا، ئۈچىسىدا كونا كۆڭلەك بار ئىدى، كەچكە كالتە ئىشتىنى دادىسىنىڭ كونا گەلەپى ئىشتىنىدىن ئۆزگەرتىلگەنىدى، بېلىگە كەمەر ئورنىدا بىر تال ئىنچىكە شوپنا باغلىۋالغانىدى. مەندېلادىن تۆت ياش چوڭ نەۋرە ئاكىسى ئەسلىپ مۇنداق دەيدۇ: مەندېلا ئەينى چاغدا ئۆزى تەنھا ھالەتتە قورقۇنچ ئىچىدە ياشايتتى، كۆپ گەپ قىلمايتتى، لېكىن ئۇ ناھايىتى تېزلا جۈنگىنتابا ۋە ئۇنىڭ ئايالىنىڭ قارشى ئېلىشىغا ئېرىشتى. ئۇلارنىڭ ئوغلى گارتىس مەندېلا بىلەن ئاپپاق سىرلانغان بىر ئېغىزلىق ئەپچىل كەپە ئۆيدە بىللە تۇردى، ئۆيگە ئىككى كارىۋات، بىر ئۈستەل ۋە بىر جىنچىراغ قويۇلغانىدى. جۈنگىنتابا ئۆز پەرزەنتلىرى نوماقۇ، ناكىسەك ۋە چوڭ ئوغلى

ساباتا، يەنى تەخت ۋارىسىغا قانداق مۇئامىلە قىلغان بولسا ماندېلاغمۇ شۇنداق مۇئامىلە قىلاتتى، ئۇنى ئائىلىسىنىڭ بىر ئەزاسىدەك كۆرەتتى. ماندېلامۇ ئۆزىنى شاھ ئوردىسىنىڭ بىر ئەزاسى قاتارىدا كۆرەتتى، بۇ يەردىكى تۇرمۇش گۈنۈ كەنتىدىكى تۇرمۇشتىن ھەشەمەتلىك ئىدى. لېكىن، ئۇ بۇ ئائىلىگە پۈتۈنلەي مەنسۇپمۇ ئەمەس ئىدى، مۇشۇ نۇقتا ئۇنىڭغا ئىلھام بولاتتى.

نائىب پادىشاھ جونگىنتابا، يەنە بىر ئائىلىشى داۋىد دارىن دايىبو ماندېلانىڭ قەلبىدە يېڭى دادىسىنىڭ ئوبرازىغا ئايلانغانىدى. ئۇ تەقى - تۇرقى قاملاشقان، سالاپەتلىك كىيىنىپ يۈرىدىغان كىشى ئىدى. جونگىنتابا ناھايىتى ئىخلاسمەن مېتودىست (مېتودىست چېركاۋى) مۇرىتى ئىدى، ھاراققا ئامراق بولسىمۇ، ھەر كۈنى يېقىن ئەتراپتىكى چېركاۋغا بېرىپ دۇئا - تىلاۋەت قىلاتتى. چېركاۋنىڭ باشقۇرغۇچىسى ئۇنىڭ تۇغقىنى مائىئولو باستېر ئىدى. ئۇنىڭ ئوغلى گارتىس ماندېلادىن تۆت ياش چوڭ ئىدى، شۇنىڭدىن كېيىنكى ئون يىل ئىچىدە گارتىس ماندېلانىڭ چوقۇنغۇچىسىغا ئايلاندى، ئۇ تەنھەرىكەتچىلەرگە ئوخشاش جەسۇر ۋە كېلىشكەن يىگىت ئىدى، چىرايلىق كىيىنىپ يۈرەتتى، قىزلار ئۇنى ناھايىتى تېزلا ياخشى كۆرۈپ قالاتتى، گارتىس كۆپ ئىقتىدارلىق يىگىت ئىدى، پالاق توپ، پۈتبول ۋە زەبىتۇن توپ دېگەندەك كوللېكتىپ تەنتەربىيە ھەرىكەتلىرىگە ناھايىتى ماھىر ئىدى. ماندېلانىڭ ماسلاشتۇرۇش، ھەمكارلىشىش ئىقتىدارى گارتىسقا يەتمەيتتى، شۇڭا ئۇ بوكس ۋە ئۇزۇنغا يۈگۈرۈشتەك يالغۇز كىشىلىك تەنھەرىكەت تۈرلىرىگە ماھىر ئىدى. ماندېلانىڭ گارتىس بىلەن بىللە چۈشكەن بىر پارچە سۈرىتى بار بولۇپ، سۈرەتتە گارتىسنىڭ بىر جۈپ نۇرلۇق كۆزىدىن ئۆزىگە ئىشىنىدىغانلىقى، جەڭگىۋارلىقى چىقىپ تۇراتتى. ياش ماندېلا بولسا ئۇنىڭدەك ئۆزىگە ئىشەنمەيتتى، ئۇ گارتىسنىڭ مۇئەييەنلەشتۈرۈشىگە ئېرىشىشكە تىرىشىۋاتقانداك كۆرۈنەتتى. گارتىس قانداقلا بولمىسۇن قەبىلە باشلىقىنىڭ

ۋارىسى ئىدى، ماندىلا بولسا نائىب پادىشاھقا تايىنىپلا ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى ساقلىيالايتتى.

ئاشۇ يىللاردا مېخى كەيسېر ۋېيىننىڭ يېزا - قىشلاقلرىدا شاد - خۇراملىق ھازىرقىدىن كۈچلۈك ئىدى، بۇ ماندىلاننىڭ قەلبىگە چوڭقۇر تەسىر قىلغانىدى. ئالايلىق، ئاتنى ئۇچقاندەك چاپتۇرۇپ ئوينايىتى ياكى گوسا قىزلىرى ئېيتقان ناخشىلارغا جور بولۇپ لەرزىان ئۇسسۇلغا چۈشەتتى. لېكىن، ماندىلا باشقا بالىلارغا قارىغاندا تۈرگۈن، چىداملىق ئىدى، شۇ يەردىكى دىنىي مەكتەپتە ئوقۇۋاتقاندا ماندىلا دەرىستە ھەممە ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئالدىدا ئىدى. ئۇ ئىنگىلىز تىلى ئۆگىنىشكە باشلىغانىدى، ئىنگىلىز تىلىنى ئۇ «خان ئوردىسى ئىنگىلىز تىلى ئوقۇشلۇقى» دىن ئۆگەنگەنىدى. ئۇ سۆزلۈكلەرنى شىبەن تاشقا يېزىپ پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ناھايىتى ئاستا سۈرئەتتە ئوقۇيتتى، تەلەپپۇزغا يېزا تەلەپپۇزى ئارىلىشىپ كەتكەنىدى، بۇ تەلەپپۇز كېيىن ئۇنىڭغا بىر ئۆمۈر ھەمراھ بولدى.

مېخى كەيسېر ۋېيىندا ئاق تەنلىكلەر كەمىدىن - كەم ئۇچرايتتى، ئۇچرىدى دېگەندىمۇ يولدىن ئانچە - مۇنچە ئۆتۈپ قالاتتى. ماندىلاننىڭ سىڭلىسى مايلنىڭ ھېلىمۇ شۇنداق ئېنىق ئېسىدە: بىر قېتىم ماندىلا ساۋاقداشى بىلەن كېتىۋاتقاندا، بىر ئاق تەنلىك كىشى ئۇلاردىن ياردەم سورايدۇ، ئۇ كىشىنىڭ موتوسىكىلىنى بۇزۇلۇپ قالغان بولۇپ، ماندىلا ئۇنىڭ بىلەن ئىنگىلىز تىلىدا گەپلىشىدۇ. بۇ كۆرۈنۈش مايلدا ناھايىتى چوڭقۇر تەسىر قالدۇرىدۇ. لېكىن، مايل ماندىلادىن سەل قورقاتتى. مايل بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ ئىغۋاگەرچىلىككە يولۇقۇشتىن بەكلا بىزار ئىدى. ئەگەر سىز ئۇنىڭ چىشىغا تەگسىڭىز، ئۇ سىز بىلەن تالىشىپ ئولتۇرغۇدەك ۋاقتى يوقلۇقىنى ئېيتاتتى. بۇنىڭدىن ئۇنىڭدا رەھبەرلەرگە خاس بىر خاراكتېرنىڭ بارلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولاتتى.»

نائىب پادىشاھنىڭ يېنىدا تۇرۇپ كۆرگەن - بىلگەنلىرى

ماندېلا ئۈچۈن ئېيتقاندا ناھايىتى مۇھىم تەربىيە قىممىتىگە ئىگە ئىدى. تېمبۇلار قەرەللىك ھالدا پىيادە ياكى ئاتلىق ئۇزاق يول بېسىپ، قەبىلىلەرنىڭ يىغىنىغا قاتنىشاتتى. جونگىنتابانىڭ يىغىنىدا نامايان قىلغان شاھلىق سالاپىتى ماندىلانى قاتتىق جەلپ قىلىۋالغانىدى. يىغىنىدا بارلىق قەبىلىلەرنىڭ ئەزالىرى يۇقىرىسى پومبىشچىكلاردىن تارتىپ، تۆۋىنى ئەمگەكچىلەرگىچە نائىب پادىشاھقا بولغان نارازىلىقلىرىنى ئۇدۇللا دېيەلەيتتى ياكى دەردۇھالىنى يۈزمۇيۈز بايان ئەيلەيتتى. ماندىلا نائىب پادىشاھنىڭ نەچچە سائەتكىچە قىمىرلىماستىن ئۇلارنىڭ گەپ - سۆزلىرىگە سۈكۈت ئىچىدە قۇلاق سېلىپ ئولتۇرغان ھالىتىگە ئەڭ ئامراق ئىدى، ئەنە شۇ تەرزىدە كۈن ئولتۇرۇپ كېتەتتى، ئۇ بىر ئاماللارنى قىلىپ، قارشى نۇقتىدىن چىقىپ تۇرۇپ ئەڭ ياخشى ھەل قىلىش چارىسىنى تېپىپ چىقاتتى. كېيىن، ماندىلا تۈرمىدىكى ئەسلىمىسىدە مۇنداق دەپ يازىدۇ:

بىر بۈيۈك رەھبەر ئۆزىدە پۈتۈن خەلقنى بىر يەرگە ئۇيۇشتۇرايلىغان ئالاھىدىلىكىنى ھازىرلىشى كېرەك. مەيلى ئەنئەنىچىلەر بولسۇن ياكى ئىسلاھاتچىلار بولسۇن، كونسېرۋاتىپلار بولسۇن ياكى لىبېرىلىستلار بولسۇن، ئەڭ چوڭ مەسىلە شۇكى، بەزىدە كۆزقاراش بىلەن كۆزقاراش ئوتتۇرىسىدا ناھايىتى كەسكىن توقۇنۇشلار بولىدۇ. مېڭى كەيسېر ۋېيىن سوتخانىسى ناھايىتى قۇدرەتلىك ئىدى، نائىب پادىشاھ بارلىق كۆزقاراشلىرىنى مېڭى كەيسېر ۋېيىن سوتخانىسىدا ئۆز ئاۋازىنى ياڭرىتىلغانلىقى ئۈچۈن پۈتكۈل قەبىلىگە رەھبەرلىك قىلالغان.

ماندىلا بىر پىرىزدېنت بولۇش سۈپىتى بىلەن ئىچكى كابىنېتتا شۇنىڭغا ئوخشاش پىكىرلەردە بىرلىككە كېلىشنى ئىشقا ئاشۇرۇشنى ئارزۇ قىلغانىدى. ئۇ جونگىنتابانىڭ: «رەھبەر بولغۇچى پادىچىلارغا ئوخشاش پادىلىرىنى ئالدىغا سېلىپ مۇھاپىزەت قىلىپ كېلىشى، ۋاڭزلىق قىلىش ئىقتىدارىنى

ھازىرلىشى كېرەك. ئەگەر بىرەر - ئىككى تۇپاق چارۋا مېلى قېچىپ كەتسە، سەن مال پادىسىنى قويۇپ قويۇپ، ئۇلارنى قايتۇرۇپ كېلىشىڭ كېرەك» دېگەن گېپىنى ھەرگىز ئېسىدىن چىقارمىغانىدى. ئۇ يەنە: «سىياسىدا بۇ دەرس ناھايىتى مۇھىم» دېگەن گەپنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەيتتى.

ماندىپلاغا كىچىكىدىنلا «مەملىكەت ئىچىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى قېرىنداش» دېگەن ئىدىيە سىڭگەنىدى، بۇ ئىدىيە «ئۇبانتۇ» دەپمۇ ئاتىلاتتى. بۇ - ئافرىقىدىكى ئەنئەنىۋى كۆزقاراش بولۇپ، بىر ئادەم يەنە بىر ئادەمگە مەسئۇل بولۇشى، بىر - بىرىگە ئۆزئارا غەمخورلۇق قىلىشى كېرەك دەپ قارايتتى. ماندىپلا ئافرىقىلىقلارنىڭ مۇنداق بىر ماقال - تەمسىلىنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەيتتى، ئۇ بۇ ماقال - تەمسىلىنى «ئادەم بىلەن ئادەم» ياكى «باشقىلارنىڭ ياردىمىسىز ھېچقانداق ئىشنى ۋۇجۇدقا چىقىرالمايسەن» دەپ تەرجىمە قىلىۋالغانىدى. بۇ كۆزقاراش دۇنيانىڭ باشقا جايلىرىدىمۇ ئوخشاشلا ناھايىتى كەڭ ئومۇملاشقان بولسىمۇ، لېكىن ئافرىقىلىقلارنىڭ قەلبىگە بەكرەك ئورناپ كەتكەنىدى، چۈنكى ئۇ ئاق تەنلىكلەر جەمئىيىتىدىكى شەخسىيەتچىلىك ئىدىيەسى ۋە خاتىرجەم بولالماسلىق روھىي ھالىتى بىلەن روشەن سېلىشتۇرما شەكىللەندۈرگەنىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، شۇنىڭدىن كېيىنكى نەچچە ئون يىلدا «ئۇبانتۇ» ئىدىيەسى ئافرىقىنىڭ سىياسىي تۇرمۇشىدا مۇھىم ئورۇن ئىگىلىگەنىدى. 1986 - يىلى تۇتۇلارنىڭ چوڭ پوپى «ئۇبانتۇ» غا مۇنداق تەبىر بەرگەن: ئۇبانتۇ كىشىلەرگە سەمىمىي، كەڭ قورساقلىق بىلەن ھېسداشلىق قىلىشنى كۆرسىتىدۇ، باشقىلارغا ئىچىلىپ - يېيىلىپ مۇئامىلە قىلىشنى خالايدۇ، سەل ئاجىز خاراكتېرگە ئىگە بولسىمۇ، لېكىن باشقىلارغا ياردەم بېرىشنى خۇشاللىق دەپ بىلىدۇ، ھاياتنىڭ باشقىلار بىلەن قول تۇتۇشۇپ ياشاش ئىكەنلىكىنى مىزان قىلىدۇ.

ماندىپلا «ئۇبانتۇ» نى خەلققە مۇلازىمەت قىلىش روھىنىڭ بىر

قىسمى ئورنىدا كۆرەتتى. ماندىلاننىڭ ئەسلىپ بېرىشىچە، ئۆسمۈرلۈك مەزگىلىدە ئۇ ھەمىشە باشقىلارنىڭ ۋۇجۇدىدىكى ئەڭ ياخشى تەرىپىنى كۆرىدىكەن، بۇنى ھەممە ئېتىراپ قىلىدۇ. لېكىن، ئۇ ئۆزى بۇنى بىر خىل ئىقتىدار دەپ قارايتتى: «بىزگە ئوخشاش سەھرادا چوڭ بولغان بالىلار كىچىكىدىنلا باشقىلار بىلەن ئارىلىشىشقا ئادەتلەنگەن.» لېكىن، ئۇ: «بۇنداق خاراكتېر ئىقتىدار بىلەن سۈنئىي پىلاننىڭ بىرىكمىسى بولۇشىمۇ مۇمكىن» دېگەننى ئېتىراپ قىلاتتى. مەيلى قانداقلا بولمىسۇن، بۇ خىل خاراكتېر ئۇنىڭ سىياسىي ھاياتىدىكى مۇھىم بىر مىزانغا ئايلانغانىدى: «ئادەم بىز ياشاۋاتقان جەمئىيەت تەرىپىدىن يارىتىلغان، باشقىلارنىڭ ۋۇجۇدىدىكى ئارتۇقچىلىقىنى كۆرەلمىگەندە باشقىلار بۇنىڭدىن ئىلھام ئالىدۇ.»

پېشقەدەم قەبىلە باشلىقى، ئاقساقالارنى زىيارەت قىلغاندا ماندىلا كوسالارنىڭ بەزى تارىخلىرىنى ئۆگىنىۋالغان، شۇنىڭ بىلەن قەبىلىسىنىڭ ئەنئەنىسى ۋە دېموكراتىيەسىگە بولغان ھۆرمىتى ھەسسىلەپ ئاشقانىدى. ئۇ زىيارەت قىلغان قەبىلە باشلىقلىرىنىڭ كۆپىنچىسى مائارىپ تەربىيەسى كۆرمىگەنىدى. لېكىن، ئۇلار ئەنئەنىنى ئاغزاكى بايان قىلىش ئۇستىلىرى ئىدى، ھومېر دەۋرىدىكى جاھانكەزدى شائىرلارغا ئوخشاش ئۆتمۈشتىكى ئۇرۇش يىللىرىدىكى تارىخنى سۆزلەپ بېرەتتى. قەبىلە باشلىقى جوي ھېكايە سۆزلەشكە ئەڭ ماھىر كىشى ئىدى. ئۇ ماندىلاغا ئوخشاش پادىشاھ نۇبانكۇكاننىڭ ئەۋلادى ئىدى. ئۇ ماندىلاغا ئاق تەنلىكلەرنىڭ كوسالارنىڭ ئىتتىپاقلىقى ۋە تىنچلىقىنى بۇزۇۋەتكەنلىكى، كوسالارنى ئېچىنىشلىق بۆلۈنۈش گىردابىغا ئاپىرىپ قويغانلىقى، يۇرت - ماكانلىرىدىن قوغلاپ چىقارغانلىقى، ئۇلارنىڭ «ئۇبانتۇ» سىمۇ بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىغانلىقىنى سۆزلەپ بەرگەنىدى. ماندىلا كالىسىدا ھەمىشە ئافرىقىدىكى قەبىلە جەمئىيىتىنى ئىدىئاللاشتۇرۇش كارتىنىسى سىزىپ چىقاتتى. 1962 - يىلى تۈرمىگە كىرىشتىن بۇرۇن

سۆزلىگەن بىر قېتىملىق ئۇزاق نۇتقىدا ئۇ مۇنداق دېگەن:

ئۇ چاغدا، خەلقىمىز ھەرقايسى ئۆز ئالدىغا پادىشاھلىق دېموكراتىك ھۆكۈمرانلىق ئاستىدا تىنچ - خاتىرجەم ياشايتتى، بىزنىڭ دۆلەت ئىچىدىكى مېڭىش - تۇرۇش پائالىيەتلىرىمىز ئەزەلدىن ئەركىن ئىدى، ھېچقانداق چەكلىمىگە، توسقۇنلۇققا ئۇچرىمايتتۇق. ئۇ چاغدا بۇ دۆلەت بىزگە مەنسۇپ ئىدى، بىزنىڭ نامىمىز بىلەن ئاتىلاتتى، دۆلەتنى ئۆزىمىز باشقۇراتتۇق. بىز مەزكۇر دۆلەتنىڭ يەر - زېمىنلىرى، دەل - دەرەخلىرى ۋە دەريا - ئېقىنلىرىغا ئۆزىمىز ئىگىدارلىق قىلاتتۇق؛ يەردىن چىققان كان مەھسۇلاتلىرىمىز ۋە بۇگۈزەل ۋەتەننىمىزدىكى جىمى بايلىقلىرىمىز بىزگە مەنسۇپ ئىدى. ھۆكۈمىتىمىزنى ئۆزىمىز قۇرۇپ ئۆزىمىز باشقۇراتتۇق، ئارمىيە، سودا - سېتىق ۋە تىجارەتنى ئۆزىمىز كونترول قىلاتتۇق.

ماندىلاننىڭ نەزىرىدە ئۇ بىر سىنىپ، ئېكسپلاتاتسىيە قىلىنىش، ئادالەتسىزلىك مەۋجۇت بولمىغان ئالتۇن دەۋر ئىدى، ئۇ دەۋردىكى قەبىلە كومىتېتلىرىنى دېموكراتىيەنىڭ ئۈلگىسى دەپ ئاتاشقا بولاتتى.

كومىتېتتىكى دېموكراتىيە ناھايىتى مۇكەممەل ئىدى، جىمى قەبىلە ئەزالىرى سودا كېڭىشىش پائالىيەتلىرىگە قاتنىشالايتتى. قەبىلە باشلىقى بولسۇن ياكى ئادەتتىكى ئاۋام - پۇقرا بولسۇن، پالۋانلار بولسۇن ياكى تېۋىپ - ئەمچىلەر بولسۇن، ھەممىسى ئۆزىنىڭ بىر كىشىلىك كۈچى ئارقىلىق ھەل قىلغۇچ قارارنىڭ چىقىرىلىشىغا تەسىر كۆرسىتەلەيتتى. كومىتېت تولىمۇ كەسكىن ۋە تەسىر كۈچى بار ئاپپاراتلاردىن تەركىب تاپقان بولۇپ، قەبىلىلەرنىڭ ئۈنىڭدىن ئاتلاپ ئۆتۈپ ھەرقانداق مۇھىم ھەرىكەتلەرنى قوللىنالىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

كوسالارنىڭ تارىخى ماندىلاننىڭ بالىلىق دەۋرىدە شۇ قەدەر يېڭى ۋە جانلىق ئىدى. ئۇ چاغدا ياشانغانلار كوسالارنىڭ گۇمران بولۇش ئالدىدىكى يىللارنى ھېلىھەم ئەسلىيەلەيتتى.

ترانسكېيىدىكى كوسا تىلىدا سۆزلىشىدىغان قەبىلىلەر — تېمبۇ، پېندو، فىنگو ۋە كوسالارنىڭ ئۆزلىرىمۇ توپتوغرا بىر ئەسىرلىك مەغلۇبىيەت ۋە قۇل بولۇشتەك خورلۇقلارغا ئۇچرىسىمۇ، لېكىن ئەسلىدىكى غۇرۇر — ئىپتىخارى ۋە دېموكراتىيەسىنى ساقلاپ قالغانىدى. بەزى كوسالار كويكويلار (شۇ جايدىكى ئاق تەنلىك كۆچمەنلەر ئۇلارنى «خوتېنتوت» دەپ ئاتايتتى) قاتارلىق يات قەبىلىلەر بىلەن توي قىلغاچقا، كوسالارنىڭ تەقى — تۇرقىدا ئۆزگىرىش پەيدا بولۇشقا باشلىغانىدى: ماندېلاننىڭ تەقى — تۇرقى ئۆزگىچە ئالاھىدىلىككە ئىگە بولۇپ، كۆزلىرى قىسىق، مەڭىز سۆڭەكلىرى بۇرتۇپ چىققانىدى، بۇ جەزمەن كويكويلارنىڭ قان سىستېمىسىنىڭ تەسىرىدىن بولغانىدى. لېكىن، كوسالارنىڭ ئۆزگىچە مەدەنىيىتى ۋە تىلى ساقلىنىپ قالغانىدى. 18 — ئەسىرنىڭ ئاخىردا نۇرغۇن ئاق تەنلىك مۇستەملىكىچىلەر كوسالار بىلەن تۇنجى قېتىم ئۇچراشقاندا ئۇلارنىڭ تېرىسىنىڭ رەڭگى سۇس بولۇش، چىرايىدىن ناھايىتى زېرەكلىكى چىقىپ تۇرۇشتەك تەن قۇرۇلۇش ئالاھىدىلىكىنى، يەنە ئۇلارنىڭ دېموكراتىك مۇنازىرە مېخانىزمى ۋە ھۆكۈمىتىنى ئېسىدە تۇتۇۋالغانىدى. ئەنگىلىيەلىك دىن تارقاقچۇسى ۋىليام خوردون 1866 — يىلى مۇنداق بىر ئابزاس سۆزنى يېزىپ قالدۇرغان: «ئۇلارنىڭ ئۆز قانۇنى ۋە ئۆرپ — ئادەتلىرىگە مۇناسىۋەتلىك مەسىلىلەر توغرىلۇق مۇنازىرىلەشكەندە، ئۇلار ھەرقانداق ئەنگىلىيەلىك ئادۋوكاتقا ئۇتتۇرۇپ قويمايدۇ.» 19 — ئەسىرنىڭ 30 — يىللىرىدا ئەنگىلىيە باش قوماندانى ھاررى شىمس: «كوسا پادىشاھى شىنشا بىچارە جورجى IV نىڭ چوقۇنغۇچىسى» دېگەن. لېكىن، نەچچە يۈز يىل ئىچىدىكى توققۇز قېتىملىق ئۇرۇشتىن كېيىن ئەنگىلىيە ئارمىيەسى ئاستا — ئاستا كېيىپتاۋىندىن شەرققە قاراپ يۆتكەلگەن، كوسالارنىڭ زېمىنى ۋە مۇستەقىللىقى گەنە شۇنىڭدىن ئېتىبارەن تارتىۋېلىنغانىدى. 1835 — يىلى ھاررى شىمس كەي دەرياسىدىن توغرىسىغا كېسىپ ئۆتۈپ، ترانسكېيىدىكى باستۇرۇش ھەرىكىتىنى باشلىغانىدى. 1848 —

يىلىغا بارغاندا ئۇ كوسالارنىڭ قەبىلە باشلىقىنى ئۆزىنىڭ ئەنگلىيەچە تۈزۈمىگە بويسۇنۇشقا مەجبۇرلىغان، ئۇلاردىن زېمىنلىرىنى ناھىيە، بازار ۋە يېزا دەپ بۆلۈشنى ھەمدە ئۇلارغا ئىنگلىزچە ئىسىم قويۇشنى تەلەپ قىلغانىدى. «مەن سىلەر ئۈچۈن مەكتەپ قۇرۇپ بېرىمەن، مەكتەپتە چوقۇم ئىنگلىز تىلى دەرسى تەسىس قىلىنىشى كېرەك... سىلەر ئەمدى قىپپالىڭىزغا يۈرىدىغان ياۋايى ھالىتىڭلاردىن قۇتۇلسىلەر. ئەگەر سىلەر ئەمگەك قىلمىساڭلار، تىرىشمىساڭلار، مەڭگۈ مەدەنىيلىشەلمەيسىلەر» دېگەندى. 1850 - يىلى 8 - قېتىملىق كوسا ئۇرۇشى پارتلاپ ئىككى تەرەپ قاتتىق ئۇرۇشقانىدى. ئەنگلىيە ئارمىيەسىنىڭ پۈتۈن كۈچى خوراپ تۈگەپ، ئېغىر دەرىجىدە ھالسىرىغان بولسىمۇ، لېكىن ئەڭ ئاخىردا كوسالارنىڭ قەبىلە باشلىقىنى ئۇلارنىڭ تاغ ئارىسىدىكى ئىستىھكامىدىن قوغلاپ چىقىرىپ، «بىرېتانىيە كافرانىيە» نى، يەنى كېيىنكى سىسكېينى ئىشغال قىلىۋالغانىدى.

بۇ قېتىمقى بالايئاپەت ۋە خورلۇقتىن كېيىن، كوسالار 1856 - يىلى يەنە بىر قېتىم ئۆز - ئۆزىنى گۇمران قىلغانىدى. ياش ئايال بېشارەتچى نوڭئاۋۇس كوسالارنى جىمى ئۇلاغ - چارۋىلىرىنى ئۆلتۈرۈۋېتىپ قايتىدىن گۈللىنىشنى كۈتۈۋېلىشقا بۇيرۇغان، سىسكېيلارنىڭ يېرىمىدىن كۆپرەكى ئەنە شۇ سەۋەبلىك ئاچلىقتىن ئۆلۈپ كەتكەندى. 1878 - يىلى 9 - قېتىملىق كوسا ئۇرۇشى مەزگىلىدە كوسادىكى ئىككى چوڭ ئۇرۇق ئېنگوجىكا بىلەن گېكالىكا گۇمران بولغان ۋە قوغلاپ چىقىرىلغانىدى، كەي دەرياسىدىن توغرىسىغا كېسىپ ئۆتۈشكە مەجبۇرلانغانىدى. كېيىپتاۋىنىڭ باش گۇبېرناتورى، گىراف جورجى گىرېي پەرمان چۈشۈرۈپ، ئىككى ئۇرۇقنىڭ تارىختىن بۇيانقى قەبىلە باشلىقلىرىنى كېيىپتاۋىن ئەتراپىدىكى روبېين ئارىلىغا ئەكەلدۈرگەندى، «ھەربىر مۇھىم قەبىلە ئاقساقاللىرىنىڭ چوقۇم تەسلىم بولۇشى تەلەپ قىلىنغانىدى. ئەگەر ئۇلار جاھىللىق قىلسا دەرھال مەنسىپىدىن

قالدۇرۇلغانىدى.»

ترانسكېيىنىڭ شىمالىي قىسمىدىكى پوندولاند 1894 - يىلىلا ئاندىن كېيىن تاۋىنىنىڭ تەۋەلىكىگە ئۆتكەنىدى. لېكىن، 1910 - يىلى جەنۇبىي ئافرىقا ئىتتىپاقى قۇرۇلغاندىن كېيىن ئاق تەنلىك يەرلىك سوتچىلار كوساغا بولغان رېجىمىنى كۈچەيتكەنىدى. ماندىلا ئاق تەنلىكلەرنىڭ قەبىلە ئاقساقلى نازارەت قىلىش مېخانىزمىنى كونترول قىلىۋالغانلىقىنى، ئۇنىڭدىن پايدىلىنىپ قەبىلىلەردىكى ئۇرۇقداشلارنى باستۇرماقچى بولغانلىقىنى، ئەنە شۇنداق قىلىپ قەبىلە ئاقساقاللىرىنىڭ ئورنىنى ۋەيران قىلغانلىقىنى تەدرىجىي بايقىغانىدى.

20 - ئەسىرنىڭ ئاخىردا شىمالدىكى يەنە بىر چوڭ قەبىلە — زۇلۇلارنىڭ ئاق تەنلىكلەر ۋە باشقا يات ئۇرۇقلار ئارىسىدىكى نام — شۆھرىتى بارغانسېرى كۈچىيىپ، كوسالارنىڭكىدىن ئېشىپ كەتكەنىدى. زۇلۇلار باتۇر، جەڭگە ماھىر دېگەندەك خەۋەرلەر تارقالغانىدى. ئۇلارنىڭ باتۇر پادىشاھى شاكا 19 - ئەسىرنىڭ 20 - يىللىرى جەنۇبتىكى بارلىق قەبىلىلەرنى بويسۇندۇرغان ۋە بىرلىككە كەلتۈرگەنىدى. زۇلۇلارنىڭ جەڭگە ماھىر بولۇشتەك شان — شۆھرىتى 1879 - يىلى 1 - ئايدا تىكلەنگەن بولۇپ، ئەينى چاغدا ئەنگىلىيە شاكانىڭ ۋارىسى سېتىۋايو ئوتتۇرىسىدا ئۇرۇش قوزغىغانىدى. يىساندىرۋانا ئۇرۇشىدا سېتىۋايونىڭ لەشكەرلىرى ئەنگىلىيەنىڭ 1200 كىشىلىك پۈتۈن ئارمىيەسىنى گۇمران قىلغانىدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئەنگىلىيە ياردەمچى ئارمىيە ئەۋەتكەن، ھەتتا لۇيى ناپالىئوننىڭ ۋەلىئەھدىسىنىمۇ قوشۇپ جەڭگە ئاتلاندىرغانىدى. لېكىن، ياردەمچى قوشۇن بۆكتۈرمە قوشۇنغا دۇچ كەلگەن، ۋەلىئەھدى زۇلۇلارنىڭ نەيزىسى ئاستىدا ئۆلگەنىدى (دېسلىرى: «زۇلۇلار ئادەتتىكى قەبىلە ئەمەس ئىكەن. ئۇلار گېنېراللىرىمىزنى مەغلۇپ قىلىپ، باش ئېپىسكوپىمىزنىڭ ئېتىقادىنى ئۆزگەرتىپ، ياۋروپادىكى ئەڭ چوڭ پادىشاھلىقنىڭ تەقدىرىنى بەلگىلەپ قويدى» دېگەن.)

يېساندىرۋانادىكى نومۇس ئەڭ ئاخىرى 7 - ئايدا يۈيۈلغان، ئەنگلىيە ئارمىيەسى ۋۇلۇندى ئۇرۇشىدا سېتىۋاپونى قاتتىق مەغلۇبىيەتكە دۇچار قىلغانىدى، زۇلۇلار گۇمرانلىققا يۈز تۇتقانىدى؛ لېكىن، زۇلۇلارنىڭ باتۇرلۇقى، جەڭگە ماھىرلىقى مەڭگۈ تارقالغانىدى.

كوسالارنىڭ ئاقساقىلى زۇلۇلارغا ئوخشاش جەڭگە ماھىر، قەيسەر ئەمەس ئىدى. كوسا ئۇرۇشىدىن كېيىن كوسالارنىڭ جەڭگىۋارلىقى بىر سۇنغان پېتى ئىككىنچىلەپ ئەسلىگە كەلمىگەنىدى، بەزىدە تېخى دەردىنى ھاراقىتىن ئالىدىغان ھالغا چۈشۈپ قالغانىدى. لېكىن، ئۇرۇشتىن كېيىنكى خارابىلىكلەردە باشقىچە بىر خىل كۈچ - قۇدرەت يوشۇرۇن بىخىلانغان، ئۇ بولسىمۇ دىنىي مەكتەپ ۋە خىرىستىيان مەدەنىيىتى ئىدى. ياش ئوغۇل - قىزلار ئۇنىڭ تەسىرىدە ئىنتىزامچان، مەدەنىيەتلىك بىر ئەۋلاد كوسا سەرخىللىرى بولۇپ يېتىشىپ چىققانىدى. ئۇلار غەرب ئىدىيەسىنى قوبۇل قىلىش بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە ئۆز قەبىلىسىنىڭ ھوقۇقى ۋە ئىززەت - ھۆرمىتىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئارزۇسىدا بولغانىدى. ئەنگلىيەنىڭ لىبېراللىق ئەنئەنىسى كېيىنكى ئىقتىسادىي ئۆزگىرىشلەردە، دىن تارقىتىش بازىلىرى ئۈزۈكسىز كېڭەيگەنىدى، قارا تەنلىكلەرمۇ سايلامدا بېلەت تاشلاش سالاھىيىتىگە ئېرىشىشكە باشلىغانىدى. مائارىپ تەربىيەسى ئالغان كوسا ياشلىرى ھازىر قانۇنىي دەلىل - ئىسپات، تەھلىل ۋە مۇنازىرە قىلىش ئىقتىدارىنى يېتىلدۈرۈۋاتىدۇ. كوساغا دەسلەپكى مەزگىللەردە كەلگەن ئاق تەنلىكلەر ئۇلارنىڭ بۇنداق ئىقتىدارغا دىققەت قىلغانىدى. بۇ يول ئۇلارنى 20 - ئەسىرنىڭ 60 - يىللىرىدىكى قارا تەنلىك قارشىلىق كۆرسىتىش كۈچلىرىنىڭ يېتەكچىلىكىدىكى سىياسىي ھەرىكەتكە باشلىغانىدى، بەزىدە ئۇ 10 - قېتىملىق كوسا ئۇرۇشى دەپمۇ ئاتالغانىدى. ئەڭ ئاخىردا ئۇلارنىڭ ئابا - ئەجدادلىرىغا ئوخشاش بۇ كوسا ياشلىرى ئاخىر روبرېن ئارىلىغا يولغا سېلىپ قويۇلغانىدى. لېكىن، ئۇلار قورال كۈچى بىلەن

ئەمەس، بەلكى ئاغزىغا تايىنىپ غەلبىنى قولغا كەلتۈرگەندى.
شوتلاندىيەلىكلەر بىلەن ئامېرىكا ئىندىيانلىرى قاتارلىق
ئۇرۇشتا مەغلۇپ بولغان مىللەتلەرگە ئوخشاش، كوسالارمۇ ئۆز
تارىخىنى ساقلاپ قالغانىدى. ئۇلارنىڭ تارىخىنىڭ كۆپىنچىسى
ئاغزاكى ساقلانغان بولغاچقا، تاشقى دۇنيادىكىلەر ئاسانلا سەل
قارىغانىدى. مەندېلاغا دەرس بەرگەن ز. ك. مارتىيو ئىسىملىك
بىر ئافرىقىلىق پىروفېسسور: «ياۋروپالىقلار بىزگە ئۇلار
ئۆزلىرى توقۇپ چىققان تارىخىنى قوبۇل قىلدۇرماقچى بولىدۇ»،
«بىزدىن ئۆزلىرىنىڭ ئافرىقىلىقلارغا، بىزنىڭ ئابا -
ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئۆز زېمىنىدىكى قىلمىش - ئەتمىشلىرىگە
بولغان باھاسىنى قوبۇل قىلىشنى تەلەپ قىلدى. ئۇنداق
قىلىشىمىز ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس ئىدى» دەيدۇ مەندېلا
پۈتۈنلەي غەرب مائارىپىنى قوبۇل قىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ
ئۆز تارىخىنى ئاغزاكى بايان قىلىشنى ئىزچىل قوللاپ
كەلگەندى، ئاقساقاللار سۆزلەپ بەرگەن كوسالارنىڭ ئۆتمۈشىدىن
ئىلھام ئالغانىدى. «مەن قەبىلىمىزدىن قەھرىمانلارنىڭ كۆپ
چىقىدىغانلىقىنى بىلەتتىم. شۇڭا، مەندە ئۆز - ئۆزۈمدىن
ئىپتىخارلىنىش تۇيغۇسى كۈچلۈك ئىدى. ئەمما، بۇ تارىخى
قانداق تارقىتىشنى بىلمەيتتىم. لېكىن، ئالىي مەكتەپتە
ئوقۇۋاتقان چېغىمدا، مەن بۇ تارىخنى چىڭ خاتىرىلىۋالدىم.»
كۆپ ساندىكى ئاق تەنلىك تارىخچىلارنىڭ قارشىچە، كوسالارنىڭ
قارشىلىق كۆرسىتىش ئۇرۇشلىرى ئۆتمۈشتىكى ئىش، ئۇ
غەربنىڭ ھەربىي يۈرۈشلىرى ۋە تېخنىكىسىنىڭ شەپقەتسىزلىك
لوگىكىسى بىلەن تولغان. لېكىن، مەندېلا ۋە باشقا مائارىپ
تەربىيەسى كۆرگەن كوسالارنىڭ قارشىچە، ئاق تەنلىكلەرنىڭ
كوساغا بولغان تاجاۋۇزچىلىقى تېخى يېقىندىلا بولغان ئىش.
ئۇنىڭ ئۈستىگە مەندېلا شۇنى مەڭگۈ ئۈنۈتمەيتتىكى، ئۇ
تۇغۇلۇشتىن 100 يىل بۇرۇن ئابا - ئەجدادلىرى پۈتكۈل
رايونلارغا ھۆكۈمرانلىق قىلاتتى.

2. بۇچ

(1934 - يىلىدىن 1940 - يىلىغىچە)

1934 - يىلى 16 ياشلىق ماندىپلا تېمبۇلۇق 25 بالا بىلەن بىللە نائىب پادىشاھنىڭ ئوغلى گارتىسقا ئەگىشىپ باشى دەرياسى ساھىلىدىكى جىلغىغا كەلدى. بۇ - كەلگۈسىدە تېمبۇلارغا پادىشاھ بولىدىغانلار خەتنىسىنى قىلدۇرىدىغان ئەنئەنىۋى سورۇن ئىدى. بۇ مۇراسىمغا قاتناشمىغان كوسالار ۋەزىپىگە تەيىنلىنەلمەيتتى. ماندىپلا ئوغۇللارنىڭ چوڭ بولغانلىقىنىڭ بەلگىسى بولغان بۇ مۇراسىمنى ھەر قېتىم ئەسلىگەندە، ئەينى چاغدىكى مەنزىرە كۆز ئالدىدا ئېنىق نامايان بولاتتى: ئۇلار ئاۋۋال ھېلىقى «دۇنيادىن ئايرىۋېتىلگەن» جايدا بىرنەچچە كۈن تۇردى. مۇراسىمدىن بىر كۈن بۇرۇنقى ئاخشىمى ئۇلار شۇ جايدىكى ئاياللار بىلەن بىرلىكتە ناخشا - ئېيتىپ ئۇسسۇل ئوينىدى. ئەتىسى سۈبھى مەزگىلدە ئۇلار دەريادا يۈيۈندى، ئاندىن كىگىزگە ئورنىپ سەپكە تىزىلىپ، چوڭلار ۋە نائىب پادىشاھنىڭ ئالدىدىن ئۆتتى، بۇ بالىلار ئۆزلىرىنىڭ غەيرەت - جاسارىتىنى ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىدا نامايان قىلدى.

ياشانغان خەتنە ئۈستىسى نەيزىسىنى كۆتۈرۈپ پەيدا بولدى. ھەربىر بالا ئۆزىگە نۆۋەت كەلگەندە: «مەن دېگەن باتۇر!» دەپ قاتتىق توۋلىشى كېرەك ئىدى. ماندىپلا تۇرۇپ جىددىيلەشسە، تۇرۇپ خەتنىسىنىڭ تېزىرەك قىلىنىپ بولۇنىشىغا تەشنا بولاتتى. ئۇ شۇ چاغدىكى ئىشنى ئەسلىپ: «خەتنە ئۈستىلىرى

خەتلىكىمنى كەسكەندە قوغۇشۇن ئېرىتمىسى تومۇرلىرىمدا ئاققاندىك تۇيغۇدا بولدۇم» دەيدۇ. ئۇ بېشىنى پاخل ئىچىگە تىقىپ تۇرغان شۇ قىسقىغىنا پەيتتە ئۆزىنىڭ نېمە دەپىش كېرەكلىكىنى ئۇنتۇپ قالدى، بىردەمدىن كېيىنلا ئاندىن: «مەن دېگەن باتۇر!» دەپ ۋارقىردى. لېكىن، ئۇ ئۆزىنىڭ تۇغما باتۇر ئەمەس ئىكەنلىكىنى بىلەتتى: «مەن باشقا ئوغۇللارغا ئوخشاش قاۋۇل، بەستلىك ئەمەس ئىدىم.»

مۇراسىم ئاياغلاشتى، ئۇلار خەتلىكىمنى كۆمۈپ بولۇپ، يۈزلىرىنى ئاق رەڭدە بويىغاندىن كېيىن يەنە دەرياغا چۈشۈپ يۈيۈندى. ماندىلا ئۆزىنىڭ ئەركىك سالاھىيىتىدىن قالتىس پەخىرلىنەتتى. ئۇنىڭغا دالبانگا دەپ يېڭى ئىسىم قويۇلدى، بۇ ئىسىمنىڭ مەنىسى پارلامېنت ئاساسچىسى دېگەنلىك بولاتتى. ئۇ ئەمدى مەيدىسىنى كېرىپ ئوتتۇرىغا چىقىپ يېڭى خىرىسلارغا يۈزلىنەلەيتتى. ماندىلا ھېلىھەم ئۆزىنى پەخىرلىنىشكە ئەرزىيدىغان بىر قەبىلىنىڭ ئەزاسى، دەپ ھېس قىلاتتى. شۇڭا، قەبىلە ئاقساقىلى مېرىگىچىرى بالىلارغا: «سىلەر ئەمدى مەڭگۈ ھەقىقىي باتۇر بولالمايسىلەر، چۈنكى سىلەر گۇمىرانلىققا يۈز تۇتقان بىر مىللەتكە تەۋە. سىلەر ئەمدى ئۆز دۆلىتىڭلارنىڭ زېمىنىدا پەقەت قۇللۇق تۇرمۇشىنىلا كەچۈرەلەيسىلەر» دېگەندە، ماندىلا ناھايىتى ھەيران قالغانىدى. ئارىدىن ئون يىل ئۆتكەندىن كېيىنلا، ئاندىن ماندىلا بۇ ئاقساقالنى ئالفرېد شۇما، يوسېف دادۇ، جامۇس فىلىپس ۋە مايكول ھامورلار بىلەن بىر ئورۇنغا قويۇش كېرەكلىكىنى تونۇپ يەتتى، ئۇنىڭ ناھايىتى جەسۇر سىياسىيونغا خاس پېشۋا ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلدى. خېلى ئۇزاق بىر مەزگىلگىچە ئۇ ئاشۇ مۇراسىمغا قاتنىشىپ ئەركىك سالاھىيەتكە ئېرىشكەنلىكىدىن ۋە ئۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان ئەۋزەللىك مەرتىۋىسىدىن ئىپتىخارلىنىپ يۈردى. ئالىي مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان مەزگىلىدە دوستىنىڭ خەتنە قىلىش مۇراسىمىغا قاتناشمىغانلىقىنى تاسادىپىي يوسۇندا ئۇقۇپ قېلىپ

قاتتىق ھەيران قالدى. تاكى كېيىن يوهاننسىبۇرگتا سىياسىي سەھنىگە يۈرۈش قىلغان چېغىدىلا، ئاندىن ياش ۋاقتىدىكى بىر تەرەپلىمە كۆرۈنۈش ھوشىنى تېپىپ، ھەممە ئادەمگە ئوخشاش مۇئامىلە قىلىش كېرەكلىكىنى تونۇپ يەتتى.

ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي، ماندىپلا تېخىمۇ ئۈزۈل - كېسىل بولغان بىر قېتىملىق بۇرىلىشنى باشتىن كەچۈردى، يەنى دىنىي مەكتەپكە ئوقۇغىلى كەلدى. نائىب پادىشاھ ئۇنىڭغا ياخشى مەكتەپ تەربىيەسى ئالدۇرۇپ، ئۇنى كەلگۈسىدىكى پادىشاھ ساباتانىڭ ۋەزىرى قىلماقچىدى. نائىب پادىشاھ ماندىپلانى مېتودىستلارنىڭ باشقۇرۇشىدىكى كلاركبۇرىي مەكتىپىگە ئاپىرىپ بەردى. ماندىپلا ئەنە شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، ياتاقلىق مەكتەپ تۇرمۇشىنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈشكە باشلىدى. بۇ مەكتەپ باشى دەرياسىنىڭ يەنە بىر قىرغىقىدا بولۇپ، نائىب پادىشاھ ۋە ئۇنىڭ ئوغلى گارتىسمۇ مۇشۇ مەكتەپتە ئوقۇغانىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ساباتامۇ مۇشۇ يەردە ئوقۇماقچىدى. كلاركبۇرىي مەكتىپىنىڭ تېمبۇ خان ئوردىسىدىكى نامى ناھايىتى ياخشى ئىدى: بۇ مەكتەپ 1825 - يىلى قۇرۇلغان بولۇپ، ئەينى چاغدا ماندىپلانىڭ بوۋىسى پادىشاھ نۇبانكۇكا مېتودىستنىڭ پېشۋاسى ۋىليام شاۋ بىلەن كۆرۈشكەن، ۋىليام شاۋ ئۇنىڭ زېمىنىدا بىر دىنىي جەمئىيەت تەسىس قىلىپ بېرىشكە ۋەدە بەرگەن. مەكتەپنى رىچارد خارتى ئىسىملىك بىر دىن تارقاتقۇچى قۇرغان. مەكتەپ پادىشاھ تۇرىدىغان جايدىن نەچچە ئىنگلىز مىلى يىراقلىقتا بولۇپ، مەكتەپ ئەنگلىيەلىك مەشھۇر تېئولوگىيە ئالىمى ئادام كىراچ دوكتورنىڭ ئىسمى بىلەن ئاتالغانىدى.

مېتودىست مۇرىتلىرى دىن تارقاتقۇچىلار ئىچىدە خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىش روھى ۋە تەسىر كۈچىگە ئىگە ئىدى. ئۇلار ئەنگلىيە ئارمىيەسى بىلەن بىرلا ۋاقىتتا شەرقىي كېيىپ ئۆلكىسىگە كەلگەنىدى. بۇ مەزگىلدە ئۇلار تۇرۇپ بىرلەشسە، تۇرۇپ بۆلۈنۈپ تازا چىقىشىپ كېتەلمىگەنىدى. نۇرغۇن كوسا

ۋەتەنپەرۋەر زاتلارنىڭ قارشىچە، دىن تارقاتقۇچىلار ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ مۇھىم ۋاكالىتچىسى، ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتى ئۇلاردىن پايدىلىنىپ، ئۆزئارا رىقابەتلىشىۋاتقان قەبىلە ئاقساقاللىرى ئارىسىغا بۆلگۈنچىلىك سېلىپ، ئۇلارنى قوراللىرىدىن ئايرىۋەتكەندى: تروتسكىچى يازغۇچى نوسبو ماچېك 1952 - يىلى مېتودىست دىن تارقاتقۇچىلار «ھەر ۋاقىت ھۆكۈمەت بىلەن ھەمكارلىشىشقا تەييار تۇراتتى»، ئۇلارنىڭ يەنە پادىشاھ شىنشانى مۇھاسىرىگە ئېلىۋېلىپ، باشقا قەبىلىلەرنىڭ ئاقساقاللىرىنى ئۇنىڭغا تىخ كۆتەرگۈزۈش ئىقتىدارىمۇ بار ئىدى، دەپ يازغانىدى. لېكىن، دىنىي جەمئىيەت ئوقۇتقۇچىلىرى ھەمىشە ئاق تەنلىك ھۆكۈمرانلارنىڭ قارشىسىدا تۇرۇپ، كوسا مىللىتىنىڭ تەرەققىياتىدا مۇستەقىل رول ئوينايتتى. تاكى 1935 - يىلىغىچە پۈتكۈل جەنۇبىي ئافرىقىدىكى دىنىي جەمئىيەت باشقۇرۇشىدىكى مەكتەپلەر رويخەتكە ئېلىپ تىزىملىغان ئافرىقىلىق ئوقۇغۇچى 342 مىڭ 181 گە يەتكەندى. تارىخشۇناس لىيوناردو تامپسوننىڭ خاتىرىلىشىچە، دىنىي جەمئىيەت باشقۇرۇشىدىكى مەكتەپلەر ئافرىقىدىكى بارلىق قوغدىنىش رايونلىرىنى تولۇق قاپلىغانىدى.

ماندىلا دىنىي جەمئىيەت باشقۇرۇشىدىكى مەكتەپكە ھۆرمەت نەزىرى بىلەن قاراش بىلەن بىر ۋاقىتتا، يەنە ئۇ مەكتەپنىڭ ئائىلە باشلىقى ھۆكۈمرانلىقى شەكلىدىكى ئىستىلى ۋە جاھانگىرلىكنىڭ ناچار تەرەپلىرىنى ئەيىبلىگەن. «بىز بۇ بىر ئەۋلاد كىشىلەر ئەنگىلىيەنىڭ تەسىرىنى قوبۇل قىلدۇق» دەيدۇ ئۇ: «چۈنكى، بۇ دۆلەتنىڭ مائارىپى دەل ئەنگىلىيەلىك لىبېرالزىمچىلار ۋە دىن تارقاتقۇچىلار تەرىپىدىن تەسىس قىلىنغان.» مەكتەپتىن ئايرىلىپ 60 يىلدىن كېيىن ماندىلا ئوكسفورد ئۇنىۋېرسىتېتىدا سۆزلىگەن بىر قېتىملىق نۇتقىدا چۈشەندۈرۈپ مۇنداق دېگەن: «دۆلىتىمىز ھۆكۈمىتى قارا تەنلىكلەر مائارىپىغا تېخى يېقىندىلا ئەھمىيەت بېرىشكە

باشلىدى. مەكتەپنى دىنىي ئورگانلار قۇرۇپ بەرگەن، ئەسلىھەلىرىنى ئۇلار تەمىنلىگەن، ئوقۇتقۇچىلارنىڭ مائاشىنىمۇ ئۇلار تارقاتقان، شۇڭا دىن بىزنىڭ قان - قېنىمىزغا سىڭىپ كەتكەن.» تۈرمىدىكى ۋاقتىدا ئۇ ماچېك ئىدىيەسىنى قوللايدىغان تروتسكىچىلار بىلەن مۇنازىرىلەشكەن، تاشقى دۇنيادىن خەۋەر ۋە ئىلھام - مەدەت ئېلىپ كېلىدىغان باستىرلارنىمۇ قارشى ئالغان. ئۇ ئىلگىرى دىنىي جەمئىيەت باشقۇرۇشىدىكى مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چاغدىكى ئوقۇتقۇچىسىغا خەت يېزىپ، ئۆتمۈشتىكى ئىشلارنى ئەسلەپ رەھىمىتىنى بىلدۈرگەن. ئۇ قەبىلە باشلىقلىرى ۋە دىن تارقاتقۇچىلارنىڭ سىياسىي تەسىر كۈچىنى يەنىمۇ ئېنىق تونۇپ يەتكەن: «مېنىڭ قارىشىمچە، ئىككى تەرەپنىڭ ئاۋام ئارىسىدىكى تەسىر كۈچىنى تۆۋەن مۆلچەرلەش ئىنتايىن خەتەرلىك ئىكەن» دەپ يازدۇ ئۇ: «دەل شۇ ۋەجىدىن، مەن ئۇلار بىلەن بېرىش - كېلىش قىلغاندا ئېھتىياتچان بولۇشنى قايتا - قايتا تەكىتلىگەندىم.»

1934 - يىلىغا كەلگەندە ماندىلا ئالىي مەكتەپ ئىمتىھانىغا قاتناشقان ۋاقتىدا، كلاركبۇرىي مەكتىپى تېمبۇدىكى ئەڭ چوڭ مائارىپ مەركىزىگە ئايلانغانىدى، بۇ مەكتەپنىڭ ئوقۇتقۇچىلىرىنىڭ كۆپىنچىسى ئەنگىلىيەلىك دىن تارقاتقۇچىلار ئىدى. مەكتەپ كېڭەيتىپ قۇرۇلغان بولۇپ، تاش بىلەن قوپۇرۇلغان قاتار - قاتار كەتكەن ئۆيلەر تولىمۇ ھەيۋەتلىك ئىدى، ئۇنىڭ ئىچىدە بىر ئوقۇتقۇچىلارنى تەربىيەلەش ئىنستىتۇتى، بىر ئوتتۇرا كەسپىي ئىنستىتۇت، بىر ئەمەلىيەت دەرسى تەربىيەلەش بازىسى بار ئىدى. مەكتەپ قورۇسىدا يەنە قىز - ئوغۇللار ياتىقى، تەنھەرىكەت مەيدانى ۋە چوپىلا توپ مەيدانى بار ئىدى، پۈتكۈل مەكتەپ رايونى ئانكىبو رايونىدىكى بىر يالغۇز تاغ ئېتىكىگە جايلاشقانىدى. مەكتەپ گەرچە تاشقى دۇنيا بىلەن مۇستەقىل ئايرىلىپ تۇرغان بولسىمۇ، لېكىن پۈتۈن ئەسلىھەلىرى تولۇق ئىدى، كىشىگە ناھايىتى ئىللىق تەسىر

بېرەتتى. ھالبۇكى، 1953 - يىلى بانئۇ مائارىپى يولغا قويۇلۇشقا باشلىدى. ئىككىسىنى سېلىشتۇرغاندا، كلاركبۇرى مەكتىپىنىڭ بۇرۇنقى نەتىجىلىرى بەكرەك كۆزگە چېلىقاتتى. قايسىبىر يىلى قوللاش مەبلەغى پۈتۈنلەي توختاپ قېلىپ، پەقەت بىرلا كىچىك ئىنستىتۇت ۋە بىر ئېغىزلىق مېتودىست چېركاۋى بىر پارچە خارابىلىك ئىچىدە سەكراتقا چۈشۈپ قالغانىدى. ئوقۇغۇچىلار ترانسكېيدىكى بانئۇستان ھۆكۈمىتىگە قارشىلىق كۆرسىتىش ئۈچۈن مەكتەپنىڭ جىمى بىنالىرى ۋە ياتاقلىرىنى ئوت قويۇپ كۆيدۈرۈۋەتكەنىدى. شۇڭا، ھازىرقى كلاركبۇرى پۈتۈنلەي خارابىلىككە ئايلانغان بولۇپ، ئىنتايىن ۋەيرانە قىياپەتتە كۆزگە تاشلىنىدۇ. لېكىن، خارابىلىك ئىچىدە قېلىپ قالغان نەرسىلەر بۇ مەكتەپنىڭ بۇرۇنقى سەلتەنەتگە شاھىت بولۇپ كەلمەكتە. ھازىر مەكتەپ رېمونت قىلىنىپ ئەسلىگە كەلتۈرۈلۈپ ئىشلىتىلىدىغان بولغاچقا بەزى ئۆيلەر قايتىدىن قۇرۇلماقتا. بىر باسقىچ چۈشەندۈرۈپ مۇنداق دەيدۇ: بۇ مەكتەپتە كەلگۈسىدە كوسالارنىڭ يالغۇز خىزمەت ئىزدەش ئىقتىدارىلا ئەمەس، يەنە تېخى ئىگىلىك تىكلەش ئىقتىدارىمۇ تەڭ يېتىلدۈرۈلىدۇ. ماندىپلا شۇ يەردىكى ئاھالىلەرگە كىچىك جايلاردىمۇ ئۇلۇغ رەھبەرلارنىڭ يېتىشىپ چىقىدىغانلىقىنى تونۇتتى. ماندىپلا ھازىرمۇ كلاركبۇرى مەكتىپىنى زىيارەت قىلىپ تۇرىدۇ، بۇ مەكتەپنى ئىپتىخارلىق ئىلىكىدە تىلغا ئالىدۇ ۋە ئۇنى ئەسلىملىرىدە يازىدۇ.

1934 - يىلى كلاركبۇرى مەكتىپىنىڭ مۇۋەپپەقىيىتى يۇقىرى پەللىگە يەتتى. ئەينى چاغدىكى باشقۇرغۇچى سېشىل ھارس ئىسىملىك بىر دىن تارقاتقۇچى ئىدى، ئۇ ناھايىتى كۈچلۈك ئادەم ئىدى، كوسالار مەھەللىسى ۋە يەرلىك قەبىلە باشلىقلىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى يېقىن ئىدى. ناھايىتى پادىشاھ ماندىپلاغا: «ھارسنىڭ قەلبى تېمبۇلارغا مايىل، ئۇنى ھۆرمەت قىل» دېگەنىدى. شۇنىڭ بىلەن ماندىپلا ھارس بىلەن

ھېيىقىش ئىلىكىدە قول ئېلىش كۆرۈشكەندى. ئۇ ماندىلاننىڭ ئاق تەنلىكلەر بىلەن تۇنجى قېتىم قول ئېلىشىپ كۆرۈشۈشى ئىدى. ھارس كلاركبۇرىي مەكتىپىنى ناھايىتى قاتتىق قوللۇق بىلەن باشقۇرغانىدى، شۇڭا ئۇنى بىر مەكتەپ مۇدىرىغا ئەمەس، بەلكى بىر ئۇرۇش قوماندانىغا بەكرەك ئوخشىتىشقا بولاتتى. ئۇنىڭدا ئاقسۆڭەكلەرگە خاس بىر خىل سۆلەت بار ئىدى، يول ماڭغاندا ھەربىيلەرگە خاس سالاپەت بىلەن ماڭاتتى، چۈنكى ئۇ بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىغا قاتناشقانىدى. «ئۇ ئوقۇغۇچىلارغا بەك قاتتىق تەلەپ قوياتتى، ئازراقمۇ يۇمشاق قوللۇق قىلمايتتى» دەيدۇ ماندىلا ئەسلەپ. لېكىن، ھارسنىڭ گۈللۈكىدە ئىشلەۋاتقاندا ماندىلا ھارس ۋە ئۇنىڭ خوتۇنىنىڭ ۋۇجۇدىدىن ناھايىتى مۇلايىم، دوستانە تەرىپىنىمۇ كۆرگەندى. كۆپ يىللاردىن كېيىن، ماندىلا تۈرمىدە ھارسنىڭ قىزى ماۋس كىنايىنىڭ ئادىرىسىنى ئىزدىگەن. ماندىلا كلاركبۇرىي مەكتىپىدە ئوقۇۋاتقان چېغىدا ئۇنىڭ يېشى تېخى كىچىك ئىدى.

ماندىلا ساۋاقداشلىرىنىڭ ھۆرمىتىگە ئېرىشىشنى ئۈمىد قىلاتتى، ئۇ خان ئوردىسىدا ئۆسۈپ يېتىلگەندى. ئۇنىڭ بوۋىسى مەكتەپنى بەرپا قىلغۇچىلارنىڭ بىرسى ئىدى. لېكىن، دەل ئەكسىچە، بىر قىز ساۋاقدىشى ئۇنى مەسخىرە قىلغان. چۈنكى، ئۇ سەھرا تەلەپپۇزىدا سۆزلەيتتى، دەرس ۋاقتىدا ئىنكاسى ئاستا ئىدى، پۇتىغا يېپيىڭى ئۆتۈك كىيىپ مېڭىشلىرى بەئەينى باغلاپ قويۇلغان ئاتنىڭ ئۆزىلا ئىدى. ئۇ ئۆزى ياشاۋاتقان بۇ رايوندىكىلەرنىڭ مەرتىۋىگە ئەمەس، تۆھپە - ئۇتۇق ۋە پەم - پاراسەتكە بەكرەك ئەھمىيەت بېرىدىغانلىقىنى بايقىغانىدى. لېكىن، ماندىلا تۇنجى قېتىمدىلا زەربىدىن ئۆزىنى يوقىتىپ قويمىغانىدى. ئۆزىنىڭ قالتىس ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتىگە تايىنىپ ئىككى يىل ئىچىدىلا تۆۋەن دەرىجىلىك گۇۋاھنامىگە ئېرىشكەندى. ئۇ يەنە ئۆمۈرلۈك ياخشى دوستلارنى تۇتقانىدى. ئۇنىڭ ئىچىدە بۆلۈكبۇرا بار ئىدى، بۇ كىشى كېيىن قالتىس

مۇۋەپپەقىيەت قازانغان دوختۇر بولغان ھەمدە ترانسكېي
ئۆكتىچىلىرىگە قوشۇلۇپ كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن تۈرمىدىكى
ماندىلا بىلەن ئالاقىسىنى ئۈزۈپ قويمىغانىدى؛ ئاسىن دامانى، بۇ
كىشى كېيىن رادىكال ژۇرنال «قوغدىغۇچىلار گېزىتى» نىڭ
مۇخبىرى بولغانىدى، 1960 - يىلى ماندىلا بىلەن بىرلىكتە
پىرېتورىيەدە تۈرمىگە كىرگەندى؛ خىدپەن خىدىيۇي بولسا
كلاركېۋىي مەكتىپىنىڭ بىر داڭلىق ئوقۇتقۇچىسىنىڭ ئوغلى
ئىدى، بۇ كىشى كېيىن مەشھۇر مۇزىكانت بولۇپ يېتىشىپ
چىققان؛ ئۇنىڭدىن باشقا يەنە رۇبىن مۇفاكىنمۇ بار ئىدى، بۇ
كىشى ئىلزابېت پورتىدىكى ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ
ئاكتىپلىرىدىن ئىدى، ئۇمۇ ماندىلاغا ئوخشاشلا رۇبىن ئارىلىغا
ئاپىرىۋېتىلگەندى.

ماندىلا كلاركېۋىي مەكتىپىنىڭ تەبىقە تۈزۈمىنى،
تاماقلىرىنى، تاماقلارنىڭ مىقدارىنىڭ بەك ئازلىقىنى،
بەتتەملىكىنى ئاندا - ساندا تەنقىد قىلىپ قويايتتى. لېكىن، بۇ
تۇنجى ئانا مەكتىپى ئۇنىڭغا ئىلىم - پەن بىلىملىرىنىڭ
قىممىتىنى تونۇتقان ھەمدە ئۇنى تېمبۇدىنىمۇ كەڭ بىر دۇنياغا
باشلاپ كىرگەندى. بۇ مەكتەپنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى
يوھاننىسبۇرگ ياكى ئۇنىڭدىنمۇ يىراق جايلاردىن كېلەتتى،
ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئىچىدە قىز - ئوغۇللار ئارىلاش ئىدى. چۈنكى،
كلاركېۋىي مەكتىپى ئەنگىلىيەنىڭ دۆلەت ئىگىلىكىدىكى
مەكتەپلەر بىلەن ئوخشىمايتتى، بۇ مەكتەپ قىز - ئوغۇللارنى
ئارىلاش قوبۇل قىلاتتى. گەرچە شۇنداق بولسىمۇ، ماندىلا يەنىلا
كۆڭلىدە ئۆزىنى تېمبۇلارغا تەۋە دەپ قارايتتى، خان ئوردىسى
جەمەتىگە سادىق بولۇشۇم كېرەك دەپ ئويلايتتى ھەمدە
«يىلتىزم دېمەك - تەقدىرىم دېمەكتۇر» دېگەن گەپكە قاتتىق
ئىشىنەتتى.

ماندىلا كلاركېۋىي مەكتىپىدە ئىككى يىل ئوقۇغاندىن
كېيىن تېخىمۇ يىراق، تېخىمۇ چوڭ بىر دىنىي جەمئىيەت

باشقۇرۇشىدىكى مەكتەپ خىلدىن باشقا ئەۋەتىلدى، بۇ قېتىمىمۇ ئۇ ئوخشاشلا نائىب پادىشاھنىڭ ئوغلى گارتسقا ئەگىشىپ بۇ مەكتەپكە كەلگەنىدى. خىلدىن باشقا مەكتەپنىڭ كىتابخانىسى بولمىدى. مەكتەپكە ئوخشاشلا ناھايىتى چەت يەرگە جايلاشقانىدى: بوفېرگىدىن يولغا چىقىپ، ئەگرى - بۇگرى تاغ يولىنى بويلاپ ئون ئىنگىلىز مىلى مېڭىپ، بىرنەچچە جىرالاردىن ئۆتكەندىن كېيىنلا ئاندىن ۋىكتورىيە ئۆسۈلۈمىدىكى بىر مۇنچە چىرايلىق قۇرۇلۇشلار كۆز ئالدىمىزدا نامايان بولاتتى. ھازىرقى خىلدىن مەكتەپنىڭ كىتابخانىسى مەكتەپكە ئوخشاش زور دەرىجىدە بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىدى. لېكىن، بۇرۇنقى ئاۋات مەركىزىي رايون، جۈملىدىن ھەشەمەتلىك قوڭغۇراقلىق مۇنار كوكاكولا شىركىتىنىڭ ياردىمىدە قايتىدىن قەد كۆتۈردى؛ لېكىن، زور كۆپ ساندىكى ياتاق بىنالىرىنىڭ دېرىزىلىرى چېقىلىپ، كاھىشلىرى چۈشۈپ كەتكەن بولۇپ، ئىچى قۇپقۇرۇق، بوران ئۇچۇپ تۇراتتى، تاشقىرىقى ھويلىسىدا شۇاق ئوتلار ئۆسۈپ كەتكەن، پۈتكۈل مەكتەپ رايونى تولىمۇ غەربانە ھالدا كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى.

خىلدىن مەكتەپنىڭ كىتابخانىسى مەكتەپتىن 30 يىل كېيىن قۇرۇلغان بولۇپ، ئۇنىڭ تارىخى تېخىمۇ ئەگرى - توقايلىققا تولغانىدى. 1855 - يىلى سېر ھاررى شىمس ئەتراپتىكى كوسا قەبىلىسىنى مەغلۇپ قىلغانىدى، خىلدىن مەكتەپنى ئەينى چاغدا ئۇرۇش بولغان جاپىنىڭ دەل ئوتتۇرىسىدا قەد كۆتۈرگەنىدى. مەكتەپ رايونى كوسالار جەڭدە مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن پاناھلانغان جايغا - ئاماتولادىكى قىيانىڭ ئاستىغا جايلاشقانىدى، بوفېرگ، فورتخاير ۋە فورتبىراۋىندىن ئىبارەت ئىلگىرى ھەربىي ئىشلاردا ئىشلىتىلىدىغان ئۈچ چېگرا پورتى تەرىپىدىن قورشىلىپ تۇرغانىدى، بۇ يەر بۇ ھالىتى بىلەن بەئەينى ئەنگىلىيەنىڭ بىر ئالدى قاراۋۇلخانىسىغا ئوخشايتتى. خىلدىن مەكتەپنىڭ بىر مېتودىستلارنىڭ باشقۇرۇشىدىكى

مەكتەپ بولۇپ، جامۇس شېرلىدىنىڭ ئىسمى بىلەن ئاتالغانىدى. جامۇس شېرلىد ئەنگىلىيە پارلامېنت ئەزاسى بولۇپ، مەشھۇر مېتودىست مۇرىتى ئىدى. ئۇنىڭدىن باشقا، خىلدوتوۋىن مەكتىپى ئەمەلىي مەشىقلەندۈرۈش ئارقىلىق فىنگوۋدىكى خىرىستىيان مۇرىتلىرىنىڭ قول ھۈنەرۋەنچىلىك ۋە سانائەت جەھەتتىكى ئىقتىدارىنى يېتىلدۈرۈشنى باش مەقسەت قىلغانىدى. بىرىنچى قېتىملىق تەجرىبە مەغلۇپ بولغانىدى، لېكىن خىلدوتوۋىن مەكتىپى ئوقۇتۇش دائىرىسىنى كېڭەيتىپ، ئوقۇتقۇچىلارنى تەربىيەلەش مەكتىپىگە، شۇنداقلا ئىنتايىن مۇھىم بولغان بىر ئوتتۇرا ۋەزىپىدىكى مەكتەپكە ئايلانغانىدى. 20 - ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىدا خىلدوتوۋىن مەكتىپىدىكى پاتاقتا يېتىپ ئوقۇيدىغان ئوقۇغۇچىلارنىڭ سانى 800دىن ئاشقانىدى. بۇ مەكتەپ لىۋ دېل، سان مارتىيو ۋە فورتخاير قاتارلىق دىنىي جەمئىيەت باشقۇرۇشىدىكى مائارىپ مەركەزلىرىگە يېقىن ئىدى، جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ياخشى مائارىپ تەربىيەسى كۆرگەن قارا تەنلىك ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەممىسى مۇشۇ ئەتراپقا يىغىلغانىدى.

كلاركبۇرىي مەكتىپىگە ئوخشاش، خىلدوتوۋىن مەكتىپىدىمۇ پۈتۈنلەي ئەنگىلىيەچە مائارىپ يولغا قويۇلغان بولۇپ، كوسا مەدەنىيىتىگە پۈت دەسسەپ تۇرغۇدەك ئورۇن قالمىغانىدى. دىنىي جەمئىيەت بىلەن ئىمپېرىيالىزم ئەنئەنىسى ھەر دائىم قوشۇلۇپ كېتىشتەك ئەھۋاللار بولۇپ تۇرغان. بولۇپمۇ يەكشەنبە كۈنلىرى قىز - ئوغۇل ئوقۇغۇچىلار ئۇچىسىغا ئاق كۆشلەك، قارا چاپان كىيىپ، زىغىر رەڭ بىلەن سېرىق رەڭ ئارىلاش گالىستۇك تاقاپ، رەتلىك تىزىلىپ چېركاۋغا كىرەتتى. ئەنگىلىيە دۆلەت بايرىقى چىقىرىلغاندا ئۇلار مەكتەپ ئوركىستىرى چالغان مۇزىكا ساداسىغا تەڭكەش قىلىپ «تەڭرى پادىشاھىمنى ئۆز پاناھىدا ساقلايدۇ»، «جەنۇبىي ئافرىقام ئامان بولسۇن» دېگەن ناخشىلارنى ئېيتاتتى، يېقىن جايلاردىن كەلگەن ساياھەتچىلەر رازىمەنلىك تۇيغۇسى ئىچىدە ياندا كۆرۈپ تۇراتتى. مىسسىيونېر ئاسپىن

ۋىللىڭتون 1927 - يىلىدىن باشلاپ مەكتەپنىڭ مۇدىرلىق ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالغانىدى. ئۇ تولىمۇ جاھىل ئەنگلىيەلىك ۋەتەنپەرۋەر زات ئىدى. ئۇنىڭ ئاتا - بوۋىلىرى ۋاتىرلۇ ئۇرۇشىدا غەلبە قىلغۇچىلار ئىدى، شۇ ۋەجىدىن ئۇ ئۆزىنىڭ قان سىستېمىسىدىن پەخىرلىنەتتى. ۋىللىڭتون مەكتەپتە ئەنگلىيەلىك خىزمەتچى - خادىملارنىڭ ياردىمىدە ئوقۇغۇچىلارغا ئەنگلىيە تارىخى ۋە ئەدەبىيات بىلىملىرىنى سىڭدۈرگەنىدى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە ئەنگلىيەلىك مەشھۇر شەخسلەرنى مەكتەپكە ئېكسكۇرسىيە قىلىشقا تەكلىپ قىلغان، مۇشۇ ئارقىلىق مەكتەپنى تەشۋىق قىلغانىدى. ئېكسكۇرسىيەگە كەلگەن مەشھۇر شەخسلەرنىڭ ئارىسىدا جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ باش گۇبېرناتورى كلارېندونمۇ بار ئىدى. ماندىپلا خىلدىتوۋىن مەكتەپىگە كېلىشنىڭ ئالدىدا كلارېندون مەكتەپنىڭ يېڭى ياتقى ۋە ئاشخانىسىنىڭ ئاساس سالغۇچىسى ئىدى.

ۋىللىڭتون زېھنى ناھايىتى ئۆتكۈر، ئۆز بېشىمچى ئادەم ئىدى، ئۇ خىلدىتوۋىن مەكتەپىنى سەھرايى كەبىرنىڭ جەنۇبىدىكى ئەڭ چوڭ مائارىپ ئاپپاراتى قىلىپ قۇرۇپ چىقىشنى جاكارلىغانىدى (ئەمەلىيەتتە لېۋدېل مەكتەپى بۇنىڭدىنمۇ چوڭ ئىدى). ئۇ يەنە خىلدىتوۋىن مەكتەپىدە ھاراق ئىچىشنى چەكلىگەنىدى. قول ئاستىدىكىلەر ئۇنى «گىراق» دەپ ئاتايتتى، ئۇنى بىر دىنىي سىياسىيون ئورنىدا كۆرەتتى. 1932 - يىلىدىن كېيىن ئوقۇتقۇچىلارنى تەربىيەلەش مەكتەپىنى جېك دۇگارد ئىسىملىك بىر كىشى باشقۇرۇشقا باشلىدى. ئۇ: «ۋىللىڭتوننىڭ قولىدا ئىلگىرى ۋەيران بولغان ئوقۇتۇش رايونى ناھايىتى تېزلا كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى تارتىدىغان مائارىپ مەركىزىگە ئايلاندى» دەپ يازغانىدى.

خىلدىتوۋىن مەكتەپى بىلەن كلاركېۋىي مەكتەپىنىڭ مېتودىست ئەقىدىلىرىنىڭ ھېچقايسىسى ماندىپلانىڭ دىنىي ئېتىقادىغا زور تەسىر كۆرسىتەلمىگەنىدى. ئۇ مەڭگۈ بىر

ھەقىقىي مۇرىت بولالمايتتى. ئۇنىڭ كېيىن ئارىلاشقان نۇرغۇن دوستلىرى، ھەتتا ئۇنىڭ ھازىرقى ئايالىمۇ مېتودىست تەربىيەسىنى قوبۇل قىلغانىدى. لېكىن، مەكتەپتىكى پىرىتسىسسىئاننىزم كەيپىياتى، قاتتىق ئىنتىزام، ئادەم پىسخىكىسىنى تاۋلاش ئۇسۇللىرى، مېتودىست دىنىي جەمئىيىتى دائىم تەكىتلەيدىغان «ئىدىيەدىننىڭ شاكىلىنى چىقىرىپ تاشلاپ مېغىزىنى تاللىۋېلىش كېرەك» دېگەن ئەقىدە ماندىپلاغا چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەنىدى. شۇڭا، ئۇ ئىزچىل تۈردە ھاراقكەشلىك ۋە ئەپسانە گەپلەرنى قىلىشقا قارشى تۇرۇپ كەلگەنىدى. ياتاقلىق مەكتەپ مۇھىتىدا يېتىلدۈرگەن مۇستەقىللىق روھىمۇ ئۇنى تېخىمۇ قەيسەر قىلىۋەتكەنىدى.

ماندىپلانى جەلپ قىلغىنى يالغۇز مېتودىست كەيپىياتى بولماستىن، يەنە ئەنگىلىيەنىڭ تارىخ ۋە جۇغراپىيەسىمۇ بار ئىدى. 50 يىلدىن كېيىن، ئۇ تۈرمىدە كىراسكادىكى ئوقۇتۇش ئىشلىرىغا مەسئۇل ئەمەلدارغا يازغان خېتىدە مۇنداق دېگەن: «مەن سەھرىلىق بالا بولساممۇ، لېكىن، لوندون ۋە كىراسكاغا بولغان تونۇشۇم كېيىپتاۋىن بىلەن يۇھاننىسبۇرگقا بولغان تونۇشۇمدىن كەم ئەمەس» دېگەنىدى. ئۇ خېتىدە شوتلاندىيەلىك ۋەتەنپەرۋەر ۋىليام ۋاللاسى، روبېرت بىرۇس ۋە گىراف ئاگلىنى تىلغا ئالغان. لېكىن، ماندىپلا «ئەنگىلىيەلىك نېگىر» بولۇشىنى خالمايتتى. تارىخ دەرسى بېرىدىغان مۇئەللىمنىڭ تەسىرىدە ماندىپلا كوسا مەدەنىيىتىدىن چوڭقۇر ئىپتىخارلىق تۇيغۇسى ھېس قىلغان. ئۇنىڭ تارىخ مۇئەللىمنىڭ ئىسمى ۋېفىر نيۇۋانا بولۇپ، ماندىپلا بۇ مۇئەللىمگە قەۋەتلا ئامراق ئىدى. ئۇ ماندىپلا پىششىق بىلىدىغان كوسا ئۇرۇشى ھەققىدىكى تارىخقا ئۆزىنىڭ ئاغزاكى بايانىدىن نۇرغۇن مەزمۇنلارنى قوشۇۋەتكەنىدى. 1938 - يىلى ماندىپلا كوسا ئەڭ ياخشى نەسىر مۇكاپاتىغا ئېرىشتى. ئۇنى قاتتىق ھەيران قالدۇرغىنى شۇ بولدىكى، مەشھۇر كوسا شائىرى كران مۇكۇۋاي ئۇلارنىڭ مەكتىپىگە كەلگەنىدى. بۇ شائىر

ئۇچىسىغا جەنۇبىي ئافرىقىچە جىلىتكە كىيىپ، قولىدا ئىككى تال نەيزە تۇتقىنىچە كوسالارنىڭ داستانىنى دېكلاماتسىيە قىلغانىدى.

ماندېلا بىرقانچە كوسالىق بالىلار بىلەن ياخشى دوستلاردىن بولۇپ قالدى، كېيىن بۇلارنىڭ ھەممىسى جەنۇبىي ئافرىقا ئۇنىۋېرسىتېتىغا ئوقۇشقا كىردى. بۇنىڭ ئىچىدە كىم نونۇبىمۇ بار بولۇپ، ماندېلا كېيىن ئۇنىڭ بىلەن يوهاننىسبۇرگتا ئاچلىق ۋە ئازاب - ئوقۇبەتنىڭ سىنىقىنى تەڭ بېشىدىن ئۆتكۈزگەنىدى. كىم كېيىن دوختۇر بولدى. ئۇ - ھەمكارلاشماسلىق ھەرىكىتىنىڭ يادرولۇق تەشەببۇسچىسى ئىدى. ماندېلا يەنە سوتو قەبىلىسىگە تەۋە ساگاريا مالىيىتىغا ئوخشاش باشقا قەبىلىلىك بالىلار بىلەنمۇ دوستلاشتى. ئۇ كېيىن يوهاننىسبۇرگتىكى ئالكساندىرا رايونىدا ماندېلاغا ناھايىتى زور ياردەم قىلدى. سوتو قەبىلىسىگە تەۋە يەنە بىر ئادەممۇ ماندېلادا ناھايىتى چوڭقۇر تەسىر قالدۇرغان، ئۇ بولسىمۇ مىسسىيونېر سىرانىس مۇكتىم ئىدى. ئۇ كېيىن مېتودىست چېركاۋىدىكى تۇنجى قارا تەنلىك پوپقا ئايلاندى. مىسسىيونېر مۇكتىم ئوقۇغۇچىلارنى تېخىمۇ كۆپ ئەركىنلىككە ئېرىشتۈرۈش ۋە ئۇلارنىڭ تامىقىنى ياخشىلاش ئۈچۈن نەچچە قېتىم ئۆزگىرىش قىلىپ باقتى.

خىلدوتوۋىن مەكتىپىدىكى ئاق تەنلىك ئوقۇتقۇچىلار قارا تەنلىك ئوقۇتقۇچىلار بىلەن ئۇچراشمايتتى، ئۇلار ئايرىم تاماق يەيتتى. ئىلگىرى بىر ئاق تەنلىك ئوقۇتقۇچى قارا تەنلىكلەر بىلەن بەك يېقىن بولۇپ كەتكەنلىكتىن، باشقا ئاق تەنلىك خىزمەتداشلىرىنىڭ نازازلىقىغا ئۇچرىغان ۋە ئەڭ ئاخىر خىزمىتىدىن ئىستىپا بېرىشكە مەجبۇر بولغان. فېرىس نىتانتارا ئىلگىرى: «خىلدوتوۋىن مەكتىپى ئەزەلدىن ئىرقچىلىق ئەۋج ئالغان جاي ئىدى، ھازىرمۇ شۇنداق!» دەپ يازغانىدى. فېرىس نىتانتارا ئىلگىرى خىلدوتوۋىن مەكتىپىنىڭ ئوقۇغۇچىسى ئىدى، ئۇ 1935 - يىلى خىلدوتوۋىن مەكتىپىدىن

ئايرىلغان، ئۇنىڭ ئوغلى پارو جوردان كېيىن مەندېلاننىڭ ئىچكى كابىنېتىغا كىرگەن. شۇنداق بولسىمۇ بىرنەچچە ئاق تەنلىك ياش ئوقۇتقۇچىلار قارا تەنلىك خىزمەتداشلىرى ۋە ئوقۇغۇچىلىرى بىلەن دوستلاشقان. خىلدىتوۋىن مەكتىپىمۇ كىلار كىبۇرىي مەكتىپىگە ئوخشاش قىز - ئوغۇل ئوقۇغۇچىلارنى ئارىلاش قوبۇل قىلاتتى، لېكىن سىنىپتىن چىققان ھامان قىز - ئوغۇل ئوقۇغۇچىلار ئايرىۋېتىلەتتى، ئەگەر قىز - ئوغۇل ئوقۇغۇچىلار پاراڭلىشىپلا قالسا مەكتەپتىن قوغلىناتتى. لېكىن، 1935 - يىلىغا كەلگەندە مىسسىيونېر مۇكىتىم ھەر يەكشەنبە كۈنى قىز - ئوغۇل ئوقۇغۇچىلار ئارىلىشىپ تاماق يېيىش تۈزۈمىنى يولغا قويغان، قىز - ئوغۇل ئوقۇغۇچىلار ئاشۇ كۈنى ئەڭ ياخشى كىيىملىرىنى كىيىشىپ، بىللە ئولتۇرۇپ تاماق يېسە بولاتتى. باي رايونلاردىن كەلگەن ئوقۇغۇچىلار نەزەر دائىرىسى سەل كەڭ بولغاچقا ئۇلارغا نىسبەتەن بۇنداق كۈننىڭ كېلىشى ناھايىتى ياخشى پۇرسەت ھېسابلىناتتى. فېرىس نىتانتارا مۇنداق دەپ يازىدۇ: «كەچلىك تاماققا كىرگەن ۋاقتىدا ئۇلارنىڭ كىيىنىشلىرى كىشىنىڭ كۆزىنى ئالماقچە كەمەن قىلىۋېتەتتى.» لېكىن، ئادەتتىكى ئائىلىلەردە چوڭ بولغان ئوقۇغۇچىلار ئۈچۈن ئېيتقاندا، ياۋروپاچە ۋىلكا - پىچاقلارنى ئىشلىتىش قائىدە - يوسۇنلىرىنىڭ ئۆزى بىر خىل بېسىم ئىدى. مەندېلا بۇنى ئەسلىپ مۇنداق دەيدۇ: «تاماق ئۈستىلىدىن قورسىقىمىز زادىلا تويمىغان ھالدا، بىئارامچىلىق ئىلكىدە ئايرىلاتتۇق.»

ئۇ چاغلاردا كىنەز ۋە ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى ئاق تەنلىكلەر ئۆزلىرى تەربىيەلىگەن ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئارىسىدا بەزىلەرنىڭ كەلگۈسىدە قارا تەنلىكلەرنىڭ رەھبىرى بولۇپ كېتىدىغانلىقىنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمىگەنىدى. تاماقنىڭ سۈپىتى بەك ناچار بولغانلىقتىن ئوقۇغۇچىلار پات - پاتلا قارشىلىق كۆرسىتەتتى ياكى دەرس تاشلايتتى. بۇ ئىش كىنەز قاتارلىق كىشىلەرنىڭ قاتتىق غەزەپىنى قوزغايتتى. لېكىن، ئۇلار بۇنىڭ سەۋەبىنى

قەبىلە، شەھەر ۋە دۆلەتلەر ئارىسىدىكى توقۇنۇشقا ئارتىپ قوپاتتى. 1936 - يىلى «ھېرتزۇگ قانۇن لايىھەسى» نىڭ ئېلان قىلىنىشىغا ئەگىشىپ، سىياسىي كۈرەشلەر بارغانسېرى كەسكىنلەشتى. «ھېرتزۇگ قانۇن لايىھەسى» قارا تەنلىكلەرنىڭ بېلەت تاشلاشقا قاتنىشىش ھوقۇقىنى تارتىۋالغان، يەنە تېخى يەرلىك فىنگولارنىڭ قولىدىكى يەر خەتلىرىنىڭ قانۇنىي كۈچىنى بىكار قىلغانىدى. دىنىي جەمئىيەت خادىملىرى فىنگولارنىڭ ھوقۇق - مەنپەئەتىنى قوغداشقا ئامالسىز قالغان. شۇ ۋەجىدىن، فىنگو ئاھالىلىرىنىڭ دىنىي جەمئىيەتكە بولغان ئارزۇ - ئۈمىدلىرى بىراقلا بەربات بولغان، لېكىن ئاشۇ ۋاقىتتا ماندىلاننىڭ قارا تەنلىكلەر جەمئىيىتىدىكى سىياسىي ئۇقۇمغا بولغان چۈشەنچىسى بەكلا مۇجمەل ئىدى. ئۇ خىلدىتوۋىن مەكتىپىدە ئوقۇۋاتقان ۋاقىتتا 1912 - يىلى قۇرۇلغان ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى تۇنجى قېتىم ئاڭلىغانىدى. تېمبۇ پادىشاھى 30 تۇپاق كالا بەدىلىگە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدە ئۆز قەبىلىسى ئۈچۈن بىر كىشىلىك ئورۇنغا ئېرىشكەن. لېكىن، ماندىلاغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، «ئۇ ناھايىتى كەتسە كىشىنىڭ ئەس - خاتىرىسىدە ئۇزاققىچە خىرە - شىرە ساقلىنىدىغان بىر كۆلەڭگە ئىدى.» دىنىي جەمئىيەت ئوقۇتقۇچىلىرى بارلىق سىياسىي قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكەتلىرىنى «كوممۇنىزمىنىڭ قۇتراتقۇلۇقى» غا ئارتىپ قويۇشقا ئامراق ئىدى. ئۇلار ئۆزلىرىنى «ئادەتتىكى قارا تەنلىكلەر جامائىتىگە ئوخشىمايدىغان بىر تۈركۈم سەرخىللارنى يېتىشتۈرۈپ چىقىپتۇق» دەپ ئويلايتتى. بىر ھۆكۈمەت ئەمەلدارى ئۇلارغا ھەۋەس قىلغان ھالدا: «ئۇلارنىڭ ئىشلەۋاتقىنى ئىكەن ئۈستۈنكى قەۋەتتىكى مۇنبەت تۇپراق، لېكىن ئۇنىڭ ئۆزى قارشى تۇرۇۋاتقىنى ئىكەن ئاستىنقى قەۋەتتىكى، پاقاقلغىلى بولمايدىغان قورام تاش» دېگەنىدى.

ماندىلا جەنۇبىي ئافرىقىغا تاجاۋۇز قىلىپ كىرگەن

ئەنگىلىيەنىڭ ئىككى خىل كۈچى ئوتتۇرىسىدا مۈشكۈل ئەھۋالدا قالغانىدى؛ بۇ ئىككى خىل كۈچ كوسالارنى بويسۇندۇرغان ھەربىي زوراۋانلىق بىلەن ئەنگىلىيەچە ئەركىن مەدەنىيەت مائارىپى ئىدى. ماندىلا ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان شائىر مۇكاۋاي ئۆزىنىڭ «ئەنگىلىيە شاھزادىسى» ناملىق شېئىرىدا بۇ ئىككى خىل كۈچ ئارىسىدىكى توقۇنۇشنى ياخشى خۇلاسىلىگەن. بۇ شېئىر 1925 - يىلى شاھزادە ۋالىپىنىڭ سىسكىپىنى زىيارەت قىلغىلى كەلگەنلىكىنى تەبرىكلەپ يېزىلغان:

ئانا قىلىدىڭلار بىزگە ھەقىقەت، ھەم بۇلاپ كەتتىڭلار بىزدىن ھەقىقەت،
 ئانا قىلىدىڭلار بىزگە ھاياتلىق، ھەم بۇلاپ كەتتىڭلار بىزدىن ھاياتلىق؛
 ئانا قىلىدىڭلار بىزگە نۇر - زىيا، ئەمما قۇياش پارلىغان چىڭغىچۈشتە
 تىترەپ ئولتۇردۇق، زۇلمەت قۇتىرىغان، مۇدەھىش قاپلىغان قاراڭغۇ تۈندە.

1938 - يىلى ماندىلا خىلدا توۋىن مەكتىپىنى پۈتكۈزدى، كېيىنكى يىلى فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتىغا ئوقۇشقا كىردى. فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتى بىلەن خىلدا توۋىننىڭ ئارىلىقى نەچچە ئىنگىلىز مىلى كېلەتتى، مەشھۇر چېركاۋ مەكتىپى لېۋدىلغا ئاران بىر ئىنگىلىز مىللا كېلەتتى. ئۇنىڭ نەۋرە ئىنىسى نىتوم بىزۇداۋا مۇنداق دەيدۇ: «بىزنىڭ فورتخايردا ئەقىل - پاراسەتتە ماندىلانى بېسىپ چۈشىدىغان ئادەم يوق ئىدى.»

فورتخايرنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى يەرلىك ئۇنىۋېرسىتېتى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى بىردىنبىر قارا تەنلىكلەر ئۇنىۋېرسىتېتى بولۇپ، كۆلىمى ناھايىتى كىچىك بولغىنى بىلەن، كەلگۈسى ئىنقىلابنىڭ بۆشۈكى بولۇش تەقدىرىگە پۈتۈلۈپ كەتكەنىدى. 1939 - يىلى بۇ ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ قۇرۇلغىنىغا تېخى 23 يىلمۇ بولمىغانىدى. بۇ مەكتەپنى باش ۋەزىر لۇيىس بوتتا بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدە ئۆز قولى بىلەن تەسىس قىلغانىدى. تۇنجى نۆۋەتلىك مەكتەپ مۇدىرى ئالىكساندىر كېلنىڭ پەرىزىچە، بوتتا ئۆزىنىڭ ھۆرمىتىنى تىكلەش مەقسىتىدە بۇ مەكتەپنى ئۇرۇش

مەزگىلىدىكى قارا تەنلىكلەرگە بولغان بىر تەسەللى سۈپىتىدە تەسسى قىلغان بولۇشى مۇمكىن ئىكەن، چۈنكى ئۇ چاغدا ئاق تەنلىكلەر «يەرلىكنىڭ ئىش چىقىرىشىدىن» ناھايىتى ئەندىشە قىلاتتى. لېكىن، 20 - يىللارغا كەلگەندە ئاق تەنلىكلەر ھۆكۈمىتىنىڭ قارا تەنلىكلەر جەمئىيىتىگە بولغان پوزىتسىيەسى قاتتىقلاشتى، بۇ ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ مەۋجۇتلۇقىمۇ ناھايىتى گەۋدىلىك بولۇپ قالدى. يېڭى باش ۋەزىر جامۇس سىموس گېنېرال بۇ مەكتەپتە يوشۇرۇن ئىنقىلاب كۈچىنىڭ يوشۇرۇنۇپ ياتقىنىدىن ئەزەلدىن غەم يېمەيتتى. ئۇ فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتىنى ئۆز سىياسىتىنىڭ بىر قىسمى ئورنىدا كۆرەتتى. 1938 - يىلى، يەنى مەندېلا بۇ مەكتەپكە كېلىشتىن بىر يىل ئاۋۋال، ئۇ ئوقۇش پۈتكۈزىدىغان ئوقۇغۇچىلارغا سۆزلىگەن نۇتقىدا: «ياۋروپالىقلار ئىلغار مەدەنىيەتلىرىنى بۇ يەرگە ئېلىپ كەلدى. مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، ئۇلار دىن تارقاقلىقى كەلگەن، لېكىن جەنۇبىي ئافرىقىدىكى يەرلىك خەلقنى قۇتۇلدۇرىدىغان كۈچ - قۇدرەت چوقۇم جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئۆزىدىن كېلىشى كېرەك» دەيدۇ.

بۇ ئۇنىۋېرسىتېت يېڭى قۇرۇلغاندا ناھايىتى چۆلدەرەپ قالغانىدى، بۇ مەكتەپكە ئوقۇشقا كىرىش ئىمتىھانغا ئاران 20 ئوقۇغۇچى قاتناشقانىدى. مەندېلا بۇ مەكتەپكە ئوقۇشقا كىرگەندە، بۇ يەردىكى ئوقۇغۇچىلار 200 گىمۇ يەتمەيتتى (بۇنىڭ ئىچىدە 67 ئوقۇغۇچى كوسا تىلىدا سۆزلىشەتتى)، بۇ 200 ئوقۇغۇچىنىڭ ئونى ھىندىستانلىق، قالغىنى رەڭلىك ئىرقىتىكلەر ئىدى. لېكىن، فورتخايرنىڭ تەسىر كۈچى ئۆزىدە ئوقۇۋاتقان ئوقۇغۇچىلارنىڭ سانىدىن خېلىلا ئېشىپ كەتكەنىدى. ئەتراپتىكى مەكتەپلەرنىڭ قوللىشى ئارقىسىدا بۇ مەكتەپ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى قارا تەنلىك سەرخىللار توپلىنىدىغان جايغا ئايلىنىپ قالدى. فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ كۆپىنچىسى خان ئوردىسى ۋە دىنىي

ئايرىۋېتىلگەن بولۇپ، كونسراپ كەتكەن بىر دېھقانلار تۇرالغۇسىدىن ئۆزگەرتىلگەن مېھمانخانىدا تۇراتتى. لېكىن، بۇ قىز ئوقۇغۇچىلار قارشى ئېلىشقا سازاۋەر بولغانىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئادەتتە ئوغۇل ئوقۇغۇچىلاردىن ئەقىللىكرەك ئىدى. بۇ ھال مەندېلانى قاتتىق ھەيران قالدۇرغانىدى. لېكىن، مەندېلا شۇنى ئۇيدان بىلەتتىكى، كوسالارنىڭ ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ ئىچىدە ئۆز قەبىلىسىنىڭ ئۇرۇقىنى بەرپا قىلغۇچى قالىتىس ئاياللارمۇ چىققانىدى. «قەبىلىمىزنىڭ تارىخىدىكى ئەڭ جاپالىق مەزگىللەردە بىزنىڭ پادىشاھىمىز ۋە رەھبەرلىرىمىز ئاياللار ئىدى» دەيدۇ مەندېلا چۈشەندۈرۈپ.

فورتخاير بىلەن لېۋدېلدىكى ئوقۇغۇچىلارنىڭ نۇرغۇنلىرىنىڭ ترانسكېيىدىكى رەھبەرلەر ئائىلىسى بىلەن ئالاقىسى بار ئىدى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا كۈچلۈك ئائىلە مۇناسىۋەت تورى رول ئوينايتتى، بۇ ئائىلىلەر ئادەتتە كۈچلۈك خىرىستىيان دىنى قىممەت قارىشىغا ئەمەل قىلاتتى. ئالايلىق، ئۇلار ناھايىتى ئىنتىزامچان ئىدى، مەي - شارابقا يېقىن يولمايتتى. بۇ ھال كىشىگە ئىختىيارسىز ۋىكتورىيەنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدىكى كىلارپىنغا ئوخشاش ئەنگىلىيە جەمەتلىرىنى ئەسلىتەتتى. گىل گاباۋىلىنىڭ قىزى نونى ئىلگىرى ئەنگىلىيەدە بىرنەچچە يىل تۇرغانىدى. ئۇنىڭ ئېيتىشىچە، ئۇنىڭ چوڭ ئائىلىسىنىڭ «كەڭرى مۇناسىۋەت تورى» فورتخاير بىلەن لېۋدېلنىڭ سىرتىغىچە كېڭەيگەنىكەن، بۇ ئۇنىڭغا ئەنگىلىيەنىڭ «مەكتەپداشلار مېھرى» نى ئەسلىتىدىكەن. ئىرقىي ئايرىمچىلىق ئەۋج ئالغان يىللاردا، سىياسىي زىيانكەشلىك ۋە قوغلاپ چىقىرىلىش تۈپەيلىدىن، بۇ خىل مۇناسىۋەت چاڭ - چېكىمدىن بۆسۈلۈپ كەتكەن. لېكىن، دىن روھىنى ئۆزلىرىگە تىرەك قىلغان قارا تەنلىكلەر ئارىسىدا ئوتتۇرا بۇرژۇئازىيە مەڭگۈ گۇمران بولمايتتى ھەم ئۇنىڭغا سەل قارىغىلىمۇ بولمايتتى. بۇ، گانا ۋە كۇگاندا قاتارلىق ئافرىقىدىكى باشقا رايونلاردىمۇ ئوخشاش ئىدى.

بۇ ئائىلىلەرنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلىرىنىڭ بىر قىسىملىرى، جۈملىدىن فېرس نىتاتارا، ئا. س. جورداننىڭ ئوغلى پارو جوردان ۋە شەرقىي پوندلەند پادىشاھىنىڭ قىزى ستېرا خىگالكا قاتارلىقلار 1994 - يىلى نېلسون ماندىلا ھۆكۈمىتىگە قوشۇلغانىدى.

ماندىلا ئەزەلدىن بۇ سەرخىل زىيالىيلارنىڭ ئارىسىدىكى يادرولۇق شەخس ئىدى، لېكىن ئۇنىڭ بىرقانچە دوستى ۋە ئۇرۇق - تۇغقىنى بۇ تەشكىلاتنىڭ مەركىزىدە ئىدى. ماندىلا ئىزچىل تۇغقىنى مارتىيوغا ھۆرمەت قىلىپ كەلگەنىدى. ئۇ فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ پىروفېسسورى بولۇپ، بويى ئېگىز، بەستلىك، ئات يۈز كىشى ئىدى. ئۇ تۈركۈم - تۈركۈملەپ ئوقۇغۇچىلارنى تەربىيەلەپ چىققانىدى، چۈنكى ئۇنىڭ مۆتىدىل سىياسىي پوزىتسىيەسى نۇرغۇن ئىسيانكارلارنىڭ غەزىپىنى قوزغىيالمىغانىدى. لېكىن، ئۇ زاكونلىشىش ۋە مۇنازىرىدە مۇلايىم پوزىتسىيە تۇتۇش ئارقىلىق ئۇلارغا تەسىر كۆرسەتكەنىدى. 50 - يىللاردا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ «ئەركىنلىك خارتىيەسى» نى تۈزۈپ چىققاندىن كېيىن، ماندىلاننىڭ ئۇنىڭغا بولغان ھۆرمىتى تېخىمۇ ئاشقانىدى. 1970 - يىلى مارتىيو ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن، ماندىلا ئۇنىڭ يەسىرىگە خەت يېزىپ: «بۇ ھەرىكەتنىڭ ئىچى ۋە سىرتىدىكى بەزى كىشىلەر ئارىسىدىن ئۇنىڭ ئېھتىياتچان پوزىتسىيەسىدىن نارازى بولىدىغانلار ھامان چىقىدۇ، ئۇلار ساراڭ بولۇپ قالىدىكەن، ھېچ چۈشەنمىدىم» دېگەنىدى.

1939 - يىلى ماندىلا مەكتەپكە كىرگەن چاغدا فورتخاير ناھايىتى ئاددىي بىر كىچىك مەكتەپ ئىدى، مەكتەپ ياتاقلىرى ئىتالىيە پاسوندا سېلىنغان بولۇپ، ناھايىتى ئاددىي ئىدى. ئۇ چاغدا مەكتەپنىڭ تۇنجى قارارلىق مۇدىرى ئالىكساندر كېل ئىدى. ئۇ مەكتەپ باشقۇرۇشتا ناھايىتى قاتتىق قول، ناھايىتى ئاددىي - ساددا شۇنلا ئىدىيەلىك كىشى ئىدى، ئەزەلدىن ئاممىۋى

ئىختىلاپ ئارىسىغا چېتىلىپ قېلىشنى خالىمايتتى، پەقەت ئۈنۋېرسىتېتنىڭ تەرەققىياتى ۋە ئىلمىي سەۋىيەسىنى ئۆستۈرۈشكەلا تىرىشاتتى، بۇ كىشىدە ئىرقچىلىق كۆز قاراش يوق ئىدى. مارتىيو: «ئۇ بارلىق ئوقۇغۇچىلارغا ئوخشاش مۇئامىلە قىلاتتى، ئىرق ئايرىمىسىنى ئۇ ئەزەلدىن ئىشلارغا ھۆكۈم چىقىرىشنىڭ ئۆلچىمى قىلىۋالمايتتى» دېگەندى. كېل ئەنگلىيە تىل - ئەدەبىياتى دەرسىنى تولمۇ قىزغىنلىق بىلەن ئۆتەتتى، شۇ ئارقىلىق ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئەنگلىيە ئەدەبىياتى، بولۇپمۇ شېكسپىرغا بولغان قىزغىنلىقىنى يېتىلدۈرەتتى.

كېل ۋە ئافرىقىلىق ئىككى پىروفېسسور - گابال بىلەن مارتىيونىڭ شۇ قەدەر ئەستايىدىل، مېھرىبان ئالىملارغا خاس سالامىتى ئوقۇغۇچىلارنىڭ بۇنىڭدىن كېيىنكى ئىنىقىلابىي قەدىمگە پۇختا ئاساس سالغانىدى. فورتخايردا يالغۇز ئارغۇنلار ۋە ھىندىستانلىق ئوقۇغۇچىلار بولۇپلا قالماي، يەنە شۇ يەرلىك بىرقانچە ئاق تەنلىك ئوقۇغۇچىلارمۇ بار ئىدى، لېكىن مۇتلەق كۆپ سانلىق ئوقۇغۇچىلار يەنىلا ئافرىقىلىق ئىدى. 1938 - يىلى ئافرىقىلىقلار پۇشتىدىن بولغان ياش ئالىم رالىق بانچ - كېيىنكى بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ باش كاتىپى، نوبېل مۇكاپاتى ساھىبى فورتخايرنى زىيارەت قىلغىلى كەلگەندە: «يەرلىك مۇنەۋۋەر ئوقۇغۇچىلار ھەرقانداق بىر ھىندىستانلىق ئوقۇغۇچى ياكى رەڭلىك ئىرق ئوقۇغۇچىلىرى بىلەن قورقماي تەڭلىشەلەيدۇ» دەپ جاكارلىغانىدى.

ماندېلا فورتخاير ئۈنۋېرسىتېتىنىڭ ئوقۇغۇچىسى بولغانلىقىدىن ناھايىتى پەخىرلىنەتتى، نائىب پادىشاھمۇ ئۆز قەبىلىسىدىكىلەرنىڭ مەزكۇر مەكتەپكە ئوقۇشقا كىرگەنلىكىنى كۆرۈشنى بەكمۇ خالايتتى. ئوقۇتقۇچىلار ئوقۇغۇچىلارغا: «سىلەر مىللەتنىڭ كەلگۈسىدىكى رەھبەرلىرى» دەيتتى. شۇڭا، 21 ياشلىق ماندېلا فورتخاير ئۈنۋېرسىتېتىغا كىرگەندە ئۆزىدىن چوڭ ئوقۇغۇچىلارنىڭ ناھايىتى ياخشى تەربىيە ئالغانلىقى ۋە ئۆزىگە

ئىشىنىدىغانلىقىنى كۆرۈپ ئۆزىنى بەك تۆۋەن چاغلاپ قالدى. ئۇنىڭ دوستى گارتىس خىلدتوۋۇندا قېلىپ قالدى، لېكىن ماندېلا يېڭى ھەمراھتىن بىرنى — كەيسار ماتانزىمانى تاپقاندى، ئۇ ماندېلانىڭ جىيەنى بولۇپ، ئۇمۇ تېمبۇ خان ئوردىسى جەمەتىدىن كەلگەنىدى. ماندېلاغا ئوخشاش كەيسارمۇ نۇبانكۇكا پادىشاھىنىڭ ئەۋلادى ئىدى، لېكىن ئۇنىڭ قان سىستېمىسى تېخىمۇ ساپ بولۇپ، «ھەقىقىي خان ئوردىسى» غا نەۋە ئىدى، كەلگۈسىدە پادىشاھ ياكى ئەڭ يۇقىرى ھۆكۈمرانلىق تەختىگە چىقىدىغانلىقى مۇقەررەر ئىدى. كەيسار ماندېلادىن چوڭ ئىدى. ئۇ رەھبەر ھەم ئالىم بولغاچقا ئۆزىگە بەك ئىشىنەتتى: ئۇ تۇنجى بولۇپ ئۇنۋانغا ئېرىشىدىغان قەبىلە رەھبىرى ئىدى. ئۇ ماندېلاغا ئۇستاز بولدى، ماندېلانى كەلگۈسىدە پادىشاھقا مەسلىھەتچى بولۇشقا ئىلھاملاندۇردى. كېيىنكى ۋاقىتلاردا تاغا — جىيەن ئىككىيلەن سىياسىي سەھنىدىكى رەقىبىلەردىن بولۇپ قالدى. لېكىن، فورتخايردىكى كۈنلەردە ئۇلار يەنىلا ئەڭ ياخشى دوستلاردىن ئىدى. ھەر ئىككىلىسى چېركاۋ مېھمانخانىسىدا تۇراتتى، چېركاۋغا بىللە باراتتى، بىللە توپ تېپەتتى، ئۇسسۇل ئوينايەتتى، ھاراققا ھەرگىز يېقىن يولمايتتى. ھەر ئىككىلىسىنىڭ بويى ئېگىز ئىدى، ئىش — ھەرىكەتتە سالاپەتلىك ئىدى، كىيىنىشكە ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرەتتى. «ھەر ئىككىلىمىزنىڭ چىرايى ناھايىتى قاملاشقان ئىدى» دەيدۇ كەيسار ئەسلىپ: «قىزلار بىزگە بەك ئامراق ئىدى.» ئۇلار بىر — بىرىنى خەتنىسىنى قىلغان ۋاقتىدا قويۇلغان ئىسمى — دالبانكا ۋە دالۋانكا دېگەن ئىسىم بىلەن چاقىراتتى، بۇ ئىسىملارنى ئاڭلىغان كىشى ئۇلارنى قوشكېزەكمىكىن دەپ قالاتتى. 60 — يىللارنىڭ ئاخىرىدا ترانسكېيدىكى «مۇقەددەس جاي»دا، كەيسار ئۆزلىرىنىڭ ياش ۋاقتىدىكى دوستلۇقىنى ھاياجان ئىلىكىدە ئەسلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بىز بىر — بىرىمىزدىن ئايرىلماي بىللە يۈرەتتۇق؛ باشقىلار مېنى يالغۇز كۆرۈپ قالسا

«نېلسون قەيەرگە كەتتى؟» دەپ سورايتتى. ئۇ چاغدا ئىككىمىز قەلبداش ئىدۇق. «ماندىلا تېخى كەيسار ئۈچۈن ئەلچىمۇ بولۇپ باققاندى، ئۇنىڭغا قەبىلە باشلىقى سان گونىنىڭ قىزى ئاگرىنىسىنى تونۇشتۇرۇپ قويغانىدى. بىر ئەر كۆپ خوتۇنلۇق بولۇش ئەنئەنىسىنى چۆرۈپ تاشلىغان كەيسارغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، بۇ ئىش تولىمۇ مۇھىم ئىدى. گەرچە كېيىن ئىككىيلەننىڭ سىياسىي كۆزقارىشىدا ئىختىلاپ كۆرۈلگەن بولسىمۇ، لېكىن ماندىلا ئەزەلدىن ئۆزىنىڭ كەيسار ماتانزىماغا بولغان بۇرۇنقى ھۆرمىتىنى ئىنكار قىلمايتتى. 1985 - يىلى تېخىچە تۈرمىدە يېتىۋاتقان ماندىلا فاتىمە مىلغا يازغان خېتىدە: «دېسەم ئىشەنمەسلىكىڭىز مۇمكىن، ئۇ بۇرۇن مېنىڭ چوقۇنغۇچۇم ئىدى» دېگەندى.

ماندىلانىڭ مەرتىۋىسى كەيسارغا يەتمىسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭغىمۇ شاھزادە ئورنىدا مۇئامىلە قىلىناتتى. فورتخايردىن ئىبارەت بۇنداق ئىلىم چەمبىرىكى ئىچىدە خان جەمەتى ئەزالىرى ئالاھىدە مەرتىۋىگە ئىگە ئىدى، بۇ ئۇلارنى ھۆرمەتكە سازاۋەر قىلىشىمۇ، ئۆز نۆۋىتىدە يەنە نەپەرەتمۇ قوزغايتتى. «كوسا خان ئوردىسى ئەزالىرى بۇ دۇنيانى ئۆزلىرىگە تەئەللۇق دەپ قارايتتى» دەيدۇ پىروفېسسورنىڭ ئوغلى، ماندىلاغا ئەگىشىپ فورتخايرغا بىللە كىرگەن جون مارتىيو: «بەزىلەر ئۆزلىرىدىن باشقا ھېچكىمنى نەزىرىگە ئىلمايدۇ. يول ماڭغاندا ھەتتا باشقا قەبىلە ئەزالىرىنى تېپىپ ئىتتىرىۋېتىدۇ. ئاقسۆڭەكلەر سېنىڭ ئۇلارغا قارشى تۇرىدىغانلىقىڭغا ئىشەنمەيدۇ.» لېكىن، ماندىلا ئەزەلدىن ھاكاۋۇرلۇق قىلمايتتى، ئۆزىدىن ئەقىللىك ئادەتتىكى پۇقرالارنىڭ بالىلىرىغا ھۆرمەت - ئېھتىرام بىلدۈرەتتى، لېكىن ئۇمۇ باشقىلارنىڭ ئۆزىنى شاھزادە ئورنىدا كۆرۈشىگە كۆنۈپ قالغانىدى.

ماندىلانىڭ فورتخاير ئۈنۋېرسىتېتىدىكى ئۆسۈپ - يېتىلىشى ناھايىتى تېز بولدى. ئۇ ئاماتولا تېخى ئېتىكىدىكى

تۇمۇ دەرياسى بويىغا جايلاشقان گۈزەل مەكتىپىنى قالتىس ياخشى كۆرەتتى. ئارىدىن كۆپ يىللار ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇ ئەينى يىللىرى ئەگرى - بۇگرى كەتكەن تۆمۈريولنى بويلاپ سەيلە قىلغان چاغلىرىنى، ئۆپچۆرىسىدىكى سۈرەتتەك گۈزەل مەنزىرىنى - باراقسان ئۆسكەن چاتقاللارنى، زىلال سۇلار شىلدىرلاپ ئېقىپ تۇرغان ئېرىق - ئۆستەڭلەرنى، كۆز يەتكۈسىز پايانسىز يايلاقنى، تەنگە داۋا بولمىش ساپ ھاۋانى دائىم ئەسلەيتتى. ماندىلا كەڭ دالادا بەسلىشىپ يۈگۈرۈشكە، بوكسقا ماھىر ئىدى، شۇڭا ئۇ تەنھەرىكەتچىلەرگە، زىيالىيلارغا چوقۇناتتى. كېيىن تۈرمىدىكى ۋاقتىدا ئۇ بۇرۇن يۈگۈرۈشتە ئۆزى بىلەن بەسلىشىدىغان رەقىبى سوتىنى موكىگىكونى سوردى. قارا تەنلىكلەر توپلاشقان بۇ جايدا ماندىلا مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن كەلگەن، ئوخشىمىغان ئارقا كۆرۈنۈشتىكى نۇرغۇن دوستلار بىلەن تونۇشتى. «قارىسىڭىز شۇنى كۆرەلەيسىز، ھەرقايسى قەبىلىلەر ھازىر ئۆزئارا قوشۇلۇپ يېڭى بىر دۆلەت شەكىللەندۈرۈۋاتىدۇ» دەيدۇ نونى گاباۋىل ئەسلەپ: «قاينام - تاشقىمىلىققا چۆمگەن ئاشۇ ئالقش سادالىرىغا، ئۇلارنىڭ ئىنگىلىز تىلىنى ھەر خىل تەلەپپۇزدا سۆزلەشلىرىگە قۇلاق سالىسىڭىزلا جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ نەقەدەر كېڭىيىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىسىز.»

ئۇ چاغدا ماندىلاننىڭ بىرقانچە دوستلىرىنىڭ سىياسىي سەھنىدىكى پائالىيەتلىرى بەكلا جانلىنىپ كەتكەنىدى: پاۋلو ماھابان ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ سابىق رەئىسىنىڭ ئوغلى بولۇپ، بۇرۇن ماندىلا بىلەن نۇرغۇن بايراملارنى بىللە ئۆتكۈزگەنىدى؛ نىيات كونچىسا باش ۋەزىر سىموسنى ئىرقىي ئايرىمچى، دەپ تەنقىدلىگەن ھەمدە ناتىسىستلار گېرمانىيەسىنىڭ ئەنگىلىيەنى مەغلۇپ قىلىشىنى ئۈمىد قىلىدىغانلىقىنى، مۇشۇنداق بولغاندىلا ئاندىن ئافرىقىلارنىڭ ياۋروپانىڭ ھۆكۈمرانلىقىدىن قۇتۇلۇپ چىقالشى مۇمكىن ئىكەنلىكىنى

ئاشكارا بايان قىلغانىدى. بۇ پىكىرلەر ئوقۇغۇچىلارنىڭ روھىنى ئۇرغۇتۇۋەتكەنىدى؛ لىنكولن مۇكىنئانى ترانسكېيىدىكى مەرتىۋىلىك ئائىلىدىن كېلىپ چىققان بولۇپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە قوشۇلغان، كېيىن تۈرمىگە قامالغان؛ ئولىۋېر تامبو ئىلىم - پەن ۋە سەنئەت جەھەتتە ناھايىتى قالتىس مۇۋەپپەقىيەتلەرگە ئېرىشكەن ئالىم بولۇپ، شۇ چاغلاردا ئەمەلىي كۈچى ناھايىتى كۈچلۈك سىياسىي مۇنازىرىچى ئىدى. لېكىن، ئۇ چاغلاردا ماندېلانىڭ سىياسىي ئېڭى تېخى ئويغانمىغانىدى. ئۇ تامبو بىلەن ئانچە تونۇشۇپ كەتمەيتتى، ھەم ماھابان قاتارلىق دوستلىرىنىڭ ئىسيانكار روھىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانلىقى سەۋەبلىك گاڭگىراپ قالغانىدى. ئۇنىڭ شۇ چاغدىكى ئارزۇسى سوتخاندا تەرجىمان بولۇش ئىدى. يېزا رايونلىرىدا بۇ ناھايىتى ئابروۋىلۇق كەسىپ ئىدى، ناھايىتى زور تەسىر كۈچكە ۋە پارلاق ئىستىقبالغا ئىگە ئىدى: «ھۆكۈمەت ئورگانلىرىدا ئىشلەش ناھايىتى ئابروۋى ھېسابلىناتتى، ئۇ چاغدا مەنمۇ شۇ ئىدىيەنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانىدىم» دەيدۇ ماندېلا. ئۇ فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئېغىزچە تەرجىمانلىق، قانۇن، يەرلىك مەمۇرىيەت، سىياسىي ۋە ئىنگىلىز تىلى قاتارلىق كەسىپلەرنى ئۆگەنگەنىدى. ئۇ چاغدا ماندېلانىڭ قارىشىچە، ئۇنۋان - سىياسىي رەھبەرلىك مەرتىۋىسىگە تۇتىشىدىغان بوسۇغا ئەمەس، بەلكى مەھەللىدە ئائىلىسىنىڭ تۇرمۇشىنى قامدىيالىغۇدەك بىر كىشىلىك خىزمەتكە ئېرىشىشنىڭ ئۆتكىلى ئىدى.

فورتخايردىكى كۆپ سانلىق ئوقۇغۇچىلار سىياسىي بىلەن ئانچە كۆپ ھەپىلىشىپ كەتمەيتتى، ئولتۇرسا - قوپسا پەقەت ھۆكۈمەت خىزمەتچىسى ياكى ئوقۇتقۇچى بولۇشنىلا ئويلايتتى. بۇ ھال ئۇنىۋېرسىتېت باشقۇرۇش كومىتېتىنى ئىنتايىن ئەندىشىگە سالاتتى. 1940 - يىلى باشقۇرۇش كومىتېتىنىڭ بىر پارچە دوكلاتىدا: «ھەممە ئوقۇغۇچىلار ئوقۇش پۈتكۈزگەندىن كېيىن ئوقۇتقۇچى بولۇشنىلا ئويلايدۇ، ئوقۇتقۇچىلىق ئىش

ئورنى شۇنچە جىق ئادەمنى سىغدۇرالمىدۇ» دەپ ئوتتۇرىغا قويۇلغانىدى. فورتخاير تارىخدا ئىنقىلاب كەيپىياتى بىر مەزگىل ناھايىتى ئەدەپ كەتكەنىدى. 20 - ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىنىڭ باشلىرىدا ياش كوممۇنىست ئەيدى لۇكس مەكتەپ ئەتراپىدىكى تاغدا چېدىر تىكىپ ماركسىزم - لېنىنىزم ئىدىيەسىنى تونۇشتۇرۇپ، گوۋىن مېيىكى قاتارلىق نۇرغۇن ئافرىقىلىق ئوقۇغۇچىلارنى جەلپ قىلغانىدى؛ لېكىن، ئامېرىكىلىق قارا تەنلىك ماكس يېگىن مېيىكىغا دىيالېكتىكىلىق ماتېرىيالىزمىدىن تەلىم بەرگەنىدى. لېكىن، مەندېلا فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇۋاتقان چېغىدا، كۆپ ساندىكى ئوقۇغۇچىلار ئوقۇش بىلەن ئالدىراش ئۆتەتتى. لېكىن، 1939 - يىلى ستالىن بىلەن گېتلىر شەرتنامە ئىمزالىغاندىن كېيىن قىزىل يۇلتۇزنىڭ نۇرلىرىمۇ ئاجىزلاپ قالغانىدى. مەندېلا فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتىغا ئوقۇشقا كىرىپ ئۇزاق ئۆتمەي، ئەنگىلىيە گېرمانىيەگە ئۇرۇش ئېلان قىلدى، باش مىنىستىر شىموس دەرھال جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئۇرۇشقا قاتنىشىپ، ئەنگىلىيەگە ئىتتىپاقداش بولىدىغانلىقىنى ئېلان قىلدى. شىموس فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتىغا كېلىپ نۇتۇق سۆزلىگەندە ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك، جۈملىدىن مەندېلامۇ ئۇنىڭ نۇتقىنى ئالقىشلىغانىدى، لېكىن ئۇ شىموسنىڭ ئىنگىلىزچە تەلەپپۇزىنىڭ ئۆزىنىڭكىگە ئوخشاشلا ناھايىتى ناچار ئىكەنلىكىنى بايقاپ، بۇنىڭدىن خېلى ئوبدانلا يېنىكلەپ قالغانىدى. مەندېلا ناھايىتى قىزغىنلىق بىلەن ئەنگىلىيەنى قوللايتتى، گېتلىرغا قارشى تۇراتتى، ۋىنىستون چېرچىلغا قاتتىق ھەۋەس قىلاتتى. 50 نەچچە يىلدىن كېيىن، ئۇ چېرچىلنىڭ قىزى مارى سۇمىسقا ئۆزىنىڭ فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇۋاتقان چېغىدا چېرچىلنىڭ ئۇرۇش دەۋرىدىكى رادىيو نۇتقىنى قانداق قىزىقىپ ئاڭلىغانلىقىنى، بۇ ئۇرۇشنى مەزگىلىدە چېرچىلنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق

تەنلىكلەرنىڭ قولىدىن قانداق قېچىپ قۇتۇلغانلىقىنى ئەسلەپ بەرگەنىدى. لېكىن، ماندىلا 22 ياش ۋاقتىدا ئۇرۇش بىلەن سىياسىينىڭ ئۆزى كۆڭۈل بۆلىدىغان دائىرىدىكى ئىش ئەمەسلىكىنى بىلمەيتتى.

ئۇ چاغدا ماندىلا بىر دۆلەت مەمۇرى بولۇشنى شۇ قەدەر ئۈمىد قىلاتتى، شۇنداق بولغاندا ئىستىقبالى ناھايىتى پارلاق بولىدىغاندەك ھېس قىلاتتى. لېكىن، ئۇنىڭ ئىسيانكارلىقى گۈزەل ئىستىقبالىنى بەربات قىلىپ تاشلىدى. بۇنىڭ سىياسىي بىلەن قىلچە مۇناسىۋىتى يوق ئىدى، ئۇنىڭدىكى ئىسيانكار كەيپىياتنى قوزغىغۇچى سەۋەب تاماق سۈپىتىنىڭ زىيادە ناچارلىقىغا بىۋاسىتە چېتىلاتتى. فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ تامىقى سىپاراتا كېچە ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئافرىقىلىق ئوقۇغۇچىلار تەنتەربىيە مۇسابىقىسى ۋە مۇنازىلىشىش ئۈچۈن رول ئۇنىۋېرسىتېتىغا بارغاندا، ئاق تەنلىك ئوقۇغۇچىلارنىڭ تامىقىنىڭ ئۆزلىرىنىڭكىدىن خېلىلا ياخشى ئىكەنلىكىنى بايقاپ، ئۇلار تېخىمۇ ئۈمىدسىزلەنگەنىدى. ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ 2 - يىللىقىدا ماندىلا ئوقۇغۇچىلار ۋەكىللىرى قۇرۇلتىيىنىڭ نامزاتلىقىغا سايلانغانىدى، لېكىن بېلەت تاشلاشقا قاتنىشىش سالاھىيىتىگە ئىگە ئوقۇغۇچىلار ناھايىتى ئاز قاتناشتى، كۆپ ساندىكى ئوقۇغۇچىلار سايلامدىن ۋاز كېچىپ، مەكتەپنىڭ تاماق سۈپىتىنى ياخشىلاپ بېرىشنى ھەمدە ئوقۇغۇچىلار ۋەكىللىرى قۇرۇلتىيىغا تېخىمۇ كۆپ ھوقۇق بېرىشنى تەلەپ قىلدى. ماندىلا بىلەن بەش نەپەر سايلام ۋەكىلى ئىستېپا بەردى. زېرەك مەكتەپ مۇدىرى دوكتور كېل يېڭى بىر نۆۋەتلىك سايلامنىڭ كەچلىك تاماق ۋاقتىدا ئۆتكۈزۈلىدىغانلىقىنى ئېلان قىلدى. بۇنداق بولغاندا ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەممىسىنىڭ قاتناشماسلىققا ئىلاجى قالمايتتى. لېكىن، بۇ قېتىم پەقەت ئاز بىر قىسىم ئوقۇغۇچىلارلا بېلەت تاشلىدى، سايلامدا يەنىلا شۇ ئەسلىدىكى ئالتە كىشى سايلانغانىدى. ماندىلادىن باشقا، قالغان بەش

ئوقۇغۇچى ئوقۇغۇچىلار ۋەكىللىرى قۇرۇلتىيىدا قېلىپ قېلىشقا قوشۇلغانىدى. لېكىن، ماندىلا كۆپ سانلىق كىشىلەرنىڭ پىكرى بىلەن كارى بولمىسا نازا قاملاشمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ، يەنە بىر قېتىم ئىستېپا بەردى. ئۇنىڭ بۇ قىلمىشى كەيسار ماتانزىماننىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى، كەيسار ماتانزىمامۇ ئوقۇغۇچىلار ۋەكىللىرى قۇرۇلتىيىنىڭ بىر ئەزاسى بولۇپ قالدى.

دوكتور كېل ماندىلانى چاقىرىپ، ئۇنىڭغا ناھايىتى كەسكىنلىك بىلەن، ئەگەر يەنە مۇشۇنداق قارشىلىشىۋەرسە مەكتەپتىن قوغلىنىدىغانلىقىنى ئېيتتى. شۇ كۈنى كېچىسى ماندىلا تاڭ ئاتقۇچە ئۇخلىمىدى، ئۆز ئىرادىسى بىلەن ساۋاقداشلىرىغا بولغان مەسئۇلىيىتى ئارىسىدا ئۇزاققىچە ئارىسالدى بولدى. ئۇ كېيىن ئەسلىپ: «مەن قورققاندىم، كەيسارغا بولغان قورقۇنۇشۇم دوكتور كېلغا بولغان قورقۇنۇشۇمدىن ئېشىپ كەتكەنىدى» دەيدۇ. ئەتىسى ماندىلا ئوقۇغۇچىلار ۋەكىللىرى قۇرۇلتىيىغا كىرمەيدىغانلىقى ھەققىدە قايتىدىن ئىلتىماس سۈندى، دوكتور كېل ئۇنىڭغا ئەڭ ئاخىرقى بىر قېتىملىق پۇرسەت بەرگەندىن كېيىن ئۇنى دەرسكە كىرگۈزۈۋەتتى. ماندىلا دوكتور كېلنى ئوقۇغۇچىلارنىڭ مەنپەئەتىگە زىيان سالدى دەپ قارىغاچقا، بۇ قېتىم مۇرەت قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ماندىلا مەكتەپتىن قوغلاندى. ئۇ مەكتەپتىن قوغلانغاندىن كېيىن «مۇقەددەس جاي» غا قايتىپ كەلدى. ئائىب پادىشاھ ئۇنىڭ ئوقۇشتىن ۋاز كەچكەنلىكىنى ئوقۇپ قاتتىق ئاچچىقلاندى ھەمدە ئۇنى كەچۈرۈم سوراپ، فورتخاير ئۈنۈپىرىستېتىغا قايتىشقا بۇيرۇق قىلدى. لېكىن، ماندىلا جاھىللىق قىلىپ مەكتەپكە قايتىمىدى. «ئۇ بەك جاھىل بولغاچقا، مەكتەپكە قايتىپ بارغىلى ئۈنۈمىغانىدى» دەيدۇ ئۇنىڭ نەۋرە ئىنىسى نىتوم بىزوداۋا.

ئائىب پادىشاھ ناھايىتى تېزلا بىر تال بومبا تاشلاپ، ماندىلا

بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى ناھايىتى ئۆتكۈرلەشتۈرۈۋەتتى. ئۇ ئۆمرىنىڭ ئۇزاق قالغانلىقىنى ھېس قىلغاچقا، ماندىلانى ئوغلىغا ھەمدەمچى قىلىپ قويغۇسى بار ئىدى، ھەمدە ئۇلارنىڭ بالدۇرراق ئۆيۈك - ئوچاقلىق بولۇشىنى ئۈمىد قىلاتتى. ماندىلا ناھايىتى ساراسمىگە چۈشۈپ قالدى: نائىب پادىشاھ ئۇنىڭ ئۈچۈن تاللىغان قىز بەكلا سېمىز ئىدى، ئۇنىڭ ئازراقمۇ مەيلىنى تارتالمىغانىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ماندىلا بۇ قىزنىڭ گارتىسقا كۆڭلى چۈشۈپ قالغانلىقىنى بىلەتتى. «مەن ئۇنىڭغا باغلىنىپ قېلىشنى خالىمايتتىم، ئۇمۇ ماڭا باغلىنىپ قېلىشنى خالىمايتتى.» دەل مۇشۇ ئىشتا ماندىلا بىلەن نائىب پادىشاھ ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت بۇزۇلدى. ماندىلا نائىب پادىشاھنىڭ ئۆزىگە نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئاتا قىلغانلىقىنى، ئۇنى بېقىۋالغانلىقىنى، ئۆز بالىسى قاتارىدا كۆرگەنلىكىنى، ئۇنى ئوقۇتقانلىقىنى، نائىب پادىشاھنى كېسەل ئاسارتى چىرمىۋېلىپ بىرسىنىڭ ئۆزىگە ھەمدەم بولۇشىغا موھتاج بولۇۋاتقانلىقىنى ئوبدان بىلەتتى: ئۇ گارتىس بىلەن ئۆيدىن غىپىپىدە چىقىپ كېتىپ، يوهاننىسبۇرگقا بېرىپ تەلىپىنى سىناپ بېقىش قارارىغا كەلدى.

«تۇرمۇشتا ئىككىلىنىپ بىر قارارغا كېلەلمەيۋاتقان بىر كىشىنىڭ قارار چىقىرىشى ئۈچۈن ئامال دېگەن ھامان تېپىلىدىكەن» دەپ يازغانىدى ماندىلا. ئۇنىڭ بۇ قارارى ئۆز قەبىلىسىنىڭ تۇرمۇشى ۋە ئوقۇش ئىشلىرىنى تۇيۇقسىزلا بىر ئىزىدا توختىتىپ قويغانىدى: «گۈزەل ئارزۇ - ئارمانلىرىم تۇرۇپلا تۇزغاقتەك تۈزۈپ كەتتى. قولۇمغا كېلەيلا دەپ قالغان ئولجا قار - مۇزلارغا ئوخشاش يازنىڭ پىزغىرىم ئاپتېپىدا ئېرىپ كەتتى.» لېكىن، شۇ چاغدا ئۇ بۇ تاللىشىنىڭ ئۆزىگە تەسەۋۋۇردىكىدىنمۇ كۆپ نەتىجە ئاتا قىلىدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ يېتەلمىگەنىدى. 40 يىلدىن كېيىن ماندىلا تۇرمىدىكى ۋاقتىدا ئەسلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئەينى چاغدا فورتخاير

ئۇنىۋېرسىتېتى مۇدىرىغا قارشى تۇرمىغان بولسام، ھاياتىم تولىمۇ خاتىرجەملىك ئىچىدە ئۆتۈپ كەتكەن بولاتتى، ئۆتمۈشتىكى بۇ 30 يىللىق قان ھىدىغا تولغان كەچمىشلەرگە يولۇقماسلىقىم مۇمكىن ئىدى.» مەندىلا ھەقىقەتەن تېخىمۇ خەتەرلىك ئوكيانغا سەكرىگەنىدى، لېكىن ئۇنىڭ نەزەر دائىرىسى دەل شۇ سەۋەبلىك كېڭەيدى. «مەن ئەنە شۇنىڭدىن ئۆز مىللىتىمنىڭ تارىخى ۋە مەدەنىيىتىنى كۆردۈم. ئۇ — پۈتكۈل ئىنسانىيەت تارىخى ۋە مەدەنىيىتىنىڭ بىر تەركىبىي قىسمى ئىدى.»

3. چوڭ شەھەر

(1941 - يىلىدىن 1945 - يىلىغىچە)

1941 - يىلى 4 - ئايدا 22 ياشلىق ماندېلا گارتس بىلەن بىللە «مۇقەددەس جاي» دىن ئايرىلىپ يوهاننېسبۇرگقا كەلدى. ھەر يىلى كۈرمىڭلىغان قارا تەنلىك ئىشچى يۇرتىنى تاشلاپ چىقىپ بۇ «ئالتۇن شەھەرگە» كېلەتتى، ماندېلامۇ شۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىرسى ئىدى. ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ كىيىم - كېچەكلىرى جۈلدۈر - كېپەن بولۇپ، مۇشۇ يەردە كان ئىشچىسى، چاكار ياكى مەدىكار بولۇشنى ئۈمىد قىلاتتى. يوهاننېسبۇرگتىكى ئاق تەنلىكلەر بۇنداق مەنزىرىنى تولا كۆرۈپ كۆنۈپ قالغانىدى. ئەينى چاغلاردىكى «كىمنىڭ يوهاننېسبۇرگتىكى قان - ياشلىق تارىخى»، «سۆيۈملۈك ۋەتىنىم» دېگەندەك كىنو ۋە رومانلاردا مانا مۇشۇنداق كۆرۈنۈشلەر گەۋدىلەندۈرۈلگەنىدى. مەركىزىي ئاۋات شەھەرگە نامرات ۋە چەت جايلاردىكى قەبىلىلەردىن بىراقلا كىرگەن بۇ قارا تەنلىكلەر ئالاھىدە مەنزىرە ھاسىل قىلغانىدى، قەبىلىلەردىن چىققان بۇنداق قارا تەنلىكلەر كۆزىڭىزگە ماڭدامدا بىر چېلىقىپ تۇراتتى. چىرايىغا ئېسەنگىرەش، ھەيرانلىق ئالامەتلىرى تېپىپ چىققان بۇ قارا تەنلىكلەر ئاق تەنلىكلەر شەھىرىدىكى ئاسمان بىلەن بوي تالاشقۇدەك ئېگىز بىنالارغا، ئۇچقاندەك تېز سۈرئەتتە موكىدەك ئۆتۈشۈپ تۇرغان ماشىنىلار ۋە ئۇلارنىڭ كۆزىنى چاقىدىغان چىراغلىرىغا تىكىلىپ قارايتتى. لېكىن، بۇ

689 مىڭ كىشىگە كۆپەيگەندى. ئافرىقىدىكى قەبىلىلەر قۇرغاقچىلىق ئاپىتىگە ئۇچرىغاندا، يوھاننىسبۇرگقا مىسلى كۆرۈلمىگەن كۆپ ئادەملەر دولقۇنى ئېقىپ كىرگەندى. شۇنىڭ بىلەن ھۆكۈمەت بىر قاتار قانۇنلارنى ماقۇللاپ، نوپۇسنىڭ ئېقىپ كىرىشىنى كونترول قىلىشنى ئەمەلدىن قالدۇرغان. زور مىقداردىكى سىرتتىن ئېقىپ كىرگەن قارا تەنلىك ياشلار بۇنىڭدىن پۇرسەت ۋە ئۈمىدىنى، شۇنداقلا ئۇرۇشنىڭ تەسىرىدە پەيدا بولغان يېڭىچە سىياسىي ئارزۇ - ئىستەكلەرنىمۇ كۆرۈپ يەتكەندى.

ئۇرۇش مەزگىلىدە جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتى قارا تەنلىكلەرگە موھتاج بولغانىدى، جەمئىي 120 مىڭ ئافرىقىلىق ۋە باشقا رەڭلىك ئىرقىتىكى كىشىلەر ئارمىيەدە شوپۇر، ياللانما ئىشچى ۋە ئامانلىق ساقلىغۇچى دېگەندەك ۋەزىپىلەرنى ئۆتىگەندى. ئۇلاردا قورال يوق ئىدى، پەقەت ئۇزۇن نەيزىلا بار ئىدى. شۇنداق بولسىمۇ، ئۇلار يەنىلا ئۇرۇشنىڭ ناتىسىتلار ۋە ئىرقچىلىققا قارشى ئۇرۇش قىلغۇچى جەڭچىگە ئايلانغانلىقىنى ھېس قىلغانىدى. ئۇرۇشنىڭ ئوتتۇرا مەزگىللىرىدە ھۆكۈمەت ھەتتا ئۇزاق مۇددەت يۈرگۈزۈپ كەلگەن ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتىنى بوشاتقاندى، قارا تەنلىكلەر بۇرۇنقىغا ئوخشاش مەخسۇس شەھەر - بازارلارغا، مەكتەپلەرگە ياكى ئاپتوبۇسلارغا قامىلىپ قالمايدىغان بولغانىدى. 1942 - يىلى 2 - ئايدا سۆزلەنگەن بىر قېتىملىق مۇھىم نۇتۇقتا باش مىنىستىر شىموس: «ئاق تەنلىكلەرنىڭ ئىرقىي ئايرىمچىلىق ئارزۇسى ئېغىر زەربىگە ئۇچرىدى، چۈنكى دۇنيانىڭ باشقا رايونلىرى ئەكسىچە يۆنىلىشكە قاراپ تەرەققىي قىلىۋاتىدۇ. يېتىم قالدۇرۇش سىياسىتى ئۆتمۈشكە ئايلاندى، ئىرقىي ئايرىمچىلىق بەربات بولدى. قارا تەنلىكلەرنىڭ شەھەرگە ئېقىپ كىرىشىنى توسۇش بىھۆدە ئىش بولۇپ قالدى. ئىشەنمىسەڭلار، دېڭىز تاشقىنىنى سۈپۈرگە بىلەن توسۇپ باقساڭلارلا بىلىپ

قالسىلەر» دېگەن.

لېكىن، ئافرىقىلىق كۆچمەنلەرنىڭ ئېقىپ كىرىشى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەر ئارىسىدىكى مىللەتچىلەرنىڭ غەزىپىنى قوزغىغانىدى، ئۇلار ئۆزلىرىنى قارا تەنلىكلەرنىڭ رىقابەت تەھدىتىگە دۇچ كەلگەندەك ھېس قىلغانىدى. ئۇلار تېخىمۇ زور كۈچ بىلەن نامايىش تەشكىللەپ، ئاتالمىش «قارا ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتى يۈرگۈزۈشنى تەلەپ قىلغانىدى، ئۇلار بۇنى «ئايرىش» — خەت مەنىسى «بۆلۈش» دەپ ئاتىۋالغان. شىموس قارا تەنلىكلەرگە يول قويۇشقا جۈرئەت قىلالمىغانىدى، ئۇنداق قىلسا بىر قىسىم ئاق تەنلىك سايلىغۇچى ئاممىنىڭ مىللەتچىلەر لاگېرىغا قوشۇلۇپ كېتىشىگە تۈرتكە بولۇپ قېلىش مۇمكىنچىلىكىمۇ بار ئىدى. «ئەگەر بىز ئاجىزلار توپىغا ئەدلى - ئادالەت بەرسەك، پۈتكۈل تەشكىلاتلارنى، جۈملىدىن ئاجىزلار توپىنى خەتەرگە ئىتتىرىپ قويغان بولىمىز.» ئۇ 1943 - يىلى 6 - ئايدا دوستىغا يازغان خېتىدە: «بۇنىڭ پۈتكۈل دۆلەتكە نېمە پايدىسى بار؟» دېگەن.

ماندىلا بىلەن گارتىس ئاۋۋال ئالتۇن كانچىلىق كەسپىدىن خىزمەت تاپتى. كانچىلىق كەسپى يوهاننىسبۇرگ ئىقتىسادىدا مەركىزىي ئورۇندا تۇراتتى، ئايرىمچىلىق سىياسىتى ئىنتايىن قاتتىق ئىدى، كان ئىشچىلىرىنىڭ ئارىسىدا قارا تەنلىكلەر مۇتلەق كۆپ سانلىقنى ئىگىلەيتتى، ئۇلارنىڭ ياتاق - تامىقى يېپىق شەكلىدە بولاتتى، سىرتقى شەھەرلەر بىلەن بولغان ئالاقىسى چورتلا ئۈزۈپ تاشلانغانىدى. كان مەھسۇلاتى شىركەتلىرى يېزا رايونلىرىدىكى قەبىلە باشلىقلىرى بىلەن زىچ ئالاقە باغلاپ كەلگەنىدى. چۈنكى، قەبىلە باشلىقلىرى ئۇلارنى ئەرزان ئەمگەك كۈچلىرى بىلەن تەمىنلەيتتى، ئىشچىلارنىڭ ئىنتىزام ۋە ساداقەتمەنلىكىگە كاپالەتلىك قىلىش ئۈچۈن، شىركەتنىڭ ئىچكى قىسمى قەبىلىلەرگە ئوخشاش دەرىجە ۋە

تارماقلارغا ئايرىلغانىدى. بىرنەچچە ئاينىڭ ئالدىدا نائىب پادىشاھ گارتسقا ئەڭ چوڭ، ئەڭ كونا داڭلىق بىر كانچىلىق شىركىتىدىن خىزمەت تېپىپ قويغانىدى. گارتس ئىش بېشىغا دەپ يۈرۈپ، مەندىلاغا ئۆزىنىڭ خىزمىتىدىن سەللا تۆۋەن تۇرىدىغان كان رايونىدا مۇھاپىزەتچىلىك قىلىدىغان بىر خىزمەت تېپىپ بەردى. مەندىلا كېچىلىرى بىر مەزگىل قاراۋۇللۇق قىلىش جەريانىدا كانغا كىرىش ئېغىزىدىن ئىچىگىچە بولغان ئارىلىقتا چارلاۋىتىپ، كاننىڭ ئىچىگە «يەرلىكلەرنىڭ كىرىشىگىلا رۇخسەت قىلىنىدۇ» دېگەن ئاگاھلاندۇرۇش بەلگىسى ئېسىپ قويۇلغانلىقىنى كۆردى. ئەينى چاغدا كان ئىشچىلىرىنىڭ ئارىسىدا خىزمەت شارائىتى ۋە ئىش ھەققى مەسىلىسىدە نارازىلىق ساداسى ئەۋج ئالغان — بۇ ئاخىر بېرىپ توپلىشىپ نارازىلىق بىلدۈرۈشكە تەرەققىي قىلىپ، 1946 - يىلى كان ئىشچىلىرىنىڭ كولىكتىپ ئىش تاشلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقارغانىدى. مەندىلا كېيىن ئىشچىلار ئويۇشمىسىغا ئۆزىنىڭ شۇ چاغدا ئىمكانقەدەر سىياسىيغا يېقىن يولمىغانلىقىنى، لېكىن كان ئىشچىسى بولغانلىقىدىن پەخىرلىنىدىغانلىقىنى ئېيتىپ بەرگەنىدى.

مەندىلانىڭ گۈنۈدىكى مەرتىۋىسىنىڭ قانچىلىك مۇھىم بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، يۇھاننىسبۇرگقا كەلگەندىن كېيىن ئۇ ئەرزىمەس ئادەمگە ئايلىنىپ قالغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ باشقىلارغا ئۆزىنىڭ نائىب پادىشاھنى ئالداپ ئۆيىدىن چىقىپ كەتكەنلىكىدىن ماختىنىپ يۈرگەنلىكتىن، ئۇزاققا قالمايلا ئاۋارىچىلىككە پېتىپ قالغان. ئۇ گارتس بىلەن بىللە خىزمىتىدىن بويۇن تاشلىغان، يۇقىرىدىن ئۇلارغا يۇرتىغا قايتىپ كېتىش ھەققىدە بۇيرۇق چۈشكەنىدى. مەندىلانىڭ قەتئىيلا يۇرتىغا قايتىپ كەتكۈسى يوق ئىدى، شۇڭا ئۇ بىر كىشىلىك خىزمەتكە جىددىي ئېھتىياجلىق ئىدى. بىر تۇغقىنى ئۇنى قارا تەنلىك زېمىن ۋاستىچىسى ۋالتېر سىسۇلۇغا تەۋسىيە قىلىپ

قويغانىدى. ئەينى چاغدا يوهاننېسبۇرگتا ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتى ئۈنچە قاتتىق يۈرگۈزۈلمىگەن بولغاچقا، سىسۇلۇنىڭ شەھەر مەركىزىدە بىر ئىش بېجىرىش ئورنى بار ئىدى.

سىسۇلۇ 28 ياشتا بولۇپ، بوي - تۇرقى ۋىجىك، ئەمما زېھنى ناھايىتى ئۆتكۈر يىگىت ئىدى. تېرىسى ئۈنچە بەك قارا ئەمەس ئىدى، كۆز ئەينەك تاقىۋالاتتى، ھە دېسىلا كالىپۇكىنى چىشلەشكە ئامراق ئىدى. بوي - تۇرقى ئۈنچە كېلىشكەن بولمىسىمۇ، لېكىن ئۆزىگە بەك ئىشىنەتتى، ئۇ بۇنى «پەۋقۇلئاددە ئۆزىگە ئىشىنىش» دەپ ئاتايتتى، كېيىن ئۇ ماندىپلانىڭ سىياسىي ھاياتىدىكى تەسىرى ئەڭ چوڭ شەخسلەردىن بولۇپ قالدى. ئۇمۇ ماندىپلاغا ئوخشاش ترانسكېپىدىكى نامرات رايوندىن كەلگەنىدى، يۇرتى ئانگىكوبو رايونىدا ئىدى. لېكىن، ئۇنىڭ ماندىپلاغا ئوخشاش سالاھىيىتى ۋە مەرتىۋىسى يوق ئىدى. ئۇنىڭ دادىسى ئاق تەنلىك سوتچى بولۇپ، ئىسمى ۋىكتور دىگىنسون ئىدى، ئانگىكوبودىكى ۋاقتىدا ئۇ سىسۇلۇنىڭ ئانىسىنى ياخشى كۆرۈپ قېلىپ، ئۇنىڭدىن ئىككى بالىلىق بولغاندىن كېيىن ئۇلارنى تاشلىۋەتكەنىدى. ۋالتېر سىسۇلۇنى ئانىسى ۋە تاغىسى بېقىپ چوڭ قىلغانىدى. ئۇنىڭ تاغىسى قەبىلە باشلىقى بولۇپ، ناھايىتى تەقۋادار كىشى ئىدى، ئاق تەنلىكلەرگە ھۆرمىتى چوڭقۇر ئىدى. سىسۇلۇ «ئىنجىل» ئوقۇشقا ئامراق ئىدى، لېكىن دىنىي جەمئىيەت ئوقۇتقۇچىلىرى ۋە ئائىلىسىنىڭ مۇتەئەسسەپ پوزىتسىيەسىگە كۈچلۈك قارشى تۇراتتى. ئائىلىسىدىكىلەر ئۇنىڭغا: «ئاق تەنلىكلەر سېنىڭ ئۆزلىرى ئۈچۈن ئىشلىشىڭگە يول قويماسىكىن» دېگەنىدى.

سىسۇلۇ 16 ياش ۋاقتىدا مەكتەپتىن چىقىۋالدى، دەسلەپتە كۈنلىرىنى كالا بېقىش بىلەن ئۆتكۈزدى، كېيىن يوهاننېسبۇرگقا باردى. ئۇ يوهاننېسبۇرگتىكى بىر ئالتۇن كاندا تۆت ئاي ئىشلىدى، لېكىن ئۇ يەردىكى شەپقەتسىز تۈزۈمدىن قاتتىق نەپرەتلەندى، شۇڭا لوندوننىڭ شەرقىگە بېرىپ ئاشپەز

بولۇش جەريانىدا ئىشچىلار ئويۇشمىسى تۈزۈمىگە قىزىقىپ قالدى. شۇنىڭدىن كېيىن يوهاننىسبۇرگقا قايتىپ كېلىپ، ئانىسى بىلەن بىللە تۇردى. ئۇ چاغدا ئۇنىڭ ئانىسى ئاق تەنلىكلەرنىڭ ئائىلىسىدە كىر - قات يۇيۇپ بېرىپ جېنىنى جان ئېتىۋاتاتتى. سىسۇلۇ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ھاكاۋۇرلۇقى ۋە بۇيرۇققا بويسۇنمىغانلىقى ئۈچۈن بىرقانچە زاۋۇتتىن ئىشتىن بوشتىلدى. ئۇ بىر قەبىلە باشلىقىدىن كوسالارنىڭ تارىخىنى ئۆگەندى، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئۆزىنى كەمسىتمەيدىغان بولغانىدى. بۇ قەبىلە باشلىقى شىناشنىڭ ئەۋرىسى بولۇپ، مائىدەلەمۇ ئۇنىڭ رىغبىتىگە ئېرىشكەنىدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، سىسۇلۇنىڭ نەزەر دائىرىسى ئېچىلدى ۋە تېخىمۇ كەڭ جاھانغا يۈزلىنىشكە تەييارلىق قىلدى. بانكىدا ئىككى يىل ئىشلىگەندىن كېيىن، بەش دوستى بىلەن بىللە ئۆزىنىڭ يەر - زېمىن ۋاستىچىلىك شىركىتىنى قۇردى ۋە مۇشۇ ئارقىلىق ئاق تەنلىكلەرنىڭ كونتروللۇقىدىن قۇتۇلۇش ئۈمىدىدە بولدى (لېكىن، ئىككى يىلدىن كېيىن ئۇنىڭ شىركىتى بىر ئاق تەنلىك ئاچقان شىركەتنىڭ باشقۇرۇشىغا ئۆتۈپ كەتتى).

سىسۇلۇنىڭ ئاق تەنلىك دادىسى ۋىكتور دىگىنسون ئۇ چاغدا يوهاننىسبۇرگتىكى ئالىي خەلق سوت مەھكىمىسىدە سوتچىلىققا تەيىنلەنگەنىدى. سىسۇلۇ بەزىدە ئىسسىق شەرىپىنى ئاشكارىلىماي ئۇ يەرگە بېرىپ دادىسىنى كۆزىتىتتى. ۋىكتور ئۆي قۇرۇلۇشىغا ياردەم بېرىش جەمئىيىتىنىڭ رەئىسى ئىدى. سىسۇلۇنىڭ شىركىتى قىيىنچىلىققا ئۇچرىغان ۋاقىتتا، ئۇ ۋىكتوردىن ياردەم سوراپ بارغانىدى. سىسۇلۇ ۋىكتورغا ئۆز سالاھىيىتىنى ئاشكارىلىمىدى: ئۇ دادىسىغا بىر پۇرسەت بېرىشنى ئۈمىد قىلغانىدى، ئۇنىڭغا «مېنىڭ مۇنداقمۇ بىر ئوغلۇم بار ئىدى» دېگەننى ئەسلىەتكۈزمەكچى ئىدى. لېكىن، دادىسى ئۇنى قىلچە تونۇمىدى. سىسۇلۇنىڭ ئېسىدە قېلىشىچە، ۋىكتور قارىماققا خېلى دۇرۇس، قىزغىن، سەمىمىي ئادەمدەك قىلاتتى، لېكىن ئۇ

سىسۇلۇغا ئىقتىسادىي جەھەتتىن ھېچقانداق ياردەم قىلمىدى. شۇنىڭدىن كېيىن سىسۇلۇ ئاشۇ قېتىملىق ئازابلىق يۈز كۆرۈشۈش تىلغا ئېلىنسىلا جىمىپ كېتەتتى. دېگىنىمۇ ئۆز ئوغلنىڭ كەلگۈسىدە جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ رەھبەرلىرىنىڭ بىرسى بولىدىغانلىقىنى زادى بىلمەيدىغاندۇ - بىلمەيدىغاندۇ؟

ماندېلا ناھايىتى تېزلا سىسۇلۇنىڭ شەھەر تۇرمۇشىغا ماسلىشىش ئىقتىدارى ۋە ئىنگىلىز تىلىنى ناھايىتى راۋان سۆزلىشىگە مەپتۇن بولۇپ قالدى. ئۇ سىسۇلۇنى چوقۇم ئالىي مەكتەپتە ئوقۇغان دەپ قالغانىدى. ئەكسىچە، سىسۇلۇ ماندېلادىكى رەھبەرلەرگە خاس سالاپەتكە مەپتۇن بولۇپ قالغانىدى. ئىككىيلەننىڭ ھەمكارلىق مۇناسىۋىتى ئەنە شۇنداق باشلاندى. بۇ مۇناسىۋەت ماندېلانىڭ كېيىنكى سىياسىي ھاياتىدا ھالقىلىق رول ئوينىدى. ماندېلا سىسۇلۇنىڭ ئۆزىدىن ئەقىللىك ئىكەنلىكىنى، تەھلىل قىلىش ئىقتىدارىنىڭ كۈچلۈك ئىكەنلىكىنى، ئۆزىگە قابىل ئۇستاز ۋە ياخشى دوست بولالايدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلاتتى. ئۇنىڭ مەڭگۈ ئۆزىنىڭ قارشى تەرىپىدە تۇرمايدىغانلىقىغا، شاھلىق تەختىگە ئۆزى چىقماي، پادىشاھنىڭ ھىمايىچىسى بولالايدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ماندېلانىڭ شەھەر كەسپىي ھاياتىدىكى بىر ۋاسىتە بولۇش سىسۇلۇنىڭ قىسمىتىگە پۈتۈلۈپ كەتكەنلىكى. كېيىن ماندېلا: «ئۇ - مېنىڭ ھاياتىمدىكى ئەڭ قىيىن كۈنلەر ئىدى» دەپ يازىدۇ.

ماندېلانىڭ بىردىنبىر ئارزۇسى ئادۋوكات بولۇش ئىدى. شۇڭا، سىسۇلۇ ئۇنى رازار خىدىرسكى بىلەن كۆرۈشتۈرگىلى ئاپاردى. بىرنەچچە يىلدىن كېيىن ماندېلا ئازراق پۇل يىغىپ ئولدىسموبىل ماركىلىق بىر ماشىنا سېتىۋالدى. بىر قېتىم ئۇ خىدىرسكىنىڭ روھى چۈشكەن ھالدا بىر ئاپتوبۇس بېكىتىدە ماشىنا ساقلاپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنى ماشىنىسىغا چىقىرىپ

ئۆيىگە ئاپىرىپ قويدى. ئەتىسى مەندىلا ئەينى چاغدا ئالغان قەزىرنى تۆلىۋېتىش ئۈچۈن، ئۇنىڭغا 50 پوندىلىق پۇل چېكىنى سېلىۋەتتى. 40 يىلدىن كېيىن، رازار خىدىرسكى قىزى بىلەن تۈرمىگە مەندىلانى يوقلاپ كەلدى. ئۇ چاقچاق قىلىپ ئەينى يىلى مەندىلانى سىياسىي سەھنىدىكى ئىشلارغا ئارىلىشىشقا يول قويمىغانلىقىنى تىلغا ئېلىپ: «ئەينى چاغدا گېپىمگە كىرگەن بولساڭ، بۇنداق ھالغا چۈشۈپ قالمايتتىڭ» دېدى.

مەيلى قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، مەندىلا سىياسىينىڭ مۇھاسىرىسىدىن قېچىپ چىقالمىدى. ئۇ نايت بىرۈگمەن ئىسىملىك بىر ياش ئاق تەنلىك ئادۋوكات بىلەن بىر ئىشخانىدا ئىشلەيتتى. ئۇ رازار خىدىرسكىنىڭ نەۋرە ئىنىسى ئىدى، شۇنداقلا يەنە «غەم - ئەندىشىسىز كوممۇنىزمچى» ئىدى، بۇ گەپنى ئۇ كېيىن ئۆزىنى باھالاپ دېگەندى. ئۇ مەندىلانى باشلاپ كوممۇنىزم لېكسىيەسىنى ئاڭلىغىلى ئاپاردى، ھەر خىل ئىرقىتىكى كىشىلەر قەدەم تەشرىپ قىلغان يىغىلىشلارغا قاتناشتۇردى. ئاشۇ يەرلەردە مەندىلا بەزى دوستانە ئاق تەنلىك ئوڭچىلار، جۈملىدىن ياش كوممۇنىزم يازغۇچىسى مايكول ھامور بىلەن ئۇچراشتى. ھامور ناھايىتى زېرەك يىگىت ئىدى، لېكىن تۇرمۇشتا ناھايىتى ئاددىي - ساددا ئىدى، گالىستوك تاقاشنى ياخشى كۆرمەيتتى، بۇ مەندىلانى ھەيران قالدۇردى. كېيىن ئۇلار سىرداش دوستلاردىن بولۇپ قالدى.

ئادۋوكاتلىق ئىش ئورنىدا رازار خىدىرسكى مەندىلانى قارا تەنلىك كوممۇنىست گول رادىيىتىن ئېھتىيات قىلىش كېرەكلىكى ھەققىدە ئاگاھلاندۇردى، ئۇمۇ ئادۋوكاتلىق ئىش ئورنىنىڭ خىزمەتچىسى ئىدى. ئۇ ھە دەپسلا كىشىلەرگە قۇرۇق گەپ سېتىشقا ئامراق ئىدى، ھە دەپسلا ئافرىقىدا يېڭىدىن كان ئىشچىلىرى ئىتتىپاقى قۇرۇشقا كۈچەيتتى. شىركەتتە ئۇ ئۆزىنىڭ رادىكال كۆزقاراشلىرىنى قىلچە يوشۇرماستىن بازارغا سالاتتى. « گول رادىيىتىن يىراقراق تۇر» دېدى بىر خىزمەتدەشى

ماندېلاغا: «ئۇ سېنىڭ ئىدىيەيىڭنى چىرىتىۋېتىدۇ. ئۇ ھەر كۈنى ئاشۇ ئۈستەلدە ئولتۇرۇپ دۇنياۋى ئىنقىلاب قوزغاشنى پىلانلايدۇ». لېكىن، گول رادىي ماندېلاغا ناھايىتى يېقىنچىلىق قىلاتتى ھەمدە ئاق تەنلىك غوجايىنغا ماندېلانىڭ ھەقىقىي بىر رەھبەر دەپ ئونۇشتۇرۇپ: «سەن خۇنپەرلەر ياۋروپادىن كېلىپ بىزنىڭ زېمىنىمىزنى ئىگىلىۋالدىڭلار، بىزنى قۇل قىلدىڭلار. قارىغىنا، سەن غوجايىنلاردەك كېرىلىپ ئولتۇرىسەن، مېنىڭ رەھبىرىم بولسا سېنىڭ ئالدىڭدا پايىپتەك بولۇپ يۈرۈۋاتىدۇ. ھامان بىر كۈنى بىز سەنلەرنى تۇتۇپ دېڭىزغا تاشلىۋېتىمىز» دېدى. گول رادىي ماندېلاغا كوممۇنىستىك پارتىيەگە ئەزا بولۇشقا نەسەھەت قىلدى. لېكىن، ماندېلا ئەينى چاغدا قانۇن ئىمتىھانى ئۈچۈن كېچە - كېچىلەپ جاپالىق ئۆگىنىش قىلىۋاتقان بولغاچقا، ئۇنىڭ گەپلىرىگە قۇلاق سېلىشقا چولسى تەگمەيتتى. 20 يىلدىن كېيىن، بۇ ئىككىيلەننىڭ ئورنى پۈتۈنلۈي ئاستىن - ئۈستۈن بولۇپ كەتتى: گول رادىي ئۆسۈمگە قەرز بېرىش پائالىيىتىگە قاتناشقانلىقتىن، 1942 - يىلى پارتىيەدىن قوغلاپ چىقىرىلدى، شۇنىڭدىن كېيىن كوممۇنىستىك پارتىيەگە قارشى پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىغا قاتناشتى. ئەمما، ماندېلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىچكى قىسمىدا كوممۇنىزمىنى ھىمايە قىلدى.

ئۇ چاغدا ماندېلا ئالىكساندىردىكى 8 - كوچا 46 - نومۇرلۇق ئۆيدە تۇراتتى، ئۇ قارا تەنلىكلەر ئولتۇراقلاشقان نامرات رايون ئىدى. ئۇ ئىجارىگە ئولتۇرغان ئۆيىنىڭ ئىگىسى مابۇدو ئىسىملىك بىر باستېر ئىدى. ئالىكساندىرنىڭ مۇھىتى قالايمىقان، توكمۇ تارتىلمىغانىدى، شۇڭا «قاراڭغۇ شەھەر» دەپ ئاتىلاتتى. ئۇ يەردە نەگىلا قارىسا كېسەك ئۆي ۋە ئاددىي كەپە ئۆيلەر كۆزىگە چېلىقاتتى، ئۇرۇش مەزگىلىدە يېزىدىن كەلگەن مەدىكارلار بىلەن تولغانىدى. ئالىكساندىرنىڭ مۇھىتى مەينەت، ۋاراك - چۇرۇڭ قاپلىغانىدى، ئېچىر قاپ كەتكەن لالما ئىتلارنى ھەممىلا يەردە

ئۇچراتقىلى بولاتتى — بىرلا تام بىلەن ئايرىلىپ تۇرىدىغان ئاق تەنلىكلەرنىڭ ئېسىل داچىلىرى بىلەن ئاسمان — زېمىن پەرقلىنىپ تۇراتتى. لېكىن، بۇ يەردە يېزىلاردىلا بولىدىغان جۇشقۇنلۇق ۋە كوللېكتىپلىق تۇيغۇ بار ئىدى، بۇمۇ ئاق تەنلىكلەر رايونىدا يوق ئەھۋال ئىدى. رادىكال ئۇنسۇر مايكول دىجاك: «ئۇ يەر قارا تەنلىكلەرنىڭ ئارزۇ — ئۈمىدلىرى ۋە تالانتلىقلىرىنىڭ ئوچىقى ئىدى، شۇنداقلا قارا تەنلىكلەرنىڭ ئازاب — ئوقۇبىتىنىڭ شاھىتى ئىدى» دەپ يازغانىدى.

ئالىكساندىردا ماندېلا ئەڭ نامرات كىشىلەر توپىغا نەۋە ئىدى، ئۇنىڭ شىركىتى شەھەر مەركىزىدە بولۇپ، ئويى بىلەن شىركەتنىڭ ئارىلىقىدىكى بېرىپ — كېلىش مۇساپىسى 12 كىلومېتىر بولۇپ، بەزىدە ئۇ قاتناش ھەققىنى تېجەپ قېلىش ئۈچۈن ئىشقا پىيادە بېرىپ — كېلەتتى. ئۇنىڭ ھېلىمۇ ئېسىدە، قىزلار ئۇنىڭ يىرتىق كىيىملىرىگە دىققەت بىلەن قارىغاندا ئۇ ناھايىتى خىجىل بولغانىدى. ئۇ كىشىنى مەپتۇن قىلىدىغان «ئامېرىكانچە» ياشلارغا بەكلا ھەۋەس قىلاتتى. ئۇلار ئۇچىسىغا قاتۇرۇپ كاستۇم — بۇرۇلكا، بېشىغا كەڭ گەردىشلىك شىلەپە كىيىۋالاتتى، قولغا ۋال — ۋۇل پارقىراپ تۇرىدىغان سائەت تاقىۋالاتتى. بۇ كىيىم — كېچەكلەرنىڭ ئوغرىلانغانلىق ئېھتىمالى يۇقىرى بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ بايۋەتچىلەرگە خاس تەلەپپۇزدا سۆزلەشلىرى كىشىگە بۆلەكچە غەيرىي تۇيۇلاتتى. لېكىن، ماندېلا ئۇلارغا ھەۋەس قىلىپلا قوياتتى — يۇ، ئەنگىلىيەچە پاسوندا كىيىنىش ئادىتىنى ئۆزگەرتىۋەتتى. ئۇ چاغدا ئۇنىڭ بىلەن بىر ئۆيدە تۇرىدىغان دوستى دائىم ئۇنىڭغا ياردەم قىلاتتى. كېيىن ئۇ «باشقىلارنىڭ ياخشىلىقىنى ۋاقتىدا قايتۇرالمىدىم» دەپ قاتتىق ئۆكۈنەتتى.

ماندېلا ناھايىتى تېزلا بۇ شەھەردە پۈت دەسسەپ تۇرۇپ قالدى، ئۆزىنى باقلايدىغان، نائىب پادىشاھنىڭ قولغا قاراپ قالمايدىغان بولدى. ئەمما، ئۇزاق يىل ئۇنىڭغا ئۆز دادىسىدەك

مۇئامىلە قىلىپ كەلگەن نائىب پادىشاھ بۇ چاغدا ناھايىتى ئاجىزلىشىپ كەتكەندى. 1941 - يىلى نائىب پادىشاھ ماندىبلانى يوقلاپ كەلدى، ماندىبلانىڭ بۇرۇن ئۆزىگە قىلغان ئاسىيلىقىنى تەرگەپمۇ يۈرمىدى. ئالتە ئايدىن كېيىن نائىب پادىشاھ ۋاپات بولدى، ماندىبلانى ترانسكېيغا بېرىپ ئۇنىڭ دەپنە مۇراسىمىغا قاتناشتى؛ نائىب پادىشاھنىڭ ئۆزىگە كۆرسەتكەن مېھرىبانلىقىغا جاۋاب قايتۇرالمىغانلىقىنى ئويلاپ ئىختىيارسىز قاتتىق ئۆكۈندى. ئۇ دەسلەپتە ئۇنىڭدىن ئاق تەنلىكلەر ھەممىدىن ئۈستۈن دەيدىغان كۆزقاراش ۋە ئەركىنلىك ھەرىكىتى مەسىلىسى ھەققىدە سورىيالىغان بولسا ئىشلارنىڭ باشقىچە ياخشى بولىدىغانلىقىنى ئويلاپ يەتمىگەندى. ھالا بۈگۈن ئۇنىڭ ئارزۇ - ئۈمىدى كوسا چېگراسىدىن ھالقىپ كەتكەندى. لېكىن، قەبىلىسىگە مەسئۇل بولۇش ۋە چوڭ شەھەرلەردە ئېرىشىدىغان پۇرسەت ئالدىدا ئۇ يەنىلا ناھايىتى ئارىسالدى بولۇپ قالغانىدى.

ماندىبلانى ئىشتىن سىرتقى ۋاقىتلاردا ئوقۇپ، باكلاۋۇرلۇق ئۇنۋانىغا ئېرىشتى. لېكىن، ئۇ ناھايىتى تېزلا ئۇنۋاننىڭ مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشقا تۇتىشىدىغان بىردىنبىر يول ئەمەسلىكىنى تونۇپ يەتتى: «ئۇنىۋېرسىتېتتا ئۆگەنگەنلىرىم مەن تۇرۇۋاتقان يېڭى مۇھىت بىلەن ئاساسىي جەھەتتىن مۇناسىۋەتسىز ئىدى» دەيدۇ ئۇ. فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتىغا ئۇنۋان ئېلىش ئۈچۈن قايتىدىن باردى، مەكتەپكە ئۇ سىسۇلۇدىن قەرز ئالغان پۇلغا سېتىۋالغان يېڭى كاستۇم - بۇرۇلكىسىنى كىيىپ باردى. ئۇنىڭ جىيەنى كەيسار ماتانزىما شۇ چاغدا قەبىلە باشلىقلىققا تەيىنلىنىشكە تەييارلىق قىلىۋاتاتتى. ئۇ ماندىبلانىغا ترانسكېيغا قايتىپ كېلىپ ئادۋوكات بولۇش تەكلىپىنى بەردى، لېكىن ماندىبلانىڭ قىزىقىشى ئاللىقاچان خەلقئارا سەھنىگە كېڭەيگەندى.

ئۇ ناھايىتى تېزلا ئالىكساندىردىن ئورلاندوغا كۆچۈپ باردى، ئۇ يەر بىلەن يوهاننېسبۇرگنىڭ ئارىلىقى 12 ئىنگىلىز مىلى

كېلىدىغان بولۇپ، شەھەر ئەتراپىغا ئەۋەتىلدى. 1930 - يىلى قارا تەنلىكلەرنىڭ توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان ئۆلكە كۆرسىتىش رايونى قىلىپ ئايرىۋېتىلىپ، «دەرىجىسى سەل يۇقىرىراق يەرلىكلەر» نىڭ ئولتۇراقلىشىشى ئۈچۈن تەمىنلەپ بېرىلگەندى. ئورلاندونىڭ زېمىنى كەڭ كەتكەن ئېتىزلارنى قاپلىغان بولۇپ، ئېتىزلىقلاردا ئېلېكتىر ئىستانسىلىرىنىڭ غايەت زور مۇنارلىرى ۋە قاتار كەتكەن ئىككى ئېغىزلىق تورۇسى يوق ئۆي قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى. ئورلاندو ئالىكساندىرغا قارىغاندا پاكىز ئىدى، لېكىن ئالىكساندىرغا ئوخشاش قىزغىن كەيپىيات يوق ئىدى. مەندېلا دائىم: «ئالىكساندىرغا ئۆيۈم يوق، لېكىن ئائىلەم بار. لېكىن، ئورلاندودا بولسا ئۆيۈم بار، ئائىلەم يوق» دەيتتى. لېكىن، ئۇ چاغدا ئۇ سىسۇلۇ بىلەن ناھايىتى يېقىن ئۆتەتتى. كېيىن ئانىسى بىلەن بىللە سىياسىي كەيپىيات ناھايىتى قويۇق رايوندا تۇردى. لېكىن، ئورلاندو بارلىق جەنۇبىي ئافرىقىلىقلارغا ئۈچۈن بىر باشلىنىش نۇقتىسى ئىدى.

مەندېلا يەنىلا داۋاملىق ئوقۇشقا موھتاج ئىدى، بۇ قېتىم ئۇ ئادۋوكاتلىق ئۇنۋانى ئېلىش ئۈچۈن ئوقۇۋاتاتتى. 1943 - يىلى ئۇ ۋىتۋاتېرسراند ئۇنىۋېرسىتېتىغا تىزىمغا ئالدۇردى. بۇ ئۇنىۋېرسىتېت يوهاننېسبۇرگنىڭ شىمالىدىكى بىر تاغقا جايلاشقان ئىدى. مەكتەپ دەھلىزىدىكى قويۇق ئورماندەك قەد كۆتۈرگەن تۈۋرۈكلەر ناھايىتى كۆركەم ئىدى. ۋىتۋاتېرسراند ئۇنىۋېرسىتېتى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى باشقا ئۇنىۋېرسىتېتلارغا ئوخشىمايتتى، ئاز بىر قىسىم قارا تەنلىك ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئاق تەنلىك ئوقۇغۇچىلار بىلەن ئارىلىشىپ ئوقۇشىغا رۇخسەت قىلىناتتى. لېكىن، چويلا توپ مەيدانى بىلەن سۇ ئۈزۈش كۆلچىكى قاتارلىق تەنتەربىيە سارايملىرى قارا تەنلىك ئوقۇغۇچىلارغا ئېچىپ بېرىلمەيتتى. بەزى ئاق تەنلىك ئوقۇتقۇچىلارنىڭ قارا تەنلىك ئوقۇغۇچىلارغا بولغان دۈشمەنلىك پوزىتسىيەسى ناھايىتى كۈچلۈك ئىدى. بۇنىڭ ئىچىدە

پروفېسسور خالومۇ بار ئىدى، ئۇ گېرمانىيە تەۋەلىكىدىكى يەھۇدىي ئادۋوكات ئىدى. ئۇ، قانۇن — بىر ئىجتىمائىي پەن، لېكىن قارا تەنلىكلەر ۋە ئاياللاردا زۆرۈر بولغان ئەقىل - پاراسەت ۋە تەجرىبە كەمچىل، شۇڭا ئۇلار قانۇن ئۆگىنىشكە ماس كەلمەيدۇ، دەپ قارايتتى. لېكىن، جۇلىيىس رۇيىن لىكىس ۋېرسقا ئوخشاش يەنە بىر قىسىم قانۇن ئوقۇتقۇچىلىرى كۆكسى - قارنى كەڭ لىبېرالستلاردىن ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە جەڭ مەيدانىدىن قايتىپ كەلگەن نۇرغۇن ئاق تەنلىك ئوقۇغۇچىلار ئىرقچىلىققا چىش - تىرنىقىغىچە ئۆچ ئىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا جوئى سىلوۋو ۋە ئۇنىڭ ئايالى رۇس پرۇست، تونى ئودىد ۋە خارولد ۋورپ قاتارلىق كوممۇنىزمچىلارمۇ بار ئىدى. رۇس پرۇست كېيىن ماندىلاننىڭ يېقىن ھەمراھى ۋە خىزمەتدەشى بولۇپ قالدى. بۇ ئايالنىڭ نەزىرىدە ماندىلا تەقى - تۇرقى ناھايىتى قاملاشقان، مەغرۇر ۋە سالاپەتلىك، مەجەزى ئوسالراق، ناھايىتى سەزگۈر، ئۆزىنى سەل چوڭ چاغلایدىغان ئادەم ئىدى. ئەلۋەتتە ئۇمۇ ماندىلاننىڭ بېشىدىن ئۆتكۈزگەن خورلۇقلارنىڭ كۆپلۈكىدىن بولغانىدى. جوئى سىلوۋونىڭ قارىشىچە، ماندىلا ھاكاۋۇر، كەم سۆز قارا تەنلىك ئىدى، ئۆزىنىڭ تېرىسىنىڭ رەڭگىگە بەك سەزگۈر ئىدى، ئاق تەنلىكلەر بىلەن ئىش قىلغاندا ئاق تەنلىكلەرنىڭ باشقۇرۇشىغا بويسۇنىدىغان بۇنداق كۆز قاراشتىن ئۇ ئىنتايىن نارازى ئىدى. رۇسنىڭ يېقىن دوستى ئىزمىرملنىڭ قارىشىچە، ماندىلا ئۆزىگە ئانچە ئىشەنمەيدىغان ھەمدە ئوقۇغۇچىلار سىياسىيىسىدىن يىراق تۇرىدىغان ئادەم ئىدى. ئۇ: «ماندىلا مەكتەپتىكى ھەرقانداق سىياسىي پائالىيەتلەرگە قاتنىشىشنى خالىمايتتى، ئۇ بەكلا گېھتتيا ئىچان ئىدى» دەيدۇ.

ماندىلا ۋىتۋاتېرسران ئۇنىۋېرسىتېتىدا 1943 - يىلىدىن 1949 - يىلىغىچە ئالتە يىل تۇردى، بۇ مەزگىلدە مەكتەپتىن قاچمىدى. ئۇنىڭ ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى بەك ياخشى ئىدى،

لېكىن ئۇ يەنە پىراكتىكانت ئادۋوكاتلىق خىزمىتىنىمۇ تەڭ قىلىۋاتاتتى، بىر تەرەپ قىلىدىغان سىياسىي ئىشلىرىمۇ كۆپ ئىدى، شۇڭا ئۇ ۋاقىت ئىچىدىن ۋاقىت چىقىرىپ ئوقۇيتتى. پىروفېسسور خالو ناھايىتى كەسكىنلىك بىلەن: «سەن مۇشۇنى ماقالە دەۋنامسەن؟»، «مېنىڭ مەقسىتىمنى چۈشەندىڭمۇ؟» دېدى. دەرسلەر ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، ماندىپلا ئىمتىھاندىن ئۆتەلمىدى. ئۇ پىروفېسسور خالوغا بەزى دەرىسلەردىن قايتا ئىمتىھان بېرىشنى ئىلتىماس قىلدى ۋە ئۆزىنىڭ دائىم كەچ سائەت سەككىزدىن كېيىن ئولاندوغا كېلەلەيدىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ: «ئاچلىق ۋە ھېرىپ - چارچاش دەستىدىن زېھنىمنى يىغىپ ئۆگىنىش قىلىشقا ئامال قىلالمىدىم ... ئەگەر تېخىمۇ ياخشى ئۆگىنىش مۇھىتى بولغان بولسا نەتىجەم تېخىمۇ ياخشى چىقاتتى» دېدى. لېكىن، پىروفېسسور خالو ناھايىتى مۇتەئەسسەپ ئادەم بولغاچقا، ماندىپلانىڭ ئىلتىماسىنى رەت قىلىۋەتتى. شۇنىڭ بىلەن ماندىپلا ئاخىر ۋىتۋاتېرسراندى ئۈنۋېرسىتېتىدىن ئايرىلىدىغان چاغدا قانۇن پەنلىرى بويىچە باكلاۋۇرلۇق ئۈنۋانىغا ئېرىشەلمىدى. بۇ ئىش بەك تەسىر قىلغاچقا ئۇنىڭدا بىر خىل مەغلۇپ بولۇش تۇيغۇسى پەيدا بولۇپ قالدى.

ماندىپلا ۋىتۋاتېرسراندى ئۈنۋېرسىتېتىدا ناھايىتى كۆپ خورلۇققا ئۇچرىدى. ئۇ قانۇن ئىلمى كۈتۈپخانىسىغا كىرىپ بىر ئۈستەلدە ئولتۇرۇشىغا، شۇ ئۈستەلدە ئولتۇرغان يەنە بىر ئاق تەنلىك ئوقۇغۇچى دەرھال باشقا جايغا يۆتكىلىپ كەتتى. ئۇ بىرنەچچە ئاق تەنلىك ئوقۇغۇچىلار بىلەن قەھۋەخانىغا كىرگەندە قەھۋەخانىنىڭ ئىشىكىدىن كىرگۈزۈلمىدى، چۈنكى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا «كافر»^① بار ئىدى؛ ئۇ ئىككى ھىندىستانلىق بىلەن ئاق تەنلىكلەر مەخسۇس چىقىدىغان بىر ترامۋايغا چىققاندا، بېلەت

① كافر (Kaffir) — جەنۇبىي ئافرىقىلىق قارا تەنلىكلەر كەمسىتىلىپ شۇنداق دېيىلەتتى.

سانتۇچى ئۇنى ئۇلارنىڭ «كافر دوستۇڭلار» دەپ ئاتىدى ھەم ئۇلارنى سوتقا ئەرز قىلدى. لېكىن، مەندىلا بۇنى بەكمۇ ھار ئېلىپ كەتمىدى. 50 يىلدىن كېيىن، جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ پىرېزىدېنتى بولغان مەندىلا ۋىتۋاتېرسران ئۇنىۋېرسىتېتىدا بىر سىنىپتا ئوقۇغان ساۋاقداشلارنىڭ 46 - نۆۋەتلىك يىغىلىشىغا قاتناشتى. ئۇ ساۋاقداشلىرىغا: «مېنى ھۆرمەتلىگەن، ماڭا ياردەم قولىنى سۇنغان كىشىلەرگە رەھمەت ئېيتىمەن، شۇنداقلا مېنى كەمسىتكەن، ماڭا ناچار مۇئامىلە قىلغان كىشىلەرگىمۇ رەھمەت ئېيتىمەن. ئۇلار بولغاچقىلا مەن ھازىرقىدەك ھالەتكە كېلەلگەن» دېدى.

ئورلاندىغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، مەندىلا بايۋەتچە دەپ قارىلىپ، قىزلارنىڭ قارشى ئېلىشىغا ئېرىشتى. كۆپ قىسىم ۋاقتىدا ۋالتېر سىسۇلۇ ۋە ئانىسى بىلەن ئورلاندىۋىكى كىچىك ئۆيىدە بىللە تۇردى. 1944 - يىلى ۋالتېر سىسۇلۇ ئالبېرتىنا تىتايۋېل ئىسىملىك بىر ياش سېستىرا بىلەن توي قىلدى. ئالبېرتىنا ترانسكېيىدىن كەلگەن بولۇپ، كاتولىك دىنى تەلىمى ئالغانىدى. ئۇ ناھايىتى تېزلا «ئائىلىنىڭ تۈۋرۈكى» گە ئايلاندى. بۇ - سىسۇلۇنىڭ يۈرەك سۆزى ئىدى. ئالبېرتىنا ناھايىتى قابىلىيەتلىك، بىرلا ۋاقىتتا ھەم ئانا، ھەم سىياسەتۋازنىڭ رولىنى ئالالايدىغان ئاپال ئىدى. ئالبېرتىنا مەندىلادىن ئىبارەت بۇ قاملاشقان سەھىرالىق يىگىتكە بىر خىل ھىمايە قىلىش ئىستىكىدە مۇئامىلە قىلاتتى، مەندىلانىڭ ئالىكساندىردا بۇلاڭ - تالاڭغا ئۇچرىشىدىن، مۇنداقچە ئېيتقاندا «يامان كىشى» لەرگە ياللىنىپ قېلىپ ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىنىشقا ئۇچرىشىدىن ئەندىشە قىلاتتى.

لېكىن، مەندىلا ناھايىتى تېزلا ئۆيلۈك - ئوچاقلىق بولىدىغاندەك قىلاتتى. بىر كۈنى، سىسۇلۇنىڭ ئىللىق ئۆيىدە مەندىلا سىسۇلۇنىڭ نەۋرە سىڭلىسى ئىفرىن ماس بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ئىفرىن ماسمۇ ترانسكېيىدىن كەلگەن بولۇپ،

ماندېلادىن تۆت ياش كىچىك ئىدى، ئۇ يوهاننسىسبۇرگتا سېستىرالىق قىلاتتى. ئۇلارنىڭ قوشنىسى يىسچىرىيا موفېل كېيىن ئىفرىن ماسنى تەرىپلەپ: «ئىفرىن ماس ناھايىتى كىچىك پېئىل قىز ئىدى، خۇمار كۆزلىرىدىن ھەمىشە ھاياتلىق كۈلۈمسىرەش كەتمەيتتى» دەيدۇ. ماندېلا ناھايىتى تېزلا ئىفرىن ماسنى ياخشى كۆرۈپ قالدى، بىرنەچچە كۈندىن كېيىن ئىككىيلەن رەسمىي يۈرۈپ قالدى، بىر ئايغا بارمايلا ماندېلا ئىفرىن ماسقا توي تەكلىپى قويدى. 1944 - يىلى ئۇلار ئاددىغىنا توي مۇراسىمى ئۆتكۈزدى، چېركاۋغىمۇ بارمىدى، توي زىياپىتىمۇ بەرمىدى.

«بىزنى تونۇيدىغانلارنىڭ ھەممىسى بىر - بىرىڭلارغا بەك ماس كەپسىلەر دەيتتى» دەيدۇ ئىفرىن ماس ئەسلىپ. ئۇ ئۆي سەرەمجانلاشتۇرۇشقا بەك ئەھمىيەت بېرەتتى، ئۆيىنى بىر قوللۇق سىيرىپ - سۈپۈرەتتى، گۈل باقاتتى، تاماق ئېتەتتى، ماندېلانى ناھايىتى ياخشى كۈتەتتى. ماندېلا: «ئۇ يۈرۈش - تۈرۈشى تولىمۇ نازاكەتلىك، سىپايە ئايال، ئائىلىسى ۋە يولدىشى ئۈچۈن بارلىقىنى ئاتىدى» دەيدۇ. ئىفرىن ماس دىنىي ئېتىقاد جەھەتتە ماندېلانىمۇ تەقۋادار ئىدى. ماندېلانىڭ سىڭلىسى لىيىبى كېلىپ ئۇلارنىڭ قېشىدا بىر مەزگىل تۇرغانىدى. ئۇ ئىفرىن ماسنىڭ سىياسىغا قىلچە قىزىقمايدىغانلىقىنى بايقىغانىدى. لېكىن، ئىفرىن ماس ماندېلانى ناھايىتى قوللايتتى. ئۇلارنىڭ ئورتاق دوستى فېرىس نىتارا: «ئىفرىن ماس بىلەن بىللە ياشىغان ئاشۇ يىللار ماندېلانىڭ ئۆسۈپ يېتىلگەن ۋە سىياسىي سەھنىدىكى ئۆتۈقلىرى كۆزگە كۆرۈنگەن مەزگىلى ئىدى، شۇڭلاشقا ئۇ بۈگۈن مىللەتنىڭ قەھرىمانى بولالدى» دەپ يازغانىدى.

توي قىلىپ بىر يىلدىن كېيىن، ئىفرىن ماس ئوغلى تايىمۇبىنى تۇغدى. ئۇلار ۋاقتىنچە ئورلاندونىڭ شەرقىدىكى 719 - نومۇرلۇق ئۆيگە كۆچۈپ باردى، ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي يەنە ئورلاندونىكى 8115 - نومۇرلۇق ئۆيگە كۆچتى. ئۇ - تىپىك

سەرەڭگە قېپى شەكلىدىكى بىنا ئىدى، بۇنداق ئۇسلۇبتا سېلىنغان ئۆيلەر ناھايىتى كۆپ ئىدى، توك تارتىلمىغانىدى، ھەتتا ئۆيدە يۈز يۇيۇش ئەسلىمەسىمۇ ئورنىتىلمىغانىدى. مەندېلانى زىيارەت قىلىپ كەلگەنلەر، جۈملىدىن ئۇنىڭ جىيەنى ماتانزىما ئۇنى يوقلاپ كەلگەندە، ئۇلار دائىم داق پولىنىڭ ئۈستىدىلا ئۇخلاۋاتقانلىقىنى كۆرەتتى. ئىككىنچى يىلى ئىفرىن ماس يەنە بىر قىز تۇغدى، قىزىغا ماکازۇپىل دەپ ئىسىم قويۇلدى، لېكىن بۇ بالا توققۇز ئايلىق بولغاندا ئۆلۈپ كەتتى. مەندېلانىڭ ئانىسى دائىم ترانسكېيدىن كېلىپ، ئىفرىن ماسقا ياردەملىشەتتى. قېيىنئانا بىلەن كېلىن ناھايىتى گەپ ئۆتەتتى. مەندېلا نەرسە - كېرەك سېتىۋېلىشتەك ئۇششاق - چۈششەك ئىشلارغا ياردەملىشەتتى، بەزىدە تېخى تاماقمۇ ئېتەتتى. نۇرغۇن ئاياللار ئىفرىن ماسقا ھەۋەس قىلاتتى، چۈنكى ئۇنىڭ يولدىشى - مەندېلا ئۆيىگە بەك كۆپۈنەتتى، بازاردىن ئۆيىگە نەرسە - كېرەك ئالغىچ باراتتى.

يوھاننىسبۇرگتا تۆت يىل ياشىغاندىن كېيىن مەندېلا ترانسكېيدىكى سەھرا تۇرمۇشىدىن بەكلا يىراقلاپ كەتتى. ئۇ ئۇنىۋېرسىتېتتا ئوقۇدى، ئادۋوكاتلىق ئورنىدىن خىزمەت تاپتى، ئۆي - ئوچاقلىق بولدى، قىستا - قىستىڭ شەھەردە قانداق جان بېقىشنى بىلىۋالدى، رەھىمسىز رىقابەتلىك مۇھىتلاردا پۇت دەسسەپ تۇرالدى. لېكىن، ئۆزىنى يەنىلا سەھراقتەك ھېس قىلاتتى، ئىنگىلىز تىلى ۋە جەنۇبىي ئافرىقا تىلىنى راۋان سۆزلەيدىغان شەھەرلىكلەر بىلەن سېلىشتۇراتتى. لېكىن، ئۇنىڭ سەھرا قىممەت قارىشى ۋە تەربىيە ئۇنىڭغا يۈرۈكىنىڭ چوڭقۇر قاتلىرىدىن بىر خىل بىخەتەرلىك تۇيغۇسى ئانا قىلاتتى، ھەمدە ئۆزىنىڭ شاھ ئوردىسىدىن چىققانلىقىنىمۇ ئېسىگە سالاتتى. «مەيلى نېمە ئىش قىلىشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇ شاھ ئوردىسىدا قەبىلە باشلىقى ياكى مۇھىم شەخسكە ئايلىنىشنى ئويلايتتى»، «سىياسىي سەھنىدە پۇت دەسسەپ تۇرسىمۇ ئۇ يەنىلا مۇشۇنداق

غىيالىدا بولاتتى» دەيدۇ سىسۇلۇ.

لېكىن، ماندېلا يەنىلا سىياسىي ھەق - ناھەق ئارىسىغا پېتىپ قالدى، بۇ ئۇنىڭ شەھەر تۇرمۇشىغا تېخىمۇ مول مەزمۇن قوشتى، نىشانىمۇ بارغانسېرى روشەنلىشىشكە باشلىدى. ئۇ بىر مەغرۇر ئاقسۆڭەك بولسىمۇ، لېكىن ئاق تەنلىكلەرنىڭ شەھەردە ياشايدىغان بىر قارا تەنلىك بولۇش سۈپىتى بىلەن خىلمۇخىل ئوڭۇشسىزلىق ۋە خورلۇقلار دۇچار بولاتتى. بۇ ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ مىليونلىغان قارا تەنلىكلەرنىڭ ئىچىدىكى بىرسى ئىكەنلىكىنى تېخىمۇ ئېنىق تونۇتاتتى. ئۇ ئۆزى تۇرۇۋاتقان مۇھىتنىڭ ئىنتايىن دەھشەتلىك ئىكەنلىكىنى بىلەتتى؛ ئۇ ناھايىتى تېزلا يۈكسەك ئارزۇ - ئارمانلارنى كۆڭلىگە پۈككەن ئافرىقىلىق مىللەتچىگە ئايلاندى، شۇنىڭ بىلەن بۇ مۇقەررە ھالدا ئۇنىڭ پىسخىكىسىغا بىر خىل زەربە بولۇپ، كەيپىياتى بۇزۇلۇپ غەزەپلىنەتتى، ئۇ ناھايىتى ئۇزاق ۋاقىتتىلا ئاندىن كەيپىياتىنى كونترول قىلالايتتى.

ئالىكساندىردا ماندېلانى تۇنجى قېتىم سىياسىي بىلەن ئۇچراشتۇرغىنى ئۇنىڭ شىركەتتىكى دوستى گول رادىب ئىدى. 1943 - يىلى 8 - ئايدا شەھەرنىڭ ئاممىۋى ئاپتوبۇسىنىڭ كىرا ھەققى بەش پېنىستىن ئالتە پېنىسقا ئۆستۈرۈلگىنى ئۈچۈن گول رادىب ناھايىتى زور كۆلەمدە بايقۇت قىلىش پائالىيىتى تەشكىللىدى. ماندېلا بايقۇت قىلىش پائالىيىتى ۋە قارا تەنلىكلەرنىڭ 10 مىڭ كىشىلىك نامايىشىغا قاتناشتى. ئاممىۋى ئاپتوبۇسقا دەلمۇدەل توققۇز كۈن بىرمۇ ئادەم چىقمىدى. ئەڭ ئاخىر ئاپتوبۇس كىراسى ئەسلىدىكى باھاغا چۈشۈرۈلدى. كىشىگە ئىلھام بېرىدىغان بۇ دەرس ماندېلاغا بايقۇت قىلىش ھەرىكىتىنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنى ھېس قىلدۇردى.

بۇمۇ ماندېلانىڭ تۇنجى قېتىم ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى - قارا تەنلىكلەرنىڭ ئاساسلىق سىياسىي ئاپپاراتى بىلەن تېخىمۇ يېقىن ئارىلىقتىن ئۇچرىشىشى ئىدى. ئەينى

چاغدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئۇزاققا سوزۇلغان غەپلەت ئۇيقۇسىدىن ئەمدىلا ئويغىنىۋاتقان ۋاقتى ئىدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى زۇلۇ قەبىلىسىدىن چىققان ئادۋوكات، دوكتور پىكېسىرى كاسەيم 1912 - يىلى قۇرغانىدى، بۇ مەخسۇس 1910 - يىلى قۇرۇلغان جەنۇبىي ئافرىقا تەشكىلاتىغا قارىتىلغانىدى. پىكېسىرى كاسەيم بىر قېتىملىق ئاشكارا نۇتقىدا: «ئافرىقا تەشكىلاتلىرى ئىچىدە بىزنىڭ قانۇن تۇرغۇزۇش جەھەتتە پىكىر بايان قىلىش ھوقۇقىمىز يوق، باشقۇرۇشقا تېخىمۇ قاتنىشالمايمىز» دېگەن. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ تۇنجى نۆۋەتلىك رەئىسى زۇلۇ قەبىلىسىدىن چىققان پېداگوگ، دوكتور جون دۇب، تۇنجى نۆۋەتلىك كاتىپى سول پىلاتكى ئىدى، ئۇ كىمبىرلىتتىن كەلگەن بولۇپ، تەرجىمان ھەم يازغۇچى ئىدى، لېكىن كاسسىرلىققا پىكېسىرى كاسەيم تەيىنلەنگەنىدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەھبەرلىرى ئاق تەنلىكلەر سوپىر ماتىز مېچىلىرى (ئاق تەنلىكلەر ئەلاچىلىقى) نى ئەندىشىگە سېلىپ قويدى، شۇڭا ئۇلار تۈرلۈك ۋەكىللەر ئۆمىكى، كۈچ كۆرسىتىش ۋە قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكەتلىرىنى تەشكىللىدى، لېكىن زور كۆلەملىك ھەرىكەت ۋە توقۇنۇشتىن ئەنسىرەيتتى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى مۇتەئەسسەپ، ئېھتىياتچان ئاپپارات ئىدى، ئەزالىرىنىڭ كۆپىنچىسى خان ئوردىسىدىن چىققانلار ئىدى، پارلامېنتقا ئوخشاش ئۆزلىرىنىڭ قەبىلىسى ئىچىدىن سايلىنىپ چىقاتتى. ماندىلاننىڭ نەزىرىدە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ پادىشاھلىق ھوقۇقىنىڭ ھەرخىل رامكىلىرى بىلەن تولغانىدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ناھايىتى تېزلا ھۆكۈمەت ئورگىنى تەرىپىدىن سېتىۋېلىندى: كېيىن تاشۋاندىكى ئافرىقىلىقلار سايلام ھوقۇقىنى تارتقۇزۇپ قويغاندىن كېيىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەھبەرلىرى «يەرلىك ۋەكىللەر كومىتېتى» غا قاتنىشىشقا قوشۇلدى. ئافرىقا خەلقى ئەسلىدە

كومىتېتنىڭ ھۆكۈمەتكە تەسىر كۆرسىتىشىنى ئۈمىد قىلاتتى، لېكىن ئۇلار ناھايىتى تېزلا كومىتېتنىڭ بىر «ئويۇنچۇق تېلېفون» ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىشتى. 30 - يىللارنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرىدە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ھېچقايسى جەھەتتە ئۇتۇق قازىنالمىدى. تەرتىپ قالايمىقانلىشىپ، ئۇنىڭ بايقۇت قىلىش پائالىيەتلىرىمۇ كوممۇنىزمچىلار ۋە ترۇتسكىيچى ئۇنسۇرلارنىڭ كۈچ سېلىشتۇرمىسىدا خىرەلىشىپ سەلتەنەتنى يوقاتتى. ئۇ ئاق تەنلىكلەرنىڭ قۇرۇق ۋەدىلىرىگە بەكلا ئىشىنىپ كەتكەنىدى. شۇ سەۋەبلىك ئۇ خەلق ئاممىسىنىڭ ئىشەنچىدىن قالدى.

1940 - يىلى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئىقتىدارى تېخىمۇ يۇقىرى بىر رەئىسنى سايلاپ چىقتى، ئۇنىڭ ئىسمى ئالفېرد شۇما ئىدى. ئۇ دوختۇر بولۇپ، بوي - بەستى ۋىجىك ئادەم ئىدى، ئامېرىكىلىق قارا تەنلىك ئايالغا ئۆيلەنگەنىدى. دوكتور ئالفېرد شۇما ناھايىتى تېزلا ھالاكەت گىردابغا بېرىپ قالغان ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە ھاياتىي كۈچ ئاتا قىلدى. «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدە ئەزالىق تۈزۈمى يوق، مۇھىم ئىشلار خاتىرىسىمۇ يوق، مالىيەسىمۇ قۇرۇق ئىدى» دەيدۇ ئۇ. ئۇ دۆلەتنىڭ جاي - جايلىرىغا شۆبە ئاپپاراتنى راۋاجلاندۇرۇش ئۈچۈن باردى ھەمدە ترانسىۋال شۆبىسىنى ئۆزى بىر قوللۇق باشقۇردى، ئۇ يەرگە زور كۆلەمدە قارا تەنلىكلەر كۆچۈپ كىرىپ يېڭى ئەمگەك كۈچى بىلەن تەمىنلىدى. ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى قەبىلىلەر شۆبىسىنى بىكار قىلدى ھەمدە قەبىلە باشلىقلىرى مەجلىسىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى يېڭىباشتىن ئىتتىپاقلاشتۇردى. لېكىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئەزالىرى ئاساسلىقى يەنىلا ئوتتۇرا بۇرژۇئازىيە ۋە ئوتتۇرا ياشلىق كىشىلەر ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە پەقەت ئافرىقىلىقلارلا قاتنىشالايتتى، شۇڭا ئۇ

ئاممىنىڭ تازا قوللىشىغا ئېرىشەلمىگەنىدى. ئالغىرىد شۇما ئۆزىنىڭ ئىززەت - غۇرۇرىغا بەكلا ئەھمىيەت بېرەتتى، ئۇنىڭ ناھايىتى ھۆرمەتكە سازاۋەر بىرقانچە ئاق تەنلىك دوستى بار ئىدى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بەزىلىرى ھۆكۈمەت خادىملىرى بولۇپ، ئالغىرىد شۇما بۇنىڭدىن ناھايىتى پەخىرلىنەتتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇ ئاممىنىڭ دىققىتىگە سازاۋەر بولۇۋاتقان ياش رەھبەرلارنىڭ ئاممىنى قۇتۇرتىپ قويۇشىدىن ياكى زوراۋانلىق ھەرىكەتلىرىنى قوللىنىپ قېلىشىدىن ئىنتايىن ئەنسىرەيتتى.

1943 - يىلى ماندىلا سىسۇلۇنىڭ ئورلاندودىكى ئۆيىدە زۇلۇ قەبىلىسىدىن چىققان ياش، جاسارەتلىك رادىكالزمچى ئانتون رۇنىد بىلەن تونۇشۇپ قالدى. ئەينى چاغدا رۇنىد ئاران 29 ياشتا ئىدى، ئۇ تېخى يېقىندىلا ئوقۇتقۇچىلىق خىزمىتىدىن ئىستىپا بېرىپ، دوكتور پىكېسىرى كاسەيمنىڭ ئادۋوكاتلىق ئىش ئورنىدا ئىشلەۋاتاتتى. ئانتون رۇنىدنىڭ دادىسى دېھقان ئىدى، ئۆزى ناھايىتى ئىخلاسەن خىرىستىيان ئىدى، شەھەرلىكلەرنىڭ ئەخلاقىغا گۇمراھلىققا يۈز تۇتقانلىقىدىن ناھايىتى قايغۇرغان ۋە تەشۋىشكە چۈشكەنىدى. شۇڭا، ئۇ قارا تەنلىكلەر چوقۇم ئۆزىنى ئۆزى قۇتقۇزۇشى، ئاق تەنلىكلەر ۋە ھىندىستانلىقلارغا تايانماسلىقى كېرەك، دەپ قارايتتى. ئۇ ئەنگىلىيەلىكلەرنىڭ پىلانلىق ھالدا يات مىللەتلەرنىڭ ئارىسىدىكى بارلىق مىللەتچىلىك خاھىشىغا زەربە بېرىش ۋە ئۇنى يوقىتىش قەستىدە بولۇۋاتقانلىقىغا ھەمدە قارا تەنلىكلەرنىڭ ئارىسىدىكى ياشلاردىن ئەڭ سەرخىللىرىنى تاللاپ ئۆزلىرى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرماقچى بولۇۋاتقانلىقىغا ئىشىنەتتى.

ئانتون رۇنىدنىڭ خەلقچىللىق ئىستىلى نىسبەتەن روشەن ئىدى. «بىر جۈپ ئاياغنىڭ قىممىتى شېكېسىپىرنىڭ بارلىق ھەسرەتلىرىنى سېتىۋېلىشقا يېتىدۇ» دەيتتى ئۇ. لېكىن،

ئەمەلىيەتتە ئۇ بىر زىيالىي ئىدى، ئەنگلىيە ئەدەبىياتى مەستانىسى (جۈملىدىن شېكسپېرغا مەستانە ئىدى) ئىدى، ماركۇس گاۋىل، ۋېبىر دۇبوۋا قاتارلىق ئامېرىكىلىق قارا تەنلىك رەھبەرلەرنىڭ تەسىرىگە ناھايىتى چوڭقۇر ئۇچرىغانىدى. «مېنىڭ روھىم ھېلىھەم ئافرىقىنىڭ پارلاق ئۆتمۈشىنى ئەسلەيدۇ» دەيدۇ رۇنىد: «لېكىن، مەن يېڭى ئافرىقىنىڭ دۇنياغا كېلىشى ئۈچۈن تىرىشىپ، ئۇنى دۇنيادىكى ئەركىن ھەم ئۇلۇغ بىر دۆلەت قىلىپ قۇرۇپ چىقىمىسام بولمايدۇ.» ماندىپلا رۇنىدىنىڭ ئاقلانە، كەسكىن ئەمەسلىكىنى ھېس قىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ رۇنىدىنىڭ ھاياتى كۈچكە ناھايىتى باي ئىكەنلىكى ۋە نەزەر دائىرىسىنىڭ كەڭ ئىكەنلىكىگە بەك قايىل بولاتتى.

رۇنىد ئاز بىر قىسىم قارا تەنلىك ياشلارنىڭ رەھبەرگە ئايلاندى، بۇلارنىڭ ئىچىدە سىسۇلۇ بىلەن ماندىپلامۇ بار ئىدى. ئۇلار ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىچكى قىسمىدا ياشلار ئىتتىپاقى قۇرۇپ چىققاچىدى. بۇنداق قىلىشتىكى مەقسىتى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئالىكساندىردىكى ئاممىۋى ئاپتوبۇسنى بايقۇت قىلىش ھەرىكىتىدەك چوڭ تىپتىكى ھەرىكەتلەرگە قاتنىشىشىغا تۈرتكە بولۇش ئۈچۈن ئىدى. لېكىن، ئۇلار ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى قوللىغىنى بىلەن، ئالفرېد شۇماننىڭ نەيرەڭۋاز سىياسىتىگە قارشى تۇراتتى. پاۋلو موساكا رەھبەرلىك قىلىۋاتقان ئافرىقا دېموكراتىك پارتىيەسىمۇ ئۇلارغا خىرىس ھېس قىلدۇرغانىدى. ئافرىقا دېموكراتىچىلار پارتىيەسى تېخى يېڭىلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىن ئايرىلىپ چىققان بولۇپ، دۆلەت ئىچىدە تەمتىلەپ مېڭىش باسقۇچىدا تۇرۇۋاتاتتى. ئەنگلىيە پۇشتىدىن بولغان ئامېرىكىلىقلار گېتلىرغا قارشى تۇرۇش ئۇرۇشىدا نامايان قىلغان ئىدىئالىزم ئىدىيەسى، بولۇپمۇ چېرچىل بىلەن روزۋېلتنىڭ 1941 - يىلى ئىمزالىغان «ئاتلانتىك ئوكيان نىزامنامىسى» دا ئېنىق

گەۋدىلەندۈرۈلگەن رادىكالزىم ئىدىيەسى ئۇلارغا زور ئىلھام بولغانىدى؛ نىزامنامە ئانتانتا دۆلەتلەرنىڭ «بارلىق خەلق ئاممىسىنىڭ ھۆكۈمەت نەشكىلى شەكلىنى ئۆز ئالدىغا سايلاپ چىقىش ھوقۇقىغا ھۆرمەت قىلىشى» غا تۈرتكە بولغانىدى. لېكىن، چېرچىل ناھايىتى تېزلا نىزامنامىنىڭ مۇستەملىكىچىلىككە قارشى تۇرۇش روھىغا خىلاپلىق قىلدى. ئۇ ھىندىستانلىقنىڭ پۇشتىدىن بولغان دۆلەت ئىشلىرى كاتىپى رىيو ئېمورىغا چۈشەندۈرۈپ، ئۇ تىلغا ئالغان «خەلق ئاممىسى» نىڭ نېگىرىيە ۋە شەرقىي ئافرىقىدىكى يەرلىك مىللەتلەرنى، شۇنداقلا يەھۇدىيلارنى پەلەستىندىن قوغلاپ چىقارغان ئەرەبلەرنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالمايدىغانلىقىنى ئېيتقاندى. لېكىن، ماندىپلا ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى پەقەت «ئاتلانتىك ئوكيان نىزامنامىسى» نىڭ يۈزەكى مەنىسىنىلا كۆرگەندى ھەمدە چېرچىلنىڭ ئىخلاسەنلىرىگە ئايلانغانىدى. ھالبۇكى، شىموس بۇ نىزامنامىنى ئافرىقىغا كۆچۈرۈپ كېلىشنى ئۈمىد قىلىدىغاندەك قىلاتتى. بولۇپمۇ 1941 - يىلى ياپونىيە تىنچ ئوكيان رايونىدا ئۇرۇشتا غەلبىگە ئېرىشكەندىن كېيىن، ئۇ ياپونىيەنىڭ قارا تەنلىكلەرنىڭ قوللىشىنى قولغا كەلتۈرۈۋېلىپلا ئافرىقىغا تاجاۋۇز قىلىشىدىن قاتتىق ئەنسىرەيتتى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى مارتىيو باشچىلىقىدا مەخسۇس كومىتېت قۇرۇپ «ئاتلانتىك ئوكيان نىزامنامىسى» نى تەرجىمە قىلدى. بۇ كومىتېت «جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار باياناتى» دېگەن نامدا بىر پارچە ھۆججەت تاپشۇردى، ھۆججەتتە خەلقنىڭ مۇستەقىل سايلاش ھوقۇقى قايتا تەلەپ قىلىنغانىدى. ھۆججەتتە ئۇلارنىڭ ئاۋۋال نىزامنامىنى ئافرىقىدا قوللىنىشقا بولىدىغان - بولمايدىغانلىقىغا قارايدىغانلىقى، بۇ - نىزامنامىگە بولغان قاتتىق سىناق ئىكەنلىكى قەيت قىلىنغانىدى.

ئەينى چاغدا ماندىپلا 25 ياشقا كىرگەندى، 1943 - يىلى ئۇ رۇنىد رەھبەرلىكىدىكى بىر ۋەكىللەر ئۆمىكىگە ئەزا بولغانىدى،

بۇنىڭدىن مەقسەت — ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ كۆزقاراشلىرىنى سوفياتاۋن كىتابخانىسىدا ئولتۇرىدىغان دوكتور ئالفېرد شۇماغا يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئىدى. لېكىن، ئۇ شۇمانىڭ ئىنگىلىزچە سۆزلىگەندە تەلەپپۇزدا بەكلا مۇبالىغە قىلىۋېتىدىغانلىقىنى ھەمدە ئۇنىڭ ۋەكىللەر ئۆمىكىگە تايىنىۋالدىغانلىقىنى ياخشى كۆرمەيتتى. شۇما بولسا ياش زىيالىيلارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىشنى بەكلا ئارزۇ قىلاتتى، «كىچىك دوستلار» نىڭ ئۆزىنى زىيارەت قىلىپ كېلىشىدىن ناھايىتى ئەندىشە قىلاتتى. لېكىن، شۇما ئۇلارغا: «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ زور كۆلەملىك ھەرىكەتلەرگە قاتنىشىش پىلانى يوق» دېگەنىدى. ھالبۇكى، ماندىپلا، سىسۇلۇ ۋە باشقا ئەزالار يەنىلا ۋاقىتلىق كومىتېت قۇرۇپ، داۋاملىق ھەرىكەت قىلدى، يوهاننېسبۇرگ شەھەر رايونىنىڭ روسنېبۇرگ دېگەن يېرىدىكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ ئەگمە تورۇسلىق كارىدورىدىكى قاراڭغۇ ئىشخانىسىدا بىر پارچە خىتابنامە يېزىپ چىقتى.

1944 - يىلى 4 - ئايدا ياشلار ئىتتىپاقى يوهاننېسبۇرگتىكى بانئۇ ئىجتىمائىي مەركىزىدە رەسمىي قۇرۇلدى، رۇنىد رەئىسلىككە تەيىنلەندى، سىسۇلۇ، تابو ۋە ماندىپلا ئىجرائىيە كومىتېتىنىڭ ئەزاسى بولدى. رۇنىدنىڭ ئاق تەنلىكلەر بىلەن قارا تەنلىكلەرنىڭ كۆزقاراش جەھەتتىكى پەرقلىرىنى تەسۋىرلىشى ئارقىلىق كىشى قەلبىنى ھاياجانغا سالىدىغان خىتابنامىنىڭ مۇقەددىمىسى رەسمىي ئېچىلدى:

ئاق تەنلىكلەرنىڭ نەزىرىدە ئالەم خۇددى غايەت زور ماشىنىدەك ھاۋا بوشلۇقىنى كېسىپ ئۆتۈپ، ئاخىر ھالاكەت يولىغا قاراپ ماڭىدۇ؛ بارلىق مەۋجۇداتلار بەئەينى لەيلىگەكە ئوخشاش ئۆز ئالدىغا مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ، ئۆز - ئۆزىنى ھالاك قىلىدۇ...
قارا تەنلىكلەرنىڭ نەزىرىدە ئالەم بىر بىرىكمە گەۋدە، ئورگانىك بىرلەشمە گەۋدە بولۇپ، ئۈزۈكسىز يۇقىرى قاتلامغا قاراپ يۈرۈش قىلىدۇ ۋە ئىناق - ئىتتىپاق بولىدۇ. ھەربىر يەككە ئادەم بۇ

ئورگانىك گەۋدىنىڭ مۇستەقىل تەركىبىي قىسمى ...

ختابنامە ئاق تەنلىكلەر قارا تەنلىكلەرنىڭ مەدەنىيەتكە يۈرۈش قىلىشىغا ياردەم قىلىۋاتىدۇ، دېگەن سەپسەتسىگە رەددىيە بەردى ھەمدە «ھازىردىن باشلاپ ئافرىقىلىقلار ئۆز كۈچىگە تايىنىپ كەلگۈسى ھەققىدە قارار چىقىرىشى كېرەك» دېگەننى ئېلان قىلدى. ختابنامىدە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى قوللاش ئىپادىلىنىپ، يېڭى قۇرۇلغان ياشلار ئىتتىپاقى «ئافرىقا مىللەتچىلىرىنىڭ ئەقىل ئامبىرى ۋە مەنئىي تۈۋرۈكى» دەپ تەرىپلەندى.

ماندىلاننىڭ قارىشىچە، بۇ ئافرىقا مىللەتچىلىك ئىدىيەسىنىڭ تۇنجى قېتىم ئوچۇق بايان قىلىنىشى ئىدى. لېكىن، سىياسەت تېخىچە قارار قىلىنمىغانىدى. ئۇلار رادىكالىلار دېگەندەك ئاق تەنلىكلەرنى دېڭىزغا تاشلىۋېتىشنى بەكمۇ ئۈمىد قىلاتتى. ئەڭ ئاخىردا تېخىمۇ مۆتىدىل بىر كۆزقاراش ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىدى، ماندىلامۇ بۇ كۆزقاراشنىڭ قوللىغۇچىسى ئىدى: باشقا ئىرقىتىكى ئاھالىلەر جەنۇبىي ئافرىقىدا قېلىپ قالسا بولىدۇ، لېكىن ئاق تەنلىكلەر سوپېر ماتىزمى چوقۇم ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇشى كېرەك.

ئۇرۇش قالايمىقانچىلىقى مەزگىلىدىن بۇيان، يەنە بىر سىياسىي تەشكىلاتنىڭمۇ ساداسى ئولغا يىغىلدى ۋە دەل ماندىلامۇ ۋىتۋاتېرسراندى ئۈنۈپرسىتېتىدا ئوقۇۋاتقان چېغىدا تۇنجى قېتىم ئوچراشقان جەنۇبىي ئافرىقا كوممۇنىستىك پارتىيەسى ئىدى. جەنۇبىي ئافرىقا كوممۇنىستىك پارتىيەسى 1921 - يىلى قۇرۇلغان بولۇپ، دەسلەپكى مەزگىللىرىدە ئاز بىر قىسىم يەھۇدىي كۆچمەنلىرى ۋە دۆلەت دىنىغا ئىشەنمەيدىغان ئەنگىلىيەلىكلەر رەھبەرلىك قىلاتتى. 20 يىللىق قالايمىقانچىلىقنى باشتىن كەچۈرگەندىن كېيىن، بۇ پارتىيە ناھايىتى تېز سۈرئەتتە ئافرىقىغا كېڭەيگەن ھەمدە موسكۋا

كوممۇنىستىك ئىنتېرناتسىيونالنىڭ قائىدە - تۈزۈملىرىگە قاتتىق ئەمەل قىلغانىدى. جەنۇبىي ئافرىقا كانچىلىق كەسپى كاپىتالى يۈكسەك دەرىجىدە مەركەزلەشكەنلىكتىن، نۇرغۇن ماركسىزىمچى ئالىملارنىڭ قىزىقىشىنى قوزغىغانىدى. بۇنىڭ ئىچىدە لېنىنىمۇ بار ئىدى. ئۇلار جەنۇبىي ئافرىقىنى ئىقتىسادشۇناسلىق ئىمپېرىيالىزمى ۋە مونوپول كاپىتالىزمنىڭ مىسالى سۈپىتىدە تەتقىق قىلاتتى. لېكىن، ئەمەلىيەتتە نۇرغۇن كوممۇنىستىك پارتىيە رەھبەرلىرى سىنىپ ۋە ئىرقىي توقۇنۇشتىن گاڭگىراپلا قالغانىدى. دەسلەپتە كوممۇنىستلار ئافرىقا كوممۇنىستلىرى ۋە رەھبەرلىرىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشقا ئانچە بەك قىزىقىپ كەتمىگەنىدى 1922 - يىلىدىكى «ئاق تەنلىكلەرنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىسى ئۈچۈن ئىتتىپاقلىشىلى» دېگەن شوئار ئاستىدىكى كانچىلىق كەسپىدىكى ئىش تاشلاشتا ئۇلار پۈتۈنلەي ئاق تەنلىكلەر ئىشچىلار پارتىيەسىنى قوللىغانىدى. ئىككى يىلدىن كېيىن، ئاق تەنلىكلەر ئىشچىلار پارتىيەسى بىلەن جەنۇبىي ئافرىقا مىللەتچىلىك ھۆكۈمىتى بىرلىشىپ، سىنىتسىزم ئىتتىپاقىنى يولغا قويدى، كوممۇنىستىك پارتىيە بىلەن ئاق تەنلىك ئىشچىلار پارتىيەسى بىر - بىرىدىن ئادا - جۇدا بولدى. 1926 - يىلى مەزكۇر پارتىيە يەنە كوممۇنىستىك ئىنتېرناتسىيونالنىڭ «قارا تەنلىكلەر جۇمھۇرىيىتى» ھەققىدىكى يېڭى يوليورۇقىنى تاپشۇرۇۋالدى، شۇنىڭ بىلەن يەنە بىر مۇنچە ئاق تەنلىك ئەزالىرىدىن ئايرىلىپ قالدى.

20 - ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىدا كوممۇنىستىك پارتىيە تېخىمۇ كۆپ قارا تەنلىك ئەزالارنى قوبۇل قىلدى، بۇلارنىڭ ئىچىدە ناھايىتى ئىقتىدارلىق، ياش رادىكالىزمچىلاردىن ماكس بىلەن مورس كوۋتسىنى بار ئىدى. ئۇلار موسكۋا لېنىن ئىنستىتۇتىدا تەربىيەلىنىپ، دۆلەتكە قايتقاندىن كېيىن قارا تەنلىكلەر ئىتتىپاقىنى قۇرماقچى بولغانىدى. 1939 - يىلى

كوممۇنىستىك پارتىيە گېتىلەر بىلەن ستالىن ئىمزا قويغان شەرتنامىگە ھۆرمەت قىلىپ، پۈتۈن كۈچى بىلەن ئۇرۇشقا قارشى تۇردى. لېكىن، 1941 - يىلى 6 - ئايدا گېتىلەر رۇسىيەگە تاجاۋۇز قىلدى، رۇسىيە بىلەن ئەنگلىيە ئىتتىپاق تۈزدى، كوممۇنىستىك پارتىيە قارا تەنلىكلەرنىڭ ھوقۇقىنى قوغداشقا مايىل بولۇشقا باشلىدى.

ماندىلا نەيتى بىرۈگمان ۋە مايكول ھامور قاتارلىق ئاق تەنلىك دوستلىرى ئارقىلىق كوممۇنىستلارنىڭ كۆپ مەنبەلىك مىللىي روھىنى كۆرۈپ يەتتى. قارا تەنلىكلەر باراۋەر سالاھىيەتتە ئاق تەنلىكلەر بىلەن ئۇچراشقاندى. كېيىن، ماندىلا مۇنداق دەپ يازدۇ: «كوممۇنىستىك پارتىيە بولسىلا ئافرىقىلىقلارغا ئۆزى بىلەن باراۋەر ئىنسانلارغا ئوخشاش مۇئامىلە قىلىشتىن ھەقىقىي ئۈمىد تۇغۇلىدۇ. ئۇلار بىز بىلەن بىر ئۈستەلدە ئولتۇرۇپ تاماق يېيىشنى، سۆھبەتلىشىشنى، تۇرمۇش كەچۈرۈشنى، خىزمەت قىلىشنى خالايدۇ. ئۇلار ئافرىقىلىقلار ئۈچۈن سىياسىي ھوقۇق ۋە ئىجتىمائىي مەرتىۋىنى قولغا كەلتۈرۈشنى ئۈمىد قىلىدىغان بىردىنبىر تەشكىلات.» ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدە نۇرغۇن كوممۇنىستلار بار ئىدى، لېكىن كۆپ ساندىكى جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ ئەزالىرى ئۇلارنى تەھدىت ئورنىدا كۆرمەيتتى. 1936 - يىلىدىن 1949 - يىلىغىچە بولغان مەزگىلدە جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ باش كاتىپى، باستىر جامۇس كاراتا «كوممۇنىزمنىڭ بىرەر تەسىر پەيدا قىلىشىدىن ئەندىشە قىلىشنىڭ قىلچە ھاجىتى يوق» دەپ قارايتتى. ئۇنىڭ قارشىچە، ئافرىقا خەلقىنىڭ تىرىكچىلىكى يەنىلا باغلانما سىستېما ئاساسىغا قۇرۇلغان، شەخسلەر ئائىلە، ئۇرۇق ۋە قەبىلىلەر بىلەن بىرلىشىپ كەتكەندى. «كوممۇنىزم بىر نوقۇل ماتېرىياللىق سىستېما، ئافرىقىلىقلار ئۇنى ئېزىلىشتىن قۇتۇلۇشنىڭ بىردىنبىر يولى دەپ قارىۋالمىسلا، ئۇ ئافرىقىلىقلارنى ئۆزىگە قارىتىۋالمايدۇ.»

لېكىن، جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ياشلار ئىتتىپاقىدىكى مىللەتچى ئەربابلار كوممۇنىستىك پارتىيەگە ناھايىتى كۈچلۈك دۈشمەنلىك پوزىتسىيەسى بىلەن مۇئامىلە قىلاتتى. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، ئۇ — ئافرىقا مىللەتچىلىكىنى چىرىتىدىغان تاشقى كۈچ ئىدى. رۇنىد كوممۇنىستىك پارتىيەنى قاتتىق سۆكتى ھەمدە بىر قېتىملىق نۇتقىدا ناھايىتى ئۆتكۈر سۆزلەر بىلەن ئورلاندودا ئېچىلغان بىر قېتىملىق كوممۇنىستىك پارتىيە يىغىنىنى توختىتىپ قويدى. ماندىلا (گەرچە ئۇنىڭ كوممۇنىست دوستلىرى بار بولسىمۇ) تامبو ۋە رۇنىدقا ئوخشاش كوممۇنىستىك پارتىيەگە ئىشەنمەيتتى. ئۈچەيلەن ئىلتىماس يېزىپ، «ھەرقايسى سىياسىي تەشكىلات ئەزالىرى»نى جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىن چېكىنىپ چىقىشنى تەلەپ قىلدى. بۇ تەلەپ مەملىكەتلىك قۇرۇلتايدا رەددىيەگە ئۇچرىدى، لېكىن ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ كوممۇنىستىك پارتىيەگە قارشى پائالىيەتلىرى يەنىلا داۋاملاشتى.

بۇ توقۇنۇش مىللەتچىلىك بىلەن كوممۇنىزم ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەشنىڭ بىر قىسمى ئىدى، لېكىن ئەينى چاغدىكى چوڭ ئارقا كۆرۈنۈش ئاسىيا - ئافرىقا لىبېراللىزم ھەرىكىتىنى بىراقلا سۈپۈرۈپ تاشلىدى، بۇ ھەرىكەت ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن كېيىن بارغانسېرى ئەدەپ كەتتى. مىللەتچىلەر ئۆز مىللىتىنىڭ تارىخىي بايرىقىنى ئېگىز كۆتۈرۈۋېلىپ، خەلققە يېڭى غۇرۇر ۋە ئىززەت ئاتا قىلدى. كوممۇنىزمچىلار بولسا ئۇرۇشتا غالىب كەلگۈچى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەن بولۇپ، تەشكىلى قۇرۇلمىسى مۇكەممەل، مەبلىغى يېتەرلىك ئىدى، جاھانگىرلىككە ئىلمىي باھا بېرەلەيتتى. لېكىن، جەنۇبىي ئافرىقا ئالاھىدە بىر ئىدىئولوگىيە جەڭگاھى ئىدى. «ئۇلار ھە دەپسلا مۇستەقىللىقنى تەرغىب قىلىدۇ» دەيدۇ گوۋىن مېبىكى: «بىز بولساق گەرىكىنلىك ھەققىدە سۆھبەتلىشىمىز. ئۇ ئىككىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ناھايىتى چوڭ پەرق بار.» جەنۇبىي

ئافرىقا كوممۇنىستىك پارتىيەسى بارلىق ئىرقچى پارتىيەلەرنى
بىردىنبىر ئۆزىگە قوبۇل قىلغۇچى ئىدى. باشقا رايونلاردىكى
كوممۇنىستىك پارتىيەلەرگە سېلىشتۇرغاندا جەنۇبىي ئافرىقا
كوممۇنىستىك پارتىيەسى ھەقىقىي كۆپ مەنبەلىك مىللەتچىگە
تېخىمۇ بەكرەك ئوخشايتتى. ماندىلا مىللەتچىلىك بىلەن
كوممۇنىزمىدىن ئىبارەت بۇ ئىككى ماگنىت قۇتۇپىغا تەڭلا
مەپتۇن بولۇپ قالغانىدى.

4. جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر ۋە ئافرىقىلىقلار

(1946 - يىلىدىن 1949 - يىلىغىچە)

ماندېلا ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى تەشنا بولۇۋاتقان ئۇرۇشتىن كېيىنكى تىنچ دۇنيا ناھايىتى تېزلا خام خىيالغا ئايلاندى. ئۇلارنىڭ ئارزۇسىنى بەربات قىلغىنى ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتى بولماستىن، بەلكى ئۇرۇش مەزگىلىدە چېرىلغان سادىق بولۇش، جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئىنگىلىز تىلىدا سۆزلىشىدىغان سودا ساھەسىدىكى زاتلارنىڭ قوللىشىدىكى شىموس بىرلەشمە پارتىيە ھۆكۈمىتى ئىدى. 1946 - يىلى ئانتانتا دۆلەتلەر ياپونىيە ئۈستىدىن ئەڭ ئاخىرقى غەلبىنى قولغا كەلتۈرگەندىن كېيىن، بىرنەچچە ئاي ئۆتمەيلا شىموس ئىككى قېتىم شەپقەتسىز ھەرىكەتنى قوزغاپ، ئافرىقىلىقلار بىلەن ھىندىستانلىقلارنىڭ كۈرىشىنى ئويغىتىۋەتتى، ئىشلاردا ئورتاق ھەمكارلاشمىسا بولمايدىغان ھالغا چۈشۈرۈپ قويدى.

بىرىنچى قېتىمدا يېڭىدىن قۇرۇلغان ئافرىقا كان ئىشچىلىرى ئىتتىپاقىنىڭ ئىش تاشلاش ھەرىكىتى باستۇرۇلغان بولۇپ، بۇ ئىتتىپاقنىڭ تەشەببۇسچىسى ۋە تۇنجى نۆۋەتلىك رەئىسى ماندېلانىڭ دوستى گول رادىب ئىدى. 1942 - يىلى رادىبنىڭ ۋەزىپىسىنى ماكس ئۈستىگە ئالدى، ئۇ ناھايىتى مەردانە ئافرىقىلىق كوممۇنىست بولۇپ، بۇرۇن موسكۋادا ئوقۇغانىدى. كانچىلىق شىركىتىنى ھۆكۈمەت قوللايتتى، ئۇلار مىلتىقنىڭ

سەۋرچان ئىدى، شىموسقا زىيادە ئىشەنچ ئاتا قىلغانىدى، لېكىن بۇ قېتىمقى كان ئىشچىلىرىنىڭ ئىش تاشلاش ھەرىكىتىنىڭ مەغلۇبىيىتى ئۇلارغا قىلىنغان بىر خىل مەسخىرە ئىدى. كومىتېت ئەزالىرى قارشىلىق كۆرسەتتى، لېكىن ئەمەلىيەتتە كومىتېتنىڭ ئۆزىنى بايقۇت قىلمىدى. ھالبۇكى، شىموس «مارتییوغا ئوخشاش كەمتەر زىيالىيلار» نى ئىشك سىرتىدا يېتىم قالدۇرۇش كېرەكلىكىنى ھېس قىلىپ يەتكەنىدى. شۇنىڭ بىلەن ئىككىنچى يىلى ئۇ يەنە مارتىيو باشچىلىقىدىكى كومىتېت ئەزالىرى ۋەكىللەر ئۆمىكىگە تەسەللى بەرمەكچى بولدى. شىموس ئۇنىڭ ھەمىشە ئائىلە باشلىقلىرىنىڭكىدەك تەلەپپۇزدا گەپ قىلىشلىرىنى دوراپ: «دەسلەپكى گۆدەك جەنۇبىي ئافرىقا ھازىر پىشىپ يېتىلدى، كونا كىيىملىرى ئەمدى ماس كەلمەس بولۇپ قالدى» دېگەنىدى. ئۇ ئۇلارنىڭ ئاچچىقىنى تېشىغا چىقىرالماسلىقتەك پوزىتسىيەسىدىن ئەپسۇسلىنىدىغانلىقىنى بىلدۈردى، يەنە تېخى كومىتېتنىڭ كۆلىمىنى كېڭەيتتى، كومىتېتقا سايلانغان ئەزالارنىڭ ھەممىسى قارا تەنلىكلەر ئىدى، ئۇلار يەنە قانۇنلۇق قارا تەنلىكلەر ئىشچىلار ئۇيۇشمىسىنى قۇرۇپ چىققانىدى. مارتىيو بۇنىڭدىن گۇمانلاندى ھەمدە قارا تەنلىكلەرنىڭ كومىتېتقا نىسبەتەن ئىشەنچىنى يوقاتقانلىقىنى بىلدۈردى. لېكىن، شۇ يەرلىك ۋەكىللەر قۇرۇلتىيى ئوخشاشلا پاسسىپ پوزىتسىيە تۇتۇپ ھېچقانداق ئىش تەۋرىتەلمىدى.

شىموسنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ھىندىستانلىقلارنى ئىككىنچى قېتىم باستۇرۇشتەك ۋەھشىيلىكى ماندىپلاغا ناھايىتى ئۇزاقچە تەسىر قىلدى. 18 - ئەسىرنىڭ 60 - يىللىرىدا 300 مىڭ ھىندىستانلىق ناتالغا كەلدى، ئۇلارنىڭمۇ ئۆزىگە تۇشلۇق خورلۇققا ئۇچراش ۋە ئۇنىڭغا قارشى كۈرەش قىلىش تارىخى بار ئىدى. 1911 - يىلى ئۇلار مەشھۇر رەھبىرى گەندىدىن تىنچ كۈچ كۆرسىتىشنى ئۆگىنىۋالغانىدى. بۇ - گەندىنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدا ئادۋوكات بولۇپ يۈرگەن ۋاقتىدىن باشلاپ قوللانغان

پاسسىپ قارشىلىق كۆرسىتىش ۋاسىتىسى ئىدى. تىنچ كۈچ كۆرسىتىش ئارقىلىق ئۇلار نەچچە مىڭ ھىندىستانلىقنى ئاتالدىن ترانسىۋالغا ئېلىپ كەلدى. 1919 - ۋە 1939 - يىلى ئافرىقىلىقلار ۋە باشقا رەڭلىك ئىرقلارمۇ مۇشۇ خىلدىكى قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكەتلىرىنى سىناپ كۆردى، لېكىن ھەممىسى ئەڭ ئاخىر بېرىپ مەغلۇبىيەت بىلەن ئاخىرلاشتى. ئۇ چاغدا ھىندىستانلىقلارنىڭ ئارىسىدىكى بىر قىسىم كىشىلەر باي سودىگەرلەرگە ئايلانغاندى، ئۇلار قارا تەنلىكلەر بىلەن ئارىلىق ساقلايتتى، ئۇرۇشتىن كېيىن مۇئامىلىسىنىڭ ياخشىلىنىشىنى ئۈمىد قىلاتتى. لېكىن، 1946 - يىلى شىموس ھۆكۈمىتى ئاسىيا - ئافرىقىلىقلارنىڭ يەر ئىگىدارلىق ھوقۇقى قانۇن لايىھەسى، ھىندىستانلىق نامرات ئاھالىلەر قانۇن لايىھەسىنى ئوتتۇرىغا چىقاردى ۋە شۇ ئارقىلىق ھىندىستانلىقلارغا يەر - زېمىن سېتىشنى چەكلىدى. بۇ قانۇن لايىھەسى ئۆزىگە تەمىننا قويۇپ يۈرگەن ھىندىستانلىقلارغا نىسبەتەن بىر ئەجەللىك زەربە بولدى. ئۇلار دەل ئىككى يىل ئۇلۇغ رەھبىرى گەندىنىڭ ئۇسۇلىنى قوللاندى، پاسسىپ ھالەتتە قارشىلىق كۆرسىتىش پائالىيەتلىرىنى ئېلىپ بېرىپ، ئاق تەنلىكلەرگە قالدۇرۇپ قويۇلغان يەرلەرنى ئىگىلىۋالدى. ئەڭ ئاخىر قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنىڭ رەھبەرلىرىدىن دوكتور مونتى نىكەر ۋە يۇسۇپ دودنى ئۆز ئىچىگە ئالغان 2000 دىن ئارتۇق قارشىلىق كۆرسەتكۈچىلەر تۈرمىگە تاشلاندى. ماندىلا بۇ چاغدا ھىندىستانلىقلار بىلەن خېلىلا يېقىنلىشىپ قالغانىدى. ئۇلارنىڭ نۇتۇق سۆزلەپ ئېرىشكەن نەتىجىلىرى ۋە زور كۆلەملىك ھەرىكەت قىلىش ئىرادىسى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىقتىدارسىزلىقى بىلەن روشەن سېلىشتۇرما ھاسىل قىلغانىدى. بۇ ماندىلاغا چوڭقۇر تەسىر قىلدى. ھىندىستانلىق قارشىلىق كۆرسەتكۈچىلەرنىڭ ئارىسىدا بەزىلىرى ھەرىكەتكە باشلامچىلىق قىلاتتى، بەزىلىرى ماسلىشىپ بېرەتتى،

لېكىن ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئىتتىپاقلىشىش ۋە قۇربان بېرىش روھىغا ئىگە ئىدى، ماندىلا بۇنىڭدىن قاتتىق ھەيران قالدى، شۇنداقلا ھىندىستانلىق قارشىلىق كۆرسەتكۈچىلەرنىڭ بۇ ئىككى رەھبەرگە چىن كۆڭلىدىن قايىل بولدى. ئۇ يوهاننېسبۇرگتا نۇرغۇن ھىندىستانلىقلار بىلەن ئۇچراشتى ھەمدە ئۇلار بىلەن ناھايىتى ياخشى ئۆتتى. يوهاننېسبۇرگ شەھەر مەركىزى كوچىسىدىكى 13 - نومۇرلۇق كىلۋاد بىناسىدىكى بىر ئۆي ھەر خىل ئىرقىتىكى ئەربابلار يىغىلىدىغان مۇھىم سورۇنغا ئايلاندى. كېيىن بۇ ئۆيدە بارلىققا كەلگەن ئازادە كەيپىياتتا ماندىلا ئىزمىر مىل، رۇس فورست، يوسېف كاجارىيا ۋە باشقا نۇرغۇن ھىندىستانلىق ۋە ئاق تەنلىكلەر بىلەن ئۇچراشتى. ئۇ دائىم ئامىنا پاھاد (ئۇنىڭ ئىككى ئوغلى ئاچىس بىلەن يىسوپ كېيىن ماندىلا ھۆكۈمىتىگە قېتىلدى) نىڭ ئۆيىگە تاماق يېگىلى، قەھۋە ئىچكىلى باراتتى، ھەممەيلەن تاماقنى قولدا يەيتتى. بۇ ماندىلاغا جونگىن تاپادىكى «مۇقەددەس جاي» دا ئۆتكەن بالىلىق دەۋرىنى ئەسلىتىپ قويدى. ماندىلا دەسلەپتە ئامىد كاترادا بىلەن بىللە ئىشلىدى، كېيىن بۇ ھىندىستانلىق كوممۇنىست بىلەن 25 يىللىق تۈرمە ھاياتىنى بىللە ئۆتكۈزدى.

مۇشۇ ھىندىستانلىق دوستلىرى بولغاچقا ماندىلا ھىندىستان تارىخى، گەندى ۋە ئۇنىڭ شاگىرتى جاۋاخارلال نېھرونىڭ قولغا كەلتۈرگەن مۇۋەپپەقىيەتلەرگە قىزىقىپ قالدى. ئەينى چاغدا ھىندىستان مۇستەقىل بولۇش ئالدىدا تۇرۇۋاتاتتى. «بىز قارشىلىق كۆرسىتىشكە باشلىغان چاغدا، دۆلەت ئىچىدىكى ھەرقايسى قاتلامدىكى باشلامچىلارنىڭ ئىش ئىزلىرىدىن ھېچقانداق پايدىلىنالمىغاندۇق» دەيدۇ ئۇ ئەسلىپ: «چۈنكى، ئۇلارنىڭ كەچۈرمىشلىرى يېزىق ھالىتىدە خاتىرىلەپ قويۇلمىغانىدى، لېكىن گەندى بىلەن نېھرونىڭ كەچۈرمىشى خاتىرىلەنگەنىدى. شۇڭا، بىزنىڭ ئۇلاردىن ئۈلگە ئېلىشىمىزغا توغرا كېلەتتى، ئۇلارنىڭ تەسىر قىلىش كۈچى بەكلا زور

ئىدى.» نېھىرۇ تىنچلىقپەرۋەر ئەمەس ئىدى، ئۇنىڭ مەندىلاغا بولغان تەسىرى گەندىدىن يۇقىرى ئىدى. «ئەگەر ھەرقانداق ئادەم ئۇنى چەكلىمەكچى بولسا، ئۇ ئۇلارنىڭ مەيدىسىدىن ئىتتىرىۋېتەتتى. ئۇ ئەنە شۇنداق ئادەم ئىدى. بىز ئۇنى شۇنىڭ ئۈچۈن ياخشى كۆرىمىزكى، ئۇ بىزگە يول كۆرسەتتى، بىزنى ئېزىۋاتقان كىشىلەرگە قانداق مۇئامىلە قىلىشنى ئۆگەتتى. لېكىن، گەندى پولاتتەك ئىرادىگە ئىگە كىشى بولسىمۇ، ئۇنىڭ پىكىر بايان قىلىش ئۇسۇلى ناھايىتى ناھايىتى مۇلايىم ۋە سىپايە ئىدى. ئۇ خورلىنىشقا ئۇچراشقا رازى بولسىمۇ، لېكىن قايتۇرما زەربە بېرىشكە رازى ئەمەس ئىدى.»

1946 - ۋە 1947 - يىلى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ھىندىستانلىق پاسسىپ قارشىلىق كۆرسەتكۈچى زاتلار مەندىلا ۋە باشقا ئافرىقىلىق سىياسىيونلارغا مۇھىم بىر دەرس ئۆتۈپ بەردى. 1947 - يىلى جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەئىسى دوكتور شۇما دوكتور مونتى نىكىر ۋە يوسىف دادۇ بىلەن بىرلىكتە ئاتالمىش «دوكتور» كېلىشىمىگە ئىمزا قويدى، كېلىشىمدە جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئىككى ھىندىستانلىق بىلەن قۇرۇلتايدا ھەمكارلىشىدىغانلىقى ھەققىدە ۋەدە بەردى. «ئىرقىي ئايرىمچىلىق قانۇنى»غا قارشى تۇرۇش، بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنى ئىرقىي كەمسىتىشكە قارشى تۇرۇش سېپىگە قېتىلىشنى ئىلگىرى سۈرۈش ئۈچۈن، شۇما ھىندىستانلىق ۋەكىل ئەيدونىڭ ھەمراھلىقىدا نيۇيوركتا ئېچىلغان بىرىنچى قېتىملىق بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ قۇرۇلتىيىغا قاتناشتى ۋە شۇ ئارقىلىق ھەمكارلىق مۇناسىۋىتىنى مۇستەھكەملىدى. كېيىن مەندىلا بۇ كېلىشىمنى بۇنىڭدىن كېيىنكى بارلىق ئىرقىلار ئارىسىدىكى ھەمكارلىقنىڭ ئەندىزىسى قىلدى. نۇرغۇن ھىندىستانلىق ياشلار ئىرقىلار ئارا ھەمكارلىقنىڭ ئىستىقبالىدىن زور ئىلھام ئالدى. كېيىن مەندىلا ھۆكۈمىتى سۇ

ئىنشائات تارمىقىنىڭ مەسئۇلى قادىر ئاسمار مۇنداق دەيدۇ: «بۇ كېلىشىم بىز ۋە بىزنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بۇ بىر ئەۋلاد كىشىلەرگە بۇنىڭ دەل جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ كەلگۈسى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدۇردى.»

لېكىن، ئاشۇ ۋاقىتتا ماندىپلا ھىندىستانلىقلار بىلەن يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا ھەمكارلىشىشقا قارشى تۇردى. ئۇنىڭ قارشىچە، پەقەت مۇستەقىل پارلامېنت بولغاندىلا ئاندىن ئاممىنى ئۈنۈملۈك سەپەرۋەر قىلغىلى بولاتتى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇ يەنە ھىندىستانلىقلار بىلەن كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ ئۆز مەقسىتىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن، جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى ئۆزىگە قوشۇۋېلىپ ياكى كونترول قىلىۋېلىپ، ئافرىقا مىللەتچىلىك كۆزقارىشىنى سۇسلاشتۇرۇپ قويۇشىدىن ئەنسىرەپ قالدى. ئافرىقىلىقلارنىڭ بەختسىزلىكلىرى ۋە ئالاھىدە سالاھىيىتىگە قارىتا ماندىپلا ھېلىھەم بىر خىل كۈچلۈك بۇرچ تۇيغۇسى ھېس قىلىپ كېلىۋاتاتتى. ئىقتىدارى كۈچلۈك، نەزەر دائىرىسى كەڭ ھىندىستانلىقلارنىڭ ئالدىدا مەيلى يەككە ئادەم ياكى سىياسىي دائىرىلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا بولسۇن، ماندىپلادا بىر خىل تەييارلىق پىسخىكىسى پەيدا بولغانىدى.

1946 - يىلىدىكى ئىككى قېتىملىق ھەرىكەت ئەڭ ئاخىر مەغلۇبىيەت بىلەن ئاخىرلاشتى. ئافرىقىلىق كان ئىشچىلىرى ئىتتىپاقى تارقىتىۋېتىلدى، تاكى 20 - ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىغا كەلگەندىلا ئاندىن قايتىدىن قۇرۇلدى. لېكىن، ھىندىستانلىقلار ئۆزلىرىگە تەئەللۇق پائالىيەت دائىرىسى ئىچىدىلا چەكلىنىپ قالدى. بۇ خىل ئوڭۇشسىزلىق ماندىپلا ۋە باشقا ياش سىياسىيونلارغا قاتتىق زەربە بولدى. شۇ يەرلىك ۋەكىللەر كومىتېتىنى سىمۋول قىلغان ۋەكىللەر ئۆمىكى ۋە مۇراجىئەت قىلىش ئۆمىكىنىڭ كونا دەۋردىكى مۇھاپىزەتچىلىرى خەلقنىڭ ئىشەنچىدىن مەھرۇم قالدى. لېكىن، ھىندىستانلىقلار

بىلەن كوممۇنىستلار ئوتتۇرىسىدا تېخىمۇ قەيسەر، جاسارەتلىك يولباشچىلار بارلىققا كەلدى.

1947 - يىلى 8 - ئايدا ھىندىستان مۇستەقىل بولدى. بۇ - جەنۇبىي ئافرىقا ۋە ئافرىقىدىكى باشقا دۆلەت خەلقىنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش كۈرىشى ئۈچۈن بىر ئۈلگە بولدى، ئۇلارغا ھازىر قۇرۇلۇپ بولغان ھۆكۈمران كۈچلەرنىڭ قانداق قىلىپ ئىتتىپاقلاشقانلىقى، تەشكىللىك ئاممىۋى ھەرىكەتلەر تەرىپىدىن ئاغدۇرۇپ تاشلانغانلىقىنى كۆرسىتىپ قويدى. ھىندىستاننىڭ بىرىنچى نۆۋەتلىك پىرېزىدېنتى نېھرو 1927 - يىلىدىن باشلاپ ھىندىستانلىقلار بىلەن جەنۇبىي ئافرىقىلىقلارنىڭ ھەمكارلىقىغا مەدەت بېرىپ كەلگەنىدى، شۇڭا ئۇ ناھايىتى تېزلا ئىككى دۆلەت پارلامېنتىنى مۇستەھكەم ئىتتىپاقداشلارغا ئايلاندۇردى. بۇ نۇقتىدا ماندېلا ئىزچىل نېھرودىن مىننەتدار ئىدى.

ئۇ چاغدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ياشلار ئىتتىپاقى ئۆزلىرىنىڭ دېموكراتىزمغا بولغان تىخى ئۈچىنى يىغىشتۇرۇۋالغانىدى. 1947 - يىلى 7 - ئايدا ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ قۇرغۇچىسى - 32 ياشلىق ئانتون رۇنبىد تۈيۈقسىز ۋاپات بولدى. ئۇ ۋاپات بولۇشتىن بىر قانچە سائەت ئىلگىرى ماندېلا ئۇنىڭ بىلەن پاراڭلاشقانىدى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ماندېلا قاتتىق ھەيران قالدى. لېكىن، رۇنبىدنىڭ ۋارىسى پىتېر مۇدانىڭ سىياسىي پىكىر يولى تېخىمۇ ئوچۇق ۋە نەسىر كۈچى تېخىمۇ يۇقىرى ئىدى. مۇدا كوسالىق بىر موزدۇزنىڭ بالىسى بولۇپ، كاتولىك دىنى تەربىيەسى ئالغانىدى، چۈنكى بۇرۇن ئوقۇتقۇچى ۋە ئادۋوكات بولۇپ باققاچقا، ئەمەلىي تەجرىبىسى ۋە بىلىم جۇغلانمىسى بار ئىدى.

ماندېلا ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ سېكرېتارى بولۇپ، سىياسىي، تەشكىلىي جەھەتتىن باشقۇرۇش ۋە تارماق ئاپپاراتلارنىڭ قۇرۇلۇشىغا مەسئۇل بولدى. ئۇ دام بىلەن بىرلىكتە ناتال ۋە

كېيىپتاۋىن قاتارلىق دىرانىشۋانىڭ سىرتىدىكى رايونلاردىن ئەزا قوبۇل قىلدى. ئۇ ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ تەسىر كۈچىنىڭ ئافرىقىدىكى مەكتەپلەرگە سىڭىپ كىرىشىنى ئۈمىد قىلاتتى، شۇڭا ئۇ يوهاننىسبۇرگتىكى سان پىتېر ئۇنىۋېرسىتېتى، يەنى ئولىۋېر تامبو دەرس ئۆتىدىغان يەرگە زىيارەت قىلغىلى باردى ۋە ئۇ يەردىكى ئوقۇغۇچىلارغا نۇتۇق سۆزلەشنى ئۈمىد قىلدى. لېكىن، مەكتەپ مۇدىرى دارلىڭ ئۇلارنىڭ مەكتەپتىن بىر سورۇن سۈپىتىدە پايدىلىنىشىغا يول قويمىدى. مۇدانىڭ فورتخايردىكى ئەھۋالى بەكلا ياخشى ئىدى. ئۇ ياش ئىنسانىيەتنىڭ پەنلىرى لېكتورى گودفرىي پىكىنى ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ تارمىقىنى قۇرۇپ چىقىشقا ھەمدە يوهاننىسبۇرگتىكى باش ئىشتاب بىلەن قول تۇتۇشۇپ مېخىشقا قايىل قىلدى. پىكىننىڭ پىروفېسسورى مارتىيو ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ «ئوقۇش تارىخى رەتكە تىزىلىش» ئەنئەنىسىگە گۈمانلىنىش پوزىتسىيەسى تۇتتى، لېكىن ئۇ فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتىدا ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ قۇرۇلۇشىغا توسقۇنلۇق قىلمىدى. بۇ ئۇنىۋېرسىتېت ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ ئەڭ قىممەتلىك ماكانغا ئايلاندى، يېڭى بىر ئەۋلاد مۇنەۋۋەر ئوقۇغۇچىلارنى جەنۇبىي ئافرىقا مىللىي مەجلىسىگە قاتنىشىشقا جەلپ قىلدى.

مۇدا ئۆزىنىڭ قارىشى تۇرۇۋاتقىنىنىڭ ئاق تەنلىكلەر بولماستىن، بەلكى ئاق تەنلىكلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئىكەنلىكىنى كەسكىن ئىپادىلىدى. لېكىن، ئۇ يەنە ئاگاھلاندىرۇپ: «ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتى ئاق تەنلىكلەرگە ئالاھىدە ئىمتىياز بەرگەن ۋاقىتتا، ئافرىقىلىقلار ئاق تەنلىكلەرنىڭ ئۆزلىرى تەرەپتە تۇرۇشىدىن ئۈمىد كۈتۈپ كەتمەيدۇ» دەيدۇ. ئۇ ياشلار ئىتتىپاقى خىتابنامىسىنى قايتىدىن يېزىپ چىقتى. بۇ خىتابنامىنىڭ ئەدەبىيلىكى رۇنىدىن ئىككىگە يەتمىسىمۇ، لېكىن تەھلىل جەھەتتە بىر دەرىجە يۇقىرى ئىدى،

شۇڭا ماندىپلانىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى. يېڭى نۇسخىدىكى خىتابنامىدە، ئافرىقا مىللەتچىلىكىگە «بىر خىل ھەربىي ئىشلار ئارزۇسى، ئېزىلگەن مىللەتلەرنىڭ مىللىي ئەركىنلىكىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن قوللىنىدىغان ئۇزاق مەزگىللىك، جاپالىق، ئېگىلمەي - سۇنماي ئېلىپ بارىدىغان كۈرىشى» دەپ تەبىر بېرىلگەندى. خىتابنامە ئافرىقا خەلقىگە «ياۋروپالىقلاردىن مەدەت ياكى سىياسىي كۈرەش جەھەتتىن ياردەم تەلەپ قىلماسلىق» نى ئاگاھلاندۇردى. لېكىن، خىتابنامىدە ھىندىستانلىقلارغا كەڭ قورساق پوزىتسىيە تۇتۇلدى، ئۇلارمۇ ئېزىلگەن مىللەت، ئۇلار جەنۇبىي ئافرىقىغا بويىسۇندۇرغۇچى ياكى تاجاۋۇز قىلغۇچى سالاھىيىتىدە ئەمەس، بەلكى ئېكسپلاتاتسىيەگە ئۇچرىغۇچى سالاھىيىتىدە كەلگەن، دەپ قارالدى.

گەرچە ماندىپلانىڭ نۇرغۇن ھىندىستانلىق دوستلىرى بولسىمۇ، لېكىن، ئۇ يەنىلا ھىندىستانلىقلارنىڭ ترانسۋالدىكى جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى كونترول قىلىۋېلىشىدىن ئەنسىرەيتتى. 1948 - يىلى 5 - ئايدا مايكول سىكوت يوهاننسىبۇرگتا «خەلق يىغىنى» ئېچىپ، پۈتۈن خەلقنىڭ سايلامغا قاتنىشىشىنى تەلەپ قىلدى، يىغىندا «ئومۇم خەلق بېلەت تاشلاش ھوقۇقى» ھەرىكىتى يۈرگۈزۈلدى. ھىندىستان بىلەن جەنۇبىي ئافرىقا ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت مىسلىسىز دەرىجىدە جىددىيلىشىپ كەتتى. جەنۇبىي ئافرىقا مىللىي مەجلىسىنىڭ ترانسۋالدىكى قىسمىدا بۆلۈنۈش كېلىپ چىقتى. ماندىپلا خەلق يىغىنى نۆۋەتتىكى ھەر خىل ئاپپاراتلارنىڭ مەۋجۇتلۇقىغا سەل قارىدى، دەپ ئەيىبلىدى. لېكىن، ۋالتېر سىسۇلو ئافرىقىلىقلار بارلىق ئىتتىپاقداشلارنى ئۆزىگە تارتىشى كېرەك، دېگەن پىكىردە چىڭ تۇردى. ماندىپلا تامبو ۋە سىسۇلولار بىلەن ھىندىستان خەلق قۇرۇلتىيىنىڭ بىر يىغىنىغا قاتناشتى، ئىككىيلەن سىسۇلونىڭ ھىندىستاننى قوللايدىغان كۆزقارىشىنى ئۇققاندىن كېيىن ناھايىتى غەزەپلەندى، يىغىندىن كېيىن

سسۇلۇ بىلەن پاراڭلىشىشنى رەت قىلدى ھەمدە ھەرقايسى ئۆز يولىغا ماڭدى.

ماندىلا 1947 - يىلى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ ترانسىۋالدىكى ئىجرا كومىتېتىغا ئەزا بولدى، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن بۇ ئاپپاراتقا ئىنتايىن سادىق بولدى. كومىتېت رەئىسى كونسىتانتىن رامخانوي ماندىلاغا ئىنتايىن دوستانە پوزىتسىيەدە بولدى ھەمدە ئۇنىڭغا ئالاقىنى قانداق ساقلاشنى ئۆگىتىپ قويدى. كونسىتانتىن رامخانوي ھىندىستان كومپارتىيەسى بىلەن ھەمكارلىشىشنى ئۈمىد قىلاتتى، لېكىن كۆپ سانلىق كىشىلەر، جۈملىدىن ماندىلا بۇنداق قىلىشقا قارشى ئىدى. كونسىتانتىن رامخانوي كۆپ سانلىق كىشىلەرنى بىر چەتكە قايرىپ قويۇپ، ئۆز ئالدىغا قارار چىقارغان ۋاقىتتا ماندىلا ئۇنى ئاغدۇرۇۋېتىشنى كۆڭلىگە پۈكتى، ئولىۋېر تامبو ماندىلاغا ئەگىشىپ ماڭدى. ئۇلارنىڭ ھەرىكىتى دەھشەتلىك بىر يىغىننىڭ ئېچىلىشىغا تۈرتكە بولدى ھەمدە كونسىتانتىن رامخانوينىڭ ئايرىلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. ماندىلا ئىزچىل: «بىر تەشكىلاتقا سادىق بولۇش شەخسكە سادىق بولۇشتىنمۇ مۇھىم» دەپ قارايتتى. شۇنىڭدىن كېيىنكى 50 يىلدا ماندىلا بۇ تەۋرەنمەس پىرىنسىپتا چىڭ تۇردى، ئوخشىمىغان پىكىردىكى كىشىلەر مۇشۇ سەۋەبلىك بەدەل تۆلدى. ماندىلا ئۆزى ھەرىكەت تەشكىللەشنى قارار قىلغاندىن كېيىن باشقىلارمۇ مۇشۇنداق قىلىشى كېرەك، دەپ قارىدى.

ماندىلا جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە كۈچلۈك تەنقىدىي پىكىردە بولۇۋاتقان نۇرغۇن زىيالىيلار بىلەن ئۇچراشتى، بولۇپمۇ كېيىنكى تروتسكىچىلار «بىرلەشمە ھەرىكەت» تەشكىللىدى، ھەرىكەت نۇرغۇن ئافرىقىلىق ۋە باشقا رەڭلىك ئىرقلىق ئالىملارغىچە چېتىلدى، ئۇلار تامامەن ھەمكارلاشماسلىقنى تەشەببۇس قىلدى. 1948 - يىلى ماندىلا تۇنجى قېتىم كېيىنكى ئۇنىۋېرسىتېتقا كەلدى ۋە ئۇ يەردە ئۈچ ئاي تۇردى. ئۇ

تەكلىپكە بىنائەن بىرلەشمە ھەرىكەتنىڭ مەشھۇر ئەزاسى لېكتور جورداننى زىيارەت قىلدى. جوردان «قەدىمكى روھنىڭ غەزەپ - نەپرەتنى» ناملىق بىر پارچە كىتاب يازغان بولۇپ، بۇ كىتاب ئۇنىڭ تېمبۇلۇق دوستلىرىنىڭ ھۆرمىتىگە ئېرىشكەنىدى. جورداننىڭ ئەقىل - پاراسىتى ماندىپلاغا قاتتىق تەسىر قىلدى. جوردان بىلەن بىر يولدىكى ئىسكا تاباتا بىرلەشمە ھەرىكەتنىڭ قوزغاتقۇچىسى ۋە تارقاققۇچىسى ئىدى. ئۇنىڭ ئاغزىدىكى جەنۇبىي ئافرىقا تارىخى تولىمۇ رەڭدار ۋە قالتىس ئىدى. لېكىن، ئۇ ماندىپلانىڭ جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە قاتناشماسلىقى كېرەكلىكى ھەققىدە بىرمۇنچە كايىدى. ماندىپلا تاباتادىن سەل قورقۇپ قالدى: «ئۇنىڭ بىلەن تالىشىپ ئولتۇرسام، ئۇنىڭغا تاقابىل تۇرۇشۇم تەسكە توختايتتى ... مېنىڭ ئۇنىڭ بىلەن تالاش - تارتىش قىلىپ يۈرگۈم يوق ئىدى، چۈنكى ئۇ مۇنازىرىدە مېنى ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويايتتى.» ئۇ تاباتانىڭ جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە بولغان دۈشمەنلىكىنىڭ ھۆكۈمەتكە بولغان دۈشمەنلىكىدىن ھالقىپ كەتكەنلىكىنى بايقىدى. كېيىن تاباتا ماندىپلاغا ناھايىتى ئۇزۇن بىر پارچە خەت يېزىپ، ئۇنىڭغا جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى بىرەيلەننىڭ دۈشمەن بىلەن ئالاقىسى بارلىقىنى ئاگاھلاندۇردى ۋە ئۇنىڭ پىرىنسىپ بويىچە دەرھال ھەرىكەت قوللىنىپ، قارشى يۆنىلىشتە ئىلگىرىلەشكە دەۋەت قىلدى. لېكىن، ماندىپلانىڭ قارشىچە، تروتسكىيچىلارنىڭ ھەمكارلاشماسلىقتا چىڭ تۇرۇشى پەقەت ئۇلارنىڭ بىر باھانىسى ئىدى. كېيىن ئۇ ھەرىكەتنى ماندىپلاغا ئىلگىرى كۆرۈلۈپ باقمىغان دەرىجىدىكى كۈچلۈك ئىشەنچ ئاتا قىلغانىدىكى، پەقەت ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بولغاندىلا، ئاندىن ئۇنىڭ قەبىلىسىنى زور كۆلەمدىكى ھەرىكەتكە قاتنىشىشقا سەپەرۋەر قىلغىلى بولاتتى.

گەرچە ماندىپلا شىموس ھۆكۈمىتىدىن ھېچقانداق ئۈمىد

كۈتمىسىمۇ، لېكىن نۇرغۇن دوستلىرىغا ئوخشاش ئۇرۇشتىن كېيىنكى ئاتلانتىك ئوكيان ھالقىغان ئىتتىپاق، بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى ۋە ئەنگلىيە ئىشچىلار پارتىيەسى ھۆكۈمىتىنىڭ لىبېراللىزمغا قارىتا بەزى ئۈمىدلىرىنى كۈتكەندى. 1947 - يىلى 4 - ئايدا جورجى VI خانىش بىلەن چىرايلىق ئىككى مەلىكىسى - ئىلزابېت بىلەن مارگارېتنى ئەگەشتۈرۈپ، جەنۇبىي ئافرىقىدا ئىككى ئاي ئاشكارا زىيارەتتە بولدى، بۇ قېتىملىق زىيارەتنىڭ مەقسىتى ئىككى دۆلەت ئوتتۇرىسىدىكى ئالاقىنى چوڭقۇرلاشتۇرۇش ئىدى. لېكىن، جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئەنگلىيەلىك يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمەلدار سېر ئېفرىن بارىن لوندونغا جەنۇبىي ئافرىقىلىقلارنىڭ زىيارەتكە كەلگەنلەرگە ھۇجۇم قىلىش مۇمكىنچىلىكى بارلىقى ھەققىدە ئاگاھلاندۇرۇش بەردى. خان ئوردىسى ئەزالىرى ئاق رەڭلىك مەخسۇس ماشىنىغا چىقىپ، 35 كۈندە پۈتۈن دۆلەتنى ئايلىنىپ چىقتى. شىموس سەپەرنىڭ كۆپ قىسمىغا مەسئۇل بولدى ھەمدە مەلىكە ئىلزابېتنىڭ 21 ياشقا كىرگەن تۇغۇلغان كۈنىدە پۈتۈن مەملىكەتتە دەم ئېلىشقا قويۇپ بېرىلىپ تەبرىكلەندىغانلىقىنى ئېلان قىلدى. ئىلزابېت دەل ئەنگلىيەنىڭ كېيىنكى ئايال پادىشاھى ئىدى، ئۇ ھەمىشە شۇ قېتىملىق زىيارەتنى تولۇپ تاشقان قىزغىنلىق بىلەن ئەسلەيدۇ. تەبرىكلەش پائالىيىتى جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى، جۈملىدىن ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ بايقۇت قىلىشىغا ئۇچرىدى. ھەرىكەت قىلىشتىن ئىلگىرى ياشلار ئىتتىپاقى ماندىلاننىڭ ئۆيىگە يىغىلىپ مۇزاكىرىلەشتى.

زىيارەت مەزگىلىدە شىموس ھۆكۈمىتى ئافرىقىلىقلارنىڭ جورجى VI بىلەن ئۇچرىشىشىنى قاتتىق چەكلىدى. قارشى ئېلىش مۇراسىمىدا پادىشاھ قارا تەنلىكلەر بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشسە بولمايتتى. لېكىن، قارا تەنلىك تاماشىبىن ئامما يەنىلا خان ئوردىسى ئەزالىرىنى ئالقىشلىدى، ئافرىقىلىقلار مىللىي

مەجلىسنىڭ رەئىسى دوكتور شۇما پادشاھنى بىر كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن ھەتتا زۇلۇلدا يۈگۈرۈپ باردى. كېيىن ئۇنىڭدىكى ئوڭ قانات ژۇرنال «قوغدىغۇچىلار گېزىتى» نىڭ مۇھەررىرى ئافرىقىلىقلارنىڭ تەبرىكلەش پائالىيىتىگە قاتناشقانلىقىغا نارازى بولۇپ مۇنداق دېدى: «ئافرىقا مىللەتلىرىنىڭ ئەركىنلىك ئۈچۈن قىلغان كۈرەشلىرىنىڭ مۇشۇ ئاشكارا فېئودال ۋاسىتىلەر تۈپەيلى خاسلىقى تۆۋەنلەپ كېتىپ قالسا، ئۇ ھالدا قولدىن كەتكۈزۈپ قويغان جەڭگاھنى قايتۇرۇۋېلىش تەسكە توختايدۇ.» ماندىلاننىڭ ئارقا كۆرۈنۈشى خان ئوردىسى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى. ماندىپلا، ئۇزاق مەزگىل مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان بىر تۈزۈلمە بولۇش سۈپىتى بىلەن، ئەنگلىيە پادشاھىنىڭ سىياسىي تۈزۈلمىسى ھۆرمەتلىنىشى كېرەك، دەپ قارايتتى. ئۇ يەنە كوسالارنىڭ ئاقساقلىنىڭمۇ جورجى VI گە ھۆرمەت بىلدۈرۈۋاتقانلىقىغا دىققەت قىلدى. بىر كوسا شائىرى شۇ چاغدىكى مەرتىۋىسى ئەڭ يۇقىرى قەبىلە باشلىقى ۋالىرىي ساندىرنىڭ ئەنگلىيە پادشاھىنىڭ ئالدىدا بېلىنى يادەك ئېگىپ توققۇز تەزىم قىلىپ كەتكەنلىكىنى تەسۋىرلەپ: «ئۇ پادشاھنىڭ ئالدىدا ئۆملىگىلى تاسلا قالدى» دەپ يازىدۇ. ماندىپلا ئەسلىپ مۇنداق دەيدۇ: «لېكىن، مەن ئۇنى ئەيىبلەيمەن. ئۇنىڭ ئورنىدا مەن بولغان بولسام، مەنمۇ شۇنداق قىلىشىم مۇمكىن ئىدى.»

1948 - يىلى 5 - ئايدىكى سايلامدىن بۇرۇن شىموسنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدا، بولۇپمۇ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىك ئەمەلسەرنىڭ ئارىسىدىكى قوللاش نىسبىتى بىراقلا چۈشۈپ كەتتى. گەرچە ئۇ ئاق تەنلىكلەر ئولتۇراقلاشقان سايلام رايونىدىكىلەرنى ساراسىمىگە سېلىپ قويماسلىق ئۈچۈن، قارا تەنلىكلەرگە يول قويماسلىقنى بەك ئوچۇق - ئاشكارا ئىپادىلىمىگەن بولسىمۇ، لېكىن دوكتور دانىل مالەن رەھبەرلىكىدىكى جەنۇبىي ئافرىقا ئاق تەنلىكلەر مىللىي پارتىيەسى ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتىنى يولغا قويدى

ھەمدە «قارا تەنلىكلەر كىرىزىسى» ۋە «قىزىل رەڭ كىرىزىسى» نەزەرىيەسىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئافرىقىلىقلارنىڭ شەھەرلەردە بارغانسېرى جانلىنىشىغا ئەگىشىپ، جەنۇبىي ئافرىقا ئاق تەنلىكلەر مىللىي پارتىيەسىنىڭ قوللاش نىسبىتىمۇ ناھايىتى تېز يۇقىرىلىدى. ئورلانودا مائارىپ تەربىيەسى ئالغان ئافرىقىلىق قارا تەنلىكلەر جەنۇبىي ئافرىقىدىكى تەربىيە كۆرمىگەن مەدەنىيەتسىز ئاق تەنلىكلەرنى كۆزگە ئىلمايتتى، ئۇلار مالەننى قوللىغۇچىلار ئارىسىدا مۇتلەق كۆپ سانلىقنى ئىگىلەيتتى. «بىز تونۇيدىغان جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەرنىڭ ھەممىسى ترامۋاي شوپۇرى، بېلەت ساتقۇچى ۋە ساقچىلار ئىدى» دەيدۇ ماندېلاننىڭ دوستى ئەسمى ماتىسكىسا: «بىزنىڭ نەزىرىمىزدە ئۇلار بۇ دۆلەتنى ياشقۇرۇشقا مۇناسىپ ئەمەس ئىدى. بىز ئۇلارنىڭ ناتىسستلار گېرمانىيەسىدە ئوقۇغان - ئوقۇمىغانلىقىنى بىلمەيتتۇق.»

چوڭ سايلامدا دوكتور مالەننىڭ مىللىي پارتىيەسى بىلەن نىسبەتەن كىچىكرەك بولغان جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر پارتىيەسى ئىتتىپاق تۈزدى. گەرچە ئاران سەككىز تال بېلەت پەرقى بىلەن ئۆتكەن بولسىمۇ، لېكىن بۇ مەزكۇر دۆلەتنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىك مىللەتچىلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا چۈشۈپ قالغانلىقىغا يېتىپ ئاشانتى. شىموسنىڭ ئابرويى بىراقلا چۈشۈپ كەتتى، ئىككى يىلدىن كېيىن ئۇ ۋاپات بولغاندا، پۈتۈن دۇنيا ئەھلى ئۇنىڭغا سىياسىيون ۋە ئۇرۇش رەھبىرى دەپ ھۆرمەت بىلدۈردى. لېكىن، ئۆز دۆلىتىدە بولسا ئۇ يەتكۈچە تەقىدەندى. چۈنكى، ئۇ بىرلا ۋاقىتتا جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەر بىلەن قارا تەنلىكلەرگە سەل قارىغانىدى. بۇ ئۇنىڭ داۋاملىق سايلانىشىغا بولغان بىر ئاگاھلاندىرۇش ئىدى: بىر سىياسىيون ئۆز سالاھىيىتىنى ئۇنتۇپ قالسا بولمايتتى.

مالەننىڭ يېڭى ھۆكۈمىتى پۈتكۈل جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ

ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى ۋە ئىستىقبالىنى ناھايىتى تېزلا ئۆزگەرتىۋەتتى. جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەرنىڭ ھەممىسى 17 - ئەسىردە گوللاندىيەدىكى كالۋىن دىنى مۇرىتىدىن بولغان كۆچمەنلەرنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلىرى ئىدى، ئىنگلىز تىلىدا سۆزلىشىدىغانلار بىلەن ئارىسىدا مەدەنىيەت پەرقى بولغاچقا، كېيىن كەلگەن ياۋروپا لىبېرالىستلىرىنىڭ ئۇلارغا بولغان تەسىرى ناھايىتى ئاز بولغانىدى. ئەنگلىيە جاھانگىرلىكىنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەرنى باستۇرۇشى ئەسىر ئالمىشش ھارپىسىدىكى بول ئۇرۇشى مەزگىلىدە يۇقىرى پەللىگە چىققانىدى. شۇنىڭ بىلەن كۈچلۈك مىللەتچىلىك خۇسۇسىيىتى جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار ئارىسىدا شەكىللەنگەنىدى. ئۇلارنىڭ ئۆز دىنى ۋە تارىخى بار ئىدى، ھەم ئەنگلىيەگە دۈشمەنلىك پوزىتسىيەسى تۇتاتتى. 1910 - يىلى جەنۇبىي ئافرىقا ئىتتىپاقى قۇرۇلغاندا، ئەنگلىيە ئىنگلىز تىلىدا سۆزلىشىدىغان كىشىلەرنىڭ سانىنى كۆپ سانلىقتا ساقلاپ، جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەرنىڭ قارشىلىشىش كەيپىياتىنى ئاستا - ئاستا پەسەيتكەنىدى. لېكىن، جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەرنىڭ سانى ھەسسىلەپ ئاشقان، ئۇلارنىڭ نىسبەتەن نامرات ھالىتى ۋە ئېزىلىشكە ئۇچراش ھالىتى ئۇلاردا مىللەتچىلىك كەيپىياتىنى ئويغاتقانىدى. جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەر تۇنجى تۈركۈمدىكى ھەقىقىي ئافرىقا مىللەتچىلىرى ئىدى، ئۇلار ئۆزلىرىنى ئىسپاتلاش ھەم ئۆز مەدەنىيىتىنى قوغداشنى ئارزۇ قىلاتتى. ئۇلار ئافرىقىلىق قارا تەنلىك مىللەتچىلەر بىلەن توقۇنۇشۇپ قالغانىدى، چۈنكى قارا تەنلىكلەر ئۇلارنىڭ ئىشقا ئورۇنلىشىش ۋە زومىگەرلىك ھوقۇقىغا تەھدىت پەيدا قىلغانىدى. كېيىن، ماندىلا بۇ 40 قارشىلىق كۆرسىتىشنى ئەسلىپ مۇنداق دەيدۇ: «بەلكىم دۆلىتىمىز خەلقىنىڭ پېشانىسىگە مۇشۇنداق يۇقىرى بەدەل تۆلەش پۈتۈلۈپ كەتكەن ئوخشايدۇ. چۈنكى، تارىخ بىزگە ئىككى

مىللەتنى قالدۇرۇپ كەتتى، ئىككى مىللەت 20 - ئەسىردىكى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئوخشاشلا مۇھىم مىللەتلەردۇر ... چۈنكى، بۇ ئىككى مىللەت ئوخشاش بىر زېمىننى — بىزنىڭ ئورتاق ماكانىمىز جەنۇبىي ئافرىقىنى تالاشتى. شۇڭا، بىزنىڭ ئارىمىزدىكى كۈرەش دەھشەتلىك بولىدىغانلىقى بېكىتىلىپ كەتكەن.»

جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەرنىڭ يېڭى ھۆكۈمىتى يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا بۆلگۈنچىلىك سىياسىتى ۋە جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەر دۆلىتىنى قۇرۇش ئارزۇسىنى قىلچە پەردازلاپ ئولتۇرمىدى. «بىرلەشمە ئىتتىپاق قۇرۇلغاندىن بۇيان» دەيدۇ دوكتور مالەن: «جەنۇبىي ئافرىقا نۆنجى قېتىم بىزگە تەۋە بولدى.» لېكىن، دەسلىپىدە ئەنگلىيەلىك كۆپ ساندىكى سىياسىيونلار ۋە تەقرىزچىلەر ھۆكۈمەتنىڭ ئۆزگەرتىلىشىدىن ئانچە ئەندىشە قىلىپمۇ كەتمىدى. «دوكتور مالەننىڭ ئەۋزەللىكى ھەقىقەتەن ئۇنچىۋالا كۆرۈنەرلىك بولۇپ كەتمىدى» دەيدۇ ئىقتىسادشۇناسلار: «تېخى شارائىتى پىشپى پىتىلمىگەنىدى.» لوندون ئىشچىلار پارتىيەسى ئىقتىسادىي كىرىزىسنىڭ ئاسارىتىگە چىرمىلىپ قالغان بولغاچقا، جەنۇبىي ئافرىقىدىن ئوران كانى تېپىشقا جىددىي ئېھتىياجلىق ئىدى، شۇڭا مالەن ھۆكۈمىتىنىڭ چىشىغا تېگىپ قويۇشقا پىتىنالمىتتى، مالەن ھۆكۈمىتىنىڭ ئەتراپتىكى سۆزلىشىدى، باسۇتولەن ۋە بېكۇۋانلەندىن ئىبارەت ئەنگلىيەنى قوغدايدىغان بۇ ئۈچ دۆلەتنى باشقۇرۇش ھوقۇقىنى قايتۇرۇۋېلىشىدىن قورقاتتى.

نۇرغۇن ئافرىقىلىقلار، جۈملىدىن ئولىۋېر تامبو مالەن سىياسىي پارتىيەسىنىڭ غەلبىگە ئېرىشىشىنى ئۈمىد قىلاتتى، چۈنكى مالەن سىياسىي پارتىيەسى ئۇلارنىڭ ئوچۇق - ئاشكارا دۈشمىنى ئىدى. بۇ مۇقەررەر ھالدا قارا تەنلىكلەرنى بىرلىشىپ قارشىلىق كۆرسىتىشكە مەجبۇر قىلاتتى. لېكىن، ماندىلا بۇ ھەقتە «نېمە قىلارنى بىلمەيتتى، ئالاقىدە بولۇپ خاتىرجەم

بولالمايتتى.» 12 يىلدىن كېيىن ئۇ چۈشەندۈرۈپ مۇنداق دەيدۇ:
 قارا تەنلىكلەرنىڭ بېسىمى بارا - بارا ئاق تەنلىكلەر
 ھۆكۈمىتىنى سايلام دائىرىسىنى پۈتكۈل خەلق ئومۇميۈزلۈك
 سايلاشقا كېڭەيتىشكە مەجبۇر قىلىشى مۇمكىن ئىدى. مالىن
 ھۆكۈمىتى غەلبىگە ئېرىشكەندىن كېيىن، بۇ خىل ئېھتىماللىق
 يوققا چىقتى. ئۇ باشقا قارا تەنلىكلەرگە ئوخشاشلا جەنۇبىي
 ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەرنىڭ ئۈزۈل - كېسىل ئىرقىي
 ئايرىمچىلىق يۈرگۈزگەنلىكىنى ۋە قارا تەنلىكلەرنىڭ بايقۇت
 قىلىش ھەرىكىتىنى باستۇرۇشقا بولغان ئىرادىسىنى تۆۋەن
 مۆلچەرلەپ قالغانىدى. ناھايىتى ئاز ساندىكى كىشىلەرلا شۇنى
 ئالدىن كۆرۈپ يېتەلەيتتىكى، بۇنىڭدىن كېيىنكى 40 يىلدا
 مىللىي پارتىيە ھۆكۈمىتى كەينى - كەينىدىن قانۇن -
 نىزاملارنى ئوتتۇرىغا چىقىرىپ، قارا تەنلىكلەرنى رەھبەرلىك
 كولىكتىپىدىن قوغلاپ چىقىرىۋېتەتتى، ئۇلارنى تۈرمىگە
 سولايتتى ياكى ئۇلارنى باشقا جايلارغا سۈرگۈن قىلىۋېتەتتى.

بۇ يېڭى تەھدىت ئالدىدا ئافرىقىلىقلار ئانچە تېز
 بىرلەشمىدى. 1948 - يىلى 12 - ئايدا ئافرىقىلىقلار مىللىي
 مەجلىسى رىقابەتتىكى رەقىبى ئافرىقا ئەھدى تەشكىلاتى بىلەن
 بىرلەشمە يىغىن چاقىردى. ئافرىقا ئەھدى تەشكىلاتى
 تروتسكىچىلارنىڭ كونتروللۇقىنى قوبۇل قىلاتتى، ئۇنىڭ
 ئىچىدە ماندېلاننىڭ رەقىبى ئىساك تاباتامۇ بار ئىدى. دوكتور
 شۇما قارا تەنلىكلەرنى «ئوخشاش پىكىر قىلىش» قا چاقىرىق
 قىلدى. ماركس: «بىز تېخىچە تېخنىكا جەھەتتىكى
 قىيىنچىلىقلار ھەققىدە ئايىغى چىقماس مۇنازىرىلەر بىلەن بەند
 بولۇۋاتىمىز، لېكىن ئاۋامنى ئېسىمىزدىن چىقىرىپ
 قويۇۋاتىمىز» دېگەندى. پىتېر مۇدا ئىتتىپاق چوقۇم ئافرىقا
 مىللەتچىلىرىدىن تەركىب تېپىشى كېرەك، دېگەندە چىڭ تۇردى.
 لېكىن، تاباتا بولسا بارلىق غەيرىي ياۋروپالىقلارنى تامامەن
 ھەمكارلاشماسلىقىنى پىرىنسىپ قىلغان ئاساستا بىرلىشىشكە

چاقىرىق قىلدى. بۇنى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ۋەكىللىرى قوبۇل كۆرمەيتتى. يىغىن قىلچە نەتىجىسىز ئاخىرلاشتى. تۆت ئايدىن كېيىن يىغىن قايتا ئېچىلىپ مۇشۇ مەسىلە ئۈستىدە داۋاملىق مۇھاكىمە قىلىندى.

1949 - يىلى 1 - ئايدا دۇرباندا توپىلاڭ يۈز بەردى، زۇلۇلار غەزىپىنى باسالماي ھىندىستانلىقلارغا ھۇجۇم قىلدى، ساقچى ۋە ئارمىيە بۇ ئىشقا ئارىلاشتى، 142 ئادەم ئۆلدى. شۇنىڭ بىلەن بىرلىشىش ئېھتىياجى تېخىمۇ كەسكىنلەشتى. ماندىپلا بۇ قېتىملىق قانلىق ۋەقەنى «دوكتور ئەھدىنامىسى» دۇچ كەلگەن سىناق، دەپ قارىدى. ئۇ شۇنى ھەيرانلىق بىلەن بايقىدىكى، دوكتور ئېكىنىڭ تىرىشچانلىقى بىلەن تىنچ ۋەزىيەت ناھايىتى تېزلا ئەسلىگە كەلدى. ئۇ 30 يىلدىن كېيىن: «1949 - يىلىدىكى ۋەقە بىر ئۆمۈر ئىرقىي ئىناقلىققا مايىللىق بىلدۈرۈپ كەلگەن كىشىلەرگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، ئۇنتۇلماس بىر يىل بولدى» دەپ يازدى. دوكتور شۇما توپىلاڭنىڭ سەۋەبىنى ھۆكۈمەتنىڭ بۆلگۈنچىلىك سىياسىتىگە يىغىنچاقلىدى ھەمدە «قانۇن - نىزاملار توپلىمى» نى نەقىل كەلتۈرۈپ تۇرۇپ ئاگاھلاندۇرۇش بەردى. قارا تەنلىكلەرنىڭ غەزەپ - نەپرەتلىك كەيپىياتى يۇھاننىسبۇرگىچە تۇتاشتى، يۇھاننىسبۇرگتىكى بەزى ھىندىستانلىق رەھبەرلەر بىلەن قارا تەنلىكلەرنىڭ رەھبەرلىرى ئىككى دۆلەت پارلامېنتلىرىنىڭ بىرلىشىپ ئاۋامنىڭ غەزەپ - نەپرەتىنى بېسىقتۇرۇشنى ئۈمىد قىلدى. ئامىد كاترادا ھېنرى نىشۇمارو ئىسمىلىك بىر مۇخبىر بىلەن بىللە ماندىپلانىڭ ئورلاندىو شەھىرىدىكى ئۆيىگە كېلىپ، ماندىپلانى بىرلىشىش باياناتىنى قوللاپ بېرىشكە قايىل قىلىشنى ئۈمىد قىلدى. لېكىن، ماندىپلا جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ھىندىستانلىقلارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىشىدىن يەنىلا ئەنسىرەيتتى، شۇڭا ئۇ جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ مۇستەقىل ھەرىكەت قىلىشىنى قوللىدى.

1949 - يىلىنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا مالەن ھۆكۈمىتى قاتتىق

قانۇن - نىزاملارنى ئوتتۇرىغا چىقىرىپ، بارلىق پۇقرانى ئىرقىي ئايرىلىشقا ئاساسلىنىشى، ھەر خىل ئىرقىلار شەھەر ئىچىدىكى تۇرمۇش رايونلىرىدا قاتتىق ئايرىۋېتىلىشى، ئىرقىلار ئارا نىكاھلىنىشىنى چەكلەشتەك ئايرىمچىلىق سىياسىتىنى مەجبۇرىي يولغا قويۇشنى پىلانلىدى. ياشلار ئىتتىپاقى ئىچىدىكى مەندىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان قارشىلىق كۆرسىتىشى تەشەببۇس قىلىدىغان ئەزالار بۇنىڭغا قانداق ئىنكاس قايتۇرۇشنى بىلەلمەيلا قالدى. رەئىس پىتېر مۇدا «ھەرىكەت پروگراممىسى» نى ئوتتۇرىغا قويۇپ، كەڭ كۆلەمدە ھۆكۈمەتكە قارشى ھەرىكەت تەشكىللەشنى تەشەببۇس قىلدى. ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى قوللاش نىسبىتى بارغانسېرى يۇقىرىلاشقا باشلىدى ھەمدە زىيادە ئىمتىيازچان دوكتور شۇمغا بولغان سەۋر - تاقىتىمۇ ئاستا - ئاستا يوقالدى. 1949 - يىلى 11 - ئايدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ يىللىق يىغىنى ئېچىلىشتىن بىرنەچچە ھەپتە بۇرۇن مۇدا، سىسۇلو، مەندىلا ۋە تامبولار بىلەن بىرلىكتە سوفىياتاۋىغا دوكتور شۇمانى يوقلاپ كەلدى. ئۇلار ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى گەندى ھىندىستاندا ياكى ئۈچ يىلنىڭ ئالدىدا ھىندىستانلىقلار جەنۇبىي ئافرىقىدا قوللانغاندىكىدەك پاسسىپ قارشى تۇرۇش ھەرىكىتىنى تەقدىم قىلىپ، زور كۆلەملىك ھەرىكەت قوللىنىشى كېرەك، دەپ كۆرسەتتى. دوكتور شۇمان پۇرسەت پېشىپ يېتىلمىدى دېگەننى باھانە قىلىپ ئۇلارنىڭ تەلپىنى رەت قىلدى ۋە زور كۆلەملىك ھەرىكەت ھۆكۈمەتنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى تارقىتىۋېتىشكە مەجبۇرلايدۇ، دەپ قارىدى. ياشلار ئىتتىپاقى شۇمانى ئاگاھلاندۇرۇپ، ئەگەر ھەرىكىتىنى قوللىمىسا قۇرۇلتايدا بېلەت تاشلاپ ئۇنىڭ رەئىسلىك ئورنىنى ئېلىپ تاشلايدىغانلىقىنى ئېيتتى. شۇمان بۇنىڭدىن قاتتىق غەزەپلەندى، ئۇلارنى سىلەر ياشلار قىزىققان، ھېچكىمنى نەزىرىڭلارغا ئىلمايسىلەر، دەپ تەنقىدلىدى ۋە ئۇلارنى ئۆيىدىن قوغلاپ چىقاردى.

شۇنىڭ بىلەن ياشلار ئىتتىپاقى يېڭى رەئىس تاللاشقا كىرىشىپ كەتتى. ئۇلار ئاۋۋال پىروفېسسور مارتىيونىڭ پىكرىنى ئالدى. مارتىيو ئۇلارنى بەك ساددا، پىشىپ - يېتىلمىگەن، گەپ - سۆزدە قىزىققان دەپ قاراپ، ئۇلارنى رەت قىلدى. شۇنىڭدىن كېيىن ياشلار ئىتتىپاقى يەڭگىلەك قاراردىن بىرنى چىقىرىپ، دوكتور جامۇس مولوكانى ئىزدەپ باردى. مولوكا تولىمۇ سالاپەتلىك، تۇرمۇشتا نىسبەتەن باياشات ئافرىقىلىق دوختۇر ئىدى. ئۇ ئورلاندتىكى گەركىن ئىشتاتتا ئازراق مال - مۈلۈككە ۋارىسلىق قىلغانىدى. بىر ئەسىر ئىلگىرى ئۇنىڭ بوۋىسى، قەبىلە ئاقساقىلى مولوكا جەنۇبىي ئافرىقىلىق كۆچمەنلەرنىڭ پېشۋاسىنى قارشى ئالغانىدى، لېكىن كېيىن بۇ بىر توپ كىشىلەر ئۇنىڭغا ئاسىيلىق قىلغانىدى. مولوكا تولىمۇ سىپايە مۆتمۈەر كىشى ئىدى. دوكتور شۇماغا ئوخشاش ئۇنىڭ دوست - بۇرادەرلىرى ۋە بىمارلىرىنىڭ ئارىسىدا ئاق تەنلىكلەرمۇ بار ئىدى. 1936 - يىلىدىكى «ھېرتزۇگ قانۇن لايىھەسى» گە قارشى تۇرۇش ھەرىكىتىدە مولوكا قالتىس باتۇرلۇق كۆرسەتكەنىدى. لېكىن، شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئۇ تروتسكىچىلارغا ئوڭ كۆزدە قاراشقا باشلىدى ۋە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەقىبى ئافرىقا ئەھدى تەشكىلاتىنىڭ رەئىسىگە ئايلانغانىدى. كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغىنى شۇكى، ئۇ گەرچە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئەزاسى بولمىسىمۇ (ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى «ئافرىقا مىللىي كومىتېتى» دەيدىغان خاتا قاراشتا ئىدى)، لېكىن ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ رادىكال ھەرىكەت پىروگراممىسىنى قوللايدىغانلىقىنى بىلدۈردى ھەمدە ئۇلار بىلەن بىللە شۇماغا قارشى تۇرۇشقا قوشۇلدى.

1949 - يىلى 12 - ئاينىڭ 15 - كۈنى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ مۇھىم يىغىنى بلومفونتنېيندا چاقىرىلىش ھارپىسىدا، ياشلار ئىتتىپاقى ئۆز ئالدىغا قۇرۇلتاي چاقىردى، قۇرۇلتاي بوش ئاۋازدا مۇناجات ئېيتىلىپ باشلاندى:

تەڭرىم، سەن بىزنى كەينى - كەينىدىن بىلىمسىزلىكنىڭ پاسكىنىچىلىقلىرىدىن قۇتۇلدۇردۇڭ. سەن بۇ «زۇلمەت باسقان ئافرىقا» نىڭ تۈن كېچىدىكى نىقابىنى ئېچىپ تاشلىدىڭ.

ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى مۇدا، سسۇلۇ، ماندېلا ۋە تامبو باشچىلىقىدىكى كىچىك تەشكىلاتقا يىغىندا ئېنىق قىلىپ «رەئىسنىڭ ھىمايىچىلىرى» دەپ تەبىر بېرىلدى. بۇ كىچىك تەشكىلاتنىڭ ئىچكى قىسمىدىمۇ بەزى ئىختىلاپلار بار ئىدى: مۇدا يەنىلا تەۋرەنمەس ئافرىقا مىللەتچىسى ئىدى، ماندېلا ئۇنىڭ بىلەن ئەڭ يېقىن ئىدى؛ سسۇلۇ باشقا ئىرقىلارغا نىسبەتەن تېخىمۇ ئېچىۋېتىلگەن پوزىتسىيە تۇتاتتى؛ تامبو بولسا مۇھىم نۇقتىنى يەنىلا دىپلوماتىيە ئۈستىگە قوياتتى. لېكىن، ئۇلار بىرلىكتە زور كۆلەملىك ھەرىكەت قوللىنىشنى تەشەببۇس قىلاتتى.

ھالبۇكى، بىر دىراماتىك ۋەقەنىڭ يۈز بېرىشى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ يىللىق يىغىنىنى جەنۇبىي ئافرىقا تارقىتىش ۋاستىلىرىنىڭ ئالدىدا خىرلەشتۈرۈپ قويدى: پىرېتورىيە سىرتىدىكى جەنۇبىي ئافرىقا ئەجدادلار خاتىرە سارىيى ئېچىلدى، ئېچىلىش مۇراسىمىغا جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ باش مىنىستىرى مالىن رىياسەتچىلىك قىلىپ، ئىنتايىن مۇشەققەتلىك زور كۆچۈش خاتىرىلەندى، خاتىرە مۇراسىمىغا قاتناشقان جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەرنىڭ سانى 100 مىڭدىن ئېشىپ كەتتى. ئېچىلىش مۇراسىمىدا باش مىنىستىر مالىن: «بەيتى كەلدى، بېشىھتىن چىققان قۇياش نۇرى تاش قەبرىلەرنى يورۇتتى» دېدى.

«دوكتور شۇما پۈتۈن كۈچى بىلەن بۇ ئېچىلىش مۇراسىمىغا قارشى تۇردى. ئۇ بىلومفونتېيىن مەركىزىدىكى مەيداندا نۇتۇق سۆزلەپ، جەنۇبىي ئافرىقا ئەجدادلار خاتىرە سارىيى ئېچىلغانلىقىنى تەبرىكلەش يىغىنى ياۋروپالىقلار بىلەن ئافرىقىلىقلار ئارىسىدىكى ئىرقىي توقۇنۇشنى كېيىنكى

دەۋردىكى كىشىلەرگە ھەر دائىم ئەسلىتىپ تۇرىدىغانلىقىدىن بېشارەت بەردى، لېكىن، ئاق تەنلىكلەرنىڭ مېدىيا ۋاستىلىرى ئۇنىڭ بايانلىرىغا قىلچە ئەھمىيەت بەرمىدى.

شۇمۇ رەئىسلىك سالاھىيىتى بىلەن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ يىغىنىدا نۇتۇق سۆزلەۋېتىپ، قايتىدىن قوللاشقا ئېرىشمەكچى بولدى. نۇتۇق ئاخىرلىشىدىغان چاغدا مەيداندا ئالاقىش سادالىرى پەسىيىپ كەتتى. شۇنىڭدىن كېيىن، ياشلار ئىتتىپاقىدىكى تېبابەت كەسپىدە ئوقۇيدىغان، دىلزا كىم ئىسىملىك ناھايىتى ئوچۇق مەجەزلىك بىر ياش ئوقۇغۇچى شۇماننىڭ رەئىس بولۇشىغا قارشى تۇرۇش بېلىتى تاشلاشنى قوزغىدى. «شۇ چاغدىكى ئەھۋال گويا زەرب بىلەن ئۇرۇلغان دولقۇنغىلا ئوخشايتتى» دەيدۇ كىم شۇ چاغدىكى ئەھۋالنى تەسۋىرلەپ: «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى تارىخدا رەئىس ئەزەلدىن بۇنداق قاتتىق تەنقىدكە ئۇچراپ باقمىغانىدى.» ھىمايە قىلغۇچىلار مولوكاغا يۈزلەندى، مولوكا بۇرۇنلا ئۇلارنى قوللايدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ قويغانىدى. شۇنىڭ بىلەن مولوكا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەئىسى بولدى. شۇمۇ يەنىلا ئىجرا كومىتېتىدا 1950 - يىلى 3 - ئايدا ئىستېپا بەرگەنگە قەدەر ۋەزىپە ئۆتىدى.

ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى يەنە ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ ئەزالىرىدىن پىتېر مۇدا، ئولىۋېر تامبو ۋە فورتخايرلىق رادىكال گېفېرى پىگنى ئۆز ئىچىگە ئالغان تېخىمۇ رادىكال بولغان مىللىي ئىجرائىيە كومىتېتىنى سايلاپ چىقتى. ئىككى ئايدىن كېيىن ماندىلامۇ كومىتېت ئەزالىقىغا سايلىنىپ، شۇماننىڭ ئورنىغا چىقتى. تېخىمۇ مۇھىم بولغىنى، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى يېڭى باش سېكرېتارنى سايلاپ چىققانىدى. مول تەجرىبىلىك باستېر جامۇس كاراتا ھەرىكەت پىروگراممىسىنى بەك رادىكال بولۇپ كېتىپتۇ دەپ قاراپ، باش سېكرېتارلىق ۋەزىپىسىدىن ئىستېپا بەردى، سىسۇلۇ بىر بېلەت ئەۋزەللىكى بىلەن باش سېكرېتارلىققا سايلاندى. ئەينى چاغدا باش

سېكرېتارلىققا بىردىنبىر ماس كېلىدىغان نامزات سىسۇلۇ ئىدى. مولوكاغا ئوخشىمايدىغان يېرى، ئۇ پۈتۈن ۋۇجۇدىنى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ۋە ئۇنىڭ يېڭى ھۆكۈمىتىگە بېغىشلىغانىدى. كېيىن ئۇ ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «ئۇلار مېنى سايلىغاندىلا مەن ئىپادە بىلدۈرۈپ: — مەن سىياسىي ئۈچۈن تۇغۇلغان، شۇڭا مەن ئىرادەمگە خىلاپ كېلىدىغان ھەرىكەت پىروگراممىسىنى يېزىپ چىقالمايمەن، دەپ ئىپادە بىلدۈرگەندىم. بۇ مەندىن كەلگۈسىگە ئىشەنچ بىلەن قاراشنى تەلەپ قىلاتتى، ئۇنداق بولمىسا مېنىڭمۇ بىر كۈنلەردە مۇرەسسە قىلىپ قېلىشىمغا بىر نېمە دەپ بولغىلى بولمايتتى، مەندە ئەنە ئاشۇنداق ئىشەنچ بار ئىدى.»

ماندىلاننىڭ نەزەر دائىرىسى سىسۇلۇدەك كەڭ ئەمەس ئىدى. «باش سېكرېتارلىققا سايلانغاندىن كېيىن، مېنىڭ ۋەزىپەم خەلقنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇش بولدى» دەيدۇ سىسۇلۇ: «لېكىن، نېلسون ماندىلا بىلەن مۇداپىئە ياشلاش ئىتتىپاقىنى قانداق تەرەققىي قىلدۇرۇش ئۈستىدە ئويلىناتتى.» لېكىن، ھەرىكەت پىروگراممىسى ماندىلاغا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ پوزىتسىيەسى ۋە ئۇسۇلىنى ئۆزگەرتىپ تاشلايدىغاندەك تۈيۈلاتتى. «ھازىر ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى نوپۇزلۇق ئاپپاراتلارنىڭ ئىرادىسىنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ ئۆزگىرىپ كەتمەيدىغان بولدى» دەيدۇ ئۇ چۈشەندۈرۈپ: «ئۇ نوپۇزلۇق ئاپپاراتلارغا بېسىم ئىشلىتىپ، ئۇلارنى ئۆزلىرىنىڭ قارارىغا قوشۇلۇشقا مەجبۇرلىيالايدۇ.» جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىك مىللەتچىلەر بىلەن بولغان قارشىلىشىش باشلاندى، ماندىلا بۇ قارشىلىشىشنىڭ مەركىزىدە تۇراتتى. خۇددى فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتىدىكى ھېلىقى مۇتەئەسسەپ پىروفېسسورنىڭ ئايالى فىرىدا مارتىيونىڭ ئېيتقىنىدەك، «ئەر - ئايال، قېرى - ياش ھەممىسى قالىتىس ھاياجانغا چۆمدى، ھەرىكەت ئاخىر باشلىنىش ئالدىدا تۇراتتى.»

5. مىللەتچىلىك ۋە كوممۇنىستىك پارتىيە

(1950 - يىلىدىن 1951 - يىلىغىچە)

يوھاننسىبۇرگنىڭ شەھەر - بازارلىرى سىياسىي ھەرىكەتلەر ئەۋج ئالغان جايلار ئىدى. يوھاننسىبۇرگ خۇددى بىر ماگنىتقا ئوخشاش مۇتلەق كۆپ ساندىكى جەنۇبىي ئافرىقىلىق قارا تەنلىكلەرنى ئۆزىگە جەلپ قىلىپ، ئۇلارغا پۈتۈنلەي يېڭىچە، غەربلەشكەن دۇنيانى ھازىرلاپ بېرەتتى. ئۇ يەردە كىنو، جاز مۇزىكىسى، تولغىما ئۇسسۇل ۋە تەنتەربىيە بار ئىدى. يېزىلاردىن كەلگەن قارا تەنلىكلەر بۇنىڭدىن بۇرۇن دىنىي جەمئىيەتتىكى پوپلارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانلىقتىن، «ئىنجىل» ۋە شېكىسپېرنى باش چۆكۈرۈپ تەتقىق قىلىشنىلا بىلەتتى. بۇ يەرگە كەلگەندىن كېيىن، ئۇلارغا تەسىر كۆرسىتىدىغان ۋە ئۇلارنى غىدىقلايدىغان ئامىللا تۇرۇپلا كۆپىيىپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ مۇزىكا، يېزىقچىلىق ۋە دراما جەھەتتىكى ئىجادىي تالانتى قوزغالدى. تەربىيە كۆرگەن ئافرىقىلىقلار جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەرگە قارىغاندا شەھەر تۇرمۇشىغا تېخىمۇ ئاسان ماسلىشالايتتى. چۈنكى، جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەر مەدەنىيەتنىڭ يىلتىزى يەنىلا يېزا - سەھرالاردا ئىدى. بۇ قېتىملىق «يېڭى ئافرىقا» دەپ ئاتالغان مەدەنىيەت ئويغىنىشىنى 20 - ئەسىرنىڭ 20 - يىللىرىدىكى نيۇيوركتا ئەۋج ئالغان ھاللىرىمۇ ئەدەبىيات - سەنئەت ئويغىنىشىغا ئوخشىتىشقا بولاتتى، كېيىنكىسى ئوخشاش

قىزغىنلىق بىلەن ئىككى خىل مەدەنىيەتنىڭ توقۇنۇشى ۋە قوشۇلۇشىنى ئىپادىلەپ بەرگەندى. لېكىن، يوهاننېسبۇرگنىڭ بۇ جەھەتتە تېخىمۇ ئىشەنچى بار ئىدى. قارا تەنلىكلەر ئومۇمىي نوپۇسنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمىنى ئىگىلىگەندى. يەنە كېلىپ ئۇنىڭ كەينىدە كەڭ كەتكەن ئافرىقا چوڭ قۇرۇقلۇقى بار ئىدى. كۆچۈپ كەلگەن ئاق تەنلىكلەرگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، 50 - يىللاردىكى يوهاننېسبۇرگتىكى قارا تەنلىكلەر دۇنياسىدا تاڭ ئاتقۇچە ئېچىلىدىغان كۈلۈبلەر، يەر ئاستى مەيخانلىرى ھەممىلا يەردە بار ئىدى، جاز مۇزىكا كېچىلىكلىرى ئويۇشتۇرۇلۇپ تۇراتتى. بۇ شىمالىي شەھەر رايونىدىكى بىر خىللا كەيپىيات ئىچىدە داۋام قىلىدىغان جەمئىيەت بىلەن روشەن سېلىشتۇرما ھاسىل قىلغانىدى. شەھەرنىڭ شىمالىدا ئۆتكۈزۈلىدىغان كېچىلىك مۇراسىملاردا ئافرىقىلىق كۈتكۈچىلەر قولغا ئاپپاق پەلەي، ئۇچىسىغا ئېسىل مۇراسىم كىيىملىرىنى كىيىشىپ زىياپەت زالىنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇراتتى. سوۋىتو ھاياتىي كۈچكە ۋە ئىجادىي كۈچكە تولغان جاي ئىدى. بۇ جاي ئەينى چاغدىكى كان تامۇبا، نەيت ناككا ۋە پىتېر ئابراھام قاتارلىق ياش يازغۇچىلارنىڭ بىيوگرافىيەلىك ئەسەرلىرىدە ياكى نوبېل مۇكاپات ساھىبى نادىن گوردېمېر قاتارلىق ئاق تەنلىك ياش يازغۇچىلارنىڭ ھېكايىلىرىدە ئەكس ئەتكەندى. سىياسىيونلار ۋە زىيالىيلار ئىشچىلار، ئوقۇتقۇچىلار ۋە لۈكچەك - ساياقلار بىلەن ئارىلىشىپ يۈرۈشكە مەجبۇر بولاتتى، ھەممە ئادەم ئۆزلىرىنى ئۇرۇشتىن كېيىنكى غەرب دۇنياسىنىڭ بىر قىسمىدەك ھېس قىلاتتى. لېكىن، ئۇلار بۇ غەرب دۇنياسىنى گېزىت - ژۇرنال، كىنو - تىياتىر ۋە ئېلانلاردىن چۈشەنگەندى. يوهاننېسبۇرگنىڭ جاز مۇزىكىلىرى، مودا ئېقىملىرى ۋە ئۇسسۇللىرىدا غەرب دۇنياسى بىلەن ئافرىقىنىڭ تىلى ۋە رېتىملىرىنى، ئۇلارنىڭ ئەسلىي ئۇسلۇبلىرى ئارىسىدىكى قوشۇلۇشنى ئەكس ئەتكۈزۈپ بەرگەندى. «گۇرا گۇرا» ناملىق نەي مۇزىكىسى ۋە «گورمان

ساقچىسى» قاتارلىق مۇزىكا ئەسەرلىرى ئامېرىكا ۋە ئەنگلىيە كوچىلىرىدا بەس - بەستە ياڭراپ تۇراتتى.

ئەمما، يۇھاننەسبۇرگتىكى ئاق تەنلىكلەر جەمئىيىتى ھاياتىي كۈچكە تولغان بۇ مەدەنىيەتكە تامامەن سەل قارايتتى. ئىككى مىللەت كىشىلىرى ھەر كۈنى غوجايىن ۋە مالاي سالاھىيىتى بىلەن شەھەر مەركەزلىرىدە يىغىلاتتى، كەچ كىرگەندە ھەرقايسى ئۆزلۈكىدىن تارقىلىپ كېتەتتى: ئاق تەنلىكلەر ماشىنىلىرىنى ھەيدەپ شىمال تەرەپكە كېتەتتى، قارا تەنلىكلەر بولسا ئاپتوبۇسلارغا ئولتۇرۇپ، كان رايونلىرىدىن ھالقىپ جەنۇب تەرەپكە كېتەتتى. ئاق تەنلىكلەرنىڭ نەزىرىدە قارا تەنلىكلەر مالاي، مەدىكار ياكى قەبىلە ئاھالىسى، تەربىيە كۆرمىگەن، ئاق تەنلىكلەرگە تايانمىسا جېنىنى باقالمايدىغان كىشىلەر ئىدى. ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ سىياسىي ھوقۇقىنى قوغداشقا يول قويۇش خەتەر سانالمىسىمۇ، لېكىن ھېچبولمىغاندىمۇ مەسئۇلىيەتسىزلىك قىلغانلىق ھېسابلىناتتى. لېكىن، جەنۇبىي ئافرىقا مەركىزىنىڭ سىرتىدىكى پاسكىنا، ئەمما جۇشقۇنلۇققا تولغان شەھەر - بازارلارنىڭ ھاياتىي كۈچى جۇش ئۇرۇپ تۇراتتى. جەنۇبىي ئافرىقىلىق تارىخشۇناس دى. گىۋىت 1956 - يىلى: «جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ھەقىقىي ئۈمىدۋارلىق روھى زىيادە قىستا - قىستا، ھەممە يەرنى كېسەل قاپلىغان، جىنايەت ئەۋج ئالغان شەھەر رايونلىرىدا مەۋجۇت ئىدى»، «ئۇلار قارا تەنلىكلەرنىڭ غەربچە يېڭى تۇرمۇش شەكلىنى قوبۇل قىلغانلىقىنىڭ، ئۇلارنىڭ مۇنتىزىم مائارىپ شەكلىگە تاقەت قىلىشنى خالايدىغانلىقىنىڭ، باراۋەر بولغان شاگىرتلىق ئەندىزىسىنىڭ باشلانغانلىقىنىڭ بەلگىسى ئىدى» دەپ يازىدۇ.

شەھەردىكى قارا تەنلىكلەرنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكى نىسبەتەن مۇتەئەسسىپ ئىدى، ئۇلار غەربچە تۇرمۇشقا مەپتۇن بولۇپ قالغان ھەم خىرىستىيان دىنىنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ، كەلگۈسىگە ئۈمىدۋار پوزىتسىيە تۇتىدىغان بولغانىدى. «بۇ چەكسىز ئۈمىد ۋە

ئېھتىماللىققا تولغان دەۋر ئىدى.» زۇلۇلارنىڭ ياش يازغۇچىسى لۇيس نىكس ئۆزى تىلغا ئالغان 50 - يىللارنى ئەنە شۇنداق تەسۋىرلىگەندى: «كىشىنىڭ ئىشەنگۈسى كەلمەيدىغان ئون يىل. ئۇ يىللاردا مىللەتچى ھۆكۈمەتنىڭ ناھايىتى تېزلا گۇمران بولۇشىدىن بېشارەت بېرىش ئازراقمۇ مۇبالىغە ھېسابلانمايتتى.» يازغۇچى كان تامۇبا دىكىكىنىڭ سۆزىنى خۇلاسىلەپ: «ئۇ — ئەڭ ياخشى دەۋر ئىدى، شۇنداقلا ئەڭ ناچار دەۋر ئىدى» دېگەندى.

قارا تەنلىكلەر ئاستا - ئاستا ئۆزلىرىنىڭ ئىسكەنجىگە ئېلىنغانلىقىنى بايقىدى. بۇ دەۋر پات ئارىدا ئەڭ ناچار دەۋر بولۇپ قالاتتى. شۇنىڭدىن كېيىنكى بىرنەچچە يىلدا ئىرقىي ئايرىمچىلىقنى تەشەببۇس قىلىدىغان ھۆكۈمەت غەربنىڭ سوغۇق مۇناسىۋەت ئۇرۇشخۇمارلىرىنىڭ قوللىشى ئارقىسىدا تۈرلۈك سىياسەتلەرنى يولغا قويۇپ، قارا تەنلىكلەرنى ئىنقىلاب يولىغا قىستىدى، ئۇلارنى كوممۇنىستىلاردىن، شەرقتىن گىتتىپاقچى ئىزدەشكە مەجبۇر قىلدى.

يوھاننىسبۇرگتىكى قارا تەنلىكلەر جەمئىيىتىدە نېلسون ماندېلا ھەم بىر تىپىك شەخس، ھەم بىر ئالاھىدە مىسال ئىدى. ئۇ ئورلاندونىڭ شىمالىي رايونىدىكى قارا تەنلىكلەر توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان بۇ ئاۋات زېمىندا ياشاشقا بارغانسېرى ماسلىشىپ قالدى. ئۇ مۇزىكا ۋە ئۇسسۇلغا ھېرىسمەن ئىدى، مانخاتانلىق ئاكا - ئۇكىلار ھەمدە شادىمان قارا قۇش مۇزىكا ئەترىتىدىكى پىتېر رىزانت قاتارلىق مۇزىكانتلار بىلەن يېقىن ئۆتەتتى، مۇزىكانت، يازغۇچى تود ماتشكىسا بىلەنمۇ يېقىن دوستلاردىن ئىدى. ئۇ كەسپىي ئادۋوكاتقا ئايلانغانىدى. يەنە تېخى شەھەر ماگناتلىرىنىڭ يۈرۈش - تۇرۇشلىرىنىمۇ ئۆگىنىۋالغانىدى، ئورنىزمايىل ماركىلىق ماشىنىسىنى ھەيدەپ، شەھەر مەركىزىدىكى قارا تەنلىكلەرگىمۇ مۇلازىمەت قىلىدىغان بىر قانچە رېستورانغا تاماق يېگىلى باراتتى، يېقىن ئەتراپتىكى

پىششىق يېمەكلىكلەر دۈكۈنىدىن يېمەكلىك سېتىۋالاتتى. فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتى پىروفېسسورى مارتىيونىڭ كۆپىنى كۆرگەن ئوغلى جوئى مارتىيو ترانسىكېپىدىن كەلگەن بۇ سەھىرىلىق بالىدىكى بۇنداق چەت ئەلچە تۈسنى بايقىغاندا قاتتىق ھەيران قالدى. ماندىلا كىيىنىشكە ناھايىتى ئەھمىيەت بېرەتتى ماندىلانىڭ دوستى جوئى بىزۇس (كېيىن ماندىلا سوتقا چىققان ۋاقتىدا بىزۇس ئۇنىڭغا ئاقلىغۇچى ئادۋوكات بولغانىدى) يوهاننىسبۇرگنىڭ شەھەر مەركىزىدىكى راند كۈلۈپى ئەتراپىدا ئۇنىڭ بىلەن ئۇچرىشىپ قالغانىدى. ئۇ چاغدا ماندىلا مودا كىيىم تىككۈچى ئالفىرېد كاننىڭ دۈكۈنىدا پۈتۈپ تەييار بولغان كىيىمنى سىناۋاتاتتى. بىزۇس تىككۈچى ئۇستامنىڭ زوڭخىيىپ ئولتۇرۇپ مۇنۇ قارا تەنلىكنىڭ پاقىقىنى ئۆلچەۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قاتتىق ھەيران قالدى. ئەخمەت كاتارا ئالفىرېد كاننىڭ ماندىلاغا تىكىپ بەرگەن ئافرىقا ئىزنىكى تاقالغان بوغماق چاپىنىنى كۆرۈپ بەكلا ياقتۇرۇپ قالدى، شۇنىڭ بىلەن ئۆزىگىمۇ بىر يۈرۈش بۇيرۇتتى، لېكىن ھېسابات ئالونىدىكى ئىش ھەققى سوممىسىنى كۆرۈپ ھەيران قېلىپ تۇرۇپلا قالدى.

ماندىلا بايۋەتچىلەردەك سۆلەتلىك، تەقى - تۇرقى قاملاشقانىدى، قاچانلا قارىسا چىرايىدىن كۈلكە يېغىپلا تۇراتتى، سېھرىي كۈچكە باي ئىدى. لېكىن، ئۇ باشقىلار بىلەن ھەمىشە ئارىلىق ساقلاپ يۈرەتتى. چۈنكى، ئۇ ئاقسۆڭەك ئائىلىسىدىن كېلىپ چىققانىدى، ئاددىي پۇقرا ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ دوختۇرى نىسادو موترانامۇ ماندىلادا پادىشاھلارغا خاس بىر خىل سالاپەتنىڭ بارلىقىنى ھېس قىلغانىدى، ئۇنىڭ بىلەن بىللە تۇرغاندا گەپ - سۆز، يۈرۈش - تۇرۇشلىرىغا دىققەت قىلاتتى. يوهاننىسبۇرگتا تۇغۇلۇپ چوڭ بولغان كۆپىنى كۆرگەن شەھەر ئاھالىلىرى گەپنى بەك تېز قىلاتتى، ماندىلانىڭ سۆزلەش ئۇسلۇبى ئۇلارنىڭكىدىن ئاسمان - زېمىن پەرقلىنەتتى، مەيلى كوسا تىلىدا ياكى ئىنگىلىز تىلىدا بولسۇن، ئۇ ناھايىتى ئۆلچەملىك سۆزلەيتتى. ئۇ ھەمىشە

بانتۇلارنىڭ ئىجتىمائىي ئالاقە مەركەزلىرىدە تاماق يەيتتى. ئۇ سالاپەتلىك قارا تەنلىك بۇرژۇئازلارنىڭ يىغىلىدىغان جايى ئىدى. ئۇ يەردە چوپىلا توپ، تىكتاك توپ ئۈستىلى، مۇزىكا ۋە ئۈسسۈل كېچىلىكى بار ئىدى.

كۆپ ساندىكى كىشىلەر دۈم چۈشكەن ھاراق زىياپەتلىرىگە مەندىلا ئەزەلدىن قاتناشمايتتى، 39 - پەلەمپەي ياكى ئاي شولىسى دېگەندەك چوقان - سۈرەن قاپلىغان يەر ئاستى قاۋاقخانلىرىغا ئەزەلدىن تەۋەككۈل قىلىپ كىرىپ قالمايتتى. لېكىن، 1951 - يىلى مەن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئەزالىرىنى ئەڭ قارشى ئالدىغان بىر ھاراق ئىچىدىغان جايدا ئۇنىڭ بىلەن ئۇچرىشىپ قالدىم - ئۇ يوهاننىسبۇرگ شەھەر مەركىزىدىكى كوچىدىكى بىر باسمىخانا ئىدى. تېرىسىنىڭ رەڭگى فۇستافلارغا ئوخشاپ كېتىدىغان غوجايىن ئەندى ئاندىرسون باسما ماشىنىسىنىڭ كەينىدە نەچچە سائەت ۋاقىت سەرپ قىلىپ پىۋا بىلەن بىر ئاندىننى ئارىلاشتۇرۇپ ھاراق تەڭشەيتتى، ئاندىن جۇڭگولۇقلارنىڭ پىششىق يېمەكلىكلەر دۇكىنىدىن مايسىز توخۇ كاۋپىي ئەكېلەتتى، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەھبەرلىرى ئەنە شۇ يەردە پات يېقىندا تارقىتىلىدىغان تەشۋىقات ۋە رەقىسى ۋە ئېلىپ بېرىلىدىغان ھەرىكەت ئۈستىدە مۇھاكىمە قىلىشاتتى. ئاشۇ خۇش چىراي خىزمەتداشلىرى بىلەن سېلىشتۇرغاندا مەندىلا تەمكىن ۋە سالماق كۆرۈنەتتى.

بوي ئېگىزلىكى 6.2 ئىنگىلىز چىسى كېلىدىغان مەندىلا ئەزەلدىن ئۆزىنىڭ تەن قۇرۇلۇشىغا ئەھمىيەت بېرەتتى. ئۇ يەنە ئېغىر دەرىجىلىكلەر بوكس ماھىرى ئىدى. 1950 - يىلىدىن باشلاپ ھەر خىزمەت كۈنى ئورالاندودىكى ۋاقىتلىق چېنىقىش ئۆيىگە بېرىپ 90 مىنۇت بوكس مەشىق قىلاتتى. مۇشت ئېتىش سۈرئىتى مەخسۇس تەنھەرىكەتچىلەرنىڭكىگە يەتمىسىمۇ، لېكىن ئۇ چاقماق تېزلىكىدە ئۆزىنى دالدىغا ئېلىش، چېكىنىش،

ئېغىرلىقىنى دەڭىسەش، جىددىي بۇرىلىش قاتارلىق بوكس تېخنىكىسى ئۈستىدە ئىزدىنىشكە ئامراق ئىدى. ئۇ بۇ تەنھەرىكەت تۈرىنى رەھبەرلىك ئىقتىدارى ۋە ئۆزىگە بولغان ئىشەنچنى چېنىقتۇرۇش يولى، دەپ قارايتتى. جەنۇبىي ئافرىقا ۋە ئامېرىكىدا بوكس تەنھەرىكەتچىلىرى قارا تەنلىكلەرنىڭ مۇۋەپپەقىيىتى ۋە كۈچ - قۇدرىتىنىڭ سىمۋولىغا ئايلانغانىدى. 1937 - يىلىدىن 1949 - يىلىغىچە ئامېرىكا ئېغىر دەرىجىلىكلەر بوكس مۇسابىقىسىدىكى دۇنياۋى چېمپىيون جوئى لۇيس دەل ماندېلانىڭ بالىلىق دەۋرىدىكى چوقۇنغۇچىسى ئىدى، سوۋېتلىقلار بولسا ئۆز زېمىنىدىكى چېمپىيونلاردىن پەخىرلىنەتتى. بۇنىڭغا جېررى مولى بىلەن جېك تۇرىلارنى مىسال كەلتۈرۈشكە بولاتتى. جېك تۇرى كېيىن ئەنگىلىيە يېنىك دەرىجىلىكلەر بوكس چېمپىيونىغا ئايلانغانىدى. ماندېلا دائىم ئاشۇ داغدۇغىلىق مۇسابىقىلەرنى گەسلەيتتى. ئۇ ئېغىر دەرىجىلىكلەر بوكس چېمپىيونى «ۋايجىرا» نىڭ ئەڭ ئاخىرقى بىر مەيدان مۇسابىقىسىنى گەسلەشكە ئامراق ئىدى، مۇسابىقە باشلىنىشىدىلا ئۇ رەقىبى - «تام يولۋىسى» دەپ نام ئالغان سىمون مۇتمكۈلۈنى مەسخىرە قىلىشقا باشلىدى. ئۈچىنچى مەيداندا تام يولۋىسى ئاۋۋال سول قولى بىلەن مۇشت ئېتىپ، كەينىدىن ئوڭ مۇشتىنى شىلتىپ قويدى، ئاندىن بىر ھىيلە ئىشلىتىپ رەقىبىنى بىر مۇشت سالىدى. شۇنىڭ بىلەن مۇسابىقە ئاخىرلاشتى. ماندېلا بوكس تەنھەرىكىتىگە سىياسىي نەزەر بىلەن قارايتتى. ئۇنىڭ قارىشىچە، بوكس مۇسابىقىسى ماھىيەت جەھەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بابباراۋەر يوسۇندا ئېلىپ بېرىلىدىغان تەنھەرىكەت تۈرى ئىدى، تېرىنىڭ رەڭگى بىلەن مۇناسىۋەتسىز ئىدى. ئافرىقىلىقلار بوكس مۇسابىقىسىدە كەستىش ئۈستىدىن غالىب كېلەلەيتتى. بەزىدە ئۇ بوكسقا ئائىت سۆز - ئىبارىلەر بىلەن ئۆزىنىڭ سىياسىي ھاياتىنى سۈپەتلەپ قوياتتى. 1955 - يىلى ئۇ ئۆزىنى «يېنىك

دەرىجىلىكلەر گۇرۇپپىسى»غا ماس كېلىدىغاندەك ھېس قىلدى. بوكس تەنھەرىكەتچىسىگە خاس ماھارەت كۆرسىتىش تېخنىكىسى بىلەن جەلپكار تەقى - تۇرقى، ئۇنىڭدىن باشقا يەنە قاۋۇل بوي - بەستى بوكس ماھارىتىگە پىششىق ماندىلاننىڭ ئۇرۇشقا، تەكەببۇر سىياسىي ئىستىلىنى تەرەققىي قىلدۇرغانىدى.

لېكىن، ماندىلاننىڭ نەزىرىدىكى ئەڭ مۇھىم ئىش يەنىلا سىياسىي ئىدى. ياشلار ئىتتىپاقى ھەرىكەت قوللىنىشىنى كۈچلۈك تەلەپ قىلىۋاتاتتى، ماندىلا بولسا پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن قانداق ھەرىكەت قىلىش ئۈستىدە ئويلىناتتى. ئۇ ياشلار ئىتتىپاقى زۇرنىلى «ئافرىقا شىمالىي قۇتۇپ يۇلتۇزى» زۇرنىلىدا، تەشكىلاتنىڭ قارا تەئلىكلەر ئاممىسى بىلەن بولغان ئالاقىسىنى ئۈزۈپ قويماسلىقى ھەققىدە چۈشەنچە بېرىپ مۇنداق دېگەنىدى: «بىزدە ئاممىنىڭ دىققەت - ئېتىبارىنى تارتالايدىغان كۈچلۈك ئىدىيەۋى كۆزقاراش ئاللىقاچان يېتىلىپ بولدى. بىزنىڭ ھازىرقى ۋەزىپىمىز بۇ كۆزقاراشنى ئامما ئارىسىدا پۈتۈنلەي ئومۇملاشتۇرۇش». لېكىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ ئاساسىي قاتلام تەشكىلاتى يەنىلا ناھايىتى ئاجىز، ئىنكاسى زىيادە ئاستا ئىدى. 1949 - يىلى 12 - ئايدا ئېچىلغان يىغىندىن بىر يىل كېيىن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ باش سېكرېتارلىق ۋەزىپىسىنى ئۆتەۋاتقان سىسۇلۇ يىغىندا بەرگەن دوكلاتىدا: «خەلق ئاممىسى ئۆز رەھبەرلىرىنى كەينىگە چۆرۈپ تاشلىدى» دېگەنىدى. ئۇ ئەمەلدارلارنىڭ «ۋەزىپىسىنى ئومۇميۈزلۈك ئادا قىلمىغانلىقى»نى، كۈرەشكە بولغان ئىشەنچىنىڭ كەمچىل ئىكەنلىكىنى، «ئاخبارات ۋاسىتىلىرىگە ئوخشاش تەشۋىقات ئاپپاراتلىرى»نىڭ يوقلۇقىنى ئەيىبلەنگەنىدى. ئۇ «ئەگەر ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئافرىقا خەلقىنىڭ ئەركىنلىكىنى قولغا كەلتۈرۈشىدىكى قورالى بولىمىز دەپ ئارزۇ قىلىدىكەن، ئۇنداقتا تۈرلۈك ئاپپاراتلار ئۆز ئورنىنى تېپىشى كېرەك» دېگەندە چىڭ تۇراتتى.

ھالبۇكى، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ بايلىقى يەنىلا ئىنتايىن كەمچىل ئىدى. ئافرىقىلىقلارنىڭ مەخسۇس ئاپپاراتى بولغان ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى باشقا مىللەتلەردىن ياردەم تەلەپ قىلىشتا ناھايىتى ئېھتىيات قىلاتتى. لېكىن، ھىندىستانلىقلار مەجلىسى ۋە كوممۇنىستىك پارتىيە ئاپپاراتلىرىنىڭ يۈرۈشۈشى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭكىدىن كۆپ ئۈنۈملۈك ئىدى. لېكىن، ۋەزىيەتتە ناھايىتى تېزلا ئۆزگىرىش بولدى، ھۆكۈمەت كوممۇنىستىك پارتىيەنى قانۇنسىز تەشكىلات دەپ بېكىتىشنى قارار قىلدى ھەمدە مۇناسىۋەتلىك قانۇن لايىھەسىنى ئوتتۇرىغا چىقاردى. 1950 - يىلى بۇ قانۇن لايىھەسى «كوممۇنىزمغا قارشى تۇرۇش قانۇنى» غا ئايلاندى. «قانۇندا بەلگىلەنگەن كوممۇنىزم» غا بېرىلگەن تەبىر ماركسىزىملىق سىياسىغا بېرىلگەن تەبىردىن كۆپ كەڭ ئىدى: «ئىرقىي پاراۋەرلىك — كوممۇنىزم دېمەكتۇر» دېگەنگە ئىشىنەتتى. ئاق تەنلىكلەردە پۈتۈن يەر شارى مىقياسىدىكى كوممۇنىزم سۇيقەستلىرىگە نىسبەتەن قورقۇش پىسخىكىسى بار ئىدى. پارلامېنت ئەزاسى يوسېف ماككائى ئامېرىكىدا كوممۇنىستىك پارتىيەنى تازىلاش ھەرىكىتىنى ئېلىپ بېرىشتىن ئىلگىرى، جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتى ئاق تەنلىكلەرنىڭ قورقۇش پىسخىكىسىدىن پايدىلىنىشقا باشلىغانىدى. ئەلۋەتتە بۇ قانۇن لايىھەسى جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتى قوللانغان ھەرىكەتلەرنى مۇۋەپپەقىيەتلىك توسۇپ قالغانىدى. لېكىن، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە ئۇ تەقىب ئاستىغا ئېلىنغان كوممۇنىستلارنىڭ ماندىپلا قاتارلىق ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ياش رادىكالىسى بىلەن بولغان ئارىلىقنى يېقىنلاشتۇرغان ھەمدە ئۇلارنىڭ بىرلىشىپ ھەرىكەت قىلىشىنى ئىلگىرى سۈرگەنىدى.

چەكلەش بۇيرۇقى ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن، سۆزلەش ئەركىنلىكى تەھدىتكە ئۇچرىدى. 1950 - يىلى 3 - ئايدا

يوھاننسىبۇرگ كومپارتىيەسى بىلەن ترانسىۋالدىكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ھەمدە ھىندىستانلىقلار قۇرۇلتىيى بىرلىكتە «سۆزلەش ئەركىنلىكىنى ھىمايە قىلىش قۇرۇلتىيى»نى تەشكىللىدى، قۇرۇلتايغا قاتناشقان كىشى 10 مىڭدىن ئېشىپ كەتتى. 5 - ئاينىڭ 1 - كۈنى ئۇلار يەنە بىر كۈنلۈك ئىش تاشلاپ، كوممۇنىستىك پارتىيە رەھبەرلىرىنى چەكلەش بۇيرۇقىغا قارشى تۇردى. سىسۇلۇ ناھايىتى تېزلا شۇنى ھېس قىلىپ يەتتىكى، كوممۇنىستىك پارتىيەگە بولغان تەھدىت — بارلىق ئۆكتىچىلەرگە بولغان تەھدىت ئىدى. لېكىن، ماندىپلا بىلەن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ نۇرغۇن ئەزالىرى كومپارتىيە ئەزالىرىغا ئىشەنمەيتتى. «ئافرىقا شىمالىي قۇتۇپ يۇلتۇزى» ژۇرنىلى غەرب مۇتەپەككۈرلىرىنىڭ قارا تەنلىك ئەمگەكچىلەرنى ئېكسپلاتاتسىيە قىلىش ئۈچۈن ئېيتقان «سىرتتىن كىرگەن كوممۇنىزم زاۋۇتلىرى ئافرىقا زېمىنىدا روناق تاپالمايدۇ» دېگەن گەپلىرىگە رەددىيە بەردى. لىتىۋادىن كەلگەن ياش كوممۇنىست، ئادۋوكات جوئى سىلوۋ ماندىپلا بىلەن پارتىيە تەشكىلاتلىرىنىڭ ئىش تاشلىشىنى پىلانلاش ئىشى توغرىلۇق نەچچە سائەت مۇھاكىمە قىلىشتى ۋە ماندىپلانىڭ قەلبىدە يەنىلا «ئىرقچىلىق قالدۇرۇپ كەتكەن ھېس - تۇيغۇ جەھەتتىكى جاراھىتى بىلەن مۇدەھىش سىياسىي تاكتىكا» ئارىسىدىكى توقۇنۇشقا نىسبەتەن ئىدىيەۋى كۈرەش بولۇۋاتقانلىقىنى بايقىدى.

ماندىپلانىڭ كومپارتىيەگە قارشى تۇرۇش پوزىتسىيەسى ھېلىمۇم قاتتىق ئىدى. ئۇ ياشقا ياشلار ئىتتىپاقى بىلەن بىرلىكتە كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ ئەمگەكچىلەر بايرىمى ئۈچۈن ئاچقان بىر قاتار يىغىنلىرىغا قارىتا ئۆتكۈر گۇمانىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، بەزى يىغىنلارنى ئېچىشقا ئامال قىلالماسلىقىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. يۇھاننسىبۇرگنىڭ شەھەر ئەتراپى رايونى نۇكلىيېردا ماندىپلا ھىندىستانلىقلارنىڭ رەھبىرى يوسېف كاچارىيانى نۇتۇق

مۇنبىرىدىن سۆرەپ چۈشتى. «سېنىڭ ئۇنى كۆرەلىشىڭ مۇمكىن ئەمەس، چۈنكى ئۇ بەك ئېگىز» دەيدۇ كومپارتىيە ئەزاسى، ئارخىتېكتور لۇزىت بوئىنستان نۇكلىيېردا مەندىلەن تۇنجى قېتىم كۆرگەن چاغنى ئەسلەپ. ئۇنىڭ ئەسلىمىسىدىكى مەندىلە مۇنداق ئىدى: «قارىماققا سوقۇشۇشقا ئارانلا تۇرىدىغان چاتاقچىلارنىڭ كاتتېبېشىدە كالا كۆرۈنەتتى ... ئاغزى بېسىقماي كاسىلدايدىغان ياشلار ئىتتىپاقى ئەزالىرىنىڭ ئارىسىدا ئۇ باشقىلاردىن ئالاھىدە پەرقلىنىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ئېگىز بوي - بەدىنى بۇنىڭ قىسمەن سەۋەبى ئىدى. لېكىن، ئاساسلىقى يەنىلا ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدا باشقىلارغا ئوخشىمايدىغان تەمكىنلىك، رەھبەرلەرگە خاس سالاپەت بار ئىدى.»

مەندىلەن زۇلۇلارنى كۈشكۈرتكۈچى دېيىشكە بولاتتى. بىر قېتىملىق يىغىندا ئافرىقىلىق كومپارتىيە ئەزاسى ماكس نۇتۇق سۆزلەپ، ئاق تەنلىكلەرنىڭ زومىگەرلىك ئورنىنى قانداق ئاغدۇرۇپ تاشلاش كېرەكلىكى ئۈستىدە ناھايىتى ئېنىق تەھلىللەرنى قىلدى، نۇتۇق سۆزلىنىۋاتقاندا گۈلدۈراس ئالقىش سادالىرى ئۈزۈلمىدى. مەندىلە ئالدىنقى ياشلار ئىتتىپاقى رەھبىرىنىڭ كۆرسەتمىسىنى تاپشۇرۇۋېلىپ، بۇ قېتىملىق يىغىننى قالايمىقان قىلماقچىدى. نەتىجىدە ئۇ مەغرۇرلارچە ماركسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئاڭلىغۇچىلارغا نۇتۇق سۆزلەيدىغانلىقىنى ئېيتتى. «كالىرنىڭ ئىچىدە ئىككى بۇقا بار» دېدى ئۇ مەردانلىك بىلەن: «ئۇنىڭ بىرى قارا، يەنە بىرى ئاق. ماكس كالارغا چوقۇم ئاق بۇقا ھۆكۈمرانلىق قىلىشى كېرەك، دەيدۇ. مەن قارا بۇقا ھۆكۈمرانلىق قىلىشى كېرەك، دەيمەن. كۆپچىلىك، سىلەرچە قايسى بۇقا ھۆكۈمرانلىق قىلىشى كېرەك؟» تېخى بايلا ماكسىنى ئالقمىشلىغان خەلق ئاممىسى مانا ئەمدىلىكتە بىر بۇرىلىپلا: «قارا بۇقا، قارا بۇقا ھۆكۈمرانلىق قىلىشى كېرەك!» دەپ چوقان سېلىشتى. 40 يىلدىن كېيىن، مەندىلە بۇ ئىشنى يەنىلا ھەۋەس ئىلكىدە تىلغا ئالغانىدى.

ئەمگەكچىلەر بايرىمىدا قارشىلىق كۆرسىتىش پائالىيىتى ياشالار ئىتتىپاقىنىڭ قارشىلىقىغا ئۇچرىغان بولسىمۇ، لېكىن يەنىلا ناھايىتى ئۈنۈملۈك بولدى. يۇھاننىسبۇرگتىكى ئاز دېگەندىمۇ يېرىمدىن كۆپرەك قارا تەنلىك ئەمگەكچىلەر ئاشۇ كۈنى كەچكىچە ئۆيىدىن چىقىمىدى. ئەمما، دەل شۇ كۈنى كەچتە مەندېلا قالىتىس ھەيران قالارلىق بىر مەنزىرىنى كۆردى. شۇ چاغدا ئۇ سىسۇلۇ بىلەن بىللە ئورلاندىكى ئۆيىگە كېتىپ باراتتى. يولدا كېتىۋېتىپ ئاي قاراڭغۇسىدا جىمىدە ئالغا ئىلگىرىلەۋاتقان قارشىلىق كۆرسىتىش قوشۇنىغا يولۇقتى. تۇيۇقسىز ئۇلار 500 يارد نېرىدا ساقچىلارنىڭ كۆلەڭگىسىنى بايقاپ قالدى. ساقچىلار نامايىشچى قوشۇننى ئوققا تۇتۇشقا باشلىدى. ساقچى باشلىقى ئاتقا مىنگىنىچە كىشىلەر توپى ئارىسىغا بۆسۈپ كىرىپ، ساقچى كالىتىكىنى ئوينىتىپ ئۇلارنى راسا دۇمبالاشقا باشلىدى. مەندېلا بىلەن سىسۇلۇ سېستىرالارنىڭ ياتىقىغا مۆكۈۋالدى، قۇلاق تۈۋىدە مىلتىق ئوقلىرىنىڭ تاملارغا تاراسلاپ تېگىۋاتقان ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. شۇ كۈنى ئاخشىمى 18 نەپەر قارا تەنلىك ئورلاندى ۋە باشقا ئۈچ كان رايونىدىكى بازاردا زىيانكەشلىككە ئۇچرىدى. مەندېلانىڭ غەزەپ - نەپرەتى قايناپ تاشتى. «ئاشۇ كۈن مېنىڭ ھاياتىمدىكى بۇرۇلۇش نۇقتىسى بولۇپ قالدى» دەيدۇ ئۇ ئەسلىپ: «چۈنكى، ساقچىلارنىڭ رەھىمسىزلىكىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم. شۇنداقلا مەن ئافرىقىلىق ئىشچىلارنىڭ ئەمگەكچىلەر بايرىمىدىكى چاقىرىقىنى قوللاپ ئاۋاز قوشقانلىقىدىن قاتتىق تەسىرلەندىم.»

شۇ چاغدا مەندېلا ئەمەلىيەتچىل پوزىتسىيەسىنى نامايان قىلغانىدى، بۇ — كېيىن ئۇنىڭ بىر سىياسىيەت بولۇشىغا تۈرتكە بولدى. ئۇ «ئافرىقا شىمالىي قۇتۇپ يۇلتۇزى» ناملىق ژۇرنالدا ماقالە ئېلان قىلىپ: «كوممۇنىزمغا قارشى تۇرۇش قانۇنى، ئەمەلىيەتتە كوممۇنىستىك پارتىيەگە ئەمەس (كوممۇنىستىك پارتىيەگە ئەگىشىدىغانلار ئانچە كۆپ ئەمەس،

ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ ئانچە مۇھىم سىياسىي پارتىيەمۇ ئەمەس، بەلكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسگە قارىتىلغان» دەپ ئاگاھلاندۇرۇش بەردى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ بىر قېتىملىق يىغىنىدا ئۇ بىرلەشمە ھەرىكەت قوللىنىشنى تەشەببۇس قىلدى ھەمدە تامبونىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى. بىرلەشمە كومىتېت ناھايىتى تېزلا «ماتەم تۇتۇش كۈنى» تەسىس قىلىش تەكلىپىنى بەردى، يەنى 6 - ئاينىڭ 26 - كۈنى ئىشچىلار ئىش تاشلايدىغان، ئىشكىنى چىڭ تاقاپ تالغا چىقمايدىغان، شۇ ئارقىلىق ئوققا تۇتۇش ۋەقەسى ۋە يېڭى قانۇن لايىھەسىگە قارشىلىق بىلدۈرمەكچى بولدى. سىسۇلۇ مائىدېلانى يۇھاننىسبۇرگتىكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ ئىش بېجىرىش ئورنىنى باشقۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى. ئۇ يەر گەرچە كىچىك بولسىمۇ، لېكىن ئىشك ئالدى تازا ئاۋات ئىدى؛ قاچانلا قارىسا ئافرىقىلىقلار، ھىندىستانلىقلار ۋە ئاق تەنلىكلەرنىڭ رەھبەرلىرى كىرىپ - چىقىپلا يۈرەتتى. مائىدېلانىڭ دەۋرى يېتىپ كەلدى، ئۇ پۈتۈن مەملىكەت مىقياسىدا ئېلىپ بېرىلغان بىر قېتىملىق قارشىلىق كۆرسىتىش پائالىيىتىدىكى ھالقىلىق شەخسكە ئايلىنىپ، باشقا ئىرقتىكى رادىكاللار بىلەن مۇرىنى - مۇرىگە تىرەپ كۈرەش قىلىشقا باشلىدى.

ماتەم تۇتۇش كۈنى باشتا تازا دەبدەبىلىك باشلىنىپ، ئاخىرغا كەلگەندە سۇسلاپ كەتتى، ترانسىۋالدا ئانچە چوڭ تەسىر قوزغىيالمىدى. «راند كۈندىلىك پوچتا گېزىتى» بۇ قېتىمقى ۋەقەنى «95 پىرسەنت مەغلۇپ بولدى» دەيدۇ. مائىدېلا بۇ قېتىمقى ۋەقەنى ئەسلىپ مۇنداق دەيدۇ: «سىياسىي جەھەتتىكى ئىش تاشلاش ئىقتىسادىي جەھەتتىكى ئىش تاشلاشقا قارىغاندا خېيىم - خەتىرى چوڭ بولىدۇ.» بەزى كەسىپداشلىرى بۇ قېتىمقى ۋەقە بىھۈدە قۇربان بېرىشنى كەلتۈرۈپ چىقاردى، دەپ ئەيىبلەشتى. قارا تەنلىك يازغۇچى بۇرۇك مودىسانمۇ شۇ چاغدا ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ ئەزاسى ئىدى. ئۇ سوفىياتاۋن ساقچىلىرىنىڭ

ئۆچ ئېلىش ھەرىكىتى قوزغىغان چاغدىكى قورقۇنچلۇق كۆرۈنۈشنى ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «تاللىق مىللىتى بىلەن سىتېئىن تىپلىق پىلىموت مىدىرلىغانلىكى نىشانى — بارلىق قارا رەڭلىك نىشانى ئوققا تۇتتى، ئوق ئاۋازى توختىماي ئۆلۈمنى جاكارلىماقتا ئىدى.» مودىسانى ئەيىبلەپ يەنە مۇنداق دەيدۇ: «بۇ قېتىملىق قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى يەنە بىر قېتىملىق سىياسىي تەۋەككۈلچىلىك بولدى ... ئەگەر سەن بىر ئادەمدىن ھاياتىنى قۇربان قىلىشنى تەلەپ قىلساڭ، ئۇنداقتا ئۇ كىشىنىڭ ئۆزى ئۈچۈن پىكىر بايان قىلىش ھوقوقى بار.»

ئىنگىلىز تىلىدا سۆزلىشىدىغان بىرلەشمە سىياسىي پارتىيە ئۆكتىچىلىرىنىڭ قوللىشى ئارقىسىدا «كوممۇنىزمغا قارشى تۇرۇش قانۇنى» پارلامېنتنىڭ ئىچكى قىسمىدا كەڭ كۆلەمدە يولغا قويۇلۇشقا باشلىدى. لېكىن، جەنۇبىي ئافرىقا كومپارتىيەسى ئەزەلدىن ھۆكۈمەتنىڭ نەزىرىدىكى كۈچلۈك دۈشمەن ئەمەس ئىدى. كېيىنكى پارتىيە تەشكىلىنىڭ مەركىزىي كومىتېتى بىلەن تاشلاش ئارقىلىق كومىتېتنى تارقىتىۋېتىشنى قارا قىلدى، پەقەت ئىككى ئادەم قارشىلىق بىلدۈردى. كومپارتىيەنىڭ كۈچى ئەڭ كۈچلۈك بولغان يوهاننېسبۇرگتا پارتىيە ئەزالىرى يۈسۈپ دادۇننىڭ شەھەر مەركىزىدىكى ئوپېراتسىيەخانىسىنىڭ ئۇدۇلىدىكى ئۆيىدە موشىس كاتانىنىڭ كېيىنكى قارارىنى ئېلان قىلغانلىقىنى ھەيرانلىق ئىلىكىدە ئاڭلاپ ئولتۇراتتى. شۇنىڭدىن كېيىنكى بىر ئايدا ئۇلار مەخپىي كۆرسەتمىنى كۈتۈپ تۇرۇشتى، لېكىن بۇنداق كۈتۈش ھېچقانداق نەتىجە بەرمىدى. ئۇلار ئاستا - ئاستا مۇستەقىل گۇرۇپپا تەشكىللەپ، پات - پات مەخپىي يىغىن ئېچىپ تۇردى. ئۇلار موسكۋا ۋە كوممۇنىستىك ئىنتېرناتسىيونالدىن بەكلا يىراقلاپ كەتكەندەك قىلاتتى.

«چەكلەش بۇيرۇقى كوممۇنىستىك پارتىيەگە ئامەت ئېلىپ كېلەرمۇ؟» دەپ يازىدۇ پارتىيە ئىچى تارىخشۇناسى جېكخېرنى

سمون: «تەشكىلات تارقىتىۋېتىلگەن چاغدا سىنىپى كۈرەش بىلەن مىللىي ئەركىنلىكنى قولغا كەلتۈرۈش كۈرەشى بىرلەشتى.» 45 يىلدىن كېيىن، بروۋن بىنتون مۇنداق دەيدۇ: «بۇ قانۇن لايىھەسى باشقا ھەرقانداق نەرسىدىنمۇ بەكرەك ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىلەن كوممۇنىستىك پارتىيە ئارىسىدىكى ئارىلىقنى يېقىملاشتۇردى. ئۇ كوممۇنىستىك پارتىيەنى تۈزۈك نامى چىقىمىغان بىر ئاپپاراتتىن مەملىكەت خاراكتېرلىك تەشكىلاتقا ئايلاندۇردى.» كوممۇنىستىك پارتىيە ئىلگىرى «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىز بىلەن قىلچە مۇناسىۋەتسىز، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار ئازراق كاپىتالىزم خاراكتېرىگە ئىگە» دەپ قارايتتى. مانا ئەمدىلىكتە كومپارتىيە ئەزالىرى ئۆزلىرىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە بولغان پوزىتسىيەسىنى قايتىدىن دەڭسەپ كۆرۈشكە مەجبۇر بولغانىدى. لۇزىت بوگىننىستان مۇنداق دەيدۇ: «ياشلار ئىتتىپاقى كوممۇنىستىك پارتىيەگە ئىرقپەرۋەرلىك ۋە مىللەتپەرۋەرلىكنى تونۇتتى، باشقا دۆلەتلەردىكى كوممۇنىستلارنىڭ قولىدىن بۇنداق ئىش كەلمەيدۇ ... كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ بىزنىڭ كۈرەشلىرىمىزگە ئېلىپ كەلگەن ئالاھىدە سوۋغىسى دەل كۆپ خىل ئىرقچىلىق ۋە گىنتېرناتسىيونالىزمدۇر.»

1950 - يىلى پىتېر دام يۈرەك كېسىلى ۋە ئاشقازان يارىسى كېسىلى بىلەن ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ رەئىسلىك ۋەزىپىسىدىن ئىستىپا بەردى، ئۇنىڭ ئورنىغا ماندېلا سايلاندى. شۇ چاغدا ئۇ ھىندىستانلىقلار بىلەن كوممۇنىستلاردىن يەنىلا ھەزەر ئەيلىگەندى. 1951 - يىلى 6 - ئايدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى يىغىن ئاچقاندا، ماندېلا يەنە بىر قېتىم كۆپ سانلىق كومىتېت ئەزالىرىنىڭ ئارزۇسىغا قارشى يول تۇتۇپ، «ئافرىقىلىقلار مۇستەقىل ھەرىكەت قىلىشى كېرەك» دېگەن پىكىرنى ئوتتۇرىغا قويدى.

لېكىن، ئۇ كۆز قارىشىنى يوشۇرۇنچە ئۆزگەرتتى. 1951 -

يىلى 6 - ئايدا ئۇ كونىراپ ئەبجىقى چىقىپ كەتكەن ۋوكس ۋىگن (ئاممىباب) ماركىلىق ماشىنىنى ھەيدەپ، ئىككى دوستى — ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ ئەزاسى جوئى مارتىيو ۋە دىلزا جىم بىلەن بىرلىكتە ئاتالغا كەلدى. ئۇلار يول بويى تەقىب ئاستىغا ئېلىنغان كوممۇنىستىك پارتىيە ئەزالىرى بىلەن ھەمكارلىشىش كېرەكمۇ، ئەمەسمۇ؟ دېگەن مەسىلە ئۈستىدە تالاش - تارتىش قىلدى. كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغىنى شۇكى، ماندىلا ئۇلارنىڭ ئاتالمىش كۈچلۈك مىللەتپەرۋەرلىك تۇيغۇسىغا سوغۇق سۇ سەپتى. ماندىلا ئۇلارغا جەنۇبىي ئافرىقا كوممۇنىستلىرىنىڭ قولغا كەلتۈرگەن نەتىجىلىرىنى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ قارا تەنلىكلەرنىڭ سېپىگە قوشۇلۇپ، ئۇلارنىڭ ئىشلىرى ئۈچۈن بارلىقىنى بېغىشلىغانلىقىنى كۆرسىتىپ قويدى. «مېنىڭچە، شۇ قېتىملىق سۆھبەت ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ جەنۇبىي ئافرىقا كومپارتىيەسىگە بولغان كۆز قارىشىنى ئۈزۈل - كېسىل ئۆزگەرتىۋەتتى» دەيدۇ مارتىيو ناھايىتى ئۇزاق ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىنكى بىر ئەسلىمىسىدە.

ماندىلا ئۈچۈن ئېيتقاندا كوممۇنىستلارنىڭ ئىدىيەسى ئۇنىڭ ھېسداشلىقىنى قوزغىيالمىتتى، ئۇنى بىردىنبىر جەلپ قىلىدىغىنى ئۇلارنىڭ شەخسىي قۇربان بېرىش روھى ۋە ئەستايىدىل پىلانلىرى ئىدى. «مەن ئۇنىۋېرسىتېتتا ئىسمىمىز مىل ۋە ج. ن. سىنگى بىلەن ئۇچرىشىپ قالغان چېغىمدا، ئۇلار ئەزەلدىن كۆز قاراش ۋە ئىدىيە ھەققىدە گەپ قىلمايتتى، پەقەت سىياسىي پروگرامما ھەققىدە سۆز ئاچاتتى» دەيدۇ ماندىلا كېيىن ماڭا: «ئۇلارنىڭ سىز بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى خۇددى سىزنىڭ ئامما بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىڭىزگە ئوخشايدۇ. دادۇغا ئوخشاش ئادەملەرنىڭ شۇ قەدەر ئاددىي - ساددا تۇرمۇش كەچۈرۈۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قاتتىق ھەيران قالدىم. ئۇ ئېدىنبۇرگتىن كەلگەن بىر دوختۇر تۇرۇپ ئۇچىسىغا كىچى كۆڭلىكى بىلەن ھەربىيچە چاپان، پۇتىغا ئۇزۇن قونچلۇق ئۆتۈك

كينيۋالغانىدى.»

لېكىن، مائىدېلامۇ سىياسىي نەزەرىيەگە كەسكىن پوزىتسىيە تۇتۇشقا باشلىدى. ئۇ ئۆزىنى تامبو ياكى سىسۇلۇدەك زىيالىيلارغا يەتمەيمەن، دەپ ئويلايتتى. لېكىن، ئۇ ناھايىتى كىتابخۇمار ئىدى، پۈتۈن دىققىتى بىلەن خاتىرە قالدۇراتتى، ئۇنىڭ دوستلىرى بۇنىڭدىن قاتتىق ھەيران قالاتتى. ئۇ غەرب پەيلاسوپلىرىنىڭ نۇرغۇن كىتابلىرىنى ئوقۇدى، يەنە ئېدىگار بۇرۇ ۋە جۇلىيېس رۇپىنغا ئوخشاش جەنۇبىي ئافرىقىلىق نۇرغۇن لىبېراللىستىنىڭ ئەسەرلىرىنى ئوقۇدى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە يۇھاننىسبۇرگ ئىرىق مەسىلىسى ئىنستىتۇتىنىڭ نەشر بۇيۇملىرىنىمۇ ئوقۇدى، ئۇنىڭچە، بۇلارنىڭ ھەممىسى ناھايىتى زۆرۈر ئوقۇشلۇقلار ئىدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، يەنە ئۇ ئەركىنلىك كۈرىشى ئۈچۈن ئەمەلىي يول تېپىش ئۈچۈن نېگىرىيەلىك نىنامۇد ئازكۆپى ۋە يامايكىلىق جورجى پادمول قاتارلىق بىر قىسىم قارا تەنلىك مىللەتپەرۋەرلەرنىڭ ئەسەرلىرىنىمۇ ئوقۇدى. ھىندىستانلىقلارنىڭ پامسىپ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىدىن كېيىن، ئۇ يەنە گەندى ۋە نېھرونىڭ ئەسەرلىرىنىمۇ ئوقۇدى.

مائىدېلا ماركسىزمغا ئائىت ئەسەرلەرنىڭ ئۆزىنىڭ نەزەر دائىرىسىنى كېڭەيتكەنلىكىنى بايقىدى. ئۇ «كاپىتال» ياكى «ماركس - ئېنگېلس ئەسەرلىرى توپلىمى»نى چوڭقۇر تەنقىق قىلىپ باقمىغانىدى، لېكىن ئۇ «كوممۇنىستىك پارتىيە خىتابنامىسى» ۋە ھىندىنى بېنتون ۋە بىل ئاندرۇس قاتارلىق جەنۇبىي ئافرىقىلىق ماركسىزمچىلارنىڭ تەرجىمىھالىغا قىزىقىپ قالدى. سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ پۈتۈن دۇنيادىكى لىبېراللىزىملىق ھەرىكەتلىرىنى قوللىغانلىقى ئۇنى قاتتىق ھەيران قالدۇردى، دىيالېكتىكىلىق ماتېرىيالىزىمنىڭ ئويىپىكتىپ لوگىكىسى ئۇنى ھەيران قالدۇردى. ئۇ خۇددى «تۈن كېچىدە يۈرۈيدىغان چىراغقا ئوخشاش سەبىياھلارنىڭ يولىنى يورۇتۇپ، خەتەرنى بايقاپ، يولنى

ئېنىق كۆرسىتىپ بېرەتتى. «كىچىك ۋاقتىدىكى بارلىق خۇراپىي ئىدىيەلەر ۋە چوڭقۇر يىلتىز تارتىپ كەتكەن دىنىي ئېتىقادنى پاك - پاكىز سۈپۈرۈپ تاشلىدى. خىرىستىيان دىنى ئېتىقادى ئۇنىڭ بالىلىق دەۋرىدىكى روھىي تۈۋرۈكى ئىدى. مانا ئەمدىلىكتە ئۇلاردىن بىر - بىرلەپ ۋاز كېچىش ئۇنى ئوبدانلا ئازابلاۋاتاتتى. لېكىن، كېيىن ئۇ تۈرمىدە ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: زوراۋانلىق ۋە ئۇرۇشقا قارشى كۈرەشلەردە ھەقىقىي ئەۋلىيانىڭ، ھەتتا باستىرلارنىڭ ئۇزۇن يەكتىكىنى يېپىنچاقلىۋالغان كىشىلەرنىڭ «گىنجىل» نى پىششىق ئوقۇپ كېتىشى ناتايىن. ئەلۋەتتە، ماندىلاننىڭ ئۆزى ئەۋلىيا ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ ئەزەلدىن مۇقىم دىنىي ئېتىقادى يوق ئىدى. لېكىن، ئۆزى بىلەن دەۋرداش كىشىلەردە بولمىغان سىياسىي يىراقنى كۆرەرلىكىنى نامايان قىلىشقا باشلىغانىدى. ئۇ بىر مىللەتپەرۋەر زۇلۇلارغا خاس خاراكتېرنى چۆرۈپ تاشلىشى، ئىش قىلغاندا ھاياجان بىلەن ئەمەس، كالا ئىشلىتىش كېرەكلىكىنى ئۆگىنىۋالغانىدى. ئۇنىڭ كۈرەش قىلىش نەزەر دائىرىسىمۇ بارا - بارا كېڭەيدى. ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ھەقىقەتەن بىر ئىتتىپاقداشقا موھتاج ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتتى. ھىندىستانلىقلار بىلەن كوممۇنىستىك پارتىيە شۇ چاغدىكى بىردىنبىر يېنىغا تارتىشقا بولىدىغان كۈچ ئىدى. نىھايەت، ئۇ پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ، ئۇلار بىلەن بىرىنچى قېتىملىق پاسسىپ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىگە قاتنىشىپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى تارىخىدا يېڭى سەھىپە ئاچتى.

6. قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى

(1952 - يىلى)

1951 - يىلى 12 - ئايدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى 35 - قېتىملىق يىغىنىنى چاقىردى، يىغىن ئورنى جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەرنىڭ قوماندانلىق ئىشتابىدا، پىترىزىم ئىسسىق كىشىنىڭ نەپسىنى بوغىدىغان بلومفونتىپىندىكى بىر قارا تەنلىكلەر توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان جايغا بېكىتىلدى. بۇ قېتىملىق يىغىن تارىخىي بۇرىلىش نۇقتىسى بولۇپ قالدى، لېكىن ئۇ چاغدا ئاق تەنلىكلەر ۋە پۈتكۈل دۇنيا بۇ نۇقتىنى تېخى ھېس قىلىپ يەتمىگەنىدى.

يىغىن ئالدىن بېكىتىلگەن باشلىنىش ۋاقتىدىن ئىككى سائەت كېچىكتى، 300دىن ئارتۇق يىغىن ۋەكىلى توپ - توپ بولۇشۇپ تىنچىق زالغا كىرىپ كېلىشتى. يىغىن مەيدانىدا ۋاقىتلىق مۇخبىر ئورنى تەسىس قىلىندى، چۈنكى بەش نەپەر مۇخبىر يىغىنغا كەلگەنىدى. بۇلارنىڭ ئىچىدە ئوڭ قاناتلار ژۇرنىلى «يېڭى دەۋر» نىڭ مۇخبىرى رۇس فورست، بلومفونتىپىننىڭ يەرلىك ژۇرنىلى «دوست» نىڭ ئىككى مۇخبىرى، ئۇنىڭدىن باشقا يەنە «دۇمباق» ژۇرنىلىنىڭ مۇخبىرى نشۇمارو ۋە مەن بار ئىدىم. نۇرغۇن ۋەكىللەر رەسىمگە چۈشۈشنى رەت قىلدى. نۇتۇق مۇنبىرىدە ئولتۇرغان ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەئىسى دوكتور موروكا تولىمۇ سىپايە ئىدى، ئۇنىڭ يېنىدا بوي - بەستى ئورۇق، چىرايى سولغۇن بىر كىشى

ئولتۇراتتى. ئۇ دەل ماخاتما گەندىنىڭ ئوغلى مانىلا گەندى ئىدى. مانىلا گەندى ناتالدا دادىسىنىڭ كونا تۇرالغۇسىدا تۇراتتى، ئۇ ئۆزىنى پاسسىپ قارشىلىق كۆرسىتىش روھىنىڭ ھىمايىچىسى، دەپ قارايتتى. موروكا ۋە گەندى ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ رادىكال ۋەكىللىرى بىلەن بىر دۇنيانىڭ ئادەملىرىدەك كۆرۈنمەيتتى. نېلسون ماندىلا ۋەكىللىرىنىڭ ئارىسىدا بار ئىدى. ئۇ چاغدا، ئۇ 32 ياشتا بولۇپ، تالانت ۋە سالاپەتتە تازا ۋايىگە يەتكەن ۋاقتى ئىدى.

ئۈچ كۈنلۈك يىغىن بەك ئۇزۇندەك بىلىندى. يىغىننىڭ ئەڭ ئاخىرقى كۈنى باش سېكرېتار ۋالتېر سىسۇلۇ بىرلەشمە پاسسىپ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى توغرىلۇق بىر پارچە ماقالە ئوقۇدى، بۇ يەنە «مەدەنىي قارشىلىق كۆرسىتىش» نۇتقى دەپمۇ ئاتىلىدىغان بولۇپ، مىللەتچى ھۆكۈمەتنىڭ ئىرقچىلىق قانۇن - قائىدىلىرىگە ئاشكارا قارشىلىق كۆرسىتىشنى مەقسەت قىلاتتى. بۇ پىلان مەلۇم دەرىجىدە 1946 - يىلىدىكى ھىندىستانلىقلارنىڭ دۇرباندىكى ھەرىكىتىگە تەقلىد قىلىنغانىدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ھۆكۈمەتتىن «ئالتە تۈرلۈك باراۋەر بولمىغان قانۇن» - «قاتناش ۋە مال - مۈلۈك ساقلاشنى چەكلەش قانۇنى»، «ئىرقىي ئولتۇراق رايون قانۇنى»، «سايلىغۇچىلار ۋەكىلى قانۇنى»، «كوممۇنىزمغا قارشى تۇرۇش قانۇنى» ھەمدە «بانىتۇلارنى باشقۇرۇش ئاپپاراتى قانۇنى» نى ئەمەلدىن قالدۇرۇشنى تەلەپ قىلماقچى بولدى. ئەگەر ھۆكۈمەت بۇ تەلەپنى رەت قىلسا، ئۇلار «قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى» نى قوزغىماقچى بولدى. دوكتور موروكا مەردانىلىك بىلەن سۆز قىلىپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ تەييارلىقى پۈتۈپ بولغانلىقىنى، ياۋروپالىقلار، ھىندىستانلىقلار ۋە باشقا رەڭلىك ئىرىقلار بىلەن بىرلىكتە باراۋەر ئاساستا مۇرىنى - مۇرىگە تىرەپ كۈرەش قىلىدىغانلىقىنى جاكارلىدى.

مانا ئەمدىلىكتە ماندىلا ئاخىر پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن

ھەمكارلىشىشقا ئاتلانغانىدى. يىغىندا ئۇ دەسلەپتە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل ئىش كۆرۈشى كېرەكلىكىنى، ھىندىستانلىقلار بىلەن ھەمكارلاشماسلىقىنى تەشەببۇس قىلدى. لېكىن، ئۇ ناھايىتى تېزلا مۇتلەق كۆپ ساندىكى كىشىلەرنىڭ ھەمكارلىشىشقا مايىل ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ياشلار ئىتتىپاقى رەئىسىنىڭ بىر قېتىملىق سۆزلىگەن نۇتقىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ تەشەببۇسىدا 180 گىرادۇس بۇرىلىش ھاسىل بولدى. ئۇ ياۋروپانىڭ سىرتىدىكى رايونلاردا فاشىستلارغا قارشى فىرونت تەشكىللەشنى مۇراجىئەت قىلدى ھەمدە جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ كوممۇنىزمىدىن قورقۇش كەيپىياتى زىيادە كۈچلۈك بولغانلىقتىن فاشىزمىنىڭ يوقۇق تېپىپ كىرىۋالغانلىقىنى بىلدۈردى. ئافرىقىلىقلار مۇشۇ قېتىملىق كۈرەشنىڭ ئاۋانگارت قىسمىغا، ھىندىستانلىقلار بىلەن باشقا رەڭلىك ئىرقىتىكى كىشىلەر مۇستەھكەم ئىتتىپاقداشقا ئايلىنىشى كېرەك ئىدى.

ناھايىتى روشەنكى، پاسسىپ قارشىلىق كۆرسىتىش ئىدىيەسى ھىندىستاننىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانىدى، لېكىن ئۇنىڭ ماھىيىتىگە بولغان تالاش - تارتىشلارمۇ ئاز ئەمەس ئىدى. مانىلا گەندى پارلامېنت رەھبىرىنىڭ «ھەقىقىي قۇربان بېرىش روھى يوق ئىكەنلىكى» نى تەنقىد قىلدى ھەمدە پاسسىپ قارشىلىق كۆرسىتىشنى بىر خىل سىياسىي قورال دېگەندىن كۆرە ئۇنى بىر خىل ئەخلاىي ساپلاشتۇرۇش جەريانى دېگەن تۈزۈك، دېگەننى جاكارلىدى. ماخاتما خارمچاد گەندىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان جەنۇبىي ئافرىقىلىق بىر ئەۋلاد ھىندىستانلىقلار مانىلا گەندىگە ئوخشاشلا ئەندىشىدە بولدى. لېكىن، كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ كۆپ سانلىق رەھبەرلىرىنىڭ قارىشىچە، گەندى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ۋاقىتدا ئافرىقىلىقلارغا سەل قارىغانىدى، ئۇلار بۇنى قاتتىق ئەيىبلەدى. كوممۇنىستلار پاسسىپ قارشىلىق كۆرسىتىشنى بىر خىل «روھىي كۈچ - قۇدرەت» ئورنىدا

ئەمەس، بەلكى بىر خىل ئاممىنى سەپەرۋەرلىككە كەلتۈرۈش ۋاسىتىسى، دەپ قارايتتى. ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ بىر قىسىم ئەزالىرى ھەتتا بۇ قېتىملىق ھەرىكەتنى ئومۇمىي جەھەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا زىيادە مۆتىدىل بولۇپ كەتتى، دەپ قارايتتى. كېيىن پېتېر مۇدا مۇنداق دېگەندى: «قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى ئىنقىلابقا زىت، چۈنكى «پاسسىپ» ھالەتتىكى قارشىلىق كۆرسىتىش بولغانلىقتىن، سىز قايتۇرما زەربە بېرەلمەيسىز.»

ماندىلا بولسا تېخىمۇ ئەمەلىيەتچىل ئىدى. ئۇنىڭدا ئەلۋەتتە گەندى تەشەببۇس قىلغان تەركىمدۇنيالىق روھى يوق ئىدى. «بەزى ھىندىستانلىقلار ماندىلانى گەندىگە ئوخشايدۇ دېيىشەتتى» دېگەندى ئۇنىڭ دوستى فاتىمە مىل: «مەن ئۇلارغا گەندى كىيىمىنى سېلىپ تاشلايدۇ دېگەندىم، لېكىن ماندىلا كىيىملىرىگە بەك ئامراق ئىدى.» ماندىلا گەندىنى ھۆرمەتلەيتتى، چۈنكى ئۇ — «جەنۇبىي ئافرىقا لىبېراللىق ھەرىكىتىنىڭ پېشۋاسى ئىدى.» 1948 - يىلى 2 - ئايدا گەندى قەستلەپ ئۆلتۈرۈلدى، ماندىلا بۇنىڭدىن چەكسىز قايغۇردى. لېكىن، ئۇ گەندىنىڭ كۈرەش ھەققىدىكى ساپلاشتۇرۇش نەزەرىيەسى كۆز قارىشىنى قوللىمايتتى. «مەن گەندىنىڭ زوراۋانلىق تۈسىنى ئالمىغان ئەندىزىسىنى دەخلى - تەرۈز قىلغىلى بولمايدىغان پىرىنسىپ، دەپ قارمايمەن» دېگەندى ئۇ: «ئۇ پەقەت ھەر يەرنىڭ شارائىتىغا بېقىپ ئىش كۆرۈش نەتىجىسىنىڭ بىر خىل ئىستراتېگىيە ۋاسىتىسى ئىدى.»

ئۇ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىگە ناھايىتى يۇقىرى ئۈمىد باغلىغانىدى: ئۇ بۇنىڭ بىر قېتىملىق ناھايىتى ئۈنۈملۈك ھەرىكەت بولىدىغانلىقىغا ئىشەنەتتى. مۇشۇ قېتىملىق ھەرىكەت ئارقىلىق ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى يا ھۆكۈمەتنى بويسۇندۇرالايتتى، يا بېلەت تاشلاش ئارقىلىق بۇ نۆۋەتلىك ھۆكۈمەتنى تەختتىن غۈلتىۋېتەلەيتتى. لېكىن، كوممۇنىستىك

پارتىيەگە ئوخشاش ئۇ بۇ قېتىملىق ھەرىكەتنى ئاممىنى تەربىيەلەشنىڭ بىر خىل ۋاسىتىسى ئورنىدا كۆردى ھەمدە بۇنىڭغا ئەگىشىپ تېخىمۇ كەسكىن بولغان توقۇنۇش پەيدا بولىدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى. جوئى سىلوۋ مانتېلاننىڭ جاپالىق ئىنقىلابىي كۈرەشنى باشتىن كەچۈرمەيمۇ ھۆكۈمرانلار سىنىپىنى ئۆزگەرتەلەيدىغانلىقىنىڭ قۇرۇق خام خىيال ئەمەسلىكىنى ئېتىراپ قىلدى.

1952 - يىلى 1 - ئايدا پىلان چاقماق تېزلىكىدە يولغا قويۇلدى، بۇ قېتىملىق ھەرىكەت ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىلگىرىكى سالماق ئۇسلۇبىدىن ئاسمان - زېمىن پەرقلىنەتتى. مانتېلا مارتىيو، ئىزمىز مىل ۋە سىنگى قاتارلىقلار بىلەن تۆت كىشىلىك بىر گۇرۇپپا تەشكىللەپ، باش مىنىستىر مالنەنگە ئورتاق خەت يېزىپ، ئالتە تۈرلۈك باراۋەر بولمىغان قانۇننى ئەمەلدىن قالدۇرۇشنى تەلەپ قىلدى. باش مىنىستىرنىڭ كاتىپى ھۆججەتنى قولغا ئالغاندىن كېيىن: «ئىرقىلار ئارىسىدىكى پەرق ئەزەلدىن ئاشۇنداق بولۇپ كەلگەن، بۇنى بىز كەلتۈرۈپ چىقارمىغان» دېدى ھەمدە يېڭى قانۇننىڭ قوغداشچانلىققا ئىگە ئىكەنلىكىنى، ئېزىش، باستۇرۇش خاھىشى ۋە يول قويۇش يۈزلىنىشىنىڭ يوق ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. موروكا بىلەن سىسۇلۇ تەلپىنى قايتا بايان قىلدى ھەمدە «تەنھەرىكەت يىغىنىنىڭ تىنچ شەكىلدە ئېلىپ بېرىلىدىغانلىقى» غا ۋەدە بەردى.

ماندىلا ناھايىتى تېزلا كەلگۈسىدىكى قوشۇنغا رەھبەرلىك قىلىدىغان شەخسكە ئوخشاپ قالغانىدى. 1952 - يىلى 5 - ئاينىڭ 31 - كۈنى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىجرائىيە كومىتېتى ئىلزابېت پورتىدا يىغىن ئېچىپ، پائالىيەتنىڭ 6 - ئاينىڭ 26 - كۈنى ئۆتكۈزۈلىدىغانلىقىنى ئېلان قىلدى. ئۇلار پات ئارىدا ئامېرىكىغا بىر يىللىق كېتىدىغان مارتىيو پىروفېسسورنى ئۆزىتىپ قويۇش ئۈچۈن زىياپەت

ئۆتكۈزدى. مارتىيونىڭ ئوغلى جوئىنىڭ ئەسلەپ بېرىشىچە، ماندىلا ئەينى چاغدا ئۆزىنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ بىرىنچى نۆۋەتلىك قارا تەنلىك پىرىزدېنتى بولىدىغانلىقىنى ئېيتقان. ناھايىتى روشەنكى، ئۇ ئۆزىنى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئەڭ ئالدىنقى قاتاردىكى ئورنىغا قويۇپ، ھەرىكەتتە پىدائىيلارغا رەھبەر بولۇشتەك مۇھىم ۋەزىپىنى زىممىسىگە ئېلىشنى، پۈتۈن مەملىكەت بويىچە پائالىيەت تەشكىللەشكە مەسئۇل بولۇشنى قارار قىلغانىدى. بۇ، ئۇنىڭ بىر ھەربىي سالاهىيىتىدە پۈتۈن مەملىكەت خەلقىنىڭ كۆز ئالدىدا دائىم نامايان بولۇشىغا يول ئاچقاندى.

«پىدائىيلار كۈنى»، يەنى ھەرىكەت باشلىنىشتىن تۆت كۈن بۇرۇن ماندىلا ماشىنىسىنى ھەيدەپ دۇربانغا باردى، ئۇ 10 مىڭ كىشىلىك ئاممىغا نۇتۇق سۆزلىمەكچى ئىدى. بۇ — تا ھازىرغىچە ئادەم سانى ئەڭ كۆپ بىر قېتىملىق نۇتۇق سۆزلەش ھېسابلىناتتى. ئەمەلىيەتتە بۇ قېتىملىق نۇتۇق ئانچە ئاممىباب بولمىغىنى بىلەن، پۈتكۈل نۇتۇق جەريانى ناھايىتى خۇشال كەيپىياتتا ئېلىپ بېرىلدى، ئۇزاققىچە گۈلدۈراس ئالقىش سادالىرى توختىمىدى. ئۇ نۇتۇق ئاڭلىغۇچى ئاممىغا ئۆزلىرىنىڭ تارىخ يېزىۋاتقانلىقىنى ئېيتتى. بۇ — ئۆكتەبىرلەرنىڭ ئاممىغا قوللىنىدىغان ئەڭ ئۈنۈملۈك، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئوخشىمىغان ئىرقىلار ئورتاق قاتنىشىدىغان بىر قېتىملىق ھەرىكەت بولۇپ قالاتتى.

6 - ئاينىڭ 26 - كۈنى قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى باشلاندى. ماندىلا يوسېف كاپارىيا ۋە ۋالتېر سىسۇلۇ بىلەن بىرلىكتە يوهاننىسبۇرگ ئەتراپىدىكى كانچىلىق بازىرى بوكسبۇرگقا باردى. بۇنىڭدىن بۇرۇن ئۇ ئۆزى تونۇيدىغان بىر يەرلىك سوتچى بىلەن بىر قېتىم ناھايىتى ئۇزۇن سۆھبەتلەشكەندى، شۇڭا ۋاقىت ئازراق كەينىگە سۈرۈلۈپ كەتتى. بوكسبۇرگدا 52 نەپەر پىدائىي ئافرىقىلىقلار توپلىشىپ

ئولتۇراقلاشقان رايوننىڭ دەرۋازىسىنىڭ سىرتىغا ئولمىشۇلغاندى، ئۇلار ئىجازەت ئېلىشنى كۈتمەيلا دەرۋازىدىن كىردى، ئۇلارغا باش بولغىنى نانا ستا ستا بولۇپ، نەچچە يۈزلىگەن قوللىغۇچى ئۇنى ئوربۇپلىشقاندى. ئۇلار قوللىنىڭ بېغىشىغا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ بەلگىسىنى ئېسىۋېلىشقان بولۇپ، بۇ بەلگىلەرنىڭ قارا رەڭلىكى خەلققە، يېشىل رەڭلىكى يەر - زېمىنغا، سېرىق رەڭلىكى جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئالتۇنغا ۋەكىللىك قىلاتتى. ئۇلار شاد - خۇراملىق ئىلكىدە باش بىرىمىنى چىقىرىشىپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ سىمۋوللۇق شەكلىدە ھۆرمەت - ئېھتىرام بىلدۈرەتتى ھەمدە ئۈمىد ناخشىسىنى يۇقىرى ئاۋازدا توۋلاپ: «ئىشكىنى ئاچقىن مالىن، بىز ئىشكىڭنى چېكىۋاتىمىز» دەپ چۇقان سېلىشاتتى. ماندىلا تولىمۇ تەمكىنلىك بىلەن ئۇلارغا قاراپ تۇراتتى. ئۆزى يىراقتا تۇرسىمۇ، لېكىن ھەربىيلەرگە خاس سۈر - ھەيۋە كەيپىيات ئۇنىڭ كۆزىنى ئالاچەكمەن قىلىۋەتكەنىدى. تەقى - تۇرقى ئۇنىڭ مۇشۇ قېتىملىق كۈرەش بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىگە سىمۋول قىلىنغاندەك قىلاتتى. ئۇ تولىمۇ مەغرۇر، كۆرەڭ ئىدى، شۇنداقلا يەنە بۇ قېتىملىق ھەرىكەتكە بارلىق ساداقىتىنى بېغىشلىغانىدى. مەيدانغا ئالدىنلا ئورۇنلىشىپ بولغان ساقچىلار پىدائىيلارنى قولغا ئالدى، ئۇلارنى باغلىغان پېتى بىرونپۇنكقا ئىتتىرىپ چىقىرىپ، ئۈدۈل تۈرمىگە ئاپىرىپ سولۇۋەتتى.

ماندىلا ھاياتىدىكى تۇنجى قېتىملىق تۈرمىگە قامىلىش خەۋپىگە دۇچ كېلىش ئالدىدا تۇراتتى. ھەرىكەت باشلانغان كۈنى ئاخشىمى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى يوهاننىسبۇرگتىكى كىيىم - كېچەك زاۋۇتىنىڭ زالىدا يىغىن ئاچتى. كېچىدە يۈرۈشنى مەنى قىلىش بۇيرۇقى كېچە سائەت 11دە باشلاندى، ئافرىقىلىق بىر توپ كىشى كوچىدا كېنىپ بارغاندا ساقچىلار ئۇ يەرنى ساقلاپ ياتقاندى، ئۇلار قاتارلىشىپ تۇرۇپ، تۆمۈر

مېدىيا ۋاسىتىلىرى تەشۋىقات جەھەتتىن ئازراقمۇ قوللىمىدى. ئۇ قىزىققان رادىكاللارنىڭ ئۆز رازىلىقى بىلەن بىرلىككە كەلگەن باشقۇرۇشقا بويسۇندۇرۇشنىڭ نەقەدەر قىيىنلىقىنى تونۇپ يەتتى. «ئامما قارشى تۇرىدىغان ھەرىكەتنى قوللانغاننىڭ پايدىسى يوق» دەيدۇ ئۇ: «چۈنكى، سىز ئۇنداق ھەرىكەتنى يولغا قويۇشقا ئامالسىز قالسىز». تىلغا ئېلىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇكى، ھەرىكەت ئەڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك بولغان جاي — كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ كۈچى ئەڭ كۈچلۈك بولغان يوهاننسسبۇرگ بولماستىن، بەلكى كېيىنكى ئۆلكىسى بولدى. پىدائىيلارنىڭ يېرىمى مۇشۇ رايوندىن چىققانىدى، چۈنكى ئىلزابېت پورتىدىكى زاۋۇتلارنىڭ مۇھىتى شۇ رايوندىكى ئاھالىلەرنىڭ نارازىلىقىنى قوزغىغانىدى.

ماندىلا بەكلا ئۈمىدۋار دەك كۆرۈنەتتى. ئۇ 1952 - يىلى 8 - ئايدا تارقىتىلغان «دۇمباق» ژۇرنىلىدا ماقالە ئېلان قىلىپ مۇنداق دېگەنىدى:

مەن بۇ ئالتە تۈرلۈك تەڭسىزلىك قانۇنى ئۈزۈل - كېسىل ئەمەلدىن قالدۇرۇلغۇچە ھەرىكەتنى داۋاملاشتۇرۇش قارارىغا كەلدىم. ئەگەر دۆلەت پىلان كومىتېتى باشقىچە پىكىردە بولسا، غەيرىي ياۋروپا خەلقىنىڭ ئەركىنلىكى ۋە مىللىي مۇستەقىللىق كۈرىشى توختاپ قالمايدۇ.

بۇ قېتىملىق ھەرىكەت قارا تەنلىكلەرگە يېڭىچە كۈچ - قۇدرەت ۋە ئىشەنچ ئاتا قىلدى؛ ماندىلا يەنە بۇ قېتىملىق ھەرىكەتنىڭ ئۇلارنىڭ تۈرمىگە قامالغانلىق ئار - نومۇسىنى يۇيۇپ تاشلاشقا ياردىمى بولغانلىقىغا دىققەت قىلدى. «بۇ قېتىملىق قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىدىن كېيىن» دەيدۇ ماندىلا كېيىن يازغان ئەسلىمىسىدە: «تۈرمىگە قامىلىش ئافرىقىلىقلارنىڭ شان - شەرىپىنىڭ بەلگىسى بولۇپ قالدى.» لېكىن، ھۆكۈمەت بۇنىڭدىن بۇرۇن ئالدىنلا تەپىرلىق كۆرۈپ

قويمغاچقا قاتتىق زىيان تارتتى. بۇ قېتىم ئاق تەنلىك ئۆكتىچىلەرنىڭ ياردىمىدە ئالدىنلا كۈرەش تەييارلىقى كۆرۈلۈپ، پۇرسەت كۈتۈپ ئىنتىقام ئېلىش پىلانلاندى. كۆپ سانلىق ئىنگىلىز تىلىدا سۆزلىشىدىغان سايلىغۇچىلارغا ۋەكىللىك قىلىدىغان بىرلەشمە پارتىيە ئىككى پارلامېنت ئەزاسىنى ئەۋەتىپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنى توختىتىشنى تەلەپ قىلدى ھەمدە پات ئارىدا بولىدىغان سايلامدا ئۇلارنى قوللايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئۇلاردىن يېڭىباشتىن ھوقۇقنى قولغا كەلتۈرگەندىن كېيىن، بۇرۇن ماقۇللانغان قانۇنلارنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشقا ۋەدە بېرىشنى تەلەپ قىلدى. لېكىن، ئۇلارنىڭ بۇ تەلىپى رەت قىلىندى، شۇنىڭ بىلەن سۆھبەت توختاپ قالدى. لىبېرالستلار پارتىيەسىنىڭ رەھبىرى، ۋىليام باررىنگېر بىلەن پارلامېنت ئەزاسى خونورد جونى ماندىپلا قاتارلىقلارنى ئاگاھلاندۇرۇپ، قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى سەۋەبلىك، ئۇلارنىڭ ئاق تەنلىكلەرنىڭ قوللىشىدىن ئايرىلىپ قالدىغانلىقىنى ئېيتتى. لىبېرالستلار پارتىيەسىنىڭ ئىرق مۇناسىۋىتى تەتقىقات ئورنىمۇ نارازىلىقىنى ئىپادىلىدى. ماندىپلا ئەسلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئۇلار بىزگە — ئەپەندىلەر، سىلەرنىڭ نارازىلىقىڭلارنى بىلدۈرۈشتىكى ئەڭ ياخشى يول بۇ ئەمەس. ھەرىكىتىڭلارنى يىغىشتۇرۇۋېلىڭلار، — دېدى. بىزنىڭ رەت قىلىشىمىزغا ئۇچرىغاندىن كېيىن بىزگە ھۇجۇم قوزغىدى.» لېكىن، لىبېراللار پارتىيەسىدىكى ئاق تەنلىكلەرنىڭ باشقۇرۇشىدىكى «دېلەن كۈندىلىك پوچتا گېزىتى» ماندىپلانى ناھايىتى خۇشال قىلدى. بۇ گېزىتنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنى ئاشكارىلاش دەرىجىسى ئوڭ قاناتلارنىڭ «يېڭى دەۋر» ژۇرنىلى (ئىلگىرىكى نامى «قوغدىغۇچىلار گېزىتى» ئىدى) دىن نۆۋەن تۇرمىدى.

قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى ھۆكۈمەتنىڭ تېخىمۇ

دەھشەتلىك قانۇنلارنى يولغا قويۇشى ئۈچۈن باھانە بولۇپ بەردى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەينى يىلى ھىندىستاندا گەندىنىڭ پاسسىپ قارشىلىق كۆرسىتىشىگە ئۇچرىغان ئەنگىلىيەگە ئوخشىمايدىغان يېرى، جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتىنىڭ توسقۇنلۇق كۈچى كۆپ ئاجىز ئىدى.

7 - ئايدا ساقچىلار ئافرىقا ۋە ھىندىستان رەھبەرلىرىنىڭ ئۆيى ۋە ئىشخانىسىغا ھۇجۇم قىلىپ، زور مىقداردىكى ھۆججەتلەرنى قولغا چۈشۈردى. ساقچىلار ترانسىۋالدىكى ھىندىستانلىقلار مەجلىسىنى ئاقتۇرغاندا پوزىتسىيەسى ناھايىتى دوستانە بولدى. يوسېفنىڭ ئايالى ئامىنە كاچارى تېخى ئۇلارنىڭ ئالدىغا چاي ۋە ساندۇنۇچ قويدى ھەمدە ئۇلارنى ئانچە مۇھىم بولمىغان ھۆججەتلەرنى ئاقتۇرۇشقا يېتەكلىدى. ئەخمەد كاتارادا بولسا مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، يەنە بىر جازىدىكى مۇھىم ھۆججەتلەرنى باشقا يەرگە يۆتكەۋەتتى. ماندىپلا ئەينى يىلدىكى ساقچىلار بىلەن كوسادا چاي ئىچكەچ پاراڭلاشقان ھالەتنى ئەسكە ئالغاندا كۆڭلى تولىمۇ سۆيۈنۈپ كېتەتتى. لېكىن، مۇشۇ قېتىملىق ھۇجۇمدىن كېيىن بۇنىڭدىنمۇ دەھشەتلىك يەنە بىر قاتار ھەرىكەتلەر يۈز بەردى. 7 - ئاينىڭ 30 - كۈنى، ماندىپلا «كوممۇنىزمغا قارشى تۇرۇش قانۇنى» غا قارشى تۇرغانلىقى ئۈچۈن قولغا ئېلىندى، بۇنىڭدىن باشقا پۈتۈن مەملىكەت بويىچە قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنىڭ رەھبەرلىرىدىن يەنە 20 نەپەر كىشى تەڭ قولغا ئېلىندى.

بۇ 21 كىشىنىڭ ھەممىسى كېپىللىككە قويۇپ بېرىلدى ھەمدە 9 - ئايدا يوهاننىسبۇرگتىكى يەرلىك سوت مەھكىمىسىدە سوتلاندى، باش سوتچى فرانسىس رامپاۋ ئىدى. ئوخشىمىغان ئىرقىتىن كەلگەن بۇ كىشىلەر ۋارالڭ - چورۇڭ قىلىشقىنچە سوتخانغا يىغىلدى. لېكىن، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئىتتىپاقلىق دوكتور موروكا تەرىپىدىن ئېغىر دەرىجىدە بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىدى. ئۇ ئۆزى ئۇچرىغان شىكايەتلەردىن قاتتىق ساراسىمگە

چۈشتى، شۇڭا ئۆزى ئۈچۈن مەخسۇس ئادۋوكات تەكلىپ قىلدى. ماندېلا سوت ئېچىلىشتىن بىر كۈن بۇرۇن گەپ قىلىپ بۇنداق قىلماسلىققا نەسىھەت قىلدى. موروكا بۇرۇن بۇنىڭغا قىلچە قارشى تۇرمىغان بولسىمۇ، لېكىن: «قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنى مېنىڭ ماقۇللۇقىمدىن ئۆتكۈزۈمىدىڭلار» دەپ ئۇلارنىڭ كوممۇنىستلار بىلەن ھەمكارلاشقانلىقىنى ئەيىبلدى. موروكا باش سوتچى فرانسىس رامپاۋنىڭ ئالدىدا، ئۆزىنىڭ قارا تەنلىكلەرنى ئاق تەنلىكلەر بىلەن باراۋەر دەپ قارىمايدىغانلىقىنى ئېيتتى. كەينىدىن يەنە باشقا جاۋابكارلارنىڭ ئىچىدىكى سىسۇلۇ بىلەن دادۇنى ئۆز ئىچىگە كوممۇنىستلارنى تاكى سوتچى توختاشقا بۇيرۇق بەرگۈچە بىرمۇبىر كۆرسىتىپ بەردى.

موروكانىڭ ئاسىيلىقى ماندېلا ئۈچۈن ناھايىتى ئېغىر زەربە بولدى، ئۇ موروكانى ئەپۈ قىلىۋېتىشكە ئامالسىز ئىدى: «ئۇنىڭ ئەڭ چوڭ خاتالىقى ئۆز مەنپەئەتىنى كولىپىكتىپ ۋە خەلقنىڭ ئالدىغا قويغانلىقىدا ئىدى.» لېكىن، ماندېلا موروكانىڭ ئىلگىرىكى جاسارىتى ۋە پەم - پاراستىنى ئېتىراپ قىلاتتى. ئۇ يەنە شۇنىمۇ تونۇپ يەتتىكى، موروكا نىسبەتەن باياشات ئىدى، ھەرىكەتكە قاتناشقانلارنىڭ ئىچىدىكى ھېچنېمىسى يوق كۆك نامراتلارغا سېلىشتۇرغاندا ئۇنىڭ يوقانغان نەرسىلىرى تېخىمۇ كۆپ ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭ يەنە نۇرغۇن ئاق تەنلىك دوستلىرى بار ئىدى. كېيىن ماندېلا ئۆزىگە خائىنلىق قىلغان نۇرغۇن كىشىلەرنى ئەپۈ قىلىۋەتكەندەك ئۇنىمۇ ئەپۈ قىلىۋەتتى. تۈرمىدە يازغان بىيوگرافىيەسىدە ئۇ موروكانى ئىنتايىن يېقىملىق تىل بىلەن تەسۋىرلىگەنىدى، كېيىن يەنە تېخى ئۇنى تۇنجى بالىسى زېنىغا دىنىي تەربىيە بېرىشكە تەكلىپ قىلدى. لېكىن، باشقىلار ئۇنىڭغا ماندېلادەك كەڭچىلىك قىلمىدى. سوتچى فرانسىس رامپاۋنىڭ ئادىللىقى ماندېلانى ناھايىتى ئەسىرلەندۈردى. ئويلىمىغان يەردىن، قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنىڭ رەھبىرى جىنايىتى بار دەپ بېكىتىلدى؛ توققۇز

ئايلىق قاماق جازاسى ۋە ئېغىر ئەمگەككە سېلىش جازاسى بېرىلىپ، ئىككى يىل كېچىكتۈرۈپ ئىجرا قىلىنىشقا ھۆكۈم قىلىندى، ھۆكۈم خېلى رەھىمدىللىك بىلەن چىقىرىلغانىدى. باش سوتچى فرانسىس رامپاۋ جاۋابكارنىڭ «قانۇندا بەلگىلەنگەن كوممۇنىزم» جىنايىتى بىلەن ئەيىبلەنگەنلىكىنى تەكىتلىدى. لېكىن، كۆپچىلىككە مەلۇم بولغىنىدەك، بۇنىڭ كوممۇنىزم بىلەن ھېچقانداق ئالاقىسى يوق ئىكەنلىكىنى ئۇ ئۆزىمۇ ئېتىراپ قىلغانىدى.

روشەنكى ھۆكۈمەتنىڭ كوممۇنىزمغا بولغان تەبىرى ئەمەلىيەتكە خىلاپ ئىدى. لېكىن، بۇ ئۇلارنىڭ باشقا يەردىن كوممۇنىزمغا قارشى كۈچلەرنىڭ، بولۇپمۇ سوغۇق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشى كۈنسېرى كەسكىنلىشىۋاتقان ئامېرىكىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىشىگە ياردەمى بولاتتى. 1952 - يىلى ماندىپلا قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى ئېلىپ بېرىلىۋاتقان مەزگىلدە، جەنۇبىي ئافرىقىنى زىيارەت قىلغان ئامېرىكىلىق قارا تەنلىك سىياسىيون، دوكتور ماكس ئىيۇگىن بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى ۋە سوغۇق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشى خۇمارلىرىنىڭ ھېس - تۇيغۇلىرى بىلەن تونۇشتى. ئىيۇگىن بۇرۇن شەرقىي كېيىپ ئۆلكىسىدە ناھايىتى ئۇزاق مەزگىل تۇرغان ھەمدە گوۋىن مېنىكىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بىرقانچە قارا تەنلىك ياشلارنى كوممۇنىستىك پارتىيەگە كىرىشكە سەپەرۋەر قىلغانىدى. لېكىن، ئامېرىكىغا قايتىپ كەتكەندىن كېيىن تا ھازىرغىچە كوممۇنىستىك پارتىيەگە ئەسەبىيلەرچە قارشى تۇرۇپ كېلىۋاتاتتى. يوهاننىسبۇرگتىكى بانئۇ يىغىن مەركىزىدىكى بىر قېتىملىق يىغىندا ئۇ نۇتۇق سۆزلىدى. نۇرغۇن قارا تەنلىك سىياسىيونلار ۋە مۇھىم ئەربابلار ئۇنىڭ نۇتقىنى ئاڭلىغىلى كەلدى، بۇلارنىڭ ئىچىدە ماندىپلامۇ بار ئىدى. ماندىپلانىڭ ئەسەپ بېرىشىچە، ئىيۇگىننىڭ نۇتقىنىڭ تىخ ئۈچى كوممۇنىزمغا قارىتىلىپ، يىغىنغا قاتناشقان سەرخىللارنىڭ ئۇزاققىچە ئالقىشىغا

ئېرىشىشى بىلەن ئاخىرلاشقان. لېكىن، ماندىلاننىڭ دوستى، ئۇنىڭ ئورلاندودىكى قوشنىسى بانى ئىنكانا قايتۇرما زەربە بېرىپ، ئىيۇگىنىنى قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىگە سۈكۈت قىلىش پوزىتسىيەسى تۇتۇشى كېرەكلىكىنى كۆرسىتىپ بەردى، شۇنداقلا ئامېرىكا سودا ساھەسىدىكىلەرنىڭ مەنپەئەتگە يامان تەسىر پەيدا قىلدى. ماندىلا شۇ چاغدىكى ئىشلارنى سۈرەتلەپ مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ نۇتۇق سۆزلىگۈچى ئەزىز مېھمانغا جەڭ ئېلان قىلىپ، ئامېرىكىدىكى كاتېل، توراس ۋە دۆلەت ھالقىغان شىركەتلەرنىڭ تراگېدىيەلىرىنى كۆرسىتىپ بەردى، ئىيۇگىنىنىڭ بىزنى سوغۇق مۇناسىۋەتلەر ئورۇشىغا سۆرەپ كىرىش غەربىنى بىتچىت قىلدى.»

7 - ئاينىڭ ئاخىردا ماندىلا باشقا رەھبەرلەر بىلەن قولغا ئېلىنغاندا، ھۆكۈمەت قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنى تىنچىتىش قارارىغا كەلدى. ماندىلاننىڭ قارىشىچە، ئەينى چاغدا قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى باسقۇچىغا بولمايدىغان دەرىجىگە بېرىپ يەتكەندى، بولمىسا قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى تەشكىلاتى پۈتۈن مەملىكەتتە ئۆز سىياسىتىنى يولغا قويمايتتى. ھۆكۈمەتنىڭ ئاساسلىق باستۇرۇش ۋاسىتىسى ھەرىكەت رەھبەرلىرىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدە ۋەزىپىگە تەيىنلىنىشىنى چەكلەش ياكى يىغىنلارغا قاتنىشىشىنى توسۇش ئىدى. 5 - ئايدا كوممۇنىستىك پارتىيە ئەزاسى ماكسىنىڭ ترانسۋالدىكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەئىسلىكىگە تەيىنلىنىشى چەكلەندى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ماندىلاننى ئۆزىنىڭ ۋارىسى بولۇشقا تەۋسىيە قىلدى. ماندىلا مىللەتچىلىككە قۇتراتقۇچى سىياسىيون سەيپىرىپىل مارۇپىنىڭ قارشى تۇرۇشىغا ئۇچرىدى، كەينىدىن ھەربىي ئىشلار تەشكىلاتىنىڭ بافابىكىيا ئىسىملىك رەھبىرىمۇ قارشى تۇردى. لېكىن، ئويلىمىغان يەردىن ھەربىي ئىشلار تەشكىلاتىنىڭ بىر چىرايلىق قىز ئەزاسى: «ماندىلا شىلەپسىنى ئۆيۈمگە چۈشۈرۈپ قويسا مەن

قانداقمۇ ئۇنى ئەيسىلىيە لەيمەن؟» دەيدۇ. بۇ گەپتىن مەندىلا قاتتىق ھەيران قالدى. شۇ يىلى 10 - ئايدا ئۇ ھەممىنى بېسىپ چۈشىدىغان ئەۋزەللىكى بىلەن رەئىسلىك ئورنىغا چىقتى. ئەپسۇس، ئۇنىڭ مۇۋەپپەقىيىتى ئۇزاققا بارمىدى: 12 - ئايدىن باشلاپ مەندىلا بىلەن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ باشقا 51 نەپەر رەھبىرىنىڭ ھەرقانداق يىغىنىغا يېرىم يىلغىچە قاتنىشىشى، بىرلا ۋاقىتتا ئىككى ياكى ئۈچتىن كۆپ ئادەملەرنىڭ پاراخلىشىشى، رۇخسەتسىز يۇھاننىسبۇرگتىن ئايرىلىشى چەكلەندى. ئۇنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىكى ۋەزىپىسى قانۇنسىزلىققا ئايلانغانىدى. لېكىن، ئۇنىڭ رەھبەرلىك ۋە ئەمەلىي ئىش قىلغۇچىلىق سالاھىيىتى ئاستا - ئاستا مۇقىملىشىپ قالدى.

قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنىڭ يالقۇنى تەدرىجىي ئۆچۈپ قالدى. 10 - ئايدا قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى يەنە بىر قېتىم ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچرىدى. ئىلزابېت پورتى ۋە شەرقىي لوندون رايونلىرىدا كۆتۈرۈلگەن توپىلاڭدا بىرقانچە گۇناھسىز ئامما ھاياتىدىن ئايرىلدى، بۇنىڭ ئىچىدىكى زىيانكەشلىككە ئۇچرىغۇچىنىڭ بىرسى ئايال موناخ ئىدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى دەرھال بارلىق ئاق تەنلىك ۋە قارا تەنلىك بەختسىزلىككە ئۇچرىغۇچىلارنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرىدىن ھال سورىدى. بۇ قېتىملىق قاراملىق، ئالدىراغچۇلۇق سەۋەبىدىن كېلىپ چىققان بۇ بەختسىزلىكنىڭ ئۆزلىرىگە چوڭقۇر ئازاب ئېلىپ كەلگەنلىكىنى ئېيتتى ۋە ھۆكۈمەتنىڭ قەستەن بۇزغۇنچى ئۇنسۇرلارنى ئىشقا سېلىپ بۇ ئىشنى كەلتۈرۈپ چىقارغانلىقىنى ئەيىبلدى (ھۆكۈمەتنىڭ راست شۇنداق قىلغان - قىلمىغانلىقى دەلىللەنمىدى). ھالبۇكى، بۇ قېتىملىق توپىلاڭ قارشىلىق كۆرسەتكۈچىلەرنىڭ زوراۋانلىق قىلماسلىق ئىدىيەسىنى بەربات قىلدى ھەمدە ھۆكۈمەتنىڭ مەنى قىلىش بۇيرۇقى چۈشۈرۈشى ئۈچۈن يېڭى

باھانە بولۇپ بەردى.

12 - ئايدا «ئاممىۋى بىخەتەرلىك قانۇنى» ۋە «جىنايىتى ئىشلار قانۇنىغا تۈزىتىش كىرگۈزۈش قانۇن لايىھەسى» قەستەن قانۇنغا خىلاپلىق قىلىش قىلمىشلىرىغا قارىتا تېخىمۇ قاتتىق جازالاش تەدبىرلىرىنى ئوتتۇرىغا چىقاردى ۋە بۇنداق قىلمىشنى سادىر قىلغانلارغا ئۈچ يىللىق قاماق جازاسى ۋە قامچىلاش جازاسى بېرىش بېكىتىلدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى يەنە بىر قېتىم دەۋرەپ كەتتى. ماندىپلا كېيىن ئوچۇق - يورۇقلۇق بىلەن مۇنداق دەيدۇ: «بىز ئەزەلدىن بۇنداق قاتتىق جازا بېرىلىشىنى تەسەۋۋۇر قىلىپ باقمىغاندۇق.» كېيىنكى يىلى ماندىپلا دوكلاتتا يەنە مۇنداق دەيدۇ: «قارشىلىق كۆرسىتىش دولقۇنى مۇقەررەر كەينىگە چېكىنەتتى. بىز ۋاقىتنىچە ھەرىكەتنى توختىتىپ، ۋەزىيەتنى قايتىدىن كۆزىتىشكە مەجبۇر بولدۇق.»

ناھايىتى قىسقا بىر مەزگىل ۋاقىت ئىچىدە قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى زور كۆلەمدە قوللاشقا ئېرىشكەندەك قىلاتتى. 12 - ئاينىڭ بېشىدا پاتىرىك دېنكىن، يەنى ياش ئالدىنقى مۇستەملىكە ئەمەلدارى، جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ سابىق گۇبېرناتورىنىڭ ئوغلى كۈرەشكە قاتناشتى. دېنكىن ناھايىتى قاپ يۈرەك ئىدىئالزمچى ئىدى، جون باكىنچە قەھرىمانلىق ئوبرازىغا نىسبەتەن بالىلارچە بىر خىل قىزغىنلىق بار ئىدى. ئۇ كوممۇنىستىك پارتىيەگە كۈچلۈك قارشى تۇراتتى، شۇنداقلا يەنە گەندىنىڭمۇ چوقۇنغۇچىسى ئىدى. ماندىپلا بىلەن يۈسۈپ كاپچارى ئۇنى قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىگە قاتنىشىپ ئاق تەنلىكلەرگە ئۈلگە بولۇشقا قايىل قىلدى. «پاتىرىك دېنكىننىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىگە قاتنىشىشى تەڭرىنىڭ سوۋغىسى ئىدى» دەيدۇ كاپچارى: «بۇ، بىزنىڭ ھەرىكىتىمىزنىڭ مىللەتچىلىككە قاراپ تەرەققىي قىلىشىنى چەكلىدى.» دېنكىن، مانىلا گەندى (دېنكىن مانىلا گەندىنى بۇ ھەرىكەتكە قاتنىشىشقا قايىل قىلغانىدى) ۋە نەچچە يۈز كىشى ئىجازەت بېرىلمىگەن

ئەھۋال ئاستىدا يۈھاننىسبۇرگ ئەتراپىدىكى گېمىستون رايونىغا كىرگەنلىكى ئۈچۈن قولغا ئېلىندى. ئىش ئاشكارىلانغاندىن كېيىن، نۇرغۇن قارا تەنلىكلەر دېنكىننىڭ جاسارىتىدىن قاتتىق تەسىرلەندى. دېنكىن تۈرمىگە كىرگەندىن كېيىن مەندېلا، كاچارىيا ۋە دادۇلار كېلىپ ئۇنىڭغا ئامەت تىلىدى. لېكىن، باشقا ئاق تەنلىكلەر ئۇلار ئارزۇ قىلغاندىكىدەك دېنكىنغا ئەگەشمىدى. شۇنىڭ بىلەن دېنكىننىڭ ئىتتىپاقداشلىق ئورنى ناھايىتى ئوڭايسىز ئەھۋالغا چۈشۈپ قالدى. سوتخانىدا دېنكىن ئۆزىنى گۇناھسىز دەپ ئاقلدى، جىنايىتى بارلىقىغا قارىتا چىقىرىلغان ھۆكۈمگە قارشى بېرىلگەن نارازىلىق ئەرزىمۇ قايتۇرۇۋېتىلدى. لېكىن، ئۇ جىنايى جازا مۇددىتىنى ئالتە ئاي تولۇق تۈشتۈرمىدى. تۈرمىدىن چىققاندىن كېيىن دېنكىن كوممۇنىزمنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدە تەسىر پەيدا قىلىشىدىن قاتتىق ئەنسىرىدى. كېيىن ئۇ يېڭى لىبېرالستار پارتىيەسىگە ئەزا بولدى، ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئەڭ كۈچلۈك رەقىبىگە — پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ ئەزاسىغا ئايلاندى. لېكىن، مەندېلا ئۇنىڭ جاسارىتىگە ئىزچىل قايىل بولۇپ كەلدى.

1952 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنىڭ پەردىسى يېپىلدى، ئالتە ئايلىق مۆجىزىنىڭ ئاياغلاشقانلىقى جاكارلاندى. سىياسىيونلار بىلەن تارىخشۇناسلار بۇ قېتىمقى ھەرىكەتنىڭ غەلبە ياكى مەغلۇبىيەت بىلەن ئاخىرلاشقانلىقى ئۈستىدە تالاش - تارتىش قىلىشتى. لېكىن، مەندېلانىڭ قارىشىچە، بۇ ھەرىكەتنىڭ تەسىرى شەرقىي كېيىپ ئۆلكىسىدىن باشقا شەھەر ۋە بازارلارنىڭ دائىرىسىدىن ھالقىيالمايدى. لېكىن، ئۇ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنىڭ بىر قېتىملىق «غايەت زور مۇۋەپپەقىيەت» ئىكەنلىكىنى جاكارلىدى. چۈنكى، بۇ ھەرىكەت ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئەزالىرىنىڭ سانىنى مىسلى كۆرۈلمىگەن

دەرىجىدە كۆپەيتىۋەتكەندى، ترانسىۋالدىكى ئەزالارنىڭ سانى 400 دىن 16 مىڭغا تەرەققىي قىلغان، كېيىن تاشقۇندىكى ئەزالارنىڭ سانى 60 مىڭغا يەتكەندى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى مەملىكەت خاراكتېرلىك تەشكىلاتلاردا بولۇشقا تېگىشلىك، گۇمانلىنىشقا بولمايدىغان ئەمەلىي كۈچىنى نامايان قىلغاندى. ماندېلاننىڭ بۇنىڭغا نىسبەتەن ئىشەنچى تولۇق ئىدى. بۇ ئۇنىڭغا ناھايىتى زور ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچ ئاتا قىلدى، بۇ خۇددى ئۇنىڭ يازغىنىدەك ئىدى: «ئىلگىرى مەن ھەمىشە تەشۋىشلىنەتتىم، ئۆزۈمنى كەمسۈندۈراتتىم ... لېكىن، ھازىر مەيدەمنى تىك تۇتۇپ ماڭىدىغان بولدۇم، ئېزىلىش ۋە ۋەھىمىگە باش گەمىدىم. شۇڭا، مەن يۈكسەك غۇرۇرۇم بىلەن ھەرقانداق ئادەمنىڭ كۆزىگە ئۇدۇل تىكىلىپ قارىيالايمەن.»

قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ خاراكتېرىدە كەسكىن ئۆزگىرىش ھاسىل قىلدى. دوكتور موروكاغا ئوخشاش قورقۇنچاق، مۇتەئەسسەپ رەھبەرلەر تەشكىلاتتىن قوغلاپ چىقىرىلدى. ماندېلانى ئۆز ئىچىگە ئالغان ياش «قوغدىغۇچىلار» تېخىمۇ قەيسەر بىر رەئىسكە موھتاج بولدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار زۇلۇلارنىڭ 53 ياشلىق قەبىلە باشلىقى ئالبېرت لۇتولىنى ئىزدەپ باردى. لۇتولى بەستلىك، چېھرىدىن مېھرىبانلىق يېغىپ تۇرىدىغان، گەپنى ئالدىرماي، ناھايىتى ئاستا قىلىدىغان، چىرايدىن ھەمىشە كۈلۈمسىرەش كەتمەيدىغان ئادەم ئىدى. ئۇ بۇرۇن ئوقۇتقۇچى بولغان، ئاتالنىڭ گېرۇتۇپىر بازىرىدىكى دىنىي جەمئىيەت بازىسىدا باستىرىمۇ بولغاندى، قارماققا ئۇچىغا چىققان مۇتەئەسسەپ ئادەمدەك كۆرۈنەتتى. لېكىن، ئۆزىنىڭ گېپى بويىچە ئېيتقاندا، ئۇ «ئاجىز يولدىن قەيسەرلىككە قەدەم تاشلىغاندى». لۇتولى 1951 - يىلى ئاتالدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەئىسلىكىگە تەيىنلەندى ھەمدە ھۆكۈمەتنىڭ بېسىمىغا پەرۋا قىلماستىن قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنى قوللىدى، شۇ سەۋەبلىك

قەبىلە باشلىقلىق ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلاندى.
لۇتۇلى گەندىنى ناھايىتى ھۆرمەتلەيتتى ھەمدە ئەنگلىيە
ئىشچىلار پارتىيەسىنىڭ مۆتىدىل پوزىتسىيەسىگە ھەسسەلەپ
ھۆرمەت بىلدۈرەتتى. لېكىن، ئۇ كوممۇنىستىك پارتىيە بىلەن
ھەمكارلىشىشتىن ئەسلا قورقمايتتى. «رادىكال مىللەتچىلىك
كوممۇنىزىمىدىنمۇ خەتەرلىك ئىدى.» ئۇ 1952 - يىلى 12 - ئايدا
ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەئىسلىكىگە تەيىنلەنگەندە
لۇتۇلى ماڭا شۇنداق دېگەندى. شۇنىڭدىن كېيىنكى 15 يىل
ئىچىدە - ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى تارىخىدىكى ئەڭ
ئۇزاق ۋەزىپە ئۆتىگەن رەئىس ئىدى - دائىم مەجبۇرلاشقا
ئۇچرايتتى، پائالىيەت دائىرىسى ناتادىكى ئۆيىنىڭ ئەتراپىدىلا
چەكلىنىپ قالغانىدى. بەزىدە قورچاق ھالەتكىمۇ چۈشۈپ
قالغانىدى. لېكىن، ماندىپلا ئۇنى باشتىن - ئاخىر بىر رەھبەر،
ئۇرۇش قەھرىمانى ئورنىدا كۆرۈپ كەلدى.

قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق
تەنلىكلەرنىڭ پوزىتسىيەسىنى يۇمشىتالمىدى، باشقا دۆلەتلەرنىڭ
كۆزقارىشىنىمۇ ياخشىلىيالمىدى. پرېتورىيەدىكى ئەنگلىيەنىڭ
دىپلوماتىيە ئەمەلدارى پۈتكۈل ۋەقەگە گۇمانلىنىش
پوزىتسىيەسى تۇتتى ھەمدە ئافرىقىلىقلارنى ھىندىستانلىقلار ۋە
كوممۇنىستلارنىڭ گۇماشتىسى، دەپ قارىدى. ئۇ 1952 - يىلى
5 - ئايدا بىر پارچە پوچتا يوللانمىسىدا: «يەرلىكلەردە ئەڭ
ئەقەللىي بولغان سىياسىي تەشكىلچانلىق بار، رەھبەرلەرگە خاس
كۈچلۈك كولىكتىپچانلىق يوق» دېگەندى. دىپلوماتىيە
ئەمەلدارلىرى ئاساسلىقى ئىككى ئاق تەنلىك ئىرق ئارىسىدا
ئىچكى ئۇرۇش پارتلاپ قالسا، قارا تەنلىكلەرنىڭ پۇرسەتنى
غەنىمەت بىلىپ قول تىقىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەيتتى. يۇقىرى
دەرىجىلىك گۇبېرناتور، سېرچون رۇگتېپىل ناھايىتى
بۇرۇقتۇرمىچىلىق ئىلىكىدە قالغانىدى، چۈنكى ئامېرىكىلىقلار
ئىرقىي ئايرىمچى ھۆكۈمەتنى ئۆتكۈز تىللار بىلەن قاتتىق

تەنقىدلىگەندى، ئىشچىلار پارتىيەسىمۇ قارشى تەرەپتە تۇرۇپ ئۇلارنى ئەيىبلەنگەندى. ئۇ ئەنگىلىيەلىكلەر تېخىمۇ ئەركىن بولغان بىرلەشمە پارتىيە تازا ئوبدان كۈچلىنىۋالغاندىن كېيىن جەنۇبىي ئافرىقىلىقلارنى ئۆز ئىچىدە ئۇرۇش قىلىشىغا قويۇپ بېرىشى كېرەك، دېگەن قاراشتا چىڭ تۇراتتى. سېرچون جەنۇبىي ئافرىقا سىياسىي بىيۇروسىنىڭ رەھبىرى، پولكوۋنىڭ دۇبورىنىڭ كۆز قارىشىنى قوبۇل قىلغان بولۇپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى ھازىر ھىندىستانلىقلار قۇرۇلتىيى قولاۋاتىدۇ، لېكىن رەھبەرلىك كوللېكتىپى ئاساسەن كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ رەھبەرلىكىدىن كېلىدۇ، دەپ قارايتتى. 11 - ئايدا ئۇ بىر تالاي خاتا ئۇچۇرلار بىلەن تولغان جىددىي ماتېرىيالدا بۇ «ئاخبارات» نى لوندونغا يەتكۈزدى. ئىلزابېت پورتىدا يۈز بەرگەن توپىلاڭدا ئۇ بەزى سەۋەبلەرنى ھىندىستان كوممۇنىستىك پارتىيەسىگە ئارتىپ قويغان بولۇپ، ئۇلار تېخىمۇ چوڭ ھەرىكەتلەر ئارقىلىق بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىغا قايتىدىن كۆڭۈل بۆلۈشىگە موھتاج بولۇۋاتىدۇ دەپ قارايتتى.

ئەينى چاغدىكى ئەنگىلىيەدە ۋىنىستون چېرچىل يېڭىباشتىن ھاكىمىيەت تۇتقان، مۇتەئەسسىپ سالاھىيەتتە باش ۋەزىرلىككە تەيىنلەنگەندى. چېرچىلنىڭ ئۆز ئالدىغا مۇنداق كۆز قارىشى بار ئىدى: «پات يېقىندا ئېلىپ بېرىلىدىغان سايلامدا ھىندىستانلىقلار بىلەن كاپىرلار چەكلەنگەن رايون ۋە مەخسۇس ئاق تەنلىكلەر ئۈچۈن ئېچىلغان ساقلاش رايونىغا مەجبۇرىي كىرسە، ئۇ دوكتور مالەن ئۈچۈن ئەڭ چوڭ ياردەم بولغان بولىدۇ. مۇتلەق كۆپ ساندىكى جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر ئۇلارنىڭ تاجاۋۇز قىلىپ كىرگەنلىكىگە قارشى تۇرىدۇ. شۇڭا، كوممۇنىستىك پارتىيە بىلەن ھىندىستانلىقلارنىڭ قىلمىش - ئەتمىشلىرىگە قارىتا مالەن ھۆكۈمىتى ھەمدەمدە بولۇشى كېرەك. ئەگەر بۇ نۇقتىنى كۆرەلمىسە، ئۇلارنى ئۆتۈپ

كەتكەن كالۋا دېيىشكە توغرا كېلىدۇ.»
بىرنەچچە نەپەر غەربلىك دىپلوماتىيە ئەمەلدارىنىڭ بىۋاسىتە
سېزىمى ناھايىتى كۈچلۈك ئىدى. كانادانىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك
گۇبېرناتورى ماك دورموت 1953 - يىلى 2 - ئايدا ئوتتاۋاغا
خىزمەت دوكلات قىلغاندا مۇنداق دېگەن: «ئافرىقىلىقلار مىللىي
مەجلىسى يالغۇز بىر سىياسىي پارتىيەلا ئەمەس، ئۇنىڭ
ۋەكىللىك قىلىدىغىنى بىرلەشمە تەشكىلات ئىچىدىكى مۇتلەق
كۆپ ساندىكى سۆزگە ئۈستۈن ئافرىقىلىقلار. شۇڭا، ئۇ بۇ
مىللەتنىڭ مەجلىسىگە ئايلانغان. بۇ مىللەت بىر دۆلەت
شەكىللەندۈرەلمىگىنى بىلەن، ئافرىقىلىقلار ئاستا - ئاستا ئۆزى
ئۈستىدە ئويلىنىشقا باشلىدى.»

7. ئادۋوكات ۋە ئىنقىلابچى

(1952 - يىلىدىن 1954 - يىلىغىچە)

باشقىلارنىڭ قارشىچە، يېشى 30 لاردىن ئاشقان مەندىپلا ئورلاندىكى گويا سەرەڭگە قېپىنى ئەسلىتىدىغان ئۆيلەردە تىنچ ياشايتتى. ئايالى ئېفىرىنىڭ ئائىلىگە قوشقان تۆھپىسى نۇرغۇن دوست - يارەنلىرىنى چوڭقۇر تەسىرلەندۈرگەنىدى. «ئېفىرىن بولغاچقىلا ئۆيدىكى ئوت يالقۇنى مەڭگۈ ئۆچۈپ قالمايتتى، ئەگەر ئېفىرىنىڭ رىغبەتلەندۈرۈشى ۋە ئىشىنىشى بولمىغان بولسا» دەپ يازىدۇ فىرىس نىتانتارا: «مەندىپلا مۇۋەپپەقىيەت قازىنالمىتتى.» ئېفىرىن ھەمىشە پەردە كەينىدە تۇرۇپ ئائىلىنىڭ ئوتۇن - يېقىلغۇ، ئۇن - گۈرۈچ، ماي، تۇز دېگەندەك كۈندىلىك لازىمەتلىكلىرىنى غەملىيىتى؛ ئۆيىنى پاكىز تازىلاپ چىرايلىق تۇتاتتى، ئۆيىنىڭ پاكىز - رەتلىك بولۇشىغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىتتى.

ھالبۇكى ئۇلارنىڭ ئائىلىسىنى ئۈنچە بەك شاد - خۇرام ئائىلە دېگىلى بولمايتتى، سىسۇلۇ ياكى تامبونىڭ ئائىلىسىدەك ئۇلى چىڭ ئەمەس ئىدى. ئېفىرىن مەندىپلانىڭ سىياسىيغا ئارىلىشىشىنى قوللىمايتتى. ئۇ: «مەندىپلانى ياتلىق بولغان ۋاقىتىدا مەندىپلانىڭ سىياسىي ئىشلىرىدە ئەمەس، بەلكى ئوقۇغۇچىدەكلا تەسىر بېرىتتى» دەيدۇ. دىن ۋە سىياسىيىدىن ئىبارەت بۇ ئىككى يولدا ئۇلار ئىككىسى بارا - بارا يىراقلىشىپ كېتىۋاتاتتى. ئېفىرىن ئىخلاسمەن خىرىستىيان مۇرىتى بولغاچقا

كۆپىنچە ۋاقتى دىنىي دەستۇرلارنى ئوقۇش بىلەن ئۆتەتتى. ئۇلارنىڭ دوستى، يازغۇچى ئىسكىيا مۇفلرا ئېفرىنىنى سىياسىي بېسىمدىن ئۆزىنى قاچۇرۇش ئۈچۈنلا دىنغا ئىشەنگەندەك، ماندېلا بولسا ئۇنىڭ بۇنداق قىلىشىنى خالاپ كەتمەيدىغاندەك ھېس قىلاتتى. شۇڭلاشقا، ئۇلارنىڭ ئائىلىسى ناھايىتى جىددىي مۇناسىۋەت ئىچىگە يېتىپ قالغانىدى. ماندېلانىڭ سىڭلىسى لىيابى بەزىدە ئۇلارنىڭ كىچىك ئائىلىسىگە كېلىپ تۇراتتى، بۇ خىل جىددىي كەيپىياتنى ئۇمۇ روشەن ھېس قىلغانىدى. ئېفرىنىنىڭ «سىياسىيغا مۇناسىۋەتلىك ھەرقانداق گەپكە قۇلاق سالمايمەن» دېگەن گېپى لىيابىنىڭ ئېسىدىن ھەرگىز كەتمەيتتى. لىيابى ئاكىسى بىلەن ئايالى ئېفرىنىنىڭ ھەمىشە بىر - بىرىدىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ يۈرگىنىنى ياكى ئاكىسىنىڭ ئۆيىدىن سەھەر چىقىپ كېتىپ كەچ قايتىپ كېلىدىغانلىقىنى ھېچ چۈشىنەلمەيتتى، ئاكىسىنىڭ: «ئۆيدە تۇرسام ئىچىم سىقىلىدۇ، ئۆيىدىن ئازراقمۇ خۇشاللىق تاپالمايمەن» دېگەنلىكىنى ئاڭلايتتى.

لېكىن، ماندېلا سىرتتا ئۆزئارا زىددىيەتلىك ئىككى ئىشنىڭ ئەكسىچە ئىش تۇتاتتى. بىر ياقىتىن ئۇنىڭ بىر ئادۋوكات بولغۇسى بار ئىدى، شۇڭا كۈنبويى بۇ دۆلەتنىڭ قانۇنى بىلەن ھەپلىشەتتى؛ يەنە بىر ياقىتىن ئۇ يەنە سىياسىي ئىنقىلاب ئىچىگە غەرق بولۇپ كەتكەن ھەمدە زوراۋانلىقنىڭ توقۇنۇشىنىڭ مۇقەررەر نەتىجىسى ئىكەنلىكىنى تونۇپ يېتىشكە باشلىغانىدى. ئۇ قانۇنغا ھۆرمەت قىلاتتى، بۇ ئۇنىڭ ھاياتلىق مىزانى ئىدى. لېكىن، ھازىر ئۇنىڭ بۇ ھاياتلىق مىزانى كەسكىن سىناققا دۇچ كەلگەنىدى. ماندېلانىڭ ئاق تەنلىك ئادۋوكات دوستى جورجى بىزوس مۇنداق دەيدۇ: «ئۇنىڭ سوتخانىدىكى ۋاقتىنىڭ كۆپىنچىسى باشقىلارغا ۋاكالىتەن سوتقا چىقىش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئەر - شىكايەت قوبۇل قىلىش ئۈچۈن سەرىپ بولاتتى، بۇنى ئۇ ئۆزىمۇ ئويلاپ باقمىغانىدى.»

ماندىلاننىڭ بارلىق سىياسىي پائالىيىتى تازا ئەۋج ئالغان ۋاقىتتا، ئۇنىڭ قانۇن كەسپىدىكى پولىدىمۇ ئىلگىرىلەش بولدى. ۋىتكن، خىدىرىسكى ۋە ئىدىلمەندىن ئايرىلغاندىن كېيىن، ئۇ ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ئاق تەنلىكلەر ئاچقان ئۈچ ئادۋوكاتلىق ئورنىدا ئىشلىدى. بۇنىڭ ئىچىدە ئەڭ ئاخىردا باسنىپىنىڭ ئادۋوكاتلىق ئورنىدا ئىشلىدى. باسنىپى سول قانات پارلامېنت ئەزاسى بولۇپ، ئۇنىڭ قول ئاستىدا ئىشلىگەن مەزگىلدە ماندىلان تامامەن لايىقەتلىك بىر ئادۋوكاتقا ئايلاندى. 1952 - يىلى ماندىلان تامبو بىلەن جەنۇبىي ئافرىقا بويىچە ئافرىقىلىقلار ھەمكارلىقىدىكى تۇنجى ئادۋوكاتلىق ئورنىنى قۇردى.

بۇ ئادۋوكاتلىق ئورنىنىڭ قۇرۇلۇشى بىر تارىخىي ھەمكارلىق مۇناسىۋىتىنىڭ بەلگىسى ئىدى، بۇنىڭ كىشىنى ھەيران قالدۇرۇش دەرىجىسى ماندىلان بىلەن سىسۇلۇنىڭ سىياسىي مۇناسىۋىتىدىن قېلىشمايتتى. تامبومۇ ترانسكېيدىكى يېزا رايونىدىن كەلگەن بولۇپ، ئۇنىڭ مەڭزىدە ھېلىھەم قەبىلىسىنىڭ بەلگىسى بار ئىدى. ماندىلانغا ئوخشاش، تامبونىڭ دادىسىنىڭمۇ بىرنەچچە خوتۇنى بار ئىدى، تامبومۇ ئوخشاشلا فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ قوغلاندى قىلىنىش جازاسىغا ئۇچرىغانىدى. لېكىن، باشقا جەھەتلەردە تامبو بىلەن ماندىلان پۈتۈنلەي قارىمۇقارشى ئىدى: ئۇ دېھقان ئائىلىسىدىن كېلىپ چىققان بولۇپ، جىمغۇر، كەم سۆز، كىتابباز ئىدى، دىنغا ئېتىقاد قىلاتتى تامبونىڭ تەپەككۈرى ناھايىتى ئوچۇق ئىدى. بۇ ئۇنىڭ ئوقۇتقۇچىلىرى ۋە ساۋاقداشلىرىدا ناھايىتى چوڭقۇر تەسىر قالدۇرغانىدى. يوهاننىسبۇرگقا يېڭى كەلگەندە، ئۇ سان پىتىر ئۇنىۋېرسىتېتىدا ماتېماتىكا دەرسى ئۆتتى. دەرس ئۆتۈش جەريانىدا ئۇ نۇرغۇن ئوقۇغۇچىلارنى سىياسىيغا باشلاپ كىردى، كېيىن ۋالتېر سىسۇلۇنىڭ نەسەبەتى بىلەن ئادۋوكات بولدى. ماندىلان تامبونىڭ پىشقان، ئەتراپلىق تەپەككۈرىغا ھۆرمەت

بىلدۈرەتتى، شۇڭا دائىم ئۇنىڭ پىكرىگە ئىتائەت قىلاتتى.

ماندېلا بىلەن تامبونىڭ ئادۋوكاتلىق ئىش ئورنى 1952 - يىلى 8 - ئايدا ئىش باشلىدى، ئىشخانا ئورنى بىر كونا بىنانىڭ ئىچىدە ئىدى. بۇ بىنانىڭ ئىسمى باش مىنىستىر بىناسى بولۇپ، يوهاننىبسۇرگ شەھەر مەركىزىدىكى يەرلىك سوت مەھكىمىسىنىڭ ئۈدۈلىدا ئىدى، جەنۇبىي ئافرىقا كاپىتالىزىمنىڭ مەركىزىي بەلبېغى — ئەنگىلىيە — ئامېرىكا شىركىتىنىڭ ھەيۋەتلىك بىناسىدىن بىرنەچچە كۈچلە ئايرىلىپ تۇراتتى. ئىشخانا دېرىزىسىگە «ماندېلا ۋە تامبو» دېگەن خەت يوغان قىلىپ يېزىلغان بولۇپ، بۇ، ئاق تەنلىك ئادۋوكاتلارنىڭ ئارىسىدىكى مۇتەئەسسىپلەرنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرۈپ قويغانىدى. ئۇلارنىڭ ئادۋوكاتلىق ئىش ئورنى بىلەن سىسۇلۇنىڭ باشقۇرۇشىدىكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ باش ئىشتابى بىر بىنانىڭ ئىچىدە ئىدى. بىنا ئىچىدىكى جابدان رېستورانى بىلەن كىلېرۋاد زالى ھىندىستانلىق رادىكاللار جەم بولىدىغان جاي ئىدى. باش مىنىستىر بىناسىدىكى قارا تەنلىكلەر ناھايىتى تېزلا «رايونلارنى ئايرىۋېتىش قانۇن لايىھەسى» نىڭ تەھدىتىگە ئۇچرىدى. قانۇن لايىھەسىدە «جەنۇبىي ئافرىقا شەھەرلىرىنىڭ مەركىزىدە پەقەت ئاق تەنلىكلەرنىڭ پائالىيەت قىلىشىغا يول قويۇلىدۇ» دەپ بەلگىلەنگەنىدى. لېكىن، ماندېلا بىلەن تامبونىڭ ئادۋوكاتلىق ئىش ئورنى ئاشۇ رايوندا قانۇنسىز تىجارەت قىلىپ كېلىۋاتاتتى، ئۇلارنىڭ تىجارىتى تاكى 1961 - يىلىغىچە داۋاملاشتى، ئۇ چاغدا ئۇلار دائىم نازارەت ئاستىدىلا تۇراتتى.

ئۇلارنىڭ ئادۋوكاتلىق ئىش ئورنى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ھۆكۈمەت تۈسىنى ئالغان قانۇنىي ئىشلار ۋاكالەتچىسىگە ئايلاندى. قارا تەنلىك خېرىدارلار ئايىغى ئۈزۈلمەي كېلىشكە باشلىدى، دەۋا تۆلىمىگە ئائىت بېجىرىشكە تېگىشلىك كەسىپلەر دۆۋىلىنىپ كەتتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى نۇرغۇن

خېرىدارلار يېزا رايونلىرىدىن كەلگەندى. «ھەر كۈنى ئەتىگەندە ئىشخانىغا كىرىشتىن بۇرۇن» دەيدۇ تامبو شۇ ۋاقىتتىكى ئىشلارنى ئەسلىپ: «ماندىپلا ئىككىمىز ئاۋۋال كۈتۈش زالىدىكى ئورۇندۇقلاردا ئولتۇرۇپ تۇرماي، كارىدورغا قىستىلىشىپ كىرىۋاتقان كىشىلەرنى بېسىقتۇراتتۇق... ھەر ھەپتىسى چاچلىرى ئۈچتەك ئاقارغان، يەتكۈچە دەرد - ئەلەم تارتقان دېھقانلار بىلەن يۈزتۇرا سۆھبەتلىشەتتۇق. يېزىدىن كەلگەن بۇ كىشىلەر بىزگە ئۆزلىرىنىڭ ئاشۇ كىچىككىنە زېمىندا ئەۋلادمۇئەۋلاد يەر تېرىپ كەلگەنلىكىنى، مانا ئەمدىلىكتە ئۆزلىرىنىڭ بۇ زېمىنلىرىدىن قوغلىۋېتىلگەنلىكىنى ئېيتىشاتتى... سوتخانىدىكى ھەربىر دېلو، تۈرمىگە ھەربىر قېتىم زىيارەتكە بېرىشلارنىڭ ھەممىسى بىزگە قېرىنداشلىرىمىزنىڭ خارلىنىۋاتقانلىقى ۋە ئازاب چېكىۋاتقانلىقىنى ئەسكەرتىپ تۇراتتى.»

بۇ خىل ھەمكارلىق ئىككىيلەندە بىر - بىرىنى تولۇقلاش ۋەزىيىتىنى ياراتتى. ماندىپلا گەپدانلىقىغا تايىنىپ سوتخانىغا بىمالال كىرىپ - چىقىپ يۈرەتتى ياكى يېرىم كېچىگىچە ئۇخلىماي سىياسىي نۇتۇق ئارگىنالىنى تۈزۈپ چىقاتتى. جىمغۇر، كەم سۆز، ئەمما ئىشلارنى ئەتراپلىق ئويلايدىغان تامبو دېلولارغا بەكرەك كۆڭۈل بۆلەتتى. سوتخانىدا تامبو سالماق، ئېغىر - بېسىق ئىدى؛ ماندىپلا بولسا ئۆزىگە ئىشىنىدىغان، مەغرۇر ھالىتىنى ساقلايتتى. ئۇ سوتخانىغا كىرگەن دەقىقىدىن باشلاپ، كىشىلەر ئۇ مەيداندا بولسىلا سوتچى ۋە تەپتىشلەرنىڭ زۇۋانى تۇتۇلۇپلا قالدىغاندەك ھېس قىلاتتى. بۇنىڭدىن قاتتىق تەسىرلەنگەن گېفېرىي مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ كەينىگە بۇرىلىپ ئۈستىگە لەپىدە قارىغان ھامان پۈتۈن ۋۇجۇدى يالقۇن كەبى ئوت بولۇپ ياناتتى.»

ماندىپلا دائىم ترانسۋالدىكى شەھەر ئەتراپى رايونىدىن كەلگەن خېرىدارلار ئۈچۈن سوتقا چىقىپ، ئۇلارنى ئاقلايتتى. ئۇ يەردىكى

ئاھالىلەر قانۇنىنى چۈشەنسۇن ياكى چۈشەنمىسۇن، ھەممىسى بىر يەرگە جەم بولۇپ، مۇنۇ رىۋايەتسىمان قارا تەنلىك ئادۋوكاتقا جىمى ئۈمىدىنى باغلايتتى. ئۇ پېرىخونلۇق جىنايىتى بىلەن ئەيىبلەنگەن بىر خېرىدارغا ئاقلغۇچى ئادۋوكات بولدى، بۇ كىشى ئاخىر گۇناھسىز دەپ قارىلىپ قويۇپ بېرىلدى. لېكىن، ماندىپلا ئەتراپتىكى نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭ گۇناھسىز دەپ قويۇپ بېرىلىشىنىڭ قانۇنىي جەھەتتىن بولماستىن، بەلكى پۈتۈنلەي سېھىرگەرلىككە مۇناسىۋەتلىك دەپ قارايدىغانلىقىنى بايقىدى. ماندىپلا ھەمىشە جورجى بىزۇس قاتارلىق ئاق تەنلىك لىبېرالزىمچى ئادۋوكاتلارنى مۇھىم دېلوالارغا ئاقلغۇچى بولۇشقا بېرىشكە كۆرسىتەتتى. ئۇلار قارا تەنلىك گۇۋاھچىلارنىڭ ئىسمىنى بىۋاسىتە چاقىرماي، «ئەپەندى» ياكى «خانىم» دېگەندەك سۆزلەر بىلەن چاقىراتتى. بۇنى ئەدلىيە خادىملىرى زادىلا ئىدىيەسىدىن ئۆتكۈزەلمەيتتى.

ماندىپلا بىلەن تامبو ئۆزلىرىنىڭ يېڭى «قەبىلە داڭىرىلىرى» بىلەن بولغان كۈرىشىنىڭ مۇقەررەر مەغلۇپ بولىدىغانلىقىنى ھېس قىلغانىدى، چۈنكى ھۆكۈمەتنىڭ ھوقۇقى توختىماستىن زورىيىۋاتاتتى. لېكىن، يېزىلاردىكى قارا تەنلىكلەر بىلەن شەھەرلەردىكى ئىشچىلارنىڭ ئۇچرىشىشىنىڭ كۈنسېرى كۆپىيىشىگە ئەگىشىپ، ئۇلارنىڭ قانۇنىي ئېڭى بارغانسېرى كۈچىيىشكە باشلىدى. ھۆكۈمەت ئۇلارنىڭ ئوندىن ئارتۇق ئادەم قاتنىشىدىغان يىغىنلارنى ئېچىشنى چەكلىدى. ئۇلار مۇشۇ سەۋەبلىك قولغا ئېلىنسا ئۆزىنىڭ ھەمراھلىرىغا: «ماندىپلا بىلەن تامبونىڭ ئادۋوكاتلىق ئىش ئورنىغا تېلېفون قىلىڭلار!» دەپ توۋلايتتى.

قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنى تەشكىللىگەنلىكى ئۈچۈن جىنايى جازا بېرىلىپ، كېچىكتۈرۈپ ئىجرا قىلىنغاندىن كېيىن ماندىپلا نۇرغۇن ئاق تەنلىك ئادۋوكاتلارنىڭ نەزىرىدە قارا تىزىملىككە كىرىپ قالغانىدى. 1954 - يىلى ئادۋوكاتلار

جەمئىيىتى ئۇنى تىزىملىكتىن ئۆچۈرۈۋېتىشنى تەلەپ قىلدى. خاتىرىلىنىشىچە، ئەينى چاغدا ۋالىتر بوراك بىلەن براۋىن فىرانكىلىندىن ئىبارەت ئىككى ئاق تەنلىك ئادۋوكات ئۇنىڭ ئۈچۈن گەپ قىلغانىدى. ئۇلار: «ماندىلا قانۇن يول قويغان دائىرىدە ئۆزىنىڭ سىياسىي ئېتىقادىنى قوغداشقا ھوقۇقلۇق» دەپ قارايتتى. سوتچىلار باشلىقى رامسبۇدىن ئۇلارنىڭ كۆزقارىشىنى قوللىدى. ماندىلانى قوللايدىغان ئادۋوكاتلار بەك جىق بولۇپ، ئۇنىڭ ئىچىدە جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىك مىللەتچىلەرمۇ بار ئىدى. ماندىلا بۇنىڭدىن شۇنى چوڭقۇر ھېس قىلدىكى، «جەنۇبىي ئافرىقىدا ئىرقچىلىق ئەدەپ كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن كەسىپداشلار ئوتتۇرىسىدىكى ئىتتىپاقلىق يەنىلا تېرە رەڭگى چەكلىمىسىدىن ھالقىپ كەتكەنىدى». لېكىن، ئۇنىڭ شۇغۇللىنىۋاتقان كەسىپنىڭ دائىرىسى ناھايىتى تېزلا چەكلىمىگە ئۇچرىدى. 1955 - يىلى ئۇ پىرېتورىيەدىكى بىر دەپلۇ ئۈچۈن سوتتا ئاقلىغۇچى بولۇشنى ئىلتىماس قىلدى، لېكىن جامائەت خەۋپسىزلىكى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى ئەدلىيە ئىدارىسىنىڭ باشلىقىغا: «ماندىلاغا ئىشەنگىلى بولمايدۇ، ئۇنىڭ پىرېتورىيە ۋە ۋېرېنىڭىنى زىيارەت قىلىش ئىلتىماسىغا ئېھتىياتچانلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىش كېرەك» دېدى.

ماندىلانىڭ سىياسىي ساھەدىكى پائالىيىتى بارغانسېرى جانلىنىشقا باشلىدى، شۇنداقلا ئۇنىڭغا قارشى سادالارمۇ بارغانسېرى ئۆلگىيىشقا باشلىدى. 1955 - يىلى 11 - ئايدا ئۇ بىر قارا تەنلىك خېرىدار ئۈچۈن ئاقلىغۇچى ئادۋوكات بولۇپ سوتقا چىقتى. سوتچى ناھايىتى سەپرا مىجەز، تېرىككەك بىر جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىك بولۇپ، ئىسمى ۋىليام دومار ئىدى. دومار ماندىلانى كۆرۈپلا ئۇنىڭدىن ئادۋوكاتلىق كىنىشكىسىنى چىقىرىشنى تەلەپ قىلدى. ماندىلا ئادۋوكاتلىق كىنىشكىسىنى ئېلىۋالمىغانىدى. شۇنىڭ بىلەن سوتچى دومار سوتنى كېچىكتۈرگەنلىكىنى ئېلان قىلدى. كېيىن ماندىلا

كىنىشكىسىنى ئېلىپ كېلىپ سوتتا ئاقلاش سۆزىنى بايان قىلىۋاتقاندا دومار ھېلىدىن - ھېلىغا: «ھەي، سەن جايىڭدا ئولتۇر» دەپ ۋارقىراپ، مەندېلانىڭ ئاقلاش سۆزىنى بۆلۈۋەتتى. مەندېلا سوتچىنىڭ دېگەن بارلىق گەپلىرىنىڭ خاتىرىلىنىپ دېلو خاتىرىسىگە كىرگۈزۈلۈشىنى تەلەپ قىلدى. لېكىن، ئۇ ئەڭ ئاخىر بايانات ئېلان قىلىپ، بۇنداق مۇھىتتا ئاقلىغۇچىلىق قىلىشقا ئامالسىز قالغانلىقىنى، شۇڭا دېلوغا قايتىدىن قاراپ چىقىلىشى كېرەكلىكىنى ئېيتتى. غەزەپتىن يېرىلغۇدەك بولغان مەندېلا بىزوسنى ئىزدەپ باردى، بىزوس ئۇنىڭغا ئەرزىنى ئالىي سوت مەھكىمىسىگە يوللاش تەكلىپىنى بەردى. شۇنداق قىلىپ، بۇ دېلو رىتۇس دې ۋىتنىڭ قولىغا چۈشتى. بۇ سوتچى دەل كېيىن مەندېلانى ئۆمۈرلۈك قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلغان كىشى ئىدى. رىتۇس دې ۋىت دومارنى بۇ دېلونى تەكشۈرۈش خىزمىتىدىن چېكىنىپ چىقىشىنى بۇيرۇدى ھەمدە: «مانا مۇشۇنداق قىلىمىشلار دۆلىتىمىز ئەدلىيەسىنىڭ ئادىللىقىغا قارا سۈرگەيدۇ» دەپ ئەيىبلدى.

40 يىلدىن كېيىن، مەندېلا پىرېزىدېنتلىق سالاھىيىتى بىلەن مۇنداق دەيدۇ: «جەنۇبىي ئافرىقىدا قانۇن پۇقرالارنى قوغداش قورالى ئەمەس، ئۇنىڭ ئاساسلىق رولى ئاۋام - خەلقنى قۇل قىلىشتىن نىبارەت. قانۇن كەسپىنىڭ ئوقۇغۇچىسى ۋاقتىدا ئەڭ چوڭ ئارزۇيۇمنىڭ بىرى ئۆگەنگەن كەسپى بىلىم ئارقىلىق قانۇن تارزىسىنى ئازراق بولسىمۇ خەلق تەرەپكە ئاغدۇرۇش ئىدى.» ئۇ ئاندا - ساندا ئادىل سوتچىلارغىمۇ ئۇچراپ قالاتتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇ يەنە سوتتا پۇقرالىق ئەركىنلىكىنى قوغدىغىلى بولمايدىغانلىقىنىمۇ ناھايىتى ئېنىق بىلەتتى. كېيىن ئۇ تۈرمىدىكى ۋاقتىدا مۇنداق يازدۇ: «ئىرقىي ئايرىمچىلىق ئەدەپ كەتكەن بۇ دۆلىتىمىزدە، سوتچىلارنىڭ ھەممىسى ئىرقىي كەمسىتىشنىڭ سېسىق ھىدىنى چاچىدىغان ئاق تەنلىكلەر ئىدى، پىرىنسىپ بويىچە ئىش كۆرۈش بەسى

مۈشكۈل ئىدى.» شۇنداقلا ئۇ يەنە جەنۇبىي ئافرىقىدا مۇنەۋۋەر سوتچىلارنىڭ بارلىقىنىمۇ ئېتىراپ قىلاتتى، ئۇلارنىڭ ئىچىدە يەنە ھۆكۈمەت بىلەن قارشىلىشىشقا جۈرئەت قىلالايدىغان جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق ئەنلىك خەلقپەرۋەر سوتچىلارمۇ بار ئىدى. مائىدېلا تۈرمىدىكى ۋاقتىدا ئەينى يىللىرى ئۆزى ناھايىتى ھۆرمەت قىلىدىغان سوتچى بىلەن كۆپلىنىپ لەنتىدىكى ئالاھىدە ساقچى باشلىقىغا: «بۇ دۆلەت تېخى ساقچىلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا چۈشۈپ قالدى» دېگەنلىكىنى ئەسلىگەندى.

مائىدېلا سەل تەڭقىسلىقتا قالغانىدى. ئۇنىڭ ھەم قانۇنغا ھۆرمەت قىلغۇسى بار ئىدى، ھەم ئىرقىي كەمسىتىش ئەۋج ئالغان بۇ ئىجتىمائىي تۈزۈلمىنى ئۈزۈل - كېسىل ئاغدۇرۇپ تاشلاشنى ئۈمىد قىلاتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ دۆلەت قانۇنى ئالدىدا پاسسىپ ئورۇندا تۇرۇۋاتقانلىقىنى، يەنە تېخى «خەتەرلىك سىياسىيون» دېگەن قالىپنى كىيىپ قالغانلىقىنى، كېچىسى ھەرىكەت قىلىنسا بولمايدىغانلىقىنى بارغانسېرى ئېنىق ھېس قىلىشقا باشلىدى. 1952 - يىلىدىن تاكى تۈرمىگە كىرگىنىگە ئون يىل بولغان ئارىلىقتا ئۇنىڭ ھەرقانداق ۋەزىپىگە تەيىنلىنىشى چەكلەندى، ھەم ئاممىۋى سورۇنلاردا ھەمكارلىشىپ نۆتۈق سۆزلىشىگە يول قويۇلمىدى. ئۇنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىكى ۋەزىپىسىمۇ ئېلىپ تاشلاندى، خاراكتېرىدىكى جەلپكارلىق بىلەن شەخسىي ئوبرازىدىن باشقا تايىنىدىغان ھېچنېمىسى قالمىدى. لېكىن، ئۇنىڭ ئوبرازى دېمىسىمۇ ھەقىقەتەن بارغانسېرى شانلىق تۈس ئېلىشقا باشلىغانىدى.

يېرىم يىلغىچە مائىدېلانىڭ يىغىنلارغا قاتنىشىشى ياكى يوهاننىسبۇرگتىن ئايرىلىشى چەكلەندى. 1953 - يىلى 6 - ئايدا چەكلەش بۇيرۇقى ئەمەلدىن قالدى، مائىدېلا ۋاقتىنچە ئەركىنلىككە ئېرىشتى. ئۇ ئۆزى ئىككىنچى ئەركىن ئىشتاتى ۋىللىپرستىكى بىر كىچىك كەنتتە ئادۋوكاتلىق سالاھىيىتى بىلەن سوتقا چىقتى. لېكىن، تاڭ يورۇشىنى كۈتۈش بىر

تەسەۋۋۇردىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى. ۋېلېرستا ماندېلا يەنە يېڭى چەكلەش بۇيرۇقىغا دۇچ كەلدى، ئۇنىڭ يوهاننېسبۇرگقا قايتىشى چەكلەندى ھەمدە ئۇنىڭ بارلىق تەشكىلاتلاردىن، جۈملىدىن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىن چېكىنىپ چىقىشى بۇيرۇلدى، چەكلەش بۇيرۇقىنىڭ ئىناۋەتلىك مۇددىتى ئىككى يىل ئىدى. ماندېلانىڭ قاچقۇنلۇق ھاياتى ئەنە شۇنىڭدىن باشلاندى. توققۇز يىلدىن كېيىن، ئۇ ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن ئۆزۈمنى قېرىنداشلىرىمدىن، مېنى قوللايدىغان، ماڭا ئىشىنىدىغان كىشىلەردىن ئايرىلىپ قالغاندەك ھېس قىلدىم. قەيەرگىلا بارسام ساقچىلار ئىزىمغا چۈشەتتى. ئۆزۈمنى گويا بىر جىنايەتچىدەك، جىنايىتى بېكىتىلمىگەن جىنايەتچىدەك ھېس قىلاتتىم.»

ماندېلاغا شۇنىسى ئايان ئىدىكى، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەھبەرلىرى بىلەن بولغان ئۇچرىشىش ۋە پائالىيەتلەر چەكلىمىگە ئۇچرىسىلا «رەزىل پارتىيە - گۇرۇھلارنىڭ نىزالىرى بىلەن رايون خاراكتېرلىك نىزالار ئەدەپ كېتەتتى» دە، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئەمەلىي كۈچى شۇ ھامان ئاجىزلاپ كېتەتتى. ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئومۇميۈزلۈك چەكلىمىگە ئۇچرايدىغانلىقىنى مۆلچەرلىگەچكە، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەھبەرلىرىنى يەر ئاستىدا مەخپىي ئۇچراشتۇرۇپ باش قوشۇش پىلانىنى تۈزۈپ چىقتى. بۇ پىلان «MI پىلانى» دەپ ئاتالدى. بۇ پىلانىڭ ئاساسلىق مەقسىتى ئاخبارات بىلەن تەمىنلەش، ئەزالارنى سەپەرۋەرلىككە كەلتۈرۈش ۋە ئەزا تەرەققىي قىلدۇرۇش، شۇنداقلا يەنە يېڭى ئىشچىلار ئۇيۇشمىلىرىنى قۇرۇش ئىدى. 1953 - يىلى 9 - ئايدا ماندېلا ترانسۋالدا ئېچىلغان سەپەرۋەرلىك يىغىنىدا مۇنداق دېدى: «ئەگەر ئاممىۋى سورۇنلاردا يىغىن ئاچقىلى بولمىسا، ئۇنداقتا سىلەر ئىشلەۋاتقان زاۋۇت بىناللىرى، ئۆيگە قايتاشڭلاردا چىققان ئاممىۋى ئاپتوبۇسلار، سىلەر تۇرۇۋاتقان

كەنتتىكى كەپە ئۆيلەرنى يىغىن ئاچمىدىغان سورۇن قىلىش كېرەك. ياتاقلار، ئۆيلەر ئىشچىلار ئۇيۇشمىسى پائالىيەت قىلىدىغان جايغا ئايلاندى. ئەنە شۇندىلا سىلەر مەڭگۈ تەسلىم بولمايسىلەر.»

«MI پىلانى» قارشىلىق كۆرسىتىش كەيپىياتى ئەڭ كۈچلۈك بولغان شەرقىي كېيىپ ئۆلكىسىدە يولغا قويۇلدى، خىزمەتلەرنى ئاساسلىقى ئافرىقىلىقلار ئۈستىگە ئالدى، ھىندىستانلىقلار بىلەن ئاق تەنلىكلەر ئاساسەن دېگۈدەك قول تىقمىدى، ماندىپلا بۇنىڭدىن ناھايىتى رازى بولدى. لېكىن، باشقا رايونلاردا مەسىلىلەر ئۈزۈلمەي چىقىپلا تۇردى. ئەمەلىي كۈچى بىر قەدەر كۈچلۈك بولغان يەرلىك رەھبەرلەر مەركەزنىڭ كونتروللۇقىدىن قاتتىق بىزار بولدى، ھەم ئۆزىمۇ مەبلەغ چىقىرىپ ئادەم تەكلىپ قىلىپ، پىلانىنى ئەمەلدە كۆرسىتەلمىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ راستلا تاقىلىپ قېلىشىغىمۇ ئىشەنمىدى. 1955 - يىلى 12 - ئايدا ئىجرائىيە كومىتېتى دوكلاتتا: «ئۇلار توپلىشىپ يىغىن ئېچىش ئەندىزىسىدىن تېخىچە قۇتۇلالمىدى» دېدى. 1961 - يىلىغا كەلگەندە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەسمىي چەكلەنگەندىن كېيىن، ئۆزگەرتىش پىلانى ئاندىن يولغا قويۇلدى.

ماندىپلا 1953 - يىلى سوفىياتاۋندا يەنە بىر سىناققا دۇچ كەلدى، لېكىن ئاق تەنلىكلەر يىغىلغان يوهاننېسبۇرگ يېقىن ئەتراپتا ئىدى. سوفىياتاۋن نامراتلار توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان رايون بولۇپ، نوپۇس كۆپ ئىدى. پاسكىنا، قالايمىقانچىلىق بىلەن تولغان قورۇ - ھويلىلاردىن دائىم ۋاقتى ئۆتۈپ كەتكەن پىۋىلارنىڭ دىماقنى غىدىقلايدىغان ھىدى كېلىپ تۇراتتى. لېكىن، ئۇمۇ جەنۇبىي ئافرىقىدىن ئىبارەت ئەڭ خەلقئارالاشقان رايونلارنىڭ بىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن توسۇپ بولغىلى بولمايدىغان ھاياتىي كۈچى ۋە جەلپكارلىقى بىلەن شائىرلار ۋە فونوگرافلارنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە تارتاتتى. تېخىمۇ مۇھىم

بولغىنى، سوفياتاۋن يوهاننىبىسۇرگىتىكى قارا تەنلىكلەرنىڭ ئۆز ئەركىنلىكىنى ئۆز ئىلكىدە تۇتۇپ تۇرۇشىغا بىردىنبىر يول قويۇلغان، كۆچمەس مۈلۈك تۈسىدىكى رايون ئىدى، لېكىن ھۆكۈمەت بۇ ئالاھىدە مىسالنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىغا بەرداشلىق بېرىشكە ئامالسىز ئىدى. ھۆكۈمەت ئازغىنا تۆلەم پۇلى بىلەن شۇ يەردىكى قارا تەنلىكلەرنى ئۆي - ماكانلىرىدىن قوغلاپ چىقاردى. ماندىپلا بۇ غىل مەجبۇرىي كۆچۈرۈشنى كۈچلۈك ئەيىبلىدى، ئۇنى «ئۇزاق مەزگىل پىلانلانغان رەھىمسىز ئالدامچىلىق» دەپ ئاتىدى. سوفياتاۋندا ئۇنىڭ نۇرغۇن سادىق قوللىغۇچىلىرى بار بولۇپ، ئۇلار ئاساسلىقى روبېرت رېيسا ۋە پىتېر نىسايت قاتارلىق سەركەردىلەر ئىدى. ئىجرائىيە كومىتېتى بىر تەرەپتىن مەجبۇرىي كۆچۈرۈشكە قارشىلىق بىلدۈرۈشكە مەجبۇر بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن زوراۋانلىق قىلماسلىق سىياسىتىدە چىڭ تۇرغاچقا ناھايىتى تېزلا قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈپ قالدى.

1953 - يىلى 6 - ئايدا ماندىپلاغا بولغان چەكلەش بۇيرۇقى ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇپ ئۇزاق ئۆتمەي، ئۇ سوفياتاۋندىكى ئودىن كىنوخانىسىدا بىر مەيدان يىغىنغا رىياسەتچىلىك قىلدى، ئۇنىڭ بىلەن بىللە كەلگەنلەردىن يوسېف كاجارىيا بار ئىدى، كېيىن ئۇ مۇنبەردە نۇتۇق سۆزلەۋاتقاندا قولغا ئېلىندى. ئۇزاق ئۆتمەي، ئۇ يەنە ئەركىنلىك مەيدانىدا نۇتۇق سۆزلىدى. نۇتۇق سۆزلەۋاتقاندا كەيپىياتنى كونترول قىلالماي، ئىختىيارسىز ھالدا يىغىنغا قاتناشقانلاردىن زوراۋانلىق كۈرىشىگە تەييارلىق قىلىپ قويۇشنى تەلەپ قىلدى. ئۇ ئەتراپتىكى ساقچىلارنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ناخشىسىنى ئېيتتى، ناخشىنىڭ تېكىستىدە «ئۇلار بىزنىڭ دۈشمەنلىرىمىز» دېگەن جۈملە بار ئىدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىجرائىيە كومىتېتى ماندىپلانىڭ بۇ قىلىقىنى قاتتىق تەنقىد قىلدى، ماندىپلا بۇ تەنقىدنى سۈكۈت ئىچىدە قوبۇل قىلدى. لېكىن، قەلبىنىڭ

چوڭقۇر قاتلىرىدىن ئۇ يەنە «زوراۋانلىق ۋاسىتىسى قوللانماي تۇرۇپ مەسىلىنى ھەل قىلغىلى بولمايدۇ» دەپ ھېس قىلدى.

مىيلى قانداقلا بولمىسۇن، سوفىياتاۋندىكى قارشىلىق كۆرسىتىش پائالىيىتى تىنچ شەكىلدە داۋام قىلىۋاتاتتى، شۇ يەردىكى رەھبەرلەر سانسىزلىغان نۇتۇقلارنى سۆزلەپ، زوراۋانلىق دېگەن گەپنى قورقماي تىلغا ئالدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ بىر پارچە دوكلاتىدا: «ساقچىغا بىر تال تاش ئېتىشتەك كىچىككىنە بىر گىشمۇ پۈتكۈل سوفىياتاۋنى قانغا بويۇۋېتىشى مۇمكىن» دېيىلگەنىدى. ئەينى چاغدا پوپ تېرىق خېدىرسون ئۇلارنى قوللايدىغانلىقىنى بىلدۈرگەنىدى. خېدىرسون تامبونىڭ دوستى ۋە ئۇستازى ئىدى، ئۇ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىدىن ناھايىتى تەسىرلەنگەچكە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ كۈرەشلىرىنى ئىزچىل قوللاپ كېلىۋاتاتتى.

1953 - يىلى 2 - ئايدا خېدىرسون سودا نازارىتىدە بىر قارا تەنلىك كىشىگە: «ئەگەر ھۆكۈمەت گۇمران بولسا زوراۋانلىق سىياسىتى ئەۋج ئالىدۇ، قانۇن - تۈزۈملەر ئۆز ئىرادىسىنى گەۋدىلەندۈرەلمەيدۇ. مانا بۇ - دىنىي جەمئىيەتنىڭ 1000 يىللىق دىنىي ئەقىدىسى» دېگەنىدى. خېدىرسون كوممۇنىستلار بىلەن بىللە ئىش كۆرۈشنى قىلچىمۇ كۆڭلىگە ئالمايتتى: «كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدا تەھدىت شەكىللەندۈرمەيدىغانلىقىغا ئىشىنىمەن.» ئۇ ئىنسانپەرۋەرلىك روھى بىلەن ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان دىنىي رايوننى قوغداشنى ئۆزىنىڭ مەسئۇلىيىتى، دەپ قارايتتى. ماندىپلا خېدىرسون ۋە ئاق تەنلىك كوممۇنىست دوستلىرىغا ئوخشاش، ئۆزىنىڭ خەلق ئاممىسى بىلەن پۈتۈنلەي بىر تەنگە ئايلىنىپ كەتكەنلىكىنى، ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ ھاياتىدىكى ھەمراھى ۋە قوللىغۇچىسى ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتكەنىدى.

ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى سوفىياتاۋنغا قارىتىلغان بۇزغۇنچىلىققا بولغان قارشىلىقىنى داۋاملاشتۇرۇشنى توختىتىپ

قويمىدى. ئۇلار «بىز كۆچمەيمىز»، «بىزنى كۆچۈرۈۋەتمەكچى بولساڭلار جەسىتىمىزنى چەيلىۋېتىپ ئاندىن كۆچۈرۈڭلار» دەپ خەت يېزىلغان پىلاكاتلارنى كۆتۈرۈشتى، ماندىلا ناھايىتى تېزلا بۇنىڭ ئېغىر خاتالىق ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتتى. كېيىن ئۇ ئۈرۈمچىدىكى ۋاقىتتا مۇنداق يازدى: «بىر پىلاكات بىر پاي ئوققا ئوخشايدۇ، ئۇنىڭ قۇدرىتى ئۇنىڭ ئۆزى بىلەن مىلتىقنىڭ ماس كېلىش دەرىجىسى تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ.» بۇ پىلاكاتلاردىن ھاسىل بولغان ئوقنىڭ ئادەم ئۆلتۈرۈش كۈچى يوق ئىدى. پۈتۈن دۇنيادىكى مېدىيا ۋاسىتىلىرى بۇ نامراتلار رايونىغا يىغىلىپ، قاندىن دەريا ھاسىل بولغان مەنزىرىنى كۆرۈشنى كۈتۈپ تۇرۇشنى، ھەتتا بۇ قارشىلىق كۆرسىتىش پائالىيىتىنىڭ بىر مەيدان ئىنقىلابقا ئۆزگىرىپ كېتىشىنىمۇ كۈتۈۋاتتى. «بىز توقۇنۇشنىڭ مۇقەررەر يۈز بېرىدىغانلىقىغا ئىشەنمەيمەن» دەيدۇ سوفىياتاۋن توپىلاڭچىلىرىنىڭ كاتتېبېشى، شائىر دون ماترا: ماندىلا بىلەن تامبو ھەر كۈنى رەھبەرلەر ئارىسىدا ماسلاشتۇرۇش خىزمىتى ئىشلەيتتى ھەمدە رەھىمسىزلەرچە قوغلىۋېتىلگەن قارا تەنلىكلەر ئۈچۈن سۆزلەيتتى. لېكىن، ماندىلا بۇ مەجبۇرىي كۆچۈرۈشكە تىنچ ۋاسىتە ئارقىلىق توسقۇنلۇق قىلىمىدى. «بۇ ھەرىكەتتە بىز باشتىن - ئاخىر ئۆزىمىزدە ھۆكۈمەت ئۈستىدىن غالىب كېلىدىغان ئىقتىدارنىڭ بارلىقىغا ئىشەندۈك» دەپ يازىدۇ ئۇ كېيىن يازغان ئەسلىمىسىدە.

1954 - يىلى 2 - ئاينىڭ 9 - كۈنى سوفىياتاۋننى زىيارەت قىلغىلى بارغان ۋاقىتتا مەجبۇرىي كۆچۈرۈش ئەمىلىدا باشلانغان، قارشىلىق كۆرسىتىش كەيپىياتى بىخ سۈرۈۋاتقان باسقۇچتا نۇرۇۋاتقانكەن. سۈبھىدە پۈتكۈل سوفىياتاۋننى توپىلاڭچىلار ئېلېكتىر ئىستولىبلىرىنى ئۇرغاندا چىققان ئاۋاز قاپلىغانىدى. بۇ - سوفىياتاۋندىكى كۈرەش قىلىش شوئارى ئىدى. لېكىن، ھۆكۈمەت توپلىشىپ يىغىن ئېچىشنى قەتئىي چەكلىدى. 2000 دىن ئارتۇق ساقچى ساقچى ماشىنىسى ۋە قارا

كوممۇنىستلار بىلەن تۇنجى قېتىم ئۇچراشتى. مەندىلا يەنە سىسۇلۇنى جۇڭگونى مەخپىي زىيارەت قىلىپ، جۇڭگودىن قورال تەلەپ قىلىشقا نەسىھەت قىلىپ كۆندۈردى. ھالبۇكى، جۇڭگونىڭ قوراللىق كۈرەش قىلىشقا قارشى تۇرۇش پوزىتسىيەسى ئۇلارنىڭ ئويلىمىغان يېرىدىن چىققاندى. «قارالغ، بۇ يولدا خەتەر كۆپ» دېدى ئۇلار سىسۇلۇغا: «ئەگەر تولۇق ئىشەنچىڭلار بولمىسا، ئەڭ ياخشىسى بۇ تەدبىرگە تەۋەككۈل قىلماڭلار. ئالىمادىس مەغلۇپ بولۇپ قالساڭلار، ئۆزۈڭلارنى ئوڭشاشۇپلاش پۇرسىتىڭلار قالمايدۇ.» سىسۇلۇ جۇڭگو تەرەپنىڭ تەكلىپىنى ماقۇل كۆردى، مەندىلامۇ قوبۇل قىلدى. لېكىن، سىسۇلۇنىڭ جۇڭگونى مەخپىي زىيارەت قىلغانلىقى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ لۇتولى ۋە مارتىيو قاتارلىق مۇتەئەسسەپ رەھبەرلىرىنىڭ قاتتىق غەزەپىنى قوزغىدى. ئۇلار سىسۇلۇدىن ناماقۇل بولۇشنى تەلەپ قىلدى. مەندىلا «قوراللىق كۈرەش كەم بولسا بولمايدۇ» دېگەنگە ھېلىھەم ئىشەنەتتى. لېكىن، ئۇ كېيىن ئۆزىنىڭ بەكلا ئالدىراغۇلۇق قىلغانلىقىنى ھېس قىلدى.

مەندىلادا يولدىن تېپىپ كېتىش خاھىشى، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدە مېنىڭ دېگىنىم ھېساب دەيدىغان ئىستىل ھېلىھەم بار ئىدى، ئۇ سۆزلىگەن نۇتۇقنىڭ قۇتۇرىتىشچانلىقى ناھايىتى كۈچلۈك بولغاچقا ھۆكۈمەتكە ئاۋازچىلىك تېپىپ بەرگەندى. 1953 - يىلى مەندىلا ترانسۋال ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەئىسلىكىگە تەيىنلەنگەندىن كېيىنكى تۇنجى نۇتقىنى يېزىپ پۈتكۈزدى. 9 - ئايدا ئېچىلغان يىللىق يىغىندا بۇ نۇتقىنى ئۇنىڭغا ۋاكالىتەن باشقىلار ئوقۇدى، چۈنكى مەندىلانىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ يىللىق يىغىنىغا قاتنىشىشى چەكلەنگەندى. نۇتۇقتا: «بۈگۈن كۆپچىلىكنىڭ ھەممىسى ئۇرۇش قىلىمىز دېيىشۋاتىدۇ. دۆلىتىمىز ئوغۇل - قىزلىرى ئويغىنىشقا باشلىدى» دېيىلگەندى. ئۇ ئەينى يىلدىكى قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنىڭ مۇۋەپپەقىيىتىنى ئەسلەپ

مۇنداق دەيدۇ: «پۈتكۈل دۆلەت جەڭ مەيدانىغا ئايلاندى، ئەركىنلىكنىڭ كۈچ - قۇدرىتى رەزىل كۈچلەرگە قارشى تۇرۇشتىن ئىبارەت ئايغى چىقماستىن جەڭدە بېسىلىپ قالدى ... ھەرقايسى جەڭلەردە بىزنىڭ تۇغ - ئەلەملىرىمىز لەپىلدەپ جەۋلان قىلدى.»

بۇ نۇتۇقتا يەنە جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى بىلەن ئافرىقىدىكى باشقا دۆلەتلەرنىڭ جاھانگىرلىككە قارشى كۈرىشى بىرلەشتۈرۈلگەندى: «پۈتكۈل ئافرىقا چوڭ قۇرۇقلۇقىدىكى خەلقلەرنىڭ غەزەپ - نەپرىتى قايناپ تاشتى، ئالتۇن دېڭىز قىرغىقى، نىگېرىيە، تۇنىس، كېنىيە، رودېسىيە، جەنۇبىي ئافرىقىدا ئىنقىلاب پارتلىدى.» ئەڭ ئاخىردا ئۇ نېھرۇنىڭ بىر جۈملە سۆزى بىلەن نۇتۇقنى ئاخىرلاشتۇردى. نۇتۇقنىڭ «ئەركىنلىك يولى تەكشى بولمايدۇ» دېگەن تېمىسىمۇ ئەنە شۇنىڭدىن كەلگەندى: «سىلەر شۇنى كۆرەلەيسىلەركى، مەيلى نەدىلا بولماڭلار، ئەركىنلىك يولى تەكشى بولمايدۇ. بۇ يولدا ئۆلۈمنىڭ قارا كۆلەڭگىسى سايە تاشلاپ تۇرغان جىلغىلاردىن تەكرار - تەكرار ھالقىغىنىمىزدىلا ئاندىن ئۈمىدكە تولغان تاغ چوققىسىغا چىقالايمىز.»

ماندىلا گەرچە ئانچە ئېتىراپ قىلغۇسى كەلمىسىمۇ، لېكىن نېھرۇنىڭ تەسىرىگە چوڭقۇر ئۇچرىغانىدى: «نۇتۇق تېكىستىنى يېزىۋېتىپ، ئىختىيارسىز نېھرۇنىڭ نۇرغۇن گەپلىرىنى نەقىل ئالدىم، لېكىن بۇ ئانچە ئاقىلانلىك ئەمەس ئىدى.» ئارىدىن 44 يىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇ يەنە شۇنداق دەيدۇ: «قەلبىڭىزدە ھاڭ بولمىسىلا ئىختىيارسىز باشقىلارنىڭ سۆزىدىن نەقىل ئېلىپ تاشلايسىز.» ئۇ ماركسچە مۇستەملىكىچىلىككە قارشى ئۆسۈپتە يېزىقچىلىق قىلىشقا بارغانسېرى ئامراق بولۇپ قالدى. بىرنەچچە ئايدىن كېيىن، ئۇنىڭغا قارىتىلغان چەكلەش بۇيرۇقى يەنە بىكار قىلىندى. ئۇ سول قانات تىنچلىق كومىتېتى ھەمكارلىقى ئۈچۈن نۇتۇق سۆزلىگەندە جاھانگىرلىكنىڭ ئاچ

كۆزلۈكنى رەھىمسىزلىك بىلەن ئېچىپ تاشلىدى: « بازار ۋە پايدا - مەنپەئەتكە بولغان توپماس نەپسىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن ئۇلار بىر - بىرىنىڭ كېكىردەكلىرىنى بوغۇزلاشتىن ئايانماي تىنچلىقنى دەپسەندە قىلدى، مىليونلىغان گۇناھسىز خەلقنى قان ئىچىگە غەرق قىلدى، ئىنسانىيەتكە پۈتمەس - تۈگمەس ئازاب - ئوقۇبەت ۋە بالايئاپەت ئېلىپ كەلدى.»

1953 - يىلى 12 - ئاينىڭ 13 - كۈنى ماندىپلا سوۋىتودا ئېچىلغان بىر قېتىملىق قۇرۇلتايدا 90 مىنۇتلۇق نۇتۇق سۆزلىدى. بۇ نۇتۇق خېيىرىبۇرگ ئىسىملىك بىر ساقچى تەرىپىدىن ئۈنگە ئېلىۋېلىندى، بۇ كېيىن ماندىپلانى ۋەتەنگە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتى بىلەن ئەيىبلەشنىڭ ئىسپاتى بولۇپ قالدى. ماندىپلا يىغىنغا قاتناشقان كىشىلەرگە مۇنداق دېدى: «بىز چوقۇم يېڭىچە قوراللىق ئۇرۇش ۋاسىتىسىنى قوللىنىشىمىز كېرەك. مۇنبەردە قۇرۇق نۇتۇق سۆزلەشنىڭ ئۆزى يېتەرلىك ئەمەس. نۇرغۇن پائالىيەتلەرنى پەردە كەينىدە، يەر ئاستىلىرىدا قانات يايدۇرۇشقا توغرا كېلىدۇ.»

شۈبھىسىزكى، ماندىپلانىڭ تەكرار - تەكرار سۆزلىگەن نۇتۇقلىرى بارغانسېرى ئۇرۇش بۇيرۇقلىرىغا ئوخشاپ كېتىۋاتاتتى، ئۇنىڭ ئىنقىلابچى سالاھىيىتىمۇ پارا - پارا ئۇنىڭ ئادۋوكاتلىق سالاھىيىتىنىڭ ئورنىنى بېسىپ كېتىۋاتاتتى. لېكىن، بەزىلەر سوت ئېچىش ۋە مۇنبەردە نۇتۇق سۆزلەش ماھارىتىدىن باشقا ماندىپلانىڭ يېتەرلىك رەھبەرلىك ئىقتىدارىنىڭ بار - يوقلۇقىدىن گۇمانلىناتتى. 19 - ئەسىرنىڭ 90 - يىللىرىدىكى تىيودور روزۋېلت ۋە 20 - ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىدىكى ۋىنستون چېرچىل قاتارلىق ئەل ئىچىدىكى ئۇرۇشخۇمار سىياسىي داھىيلارغا ئوخشاش ماندىپلامۇ ئىچ - ئىچىدىن ئۇرۇشقا مايىلدەك كۆرۈنەتتى - يۇ، مۇستەھكەم تەشكىللەش ۋە پىلانلاش ئىقتىدارى كەمچىل ئىدى.

8. ئەركىنلىكنىڭ ئەھمىيىتى

(1953 - يىلىدىن 1956 - يىلىغىچە)

سىياسىي جەھەتتە ئۆتمۈش بىلەن ھازىر ئوخشىمىسىمۇ، لېكىن مائىدانىڭ ئافرىقا مىللەتچىلىك ئىدىيەسىدە قىلچىلىك ئۆزگىرىش بولمىدى: ئۇ ئۆز مىللىتى ۋە تارىخىدىن پەخىرلىنەتتى ھەمدە پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ئۇلارنىڭ بولۇشىغا تېگىشلىك ھوقۇق - مەنپەئەتنى قايتۇرۇۋېلىشنى ئۈمىد قىلاتتى. ئىتتىپاقداشلىقنى تەرەققىي قىلدۇرىدىغان ھەرقانداق پۇرسەتنى قولدىن بەرمەيتتى: ئاق تەنلىك لىبېرالستلار، ھىندىستانلىق گەندىنىڭ مۇرىتلىرى ۋە خىرىستىيان دىنى مىسسىيونېرلىرى بىلەن ئىتتىپاق تۈزەتتى. ئۇنىڭ ئەڭ كۈچلۈك، ئەڭ سادىق ھەمراھى كوممۇنىستىك پارىتىيەسى ئىدى، ئۇلار 1953 - يىلى جەنۇبىي ئافرىقا كوممۇنىستىك پارىتىيەسىنى قۇردى. جەنۇبىي ئافرىقا كومپارتىيەسى كۆپ مىللەتتىن تەركىب تاپقان بولۇپ، ئاق تەنلىكلەرنىڭ پارىتىيە - گۇرۇھلىرى ۋە باشقا رايونلاردىكى كوممۇنىستىك پارىتىيەلەر بىلەن تامامەن ئوخشىمايتتى، ئۇنىڭ ئىچىدىكى ئايرىم ئەزالار ئىنقىلاب قىلىشنى ئانچە قوللاپ كەتمەيتتى. لېكىن، ئەينى ۋاقىتتا سوغۇق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشى ئەۋجگە چىققان بولغاچقا، پىرىتورىيە «قانۇندا بەلگىلەنگەن كوممۇنىزم»غا ئالاھىدە ئېنىقلىما بېرىپ، جەنۇبىي ئافرىقىدىكى بارلىق كوممۇنىستىك پارىتىيەنى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىكى خەتەرلىك ئىنقىلابچى

ئۇنسۇرلار دەپ قارىدى، شۇ ۋەجدىن يوشۇرۇن قوللايدىغان باشقا كۈچلەرنى قورقۇتۇپ كەينىگە چېكىندۈردى.

ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ كېيىنكى باسقۇچىدا، يەنى «ئەركىنلىك خارتىيەسى» نىڭ تەييارلىق ھەرىكىتىدە كوممۇنىستلار يەنىمۇ ئالۋاستىلاشتۇرۇلدى. جەنۇبىي ئافرىقا لىبېراللىستلىرى بىلەن نۇرغۇن غەربلىك قوللىغۇچىلار بۇ نىزامنامىنى تىپىك كوممۇنىزم ئىستراتېگىيەسى دەپ قارىدى، بۇ ئىستراتېگىيە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەھبەرلىرىنىڭ باشقىلارغا ئاسانلىقچە ئىشىنىپ كېتىدىغان ئاجىزلىقىدىن پايدىلىنىشنى، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ كۈچىگە تايىنىپ تەشۋىقات ئېلىپ بېرىش ۋە شۇ ئارقىلىق ئامما ئارىسىدا بارا - بارا تەسىر كۈچىنى قولغا كەلتۈرۈشنى مەقسەت قىلاتتى. لېكىن، سوغۇق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشى گويا بىر لوپا ئەينەكتەك بۇ كۆزقاراشنى بۇرمىلىۋەتتى. «ئەركىنلىك خارتىيەسى» نىڭ تىخ ئۇچى غەيرىي كاپىتالىزم ياكى غەرب دېموكراتلىرىغا ئەمەس، بەلكى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەر ۋە ئافرىقىلىقلار ئارىسىدىكى تار مىللەتچىلەرگە قارىتىلىشقا باشلىدى. ماندىلا ۋە ئۇنىڭ نۇرغۇن خىزمەتداشلىرىغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، «ئەركىنلىك خارتىيەسى» بىر قېتىملىق تارىخىي خاراكتېرلىك بۆسۈش بولۇپ، ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى ئىرقچىلىق كۆز قارىشىدىن ۋاز كەچتۈرگەن ھەمدە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ بۇنىڭدىن كېيىنكى 40 يىللىق پائالىيەتنىڭ مۇھىم خىتابنامىسى بولۇپ قالغانىدى.

«ئەركىنلىك خارتىيەسى» نى تەشەببۇس قىلغۇچىلار كوممۇنىستىك پارتىيەمۇ، ئۇرۇشخۇمار گۇرۇھلارمۇ بولماستىن، بەلكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ نوپۇزلۇق مۇتەئەسسەپ سىياسىيونى مارتىيو ئىدى. 1953 - يىلى 5 - ئايدا ھۆكۈمەت پاسپورت مۇددىتىنى ئۇزارتىپ بېرىشنى رەت قىلغانلىقتىن، ئامېرىكىغا كەتكىنىگە بىر يىل بولغان مارتىيو جەنۇبىي

ئافرىقىغا قايتىپ كەلدى. بۇ چاغدا ئۇنىڭ ئامېرىكىلىق قارا تەنلىك قەھرىمان بۇك ۋاشىنگتونغا بولغان چوقۇنۇش ھېسسىياتىمۇ بۇرۇنقىدىن سۇسلاپ، بۇكقا قارشى رادىكال گۇرۇھ، مەملىكەتلىك رەڭلىك ئىرق ھەمكارلىقىنى ئىلگىرى سۈرۈش جەمئىيىتىنىڭ قۇرغۇچىسى دوكتور ۋېبېر دۇبويىسقا بولغان ھۆرمىتى ۋە قايىللىقى تەدرىجىي ئېشىشقا باشلىدى.

مارتىيو ئۆز قېرىنداشلىرىنىڭ ئارزۇسىدا ئۆزگىرىش بولغانلىقىنى بايقىدى. ئۇنىڭ كۆرسىتىشىچە، بىر يىلنىڭ ئالدىدا ئېچىلغان مىللەتچىلەرنىڭ ئىككىنچى قېتىملىق چوڭ سايلىمىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك بولغانلىقىنىڭ ئەھمىيىتى كىشىلەرنىڭ پەرەز قىلغىنىدىن خېلىلا ئارتىپ كەتكەنىدى. چۈنكى، «ئۆكتىچىلەر پارتىيەسىنىڭ پىكرى ھۆكۈمەتنىڭ ئىرقچىلىق سىياسىتىنىڭ زەئىپ كۆلەڭگىسىدىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى.» مارتىيو ئۆيىدە ئوغلى بىلەن چۈشلۈك تاماق يەۋېتىپ بارلىق ئىرقتىكى كىشىلەرنىڭ يىغىلىپ كۆپ خىل ئىرق ئاساسىي قانۇنىنى تۈزۈپ چىقىشنى مۇھاكىمە قىلىش توغرىسىدىكى ئويىنى تۇنجى قېتىم ئوتتۇرىغا قويدى. باشقا تەشكىلاتلار بۇ تەكلىپنى قوبۇل قىلدى. 1953 - يىلى كېيىپتاۋندىكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەئىسلىكىگە تەيىنلەنگەن مارتىيو يىللىق يىغىندا بۇ كۆز قارىشىنى رەسمىي ئوتتۇرىغا قويدى: «ئەگەر پۇرسەت پېشىپ يېتىلسە، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى مەملىكەت بويىچە قۇرۇلتاي ئېچىشنى ئويلىشىپ كۆرسە بولىدۇ. ئۇ بىر ئاۋامغا مەنسۇپ قۇرۇلتاي، مۇشۇ دۆلەتتىكى بارلىق پۇقرالارغا ۋەكىللىك قىلىدۇ؛ قايسى ئىرق، قايسى رەڭ بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، بارلىق كىشىلەر «ئەركىنلىك خارتىيەسى»نى تۈزۈپ چىقىشقا قاتنىشىشى، دېموكراتىك جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ كەلگۈسىنى ئورتاق بەرپا قىلىشى كېرەك.»

شۇ ئىشتىن كېيىن مارتىيو ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «مۇشۇ

گەپلەرنى دېگەن ۋاقتىمدا، بۇنىڭدىن كېيىن دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىشتىكى ئاپەتنىڭ مەنبەسىنى كۆمۈۋەتتى دەپ شىكايەت قىلىنىشىمنى خىيالىمغىمۇ كەلتۈرۈپ باقماپتىكەنمەن.» 20 يىلدىن كېيىن، ماندىپلا تۈرمىدە مۇنداق دەپ كۆرسەتتى: ئەزەلدىن مۇرەسسە - مادار اچىلىق پوزىتسىيەسى تۇتۇپ كەلگىنى ئۈچۈن ھەسسەلەپ ئەيىبلەشكە ئۇچراپ كەلگەن مارتىيونىڭ «گوييا بۇلاق سۈيىدەك بۈيۈك ئارزۇ - ئارمانلىرىمىزنىڭ جىددىي ئېقىنىغا قۇيۇلۇپ، توسۇۋالغىلى بولمايدىغان قاينامنى ھاسىل قىلىدۇ» دەيدىغان ئىدىيەسى ھەقىقەتەن كۈتمىگەن يەردىن چىقتى. ماندىپلا مەملىكەتلىك قۇرۇلتاينىڭ پىكرىنى ناھايىتى خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلىپ، ئۇنى ئەمەلىي كۈچنى ئاشكارا نامايان قىلىش دەپ قارىدى. ئۇ: «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئۇزاققا قالماي چەكلىنىدۇ، شۇڭا مەملىكەتلىك قۇرۇلتاي ناھايىتى مۇھىم رول ئوينايدۇ» دەپ قارايتتى.

1953 - يىلى 12 - ئايدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ يىللىق يىغىنى كۇۋنىستوۋنىدا ئېچىلدى، مارتىيونىڭ تەكلىپى مۇشۇ قېتىملىق يىغىندا يەنىمۇ ئېتىراپقا ئېرىشتى، ئىككى يىل بۇرۇنقى قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى قوزغىغان بلومفونتىيىن قۇرۇلتىيىغا سېلىشتۇرغاندا بۇ قېتىملىق يىللىق يىغىننىڭ داغدۇغىسى ئانچە چوڭ بولۇپ كەتمىدى، خەۋەرلەرمۇ تېخىمۇ تولۇق بولدى. سىنىپىي كۈرەشكە ئىشىنىدىغان ماركسىزمچىلار بىلەن خىرىستىيان دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان رەئىس ئالبېرت لۇتولى ئارىسىدىكى كەپپىيات كۆرۈنەرلىك جىددىي بولدى. قىسمەن مىللەتچىلەر سىسۇلۇنى سىقىپ چىقىرىش قەستىدە بولۇشتى، چۈنكى ئۇ باشقا ئىرقىلار بىلەن ھەمكارلاشقانىدى. لېكىن، مۇتلەق كۆپ ساندىكى ۋەكىللەر ھەمكارلىقنىڭ كەم بولسا بولمايدىغانلىقىغا ئىشىنىتتى. لۇتولى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەرنىڭ تار مىللەتچىلىك ئىدىيەسىنىڭ خەۋپىنى كۆرسىتىپ بەردى ھەمدە ئافرىقا

مىللەتچىلەرنىڭ تېخىمۇ كەڭ قورساق، تېخىمۇ تەرەققىيپەرۋەر، تېخىمۇ دېموكراتىك بولۇشى كېرەك، دېگەن قارىشىدا چىڭ تۇردى. «ئەركىنلىك خارتىيەسى» نىڭ زۆرۈرلۈكى بىردەك ئېتىراپقا ئېرىشتى، قۇرۇلتاي يەنە ئىجرائىيە كومىتېتىنىڭ دەرھال قول تىقىپ، قۇرۇلتاي ئېچىشقا تەييارلىق كۆرۈپ، بىر تۈركۈم «ئەركىن پىدائىي» لارنى تاللاپ چىقىشنى تەلەپ قىلدى.

1945 - يىلى 3 - ئايدا سىسۇلۇ بىلەن مەندىلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىلەن بىر قىسىم ئىتتىپاقداشلارنىڭ بىر قېتىملىق يىغىنىنى تەشكىللىدى. يىغىن لۇتۇلىنىڭ ئۆيىنىڭ يېنىدىكى تونگاتتا ئېچىلدى، لۇتۇلىنىڭ ئۇ يەردىكى ھەرىكىتى چەكلىمىگە ئۇچرىمايتتى. يىغىندا سەككىز نەپەر ئەزادىن تەركىب تاپقان دۆلەت ھەرىكەت كومىتېتى قۇرۇپ چىقىلىپ، ئومۇمىي خەلق ۋەكىللەر قۇرۇلتىيىنىڭ تەييارلىق خىزمىتىگە مەسئۇل قىلىندى. بۇنىڭ ئىچىدە پەقەت ئىككى ئەزا (لۇتۇلى بىلەن سىسۇلۇ)لا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىن ئىدى. مىللەتچىلەرنىڭ نەزىرىدە بۇ - ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ تاشقى كۈچلەرنىڭ كونتروللۇقىغا ئۇچرايدىغانلىقىنىڭ ئالامىتى ئىدى. قالغان ئالتە نەپەر ئەزانىڭ ئىچىدە ئىككىسى جەنۇبىي ئافرىقا ھىندىستانلىقلار قۇرۇلتىيىدىن، ئىككىسى يېڭىدىن قۇرۇلغان جەنۇبىي ئافرىقا رەڭلىك ئىرق تەشكىلاتىدىن، يەنە ئىككىسى يېڭىدىن قۇرۇلغان ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئاق تەنلىك قوللىغۇچىلىرى تەشكىلاتى، يەنى دېموكراتىك پارتىيە قۇرۇلتىيىدىن كەلگەنىدى، ئۇلارنىڭ كۆپىنچە ئەزالىرى كوممۇنىست ئىدى، ئۇلارنىڭ قوشۇلۇشى ئەيبىلەش ۋە گۇمان پەيدا قىلدى.

جەنۇبىي ئافرىقا كومپارتىيەسى مەركىزىي كومىتېتى ئومۇمىي خەلق ۋەكىللەر قۇرۇلتىيىغا تەييارلىق قىلىشقا پۈتۈن كۈچى بىلەن قاتناشتى، بۇنىڭ ئۈچۈن يەنە تېخى نۇرغۇن مەخپىي

يىغىنلارنى ئاچتى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ مىللەتچى ئەزالىرى — پائىتافرىقىز مەجلىسلىرىنىڭ كوممۇنىستىك تەسىرىنى ناھايىتى مەخپىي تۇتاتتى، لېكىن مەندىلا بىر فېئودال بىلەن مايكول ھامور قاتارلىق دوستلىرىنىڭ تىرىشچانلىقى ۋە تۆھپىسىدىن ناھايىتى مىننەتدار ئىدى. ئۇلارمۇ قارا تەنلىكلەرگە ئوخشاشلا قوغلاپ تۇتۇش تەقدىرىگە دۇچ كەلگەنىدى، ئۇلار ئاق تەنلىكلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى بىكار قىلىشنى قوللايتتى. ئۇ كوممۇنىستىك پارتىيە دىنىي جەمئىيەتكە قارشى تۇرمايدۇ دەپ قارايدىغان بولدى، چۈنكى ئۇ نۇرغۇن قارا تەنلىك كوممۇنىستلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ئىخلاسمەن خىرىستىيان دىنى مۇرتى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلغانىدى. 1954 - يىلى كانون كىلىنىس يۇھاننىسبۇرگقا كەلدى، مەندىلا ئۇنىڭغا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ كوممۇنىزمغا ئىشەنمەيدىغانلىقىغا كاپالەت بەردى. گەرچە ئۇ ھۆكۈمەتنىڭ مەجبۇرلىشى ئاستىدا ئاشۇ تەرەپكە قاراپ تەرەققىي قىلىۋاتقان بولسىمۇ، «قارا تەنلىكلەر بىلەن ئاق تەنلىكلەر ھەقىقىي ھەمكارلىقنى قانات يايدۇرماقچى ئىدى، ۋاقىت ئىنتايىن جىددىي ئىدى.»

ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى يەنە بىر يېڭىدىن قۇرۇلغان ئاق تەنلىكلەر تەشكىلاتى ۋە دېموكراتىك پارتىيە قۇرۇلتىيىنى ئومۇمىي خەلق ۋەكىللەر قۇرۇلتىيىغا تەييارلىق كۆرۈشكە تەكلىپ قىلدى. 1953 - يىلى چوڭ سايلام بولۇپ ئۇزاق ئۆتمەي، لىبېرالىستلار پارتىيەسى زور مىللەتچىلىك لاگېرىنى قۇرۇپ، ئىرقچىلىق كۈچلىرى بىلەن قارشىلاشتى. لىبېرالىستلار پارتىيەسىنىڭ رەھبەرلىرى ناھايىتى ھۆرمەتكە سازاۋەر ئالىم ۋە زىيالىيلاردىن تەركىب تاپقان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدە يازغۇچى ئالان پاتونمۇ بار ئىدى. لىبېرالىستلار پارتىيەسى ئىرقىي ئايرىمچىلىققا قەتئىي قارشى تۇراتتى، كوممۇنىستىك پارتىيەگە دۈشمەنلىك پوزىتسىيەسى تۇتاتتى. پاتون كېيىن: «كوممۇنىستىك پارتىيە بىلەن لىبېرالىستلار پارتىيەسى ئوت -

بىلەن سۈدەك چىقىشالمايتتى» دەپ يازغانىدى.

لىبېرالستلار پارتىيەسىنىڭ كۆپ سانلىق ئەزالىرى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ۋە كوممۇنىستىك پارتىيە بىلەن ئۇچرىشىپ باقمىغانىدى. لېكىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ قىسمەن رەھبەرلىرى لىبېرالستلار پارتىيەسىنىڭ ئەزالىرى بىلەن مەخپىي دوستلۇق مۇناسىۋىتى ئورنىتىشنى خالايتتى. ماندىلا لۇتولنىڭ لىبېرالستلار پارتىيەسىنىڭ ئەڭ ئوچۇق پىكىرلىك ئەزاسى بىلەن ئالاقە قىلىپ كېلىۋاتقانلىقىغا ھەمدە لىبېرالستلار پارتىيەسىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىلەن ئىتتىپاقلىشىپ، ئاق تەنلىكلەر ھەممىدىن ئۈستۈن دەيدىغان قاراشقا قارشى تۇرۇشنى قارشى ئالدىغانلىقىغا دىققەت قىلغانىدى. لىبېرالستلار پارتىيەسىدە ماندىلاننىڭ دوستلىرى بار ئىدى، لېكىن ئۇ لىبېرالستلار پارتىيەسىگە تەنقىدىي پوزىتسىيە تۇتاتتى. ئۇ زوراۋانلىق كۈرىشىنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ئاللىقاچان تونۇپ يەتكەن ھەمدە لىبېرالستلار پارتىيەسىنى ئۆزىگە پۈتلىكاشاڭ بولىدۇ، دەپ قارايتتى. ئۇنىڭدىن باشقا، لىبېرالستلار پارتىيەسى ئومۇمىي سايلامنى قوللاشنى رەت قىلاتتى، بۇنىڭغا ماندىلا ھەرگىز تاقەت قىلىپ تۇرالمايتتى.

1953 - يىلى 6 - ئايدا «ئەركىنلىك» ئايلىق ژۇرنىلىدا ماندىلاننىڭ «لىبېرالستلار پارتىيەسىنىڭ كۆزىتىش چىرىغى» دېگەن تېمىدا بىر پارچە ماقالىسى ئېلان قىلىندى. ماندىلا ماقالىسىدە لىبېرالستلار پارتىيەسىنىڭ «دېموكراتىيە ۋە خارتىيە ۋاسىتىسى»گە قارىتا مۇتەئەسسەپلىك قىلغانلىقىنى سۆككى ھەمدە ئۇلارنىڭ «بالاغەتكە يەتكەن بىر كىشى بىر سايلام بېلىتى» شەكلىنى قوللاشنى خالىمىغانلىقىنى ئەيىبلدى. ماندىلا ئۇلارنى ياۋروپا ھۆكۈمرانلىرىنىڭ بىر قىسمى دەپ قارىدى ھەمدە ئۇلارنى «جەنۇبىي ئافرىقا مىللىي دېموكراتىك ئىنقىلابىي زاتلىرىنىڭ ئىدىيەسىگە ئۆچمەنلىك قىلدى ۋە ئۇنىڭدىن

قورقتى، بۇنىڭ دەرىجىسىنىڭ چوڭقۇرلۇقى مالەن ۋە ئوپپېنخېيمېردىن قېلىشمايدۇ» دەپ ئەيىبلدى. ئۇ: «ئۆزىنى ئىنقىلابقا ئاتىغان كىشىلەر بىلەن ئىنقىلابقا ئاتىمىغان كىشىلەر كەلگۈسىدە مۇقەررەر ئۆز سەنمىگە، دەسسەيدۇ ئومۇمىي خەلق قۇرۇلتىيىدىكى دوستلار بىلەن دۈشمەنلەر بىر - بىرىنى ئىستىھكام قىلىدۇ» دەپ ھۆكۈم قىلدى. ئۇ دائىم: «جانابلىرى، ئۆزلىرى قايسى تەرەپتە تۇرىلا؟» دەپ سورايتتى.

لىبېرالىستلار پارتىيەسى پىروفېسسور تام پىرېسنى باھانە قىلىپ ئىنكاس قايتۇردى - پىرېس بۇرۇن ماندىپلانىڭ گەپ - سۆزلىرىنى «ئۆكتەبىر ئىنقىلابىنىڭ تۇغۇندىسى بولمىش ئۈمىدۋارلىق سەپسەتسى» دەپ مەسخىرە قىلدى. دەسلەپتە لىبېرالىستلار پارتىيەسى مەملىكەتلىك قۇرۇلتاي بىلەن ھەمكارلىشىشنى ماقۇل كۆردى. لېكىن، ئۇلار ناھايىتى تېزلا ئۆزلىرىنىڭ باشقىلار تەرىپىدىن پايدىلىنىپ كېتىۋاتقانلىقىغا ئىشەندى. ئەمەلىيەتتە، بارلىق سىياسەتلەر كوممۇنىزم كۈچلىرى تەرىپىدىن ئالدىنلا بېكىتىلىپ بولۇنغانىدى. ئۇلار يەنە تېخى مەملىكەتلىك قۇرۇلتاينىڭ «ئەرزىمەس بىر ئىش» قا ئايلىنىپ قالىدىغانلىقىغا ئىشەنگەچكە، قۇرۇلتاي ئېچىلىشتىن بۇرۇن سۇغۇرۇلۇپ چىقىۋېلىشنى نىيەت قىلغانىدى - كېيىن، لىبېرالىستلار پارتىيەسىنىڭ نۇرغۇن ئەزالىرى قاتتىق ئۆكۈندى. تارىخشۇناس داۋىد ئارفلىد «بۇ قارار - لىبېرالىستلار پارتىيەسىنىڭ ئەڭ چوڭ خاتالىقىنىڭ بىرى» دەپ خۇلاسە قىلدى.

لىبېرالىستلار پارتىيەسى چېكىنىپ چىققاندىن كېيىن تەييارلىق خىزمىتى ئاۋۋالقىدەكلا داۋاملىشىۋەردى. لېكىن، دېموكراتىك پارتىيە قۇرۇلتىيى ئىچىدىكى ئاق تەنلىك كومپارتىيە كۈچلىرىنىڭ تەسىرى بەك چوڭ بولۇپ كەتتى. پۈتۈن مەملىكەتتىكى چوڭ - كىچىك تەشكىلاتلار نەچچە يۈز قېتىم يىغىن ئېچىپ، لايىھە ۋە تەكلىپ - پىكىرلەرنى كەينى - كەينىدىن سۇنۇپ، بۇنىڭدىن كېيىن لىبېرالىستلار

پارتىيەسىنىڭ نىزامنامىسىگە كىرگۈزۈشنى ھەمدە مەملىكەتلىك قۇرۇلتايدا ئېلان قىلىنىشىنى ئۈمىد قىلدى. لايىھە يۇقىرىغا سۈنۈلغاندىن كېيىن ناھايىتى ئاكتىپ ئىنكاسلار پەيدا بولدى، ھەممەيلەن ئەركىنلىكنىڭ ئەھمىيىتىنى تەشەببۇس قىلدى، ھەتتا بىر ئەر ئون خوتۇنلۇق بولۇشتەك بۇنداق مەنە جەھەتتىكى ئەركىنلىكمۇ ئۆز ئىچىگە ئېلىندى.

بەزىلەر گۇمانلىنىپ: «بۇ قېتىملىق يىغىلىش پائالىيىتى كۆرۈنۈشتىكىدەك ئانچە دېموكراتىك بولمىدى» دېيىشتى. كېيىن ماندېلاغا مەسلىھەتچى بولغان شىدېنى كېنتىكى خەتنىڭ پوچپىركىسىدىن نۇرغۇن لايىھەلەرنىڭ بىر ئادەمنىڭ قولىدىن چىققانلىقىنى ھېس قىلدى. لېكىن، «ئەركىنلىك خارتىيەسى» نىڭ ئەڭ ئاخىرقى نۇسخىسى «كوممۇنىستىك پارتىيە خىتابنامىسى» نىڭ كۆچۈرۈلمىسىگە ئايلىنىپ قالغانىدى. ناھايىتى ئۇزاق ۋاقىتتىن كېيىن، ماندېلا بۇنى يەنىلا «خەلق ئاممىسى تۈزۈپ چىققان نىزامنامە» دەپ قارىدى. ئۇ ھەرگىزمۇ يۇقىرىدىكىلەرنىڭ تۆۋەندىكىلەرگە قارىتا تۈزۈپ بەرگەن مەھسۇلى ئەمەس ئىدى، بۇ يەنە تا ھازىرغىچە يۇقىرى مەرتىۋىدىكى ئەمەلدارلارنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچراپ باقمىغانلىقىنىڭ سەۋەبى ئىدى. ئۇ «خەلق ئاممىسىنىڭ ئىلگىرىلىشى مەلۇم جەھەتلەردە سىياسىيونلاردىنمۇ ئۈستۈن بولىدۇ» دەيدىغان كۆزقاراشقا قاتتىق ئىشىنەتتى. ئۇ ناھايىتى ھەيرانلىق ئىچىدە شۇنى بايقىدىكى، ئامما ئارىسىدا رادىكال مىللەتچىلەر ئانچە كۆپ ئەمەس ئىدى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ بارلىق جەنۇبىي ئافرىقىلىقلارغا مەنسۇپ ئىكەنلىكىگە ئىشىنەتتى.

ماندېلا يەردە ئارقىسىدا سىسۇلۇ بىلەن قويۇق ھەمكارلىق مۇناسىۋىتىنى ساقلاپ كەلدى. ئۇ چاغدا سىسۇلۇ ساقچىلارنىڭ قوغلاپ تۇتۇش ئويىپكىتىغا ئايلىنىپ قالغانىدى. 6 - ئايدا مارتىيو كېيپىتاۋندىكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە

سىسۇلۇنىڭ ترانسكېپىنىڭ تۆمۈر پەردىسى كەينىدە ئىشلارغا قوماندانلىق قىلىۋاتقانلىقىنى ئېيتتى. لېكىن، 1954 - يىلى 7 - ئايدا سىسۇلۇ ئورلانودىكى ئۆيىدە قولغا ئېلىندى، مەن ئۇ چاغدا دەل ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئىدىم. ئەينى چاغدا ئۇ ئادەتتىكىدەكلا تۈرلۈك مەنى قىلىش بۇيرۇقلىرى ۋە قاماققا ئېلىش ۋاسىتىلىرى ئۈستىدە مۇلاھىزە، تەھلىل قىلىۋاتاتتى. تىۋىتتەن جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئىككى ئاق تەنلىك رازۇبىدكىچى ئۆيگە ئۈسۈپلا كىردى. ئۇلارنىڭ پوزىتسىيەسى ناھايىتى دوستانە ئىدى: «ھەي، سىزنى ئاخىر تاپتۇق. ئەدلىيە مىنىستىرى سىزگە ئىككى پارچە خەت ئەۋەتكەندى!»، «مەنمۇ سىلەرنى ھۆرمەت بىلەن كۈتۈپ تۇرغانىدىم!» دەپ جاۋاب بەردى سىسۇلۇ: «ئاران ئىككى پارچە خەتما؟ سىلەرمۇ بىلىسىلەر، بۇنىڭ قىلچە پايدىسى يوق. بىزنىڭ كۈرەشلىرىمىز ھەرگىز توختاپ قالمايدۇ!»

ئەتىسى سىسۇلۇ قولغا ئېلىندى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۈچ ئايلىق قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىندى. سەۋەبى: ئۇ بەش كىشىلىك بىر يىغىنغا قاتناشقاندى. لېكىن، ئۇ يەنىلا ئافرىقا مىللىي مەجلىسىنىڭ ئالغا ئىلگىرىلىشىنىڭ ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچى ئىدى. تۈرلۈك مەنى قىلىش بۇيرۇقلىرى زور تۈركۈمدىكى ئەزالارنى ئىجرائىيە كومىتېتىدىن ئايرىلىشقا مەجبۇر قىلدى، بۇنىڭ ئىچىدە مەندىلا مۇ بار ئىدى. لېكىن، سىسۇلۇ ئۇلارنىڭ كۈرەش قىلىش كۈچىنىڭ كۈنسېرى زورىيىدىغانلىقىغا قەتئىي ئىشىنەتتى: «ھۆكۈمەتنىڭ ئۆلى ئاللىقاچان تەۋرەپ قالغانىدى. ئۇلارنىڭ بىزنى قىلچە كۆزگە ئىلمايدىغان، جەنۇبىي ئافرىقىغا خالىغىنىچە ھۆكۈمرانلىق قىلىدىغان دەۋرى ئاللىقاچان كەلمەسكە كەتكەندى.» ئەمەلىيەتتە، ئافرىقا مىللىي مەجلىسى سىسۇلۇنى ئاۋۋالقىدەكلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ باش سېكرېتارى ئورنىدا كۆرەتتى، مەندىلا ئۇنىڭ يېقىن ھەمراھى ئىدى. «ئەركىنلىك خارتىيەسى» نىڭ تۇنجى ئارگىنالىنى

كوممۇنىستىك پارتىيە ئارخىتېكتورى رازىت بويىنىستان يېزىپ چىققانىدى. 6 - ئاينىڭ باشلىرىدا نىزامنامىنىڭ تۇنجى ئارگىنالى پىلانلاش گۇرۇپپىسىدىكىلەرنىڭ قولىغا يەتكۈزۈلدى. ماندىلا بۇ گۇرۇپپىنىڭ ئەزاسى ئىدى، ئۇ نىزامنامىگە ئازراق ئۆزگەرتىش كىرگۈزدى. بۇ نىزامنامە ماركسىزم ھۆججىتى، دەپ ئەيىبلەندى. چۈنكى، ئۇنىڭدا: «يەر ئاستى كان بايلىقلىرى، بانكا ۋە مونوپول سانائەتلەرنىڭ ھەممىسىنى خەلق ئىگىدارلىقىدىكى مال - مۈلۈككە ئايلاندۇرىمىز» دەپ ناھايىتى دادىللىق بىلەن ۋەدە بېرىلگەنىدى. ئەمەلىيەتتە، ئۇ خەلقنىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇشتىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى. ماندىلاننىڭ قارشىچە، ئۇ پەقەت خەلق ئاممىسىنىڭ كۈندىلىك ئارزۇ - ئۈمىدلىرىنىڭ جۇغلانمىسى ئىدى. مايكول ھامور بۇ نىزامنامىنى: «ئامېرىكا ۋە فىرانسىيە ئىنقىلابىنىڭ كىشىلىك ھوقۇق خىتابنامىسىنىڭ تۇغۇندىسى، بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ «دۇنيا كىشىلىك ھوقۇق خىتابنامىسى، دەمۇ بۇنىڭغا قارىتا ئىنكاس بىلدۈرۈلگەن» دېدى.

ئومۇمىي خەلق ۋەكىللەر قۇرۇلتىيىنىڭ ئېچىلىش ۋاقتى 1955 - يىلى 6 - ئاينىڭ 26 - كۈنىگە، يىغىن ئورنى سوۋىتو ئەتراپىغا جايلاشقان كىرپتوندىكى بىر شەخسىي تەنھەرىكەت مەيدانىغا بېكىتىلدى. مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن كەلگەن 3000 دىن ئارتۇق ۋەكىل مۇشۇ يەرگە يىغىلدى. بۇ كۆرۈنۈش بەئەينى بىر قېتىملىق ھەربىي كۆرەككە ئوخشاپ قالغانىدى. يىغىنغا قاتناشقانلارنىڭ ئارىسىدا بېشىدىن نۇرغۇن ئىسسىق - سوغۇقلارنى ئۆتكۈزگەن قارا تەنلىك دېھقانلار، ئۇچىسىغا كاستۇم - بۇرۇلكا، پۇتغا شىبلىت كىيىۋالغان ئاق ياقىلىق خىزمەتچى - خادىملار، ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ئائىلىسىدىكىلەرنىمۇ يىغىنغا بىللە ئېلىپ كەلگەن ھىندىستانلىق ئادۋوكاتلار بار ئىدى. ناھايىتى روشەنكى، يىغىن مەزگىلدە كوممۇنىزم ئامىللىرىمۇ پەيدا بولدى. ئالايلۇق، جۇۋ ئېنلەي بېيجىڭدىن دوستانە تەبرىك خېتى ئەۋەتكەنىدى. لېكىن،

يىغىندا ئىختىيارى، ئەنئەنىۋى ئۇسلۇب ساقلاندى، ھېدېرسېن پوپنىڭ قاتنىشىشى قۇرۇلتايغا خىرىستىيان دىنى تۈسىنى قوشتى.

باشقا تەشكىللىگۈچىلەرگە ئوخشاشلا ماندېلانىڭ يىغىنغا قاتنىشىشى چەكلەندى، شۇڭا ئۇلار يىراقتىن كۆزىتىشكە مەجبۇر بولدى. ئۇ سىسۇلۇ بىلەن بىللە ماشىنا ھەيدەپ كىرىپتونغا كەلدى، ئۆزىنى ئازراق نىقابلىغاندىن كېيىن كىشىلەر توپىنى چۆرىدەپ مېڭىپ يۈردى. خەلق ئاممىسىنىڭ كۆرسەتكەن تۆھپىسى ئۇلارنى قاتتىق تەسىرلەندۈردى. بۇ قېتىمقى يىغىننىڭ چەكلىمىگە ئۇچرىماسلىقىغا كىشىنىڭ ئەقلى يەتمەيتتى، لېكىن ئۇلار ناھايىتى تېزلا بۇنىڭدىكى سەۋەبىنى چۈشەندى.

ماندېلا نەزىرىنى يىغىندىن ئۈزۈۋەستىن ئۆز رېلىسىنى بويلاپ ئاستا ماڭماقتا ئىدى. تۇنجى كۈنى «ئەركىنلىك خارتىيەسى» ئۈچ خىل تىلدا ئېلان قىلىندى ۋە «ئافرىقا!» دەپ توۋلاشقان ئالاقىش سادالىرى ئىچىدە ماقۇللانغانلىقى ئېلان قىلىندى. ئىككىنچى كۈنى نىزامنامىنىڭ ھەربىر باب - پاراگرافلىرى بىر مۇبىر ئوقۇپ ئۆتۈلدى. ئوقۇپ «تىنچلىق بىلەن دوستلۇق مۇقەررەر مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ» دېگەن يەرگە كەلگەندە، قوراللىق رازۇپىدىكىچىلار بىلەن ساقچىلار ئىشىكىنى بۇزۇپ كىرىپ، كىشىلەر توپى ئىچىگە ئۈسسۈپ كىردى. بىر ئاق تەنلىك ئەمەلدار مىكروفوننى تارتىۋېلىپ ئۆزلىرىنىڭ ۋەتەنگە ئاسىيلىق قىلىش پائالىيىتىنى تەكشۈرۈۋاتقانلىقى ۋە ئەكسىلىنىقلايى ھۆججەتلەرنى ئاڭتۇرۇۋاتقانلىقىنى جاكارلىدى. ساقچىلار ھەربىر ئاڭلىغۇچىنىڭ ئىسمىنى خاتىرىلىۋالغاندىن كېيىن ئۇلارنى قويۇۋەتتى. ماندېلا كىشىلەر توپى ئارىسىغا كىرىۋېلىشنى شۇنچە ئويلىدى - يۇ، قايتا - قايتا ئويلانغاندىن كېيىن ماشىنىسىنى ھەيدەپ يوهاننېسبۇرگقا قايتىپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەھبەرلىرىنىڭ جىددىي يىغىنىغا قاتناشتى. ساقچىلار مەملىكەتلىك قۇرۇلتاينىڭ مۇھىملىقىنىڭ ئەلۋەتتە بىر ياخشى

ئىش ئىكەنلىكىنى ھېس قىلالايتتى. لېكىن، مەندىلا بۇ قېتىملىق تۇيۇقسىز زەربىنىڭ «بىر قېتىملىق جاپالىق بۇرلىش نۇقتىسىنىڭ بەلگىسى» ئىكەنلىكىنى بىلەتتى.

«ئەركىنلىك خارتىيەسى» ناھايىتى تېزلا مۇستەقىل بولۇش كۈچىگە ئېرىشتى. مەملىكەتلىك قۇرۇلتايدا نىزامنامە تولۇق ئوقۇپ چىقىلمىغان بولغاچقا، ئۇ تېخى ئاشكارىلانمىغانىدى. رازىت بوغىنىستاننىڭ قارشىچە، «ئەركىنلىك خارتىيەسى» «مەملىكەتلىك قۇرۇلتاينىڭ كونتروللۇقىدىن قۇتۇلغانىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئالدىنلا پەرەز كەمچىل بولغاچقا نىزامنامە ئۆزلۈكىدىن پەيدا بولۇپ ئۆزلۈكىدىن يوقاپ كېتىدىغان ھالەت» تە تۇرۇپ قالغانىدى. ئاق تەنلىكلەر جەمئىيىتىدىكى گېزىت - ژۇرناللار بۇ قېتىمقى قۇرۇلتاي ۋە قۇرۇلتايدىكى تۇيۇقسىز زەربە بېرىش ۋەقەسىنى خەۋەر قىلدى، نىزامنامە ئېلان قىلىنمىدى. لېكىن، نىزامنامىنىڭ تېكىستى ناھايىتى تېزلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئىچىدە ئەكس سادا پەيدا قىلدى، تەنقىدچىلەر تېخى ئۇچىنى ناھايىتى تېزلا ئۇنىڭغا قاراتتى.

1955 - يىلى 12 - ئايدا نىزامنامە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدە كەسكىن مۇنازىرە پەيدا قىلدى، نىزامنامىنى يېزىشقا قاتناشقان كۆپ ساندىكى كىشىلەر چەكلەش بۇيرۇقى تۈپەيلى يىغىنغا قاتنىشالمىدى. ئىجرائىيە كومىتېتى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ كۆپ ساندىكى شۆبە ئاپپاراتلىرىنى «تەشەببۇسكارلىقى كەمچىل، قىسمەن ئەزالار ھەتتا بۇنداق ئۇلۇغ بىر ئىدىيە مەيدانغا كەلمەسلىكى كېرەك ئىدى دەپ قارايدۇ» دەپ ئەيىبلىدى. لۇتولمۇ «دۆلەت مەجلىسىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى بىر قىسىم يېڭى يۈزلىنىش ياكى يېڭى مەزھەپلەر» تۈپەيلى ناھايىتى ئالاقىدارلىققا چۈشكەنىدى. لېكىن، ئۇ «ئەركىنلىك خارتىيەسى» نى قوللايدىغانلىقىنى بىلدۈردى ھەمدە پۈتكۈل جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ «ئومۇمىي خەلق ئافرىقا مىللەتچىلىك ئىدىيەسى» نى تەشەببۇس قىلدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي

مەجلىسىنىڭ ئالدىنقى نۆۋەتلىك رەئىسى خەت يېزىپ، دۆلەت مەجلىسىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى «بەزى يۈزلىنىشلەر»نى تەنقىد قىلدى ھەمدە «دۆلەت مەجلىسى ئومۇمىي خەلق ئەركىنلىك ھەرىكىتى بولۇشتىن قالدى، ئۇنىڭ ئۆز ئالدىغا سىياسىتى بار، ناھايىتى ئېنىقكى ئافرىقىلىقلارنىڭ رەھبەرلىك قىلىشىدا قوبۇل قىلىنىدۇ» دېدى. پىتېر مۇدا «پانئافرىقانزمچىلار» ناملىق ژۇرنالدا ماقالە ئېلان قىلىپ، ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ مىللەتچىلىك خاراكتېرىنى قايتا بايان قىلىپ مۇنداق دېدى: «بىز دەسلىپىدىلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى يات كۈچلەرنىڭ كونتروللۇقىدىن قۇتۇلدۇرۇشنىڭ بىزنىڭ نۆۋەتتىكى جىددىي ۋەزىپىمىز ئىكەنلىكىنى بىلگەندۇق». ئۇ يەنە بايانات ئېلان قىلىپ: «بىز ئەزەلدىن ھەرقانداق ئاق تەنلىكنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىمىدۇق» دېدى.

«گەركىنلىك خارتىيەسى»نىڭ تولۇق ئېلان قىلىنىشى تاكى 1956 - يىلى 4 - ئايدا ئورلاندىدا قۇرۇلتاي ئېچىلغۇچە سۈرۈلۈپ كەتتى. لېكىن، شۇ قېتىملىق قۇرۇلتاي يەنە بىر قېتىم بوران - چاپقۇنغا يولۇقتى. پانئافرىقانزمچىلار قۇرۇلتاينىڭ «نزامنامىچىلەر» دېگەن نىقابىنى تاقىۋالغانلىقىنى ئەيىبلدى ھەمدە «يەر بارلىق كىشىلەرگە مەنسۇپ» دەيدىغان كۆزقاراشنى قاتتىق تەنقىد قىلىپ، بۇ كۆزقاراش ئومۇمىي مۈلۈكچىلىكنى تەرغىب قىلىشنى مەقسەت قىلىدۇ، دەپ قارىدى. لوتۇلى بىلەن ناتالدىن ئىبارەت ئىككى گۇرۇھ نزامنامىنىڭ ئىقتىسادقا ئائىت ماددىلىرىغا قارىتا ئۆزلىرىنىڭ ئەندىشىسىنى بىلدۈردى، لېكىن ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسى پانئافرىقانزمچىلارنىڭ كۈچىنىڭ زورىيىپ كېتىشىنى خالىمايتتى، شۇڭا ئىتتىپاقلىق ئۈچۈن يول قويۇشقا مەجبۇر بولدى. ئەينى چاغدا لوتۇلىنىڭ ئوڭ قاناتلار ئىتتىپاقىدىن بۆلۈنۈپ چىقىپ كېتىش خەۋپى بار ئىدى، لېكىن ئۇ بۇ خىل بېسىمغا قارشى تۇرۇشتا چىڭ تۇردى. شۇ يىلى ئۇنىڭ كالمفورنىيەلىك ئىش - ھەرىكىتى غەلىتە دوستى

مارى لۇيس خوببو ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە ئەسلىدىكى ھۆكۈمەت تەرەپ ئادۋوكاتلىق ئىش ئورنى — ماندېلا بىلەن نامىبو قۇرغان ئادۋوكاتلىق ئىش ئورنىنى ئالماشتۇرۇۋېتىش تەكلىپىنى بەردى. چۈنكى، بۇ ئادۋوكاتلىق ئىش ئورنىنىڭ ئوڭغا مايىللىقى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى نۇرغۇن ئىئانىلەردىن قۇرۇق قويغانىدى.

«ئەركىنلىك خارتىيەسى» ئەڭ ئاخىر قۇرۇلتايدا ماقۇللاندى. ئەينى چاغدا جەنۇبىي ئافرىقا ئاق تەنلىكلەر ھۆكۈمىتى ئىرقىي مۇستەبىتلىك سىياسىتىنى يۈرگۈزۈۋاتقان بولغاچقا، «ئەركىنلىك خارتىيەسى» شەك - شۈبھىسىزكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىرقچىلىققا قارشى تۇرۇشتىكى تەشۋىقاتچىلىق رولىنى ئوينىغانىدى، ئۇنىڭ ماقۇللىنىشى بىر چوڭ غەلبە دەپىنىشكە بولاتتى. ماندېلا بىر يىلدىن كېيىن مۇنداق دەپ يازدى: «دۆلىتىمىز تارىخىدا دېموكراتىك كۈچلەر تۇنجى قېتىم ئىرق، ئىدىئولوگىيە، پارتىيە - گۇرۇھلار مۇناسىۋىتى ۋە دىنىي ئېتىقاد جەھەتلەردىكى پەرقلەرگە ۋاقىتنىچە چەك قويۇپ، ئىرقچىلىقنى چۆرۈپ تاشلىدى.» لېكىن، «ئەركىنلىك خارتىيەسى» نىڭ ماقۇللىنىشى كەسكىن ماجىرا بەدىلىگە قولغا كەلدى، بۇ قېتىملىق ماجىرا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىككى يىلدىن كېيىن چاڭ - چېكىدىن بۆسۈلۈپ كېتىشىنى بىۋاسىتە كەلتۈرۈپ چىقاردى.

1956 - يىلى 6 - ئايدا مەملىكەتلىك قۇرۇلتاي چاقىرىلغانلىقىنىڭ بىر يىللىق ھارپىسىدا ماندېلا «ئەركىنلىك» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلغان بىر پارچە ماقالىسىدە «ئەركىنلىك خارتىيەسى»گە بولغان چۈشەنچىسىنى شەرھىلىدى. ماندېلانىڭ ماقالىسىدە ئوتتۇرىغا قويغان كۆزقاراشلىرى ماركسىزمچىلارنىڭ «ئەركىنلىك خارتىيەسى»گە بولغان شەرھىسى بىلەن ئاساسىي جەھەتتىن بىردەك بولدى. ماندېلانىڭ قارىشىچە، نىزامنامە ئىنقىلابىي خاراكتېرلىك بىر پارچە ھۆججەت ئىدى. جەنۇبىي

ئافرىقىدا مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇۋاتقان ئىقتىسادىي ۋە سىياسىي ئەندىزىلەرنى بۇزۇپ تاشلىغاندىلا ئاندىن ئۆزلىرى دۇچ كېلىۋاتقان قىيىنچىلىق ئۈستىدىن غالىب كەلگىلى بولاتتى. ئۇ ئومۇمىي مۈلۈكچىلىك تۈزۈمىنىڭ زۆرۈرلۈكىنى تەكىتلەپ مۇنداق دېدى: «پۇل مۇئامىلە كەسپى بىلەن ئالتۇن كېنى كەسپىنى مونوپول قىلغۇچىلارنىڭ ۋە تىنىمىزنى ئۈستىلىق بىلەن قاقىتى - سوقىتى قىلىۋاتقىنىغا، بۇلاپ - تالاۋاتقىنىغا، خەلقنى قۇل قىلىۋاتقىنىغا نەچچە ئەسىر بولدى. ھالا بۈگۈن «ئەركىنلىك خارتىيەسى» نىڭ بارلىققا كېلىشى ئۇلارغا نىسبەتەن ئەجەللىك بىر زەربە بولدى.»

لېكىن، بىر ھالقىلىق ئابزاستا ماندىپلا يەنە ئەركىن كارخانىلارنىڭ تەرەققىي قىلىش پۇرسىتىگە ئېرىشىشىنى خالايدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ مۇنداق دېدى: «بۇ مونوپول كارخانىلارنىڭ تارقىتىلىۋېتىشى ۋە دېموكراتىيەلىشىشى ياۋروپانىڭ سىرتىدىكى بۇرژۇئازلارنى تەرەققىيات بوشلۇقى بىلەن تەمىنلەيدۇ. غەيرىي ياۋروپا بۇرژۇئازىيەسىمۇ تۇنجى قېتىم ئۆز ئالدىغا زاۋۇت ئېچىش پۇرسىتىگە ئېرىشەلەيدۇ، سودا شىركىتى ۋە شەخسىي كارخانىلارمۇ مىسلى كۆرۈلمىگەن دەرىجىدىكى گۈللىنىش ۋەزىيىتىنى كۆرەلەيدۇ.»

بۇ ئىككى جۈملە سۆز كېيىن روبېن ئارىلىدىكى بىر قاتار سوت قىلىشلاردىن كېيىن 20 نەچچە يىلغىچە قايتا - قايتا مۇلاھىزە قىلىندى. تروتسكىچىلار «ئەركىنلىك» ژۇرنىلى ماندىپلانىڭ نۇتقى ۋە ئەسەرلىرىنى ئېلان قىلغاندا بۇ ئىككى جۈملە سۆزنى قىسقارتىۋېتىلگەنلىكىنى بايقىدى. 50 - يىللارنىڭ ئوتتۇرىسىدا كونسېرۋاتىپلار ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتىنى يولغا قويۇشتا تېخىمۇ ھەددىدىن ئاشتى. بۇ سىياسەتنىڭ يولغا قويۇلۇش سۈرئىتىنىڭ تېز، زەربە بېرىش دائىرىسىنىڭ كەڭ بولىدىغانلىقىنى ماندىپلا ۋە ئۇنىڭ خىزمەتداشلىرى بۇرۇنلا پەرەز قىلغانىدى. 1954 - يىلى 80 ياشقا كىرگەن مالەن پېنسىيەگە چىقتى، ھانىس سىچىلتون ئۇنىڭ

ئورنىغا باش مىنىستىر بولدى. سىچىلتون مالىدەك ئۈنچۈۋالا تالىپ مىجەز ئەمەس ئىدى، لېكىن ئۇ ئاق تەنلىكلەر ھۆكۈمرانلىقىنى مالىدەنمۇ بەكرەك تەشەببۇس قىلاتتى. بۇنىڭدىن باشقا، «چوڭ ئىرقىي ئايرىمچىلىق» تىن ئىبارەت كىشىگە بولغان زىيىنى تېخىمۇ چوڭ بولغان بۇ ئۇقۇم ئەينى چاغدىكى ئىچكى ئىشلار مىنىستىرلىقىنىڭ مىنىستىرى، كېيىنكى جەنۇبىي ئافرىقا باش مىنىستىرى، دوكتور ھېندىرىك ۋېرۋوردنىڭ كالىسىدا پىشىپ يېتىلمەكتە ئىدى.

قارماققا ناھايىتى مېھرىبان، ئەدەپ - قائىدىلىك، سىياپە كۆرۈنىدىغان ۋېلۋورد ئۆزىنىڭ ئىرقىي ئايرىمچىلىق پىلانىنى ئەخلاق مىزانلىرىغا قىلچە مۇخالىپ ئەمەس، دەپ قارايتتى. لېكىن، بۇ پىلانىنى ئىجتىمائىي سانائەتلىشىش ۋە زور كۆلەمدە كۆچۈش ئاساسىدا ئاندىن يولغا قويغىلى بولاتتى. بۇنداق تەدبىر شەرقىي ياۋروپا سوتسىيالىستىك ھۆكۈمىتى قوللانغان ئۇسۇلغا تېخىمۇ يېقىن كەلگىنى بىلەن غەربنىڭ ئەركىن كارخانا ئەندىزىسىدىن ناھايىتى يىراقلاپ كېتەتتى. لېكىن، ئۆزلىرىنى ئەركىن كارخانىچىلارنىڭ ھىمايىچىلىرى دەپ ماختىنىدىغان جەنۇبىي ئافرىقا ئاق تەنلىكلەر ھۆكۈمىتىنىڭ يولغا قويماقچى بولغىنى مىسلى كۆرۈلمىگەن دەرىجىدىكى بىر قېتىملىق زور كۆلەملىك دۆلەت مۇداخىلىسى ئىدى. بۇ قېتىملىق مۇداخىلىنىڭ ئېلىپ كېلىدىغان تەسىرى ئافرىقىدىكى ئاۋام خەلقىنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىنىڭ بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىغىچە سىڭىپ كېتەتتى.

ماندېلا ناھايىتى ئۇزاق ۋاقىت سەرپ قىلىپ، «ۋېلۋوردنىڭ سۈيىقەستى» نى تەھلىل ۋە تەنقىد قىلدى. ئۇنىڭ قارىشىچە، ۋېلۋوردنىڭ يۈرگۈزۈۋاتقىنى گېتىلەرچە ناتسىستىزم گىدىيەسى ۋە ئىرقچىلىق پىرىنسىپى ئىدى. «فاشىزم دۆلىتىمىزدە رېئاللىققا ئايلاندى» دەپ يازىدۇ ماندېلا 1957 - يىلى 6 - ئايدا: «شۇخا، فاشىزمى مەغلۇپ قىلىش پۈتكۈل ئافرىقا خەلقىنىڭ

ئاساسلىق ۋەزىپىسىگە ئايلاندى.» لېكىن، ۋېلۋورد قەبىلە ئاقساقاللىرى ئارىسىدا ئىناقسىزلىق ۋە نىزا تېرىش ئارقىلىق ئۇلارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشەلەيدىغانلىقىغا ئىشەنەتتى. بۇ ۋاسىتە يېزىلاردا ناھايىتى ئاسانلا ئۈنۈم بەردى، چۈنكى ئۇ يەردىكى قەبىلە ئاقساقاللىرى ئۆزلىرىنىڭ تەسىرى ۋە ئالاھىدە ئىمتىيازىدىن ئايرىلىپ قېلىشتىن ئەڭ قورقاتتى. پەقەت ئالبېرت لۇتولى قاتارلىق بىرقانچە رەھبەرلەرلا ئۆزلىرىنىڭ رەھبەرلىك مەرتىۋىسىدىن ۋاز كېچىپ، يات كۈچلەرگە ئىتائەت قىلىشنى رەت قىلدى.

ماندېلا بۇ چاغدا ئۆزىنى يوهاننېسبۇرگنىڭ بىر تال زەررىچىسى قاتارىدا كۆرەتتى، بۇمۇ ئۇنىڭ پوزىتسىيەسى ۋە سىياسىي ئىدىيەسىنىڭ پىشپى يېتىلىشكە يۈزلىنىۋاتقانلىقىنىڭ بەلگىسى ئىدى. لېكىن، ئۇ يېزىلار بىلەن بولغان ئالاقىسىنى ئۈزۈپ قويمىدى، ئۇنىڭ خان ئوردىسىدىن كېلىپ چىققانلىقى ھەمدە ئۆسۈپ يېتىلىش سەرگۈزەشتىسىمۇ خىزمەتداشلىرىدىنمۇ كۈچلۈك بىر خىل مەنسۇبىيەت تۇيغۇسى ئاتا قىلغانىدى. «مەن جەنۇبىي ئافرىقىدىكى قىستاڭچىلىق ئەڭ ئېغىر شەھەردە 14 يىل ياشىدىم» دەپ يازىدۇ ماندېلا: «لېكىن، مېنىڭ قەلبىمدە يېزىغا بولغان مۇھەببەت ئەزەلدىن ئۆچۈپ قالغىنى يوق.» 1955 - يىلى 9 - ئايدا ئۇنىڭ سەپەرگە چىقىشىنى چەكلەش بۇيرۇقىنىڭ يەنە مۆھلىتى توشۇپ قالدى، ئۇ ترانسكېپىنى قايتا زىيارەت قىلىش قارارىغا كەلدى.

ماشىنا ناتالدىن ئۆتكەندە كۆز ئالدىدىكى پايانسىز مەنزىرىلەر ماندېلانى مەپتۇن قىلىۋالدى. ئۇ بۇ زېمىننىڭ تارىخىنى ئەسلىدى، ئەنگلىيە ئارمىيەسىنىڭ ئىلگىرى مۇشۇ يەردە زۇلۇلۇلار ۋە جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر بىلەن ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ئىككى قېتىم قاتتىق تۇتۇشقانلىقىنى خىيال قىلدى. ماندېلا ئۆز - ئۆزىدىن مۇنداق دەپ سورىدى: «ئەينى يىلى ھۆرلۈك، ئەركىنلىك ئۈچۈن ئۇرۇشقا قاتناشقان

جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر بىلەن بۈگۈن بىزگە زىيانكەشلىك قىلىۋاتقان زالىم ھۆكۈمەت زادى بىر سىلەتتىنمۇ، ئەمەسمۇ؟» دۇرباندىكى ۋاقتىدا ماندىپلا دوستى ئىزمىر ۋە فاتىمە مىل بىلەن بىللە مەنىنى قىلىش بۇيرۇقى مۇددىتى ئىچىدە تۇرۇۋاتقان لۇتۇلىنى زىيارەت قىلغانىدى. ترانسكېيىدىكى ئۆيىگە قايتىپ كېلىپ ئانىسىنى قايتا كۆرگەن ماندىپلانىڭ قەلبىنى سېغىنىش ۋە ئۆكۈنۈش تۇيغۇسى چۇلغۇۋالدى. ماندىپلا ئانىسىنى يوھاننىسبۇرگقا كېلىپ ئۆزى بىلەن بىللە تۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى، لېكىن ئۇنىڭ ئانىسى يەنىلا ئۆزى يالغۇز ياشاشنى تاللىدى، ئۇ ئاددىي دېھقان ئايال بولۇپ ياشاشنى خالايتتى. تۈرمىدىكى ۋاقتىدا ماندىپلا ئانىسىنى ئەسلىسىلا بىر خىل ئەنسىزلىك تۇيغۇسى ئىچىدە قالاتتى، لېكىن ئانىسى ماندىپلانى «سەن ئۆز ئېتىقادىڭ ئۈچۈن كۈرەش قىلىۋاتىسەن» دەپ ئىلھاملاندۇراتتى ھەم ئۇنىڭغا: «سېنىڭ قىلىۋاتقان كۈرەشلىرىڭ ئاۋام خەلقىنىڭ تۇرمۇشىنى نۇرلاندۇرىدۇ» دەيتتى.

ماندىپلانىڭ ترانسكېيىغا قايتا كېلىشى ئاساسلىقى سىياسىي مۇددىئاسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئىدى. ھۆكۈمەت ماقۇللاشنى قارار قىلغان يېڭى «پانتۇلارنىڭ ھوقۇق - مەنپەئەتى قانۇن لايىھەسى» ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتىنى تېخىمۇ قاتتىق يۈرگۈزدى، بۇ قانۇن لايىھەسى ھەرقايسى جايلاردىكى قەبىلە باشلىقلىرىنى پىرېتورىيەدىكى ئاق تەنلىكلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىغا تاشلاپ بەردى، ترانسكېي سىناق نۇقتىسى بولۇش ئالدىدا تۇراتتى. ترانسكېيىنىڭ قەبىلە باشلىقى 1952 - يىلى مەزكۇر قانۇن لايىھەسىگە قارشى تۇرىدىغانلىقىنى بىلدۈردى، لېكىن ھۆكۈمەت تېخىمۇ زور بولغان قانۇن ۋە ئىقتىسادىي ھوقۇق ئارقىلىق ئۇلارنى ئازدۇرۇشقا باشلىدى. 1955 - يىلى ترانسكېيىدىكى مۇدىرىيەت بانكا بېلەت تاشلاش ئارقىلىق بۇ قانۇن لايىھەسىنى قوبۇل قىلدى. ماندىپلا بۇنىڭدىن

قاتتىق ئۈمىدسىزلىك، لېكىن ئۇ ناھايىتى ئەمەلىيەتچىل ئىدى: ئۇ قەبىلە باشلىقى ئائىلىسىدىن كېلىپ چىققان بولغاچقا دۈشمەنلەر ئەۋەتكەن ھەمكارلىق تەكلىپىنىڭ نەقەدەر زور ئازدۇرۇش كۈچى بار ئىكەنلىكىنى تامامەن چۈشىنىپتۇ. 1955 - يىلى 7 - ئايدا ئۇ «بانگانى ئىرقىي ئايرىمچىلىقنىڭ ھالاكەت گىردابىغا قىستاپ ئاپىرىش» دېگەن تېمىدا بىر پارچە ماقالە يازدى. ماقالىدە: «ھازىر بارلىق قەبىلە باشلىقلىرى ۋە رەھبەرلەر ھۆكۈمەتتىن مائاش ئالىدۇ، ئەگەر ھۆكۈمەت بىلەن ئاشكارا قارشىلاشسا جەزمەن رەھبەرلىك ئورنىدىن ئايرىلىپ قالىدۇ، 1952 - يىلى لۇتۇلمۇ رەھبەرلىكتىن ئەنە گاشۇنداق قالدۇرۇلغان» دەپ كۆرسىتىلگەنىدى. بۇ بىر خىل قەستەن قورقۇتۇش، قەبىلە باشلىقلىرىنى ئالداپ، ئۇلارنى ھۆكۈمەتتە سۆز قىلىدىغان يەرنىڭ بارلىقىغا ئىشەندۈرۈشتىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى. لېكىن، ماندىپلا شۇنىمۇ كۆرۈپ يەتكەنىدىكى، قەبىلە باشلىقلىرىنىڭ تەسىرى ۋە توسقۇنلۇق قىلىشى ئارقىسىدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى تەشۋىقاتىنىڭ قەبىلىلەردىكى ئامما ئارىسىدىكى ئۈنۈمى ناھايىتى ئاجىز بولدى، شۇڭا ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ پات ئارىدا يېتىپ كېلىدىغان ترانسكېي چوڭ سايلىمىنىڭ قارارىنى چەكلەش ئۈستىدە قايتىدىن ئويلىنىپ بېقىشنى تەلەپ قىلدى.

ماندىپلا بۇ زىددىيەتكە كۈچلۈك شەخسىي ھېسسىياتى بىلەن مۇئامىلە قىلدى. ماتانزىما ھازىر تېمبۇلارنىڭ شىمالىي رايونىدىكى ناھايىتى زور تەسىرگە ئىگە قەبىلە باشلىقى ئىدى. ئۇ بۇرۇن بانگانى يېڭى قانۇن لايىھەسىنى قوبۇل قىلىشقا قايىل قىلماقچى بولغانىدى. ماندىپلا بىلەن ماتانزىما تۇغما رەھبەرلەردىن ئىدى. ئۇلارنىڭ ئورتاقلىق تەرەپلىرى ناھايىتى كۆپ ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ناھايىتى يېقىن ئۆتەتتى. ھالا بۈگۈن ئۇلارنىڭ ئارزۇ - ئىستەكلىرىدە ناھايىتى زور پەرق پەيدا بولغانىدى، دۈشمەن بىلەن ھەمكارلىشىش كېرەكمۇ ياكى دۈشمەنگە قارشى

تۇرۇش كېرەكمۇ دېگەن مەسىلە ئۈستىدىكى پىكىرىدە ئۆزگىرىش بولغاندى، ھەرقايسىسى ئۆز ئىستىھكامىنى قوغداش بىلەن ھالاك ئىدى. مائىنسىماننىڭ نەزىرىدە مائىنسىماننىڭ ئاللىقاچان يۇھاننىسىبۇرگىلۇق بولۇپ كەتكەن، «يۇرت خەلقى بىلەن بەكلا بىراقلىشىپ كەتكەن» ئىدى.

ترانسىكېپىنى زىيارەت قىلغاندا مائىنسىمان بىلەن تالڭ ئاتقۇچە ئۇزاق پاراڭلاشتى، پاراڭ داۋامىدا ھەر ئىككىسىلەن تۈرلۈك «ئىزم» لار ھەققىدە ئېغىز ئېچىشتىن ھەزەر ئەيلىدى. مائىنسىمان مائىنسىماننى ئاگاھلاندۇرۇپ: «ھۆكۈمەت قارا تەنلىكلەرنى بۆلۈۋېتىش ۋە قۇل قىلىش قەستىدە بولۇۋاتىدۇ. ھازىر بۇنىڭغا قارشى تۇرساق، كېيىنكى زور كۆلەمدە قىرغىن بولۇشنىڭ ئالدىنى ئالغىلى بولىدۇ» دېدى. مائىنسىمان: «قەبىلە باشلىقلىرىنىڭ كۈچى تۈرلۈك ئايرىمچىلىق تۈزۈلمىسى سەۋەبلىك تېخىمۇ زورىيىدۇ. كۆپ ئىرقچىلىق سىياسىتى بولسا توقۇنۇشنى ئاۋۇتۇۋېتىدۇ، شۇنىڭ بىلەن قان تۆكۈلۈش ۋە ئازاب - ئوقۇبەت كېلىپ چىقىدۇ» دەپ جاۋاب بەردى. ئۇ ئۆزىنى شۇ تاپتا بىر جەڭگاھ ئاغزىدا تۇرۇۋاتقاندا ھېس قىلاتتى. «مېنىڭ پوزىتسىيەم دەل جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر بىلەن يارىشىپ قېلىش» دەيدۇ مائىنسىمان 40 يىلدىن كېيىن ئەسلىپ. بۇ قەدەر قاتمال ۋەزىيەت مائىنسىماننى قاتتىق ئۈمىدسىزلەندۈردى. «مېنىڭ ئۇنىڭ بىلەن مۇرىنى - مۇرىگە تىرەپ كۈرەش قىلغۇم، غەلبە تەنتەنىسىنى ئۇنىڭ بىلەن تەڭ بەھرىمەن بولغۇم بار ئىدى» دەپ يازىدۇ ئۇ تۈرمىدىكى ۋاقتىدا. لېكىن، ئۇ چاغدا مائىنسىمان ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ دۈشمەنلىرى بىلەن مۇستەھكەم ئىتتىپاقلىق مۇناسىۋىتىنى ئورنىتىپ بولغانىدى.

مائىنسىمان مەملىكەتنىڭ ھەممە جايلىرىغا بېرىپ زىيارەتنى داۋاملاشتۇردى. ئۇ ماشىنىسىنى ھەيدەپ ئىلزابېت پورتىغا كەلدى. ئۇ — ئۇنىڭ گەۋۋىن مېنىكى بىلەن تۇنجى قېتىم كۆرۈشكەن جاي ئىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇ سايلامغا قاتناشقان

ئەنگلىيەلىك كرىستوف گېلنى زىيارەت قىلدى، ئۇ ئىلگىرى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە ناھايىتى ئورۇنلۇق تەكلىپلەرنى بەرگەن ھەم ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتىنى ئۆتكۈر تەنقىد قىلغانىدى. ماندىپلا باشقىلارغا زادىلا ئوخشىمايدىغان بۇ دوستىنى زادىلا ئۇنتۇلۇپ قالمىغانىدى. گېل ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئۇنىڭ دەپنە مۇراسىمىغا رىياسەتچىلىك قىلدى، تەزىيە بىلدۈرگىلى كەلگەنلەرنىڭ ئىچىدە قارا تەنلىكلەر ئاق تەنلىكلەردىن كۆپ ئىدى.

ماندىپلا يەنە كېيىپتاۋنىڭمۇ باردى. بۇ يەردە تروتسكىچىلار يوق ئىدى، ئۇنىڭ بىلەن ئالاقە قىلىدىغانلار ئاساسلىقى كوممۇنىستلار ۋە روھانىيلار ئىدى. ماندىپلا «يېڭى دەۋر» ژۇرنىلى تەھرىر بۆلۈمىنى زىيارەت قىلغىلى كەلگەندە، ساقچىلارنىڭ ئىشخانىنى ئالا قويماي ئاختۇرۇپ، بىرمۇنچە ماقالىلەرنى ئېلىپ كەتكەنلىكىگە دۇچ كەلدى. بۇ — بىر ئاۋازچىلىك يېتىپ كېلىدىغانلىقىنىڭ بېشارىتى ئىدى. ماندىپلا مېتودىستلار ئارىسىدىكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە ئەزا بولغان رادىكالىزمچىلار بىلەن بىللە قارا تەنلىكلەر توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان لانگادا ئىككى ھەپتە تۇردى، يەنە تېخى ماشىنا ھەيدەپ كېيىپتاۋنىڭ ھەممە جايلىرىنى زىيارەت قىلدى، ئۇ شۆبە ئاپپارات قۇرۇشنى شۇ قەدەر ئۈمىد قىلاتتى. ئۇ قايتىدىغان چېخىدا مېتودىست مۇرتلىرى يەرگە تىزلىنىپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ سەپىرىنىڭ ئوڭۇشلۇق بولۇشىنى تىلەپ دۇئا قىلدى.

ئورلاندىدىكى ئۆيىگە قايتىپ كەلگەندە ماندىپلا ئۆزىنى زېھنىي ۋە جىسمانىي كۈچى ئۇرغۇپ قالغاندەك، يېزىلارنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالى بىلەن تېخىمۇ چوڭقۇرلاپ تونۇشۇپ چىققاندەك سەزدى. ئۇ خىزمەتداشلىرىغا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ترانسكېپىدا مۇتەئەسسىپ قەبىلىلەرنىڭ باشلىقلىرى ۋە بىخەتەرلىك ساقچىلىرىنىڭ توسقۇنلۇقىغا ئۇچراۋاتقانلىقىنى، شۇ سەۋەبتىن تەسىر قىلىش كۈچىنىڭ ناھايىتى ئاجىزلاپ

كەتكەنلىكىنى، شۇڭا «ئىچكى جەھەتتىن قارشى تۇرۇش» قا مۇراجىئەت قىلغانلىقىنى ئېيتىپ بەردى. بۇ ئىش قاش بىلەن كىرىمىك ئارىسىدىلا قالغانىدى، چۈنكى ھۆكۈمەت پات ئارىدا «ئومۇمبۈزۈلۈك ئايرىمچىلىق قىلىش» سىياسىتىنى يۈرگۈزمەكچى ئىدى، پىروفېسسور تاملېنسون باشچىلىقىدىكى، قارا تەنلىكلەر قاتناشمىغان كومىتېت بىر ئايرىۋېتىش سىياسىتىنى تۈزۈپ چىقتى، بۇ «بانتۇستان» پىلانى دەپ ئاتالدى. پىلانىنىڭ مەقسىتى ئافرىقىلىقلارنى «ئۆز ئالدىغا تەرەققىي قىلدۇرۇش»، ئۇلارغا ئۆزلىرىنىڭ باشقۇرۇش تارماقلىرىنى قۇرغۇزۇش، ئۆزلىرىنىڭ سانائىتىنى ئاچقۇزۇش ئىدى. بۇ پىلانىنىڭ كۆپ قىسىم مەزمۇنىنى ھۆكۈمەت قوبۇل قىلدى، لېكىن ئۇنىڭ ئىچىدىكى زىيادە مەيلىگە قويۇۋېتىلگەن تەدبىرلەر رەت قىلىندى. ھۆكۈمەت مۇشۇ پىلانغا ئاساسەن جەنۇبىي ئافرىقىنى بىرقانچە بانتۇستانغا بۆلۈۋەتمەكچى بولدى، ترانسكېي بۇ پىلانىنىڭ ئىچىدە ئەڭ باشقا تىزىلغانىدى. ماندىپلا ئاگاھلاندىرۇپ: «بانتۇستاننىڭ ئۆز - ئۆزىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشنى ھەقىقىي ئىشقا ئاشۇرالايسىز مۇمكىن ئەمەس، ئاخىر بېرىپ ئاق تەنلىك ياللىغۇچىلارنى ئەرزان ئەمگەك كۈچى بىلەن تەمىنلەيدىغان ھالغا چۈشۈپ قالىدۇ» دېدى.

ئايرىۋېتىش پىلانىنىڭ رەزىل چاڭگىلى ناھايىتى تېزلا مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىغىچە سوزۇلدى، ھۆكۈمەت يەنە مەكتەپلەردىمۇ پۈتۈنلەي ئايرىۋېتىش سىياسىتىنى يولغا قويدى. 1953 - يىلى 4 - ئايدا «بانتۇ مائارىپ قانۇن لايىھەسى» تارقىتىلدى، ئايرىمچىلىق سىياسىتىنىڭ يۈرگۈزۈلۈشىنى ئىلگىرى سۈرۈش ئۈچۈن پىرىتورىيەگە بارلىق چېركاۋ مەكتەپلىرىنى باشقۇرۇش ھوقۇقى بېرىلدى. ۋىلفورد: «ياۋروپا مەھەللىرىدە مۇئەييەن قاتلامدىن يۇقىرى خىزمەت تۈرلىرىدىن بانتۇلارغا قەتئىي نېسىۋە تەگمەيدۇ» دېگەنىدى. ئۇ يىغىندا يەنە مۇنداق دېگەنىدى: «ئەگەر يەرلىكتە توغرا مائارىپ شەكلى يولغا

قويۇلمىسا، ئىرقىي مۇناسىۋەتنى ھەرگىز ياخشىلىغىلى بولمايدۇ. ئەگەر يەرلىكلەر قوبۇل قىلغان مائارىپ تەربىيەسى ئۇلارنىڭ قەلبىدە تۇرمۇشقا نىسبەتەن ئارزۇ - ئىستەك پەيدا قىلالىسا، جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ نۆۋەتتىكى مۇھىتىدا بۇ ئارزۇ - ئىستەكلەر دەرھال رېئاللىققا ئايلىنالماسلىقىمۇ مۇمكىن، ئۇنداقتا ئۇلار ناھايىتى ئۈمىدسىزلىنىدۇ؛ بۇنداق ئۈمىدسىزلىك كەيپىياتى ئىچىدە ئېرىشلىگەن مائارىپ تەربىيەسىنىڭ نەتىجىسى ئىرقىي مۇناسىۋەتنى ياخشىلاشقا نىسبەتەن زىيىنى باركى، ھەرگىز پايدىسى يوق.»

ماندېلا ناھايىتى ئۈمىدسىزلىنىدى. ئۇ جاھانگىرلارنىڭ چېركاۋ مەكتەپلىرىدىن بەكلا نارازى بولسىمۇ، ئۆزىنىڭ ئوقۇتقۇچىسىغا نىسبەتەن قەلبىدە مىننەتدارلىق تۇيغۇسى بار ئىدى. مېتودىستلارنىڭ ئۆز مەكتەپلىرىنى ھۆكۈمەتكە قوش قولىلاپ ئۆتۈنۈپ بەرگەنلىكىنى بىلگەن چاغدا ماندېلا ئىختىيارسىز قاتتىق ئازابلىنىدى. ئەنگلىيەنىڭ نۇرغۇن چېركاۋ مەكتەپلىرى ئەنە شۇنداق ھۆكۈمەتكە تاپشۇرۇپ بېرىلدى، لېكىن رىم پاپاسى مەكتەپلەرنى ئۆزى باشقۇراتتى، ھۆكۈمەتنىڭ قول تىقىشىغا يول قويمىتتى. ماندېلا زېمىن بۆلۈۋېتىلگەندىن كېيىن يېڭى قەبىلە مائارىپى سىستېمىسىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ئىتتىپاقلىققا يەنىمۇ بۇزغۇنچىلىق قىلىشىدىن ئەنسىرەيتتى: «ئافرىقا خەلقىنى بىر - بىرىدىن مۇستەقىل قەبىلىلەرگە بۆلۈۋېتىشتىكى مەقسەت - تار مەنىدىكى يېگانە قەبىلە كۆز قارىشىنى شەكىللەندۈرۈش ئارقىلىق مىللىي ئاڭنىڭ ئويغىنىشىنى چەكلەش ئىدى.»

«بانتۇ مائارىپى قانۇن لايىھەسى» مەكتەپلەرنى ئايرىۋېتىش گىردابىغا دۇچار قىلىشتىن ئىبارەت بۇ مۇشكۈل مەسىلىنى ماندېلا قاتارلىقلارنىڭ ئالدىغا تاشلىدى. مەڭگۈلۈك قارشىلىق كۆرسىتىشنى تەشەببۇس قىلىدىغان كۆپ ساندىكى ئىجرائىيە كومىتېت ئەزالىرىغا نىسبەتەن ماندېلانىڭ ئىپادىسى بەكرەك

رېئال ئىدى. ئۇ ئىجرائىيە كومىتېتىنى ئاگاھلاندۇرۇپ: «قارشىلىق كۆرسىتىش تەدبىرلىرى ئۇزاققا بەرداشلىق بېرەلمەيدۇ ھەم ئۈنچە زور ئۈنۈم پەيدا قىلالمايدۇ. ئۇلار ئۆزى ئەمەلگە ئاشۇرالمىدىغان ئىشقا ۋەدە بەرمەسلىكى كېرەك ئىدى» دېگەندى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بالىلارنى يېڭى مائارىپ تۈزۈلمىسىنى بايقۇت قىلىشقا چاقىرىق قىلدى ھەمدە ئۆزلىرى سىنىپ تەسىس قىلىپ سىناپ بېقىشقا باشلىدى، لېكىن ساقچىلارنىڭ تەكرار توسقۇنلۇق قىلىشىغا ئۇچرىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاتا - ئانىلار بالىلارنىڭ ئىمكانقەدەر تېز رەك مائارىپ تەربىيەسى ئېلىشىنى جىددىي ئۈمىد قىلاتتى. قاتمۇقات بېسىملار ئاستىدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئەڭ ئاخىر قارشىلىق كۆرسىتىشتىن ۋاز كېچىشكە مەجبۇر بولدى. تارىخشۇناس فرانىك ۋېلىس ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ بۇ خاتالىقىنى كەسكىنلىك بىلەن تەنقىد قىلىپ مۇنداق دېدى: «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ بارلىق ھەرىكەتلىرى ئىچىدە بانئۇ مائارىپىنى بايقۇت قىلىش ھەرىكىتى ئەڭ پىلانسىز، قالايمىقان بولدى. بۇنىڭ ئافرىقا خەلقىگە كەلتۈرگەن قىيىنچىلىقىمۇ ئەڭ چوڭ بولدى.» ئەمەلىيەت شۇنى ئىسپاتلىدىكى، ماندىلاننىڭ دەسلەپكى ئاگاھلاندۇرۇشلىرى ئاساسسىزمۇ ئەمەس ئىدى.

ئوتتۇرا - باشلانغۇچ مەكتەپلەر ئايرىۋېتىلىپ ئۇزاق ئۆتمەي، ئالىي مەكتەپلەرمۇ بۇ شۇم تەقدىردىن قېچىپ قۇتۇلالمىدى. ئوخشاش مائارىپ ئەندىزىسى ناھايىتى تېزلا ئۈنۈپرسىتىتالاردا يولغا قويۇلۇشقا باشلىدى. 1959 - يىلىدىكى «ئۈنۈپرسىتىت مائارىپى قانۇنىنىڭ تولۇقلىما قانۇن لايىھەسى» ماندىلاننىڭ ئانا مەكتىپى - فورتخاير ئۈنۈپرسىتىت بىلەن ۋىتتۈورتسەن ئۈنۈپرسىتىتىنىڭ مۇستەقىللىق ھوقۇقىنى تارتىۋالدى، ئۇنىڭ ئورنىغا ناھايىتى قاتتىق بولغان ئايرىمچىلىق سىياسىتى يۈرگۈزۈلدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، ئوقۇغۇچىلار مەكتەپ

سىرتىدىكى بىپايان زېمىن بىلەن ئۇچرىشىش پۇرسىتىدىن مەھرۇم قالدى، قارا تەنلىك ئوقۇغۇچىلار باشقا ئىرقىدىكى ئوقۇغۇچىلار بىلەن ئۇچرىشىشقا ئامالسىز قالدى. 1957 - يىلى مەندىلا «ئەركىنلىك» ژۇرنىلىدا ماقالە ئېلان قىلىپ مۇنداق دەيدى: «ئوخشىمىغان ئىرقلار ئارىسىدىكى ئىناق دوستلۇق ئايرىمچىلىق سىياسىتى ۋە ئاق تەنلىكلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا بىۋاسىتە تەھدىت پەيدا قىلدى.»

ياشلارنىڭ گۈزەل ئىستىقبالىغا ئاتلىنىش يولى مەندىلانىڭ كۆز ئالدىدا پۈتۈنلەي ئېتىپ تاشلاندى. ئوتتۇرا مەكتەپ ۋە ئالىي مەكتەپلەرنىڭ ئەنگلىيەنىڭ ئەركىن مائارىپى بىلەن بولغان ئالاقىسى ئۈزۈپ تاشلاندى. ھۆكۈمەت خەلق ئاممىسىنىڭ ئىچكى قىسمىدا ئىختىلاپ، نىزا پەيدا قىلىپ، ئۆزىنىڭ شەپقەتسىزلىكىنى، رەزىلىكىنى تولۇق ئاشكارىلىدى. يېڭى ئايرىمچىلىق سىياسىتى يۈرگۈزۈلۈۋاتقان مەزگىلدە مەندىلانىڭ ئانا مەكتىپى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراپ، ئەڭ ئاخىر تەلتۆكۈس گۈمران بولدى: ھىلدئاۋن ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئوقۇتقۇچى تەربىيەلەش ئىنستىتۇتىنىڭ سابىق مۇدىرى جېك دىگا 1976 - يىلى مەكتىپىگە قايتىپ، مەكتەپتىكى بارلىق ئوقۇتقۇچى، ئىشچى - خىزمەتچىلەرنىڭ ئىچىدە بىر ئادەمنىڭلا ئاق تەنلىك ئەمەسلىكىنى بايقىدى. مەكتەپتە ئوت ئاپىتى يۈز بەرگەندە ئۇلار پەقەت ئۆزىنىڭ بىخەتەرلىكىگە كۆڭۈل بۆلدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىختىيارسىز: «بۇنداق مۇھىتتا مائارىپ قانداقمۇ تەرەققىي قىلسۇن؟» دەپ سوئال قويدى.

مەندىلانىڭ يېزىدا تۇغۇلۇپ چوڭ بولۇشتەك ئارقا كۆرۈنۈشى ئۇنىڭغا ئۆزگىچە كۆزىتىش ئىقتىدارى ئاتا قىلغانىدى. 1956 - يىلى 2 - ئايدا ئۇ سىسۇلۇ بىلەن بىرلىكتە ترانسكېيىدىكى ئۇمىناتلار سېنتىۋالغان يەرگە باردى. چۈنكى، ئۇ بىر ئادەمنىڭ ئۇنىڭ تۇغۇلغان يېرىدە زېمىن ئىگىلەپ تۇرىدىغانلىقىغا قەتئىي ئىشىنىۋاتتى. يۇھاننىسبۇرگقا قايتىپ ئۇزاق ئۆتمەي ئۇ ئۈچىنچى

قېتىم تەقىب ئاستىغا ئېلىندى. ھۆكۈمەت ئۇنىڭ بەش يىلغىچە بۇ شەھەردىن ئايرىلىشىنى مەنئى قىلدى. لېكىن، بۇ قېتىم ئۇنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش كەيپىياتى تېخىمۇ كۈچلۈك بولدى، مەنئى قىلىش بۇيرۇقىنى قېتىغىمۇ ئېلىپ قويمىدى. «مەن بىر قارارغا كېلىپ بولغانىدىم» دەپ يازىدۇ ئۇ تۈرمىدىكى ۋاقتىدا: «كۈرەشكە قاتنىشىش - قاتناشماسلىقىمنى، قانداق سىياسىي پائالىيەتلەرگە قاتنىشىشىمنى پۈتۈنلەي ئۆزۈم قارار قىلاتتىم، مېنى ھېچكىم ئارىسالدى قىلالمايتتى.» بۇ مەنئى قىلىش بۇيرۇقى ئۇنى پارتىيە - گۇرۇھ ئاپپاراتلىرىدىن تېخىمۇ ئايرىۋەتتى. ئەكسىچە بۇنىڭ ئۇنىڭ ئۆزىنى تاكامۇللاشتۇرۇش مۇساپىسىگە تازا چوڭ ياردىمى بولدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ھۆكۈمەتنىڭ باستۇرۇش تەدبىرلىرىمۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى ئىتتىپاقداشلىرى بىلەن تېخىمۇ ئىتتىپاقلاشتۇردى.

ماندىپلا شەك - شۈبھىسىز ھۆكۈمەتكە قارشى تەرەپتە تۇراتتى، ھۆكۈمەتمۇ پۈتۈن كۈچى بىلەن ئۇنى نازارەت قىلىشقا باشلىدى. مەنئى قىلىش بۇيرۇقىنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن، ماندىپلا 4 - ئاينىڭ 13 - كۈنى ئەدلىيە مىنىستىرىغا خەت يېزىپ، سەۋەبىنى چۈشەندۈرۈشنى تەلەپ قىلدى. ئۈچ ئايدىن كېيىن، ماندىپلا تولىمۇ ئۇزۇن بىر پارچە جاۋاب خەت تاپشۇرۇۋالدى. خەتتە ئۇنىڭ ئاق تەنلىكلەرگە تۆھمەت قىلغانلىقى ھەمدە قارا تەنلىكلەرنى قانۇنغا خىلاپ ھەرىكەتلەر بىلەن شۇغۇللىنىشقا، قارا تەنلىكلەر ھۆكۈمىتى قۇرۇشقا كۈشكۈرتكەنلىكى جاكارلانغانىدى. بۇ، ماندىپلاغا ئالتە يىلنىڭ ئالدىدا سۆزلىگەن بىر يۈرۈش نۇتقىنى ئەسلەتتى. 1950 - يىلى 6 - ئاينىڭ 22 - كۈنى ئۇ: «ھالا بۈگۈن ياۋروپالىقلارنىڭ زېمىنىمىزغا قەدەم باسقىنىغا 300 يىلدىن ئاشتى. بۇ جەرياندا سانسىزلىغان مۇنەۋۋەر ئافرىقىلىقلار ھاياتىنى تەسەددۇق قىلدى. خەلقىمىز يەتكۈچە تالان - تاراج قىلىندى، قۇللۇق ئازابىنى

بېشىدىن كەچۈردى» دېگەندى. 1952 - يىلى 7 - ئايدا ئۇ مۇنداق دېگەندى: «ئەگەر ھەممىمىز ئىتتىپاقلىشىشتا چىڭ تۇرساقلا، قان قىساسىمىزنى ھامان بىر كۈنى ئالىمىز.» 1954 - يىلى 7 - ئايدا ئۇ يەنە مۇنداق دېگەندى: «بىزنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەرگە قارشى تۇرۇش ئەھۋالىمىز ئۇلارنىڭ ئەينى يىللىرى ئەنگلىيە جاھانگىرلىكىگە قارشى تۇرغاندىكى ئەھۋالىدىن كۆپ ياخشى. شۇنىڭغا قەتئىي ئىشىنىمەنكى، زور كۆلەملىك توقۇنۇش ھامىنى يۈز بېرىدۇ. ئازادلىق قىيانى ئالدىدا بارلىق ئەكسىيەتچىل كۈچلەر ھامان تەختتىن غۇلايدۇ. بۇ يۈزلىنىش گويا قۇياشنىڭ مەشرىق تامان كۆتۈرۈلۈپ مەغرب تامان پاتقىنىغا ئوخشاش قەتئىي ئۆزگەرمەيدۇ.»

ماندىلاننىڭ خېتىدە تىلغا ئېلىنغان توقۇنۇش ھەققىدەن يۈز بەردى، لېكىن ئۇ پەرەز قىلغان ئەكسىيەتچىل كۈچلەرنىڭ تەختتىن غۇلايدىغان كۈنى تېخىچە يېتىپ كەلمەيۋاتاتتى.

9. دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتى ۋە ۋىزىتى

(1956 - يىلىدىن 1957 - يىلىغىچە)

1955 - يىلى 6 - ئايدا مەملىكەتلىك قۇرۇلتاي
ئېچىلمۇۋاتقاندا، تۇيۇقسىز ئاقتۇرۇش ئېلىپ بېرىلغاندىن كېيىن
ھۆكۈمەت زور كۆلەمدە تۇتقۇن قىلىدىغانلىقىنى ۋە سوت
ئاچىدىغانلىقىنى جاكارلىدى. 1956 - يىلى 4 - ئايدا ئەدلىيە
مىنىستىرى سۋوت پارلامېنتقا ساقچى تەرەپنىڭ دۆلەتكە
ئاسىيلىق قىلىش قىلمىشلىرىنى تەكشۈرۈۋاتقانلىقىنى،
تەخمىنەن 200 كىشىنىڭ تورغا چۈشكەنلىكىنى ئېيتتى.
ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى جىددىي كەيپىياتنى پەسەيتىش
كويىدا بولدى. 1956 - يىلى 11 - ئايدا ترانسكېيىدىكى
ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەئىسى موتسەيلىر يىغىندا:
«پۈتكۈل ۋەقە ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىگە بېلەت تاشلاتقۇزۇش ئۈچۈن
قىلغان خۇپسەنلىكىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. مىللەتچىلەر
ھەرقانداق تەھدىت ۋاسىتىسىنى ئىشقا سېلىش پۇرسىتىنى
قولدىن بېرىپ قويمايدۇ، لېكىن ئۇلار بەك ئالدىراپ كەتمەيدۇ،
چوڭ سايلام يەنە ئىككى يىلدىن كېيىن ئۆتكۈزۈلىدۇ» دېدى.
ئەمەلىيەتتە ئۇلار ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىكىلەر
دېگەندەك ئۈنچە غەمىسىزمۇ ئەمەس ئىدى. بىر ئايدىن كېيىن،
يەنى 1956 - يىلى 12 - ئاينىڭ 5 - كۈنى سەھەردە ماندىپلا
ئىشك قوڭغۇرىقىنىڭ جىددىي جىرىڭلىشى بىلەن ئويغىنىپ

كەتتى، ئىشىك ئالدىدا ئۈچ نەپەر ئاق تەنلىك ساقچى تۇراتتى، ئۇلار ماندېلانى دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتى بىلەن قولغا ئالدى. شۇنىڭدىن كېيىنكى ئون كۈن ئىچىدە پارلامېنت ئىتتىپاقداشلىرىنىڭ ھەرقايسى ئىرقىلاردىن بولغان 150 نەپەر رەھبىرى ۋە ئەزالىرى ئوخشاش جىنايەت بىلەن قولغا ئېلىندى. ماندېلا بۇنىڭدىن ئانچە چۆچۈپمۇ كەتمىدى، لېكىن ئۇنىڭ كۈتمىگەن يېرىدىن چىققىنى شۇ ئىدىكى، شۇنىڭغا ئەگىشىپ مازافونچە سوتقا تارتىش ئەۋج ئالدى. ئۇنىڭ بارلىق سىياسىي ۋە قانۇنىي پائالىيەتلىرى بەش يىلغىچە توسقۇنلۇققا ئۇچرىدى. مەملىكەتلىك قۇرۇلتاينىڭ ئاساسلىق ئەزالىرىدىن دوكتور دادۇ، ماكس ۋە گوۋىن مېبىكى قاتارلىق بىرقانچە كىشىنى ھېسابقا ئالمىغاندا باشقىلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك تۈرمىگە قامالدى. ئۇنىڭدىن باشقا، لىبېرالستلار پارتىيەسىدىكىلەر ئومۇمىي خەلق قۇرۇلتىيىغا قول تىقىمىغاچقا، قولغا ئېلىنىش خەۋپىدىن قۇتۇلۇپ قالدى. شۇڭا، سوتقا تارتىلغان ئاق تەنلىكلەر ئاساسەن دېگۈدەك كوممۇنىستلار ئىدى. بۇ، ھۆكۈمەتنىڭ ماركسىزىملىق سۈپىقەست نەزەرىيەسىنى ئاساس بىلەن تەمىنلىدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، يەنە ئاغرىقلىقلار مىللىي مەجلىسگە كوممۇنىستلارنىڭ ئۇلارنىڭ ئورتاق ئىلگىرىلەپ، ئورتاق چېكىنىشىدىكى ئىتتىپاقىداشلىق ئىكەنلىكىگە ئىشەندۈردى.

زور كۆلەمدىكى تۇتقۇن قىلىش ھەرىكىتى «سۈنئىي گۇرۇش» نىڭ ئاخىرلاشقانلىقىدىن دېرەك بېرەتتى. تۇتقۇن قىلىش ھەرىكىتى يۈز بەرگەن كۈننىڭ ئالدىنقى كېچىسى يۇھاننىسبۇرگ-لىق قارا تەنلىك يازغۇچى ۋە مۇخبىر كان تايىمۇبا «ئىلگىرىكىدەكلا تەرەپ - تەرەپتىن يېڭى ئاخباراتلارنى توپلىدى». ئۇ تۈيۈقسىز ھاراق ئىچىپ مەست بولۇپ قالغان بىر توپ كىشىنى كۆردى. بۇلارنىڭ ئىچىدىكى روبېرت رىسا، ئانسون ماكوۋنى ۋە رىياننال موررىسون قاتارلىق ئۈچ كىشى ئاغرىقلىقلار مىللىي مەجلىسىدىكى رادىكالىلار ئىدى. ئۇلار تەقلىدىي سوتخانىدا سوت

قىلىش قارارىغا كەلگەنىدى. تىرىسا ئاقلىغۇچى ئادۋوكات بولدى، ماكوۋنى تەپتىش بولدى، تايىمۇبامۇ ئۇلارغا قوشۇلۇپ، سوتچىنىڭ رولىنى ئالدى. بىر مەيدان جىددىي تالاش - تارتىشتىن كېيىن جاۋابكار جىنايىتى بار، دەپ ھۆكۈم قىلىندى. گەتسى ئەتىگەندە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ بۇ ئۈچ نەپەر رادىكال ئەزاسى دۆلەتكە ئېغىر دەرىجىدە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتى بىلەن قولغا ئېلىندى. تايىمۇبا نەشردىن چىقىش ئالدىدا تۇرغان «دۇمباق» ژۇرنىلىدا ئاشۇ كېچىسى كىچىك قاۋاقخانىدا كۆرگەن كۆرۈنۈشنى تەسۋىرلەپ ماقالە ئېلان قىلدى، شۇ چاغدا بىرنەچچە جىنايەت گۇماندارى سوتقا چىقىش ئۈچۈن تەييارلىق قىلىۋاتاتتى. ماندېلا بۇنىڭدىن قاتتىق غەزەپلەندى، «تايىمۇبا ئومۇمىي خەلق قۇرۇلتىيىدىكى خىزمەتداشلارنىڭ سالاھىيىتىنى بۇنداق يەڭگىلتەكلىك بىلەن ئاشكارىلىۋەتمەسلىكى كېرەك ئىدى» دەپ قارىدى.

لېكىن، تۇتقۇن قىلىش ھەرىكىتى چاقچاق قىلىدىغان ئىش ئەمەس ئىدى. بارلىق جىنايەتچىلەر يوهاننېسبۇرگتىكى تاغ چوققىسىغا جايلاشقان تۈرمە «قورۇلى»غا ئېلىپ چىقىلغاندىن كېيىن، ساقچىلار ئۇلارنى خورلىماقچى بولدى. يۈكسەك ئابروپلۇق لۇتۇلى، مارتىيو ۋە كاراتانى ئۆز ئىچىگە ئالغان بارلىق كىشىلەر بىر ئاق تەنلىك دوختۇر كېلىپ سوئال سورىغۇچە ئاندىن تۇغما ھالەتتە قورۇدا بىر سائەتتىن ئارتۇق تۇرغۇزۇپ قويۇلدى. بۇ كۆرۈنۈش ماندېلاغا «ئات ئېگەر بىلەن چىرايلىق، ئادەم كىيىم بىلەن» دېگەن نەمسىلىنى ئەسلىتى. ئەگەر ساغلام تەن رەھبىرىي شەخسلەردە بولۇشقا تېگىشلىك زۆرۈر ئامىل دېيىلسە، ئۇنداقتا مەھبۇسلارنىڭ ئىچىدە بۇ شەرتكە چۈشىدىغانلار يوق دېيەرلىك ئىدى: «پەقەت ئىنتايىن ئاز ساندىكى كىشىلەرلا ياش ۋاقتىدا شاكا ياكى موشېشېدەك سۇمباتلىق كېلەتتى.» ماندېلانىڭ ناتالىق خىزمەتدىشى ماسابالالا گېنېۋا بەدىنىنى بىر پارچە ئەدىيال بىلەن ئورنىۋېلىپ، شاكادىكى زۇلۇتلارنى مەدەھىيەلەيدىغان ناخشىنى توۋلاشقا باشلىدى. باشقا

مەھبۇسۇلار ئۇنىڭ ناخشىسىغا جىمىدە قۇلاق سېلىشتى. بايىدىن بېرى سۈكۈتتە تۇرغان رەھبەر لۇتۇلى زۇلۇ تىلىدا تۇيۇقسىز: «راست دەيسىەن، شاكاي!» دەپ توۋلىدى - دە، ناخشىغا تەڭ جور بولدى، كۆپ قىسمى زۇلۇلاردىن بولمىسىمۇ، لېكىن ئۇلار قىزغىن ئۇسسۇلغا چۈشۈپ كېتىشتى. «بىزنىڭ ئىنتىلىۋاتقىنىمىز مىللىي مۇستەقىللىق» دەيدۇ ماندىپلا ئەسلىپ: «ئۆزىمىزنىڭ تارىخىدىكى ۋەتىنىمىزگە بولغان قىزغىن مۇھەببەت بىزنى بىر يولدا ماڭدۇردى.»

مەھبۇسۇلار ئۆزلىرىنى بەختسىزلىك ئىچىدىن بەختكە ئېرىشكەندەك سەزمەكتە ئىدى. ماندىپلامۇ نۇرغۇن كىشىلەرگە ئوخشاش ئۇزاق مەزگىل تەقىب ئاستىغا ئېلىنغان بولغاچقا يىغىنلارغا قاتنىشالمايتتى، ئىختىيارىي مېڭىپ يۈرەلمەيتتى. مانا ئەمدىلىكتە ئۇ شەھەرلىك دوستلىرى بىلەن پىكىر ئالماشتۇرۇش پۇرسىتىگە ئېرىشكەنىدى. ئۇلار يىغىن تەشكىللىپ، نۆۋەتتىكى ئەھۋال ۋە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى تارىخى ھەققىدە مۇھاكىمە قىلىشتى. مەھبۇسۇلارنىڭ ئارىسىدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ پۈتكۈل تارىخىغا شاھىت بولغان كىشىلەر بار ئىدى: ئۇلار ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى ئەڭ دەسلەپتە بەرپا قىلغان پېشقەدەملەردىن كارائنا ۋە مارتىيو، سوفىياتاۋنلىق ياش رادىكاللاردىن روبېرت رىسا ۋە پىتېر نىتېد، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئەزالىرىنىڭ ئائىلىسىدىن كېلىپ چىققان ئانسون ماكوۋنى قاتارلىقلار ئىدى.

مەھبۇسۇلار فورتتا ئىككى ھەپتىنى ئۆتكۈزگەندىن كېيىن ۋاقىتلىق سوتقا ئېلىپ چىقىلدى. ماندىپلا قاتارلىقلار ساقچى ماشىنىسىدا يالاپ ئېلىپ مېڭىلدى، پۈتۈن مۇساپىنى ھەربىي قاتناش ماشىنىلىرى نازارەت قىلىپ ماڭدى. ئۇلارنىڭ قوللىغۇچىلىرى ئاللىقاچان سوتخانا سىرتىدا ساقلاپ تۇرۇشقانىدى. كان تايىمۇبا كېيىن بۇ مەنزىرىنى تەسۋىرلەپ مۇنداق دەيدۇ: «جاۋابكارلار تەخمىنەن 20 نەچچە كىشى ئىدى،

ئۇلارنىڭ چىرايى ئىپادىسى بىر - بىرىگە ئوخشىمايتتى. بەزىلەر خۇشال بولسا، بەزىلەر مەيۈس ئىدى، بەزىلەر قورقۇنچقا چۈشكەن، يەنە بەزىلەرنى ئېغىر غەم باسقان، يەنە بەزىلەر قاتتىق غەزەپتىن ئۆزىنى نۇتۇۋالمايلا قالغانىدى ... ئادۋوكات كىرگەندە نېلسون ماندېلا يەلكىسىنى كۆتۈرۈپ قويدى، ئۆزايىدىن دەرغەزەپكە كەلگەنلىكى چىقىپ تۇراتتى.

سوتچى چاچلىرىنى ئاق ئارىلىغان، يۈرۈش - تۇرۇشى سىپايە، بلومفونتېيندىن كەلگەن جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىك كىشى ئىدى. ئۇ بىرنەچچە ئېغىز گەپ قىلدى، لېكىن مىكروفون بولمىغاچقا ئۇنىڭ نېمە دەۋاتقانلىقىنى ھېچكىم ئېنىق ئاڭلىيالمىدى. گۇۋاھلىق ئاڭلاش يىغىنى ئەتىسىگە سۈرۈلدى. ئەتىسى سوت ئېچىلغاندا مەھبۇسلار پولات سىمدىن ياسالغان قەپەس ئىچىگە سولاندى. ئاقلىغۇچى ئادۋوكات دەرھال قارشىلىق بىلدۈردى، سىم قەپەس ئاخىر ئېلىپ تاشلاندى.

تەپتىش ئەمەلدارى ئەڭ ئاخىر 18 مىڭ خەتلىك ئەيىبلەشنامىنى ئوقۇدى. جاۋابكارنىڭ جىنايىتى پاكىتى تۆت يىل بۇرۇنغا، يەنى 1952 - يىلى 10 - ئايدىكى قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى ئەۋجىگە چىققان مەزگىلگىچە، ئاندىن سوفياناۋندىكى قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىگىچە، ئۇنىڭدىن كېيىن مەملىكەتلىك قۇرۇلتاي ۋە «ئەركىنلىك خارتىيەسى» گىچە سۈرۈلدى، ئارىلىقتا جاۋابكارلار بىر يۈرۈش نۇتۇق ۋە بايانات ئېلان قىلدى. بۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتىنىڭ دەلىلى - پاكىتلىرى شەكىللەندى. ئەيىبلەشنامىدە يەنە جاۋابكارلارنىڭ زورلۇق كۈچكە تايىنىپ ھۆكۈمەتنى ئاغدۇرۇۋېتىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا كوممۇنىزم ھاكىمىيىتىنى دەسسىتىش قەستىدە بولغانلىقى ئوتتۇرىغا قويۇلدى.

ماندېلانىڭ خاتىرىسىدە جەنۇبىي ئافرىقا تارىخى گەرچە قىسقا بولسىمۇ، ئەمما دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش ھەرىكەتلىرىنىڭ كۆپ يۈز بەرگەنلىكى ساقلىنىپ قالغانىدى. ئىككى قېتىملىق دۇنيا

ئۇرۇشى مەزگىلىدە جەنۇبىي ئافرىقىلىق بەزى ئاق تەنلىكلەر گېرمانىيەلىكلەر تەرەپتە تۇرغان، كېيىن ئۇلارنىڭ ھەرىكىتى دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتى، دەپ ھۆكۈم قىلىنغانىدى. جەنۇبىي ئافرىقا ئاق تەنلىكلەر ھۆكۈمىتى ئۆز مىللىتىدىكىلەرنى ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىشنى خالىمىغانىدى. مالەن تەختكە ئولتۇرغاندىن كېيىن ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدە دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتى سادىر قىلغان بارلىق مەھبۇسلارنى قويۇۋەتتى. ئۇنىڭ ئىچىدە ئابروۋى ئەڭ تۈكۈلگىنى ناتسىستىزىمچى روبى رايبۇرانت ئىدى. ئۇلارنىڭ قارا تەنلىك سىياسىي دۈشمەنلەرگە ئۈنچۈۋالا كەڭچىلىك قىلمىغانلىقى مەندىلاغا ئايدىڭ ئىدى. ئۇنىڭ قارىشىچە، ھۆكۈمەتنىڭ جاۋابكارلارنىڭ راستلا دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتى سادىر قىلغانلىقىغا ئىشىنىشى ناتايىن ئىدى. تېگى - تەكتىدىن ئېيتقاندا، «ئەركىنلىك خارتىيەسى» دە ئېلان قىلىنغانلارنىڭ ھەممىسى مەدەنىي جەمئىيەتتە ئومۇميۈزلۈك قوبۇل قىلىنىدىغان مىزاندىن ئىبارەت ئىدى. ھالبۇكى، «بىراۋغا گۇناھ ئارتاي دېسەڭ باھانە تېپىلماي قېلىشىدىن ئەنسىرىمە» دېگەندەك، ھۆكۈمەتنىڭ مەقسىتى مەملىكەتلىك قۇرۇلتاي رەھبەرلىرىنى بىرنەچچە يىلغىچە تىنچىتىش ئىدى.

بىراق، بۇ قېتىملىق سوراق ئۈچۈن سەرىپ قىلىنغان ۋاقىت مەندىلانىڭ تەسەۋۋۇرىدىكىدىن خېلىلا ھالقىپ كەتكەنىدى. تۆتىنچى كۈنگە قەدەم قويغاندا 556 نەپەر مەھبۇس كېپىللىككە قويۇپ بېرىلىش پۇرسىتىگە ئېرىشتى، كېپىللىك پۇلى ئۈچۈن قارا تەنلىكلەر 25 فوندىستېرلىڭ، ئاق تەنلىكلەر 200 فوندىستېرلىڭ تۆلەيتتى (مەندىلا بۇ ھەقتە پىكىر بايان قىلىپ: «دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتىمۇ تېرىننىڭ رەڭگىگە ئاساسەن پەرقلىنىدىكەن» دېگەنىدى)، كېپىللىك پۇلىنى ئۇلارنىڭ قوللىغۇچىلىرى تۆلەيتتى. سوتلاش 1957 - يىلى 1 - ئايدا كېچىكتۈرۈلدى، جاۋابكارلارنىڭ ئۆيىگە قايتىشىغا رۇخسەت

قىلىندى. لېكىن، شۇنىسى ناھايىتى روشەن ئىدىكى، ناھايىتى
گۇزاق بىر مەزگىل ئىچىدە ئۇلارنىڭ نورمال تۇرمۇشى
قالايمقانلىشىپ كېتەتتى.

1957 - يىلى 1 - ئايدا ئېچىلغان تەييارلىق سوتىدا «بۇ دەلو
ئالىي سوتنىڭ قاراپ چىقىشىغا ئېھتىياجلىقمۇ، ئەمەسمۇ؟»
دېگەن بىرلا مەسىلە مۇزاكىرە قىلىندى، لېكىن بۇ مەسىلىنى
مۇزاكىرە قىلىش جەريانى توققۇز ئاي داۋاملاشتى. مەھبۇسلار
قولغا ئېلىنغان چاغدا سەل ھەيران قالغاندىن باشقا، پۈتۈن
گۇۋاھلىق ئاڭلاش يىغىنى سۈكۈت، بىمەنلىك ۋە قورقۇنۇش
ئۆز ئارا ئارىلىشىپ كەتكەن بىرلا لۇشىيەننى چۆرىدى.
چىدىغۇسىز دەرىجىدە پىزغىرىم ئىسسىق بولۇۋاتقان تومۇز ياز
كۈنىدە ئاق قانلىق ئۆگزىنىڭ ئاستىدا ھەر كۈنى مۇراسىم
ئېلىپ بېرىلاتتى. ھەر كۈنى ئەتىگەندە سوتچى ۋاسايىل
سوتخانىغا كىرگەندىن كېيىن ئۈستەلنىڭ گىرۋىكىنى بوشقىنا
چېكىپ قوياتتى، چاچلىرى پاخىيىپ كەتكەن تەپتىش ئەمەلدارى
ۋان نىكايە ئەيىبلەشنامىنى تولىمۇ جانسىز تەلەپپۇزدا ئوقۇيتتى.
جاۋابكارلارنىڭ ئىچىدىكى كۆپ ساندىكى كىشىلەر يۇمۇرلۇق
تۇيغۇنى ساقلاپ قېلىشقا تىرىشاتتى. كاترادا ئاندى كېيىننىڭ
بىر پارچە چاتما رەسىملىك كىتابىنى بىر خىزمەتدەشقا سۈنۈپ
بەردى ھەمدە بۇنىڭ ماركسىزم بىلەن ھېچقانداق ئالاقىسى
يوقلۇقىنى، بۇنىڭ كۆپچىلىكنىڭ لۈكچەك بۇرژۇئازلار
سىنىپىنى تېخىمۇ ياخشى چۈشىنىشكە پايدىسى بار بولۇش
مۇمكىنلىكىنى ئېيتتى.

بۇ سوتقا ئالاقىدار خەۋەرلەر گېزىتنىڭ باش بېتىدىن چاقماق
تېزلىكىدە غايىب بولدى. يوهاننىسبۇرگتىكى ئاق تەنلىكلەر
ناھايىتى تېزلا ئۇلارنىڭ ئارىسىدا مەۋجۇت بولۇشى مۇمكىن
بولغان تەھدىتلەرنى ئۈنتۈلۈپ كەتتى. ئاساسلىق ئاقلىغۇچى
ئادۋوكات ۋېرنون پېرىنگېر ئىلگىرى مۇسابىقە ماشىنىسى
ماھىرى ۋە كۈرەشچى ئايروپىلان ئۇچقۇچىسى بولغانىدى. ئۇنىڭ

سوئال سورىشى شۇقەدەر ئۆتكۈر ئىدى. يۇقىرى مائارىپ تەربىيەسى كۆرمىگەن رازۇبىدىكى ۋە ئىشپىيونلار تەمىنلىگەن دەلىل - ئىسپاتلارنى ئۇ بىر - بىرلەپ ئاغدۇرۇپ تاشلىدى. ماندىلا تۈرمىدىكى ۋاقىتىدا ئەسلەپ: «ئەينى چاغدا جاۋابكارلار ۋېرنونغا «موللا تاپقاق» دەپ لەقەم قويۇپ قويغانىدى» دېگەنىدى. ۋېرنوننىڭ ئەڭ كۈچلۈك زەربىسى پىروفېسسور مۇرراينى سوراق قىلغاندا يۈز بەردى. مۇرراي كوممۇنىزمنىڭ مۇتەخەسسسىس گۇۋاھچىسى، دەپ ئاتىلاتتى. ئۇ بىر ئابزاس خەتنى دەلىل كەلتۈرۈپ، ئۇنى «سېپى ئۆزىدىن كوممۇنىزم خىتابنامىسى» دەپ ئەيىبلىدى. لېكىن، ۋېرنون ئەڭ ئاخىر بۇ خەتنىڭ مۇرراينىڭ ئۆز قولى بىلەن يېزىلغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويدى.

دەلىل - ئىسپاتلار قانچە بىمەنە بولسا، بۇ سوتنىڭ خەتەرلىكلىكىنى شۇنچە ئىسپاتلاپ بېرەتتى: «پۈتكۈل دەۋا كۆرۈنۈشتە ئۈنچىۋالا ھەجۋى ئەمەس ئىدى.» سوتچى قاچانلا قارىسا كۈلۈمسىرەپلا تۇرىدىغان جىنايەت گۇماندارىنى پات - پات ئاگاھلاندۇرۇپ تۇراتتى. بەزى ياش جاۋابكارلار بەكلا يەڭگىلتەك ئىدى، بۇ ماندىلانى بەكلا بىئارام قىلاتتى. ئۇ بۇ ئىشنىڭ كەينىگە يوشۇرۇنغان خەتەرنى بەش قولىدەك ئېنىق بىلىپ تۇراتتى، ساقچىلارنى شەرمەندە قىلىپ قويسا ھۆكۈمەتنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى سىياسىي سەھنىدىن قوغلاپ چىقىرىشنى قارار قىلىدىغانلىقىنىمۇ ياخشى چۈشىنەتتى.

ماندىلا ئالېكساندىردا يۈز بەرگەن بىر قېتىملىق ئاممىۋى ئاپتوبۇسنى بايقۇت قىلىش ھەرىكىتىدىن ئىلھام ئالغانىدى. بۇ قېتىملىق بايقۇت قىلىش ھەرىكىتى ئۇلار قولغا ئېلىنىپ بىر ھەپتىدىن كېيىن يۈز بەردى. 1943 - يىلىدىكى ئۇنىڭ قەلبىنى لەرزىگە سالغان بايقۇت قىلىش ھەرىكىتىنىڭ يۈز بەرگىنىگىمۇ 14 يىل بولۇپ قالغانىدى. ئالدىنقى قېتىمدىكىگە ئوخشاشلا قارا تەنلىكلەر بىر كۈندە 12 ئىنگلىز مىلى مېڭىشقا رازى بولىدىكى ئاپتوبۇس بېلىتى ئۈچۈن بىر پېنىس چىقىرىشقىمۇ ئۈنىمىدى.

لۇتۇلى بۇ قېتىمقى بايقۇت قىلىش ھەرىكىتىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىلەن ئالاقىسى يوقلۇقىنى ئېتىراپ قىلدى. بۇ ھەرىكەت پەقەت «مۇشۇنداق بايقۇت قىلىش ھەرىكەتلىرى ئۈچۈن بىر ياخشى كەيپىيات يارىتىپ بەرگەندى» بۇ قېتىمقى بايقۇت قىلىش ھەرىكىتىدە يېڭى رەھبەرلەر ئۆز ئىقتىدارىنى نامايان قىلدى. ئۇنىڭ ئىچىدە توماس نىكىبى ۋە ئالفېرد نىرزو قاتارلىق ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىكى رادىكاللارمۇ بار ئىدى. ئۇلار كېيىن مەشھۇر رەھبىرىي شەخسلەرگە ئايلاندى. ھۆكۈمەت ئەڭ ئاخىر بايقۇت قىلىش ھەرىكىتىگە قاتناشقان ئامما بىلەن مۇرەسسە قىلدى ھەمدە قانۇن لايىھەسى ئېلان قىلىپ، غوجايىنلارنىڭ ئۆزى ياللىغان ئىشچىلارغا ئاپتوبۇس كىراسى ياردەم پۇلى تارقىتىشنى تەلەپ قىلدى.

بۇ 47 يىلدىن بۇيان ئافرىقىلىقلارنىڭ بېسىم قىلىشى بىلەن تۇنجى قېتىم ماقۇللانغان پارلامېنت قانۇن لايىھەسى ئىدى. ئۇ مەندېلاغا بايقۇت قىلىشنىڭ ناھايىتى ئۈنۈملۈك ۋاسىتە ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدۇردى. لېكىن، ئۇنى پەقەت ئىستراتېگىيە قىلىشقا بولاتتى، مۇقىم تاكتىكا قىلىۋېلىشقا ھەرگىز بولمايتتى. «بايقۇت قىلىش مەسىلىنى ھەل قىلىشنىڭ يولى ئەمەس» دەپ يازىدۇ مەندېلا كېيىنكى يىلى «ئەركىنلىك» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلىنغان ماقالىسىدە: «لېكىن، ئۇنى بىر كۈچلۈك قورال دېيىشكە بولىدۇ.»

مەندېلا سوراق مەزگىلىدە لۇتۇلى، مارتىيو ۋە سىسۇلۇغا قارىغاندا ئۆزىنى ناھايىتى سالماق تۇتتى. ئۇ ئەزەلدىن ئوڭ قاناتلارنىڭ ئىگىدارلىقىدىكى «يېڭى دەۋر» ژۇرنىلىنىڭ مۇئاۋىنسىغا چىقىپ باقمىغانىدى. لېكىن، ئېگىز بوي - بەستى، سالاپەتلىك كىيىنىشى، يېنىدا ئېلىپ يۈرىدىغان ھۆججەت چامادانى ۋە ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ ناھايىتى سالماقلىق بىلەن گەپ قىلىشلىرى ئۇنى باشقىلاردىن ئالاھىدە پەرقلەندۈرۈپ تۇراتتى. قايناق شەھەردىكى چۇشقۇن كىشىلەر توپى ئارىسىدا ئۇ ھامان

قەبىلە باشلىقلىرىغا خاس بىر خىل مەغرۇر سالاپەت بىلەن يۈرەتتى. كېيىن ئۇنىڭ تەرجىمىھالىنى يازغان ھەمدە دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتىنى سوتلاش فوندى جەمئىيىتىدە ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئىشلىگەن مەرى بېنسۇننىڭ دېيىشىچە، ئاشۇ يىللاردىكى مەندېلا ناھايىتى زېرەك، كىشىنىڭ دىققىتىنى قوزغايدىغان يىگىت ئىدى. لېكىن، شۇ چاغدا ئۇ «ماندېلانى ئانچە كۆزگە ئېلىپ كەتمىگەندى.» لېكىن، ئاقلغۇچى ئادۋوكات شۇنىڭغا دىققەت قىلغاندىكى، ئۇ ھەمراھلىرى ئارىسىدا گەپ توغرا كەلمىگۈدەك دەرىجىدە نوپۇزغا ئىگە ئىدى. شۇڭا، باشقىلار ھەمىشە ئۇنىڭ قانۇن جەھەتتىكى پىكرىنى ئاڭلاشنى خالايتتى. لېكىن، گۇۋاھلىق سۆزلىرىدىن ئۇنىڭ ئۆزى ياخشى كۆرگەن كەسىپكە پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن بېرىلگەنلىكىنى كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەس ئىدى.

سوتلاش ئاخىرقى مەزگىلگە كەلگەندە ناھايىتى گەتەرلىق پىكىر قىلىدىغان مارتىيو مەنسىتمەسلىك كەيپىياتىنى زادىلا باسالمايدى. «بۇ خۇنپەرلەر مېنى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ھەرىكىتىنىڭ پاسىبىنى، ھەممىسى ئۇنىڭ بۇيرۇقىنى ئاڭلايدۇ، دەپ ئويلاپ قاپتۇ. ئۇلار بەك چوڭ خاتالاشتى!» دەپ يازىدۇ ئۇ ئايالى فىرىداغا يازغان خېتىدە. ئۇ جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەرنىڭ قارا تەنلىكلەرگە نەقەدەر ئۆچلۈك قىلىدىغانلىقىنى، شۇنداقلا يەنە ئەنگىلىيەلىكلەرنىڭ كەمسىتىش پوزىتسىيەسىدىن ناھايىتى نەپەرەتلىنىدىغانلىقىنى كۆرۈپ يەتكەندى. «جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر ئەنگىلىيەلىكلەرنىڭ ئەۋزەللىك تۇيغۇسىدىن نارازى ئىدى. ئۇلار يەنە بىزنىمۇ قىيىن - قىستاققا دۇچار قىلاتتى، چۈنكى ئۇلار بىزنى روھىنى ئەنگىلىيەلىكلەرگە سېتىۋەتكەن، دەپ قارايتتى.» مارتىيو ئافرىقىلىقلارنىڭ ياۋروپالىقلارغا بولغان ئۆچمەنلىكىنىڭ ئاق تەنلىكلەرنىڭ قارا تەنلىكلەرگە بولغان ئۆچمەنلىكىدىن ھالقىپ كېتىشىدىن ئەنسىرەيتتى.

بەرگۈچى ئايالى ئەسلىدى. ئۇ ئايال ئىرقچىلىق مۇناسىۋىتى ئىستىتۇتنىڭ باشلىقى بولۇپ، ئىلگىرى مەبلەغ جۇغلاش مەسلىسىنى مۇزاكىرە قىلىش ئۈچۈن سوتقا كەلگەنىدى. ماندىپلا دەسلەپتە ئۇنىڭ نازاكەتلىك كىيىنىشلىرىنى بىرنەچچە ئېغىز ماختىدى، لېكىن ئۇ ماندىپلانىڭ گېپىنى بۆلۈپ: «ماندىپلا ئەپەندى، سىز زادى نېمە قىلماقچى؟» دەپ سورىدى.

جەنۇبىي ئافرىقا سودا ساھەسىدىكى لىبېرالنىمچىلارمۇ بۇ ئىشقا ناھايىتى كۆڭۈل بۆلدى. لۇتولى ۋە بىرقانچە جاۋابكار تەكلىپكە بىنائەن ئەنگلىيە - ئامېرىكا شىركىتىدىكى ھاررى ئوبىنخايم بىلەن كۆرۈشتى. كۆرۈشۈشكە ماندىپلا تەكلىپ قىلىنمىغانىدى. ئوبىنخايم ئۇلارنىڭ ئومۇمىي سايلامغا بولغان تەلىپىنىڭ بەكلا رادىكال بولۇپ كەتكەنلىكىنى، قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىمۇ ئۇلارنى بىر قىسىم ئاق تەنلىك قوللىغۇچىلىرىدىن مەھرۇم قىلىپ قويغانلىقىنى ناھايىتى ئەدەپ بىلەن ئوتتۇرىغا قويدى. لۇتولى قاتارلىقلار: «ئاق تەنلىكلەر ئۆزلىرىنىڭ بىزنى باشقۇرالمىيۇاتقانلىقىدىن نارازىمۇ قانداق؟ ئىشقىلىپ، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ھەقىقىي تەلىپىنى يوشۇرۇشقا ئامالسىز قالدى» دەپ جاۋاب بەردى. ئوبىنخايم گېھتىيات يۈزىسىدىن دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتى بىلەن سوتلانغانلارنى ئاقلاش فوندى جەمئىيىتىگە 40 مىڭ فوندىستېرلىك ئىئانە قىلدى.

لوندوندىكى كانون كوللىنىس ۋە يوهاننىسبۇرگتىكى پوپ لىفىرسنىڭ ياردىمى بىلەن فوندى جەمئىيەت يەنە ئەنگلىيەلىكلەر بىلەن باشقا قوللىغۇچىلاردىنمۇ يېتەرلىك مەبلەغ توپلىدى. فوندى جەمئىيەتنى ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ھىلارى فرايىگ، مەرى بېنسون ۋە فىرىدا لېفىرسون قاتارلىقلار باشقۇردى. كېيىن بۇلارنىڭ ھەممىسى ماندىپلانىڭ دوستى بولۇپ قالدى. ئەينى يىلى ئادۋوكات بولغان، كېيىن ئەنگلىيە يۇقىرى پالاتاسىنىڭ سوتچىسى بولغان گىللارد گادىنا ئىسىملىك ئەنگلىيەلىك كىشى

سوتقا ياندىن قاتنىشىپ، ماندىپلاغا زور ئىلھام، مەدەت بەردى. ئۇنىڭدىن باشقا ئامېرىكا ئافرىقا كومىتېتىدىكى جورجى خاۋس ئۇنى زىيارەت قىلغىلى كەلدى. كىچىك سامى دېۋىسمۇ سوۋغات ئەكەلدى. ماندىپلا بۇ ئىشلاردىن قاتتىق تەسىرلەندى.

لېكىن، پىرىتورىيەدىكى ئەنگلىيە ۋە ئامېرىكىنىڭ دىپلوماتىيە ئەمەلدارلىرى جەنۇبىي ئافرىقا ئاق تەنلىكلەر ھۆكۈمىتىنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرۈپ قويۇشتىن قورقۇپ، قارا تەنلىك قارشىلىق كۆرسىتىش كۈچلىرى بىلەن ئۇچرىشىشنى رەت قىلدى. 1957 - يىلى 7 - ئايدا باش ئەلچى بايرود ئامېرىكا كونسۇلخانىسى ئۆتكۈزگەن مۇستەقىللىق كۈنىنى خاتىرىلەش يىغىنىغا پەقەت ئاق تەنلىكلەرنىلا تەكلىپ قىلدى. لېكىن، سوۋېت ئىتتىپاقى باش كونسۇلخانىسىنىڭ قارا تەنلىكلەرگە بولغان قىزغىن پوزىتسىيەسى ئامېرىكىلىقلار بىلەن روشەن سېلىشتۇرما ھاسىل قىلىپ قويدى. ئەنگلىيە باش ئەلچىسىمۇ ئەنگلىيە ئايال پادىشاھىنىڭ تۇغۇلغان كۈنىگە قارا تەنلىكلەرنى چاقىرىدى، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەھبەرلىرى بىلەنمۇ بىۋاسىتە ئۇچراشمىدى. دىپلوماتىيە ئەمەلدارلىرى پەقەت ئۇلارنىڭ ئالاھىدە ژۇرنالىلىرىدا ئېلان قىلىنغان خەۋەرلەر ئارقىلىقلا ئۇچۇرغا ئېرىشەلەيتتى، لېكىن بۇ خەۋەرلەردە ماندىپلا گەزەلدىن تىلغا ئېلىنمايتتى. لوندوندا جەنۇبىي ئافرىقا زېمىن ئىشخانىسىنىڭ باشقۇرۇش تەۋەلىكى دائىرىسىدە ئىدى، زېمىن ئىشخانىسىنىڭ ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدىكى ئاق تەنلىكلەر دۆلىتى ئىتتىپاقداشلىرى بىلەن ناھايىتى قويۇق مۇناسىۋىتى بار ئىدى. ئۇ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىك مىللىيلاشتۇرغۇچىلار بىلەن بىردەكلىكنى ساقلاشقا مايىل بولغاچقا، ئافرىقا توپلانغۇچىلىرى بىلەن قارشى سەپتە تۇراتتى. ئەمما، كونسېرۋاتىپ باش ۋەزىر خارولد ماكىمىلون ئافرىقا مەسلىسىنى ھەل قىلىدىغان ئامالنى تېخىچە تاپالمىغانىدى.

سوت باشلانغان دەسلەپكى چاغدا ماندىپلا بويتاق ھالىتىگە

قايتقانىدى، ئۇنىڭ ئېۋلىن بىلەن بولغان نىكاھى ئاللىقاچان بۇزۇلغان بولۇپ، ئەر - ئايال ھەر ئىككى تەرەپ ناھايىتى كۆڭۈلسىزلىك ئىچىدە بىر - بىرىدىن ئايرىلىشقانىدى. ئېۋلىننىڭ ئەسلىپ بېرىشىچە، ماندىلا ئەينى چاغدا بىر ئېغىزمۇ چۈشەنچە بېرىپ قويماي كېچە - كېچىلەپ ئۆيگە قايتمايدىغان بولۇۋالغان، ھەتتا بىر قېتىم ئۇنى گېلىنى بوغۇپ ئۆلتۈرۈپ قويغىلى تاسلا قالغانىكەن. لېكىن، ماندىلا بۇنى كەسكىنلىك بىلەن ئىنكار قىلغان. ماندىلا سىياسىي بىلەن چوڭقۇرلاپ ھەپلەشكەنسىرى ئېۋلىنغا سوغۇق مۇئامىلە قىلىدىغان بولۇۋالغان. ماندىلا بىرىنچى قېتىم قولغا ئېلىنغان ۋە كېپىلگە بېرىلىپ ئۆيگە قايتقان چېغدا، ئېۋلىننىڭ ئۆيىدىن چىقىپ كەتكەنلىكىنى، ئۆيىدىن بوران ئۇچۇپ تۇرغانلىقىنى، ھەتتا دېرىزە پەردىلىرىنىڭمۇ يوق تۇرغانلىقىنى بايقىغان. ئۇلارنىڭ ماكجاتو ۋە ماركازۋى ئىسىملىك ئىككى بالىسى بۇنىڭدىن قاتتىق ساراسىمىگە چۈشكەن، ماندىلا تەسەللى بېرىپ بالىلىرىنى تىنچلاندۇرماقچى بولغان.

ماندىلانىڭ دوستلىرى ئۇنىڭ قايتا توي قىلىش - قىلماسلىقىنى پەرەز قىلىشقا باشلىغان، چۈنكى ئۇلار ماندىلانىڭ دائىم قىزلار بىلەن بىللە يۈرگىنىنى كۆرەتتى. رۇس مۇنپاتى ماندىلانىڭ قىز دوستلىرىنىڭ بىرسى ئىدى، ئۇ ماندىلانىڭ ئادۋوكاتلىق ئىش ئورنىنىڭ كاتىپى بولۇپ، ناھايىتى زېرەك، كاللىسى ئۆتكۈر قىز ئىدى. يەنە بىرسى لىلىيان نىگوي ئىدى، ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئاياللار ئىتتىپاقىنىڭ رەھبىرى بولۇپ، ناھايىتى زېرەك، تەدبىرلىك قىز ئىدى، ئۇمۇ دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش دېلوسىدىكى جاۋابكارلارنىڭ بىرسى ئىدى. ئۇ ئىككىسى بىلەن ناھايىتى ئوبدان تونۇشىدىغان خەيلون يوسېفنىڭ دېيىشىچە، ئۇلار تەڭرى قوشقان بىر جۈپلەر ئىكەن. ھالبۇكى، ماندىلانى ئۆزىگە مەپتۇن قىلۋالغىنى سىياسىي سەھنىدىكى بىر تەجرىبىلىك شەخس ياكى ماندىلا بىلەن ئايالى

ئېۋلنىنى ھەيرەتتە قويدىغان قالتىس ئايال بولماستىن، بەلكى پۈتۈنلەي يېڭىچە بىر قىز، يەنى 22 ياشلىق ئىجتىمائىي پاراۋانلىق خىزمەتچىسى، مەندىلادىن توپتوغرا 16 ياش كىچىك بىر قىز ئىدى. بۇ قىزنىڭ ئىسمى ۋىنىنى نومزامىن ماردىك زىلاڭ بولۇپ، پېندوراننىڭ بىزانا دېگەن يېرىدىن كەلگەنىدى. ئۇنىڭ دادىسى كولومبو ماردىك زىلاڭ بىر مەكتەپنىڭ مۇدىرى ئىدى. ۋىنىنى تەۋە قەبىلە نىڭتۇيا پېندوراندىكى ئەڭ كۈچلۈك قەبىلىلەرنىڭ بىرى ئىدى. ئۇنىڭ ئۇلۇغ بوۋىسى ئىلگىرى ناتالنىڭ قەبىلە باشلىقى بولغان، كېيىن شاكادىكى زۇلۇ ئارمىيەسىدىن چېكىنىپ چىقىپ، بىزانا ئولتۇراقلىشىپ قالغانىدى. بوۋىسى مازىنىكى قەبىلە باشلىقى بولۇپ، ناھايىتى باي سودىگەر ئىدى، 29 خوتۇنى بار ئىدى، كېيىن مېتودىست دىنىغا ئېتىقاد قىلغانىدى. ئېيتىلىشىچە، ۋىنىنىڭ ئانىسى ئاق تەنلىكلەر قان سىستېمىسىغا تەۋە بولۇپ، دىنى ئېتىقادى ناھايىتى كۈچلۈك ئىدى، ۋىنىنى توققۇز ياشقا كىرگەندە توققۇز بالىسىنى تاشلاپ ئۆلۈپ كەتكەنىدى. شۇنىڭدىن كېيىن، دادىسى ئۇنى مېتودىست مۇرىتلىرىنىڭ قاتتىق ئەنئەنىسى بويىچە تەربىيەلىگەن. دادىسى ۋىنىغا ئۆزىنى ئۈنچە يېقىن تۇتمايتتى. ۋىنىنى ئانا تەرەپ مومىسى بىلەن دادا تەرەپ مومىسىنىڭ تەسىرىگە بەكرەك چوڭقۇر ئۇچرىغانىدى. «ۋىنىنىڭ ئۆز بېشىمچى، زوراۋان ئىدىيەسى ئۇنىڭغا ئانا تەرەپ مومىسىدىن ئۇدۇم قالغانىدى» دەيدۇ ۋىنىنىڭ يېقىن دوستى فاتىمە مىل: «ئەمما، ئۇنىڭ چىرايلىق كىيىم - كېچەكلەرگە ئالاھىدە ھېرىسمەنلىكى بىلەن پاكىزلىققا ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىدىغان مەجەزى دادا تەرەپ مومىسىنى تارتقانىدى.»

ۋىنىنى ئۆسمۈرلۈك دەۋرىدە ئائىلىسىنىڭ ئەنئەنىسىگە نىسبەتەن ناھايىتى ئۆكتىچى، مۇستەقىل كۆز قارىشى ناھايىتى كۈچلۈك قىز ئىدى، بەزىدە تېخى مەجەز - خۇلقىدىكى زوراۋانلىق خاھىشىنىمۇ ئىپادىلەپ قوياتتى. بىر قېتىم ئۇ بىر پارچە قەلەي

بىلەن بىر تال مېختا ياسىغان تارماق بىلەن سىڭلىسىنىڭ ئاغزىنى ئۇرۇپ يىرتىۋېتىدۇ، سىڭلىسى دوختۇرخانىغا ئاپىرىلىپ ئاغزى يىپ بىلەن تىكىلىدۇ. مۇشۇ سەۋەبلىك ئانىسى ۋىنىنى قامچا بىلەن راسا ساۋايدۇ، ئۇ بۇ كەچۈرمىشىنى مەڭگۈ ئۇنتۇمايدۇ. « ماسلىشالغانلار ھايات قالىدۇ دېگەنلىك مانا مۇشۇ» دەيدۇ ۋىنى كېيىنكى ئەسلىمىسىدە: «مېنىڭ ئەزەلدىن ئۆزۈمگە تەۋە كىيىمىم يوق ئىدى، شۇڭا ئاكا - ئۇكا، ئاچا - سىڭىللىرىمنىڭكىنى تارتىۋېلىشقا مەجبۇر ئىدىم. قېرىنداشلار ئارا مۇشتلىشىپ قېلىش دائىم يۈز بېرىپ تۇراتتى. سەل چوڭ بولغان چېغىمدا بۇنداق قىلىشتىن خىجىل بولىدىغان بولۇپ قالىدىم.» ئۇنىڭ مەكتەپتىكى ئىپادىسى ئالاھىدە ياخشى ئىدى، ئەمما ئەزەلدىن سىياسىيغا ئارىلاشمايتتى: ئۇنىڭ مەكتەپداشلىرى قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىگە تۇشمۇتۇشتىن ھېسداشلىق قىلغاندا ئۇ ئوقۇشتىن باشقىنى خىيالغا كىرگۈزمىگەنىدى.

1953 - يىلى ۋىنىنى يوھاننىسبۇرگقا كېلىپ ئىجتىمائىي پاراۋانلىق خىزمىتى بىلەن شۇغۇللاندى. يەپ كوچىسىدىكى قۇتقۇزغۇچىلار مېھمانخانىسىدا تۇردى، چىن خوفمار ئىجتىمائىي پاراۋانلىق خىزمىتى مەكتىپىدە ئوقۇدى. ۋىنىنى تۇغما ئەقىللىك بولغاچقا، ئىككى يىلدىن كېيىنلا باراۋاناس دوختۇرخانىسىنىڭ تۇنجى قارا تەنلىك ئىجتىمائىي پاراۋانلىق خىزمەتچىسى بولۇپ قالدى. ئۇ كىشىلىك مۇناسىۋەتكە ماھىر ئىدى، مېجەزى ئۇچۇق - يورۇق ئىدى، كىيىم - كېچەك ۋە ئاياغقا ئالاھىدە ھەۋىسى بار ئىدى. ۋىنىنى كېيىن ئەسلىپ مۇنداق دەيدۇ: «شەھەر قىزلىرىدەك نازاكتىك، جەلىكار بولمىسام بولمايتتى.»

ۋىنىنى يوھاننىسبۇرگتا بىرقانچە تروتسكىيچىلارنىڭ بىرلەشمە ھەرىكەت يىغىنىغا قاتناشتى. ئۇنىڭ ئاكىسى مۇشۇ توپقا تەۋە ئىدى، لېكىن ۋىنىنى سىياسىي سەھنىدىكىلەر بىلەن ھامان ئارىلىق ساقلاپ يۈرەتتى. بىر كۈنى، ئۇ دوستى بىلەن بىللە سوت مەھكىمىسىگە بېرىپ، بوي - بەستى ئېگىز

ماندىلانىڭ سوتخانغا كىرىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرىدۇ، ئەتراپتىكى كىشىلەر ئۇنىڭ ئىسمىنى بوشقىنا چاقىرىۋاتاتتى. ھايال ئۆتمەي، باراۋانا دوختۇرخانىسىنىڭ سېستراسى ئادېلەيدى تىسىگۇ ئۇنى ماندىلغا تونۇشتۇرىدۇ. ئۇ چاغدا ئادېلەيدى تىسىگۇ ئولتۇر تامبو بىلەن توي قىلىش ئالدىدا تۇراتتى. ئادېلەيدى تىسىگۇ مۇنداق دەيدۇ: «ماندىلانىڭ نىكاھى ۋىنىنى سەۋەبلىك بۇزۇلغىنى يوق، ئۇنىڭ ئېۋلىنى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئەسلىدىنلا قىل ئۈستىدە قالىۋاتقاندىن،» ماندىل ۋىنىدىن كۆزىنى ئۈزلەلمەيلا قالدى، ئۇ ۋىنىنى بىر كۆرۈپلا مەپتۇن بولۇپ قالغانىدى. ئەتىسى ماندىل دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتىگە ھۆكۈم قىلىنغانلارنى ئاقلاش فوندى جەمئىيىتى ئۈچۈن مەبلەغ توپلاشنى ھاۋالە قىلىش باھانىسى بىلەن ۋىنىنى چۈشلۈك تاماققا تەكلىپ قىلدى.

ماندىل ھەرقانداق ئاماللارنى قىلىپ بولسىمۇ ۋىنىنى بىلەن بىللە ئۆتۈشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. «مەن بىر تەرەپتىن ئۇنىڭغا يېقىنچىلىق قىلغۇچ، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇنىڭ كالىسىغا سىياسىي ئىدىيەلەرنى قۇيۇشقا باشلىدىم» دەيدۇ ماندىل ئەسلىپ. ئۇ خېلى جىق زېھنىنى سەرپ قىلىپ يۈرۈپ، ۋىنىنى مۇھەببەت رەقىبىنىڭ قولىدىن تارتىۋالدى. ئۇنىڭ مۇھەببەت رەقىبى باشقا كىشى بولماستىن، دەل ئۇنىڭ جىيەنى كەيسار ماتانزىما ئىدى. ماندىل ۋىنىنى يەنە سىياسىي ھەمراھلىرىغا، جۈملىدىن ھىندىستانلىقلار ۋە ئاق تەنلىكلەرگە تونۇشتۇردى. سوت مەزگىلىدە ئۇلار قارىماققا تولىمۇ ئاق كۆڭۈل، ساددا كۆرۈنىدىغان بۇ قىزغا قانداق مۇئامىلە قىلىشنى بىلمەيلا قالدى. ۋىنىنى تولىمۇ سۆزمەن، چىرايلىق كىيىم - كېچەكلەرگە ئالاھىدە ھۆرمىتى بار، گويا تامان باشقىچە بىر دۇنيادىن كەلگەندەك، يوغان كۆزلىرى بۆلەكچە نۇرلىنىپ تۇرىدىغان قىز ئىدى. «ۋىنىنى ناھايىتى جەلپكار، لېكىن زىيادە تارتىنچاق قىز ئىدى» دەيدۇ پاۋل يوسېفنىڭ ئاپالى ئادېلەيدى تىسىگۇ: «سىياسىي

چەمبەرەكنىڭ تامامەن سىرتىدا ئىدى.» بوئىنىستان مۇنداق دەيدۇ: «لېكىن، نېلسون ماندىلا بۇنىڭدىن قىلچە ئەندىشە قىلمايتتى.» ۋىنىنى ماندىلاننىڭ سىياسىي ھەمراھلىرىنى ئۆز دوستىدەك كۆرەتتى. دۇرباندىكى چېغدا ئۇ ئىزمىر ۋە فاتىمە مىل بىلەن بىللە تۇردى. ئۇ لىلىيان نىگوياغا چوقۇناتتى، ھەيلون يوسىفنى ئۆز ئانىسىدەك، تامبونى دادىسىدەك كۆرەتتى. ماندىلاننىڭ ئانا - بوۋىسىدىن ئۇدۇم قالغان رەھبەرلەرگە خاس نوپۇزى ۋە خاراكتېرى ئۇنى تولىمۇ قايىل قىلغانىدى: ئۇ خوتۇن كىشىنىڭ گېپىدىن چىقالمايدىغان ئەرلەردىن ئەمەس ئىدى... يول ماڭغاندىكى ھالىتى، قەدەملىرىنى تولىمۇ سالاپەتلىك يۆتكەشلىرى ئۇنىڭ تەڭداشسىز داھىيلىق مەرتىۋىسىدىن دالالەت بېرىپ تۇراتتى.

ماندىلا ئەزەلدىن ۋىنىنىغا رەسمىي يوسۇندا توي قىلىش تەكلىپى قويۇپ باقمىغانىدى، لېكىن ۋىنىنى ئۇنىڭ بىلەن ئارىلىشىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا ئۇنىڭغا ياتلىق بولدى. ۋىنىنىنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر قىزىنىڭ بۇ تەۋەككۈلچىلىكىدىن قاتتىق ئەنسىرىدى. «دادام تويىمىزغا تامامەن قارشى تۇرۇش پوزىتسىيەسى تۇتتى» دەيدۇ ۋىنىنى ئاشكارىلاپ: «ئاچا - سىڭىللىرىم بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن كۆز يېشى قىلىشتى. ئۇلار ماڭا ئۆزۈڭدىن شۇنچە چوڭ بۇنداق ئادەم بىلەن توي قىلما، دەپ قاتتىق يالۋۇردى.» ۋىنىنىنىڭ ئائىلىسىدىكىلەر ئۇنى ئاگاھلاندۇرۇپ، ماندىلاننىڭ كېيىن چوقۇم تۈرمىگە كىرىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ ئۆيىنى بېقىپ يالغۇز قالىدىغانلىقىنى ۋە تۈرمىگە ماندىلاننى قەرەللىك يوقلاپ بارىدىغان قورالغا ئايلىنىپ قالىدىغان ھالغا چۈشۈپ قالىدىغانلىقىنى ئېيتتى.

لېكىن، ئۇلار بىر - بىرىنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى. بۇ چاغدا ماندىلا ئېفېرىندىن ئاللىقاچان ئاجرىشىپ بولغانىدى. 1958 - يىلى 6 - ئايدا ۋىنىنى ئۇنىڭ ئايالىغا ئايلىنىدى، توي قىلغان چېغدا ئۇنىڭ ماندىلا بىلەن تونۇشىنىغا ئاران بىر يىللا

بولغانىدى. تېخىچە تەقىب ئاستىدا تۇرۇۋاتقان مەندىلا ئالتە كۈنلۈك ئالاھىدە دەم ئېلىشقا ئېرىشىپ، ترانسكىپىغا بېرىپ توي قىلىۋېلىشىغا رۇخسەت قىلىندى. دادىسى ۋىنىنى ئاگاھلاندۇرۇپ، مەندىلانىڭ كۈرەش قاينىمىغا باشچىلاپ كىرىپ كەتكەنلىكىنى، ئۇنىڭ بىلەن نىكاھنى ساقلاپ قالمەن، بىللە ئۆتمەن دەيدىكەن، چوقۇم ئۇنىڭ بىلەن بىر يولدا ماڭمىسا بولمايدىغانلىقىنى ئېيتتى ۋە: «دوستۇڭ قاغا بولسا، يېيىشنىڭ پوق» دېگەن تەمسىلنى نەقىل كەلتۈرۈپ تەربىيە قىلدى.

مەندىلا ئايالىنى بىللە ئېلىپ سوتقا قايتىپ كەلدى. ياش ھەم نازاكەتلىك ۋىنىنى سوتخانىدىكى بۇرۇقتۇرمىچىلىق كەيپىياتى بىلەن روشەن سېلىشتۇرما ھاسىل قىلغانىدى. چىرايىغا كۈلۈمسىرەش تېپىپ چىققان بۇ ئەر - ئايالنىڭ بىللە تۇرۇشلىرى تولىمۇ دىرامماتىك تۈس ئالغانىدى؛ ئۆزايىدىن سىياسىي ساھەگە ئەمەس، بەلكى كۆڭۈل ئېچىش ساھەسىگە مەنسۇپتەكلا كۆرۈنەتتى. مەندىلامۇ شۇنىڭدىن ئېتىبارەن يېڭى ئوبرازغا ئىگە بولدى: ئۇ يالغۇز ئادۋوكات ۋە ئىنقىلاپچىلا ئەمەس، بەلكى ئايالىنى قالتىس ياخشى كۆرىدىغان بىر ئەر ئىدى. ئۇلار بىر - بىرى بىلەن ناھايىتى ئېجىل - ئىناق ئۆتەتتى، لېكىن ئۇلار دۇچ كېلىۋاتقان تۈرلۈك توسالغۇلار ۋە خېيىم - خەتەرلەر ئۇرۇش مەزگىلىدە تۇرۇۋاتقان مۇنۇ مۇھەببەت ھېكايىسىگە تېخىمۇ كۈچلۈك دىرامماتىك تۈس ئاتا قىلغانىدى.

ۋىنىنى ئۆز ئالدىغا ئىنتىلىشى، ئارزۇ - ئىستىكى بار قىز ئىدى. ھەش - پەش دېگۈچە ئۈچ بالىغا ئۆگەي ئانا بولۇپ قېلىش ئەھۋالىنى مۇرەككەپلەشتۈرۈۋەتتى. مەندىلانىڭ ھېسسىياتقا تولىمۇ باي بۇ قىز بىلەن بولغان نىكاھى دوستلىرى تەسەۋۋۇر قىلغاندەك ئۇنچىۋالا مۇقىم ئەمەس ئىدى. ۋىنىنى بىلەن توي قىلغاندىن كېيىن مەندىلانىڭ تۇرمۇشىغا باشقىچە مەنە قېتىلدى. لېكىن، بۇمۇ ئۇنىڭ دىققىتىنى بۆلۈۋەتتى، كەلگۈسىگە بولغان ئالدىن كۆرەللىكىنى ئاجىزلاشتۇرۇۋەتتى. ۋىنىنى ناھايىتى تېزلا

سىياسىيىنىڭ مەندىلەرنىڭ تۇرمۇشىدا ناھايىتى زور سالماقنى ئىگىلەيدىغانلىقىنى ھېس قىلدى. «ئۇ مەن بىلەن بىللە تۇرۇشقا زادىلا ۋاقىت چىقىرالمىدى، ئۇ بۇنى ماڭا بىلىندۈرمەي دېسىمۇ يەنە بىلىندۈرۈپ قويمايتتى» دەيدۇ ۋىنى ئەسلىمىسىدە: «ئېسىمدە قېلىشىچە، تويىدىن كېيىن ئائىلىنىڭ ئىللىقلىقىنى ھېس قىلىپ باقمىدىم، يېڭى توي قىلغان قىزىلارنىڭ يېنىدىن ئېرى نېرى كەتمەيدىغان. لېكىن، ماڭا ئۇنداق يېڭى نېسىپ بولمىدى. مەندىلەرنى ئاۋام خەلقىدىن تارتىۋېلىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ كالىسىدا كۈرەش قىلىش ۋە دۆلەت مەڭگۈ بىرىنچى ئورۇندا تۇراتتى.»

ۋىنى ناھايىتى تېزلا ئۆزىنىڭ سىياسىي نىشانىنى تۇرغۇزدى: «ئۇنىڭ مەيدانى ناھايىتى مۇستەھكەم ئىدى، مەن بۇنىڭغا قارشى تۇرۇشقا ئامالسىز ئىدىم. ئۇزاق ئۆتمەيلا ئۆزلۈكىدىن مەھرۇم بولدۇم، ئۇنىڭ ئۆيىدىكى قاراشقا ئايلىنىدىم. مەن خەقنىڭ شۇنچە كۆڭۈل بۆلۈشىگە ئېرىشەلمەيدىغان ئايالمۇ؟ ئۇلارنىڭ ھەممىسى مېنى مەندىلەرنىڭ ئايالى دېيىشىدۇ... شۇڭا، مەن بۇ ھالغا خاتىمە بېرىشكە قەسەم قىلدىم.» ۋىنىنىڭ دوستى ھەيلون كۇرۋايو ۋىنىنىڭ كۈندە قىلىدىغان ئىجتىمائىي پاراۋانلىق خىزمىتىدىن بارا - بارا چېكىنىپ چىقىۋاتقانلىقىنى بايقىدى. ئۇ ھەر خىل يىغىنلارغا قاتنىشىشقا باشلىدى، ئاق تەنلىك دوستى ھەيلون يوسېف ۋە ھىلدا بوئىنىستاننىڭ قارا تەنلىك ئاياللارغا قانداق نۇتۇق سۆزلەش ھەققىدىكى لېكسىيەسىنى ئاڭلىدى. لېكىن، ئۇ ئۇزاققا قالمايلا بەرداشلىق بېرەلمىدى: «مېنىڭچە، بىزنىڭ قانداق نۇتۇق سۆزلەشنى ئۆگىنىشىمىزنىڭ ھاجىتى يوق، بېشىمىزغا كەلگەن تارتقۇلۇقلىرىمىز ۋە ھېس - تۇيغۇلىرىمىزنى بايان قىلىپ بېرەلمەسەكلا شۇنىڭ ئۆزى كۇپايە.» ئۇ دەسلەپتە ئۆز كۆزقاراشلىرىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇنىڭ ئۆز كۆزقاراشلىرىنى ناھايىتى ھېسسىياتلىق بايان قىلىشلىرى ئوقۇتقۇچىلارنى ھەيران

قالدۇردى، ئۇنىڭدا ئاددىي پۇقرالارغا خاس بىر خىل سىياسىي خاراكتېر بولغاچقا، سىياسىي پائالىيەتلەرگە قاتناشقاندا ئەزەلدىن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەھبەرلىرىگە ئوخشاش ئۇنداق مۇتەئەسسەپ نۇتۇقلارنى سۆزلەپ ئولتۇرمايتتى. «جىمى ئادەمنىڭ دىققەت - نەزىرىدىكى قىزىق نۇقتىلار ئۇنى ھېچقانچە تەڭقىسلىقتا قوياالمىتتى» دەيدۇ ئۇنىڭ ھىندىستانلىق دوستى ئادېلەيدى نىسگۇ: «ئۇ كۈچلۈك چىراغ يورۇقى ئاستىدا ئەتراپىغا ئادەملەرنىڭ ئوللىشىپ تۇرۇشىنى ياخشى كۆرەتتى.»

ۋىنىنى ئۇزاق ئۆتمەيلا ئاياللار كۈرىشى ھەرىكىتىگە قاتناشتى. قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىدىن كېيىن ئاياللار كۈرىشى ھەرىكىتىنىڭ كۈچىمۇ كۈنسېرى زورايدىغانىدى. ئەينى چاغدا ھۆكۈمەت ئاياللارنىڭ يول خېتى ئېلىپ يۈرۈشىنى مەجبۇرىي يولغا قويۇۋاتاتتى. بۇنىڭدىن ئىلگىرى ھۆكۈمەت ئافرىقىلىق ئەرلەرگە مۇشۇنداق تەلەپ قويۇپ، ئۇلارنىڭ ھەرىكەت قىلىش ئەركىنلىكىنى چەكلىگەنىدى. شۇڭا، ئاياللار ھەرىكىتىنىڭ كۈچى ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرۇشقا باشلىغانىدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى جەنۇبىي ئافرىقا ئاياللار ئىتتىپاقىنى قۇردى، بۇ ئىتتىپاق ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئاياللار ئىتتىپاقى قارىمىقىغا تەۋە بولدى. 1956 - يىلى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئاياللار ئىتتىپاقى تەشكىللىگەن كۈچ كۆرسىتىش پائالىيىتىگە جەمئىي 20 مىڭ ئايال قاتناشتى. ئۇلار پىرېتورىيەدىكى بىرلەشمە بىناغا كېلىپ، باش مىنىستىر ھانىس سىچىلتونغا بىر پارچە مۇراجىئەتنامە سۈندى. بۇ ئاياللار پىرېتورىيەگە مۇقەددەس ناخشىسىنى ياغىرىتىپ يېتىپ كەلگەنىدى: «سىچىلتون، سىز ئاياللارنى ئوينىتىۋاتىسىز، لېكىن، يامان ئىشنى جىق قىلغان ئادەم ئۆزىنى ئۆلۈمگە ئىتتىرىدۇ.» ۋىنىنى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئاياللار ئىتتىپاقىنىڭ ئورالاندودىكى تارماق ئاپپاراتىغا ئەزا بولدى ھەمدە ناھايىتى تېزلا باش كۆتۈرۈپ چىقتى.

«مەن خوتۇن ئالدىم دەپ چوڭ بالا - قازادىن بىرنى ئۆيگە باشلاپ كىرىپتىمەن ئەمەسمۇ!» دەيدۇ ماندېلا ئادۋوكات دوستى جورجى بىزۇسقا. چۈنكى، ۋىننىنىڭ ئۈستىدىن باشقا ئاياللارنى يول خېتى ئېلىپ يۈرۈشنى بايقۇت قىلىشقا كۈشكۈرتكەن، دەپ شىكايەت قىلىنغانىدى. ۋىننىدىن يول خېتىنى كۆرسىتىش تەلەپ قىلىنغاندا، ئۇ بۇنداق نەرسىنى مەڭگۈ يېنىدا ئېلىپ يۈرمەيدىغانلىقىنى يۇقىرى ئاۋازدا جاكارلىغانىدى. ساقچى سوت مەھكىمىسىنىڭ چاقىرىقنامىسىنى ئېلىپ ئۇنىڭ ئۆيىگە كەلگەندە، ئۇ يەنە تېخى ساقچىغا ھۇجۇم قىلغانىدى. «سېنىڭ ئالغىنىڭ خوتۇنمۇ ياكى بوران چىقىرىپ ئوت قويدىغان ئادەممۇ؟» دەپ چاقچاق قىلغانىدى بىزۇس ماندېلاغا. كېيىن ۋىننى بۇ گىش ھەققىدە چۈشەندۈرۈش بېرىپ، ئەينى چاغدا ھۇجۇمغا ساقچىنىڭ ئۈستىگە كىرىپ كىرىپ، ئۆزىنىڭ شۇ چاغدا كىيىم ئالماشتۇرۇۋاتقانلىقىنى ئېيتتى. ئۇ ساقچىدىن چىقىپ كېتىشنى تەلەپ قىلغان، لېكىن ساقچى كېلىپ ئۇنىڭغا ئېسىلغان، ئۇ جەينىكى بىلەن ساقچىنىڭ ئېڭىكىگە بىرنى قويغان، ساقچى يەرگە يىقىلىپ چۈشكەن. شۇڭا، ساقچى ئۇنى ماڭا ھۇجۇم قىلدى دەپ ئەرز قىلغانىدى. بۇ دېلوغا بىزۇس مەسئۇل بولغان. دېلوغا قاراپ چىقىش جەريانىدا ناھايىتى زور ئىشەنچ بىلەن دەلىل - ئىسپاتلارنى تەمىنلىگەن. ئاق تەنلىك سوتچى دەلىل - ئىسپاتلارغا رەددىيە بېرىشكە ئامالسىز قېلىپ، ئۇنى قويۇپ بېرىشكە مەجبۇر بولغان.

1958 - يىلى 10 - ئايدا، ئۇلار توي قىلىپ نۆت ئايدىن كېيىن، بويىدا قالغان ۋىننى ماندېلاغا يوهاننېسبۇرگتىكى زور كۆلەملىك قارشىلىق كۆرسىتىش پائالىيىتىگە قاتنىشىدىغانلىقىنى ئېيتتى. ماندېلا بۇنى ئاڭلاپ قاتتىق چۆچۈپ كەتتى، بار كۈچى بىلەن ئۇنى بۇ پائالىيەتكە قاتنىشىشتىن توستى، لېكىن ئايالغا گەپ يېگۈزەلمىدى. ۋىننى قولغا ئېلىنىپ، باشقا 1000دىن ئارتۇق ئايال بىلەن بىللە تۈرمىگە

سولاندى. تۈرمىدە ئۇلار ئۆزىنى ناھايىتى روھلۇق تۇتتى، يەنە تېخى ئىككى ئاق تەنلىك ئايال گۈندىپاي بىلەن دوست بولۇپمۇ قالدى. ماندىلا ۋىنى بىلەن باشقا ئاياللارنى كېپىللىككە ئېلىپ چىقتى. بۇ چاغدا ۋىنى قاتتىق ھاياجان ئىلكىدە سىياسىي يولغا قەدەم تاشلاپ بولغانىدى. ماندىلا كېيىن ئومۇمنىڭ ئىشى بىلەن ئالدىراش بولۇپ كېتىپ، ۋىنى ئوڭۇشسىزلىققا يولۇققاندا ئۇنى قوللىيالمىغانلىقى ۋە ئۇنىڭغا تەكلىپ - پىكىر بېرەلمىگەنلىكىنى ئېيتىپ ئۆزىنى ئەيىبلدى. ئۇ ۋىنىغا يازغان خېتىدە مۇنداق دەيدى: «ئۇ چاغدا مەن بەك ئالدىراش ئىدىم، ھەتتا بىردەم ئولتۇرۇپ ئويلىنىدىغانغىمۇ ۋاقتىم يوق ئىدى.»

ماندىلاننىڭ بىرقانچە قەدىناس دوستى ئۇنىڭ نېمە ئۈچۈن ۋىنىنى تاللىغانلىقىنى زادىلا ئىدىيەسىدىن ئۆتكۈزەلمەيتتى. ئۇلارنىڭ نەزىرىدە ۋىنى قەيسەر، جاسارەتلىك قىز ئىدى، لېكىن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئەزاسى ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ بىلەن توي قىلغاندىن كېيىن، ماندىلاغا ئاۋازچىلىك كەينى - كەينىدىن ئۆلىشىپ كېلىۋەرگەنىدى. ۋىنى ماندىلاننىڭ دىققىتىنى چېچىۋېتەتتى، شۇنىڭ بىلەن ماندىلاننىڭ رەھبەرلىك ئىقتىدارى ئاجىزلىشىپ كېتەتتى. لېكىن، بۇ بىر جۈپ ئەر - خوتۇن ئوتتۇرىسىدىكى سىياسىي مۇناسىۋەتنىڭ قۇدرىتى ئىككى جىنس ئوتتۇرىسىدىكى جەلپ قىلىش كۈچىدىن ئازراقمۇ تۆۋەن تۇرمايتتى. بۇنى خۇددى ئارگېنتىنالىق ئەر - خوتۇن ۋىرون بىلەن ئامېرىكىلىق ئەر - خوتۇن كېلىنتونغا ئوخشىتىشقا بولاتتى. ۋىنىنىڭ دادىل، جۈرئەتلىك خاراكتېرى، جەلپكارلىقى ۋە ئاڭلىغۇچىلارنى ئۆزىگە ماگنىتتەك جەلپ قىلالايدىغان ناتىقلىقى گويىا بىر لەرزىان مۇزىكىدەك ماندىلاننىڭ بوغۇق، تۆۋەن ئاۋازغا سىڭىپ كەتكەن ۋە ئۇنىڭ سەل مۇتەئەسسەپ ئۇسلۇبىغا ناھايىتى ياخشى تەڭكەش بولغانىدى. تولىمۇ جەلپكار ھەمدە قالتىس يارىشىملىق كىيىنىپ يۈرىدىغان بۇ بىر جۈپ ئەر - خوتۇن 50 - يىللاردىكى ئىجتىمائىي ئالاقە سورۇنلىرىدىكى

چوقۇنغۇچىغا ئايلانغانىدى. ئۇلار چاراقلاپ يېنىپ تۇرغان چىراغلار ئاستىدا لەرزىلىك تانسىغا چۈشكەندە كىشىلەر گويى ئۇلارنىڭ چۆرىسىدە ھە دەپ يالترىۋاتقان ئامبىرىكىچە نۇر چەمبىرىكىنى كۆرگەندەك بولاتتى. ۋىنىنى ناھايىتى تېزلا قەھرىمان ئايالغا خاس ئوبرازى بىلەن ئاۋامنىڭ دىققەت - نەزىرى ئىچىدە پەيدا بولدى.

10. كۈچلۈك دۈشمەن

(1957 - يىلىدىن 1959 - يىلىغىچە)

دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش دېلوسىنى سوتلاش تېخىچە داۋام قىلىۋاتاتتى، ماندىلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى قۇرۇلغاندىن بۇيانقى ئەڭ قورقۇنچلۇق سىياسىي كىرىزىس ئىچىگە پېتىپ قالدى. ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى چاك - چېكىدىن بۆسۈپ تاشلىيالايتتى ھەمدە ماندىلانىڭ سىياسىي ئورنىغا تەھدىت ئېلىپ كېلەتتى. مەملىكەتلىك قۇرۇلتايدىن كېيىن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى جەنۇبىي ئافرىقا مىللەتچىلىرىنىڭ قىلمىش - ئەتمىشلىرىگە، مۇنداقچە ئېيتقاندا «پانئافرىقانزمچىلار» نىڭ يامان نىيەتلىك زەربىسىگە چىداپ كەلدى. ئۇلار «ئەركىنلىك خارتىيەسى» گە قارشى ئىدى، يەنە تېخى ئافرىقىلىقلارنىڭ ھەربىي ھەرىكەت قوللىنىشىنى ھەمدە كوممۇنىستلار ۋە باشقا ھەرقانداق ئىرق بىلەن بولغان بارلىق ھەمكارلىقنى توختىتىشقا چاقىرىق قىلاتتى. بۇ قېتىمقى سوت ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەھبەرلىرىنى پۈتۈن مەملىكەت مىقياسىدا ئېتىراپقا ئېرىشتۈردى، شۇنداقلا يەنە تېخى ئۇچىنى ئۇلارنىڭ ھىندىستانلىقلار ۋە ئاق تەنلىكلەر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىگە قاراتتى. بۇ، پانئافرىقانزمچىلارنىڭ تېخىمۇ كۈچلۈك قارشىلىشىش كەيپىياتىنى قوزغىدى.

ماندىلا پانئافرىقانزمچىلارنىڭ ئالدىراقسان ۋە بىزارلىق كەيپىياتىنى ئوبدان چۈشىنەتتى، چۈنكى ھازىرقى ئۇلار بىلەن ئون يىل بۇرۇنقى ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ ئەزالىرى ناھايىتى

ئوخشىشىپ كېتەتتى. ئەگەر مۇھىت ئالماشتۇرۇلسلا مائىدېلانىڭ ئۇلارنىڭ رەھبىرى بولۇپ قېلىش مۇمكىنچىلىكى بار ئىدى، لېكىن ئۇ ھازىر پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن كۆپ خىل ئىرقنىڭ مىللەتپەرۋەرلىك ئىشلىرىغا ھەمدە كوممۇنىستلار بىلەن ھەمكارلىقنى قولغا كەلتۈرۈشكە كىرىشىپ كەتكەنىدى. ھەرقانداق قارشىلىق ھەرىكەتلىرى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىتتىپاقلىقىغا تەھدىت ئېلىپ كېلىدىغان ئامىل بولۇپ قالاتتى، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىتتىپاقلىقى كۈرەشتە غەلبە قىلىشنىڭ ئاچقۇچى ئىدى. مائىدېلا شۇ تاپتا ئەڭ چاتاق تېرىيدىغان تەرەپكە ئايلىنىپ قالغانىدى. چۈنكى، پائىئافرىقانزىمچىلار مۇشۇ قېتىملىق سوتتىن پايدىلىنىپ ئاساسىي قاتلامدىكىلەرنى يېنىغا تارتىۋاتاتتى. ئىككى تەرەپنىڭ ئىدىئولوگىيەسىدە كۆرۈنەرلىك پەرق بار ئىدى: يەنى بىرى — مىللەتپەرۋەرلىككە ئىشىنەتتى؛ يەنە بىرى، كۆپ خىل ئىرقچىلىققا ئىشىنەتتى. بىرى جاھىل، يەكلەمچى ئىدى؛ يەنە بىرى چىقىشقاق، كەڭ قورساق ئىدى. ئەمەلىيەتتە ئىككى تەرەپنىڭ بىر — بىرىگە ماس كېلىدىغان، تېخى چېگراسى ئايرىلمىغان تەرەپلىرىمۇ ئاز ئەمەس ئىدى. لېكىن، توقۇنۇشنىڭ كەينىدە ئۇزاق مەزگىلدىن بېرى يىغىلىپ قالغان شەخسىي ئۆچ — ئاداۋەت ۋە ئىختىلاپ بار ئىدى. ئۆتمۈشتىكى ئىختىلاپلارنى كۆزدە تۇتقاندا، يارىشىپ قېلىشنىڭ مۇمكىنچىلىكى يوق ئىدى.

مائىدېلا بىلەن ھەمراھلىرى ئايىغى چىقماس سوتلىنىش تەرتىپلىرى دەستىدىن راسا قىينالماقتا ئىدى. گەرچە ھۆكۈمەتنىڭ مەزكۇر دېلوغا قاراپ چىقىشتىن ۋاز كېچىشىدىن ھېچقانداق ئۈمىد بولمىسىمۇ، لېكىن 1957 - يىلى 12 - ئايدا، يەنى گۇۋاھلىق ئاڭلاش يىغىنى ئېچىلىپ بىر يىلدىن كېيىن ئەيىبلەمچى جاۋابكارلارنىڭ ئىچىدىكى لۇتۇلى بىلەن تامبونى ئۆز ئىچىگە ئالغان 61 كىشىگە بولغان ئەيىبلەشنى بىكار قىلدى.

ماندىلا ھەربىي ئىشلار ھەققىدە نۇتۇق سۆزلەپ قويغان بولغاچقا قالغان 95 كىشىنىڭ قاتارىغا تىزىلىپ قالغانىدى. ئاقلىغۇچى ئادۋوكات پۈتۈن دېلوغا بولغان ئەيىبلەشنى بىكار قىلىشنى تەلەپ قىلدى. لېكىن، ھۆكۈمەت بىر يېڭى ئەيىبلىگۈچى — سابىق ئەدلىيە مىنىستىرى ئوسۋالد پىگنى ئەۋەتتى. بۇ كىشى كوممۇنىزمغا قارشى تۇرغۇچى ئىدى، تەبىئىتى ئۇرۇشقا ئىدى، ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدە ناتسىستلارنى قوللايدىغانلىقىنى ئاشكارا جاكارلىغانىدى. ئوسۋالدنىڭ ئېيتىشىچە، جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ بىر مەيدان خەتەرلىك سۇيىقەستكە دۇچ كەلگەنلىكىنى، پۈتكۈل دۆلەتنىڭ خەتەر گىردابىغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى ئىسپاتلايدىغان دەلىل — ئىسپات بار ئىدى.

ۋېرسال: «بۇ دېلونىڭ دەلىل — ئىسپاتلىرى تولۇق، پېرېتورىيە ئالىي سوت مەھكىمىسىنىڭ قاراپ چىقىشىغا سۈنۈلسا بولىدۇ» دەپ ئېلان قىلغاندىلا، ماندىلا ئۆزىنىڭ «ئەيىبلىگۈچى بۇ دېلودا چوقۇم مەغلۇپ بولىدۇ» دېگەن پەرىزىنىڭ بىر ئارزۇ ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ يەتتى. ئەمەلىيەتتە ئۇ باشقا جاۋابكارلار بىلەن بىللە تۈرمىگە قامىشى مۇمكىن ئىدى. بۇ دېلو تولمۇ بىمەنە ئىدى، ئەيىبلىگۈچىلەر توختىماي كاپىشىتتى، رازۋېدكىچىلار ئىقتىدارسىز ئىدى، كوممۇنىزمغا بەرگەن تەبىرىمۇ ھەددىدىن زىيادە بىمەنە ئىدى. ئەمما، بۇ كۈلكىلىك، بىمەنە ئامىللارنىڭ كەينىگە ھۆكۈمەتنىڭ ئەڭ ئاخىر يەتمەكچى بولغان سۇيىقەستى يوشۇرۇنغانىدى، يەنى بۇ جاۋابكارلارغا بىر جىنايەت ئارتىش ۋە مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئۇلارنى سىياسىي سەھنىدىن قوغلاپ چىقىرىش ئىدى.

ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەھبەرلىرى سوت تەرتىپلىرىگە دىققەت — نەزىرىنى زىيادە قارىتىۋەتكەچكە تەشكىلىي جەھەتتە قالايمىقانچىلىق ۋەزىيىتىگە يېتىپ قېلىپ، ئۆكتىچىلەرگە پۇرسەت تۇغدۇرۇپ بەردى. ئۇلار «بىز رەھبەرلەر

بىلەن بىللە» دېگەن نامدا پائالىيەت ئېلىپ بېرىش ئارقىلىق ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ قوللىغۇچىلىرىنى ئىتتىپاقلاشتۇرماقچى ئىدى. لېكىن، ئۇلارنىڭ نۇتۇق سۆزلىشىگە يول قويۇلمايتتى، بېلەت تاشلىغۇچىلارنى ئۆزىگە تارتىدىغان ھەرقانداق شەكىلدىكى پائالىيەتلەرنى تەشكىللەشكەمۇ ئامالسىز ئىدى. ئەمما، پائىئافرىقانزىمچىلارنىڭ ئۇل ئاساسى تېخىمۇ مۇستەھكەمدەك قىلاتتى. ئۇلار ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەھبەرلىرىنى ئۆز بېشىمچى، دېموكراتىيەگە ئەھمىيەت بەرمەيدۇ، ئەزالىرىنى بېلەت تاشلايدىغان قورال قىلىۋېلىشتىن باشقىنى ئوقمايدۇ، دەپ ئەيىبلەيتتى.

ماندىپلانىڭ يۇرتى سوۋىتو رايونى پائىئافرىقانزىمچىلارنىڭ كۈچى ئەڭ زور جاي ئىدى، ئۇلارغا دېموكراتىپلار پارتىيەسىنىڭ ئەزاسى بوتراك كەيچ رەھبەرلىك قىلاتتى. ماندىپلا بوتراكنىڭ ئادۋوكاتى ئىدى. ئۇنىڭ نەزىرىدىكى بوتراك تولىمۇ جاسارەتلىك، ئەمما تازا پىشىمغان كىشى ئىدى. بۇ — ئۇ ۋە ئۇنىڭ نۇرغۇن ئەگەشكۈچىلىرىنىڭ ئورتاق كېسىلى ئىدى. ئۇ ئىلگىرى يوهاننىسبۇرگتىكى ئامېرىكا ئۇچۇر مۇلازىمەت ئورنىدا خىزمەت قىلغانىدى. بۇ مەزگىلدە ئۇ زور مىقداردا تەشۋىق ۋاراقلىرىنى باستۇرغانىدى. لېئالو بىلەن ئامېرىكىنىڭ تۈرلۈك ئالاقىسى «پائىئافرىقانزىمچىلارنىڭ پەردە كەينىدىكى قوللىغۇچىسى ئامېرىكا مەركىزىي ئاخبارات ئىدارىسى» دەيدىغان مىش - مىش گەپنى كەلتۈرۈپ چىقاردى، لېكىن بۇ مىش - مىش گەپ ئەزەلدىن دەلىللەنمىگەنىدى.

«پائىئافرىقانزىمچىلار» ژۇرنىلى سوۋىتودىكى لېئالو ئۆيىدە بېسىلاتتى. پۈتكۈل ژۇرنال ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ سولچىل رەھبەرلىك ئۈسلۇبىغا بولغان تەنقىد ۋە ھاقارەت بىلەن تولغانىدى. پائىئافرىقانزىمچىلارنىڭ ئىشلەتكەن تىلى كۆپ مىللەتچىلەرنىڭكىدىنمۇ ئۆتەر ھېسسىياتقا تولغانىدى. ماندىپلا

قاتارلىقلار تەشەببۇس قىلغان مۇستەملىكىچىلىككە قارشى تۇرۇش ماركىسىزىم چاقىرىقىغا سېلىشتۇرغاندا ئۇلارنىڭ «سىرتتىن كىرگەن كۈچلەر»، «شەرق بىيۇروكراتلىق تۈزۈلمىسى» ۋە «يات مىللەتلەر مېتودولوگىيەسىنى بازارغا سالغۇچى» لارغا بولغان ھاقارىتى تولمۇ جانلىق ئىدى. ئۇلارنىڭ تىل ئىشلىتىش ئۇسلۇبى ئاق تەنلىك مۇخبىرلارنىڭكىگە يېقىنلىشىپ كېتەتتى. چۈنكى، ئاق تەنلىك مۇخبىرلار ئۇلار ئۈچۈن نۇرغۇن تەشۋىقات خىزمىتىنى ئىشلىپ بەرگەنىدى. ئالىكساندىردىكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەئىسى جوسىيا مادزىنىيىمۇ پائىئافرىقانىزىمچى ئىدى. ئۇ ئىلگىرى تەشۋىقات خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانغان بولۇپ، سۆزلىگەن نۇتقىنىڭ قۇتۇرتىشچانلىقى ناھايىتى كۈچلۈك ئىدى. پىتېر لىبراك مائارىپ ئىشلىرىنىڭ باياناتچىسى بولۇپ، ناھايىتى سۆزمەن، گەپدان كىشى ئىدى، كېيىن مۇخبىر بولغانىدى. زېنى موسوپىن كەسىپچانلىقى ناھايىتى كۈچلۈك بىر ئادۋوكات ئىدى. كېيىن بىلتۇ مائارىپىغا قارشى تۇرغانلىقى ئۈچۈن ئىشتىن بوشىتىلغانىدى. ئەمەلىيەت شۇنى ئىسپاتلىدىكى، ئۇ ناھايىتى قورقۇمسىز پالۋان ئىدى، كېيىن روبېن ئارىلىغا قامالغانىدى. پائىئافرىقانىزىمچىلار شۇنى كۆرۈپ يەتتىدىكى، ئاق تەنلىك كوممۇنىستلار شەھەر ئەتراپى رايونىدا ناھايىتى راھەت - پاراھەت ئىلكىدە ياشايتتى. ماندىپلا قاتارلىقلار بولسا پەقەت شەھەر رايونىدىكى ئەرزان باھالىق مەيخانلاردىلا ھاراق ئىچەلەيتتى. پىتېر لىبراك كېيىن ماندىپلا قاتارلىق كىشىلەرنىڭ «ئافرىقا يېزا - مەھەللىلىرىدىن تامامەن يېڭى بولغان بۇ مۇھىتقا قانداقلارچە كەلگەنلىكىنى ... بۇ يەردىكى ئاق تەنلىك ئاياللارنىڭ ئۇلارنىڭ ئىسمىنى ئۇدۇل ئاتاشلىرىنى، قەيەرگىلا قارىسا ئاۋاتلىق ھۆكۈم سۈرگەن مەنزىرىلەرنىڭ ئۇلارنىڭ كۆزىنى ئالماپكەن» قىلىۋەتكەنلىكىنى تەسۋىرلىگەن. ماندىپلا پىتېر لىبراكنى «ئەرزان باھالىق مەيخاندىكى زىيالىي» دەپ ئاتىغان.

پىتىر لابرak بۇنداق ئاتاشنى ئۆزىگە بولغان بىر خىل خۇشامەت دەپ چۈشەنگەن ۋە: «ئەگەر باشقىلار مېنى سىز بىلەن بىر يولدا دەپ قاراپ قالغان بولسا، ئۇنداقتا مېنىڭ سىياسىي ئابروۋىيۇم ھامان بىر كۈنى گۇمران بولىدۇ» دەپ رەددىيە بەرگەنىدى. پىتىر لابرak خەلق ئاممىسىنى تىلغا ئالغاندا، مەندىلا: «سىز ئاشۇ يەر ئاستى مەيخانلىرىنى دەۋاتامسىز؟» دەپ سورىغان. پىتىر لابرak: «شۇنداق، مەن سىزدەك تەلەپلىك ئەمەس، سىز خوتتاۋىن بىلەن پاك شەھەرچىسىدە ھاراق ئىچەلەيسىز. مەن بولسام يەر ئاستى مەيخانلىرىدا ئامما بىلەن خاتىرجەم ھاراق ئىچەلگەن بولسام، رازى بولغان بولاتتىم» دەپ جاۋاب بەرگەن. ئەمەلىيەتتە مەندىلا كەچتىكى ۋاقىتلىرىنى خىزمەتكە ئاتىتتى، ھاراققا قەتئىي يېقىن بولمايتتى.

ئورلاندىدىكى پائىفەرقاننىزىمچىلار ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەھبەرلىرىدىن نارازى ئىدى. 1958 - يىلى 2 - ئايدا ئېچىلغان ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئالاھىدە يىغىنىدا ئۇلارنىڭ ئۆچمەنلىكى يۇقىرى پەللىگە يەتتى. لېئالو باش بولۇپ ئىجرائىيە كومىتېتىغا ھۇجۇم قوزغىدى. ئەينى چاغدا مەندىلا قاتارلىق كىشىلەر مەننى قىلىش بۇيرۇقى مەزگىلىدە تۇرۇۋاتقان بولغاچقا يىغىنغا قاتنىشالمىغانىدى، شۇ سەۋەبلىك ئىجرائىيە كومىتېتىنىڭ كۈچى زور دەرىجىدە ئاجىزلاپ كەتكەنىدى. يىغىن بىردىنلا پاتىپاراق بولۇپ كەتتى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى مەملىكەتلىك ئىجرائىيە كومىتېتى ترانسىۋالدىكى شۆبىسىگە جىددىي قوشۇلۇپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئىجرائىيە كومىتېتى نائىلاج ترانسىۋالدىكى شۆبىسىنى ئۆز باشقۇرۇشىغا ئۆتكۈزۈۋېلىشقا مەجبۇر بولدى. ئىككى ئايدىن كېيىن، يەنى 1958 - يىلى 4 - ئايدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىر مەيدان بايقۇت قىلىش ھەرىكىتى قوزغاپ، ھۆكۈمەتنىڭ ئاق تەنلىكلەرنىڭلا چوڭ سايلامغا قاتنىشىشىغا يول قويغانلىقىغا قارشى تۇرماقچى بولدى.

ھالبۇكى، بايقۇت قىلىش ھەرىكىتى پائىئافرىقانزىمچىلارنىڭ قارشى تۇرۇشى سەۋەبلىك ئېچىنىشلىق مەغلۇپ بولدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ ياردەمچى سېكرېتارى بولغان دۇما نوڭكۇل بۇ قېتىملىق ھەرىكەتنى «كىشىنى قاتتىق ئۈمىدسىزلەندۈرىدىغىنى — ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ ئابروۋىي يەر بىلەن يەكسان بولدى، كۆپچىلىك ئېيتقۇسىز دەرىجىدە ئۈمىدسىزلەندى» دېگەندى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ رەھبەرلىرى پائىئافرىقانزىمچىلارنىڭ ئاشكارا قارشىلىقىغا چىداپ تۇرالمىدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇلار مەخپىي يىغىن ئېچىپ، لېبالونى تەشكىلاتتىن قوغلاپ چىقاردى.

ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىلەن پائىئافرىقانزىمچىلار 1958 - يىلى 11 - ئايدا بىر - بىرى بىلەن ئۈزۈل - كېسىل چەك - چېگرا ئاجراتتى. ئەينى چاغدا ترانسۋالدكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىر قېتىملىق خەۋپسىزلىك يىغىنى ئاچتى. يىغىنغا لۇتولى رىياسەتچىلىك قىلغان بولۇپ، ئۇ يىغىنغا قاتناشقانلارنى «تار ئافرىقا مىللەتچىلىك پوزىتسىيەسى» بىلەن پائىئافرىقانزىمچىلارغا مۇئامىلە قىلىش ئىنتايىن خەتەرلىك، دەپ ئەسكەرتتى. پائىئافرىقانزىمچىلار ماندېلا بىلەن تامبونى ئاساسلىق دۈشمەن قاتارىدا كۆرەتتى. ئەينى چاغدا تامبو يەنىلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ كاتىپى ئىدى. ئۇ ئۆزى بىلەن دۈشمەن ئارىسىدىكى ئىختىلاپنى پەسەيتمەكچى بولدى. چۈنكى، ئەينى چاغدا ئىككى تەرەپ گۇۋاھنامە ۋە ۋەكىل مەسلىسى جەھەتتە ماجىرالاشىپ، بىر - بىرىگە يول قويۇشىمىغانىدى. سايلامنىڭ مەغلۇپ بولۇشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن پائىئافرىقانزىمچىلار يىغىن زالىدىن چىقىپ كەتتى ۋە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەھبەرلىرىگە خەت يېزىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىن چەك - چېگرا ئايرىپ، 1912 - يىلى ئېلان قىلىنغان ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى سىياسىتىنى نازارەت قىلغۇچىغا ئايلاندۇرغانلىقىنى

ئېيتتى.

بۇ قېتىملىق ئۈزۈل - كېسىل بۆلۈنۈشتىن ساقلانغىلى بولامتى؟ ئەمەلىيەتتە مەندېلانىڭ ئائىلە دوختۇرى نىتادو موترانا ئوتتۇرىغا چۈشۈپ ئىختىلاپنى پەسەيتەلەيتتى. موترانا ناھايىتى زېرەك، گەپنى ناھايىتى تېز قىلىدىغان كىشى ئىدى. ئۇ ئىلگىرى ياشلار ئىتتىپاقىدا مەندېلا بىلەن بىللە ئىشلىگەن ھەم قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىگە قاتناشقانىدى. ئۇ بىر كارخانىچى بولۇپ، كاپىتالىزمغا ئىشىنەتتى. مەندېلا ئەسلىمىسىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ كالىسى ناھايىتى زېرەك سودىگەر ئىدى، كالىسى ئادەتتىن تاشقىرى ئىشلەيتتى.» موترانا ئاق تەنلىك كوممۇنىستلارغا ئىشەنمەيتتى، لېكىن پائىفارىنچى روبېرت سۇبۇكۋېل ياخشى دوستلاردىن ئىدى. سۇبۇكۋېل موترانىنىڭ بىمارى ئىدى، ئىلگىرى ئۇنىڭ ئوپېراتسىيەخانىسىدا يىغىن ئاچقانىدى. لېكىن، موترانا بۆلۈنۈشكە قارشى ئىدى، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ ئىچكى قىسمىدا بۆلۈنۈش كېلىپ چىقسا پۈتكۈل ئافرىقا قىتئەسىنىڭ ئەركىنلىك مۇساپىسى كەينىگە چېكىنىپ كېتىدۇ، دەپ قارايتتى: «مەن ئۇلارغا ئاق تەنلىكلەردىن ئۆزۈڭلارنى قاچۇرماڭلار دېدىم، ئۇلار ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدە قېلىپ قېلىشى ۋە ئاق تەنلىكلەر بىلەن كۈرەش قىلىشى كېرەك ئىدى.»

موترانا كوممۇنىزمنىڭ تەسىرى ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ ئىچكى قىسمىدا ئاغرىنىش سادالىرىنى ئاۋۇتۇۋەتكەنلىكى، نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىن چىقىپ كېتىمىز دەپ چار سېلىۋاتقانلىقى ھەققىدە مەندېلانى ئاگاھلاندۇردى. لېكىن، مەندېلا موتراناغا: «نىتادو، ئۇنچە ئالاقىدە بولۇپ كەتمەڭ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى پۈتكۈل دۆلەتنى كونترول قىلالايدۇ» دېدى. كېيىن ئۆتكەن ئىشلارنى ئەسلىگەن چاغدا، مەندېلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ پائىفارىنچىلارنى يەكلىگەنلىكىنىڭ بەك ھەددىدىن ئېشىپ

كەتكەنلىكىنى ھېس قىلىپ مۇنداق دېگەن: «بەزى ئىشلارنى كەڭ قورساقلىق بىلەن، سەۋرچانلىق بىلەن بىر تەرەپ قىلسام بويتىكەن... بىز بەك جىق ئادەملەرنى تەشكىلاتتىن قوغلاپ چىقىرىۋېتىپتۇق.» لېكىن، ئۇ بۇ قېتىملىق بۆلۈنۈشنىڭ «ئەركىنلىك خارتىيەسى» نىڭ مۇقەررەر نەتىجىسى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ مۇنداق دېگەن: «مېنىڭچە، بىز بۇنىڭدىن ساقلىنالمىتتۇق.»

ماندىلا ئەڭ ئاخىر كۆپ يىللاردىن بېرى ھەمكارلىشىپ كەلگەن بىرقانچە سىياسىي ھەمراھىدىن چەك - چېگرا ئايرىدى. بۇلارنىڭ ئىچىدە ئۇنىڭ ئىلگىرىكى ئۇستازى گول رادىمۇ بار ئىدى. بۇ كىشى ناھايىتى قەيسەر كوممۇنىزمچىغا ئايلىنىپ كەتكەندى. ئۇنىڭ ياشلار ئىتتىپاقىدىكى خىزمەتدەشى پىتىر دام ئەزەلدىن بىر پائىئافرىقانزمچى ئىدى. ئۇ كېيىن ماندىلاغا قاتتىق ئىشىنىپ كوممۇنىستىك پارتىيەگە كىردى. شۇنداقتمۇ ئۇ «نىيەت - ئىقبالىمىز بىزنىڭ ئەمدى دوست بولۇشىمىزغا يول قويمىسىمۇ، لېكىن بىزنىڭ دوستلۇقىمىز ھېلىھەم قەلبىمىزنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىدا ساقلاشلىق» دەپ ھېس قىلاتتى. ماندىلامۇ دامنى ناھايىتى خۇشاللىق ئىلكىدە ئەسكە ئالاتتى. ئۇ تۈرمىدىكى ۋاقتىدا مۇنداق يازغانىدى: «ئۇ بىر ئاممىۋى شەخس، مەن ئۇنىڭ بىلەن ئەزەلدىن ھەرقانداق مەنىدىكى ئۇچرىشىشتا بولۇپ باقمىغان. مېنىڭ نەزىرىمدە ئۇ زېھنى ناھايىتى ئۆتكۈر ئادەم. ئۇنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلىسىڭىز ناھايىتى يېقىملىق تۇيغۇلارغا چۆمۈلىشىڭىز مۇمكىن، ھەم ئىچ - ئىچىڭىزگە ئۆتۈپ كېتىشىمۇ مۇمكىن.» ماندىلانىڭ نەزىرىدە دام ئۇرۇشخۇمار ئىدى، ئۇرۇشنى تەشەببۇس قىلاتتى؛ ماندىلا بولسا تىنچلىقنى تەشەببۇس قىلاتتى.

1959 - يىلى 4 - ئايدا پائىئافرىقانزمچىلار ئورلاندودا مەم - لىكەت خاراكتېرلىك يىغىن ئېچىپ، ئۆز پارتىيەسىنى - پان - ئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنى قۇردى. يىغىن ئاق تەنلىكلەرنىڭ

1652 - يىلى جەنۇبىي ئافرىقىدا ماكانلاشقانلىقىنى تەبرىكلەش كۈنىدە ئېچىلدى. پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى دەل مۇشۇ پۈر - سەتتىن پايدىلىنىپ بايقۇت قىلىش ھەرىكىتى قوزغىماقچى ئىدى. ئۇلار ئەينى چاغدا ئاق تەنلىكلەرنىڭ تاجاۋۇزچىلىقى بىلەن ئافرىقا خەلقى ئۆز زېمىنلىرىدىن ئايرىلىپ، قۇللۇققا چۈشۈپ قالغان، دەپ قارايتتى. پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ ئەزالىرى ئۆزلىرىنى ئافرىقىنىڭ باشقا رايونلىرىدىكى ئافرىقا مىللەتچىلىكى بىلەن باغلاشقا ئامراق ئىدى. چۈنكى، ئافرىقا مىللەتچىلىكى بىلەن تولىپ تاشقان ئىشەنچ بىلەن مۇستەقىللىققا قاراپ قەدەم ئالغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە گانالىق كىۋام نىكۇلما ئوتتۇرىغا قويغان «يېڭى ئافرىقا روھى» مۇ پائىئافرىقانىزىمچىلارنىڭ توۋلاۋاتقان مۇقىمى بىلەن بىر يەردىن چىققانىدى، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەھجەلىسى تەشەببۇس قىلىۋاتقان كۆپ مىللەتچىلىك روھى بىلەن ئاسمان - زېمىن پەرقلىنەتتى.

پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ ۋەكىللىرى لېبالوفا ئوخشاش مەجەزى چۇس، تېرىككەك شەخسلەرنى رەئىسلىككە سايلىمىدى، بەلكى تەپەككۈرى كۈچلۈك روبېرت سۇبۇكۇۋىلىنى سايلىدى، ئۇ ۋىتتورسىلەن ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ ئافرىقا تىلشۇناسلىقى لېكتورى ئىدى. سۇبۇكۇۋىل رەئىسلىككە سايلانغاندا 35 ياشتا بولۇپ، ماندىلادىن ئالتە ياش كىچىك ئىدى، ماندىلغا ئوخشاش بەستلىك، قاملاشقان، تەمبەل كىشى ئىدى. لېكىن، سۇبۇكۇۋىلنىڭ ئائىلە كېلىپچىقىشى ئانچە ياخشى بولمىغاچقا ئۆگەنگەن بىلىملىرىنى دېھقانلارغا خاس تەپەككۈر ئەندىزىسى بويىچە چۈشەنەتتى. ئۇ كېيىن ئۆزىدىكى قۇرغاقچىلىق ئېغىر جاي كالدۇدا چوڭ بولغانىدى، دادىسى ئاددىي پىرىكازچىك ئىدى. ئۇ مېتودىستقا ئەزا بولغان ھەمدە خىلدىتوۋن ئۇنىۋېرسىتېتى ۋە فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتىغا ئوقۇشقا كىرگەن، ئوقۇش نەتىجىسى ماندىلادىن خېلىلا ياخشى ئىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇ ياشلار ئىتتىپاقىغا ئەزا بولۇپ،

ئۇرۇشخۇمارلىقنى تەشەببۇس قىلدى، مىسسىيونېرلارغا شىددەتلىك ھۇجۇم قوزغاپ، ئافرىقىنىڭ كۈچىنىڭ كۈندىن - كۈنگە كۈچىشىنى ئارزۇ قىلدى: «بۇ خۇددى جېنى تۇمشۇقغا كېلىپ قالغان رىم مەدەنىيىتىنىڭ ياۋايىلارنىڭ ئالىقىنىدا تۇرۇپ يېڭى ھاياتقا ئېرىشكىنىگە، كۈنسېرى زاۋاللىققا يۈز تۇتۇۋاتقان غەرب مەدەنىيىتىنىڭ ئافرىقىدا ساپلاشقانلىقىغا ئوخشايتتى.»

1949 - يىلى سۇبۇكۈل ياشلار ئىتتىپاقىنىڭ سېكرېتارلىقىغا سايلاندى ھەمدە ماندىلا ۋە ئۇنىڭ ھەمراھلىرىنىڭ ھەرىكەتلىنىش پىلانىنى ئاكتىپ قوللىدى. ئۇ ئاق تەنلىكلەرنىڭ قارا تەنلىكلەر بىلەن تامامەن بىردەكلىك ھاسىل قىلىشىدا مۇمكىنچىلىكنىڭ يوقلۇقىغا قەتئىي ئىشىنىتتى. چۈنكى، «ئەۋزەل ئو-رۇندا تۇرۇۋاتقان تەشكىلاتلار ئېرىشكەن مەنپەئەتلىرىدىن ۋاز كېچىشى مەڭگۈ مۇمكىن ئەمەس ئىدى.» باشقا پانئافرىقانلىق چىلارغا ئوخشاش ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ رەھبەرلىرى چىڭ تۇرۇۋاتقان كۆپ خىل ھەرىكەتتىن بەكلا نارازى ئىدى ھەمدە ئۇلارنى «يوھاننىسبۇرگتىكى ئىرق ھالقىغان زىياپەتلەردە ئاق تەنلىك ئاياللار بىلەن تانسا ئويناشنىلا بىلىدۇ، ئەمما ئافرىقىنى بىر ئاماللارنى قىلىپ ئاق تەنلىكلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدىن ئازاد قىلىشنى بىلمەيدۇ» دەپ ئەيىبلەيتتى.

ئەنە ئاشۇنداق ناتىقلىقتا ۋايىگە يەتكەن كوممۇنىزمغا قارشى زىيالىيلار رەھبەرلىك قىلغان پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى ياۋروپا، ئامېرىكا كونسېرۋاتىپلىرىنىڭ قىزغىن قارشى ئېلىشىغا ئېرىشتى. ئۇلار پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ ئورنىغا دەسسەش ئۈمىدى بار، دەپ قارايتتى. ماندىلانىڭ قارىشىچە، ئامېرىكا پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ دۇنياغا كېلىشىنى ئافرىقا سول قانات كۈچلىرىگە بولغان بىر زور زەربە، دەپ قارايتتى. ئەنگلىيە دىپلوماتىيە ئەمەلدارى كوممۇنىزم بىلەن ئىرقچىلىقنىڭ ئىچىدە قايسىسىنىڭ غەربكە بەكرەك تەھدىت پەيدا قىلالايدىغانلىقىنى

مۇئەييەنلەشتۈرەلمەيتتى. ئەنگلىيەنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك مەخسۇس خادىملار مەھكىمىسى لۇتولىنىڭ «ئىرقىي كەڭچىلىك سىياسىتىدىكى مۇستەھكەم مەيدانى ۋە نىسپىي كەمتەر پوزىتسىيەسى» نى قوللىدى. بىراق، جەنۇبىي ئافرىقا ساقچىلىرىنىڭ تەسىرىدە ئەنگلىيە تەرەپ پائىنئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىغا بولغان ھۆرمىتىمۇ سەل چەكتىن ئېشىپ كەتتى. 8 - ئاينىڭ 17 - كۈنى ساقچى ئىدارىسى ئەنگلىيە يۇقىرى دەرىجىلىك مەخسۇس خادىملار مەھكىمىسىگە ناھايىتى ئۇزۇن دوكلاتتىن بىرنى تاپشۇردى. دوكلاتتا: «پائىنئافرىقانزىمچىلار ئۆز تەشكىلاتىنى ئافرىقىدىكى بىرنەچچە ئوخشاپ كېتىدىغان ئاپپاراتلارنىڭ بىرى ئورنىدا كۆرەتتى، ئۇلارنىڭ ۋەزىپىسى ئافرىقىنى ئازاد قىلىپ، جاھانگىرلىك ۋە ئاق تەنلىكلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش، ئەڭ ئاخىردا ئاتالمىش ئافرىقا قوشما دۆلەتلىرىنى قۇرۇپ چىقىش ئىدى.» شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئەنگلىيە ۋە ئامېرىكىدىن ئىبارەت ئىككى دۆلەت ئىرقىي ئايرىمچى ھۆكۈمەتنى يەنىلا يەر شارى كوممۇنىزمغا قارشى تۇرۇش كۈچلىرىنىڭ مۇستەھكەم ئىتتىپاقىدىشى، دەپ قارايتتى.

ماندېلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىن ئىبارەت بۇ ئىككى تەسىر كۈچنىڭ يارىشىپ قېلىشىنى يەنىلا ئۈمىد قىلاتتى. ئۇ ئىلگىرى سۈبۈكۈنل ۋە لېبالوفا ئادۋوكات بولغانىدى. ئۇ سۈبۈكۈنلنىڭ يۇمۇرىستىك خاراكتېرىگە زىيادە ھۆرمەت قىلاتتى، ئۇنى «مەشھۇر ناھىيە ۋە پىشقان مۇتەپەككۈر» دەپ قارايتتى. لېكىن، ئۇ سۈبۈكۈنلنىڭ قارا تەنلىكلەر مىللەتچىلىك ئىدىيەسى تازا پىشىپ يېتىلمىگەن دەپ قارايتتى، پائىنئافرىقانزىمچىلار ئارىسىدىكى ئاداۋەت ساقلايدىغان ئادەتمۇ ماندېلانىڭ ئىدىيەسىدىن ئۆتمەيتتى. ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ مەنپەئەتى مەسىلىسىدە سۈبۈكۈنلنىڭ پوزىتسىيەسى ناھايىتى تار دائىرىلىك ئىدى. پائىنئافرىقانزىم خىتابنامىسىدىن بىر نۇقتىنى

كۆرۈۋالغىلى بولاتتى: «ئافرىقا خەلقى باشقا مىللەتلەرنىڭ ۋەتىنىمىزنىڭ زېمىنىدا مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىغا چىداپ تۇرالمايدۇ.» ماندىلا بۇنىڭدىن قاتتىق ئەندىشە قىلدى ھەمدە قەبىلە ئاھالىلىرى بىلەن ئاق تەنلىكلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ ھوقۇق - مەنپەئەتى كاپالەتكە ئىگە بولۇشى كېرەكلىكىنى كۆرسەتتى.

ھالبۇكى ماندىلا سۇبۇكۇلىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە بولغان تەھدىتىنى تۆۋەن مۆلچەرلەپ قويغانىدى، پائىنئافرىقانىزىمچىلارنىڭ قارا تەنلىك ياش زىيالىيلارغا بولغان تەسىرىنىمۇ تۆۋەن مۆلچەرلەپ قويغانىدى. ماندىلاننىڭ ھاياتىدىكى تۇنجى قېتىملىق كەسكىن سىياسىي خىرىس يېتىپ كەلدى. 40 يىلدىن كېيىن ئۆتكەن ئىشلارنى ئەسلىگىنىدە، ماندىلا سۇبۇكۇلىنىڭ ئۆزىگە نىسبەتەن ئەڭ چوڭ رەقەب ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلغانىدى.

شۇنىڭدىن كېيىنكى دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتىگە غەيرىي ئاق تەنلىكلەر لاگېرى پىرېتورىيەدە سوت ئېچىلدى. ئۇ يەردىكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ كۈچى نىسبەتەن ئاجىز ئىدى، لېكىن ئاق تەنلىك ئاھالىلەرنىڭ گۇلارغا بولغان دۈشمەنلىكى بارغانسېرى كۈچىيىشكە باشلىغانىدى. دېلوغا ئۈچ سوتچى قاراپ چىقىشقا مەسئۇل بولدى، دېلوغا ئومۇمىي مەسئۇل بولغان كىشى يەنىلا سوتچى رامپاۋ ئىدى. ئۇ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى يۈز بەرگەن ۋاقىتتا جاۋابكارلارنىڭ ئارىسىدىكى نۇرغۇن كىشىلەرنى سوتلىغانىدى. ماندىلا رامپاۋنىڭ ئەخلاق - پەزىلىتىگە ھۆرمەت قىلاتتى ھەمدە ئۇنى قولىدا يېتەرلىك دەلىل - ئىسپات يوق، دەپ قارايتتى: «ئۇ بىزنى تۈرمىگە سولاشنى نىيەت قىلغانىدى، لېكىن ئۇ سەمىمىي، راستچىل سوتچى بولغاچقا، كىشىگە زىيان سالىدىغان ئەسكىلىكىنى قىلمىدى.»

«يالغان گەپلەرنى ئۆلچەش ئەسۋابى» دەپ نام ئالغان فونون

بىگىلئون يەنىلا ئاقلىغۇچىلار ئۆمىكىدە بار ئىدى. شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە ئىككى نوپۇزلۇق ئادۋوكات — ئىسرائىل مەسىرىس بىلەن بىرەم فىشىرىسمۇ بۇ ئۆمەككە ئەزا بولغانىدى. ئەينى چاغدا فىشىرىس مەندېلانىڭ ئەڭ يېقىن دوستى ۋە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئاساسلىق رولچىسى ئىدى. ئۇ كەم - كوتىسىز جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىك ئىدى، كېيىن كوممۇنىستىك پارتىيەگە ئەزا بولدى ۋە ماكس، موش كوتانا ۋە يوسېفى كاجارىيانىڭ چوڭقۇر تەسىرىگە ئۇچرىغانىدى. ئۇنىڭ ستوكىزمچە ئۆزىنى قۇربان قىلىش ۋە تەقدىم قىلىش روھى مەندېلانىڭ قايىللىقىنى قوزغىغانىدى: «بىر - بىرىمىزنى ئاكا - ئۇكا قېرىنداشلاردەك كۆرەتتۇق.» فىشىرىس بۇ قېتىملىق ئاقلاشقا پۈتۈن زېھنىنى سەرپ قىلدى، ئۇنىڭ كەسپىي سەۋىيەسىمۇ نۇرغۇن جاۋابكارلارنىڭ قانۇن ئۆگىنىشىگە تۈرتكە بولغانىدى.

سوت نەچچە رەت توختاپ، نەچچە رەت ئېچىلىش، كەسكىن تالاش - تارتىشلاردىن كېيىن، 1958 - يىلى 8 - ئايدا فونون بىگىلئون بىر تالاي قانۇنىي دەلىل - ئىسپاتلارنى تەييارلاشقا كىرىشىپ كەتتى. بۇ، تاققا - تۇققا يېزىلغان ئەيىبلەشنامىگە نىسبەتەن گۇمان تۇغدۇردى. شۇ يىلى 10 - ئايدا ئەيىبلىگۈچى تەرەپ تۇيۇقسىزلا بارلىق ئەيىبلەشلەرنى بىكار قىلدى. لېكىن، بىر ئايدىن كېيىن، قايتىدىن ئەيىبلەشكە تۇتۇندى. بۇ قېتىمقى ئەيىبلەشنامە پاكىتلىق يېزىلغانىدى، تىخ ئۇچى جاۋابكارلارنىڭ ئىچىدىكى 30 ئادەمگە قارىتىلغانىدى، ھە دەپسلا ئۇلارغا ئىنقىلاب قىلىشقا ۋە زوراۋانلىق ھەرىكىتى قوزغاشقا قۇتراتقۇلۇق قىلغان دېگەن قالاپاق كىيدۈرۈلگەنىدى. مەندېلامۇ مۇشۇ 30 كىشىنىڭ ئارىسىدىكى بىرىسى ئىدى.

سوت 1959 - يىلى 2 - ئايدا پىرېتورىيەدە داۋاملىق ئېچىلىدىغانغا بېكىتىلدى. لېكىن، سوت ئېچىلىشنىڭ ئالدىنقى

كۈنى ئاخشىمى ماندىپلا قارا تەنلىكلەرنىڭ «ۋايىچىرا» ناملىق مۇزىكىلىق دراممىسىنى كۆرگىلى باردى، دراممىدا سوفياتاۋندىكى قارا تەنلىكلەرنىڭ ئېغىر دەرىجىلىك بوكس ماھىرىنىڭ قىز دوستىنى قەستلەپ ئۆلتۈرگەنلىكىدەك ھېكايە ۋەقەلىك قىلىنغانىدى. تۇنجى مەيدان ئويۇن ۋىتفورتىلەن ئۇنىۋېرسىتېتى زالىدا قويۇلدى. ئۇ — يوهاننىسبۇرگتىكى ئاق تەنلىكلەر بىلەن قارا تەنلىكلەرنىڭ بىللە تۇرۇشىغا ئىجازەت بېرىلگەن بىردىنبىر جاي ئىدى. ئويۇن ماندىپلانى ناھايىتى تەسىرلەندۈردى، ئويۇندىن كېيىن ئۇ مۇزىكانت ماتىئىچىكا ۋە ئۇنىڭ ئايالى ئېسىمنى قۇچاقلاپ قويدى. ماندىپلا: «دراما تېكىستىدىكى «ئازابلىنىش پەيتى، كۈلپەتلىك پەيت، دېگەن مىسرالارنىڭ ئۆزىگە ئەتىسى ئېچىلىدىغان سوتنى ئەسلىتەنلىكى» نى بىلدۈردى.

سوت يەنە باشلاندى، سوت ئارىلىقتا تالاي قېتىم توختاپ، تالاي قېتىم ئېچىلدى. ماندىپلانىڭ كەلگۈسى پەرز قىلغۇسىز ھالغا چۈشۈپ قالدى، ئۇ ئۆزى شۇغۇللىنىۋاتقان قانۇن خىزمىتىنى داۋاملاشتۇرالمىي قالدى. كۆپ ساندىكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەھبەرلىرىنىڭ ھەرىكىتى سوت ياكى چەكلەش بۇيرۇقى بىلەن چەكلىمىگە ئۇچرىدى. لۇئۇلى بۇ دېلودا ئامان قالغان بولسىمۇ، لېكىن 1959 - يىلى 6 - ئايدا ئۇ يەنە بەش يىللىق چەكلەش بۇيرۇقى تاپشۇرۇۋالدى، بۇيرۇقتا ئۇنىڭ پائالىيەت دائىرىسى يۇرتى ناتالىدىلا چەكلەنگەنىدى. ئەنگىلىيە دىپلوماتىيە ئەمەلدارى ئىلىنو ئەملى لوندوندا چەكلەش بۇيرۇقىنىڭ «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئەڭ كەمتەر، ئەڭ مۆتىدىل رەھبەرلىرى» نى قوغلاپ كەتكۈزۈۋەتكەنلىكىنى، بۇنىڭ مۇقەررەر ھالدا تېخىمۇ رادىكال ھەرىكەتلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغانلىقىنى، ۋاقتى كەلگەندە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى بۇيرۇق بىلەن پۈتۈنلەي چەكلەيدىغانلىقىنى

بىلدۈردى. «نيۇيورك دەۋر گېزىتى» لۇتۇلىنىڭ ئارخىپىنى ئېلان قىلىپ، ئافرىقا ھۆكۈمىتىنىڭ «قىممىتى بار دۈشمەن» دىن بىرنى تاللىغانلىقىنى ئېيتتى. يېڭى ۋەزىپىگە تەيىنلەنگەن ئامېرىكا باش ئەلچىسى فىلىپ كىلاۋ ئۆزىدىن بۇرۇنقى دىپلوماتىيە ئەمەلدارغا قارىغاندا خېلىلا ئاقىل كىشى ئىدى. لۇتۇلى چەكلەش بۇيرۇقىنى قوبۇل قىلىپ ئۈچ ئايدىن كېيىن، فىلىپ گىرۇتۋېلغا ئۇنى يوقلاپ باردى. لېكىن، غەرب دىپلوماتىيە ئەمەلدارلىرى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ماندىپلا قاتارلىق ئۇرۇشخۇمار رەھبەرلىرىدىن يەنىلا ھەزەر ئەيلەيتتى.

سوت داۋامىدا ماندىپلاغا بولغان بېسىم بارغانسېرى زورايىدى، لېكىن پەردە ئارقىسىدا ئۇ يەنىلا بىر ئاكتىپ پائالىيەتچى ئىدى، سىسۇلۇ بىلەن قويۇق ئالاقىنى ساقلاپ كېلىۋاتاتتى. سىسۇلۇنىڭ تەسىرى يەنىلا ناھايىتى زور ئىدى. «كۆپچىلىك يەنىلا مېنى باش سېكرېتار ئورنىدا كۆرەتتى» دەيدۇ سىسۇلۇ چۈشەندۈرۈپ: «چۈنكى، ھازىر سېكرېتارلىق ۋەزىپىسىگە ئەمەلىي تەيىنلەنگىنى ئولتۇر تامبو بىلەن دۇما نوكتۇل ئىدى، لېكىن ئاۋۋالقىدەكلا خىزمەتلەرگە قاتنىشىۋاتمەن. مەن ھەر كۈنى ماندىپلا بىلەن بەزى مەسىلىلەر ئۈستىدە مۇزاكىرىلىشىپ تۇرىمەن.»

لېكىن، 50 - يىللاردا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ناھايىتى قالايمىقان ھالەتتە تۇردى. 1955 - يىلى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ بىر رەھبىرى «ئەركىنلىك» ژۇرنىلىدا ماقالە ئېلان قىلىپ، قىلچە مۇبالىغە قىلماي مۇنداق دېدى: «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەھبەرلىك قاتلىمىنىڭ ئۈنۈمدارلىقى بەكلا تۆۋەنلەپ كەتتى، جايلارنىڭ ئەھۋالىغا بولغان چۈشەنچىسى يېتەرسىز، تۆۋەندىن كەلگەن خەتلەرگە جاۋاب قايتۇرۇش ۋە تارماق ئاڭپاراتلارنى زىيارەت قىلىش قاتارلىق نۇرغۇن ئاددىي مەسىلىلەرنى بىر تەرەپ قىلىش ئىقتىدارى يوق.

ئۇلارنىڭ بىر - بىرىگە بولغان ئۆزئارا ئىشەنچ، ھەمكارلىق ۋە تۆھپە قوشۇش روھى كەمچىل، شەخسىيەتچىلىك ئەۋج ئېلىپ كەتتى، ئابروۋى ۋە مەنپەئەت تالاشش ھادىسىسى ئېغىر. بۇ كەمچىلكلەر ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ كەسكىن قارار چىقىرىش ئىقتىدارى ۋە رەھبەرلىك ئىقتىدارى كەمچىل بولۇشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ.»

ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ قالايمىقان ۋەزىيىتى ماندىلاننىڭ كۆڭلىگە بەش قولىدەك ئايان ئىدى ھەمدە باشقىلارنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە بولغان ئەيىبلەشلىرىنى، بولۇپمۇ ئاق تەنلىكلەرنىڭ ئەيىبلەشلىرىنى ئالدىراپ قوبۇل قىلمايتتى. مۇخبىر مارتىن لىتون «راندى كۈندىلىك پوچتا گېزىتى»دە ماقالە ئېلان قىلىپ: «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ تەشكىلى قۇرۇلمىسى بەك چېچىلاڭغۇ، ئارخىپى يوق، ئەزالىرىنىڭ ئىسىم تىزىملىكىمۇ يوق. ئافرىقىدىكى قوشنا دۆلەتلەرنىڭ ئەمەلدارلىرى بىلەن سېلىشتۇرغاندا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەھبەرلىك قاتلىمىدا تەخسىكەشلىك، خۇشامەتچىلىك، يالاقچىلىق ئەۋج ئالغان» دېدى. ماندىلان بۇنى كۆرگەندىن كېيىن ناھايىتى غەزەپلەندى ۋە لىتوننى بوغۇپ ئۆلتۈرىدىغانلىقىنى داۋراڭ سالدى. لېكىن، شۇ ئىشتىن كېيىن ماندىلان ئۆزىنىڭ بۇنچە غەزەپلىنىشىنىڭ لىتوننىڭ ماقالىسىدە ئادىللىق يوقلۇقى سەۋەبىدىن ئەمەسلىكىنى بىلدۈرۈپ مۇنداق دېدى: «مېنىڭ دەرغەزەپكە كېلىشىم دەل ئۇنىڭ ماقالىسىدە دېگەنلىرىنىڭ ھەقىقەت ئىكەنلىكىدىن بولدى.»

ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ترانسۋالدىكى سېكرېتارى ناھايىتى مۇھىم ئىدى، ھەم ئەڭ ئىقتىدارسىز ئاپپارات ئىدى. ترانسۋالدىكى ئىجرائىيە كومىتېتى 1956 - يىلى 11 - ئايدا پىكىر بايان قىلىپ: «شۆبە ئاپپاراتلارنىڭ خىزمەت ئەندىزىسى شۆبە ئاپپاراتلارنىڭ ئىنكاسىنىڭ ئاستا، ئۈنۈمدارلىقىنىڭ تۆۋەن بولۇشىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان. بىزنىڭ

نشانمىز — ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى ئېغىر زەربە ۋە بۇزغۇنچىلىقلارغا بەرداشلىق بېرەلەيدىغان ئاپپارات قىلىپ قۇرۇپ چىقىش» دېدى. ھالبۇكى، بىر يىلدىن كېيىن تامبونىڭ كەينىدىن باش سېكرېتارلىققا تەيىنلەنگەن دۇما نوكتۇپل ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ مەسلىھىتى ئاللىقاچان بەك چوڭقۇر يىلتىز ئارتىپ كەتتى، دېدى. ئۇ ئاگاھلاندۇرۇپ: «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىن ئىبارەت بۇ ئىشى زىيادە كۆپ، مۇرەككەپ بىر ئاپپارات خىزمەتلەرنى يۈرۈشتۈرۈش ئۈچۈن مەخسۇس خادىم ئىشلەتمىسىمۇ بولىدۇ، دەپ قاراش ئەمەلىيەتتە بەكلا بىمەنىلىك» دېدى. ئۇ MI پىلانىنىڭ بالدۇرراق يولغا قويۇلۇپ، «شەپقەتسىز زەربىگە تاقابىل تۇرۇش» نى ئۈمىد قىلدى. لېكىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ مۇداپىئەسىدە يەنىلا ئىلگىرىلەش بولمىدى.

پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى قۇرۇلغاندىن كېيىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى تېخىمۇ قاتتىق پوزىتسىيە قوللىنىشقا مەجبۇر بولدى. ئۇلار ئۈمىدىنى تۈرلۈك ئىقتىسادىي جەھەتتىن بايقۇت قىلىش پائالىيەتلىرىگە باغلىدى، ئۇنى ئاساسلىق سىياسىي قورال ئورنىدا كۆردى، بۇنىڭ يوشۇرۇن كۈچى چەكسىز، دەپ قارىدى. باشقا شەكىلدىكى بايقۇت قىلىش ھەرىكەتلىرى چەكلەندى، ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتىنى قوللايدىغان شىركەت ۋە ماگىزىنلارنىڭ مەھسۇلاتلىرىغا قارىتا بايقۇت قىلىش پوزىتسىيەسى تۇتۇش بىردىنبىر ئۈسۈلغا ئايلىنىپ قالغاندەك قىلاتتى: «ھېچقانداق گەپ قىلىپ ئولتۇرماي، ماللىرىنى سېتىۋالماقلا بولمىدىمۇ.» لۇتولى ئەمەلىي كۈچى ئاجىزراق كارخانىلارغا بېسىم پەيدا قىلماقچى بولدى. خۇددى ماندىپلا ئېيتقاندەك، بۇ شىركەتلەرگە «ئەجەللىك زەربە» بەرمەكچىدى. دەسلىپىدە بايقۇت قىلىش ھەرىكىتى خېلى مۇۋەپپەقىيەتلىك بولدى، ماندىپلا تېخى ئۇنى يېڭى قارشىلىق

كۆرسىتىش ئەندىزىسىنىڭ باشلىنىشى، دەپ قارىدى.

سېجىلتون ئۆلگەندىن كېيىن، ۋېرۋورد 1958 - يىلى باش مىنىستىرلىققا تەيىنلەندى. ماندىپلا بۇرۇن كىشىلەرگە يېڭى بىر نۆۋەتلىك ۋېرۋورد ھۆكۈمىتىنىڭ ناھايىتى شەپقەتسىز ئىكەنلىكىنى ئەسكەرتكەندى. لېكىن، ئۇ يەنە شۇنىڭغا چوڭقۇر ئىشىنىشنى، قوغلاپ چىقىرىش سىياسىتى بىلەن سىياسىي زىيانكەشلىكنى كۈچەپ يولغا قويۇۋاتقان ۋېرۋورد ھۆكۈمىتى مۇقەررەر ھالدا ئۇزاق مەۋجۇت بولۇپ تۇرالمىتى: «ئۆچمەنلىك بىلەن تولغان فاشىستىك ھاكىمىيەت ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە ھەممىنى بىراقلا دوغا تىكەمەكچى بولغاندەك قىلاتتى. لېكىن، بەختكە يارىشا بۇنداق شەپقەتسىز ھۆكۈمرانلىق ناھايىتى تېزلا تارىخ سەھنىسىدىن يوقالدى.»

ئىرقىي ئېزىش ۋاسىتىسى دەپ قارىلىۋاتقان يول خېتى مەسىلىسى خەلقنىڭ نارازىلىقىنى ئەۋجگە چىقىرىۋەتتى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، زور كۆلەمدە قارشىلىق كۆرسىتىش ۋاسىتىلىرىنى قوللىنىش قاش بىلەن كىرىپك ئارىسىدىلا قالغانىدى. نەزەرىيە جەھەتتىن ئېيتقاندا، قارشىلىق كۆرسىتىش ھەققىدە تەن پۈتكۈل تۈزۈلمىنى پالەچ ھالغا چۈشۈرۈپ قويۋاتتى. ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئىلگىرىكى قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكەتلىرىنىڭ ئېچىنىشلىق مەغلۇپ بولغانلىقىنى ئېنىق بىلەتتى. 1958 - يىلى 12 - ئايدا مەملىكەتلىك ئىجرائىيە كومىتېتى يىللىق يىغىندا بەرگەن دوكلاتىدا يول يۈرۈش تۈزۈمىگە بولغان قارشىلىقنىڭ دەرىجىسىنى ئۆستۈرۈۋاتقانلىقى ئېيتىلدى، لېكىن ئۇلارنىڭ پوزىتسىيەسى ناھايىتى ئېھتىياتچان بولغانىدى: «بۇ خىل تۈزۈلمىنى بىرلا ھۇجۇم بىلەن گۇمران قىلىشنى خام خىيال قىلىش بىزنىڭ پەقەت ئۆزىمىزنىڭ گۇمران بولۇشىمىزدىن دېرەك بېرىدۇ. لېكىن، يەنە بىر جەھەتتىن، بىز ھەممەيلەننىڭ

تەييارلىقى پۈتكەندىلا ئاندىن ھەرىكەت باشلاشنى ساقلاپ
ئولتۇرالمىتتۇق... يول يۈرۈش تۈزۈمىنى بايقۇت قىلىش
كۈرىشى باشلاندى. بىز ئەمدى كەينىمىزگە چېكىنمەيمىز، پەقەت
ئالغا قاراپلا يۈرۈش قىلىمىز.»

ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ يېڭى نۆۋەتلىك باش
سېكرېتارى دۇما نوکۇل ۋىتفورتسەن ئۈنۈپرسىتېتىنى
پۈتكۈزگەن بولۇپ، كىيىنىشى رەتلىك، مەجەز - خاراكتېرى
تېتىك ئىدى، جەنۇبىي ئافرىقىدىكى تۇنجى قارا تەنلىك ئادۋوكات
ئىدى. سان پىتېر ئۈنۈپرسىتېتىدا ئوقۇۋاتقان چېغىدا تامبو
ئۇنىڭغا ئوقۇتقۇچى بولغانىدى. شۇنداقلا يەنە بىر بوكسچى
ئىدى، ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىكى تاجاۋۇزچىلىققا مايىللىق ئىزچىل
تامبونىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرىغانىدى. ئۇ قارشىلىق كۆرسىتىش
ھەرىكىتى ۋە دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتى سوتىدا خېلى
چېنىققان ھەمدە كوممۇنىستىك پارتىيەگە ئەزا بولغانىدى، لېكىن
شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە ھاياتتىن ۋە گېسىل شاراب،
نازۇنپەتلەردىن ھۇزۇرلىنىشىمۇ ئوبدان بىلەتتى. ۋەزىپىگە
تەيىنلەنگەندىن كېيىن، دۇما ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى
قايتىدىن تەشكىللەش قارارىغا كەلدى ھەمدە سىسۇلۇ، ماندىپلا ۋە
تامبولار بىرلىكتە بىر تەپسىلىي پىلان تۈزۈپ چىقتى، بۇ پىلان
1959 - يىلى 12 - ئايدا ئېچىلغان ئافرىقىلىقلار مىللىي
مەجلىسىنىڭ يىللىق يىغىنىدا ماقۇللاندى. پىلاندا ئىقتىسادىي
جەھەتتىن بايقۇت قىلىش پائالىيىتىنىڭ مۆھلىتىنى ئۇزارتىش
تەكلىپى بېرىلدى ھەمدە 1960 - يىلى 3 - ئاينىڭ 31 - كۈنى
يول يۈرۈش تۈزۈمىگە قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى يولغا
قويۇلدى. ئۇ كۈنى دەل 1919 - يىلىدىكى تۇنجى قېتىملىق يول
يۈرۈش تۈزۈمىگە قارشىلىق كۆرسىتىش نامايىشى، كۈچ
كۆرسىتىش پائالىيىتىنىڭ 41 يىللىق خاتىرە كۈنى ئىدى، 6 -
ئاينىڭ 26 - كۈنى ھەرىكەت يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈلەتتى.

لېكىن، بۇ پىلان ھەرىكەت قوللىنىشقا ئالدىراۋاتقان پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى 1959 - يىلى يىللىق يىغىنىدىن كېيىنكى بىر ھەپتىدە پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ ئىجرائىيە كومىتېتى تۇنجى قېتىملىق مەملىكەتلىك يىغىن ئاچىدىغانلىقىنى ئېلان قىلدى. ئەجەبلىنەرلىكى، ئۇلارنىڭ ئاساسلىق تەكلىپ لايىھەسى ناھايىتى مۇتەئەسسىپ ئىدى، ماگىزىن ياكى ئىش بېجىرىش ئورۇنلىرىغا ئوخشاش سورۇنلار ئافرىقىلىقلارغا ئەدەپلىك، ئادىل مۇئامىلە قىلىشى كېرەكلىكىنى تەلەپ قىلىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئىززەت - غۇرۇرىنى قوغدىماقچى، شۇ ئارقىلىق «قۇللۇق روھىي ھالەتنى تۈگىتىش» نى ئەمەلگە ئاشۇرماقچىدى. لېكىن، بۇ تەكلىپ لايىھەسى ناھايىتى تېزلا سۈبۇكۇبىلىنىڭ رەددىيەسىگە ئۇچرىدى، ئۇ يول يۈرۈش تۈزۈمىگە قارشىلىق كۆرسىتىش تەكلىپىنى بەردى. بۇ تەكلىپ تېخى پىشىپ يېتىلمىگەن، ئەمەلىي يولغا قويۇلغاندا كۆرۈلىدىغان خېيىم - خەتەرمۇ تەھلىل قىلىنمىغانىدى. لېكىن، ئۇ چاقماق تېزلىكىدە قۇرۇلتايدا بىردەك ئېتىراپقا ئېرىشتى.

ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەھبەرلىرى پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنى مەخپىيەتلىكىنى ئاشكارىلىۋېتىش رولىنى ئوينىدى، دەپ قارىدى. ئۇلارنىڭ مەقسىتى - ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە بۇزغۇنچىلىق قىلىش ۋە پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ تەشەببۇسكار ئورۇننى ئىگىلەش ئىدى. جوئى سىلوۋ مۇنداق يازدى: «پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى يولغا قويغان ھەرىكەتتە تەشكىللەش ئېغىر دەرىجىدە كەمچىل، 1952 - يىلىدىكى مەنسىتمەسىلىك ھەرىكىتىگە يەتمەيدۇ.» مەندېلانىڭ نەزىرىدىكى «گەپدان، تەپەككۈرى كۈچلۈك» رەقىبى سۈبۇكۇبىل ھالا بۈگۈن تارىخىي ساۋاقلارغا تامامەن سەل قاراۋاتاتتى، پەقەت قۇتۇرىتىش رولىنىلا ئويناۋاتاتتى. لېكىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي

مەجلىسى سۇبۇكۋىلىنىڭ خەلق ئىچىدە قوزغىغان غەزەپلىنىش كەيپىياتىغا سەل قاراشقا ئامالسىز ئىدى. تۆت ئايدىن كېيىن، ئۇنىڭ يەڭگىلتەكلىك، قاراملىق بىلەن تولغان پىلانى ئەڭ ئاخىر پۈتكۈل جەنۇبىي ئافرىقا ۋەزىيىتىنى ئۆزگەرتىدىغان كاتالزاتورغا ئايلانغان ھەمدە ماندىلاننىڭ ئۇرۇشخۇمارلىق ئوبرازىنى ياراتقاندى.

11. ئۆمرى قىسقا ئىنقىلاب

(1960 - يىلى)

ئافرىقىدىكى باشقا دۆلەتلەرنىڭ مۇستەقىل بولۇشىدىن تۇغۇلغان ئۈمىد نۇرى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ۋە پائىتافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى ئۈچۈن يېڭى ئۈمىدلەرنى ئېلىپ كەلدى. «ئافرىقىدىكى خەلق ئاممىسىنىڭ كەيپىياتى ئېيتقۇسىز جۇشقۇنلۇققا چۆمدى» دەيدۇ ماندىلا 1958 - يىلى 3 - ئايدا «ئەركىنلىك» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلىنغان ماقالىسىدە: «ئامېرىكا جاھانگىرلىكى بىلەن ئىتتىپاقلاشقان ھۆكۈمەتنىڭ بۇ قۇرۇقلۇقنىڭ كەلگۈسى تەقدىرىنى چاڭگىلىغا كىرگۈزۈۋېلىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى، كەلگۈسى خەلق ئاممىسىنىڭ ئۆز قولىدا ئىدى.»

ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ 1959 - يىلىدىكى بىر پارچە دوكلاتىدا مۇنداق دېيىلگەندى: «ئۆتۈپ كەتكەن بىرنەچچە يىلدا پۈتكۈل ئافرىقا چوڭ قۇرۇقلۇقىدا ئاپتونومىيەلىك ھۆكۈمەت قۇرۇلىدىغانلىقى ھەققىدىكى سادالار ياغراشقا باشلىغانىدى»، «ئافرىقا!» دېگەن بۇ سۆز كۈرەشنىڭ توپلىنىش شوئارى بولۇپ قالغانىدى. يېڭى تۇغۇلغان بوۋاقلارغا كىۋىمۇ ۋە جويىمۇ دېگەندەك ئىسىملار قويۇلۇشقا باشلىغانىدى. جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئافرىقا چوڭ قۇرۇقلۇقىدىكى باشقا رايونلار بىلەن بارغانسېرى سىغشالمىغىلى تۇردى، شۇنداقلا بارغانسېرى خەتەرلىك باسقۇچقا بېرىپ قالدى. مۇخبىرلار بىلەن دىپلوماتىيە

ئەمەلدارلىرى 1960 - يىلىنىڭ «ئافرىقا يىلى» بولۇپ قالدىغانلىقىنى پەرەز قىلغانىدى. ئەنگىلىيە، فىرانسىيەنىڭ بارلىق مۇستەملىكىلىرى مۇستەقىللىققا ئېرىشتى، بۇنىڭدىن بۇرۇنقى جاھانگىر دۆلەتلەر سودا ئالاقىسىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن يېڭىدىن تىكلەنگەن رەھبىرىي كۈچلەرگە يالۋۇرۇشقا باشلىدى ھەمدە سوغۇق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشىغا قاتنىشىپ كوممۇنىزمغا ئورتاق قارشى تۇردى.

ئەنگىلىيەنىڭ مۇتەئەسسەپ ۋەزىرى خارولد ماكمىلون ئافرىقىلىق قارا تەنلىكلەرگە سەل قاراشقا بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ يەتتى. ئوتتۇرا ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىك ئاھالىلەرنىڭ جاھىل پوزىتسىيەسى ھەمدە ئەنگىلىيە بىلەن جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتى ئىتتىپاقلىقىنىڭ سىياسىي تەننەرخى خارولدنى ئەندىشىگە سېلىپ قويدى. 1959 - يىلى 10 - ئايدىكى چوڭ سايلام غەلبىلىك ئېچىلغاندىن كېيىن ئۇ ئافرىقىنى زىيارەت قىلىشنى پىلانلىدى، بۇ زىيارەتنىڭ ئاخىرقى نۇقتىسى كېيىن ئاۋىن ئىدى.

جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ قارا تەنلىك رەھبىرى ۋە لىبېرالستار پارتىيەسىنىڭ ئادەملىرى ماكمىلوننىڭ ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتىگە كەڭ قورساق پوزىتسىيە تۇتۇشىدىن ئەنسىرىدى. شۇڭا، لۇتولى، پىتون، نايك ۋە نىكوبانى قاتارلىق تۆت كىشى ماكمىلون يولغا چىقىشتىن بۇرۇن بىرلەشمە ئىمزالىق ئوچۇق خەت تەييارلاپ، لوندوندا چىقىدىغان «كۆزەتكۈچىلەر» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلدى، بۇ ژۇرنال ئەينى چاغدا «قارا تەنلىكلەرنىڭ دوستى» دەپ قارىلاتتى. بۇ ئوچۇق خەت ماكمىلونغا ئىرقىي ئايرىمچىلىق تۈزۈمىنىڭ رەزىللىكى، ئادالەتسىزلىكىنى ئاگاھلاندۇردى ھەمدە ماكمىلوننىڭ «ئىرقىي ئايرىمچىلىق تۈزۈمىنى قوللاپتۇ، دەپ چۈشىنىلىپ قالىدىغان ھەرقانداق باياناتنى ئېلان قىلماسلىقىنى ئۆتۈندى.» ماكمىلون خەتتە دېيىلگەن مەزمۇنلارغا تامامەن قوشۇلدى ھەمدە كەسكىنلىك

بىرىنچى ئورۇندا تۇرىدىغانلىقىنى مەدھىيەلىدى، كەينىدىن: «سىياسىتىڭلاردا بەزى يېتەرسىزلىكلەر بار ئىكەن، بۇ ھالدا ئەنگىلىيە جەنۇبىي ئافرىقىنى قوللاشقا ئامالسىز قالدۇ» دەپ كۆرسەتتى. ئەنگىلىيە ئاخبارات ۋاسىتىلىرى بۇ قېتىملىق نۇتۇقنىڭ ئەھمىيىتىنى تەكىتلىمىگەن بولسىمۇ، لېكىن نۇتۇق ئاللىقاچان كىشىلەرنىڭ قەلبىنى لەرزىگە سېلىپ بولغانىدى.

ماكمىلون قارا تەنلىكلەرنىڭ رەھبەرلىرى بىلەن كۆرۈشۈشنى تەلەپ قىلدى، لېكىن بۇ قېتىملىق زىيارەت پائالىيىتى ۋېرۋورد ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن قاتتىق كونترول قىلىندى ئۇچرىدى، ئالىي كومىتېت مەندېلاغا ئوخشاش بۇنداق ئافرىقىلىق رەھبىرىي شەخسنى ئەسلا تونۇمايتتى. سېرجون مود تەشكىللىگەن، پەقەت ئاق تەنلىكلەرلا قاتنىشىدىغان باغچە يىغىلىشىدا پاترىك دىنكىن ماكمىلوننى قارا تەنلىكلەرنىڭ رەھبىرى بىلەن دەرھال كۆرۈشۈشكە ئالدىراتتى، ئەمما ماكمىلون تۇرۇپلا ئۇنىڭ پىكىرىگە قۇلاق يوپۇرۇپ تۇرۇۋالدى.

ماكمىلوننىڭ ھېس قىلىشىچە، ئۆزىنىڭ كېيىنكى تەۋەككۈلچان سۆزلىگەن نۇتقى شۇ قەدەر ياخشى ئۈنۈمگە ئېرىشكەنكەن، ئۇنداقتا ئۇنى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ رەھبەرلىرى بىلەن كۆرۈشتۈرەلمەسلىكىنىڭ ئاقىۋىتى ئۈچۈن ئېغىر بولۇپمۇ كەتمەيتتى. شۇ ئىشتىن كېيىن، لۇتولى ماكمىلونغا ئەگەر جەنۇبىي ئافرىقا ئەنگىلىيە فېدېراتسىيەسىنىڭ سىرتىدا مۇستەقىل بولسا، پۈتكۈل ئافرىقىغا ناھايىتى پايدىلىق ئىكەنلىكىنى ئېيتماقچى بولغانلىقىنى بىلدۈردى. لېكىن، ماكمىلوننىڭ نۇتقى ئۇنىڭغا قالتىس خۇشاللىق ئاتا قىلغانىدى: «بۇ نۇتۇق ئافرىقىلىقلارغا بېشارەت ۋە ئۈمىد ئاتا قىلدى.»

مەندېلامۇ بۇ نۇتۇقنى قالتىس سۆزلەندى، دەپ قارايتتى. گەرچە ئۇ ئەنگىلىيە جاھانگىرلىكىگە ئانچە ئىشىنىپ كەتمىسىمۇ، لېكىن ماكمىلوننىڭ مۇشتۇمزور سىياسىي تەشكىلاتلارنىڭ ئۈۋىسىدا تۇرۇپمۇ يەنە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە

«ئىنقىلاب شامىلى» نىڭ ئاللىقاچان پەيدا بولغانلىقىنى ئەسكەرتىپ قويۇشقا پېتىنغانلىقىنى مەڭگۈ ئۇنتۇيالمايتتى. بۇنىڭغا غايەت زور غەيرەت - جاسارەت كېتەتتى.

ئەمەلىيەت شۇنى ئىسپاتلىدىكى، ماكىملوننىڭ «ئۆزگەرتىش شامىلى» دېگەن گېپىنىڭ ئاساسى بار ئىدى. قىسقىغىنا ئالتە ھەپتىدىن كېيىن، ئۇ ئۆز مەقسىتىنىڭ يېڭىدىن پەيدا بولغان بارلىق مەدەنىيەتلەرنىڭ بوران - چاپقۇنىنى سۈپۈرۈپ تاشلاشنى كۆرسەتمەيدىغانلىقىنى، ئۆزلىرىنىڭ پۈتۈن تىرىشچانلىقىنى كۆرسىتىپ، ھەرقانداق بەدەل تۆلەشتىن ئايانماي بۇ خىل ئەھۋالدىن ساقلانماقچى ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈشكە مەجبۇر بولدى. ئۇ ئافرىقىدا زىيارەتتە بولۇۋاتقان مەزگىلدە، بېلگىيە ھۆكۈمىتى كونگونىڭ تۆت ئايدىن كېيىن مۇستەقىل بولۇشىغا يول قويۇشنى قارار قىلدى — ئەينى چاغدا كونگو ئىچكى ئۇرۇش قالايمىقانچىلىقىغا پېتىپ قالغانىدى — شۇنىڭ بىر ۋاقىتتا يەنە سوغۇق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشىنى ئافرىقا چوڭ قۇرۇقلۇقىغا باشلاپ ئەكىرىپ، جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەرنىڭ ئارىسىدا ۋەھىمە كەيپىياتى پەيدا قىلماقچىدى. جاھانگىرلارنىڭ مۇرەسسەچىلىكى پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ ئىشەنچىنى ھەسسەلەپ ئاشۇردى ھەمدە ئۇلار 1963 - يىلىدىن بۇرۇن جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاشقا قەسەمىياد قىلىشتى. ئۇلار جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەر ھاكىمىيەتنى مۇستەملىكە دۆلەتلىرىگە ئوخشاش ئاسانلا تاپشۇرۇپ بېرىدۇ، دەپ قارايتتى. بۇ ماندېلاننىڭ قاتتىق غەزىپىنى قوزغىدى. «بۇنداق تارىخىي پەيتتە خەلقنى ھەر ۋاقىت تەييارلىق ھالىتىدە تۇرغۇزۇش جەھەتتە پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ ھېچقانداق پىلانى يوق» دەپ يازىدۇ ماندېلان تۈرمىدە.

ئەينى چاغدا قارىمۇقارشى ھالەتتە تۇرۇۋاتقان ئىككى گۇرۇھ ئوت بىلەن سۇ چىقىشالمىغاندەك بىر ھالەتكە بېرىپ قالغانىدى.

ئافرىقىدىكى باشقا بىر - بىرىگە قارشى تەشكىلاتلارغا ئوخشاش، ئۇلارنىڭ بىر - بىرىنى ئەيىبلەشلىرى، بىر - بىرىگە ئاھانەت قىلىشلىرى ئۆزلىرىنىڭ ئورتاق دۈشمىنىگە قىلغانلىرىدىن قېلىشمايتتى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى 1960 - يىلى 3 - ئاينىڭ 31 - كۈنى نامايىش قىلىپ كۈچ كۆرسىتىشنى قارشىلىق كۆرسىتىش بىلەن تەڭ يولغا قويۇش سىياسىتىنى پىلانلىدى. سۈبۇكۇلمۇ پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنى يېتەكلەپ، ئۇلارغا قارشى ھەرىكەت تەشكىللىدى. لېكىن، ئۇلار مۇكەممەل بىر پىلان تۈزۈپ چىقالمىغانىدى. سۈبۇكۇل جۇرئەتلىك، دادىلىق بىلەن رەھبەرلىك قىلساقلا ئاۋام خەلقىنى قوزغىتالايمىز، دەپ قارايتتى. شۇڭا، 3 - ئاينىڭ 18 - كۈنى ئۇ تۇيۇقسىز ئۈچ كۈندىن كېيىن، يەنى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى نامايىش قىلىشنى پىلانلىغان كۈندىن ئون كۈن بۇرۇن «شەھەر - يېزىلاردىكى بارلىق ئاھالىلەرنىڭ يول خېتىنى ئۆيىگە قويۇپ قويۇشنى» جاكارلىدى ھەمدە ساقچى ئىدارىسىنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۆزى تەشەببۇسكارلىق بىلەن قاپقانغا دەسسەپ بېرىشىنى، «كېپىللىككە قويۇپ بېرىلىشىنى ۋە مۇداپىئەلىنىش» نى تەلەپ قىلماسلىققا كاپالەت بېرىشىنى ئوتۇندى. ئۇ يەنە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىمۇ بۇ پائالىيەتكە قاتنىشىشقا تەكلىپ قىلدى، لېكىن ئاللىقاچان كېچىككەندى. نوکۇل ئويلىمىغان يەردىن ئۇلارنىڭ تەكلىپىنى رەت قىلىۋەتتى ھەمدە ئۇلارنىڭ بۇ پىلاندىن ھېچقانداق مۇۋەپپەقىيەت قازىنىش ئۈمىدىنى كۆرەلمىگەنلىكىنى ئېيتتى. ماندىلامۇ ئۇلارغا نىسبەتەن گۇمانىي پوزىتسىيە تۇتۇپ كېلىۋاتاتتى. ئۇ، پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى ئۆزىگە ئەگىشىدىغان تەشكىلات ئىزدەۋاتىدۇ، بىر قەدەم ئالدىدا مېڭىپ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ھەرىكەتلىنىش پىلانىنى ئوغرىلاۋاتىدۇ، دەپ قارايتتى.

3 - ئاينىڭ 21 - كۈنى سۈبۇكۇل بىلەن باشقا 150 نەچچە

كىشى يول خېتى يوقلۇقى سەۋەبلىك ئورلاندو ساقچى ئىدارىسىدە قولغا ئېلىندى. كېيىن ئاۋىستىرالىيەدە 1500 دىن ئارتۇق ئادەم ئۆزۈڭلۈكىدىن تورغا چۈشتى، ئاۋام - خەلق ساقچى ئىدارىسىنىڭ دەۋازىسى ئالدىغا يىغىلىپ قارشىلىق كۆرسىتىپ ساقچىلار تەرىپىدىن سۈر - توقاي قىلىندى، ئىككى ئادەم ئۆلدى، شاربۇلدا 10 مىڭ كىشى ساقچى ئىدارىسىنى قورشىۋېلىپ، ساقچىلارنى قورال ئىشلىتىشكە مەجبۇر قىلدى، 67 كىشى ئوق تېگىپ ئۆلدى.

شاربۇلدا يۈز بەرگەن ئېچىنىشلىق دېلو جەنۇبىي ئافرىقىدا تارىختىن بېرى كۆرۈلۈپ باقمىغاندى، شۇ ۋەجىدىن ناھايىتى تېزلا دۇنيا مىقياسىدا ئەكس سادا پەيدا قىلدى. ۋاشىنگتوندا چوڭ سايلام ۋەزىيىتىدە تۇرۇۋاتقان پىرېزىدېنت ئىزىنخاۋېر دۆلەت ئىچىدىكى ئىرقىي مەسىلە تۈپەيلى ئۆز غېمىنى قىلىشقىمۇ ئۈلگۈرەلمەيۋاتقان بولغاچقا، « 6000 ئىنگىلىز مىلى يىراقلىقتىكى ئىجتىمائىي ۋە سىياسىي قىيىن مەسىلە» نى بىر تەرەپ قىلىشقا زېھنىنى ئۇپراتمايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. لېكىن، ئامېرىكا دۆلەت ئىشلىرى مەھكىمىسى تۇنجى قېتىم پىرېتورىيەنى ئەيىبلەدى ھەمدە جەنۇبىي ئافرىقىلىق قارا تەنلىكلەرنىڭ «تىنچلىق ۋاسىتىسى ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ تېگىشلىك تۆلىمىنى قولغا كەلتۈرۈشى كېرەكلىكى» نى ئۈمىد قىلدى. بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى خەۋپسىزلىك كېڭىشى جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتىنىڭ زوراۋانلىق ھەرىكىتىنى قاتتىق ئەيىبلەدى. ئەنگىلىيە ۋە فىرانسىيە ئىپادە بىلدۈرمىدى. جەنۇبىي ئافرىقا پاي بازىرى ۋەيران بولدى، جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر ئۈزۈن سەپ بولۇپ تىزىلىپ، مىلتىق سېتىۋېلىپ، باشقا دۆلەتلەرگە كۆچمەن بولۇپ چىقىپ كېتىشنى تەلەپ قىلدى.

قارا تەنلىكلەرنىڭ سىياسىي ئورنىدا بىر كېچىدىلا ئاسمان - زېمىن ئۆزگىرىش بولدى. سۇبۇكۈنل ۋە پانئافرىقىلىقلار

قۇرۇلتىيىنىڭ ئىشلىرى بىر مەزگىل ناھايىتى ئوڭغا تارتتى. لېكىن، ماندىلا پۈتكۈل ۋەقەگە نەزەر سالغاندىن كېيىن، «پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى ئەمدى پىشمىغان باياناتلىرى سەۋەبلىك ئەمەس، بەلكى شارپۇلدىكى قانلىق دېلو سەۋەبلىك ماختاپ كۆككە كۆتۈرۈلدىغان بولدى» دېدى. لېكىن، خەلق ئاممىسىنىڭ غەزەپلىك كەيپىياتى دەسلەپتىلا سۈبۇكۈنل قاتتىق ئىشەنگەن ئىستىخىيەلىك ھەرىكەتنىڭ توغرىلىقىنى ئىسپاتلىدى. پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىدىكى مىللەتچىلەر ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىكىلەرگە قارىغاندا قارا تەنلىكلەرنىڭ قەلبىنى ئۆزىگە بەكرەك مايىل قىلىۋالغانىدى. بىر مۇخبىر ئۆزىنىڭ بىر پارچە ماقالىسىدە، «سۈبۇكۈنلنىڭ ئۇشتۇمتۇت كۆرسەتكەن كارامىتى بەك ئەمەلىي، بەك جايىدا بولدى» دەپ يازدى

ماندىلا پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى رەھبەرلىرىنىڭ ھەقىقەتەن بەك جاسارەتلىك ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلدى ھەمدە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ «تېز سۈرئەتتە تەڭشەش ئېلىپ بېرىشىنىڭ بەكمۇ مۈشكۈل ئىكەنلىكى» نى ناھايىتى تېزلا ھېس قىلىپ يەتتى.

شارپۇلدىكى قانلىق دېلودىن كېيىن، ئۇ كېچە - كېچىلەپ شىسۇلۇ، نوكۇنل ۋە سىلوف قاتارلىقلار بىلەن قانداق تاقابىل تۇرۇش ھەققىدە مەخپىي مەسلىھەتلەشتى. ئەڭ ئاخىر ئۇلار لۇتۇلى باشچىلىقىدىكى بارلىق ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەھبەرلىرىنىڭ ئۆزلىرىنىڭ يول خېتىنى كۆيدۈرۈۋېتىشكە قايىل قىلىش قارارىغا كەلدى. ئۇلار يەنە كۆپچىلىكنى بىرلا ۋاقىتتا ئىشتا سۇسۇلۇق قىلىشقا چاقىرىق قىلىپ، شارپۇلدىكى قانلىق دېلودا بەختسىزلىككە ئۇچرىغان ئاممىغا تەزىيە بىلدۈرۈشنى قارار قىلدى. ئۇلار بىر تارماق كومىتېت قۇرۇپ، سىلوفنىڭ ئۆيىدە ئىش تاشلاشقا تەييارلىق كۆردى. نوكۇنل بولسا لۇتۇلنى يول خېتىنى كۆيدۈرۈپ

تاشلاشقا ئورۇنلاشتۇرۇش ئۈچۈن پىرىتورىيەگە باردى. بوئىنىستاننى ئۆز ئىچىگە ئالغان نۇرغۇن كوممۇنىستلار يول خېتىنى كۆيدۈرۈۋېتىش ئىشىغا گۇمانىي پوزىتسىيە تۇتتى. ئۇلار بۇ ھەرىكەتنىڭ ئىشتىن قوغلىنىش، ئىشتىن بوشتىلىشتەك جازالاش ۋاسىتىلىرىنىڭ يولغا قويۇلۇشىدىن ئەنسىرەپ قالغانىدى. لېكىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى قەتئىي بىر قارارغا كەلدى، كوممۇنىستلارنىڭ بىردىنبىر قولىدىن كېلىدىغىنى پۈتۈن كۈچى بىلەن ھەمكارلىشىش ئىدى.

شارپۇلدىكى قانلىق دېلو يۈز بېرىپ ئونىنچى كۈنى ئىرقىي ئايرىمچىلىق تۈزۈمىنىڭ پۈتكۈل سىستېمىسى چاڭ - چېكىدىن بويسۇلۇشكە باشلىدى. 3 - ئاينىڭ 26 - كۈنى لۇتولى كۆيدۈرۈۋېتىلگەن يول خېتىنىڭ رەسمىي ئېلان قىلدى. ئىككى كۈندىن كېيىن، مۇتلەق كۆپ ساندىكى قارا تەنلىك ئىشچىلار ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىش تاشلاش چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشتى، ماندىپلا بىلەن نوڭۋىل بولسا مۇخبىرلارنىڭ ئاپپاراتلىرىنىڭ ئالدىدا ئۆزلىرىنىڭ يول خېتىنى كۆيدۈرۈۋەتتى، ئۇنىڭدىن باشقا يەنە نەچچە يۈز ئادەم ئۇلارنى دوراپ يول خەتلىرىنى كۆيدۈرۈپ تاشلىدى. «پەقەت زور كۆلەمدە تەشكىللەنگەندىلا ئاندىن بۇنداق ھەرىكەتنى ياخشى ماسلاشتۇرغىلى بولاتتى» دەيدۇ ماندىپلا ئەسلىمىسىدە. كۆرسىتىپ ئۆتۈشكە ئەرزىيدىغىنى شۇكى، ھۆكۈمەت تولىمۇ ئاجىز ھالغا چۈشۈپ قالدى. 3 - ئاينىڭ 25 - كۈنى ساقچى ئىدارىسىنىڭ باشلىقى يول خېتى ئېلىپ يۈرمىگەن كىشىلەرنى قولغا ئېلىشنى كېچىكتۈرىدىغانلىقىنى ئېلان قىلدى.

شۇ تاپتا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئومۇمىي ۋەزىيەتنى بىر تۇتاش پىلانلاشقا باشلىغاندەك قىلاتتى. 3 - ئاينىڭ 29 - كۈنى ئورلاندو ماندىپلا بىلەن بىر قېتىملىق سۆھبەت ئېلىپ باردى، ئۇ پائىدافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ ئاممىنىڭ ئىستىخىيەلىك ئىنكاسىغا تايىنىۋالدىغان پوزىتسىيەسىنى

مەنسىتمەيدىغانلىقىنى بىلدۈردى: «سېنىڭ چوقۇم ئۆز ئالدىڭغا ئاپپاراتنىڭ ۋە تەشكىلاتنىڭ بولۇشى كېرەك.» ئۇ پائىنئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش تەشكىلىي خىزمىتىدىكى رولىغا نىسبەتەن ناھايىتى سەزگۈر بولدى ھەمدە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ بەرەڭگى بايقۇت قىلىش ھەرىكىتىنى يول خېتى كۆيدۈرۈش ۋەقەسىنىڭ بىر مۇقەددىمىسى دەپ قارايدىغانلىقىدا چىڭ تۇردى. ئۇنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ مۇۋەپپەقىيەت قازىنىدىغانلىقىغا ئىشەنچى بار ئىدى. ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولۇۋاتقنى نوكۇنل ئىدى، ئۇ چاغدا ئۇ دەل بىر يۈلەنچۈكلۈك ئورۇندۇقتا ئولتۇراتتى، ئالدىدا نەچچە ئون مىڭ تال كۆيدۈرۈۋېتىلگەن يول خېتى دۆۋىلەكلىك ئىدى، ئۇ ئوزايدىن بەكلا مەغرۇرلىنىۋاتقاندەك كۆرۈنەتتى: «بىز بۇنداق ئېز تەرەققىياتلارغا ئېرىشىشىمىزنى چۈشىمىزدىمۇ ئويلاپ باقمىغان. پۈتكۈل دۆلەت ئىنقىلاب قاينىمىغا كىرىشكە ئازلا قالدى...» «ئىنقىلاب» دېگەن سۆزنىڭ يېرىمىنى دەپ بولغاندا ئۇ گېپىنى توختىتىۋالدى: «بۇنىڭدىن كېيىن تېخى ئالەمشۇمۇل ئۆزگىرىشلەر بولىدۇ.»

ئىنقىلاب دەۋرى راستلا يېتىپ كېلمەيدۇ؟ ئۇ ۋاقىت ھەقىقەتەنمۇ جەنۇبىي ئافرىقا تارىخىدىكى نۇرغۇن ئۆتكۈنچى دەۋرنىڭ بىرى، ھەرقانداق ئىشنىڭ يۈز بېرىشى ئېھتىمالغا يېقىن. قاۋاقخاندىكىلەر تۇيۇقسىزلا بۆلەكچە روھلىنىپ كەتتى. پاراڭ تېمىسى مۇنۇلاردىن ئېرىغا كەتمەيتتى: «ساقچىلار تولىمۇ سىلىق - سىپايە بولۇپ كېتىپتۇ، بۇنىڭدىن بەكلا ھەيران قالدىم. بىر ساقچى تېخى مېنى (ئەپەندىم) دەپ چاقىردى.» ھەتتا دۆلەت تەرىپىدىن كونترول قىلىنىدىغان رادىيو ئىستانسىسىمۇ بىر خىل ئەنئەنىۋى ئىنقىلابىي تەلەپپۇزدا خەۋەرلەرنى ئاڭلىتىشقا باشلىدى: «خەلق ئاممىسى، دەرھال ئويغىنىڭلار! ھەممىز بىرلىكتە ئىتتىپاقلىشايلۇ! ھەممە دۆلەت بىزنى ئاياغلىرى ئاستىدا چەيلىمەكتە!»

3 - ئاينىڭ 30 - كۈنى پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى كېيىنچە زور كۆلەملىك ئىش تاشلاش ھەرىكىتىنى قوزغىدى. ساقچىلار شەھەر - بازارلاردا ئەسەبىيلەرچە ھۇجۇم قوزغاپ، ئاممىنى ئىش تاشلاشنى ئاياغلاشتۇرۇشقا مەجبۇرلىدى. بۇنىڭغا قارىتا قارا تەنلىك ئىشچىلار ئۆزلۈكىدىن 30 مىڭ كىشىلىك نامايىش تەشكىللىدى، نامايىشچىلار توپىنى قىلىپ كىگسانا ئىسىملىك 23 ياشلىق بىر ئوقۇغۇچى باشلاپ ماڭدى، ئۇ سۈبۈكۈلغا قاتتىق چوقۇناتتى. ئۇلار شەھەر مەركىزىگە يېتىپ كەلگەندە، كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچلىك بولغان ۋاقىتتا قىلىپ كىگسانا پۈتكۈل دۆلەتنىڭ كەلگۈسىنىڭ ئۆزىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغاندەك تۇيغۇدا بولدى، لېكىن ئۇ ناھايىتى تېزلا ئالدىنى. ھۆكۈمەت ئۇنىڭ ئەدلىيە مىنىستىرى بىلەن كۆرۈشۈشكە پۇرسەت يارىتىپ بېرىشكە ۋەدە بەردى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ھۆكۈمەتنىڭ تەلىپى بويىچە نامايىشچى ئاممىنى تارقىتىۋەتتى. لېكىن، ئۇ ئەدلىيە مىنىستىرى بىلەن كۆرۈشەلمىدى. ئەكسىچە قولىغا ئېلىنىپ توققۇز ئاي تۈرمىگە قامالدى.

ھۆكۈمەت ناھايىتى تېزلا ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىدى ھەمدە نامايىش بولغان كۈنى جىددىي تەدبىر قوللىنىپ، 2000 دىن ئارتۇق ئاممىنى قامغانلىقىنى ئېلان قىلدى. ماندېلاننىڭ ساقچى ئىدارىسىدە بىر دوستى بار ئىدى، شۇڭا ئۇ ناھايىتى تېزلا مەخپىي خەۋەرگە ئېرىشتى. ئۇ بۇ خەۋەرنى كاترادا قاتارلىق خىزمەتداشلىرىغا ئۇقتۇردى، كاترادا بۇ خەۋەرنى يەنە بوئىنىستانغا يەتكۈزدى، بوئىنىستان كومپارتىيە ئەزالىرىنى كېچىدە ئۆيدە تۇرماسلىقىنى ئەسكەرتتى. ئۇلار ناھايىتى تېزلا ھامور، كاتاننا ۋە دادۇ قاتارلىق رادىكاللارنىڭ دەرھال ئۆزىنى چەتكە ئېلىشى توغرىلىق قارار چىقاردى، ماندېلان ۋە باشقا كىشىلەر بولسا ساقچىلارغا تەسلىم بولدى.

ماندېلان قولىغا ئېلىنىپ، نيۇلەندىكى تۈرمىگە يالاپ ئاپىرىلدى. ئەتىسى ئۇ باشقا يەرگە قامالغان ھەيلۇن يوسىپقا؛

«تاك سەھەر سائەت بىردە جەمئىي 50 كىشى قولغا ئېلىندى، ئۇلار بىر ئۈستى ئوچۇق ھويلىغا قامالدى، ئۇلار ئۈچۈن پەقەت بىر تاللا پوزا يورۇتۇپ بېرىلدى. ھويلا بەك كىچىك بولغاچقا ئۇلار ئۆرە تۇرۇشقا مەجبۇر بولۇۋاتىدۇ، قورساققا يېگۈدەك نەرسە يوق، يېپىنغۇدەك ئەدىيالمۇ يوق. تاك يورۇغاندىن كېيىن ئۇلار بىر كامېرغا سولاندى، چۈشتىن كېيىن سائەت ئۈچتىلا ئاندىن يېمەكلىك ئەكىرىپ بېرىلدى. بۇ چاغدا قولغا ئېلىنغانلارنىڭ بىر نەرسە يېمىگىنىگە 12 سائەت بولغانىدى» دېدى.

بۇ چاغدا ھۆكۈمەت ۋاسىتە تاللىماستىن يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا قارشى پائالىيەتلەرنى تەشكىللەۋاتاتتى. 4 - ئاينىڭ 8 - كۈنى ئۆكتىچى گۇرۇھنىڭ بىرلەشمە پارتىيەسىنىڭ قوللىشى ئاستىدا «قانۇنسىز تەشكىلات قانۇن لايىھەسى» ماقۇللاندى. قۇرۇلغىنىغا 48 يىل بولغان ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئەك ئاخىر پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى بىلەن بىرلىكتە قانۇنسىز تەشكىلات دەپ بېكىتىلدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە شۇنىڭدىن كېيىنكى 30 يىلغىچە شۇنداق بولدى. قارا تەنلىكلەر توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان رايونلاردا سىياسىي قالايمىقانچىلىق يۈز بەردى. چۈنكى، كۆپچىلىكنىڭ ھېچقايسىسى كىمىنىڭ تۈرمىگە كىرىپ، كىمىنىڭ قېچىپ قۇتۇلالىشىنى بىلمەيتتى. 4 - ئاينىڭ 9 - كۈنى جىددىي كەيپىيات يەنىمۇ ئۆرلىدى. ۋېرۋورد يوهاننىسبۇرگتىكى يېزا ئىگىلىك كۆرگەزمىسىدە ئېتىۋېتىلدى، ئۇنى قەستلىگۈچى داۋىد پۇرات ئىسىملىك بىر ئاق تەنلىك دېھقان ئىدى.

جەنۇبىي ئافرىقا ئۇدا بىرنەچچە كۈنگىچە قالايمىقانچىلىق ھالىتىدە تۇردى، ۋېرۋورد ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلىشقا ئامالسىز قالدى، ئۇنىڭ ئىچكى كابىنېتىمۇ نېمە قىلارنى بىلمەي گاڭگىراپ قالدى. 4 - ئاينىڭ 19 - كۈنى پاۋلو سۈيى ئىسىملىك بىر مىنىستىر نۇتۇق سۆزلەپ، شارپۇپل قانلىق پاجىئەسىنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ كونا دەۋر تارىخىغا خاتىمە بەرگەنلىكىنى،

پۈتكۈل دۆلەت «جىددىي ھەم سەمىمىي» پوزىتسىيە بىلەن ئىرقىي مۇناسىۋەتنى قايتىدىن تەڭشەيدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويدى. لېكىن، ياراشتۇرۇش، كېلىشتۈرۈش ساداسى ناھايىتى تېزلا غايىپ بولدى. ۋېرۋورد ناھايىتى تېز سۈرئەتتە سالامەتلىكىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ يېڭىباشتىن خىزمەتكە چۈشتى. ئۇنىڭ قاتتىق قوللۇقى بۇرۇنقىدىنمۇ بەكرەك كۈچىيىپ كەتكەندى. ساقچىلار بۇرۇنقىدىنمۇ بەكرەك ھەددىدىن ئاشتى. يول خېتىنى كۆيدۈرۈۋېتىدىغان كىشىلەر بارغانسېرى ئازىيىشقا باشلىدى، چۈنكى كۆپچىلىكنىڭ ھەممىسى يول خېتى بولمىسا ياشانغاندا كۈتۈنۈش پۇلىنى ئالالمايدىغانلىقىنى، ئۆي ئىلتىماس قىلالمايدىغانلىقىنى بىلگەندى. يول خېتىنى كۆيدۈرۈۋەتكەن كىشىلەر ھەتتا ئۆچرەتتە تۇرۇپ قايتىدىن بېجىرىشكە باشلىدى.

4 - ئاينىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە، پات ئارىدا باشلىنىدىغان ئىنقىلابنىڭ پەيتى تېخى پىشىپ يېتىلمىگەندى. «ھازىر تېخى پەيتى ئەمەس» دەيدۇ مۇخبىر كان تامۇبا: «كىشىلەر ھازىرقى ۋەزىيەت تېخىمۇ كەسكىنلىشىپ بوران - چاپقۇنغا ئايلىنىشى مۇمكىن دەپ مۇھاكىمە قىلىشىۋاتىدۇ، لېكىن باشتىن - ئاخىرغىچە بوران - چاپقۇن يېتىپ كەلمىدى، يېتىپ كەلگىنى پەقەت مەيىن شامال.» ئەمەلىيەت ئىسپاتلىدىكى، يول خېتى سىياسىتىنىڭ بىر مەھەل بوشاپ كېتىشى پەقەت ئۆزىنى بىر مەھەل ئوڭشىۋېلىش ھىيلىسىدىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى، تېخىمۇ شەپقەتسىز باستۇرۇش ۋاسىتىلىرى پات ئارىدا قوللىنىلىدىغاندەك قىلاتتى. پىرېتورىيە ماكمېلون قاتارلىق غەرب رەھبەرلىرى بىلەن مۇرەسسە قىلىشنى قىلچە خالىمايتتى. ھۆكۈمەت تېخىمۇ قاتتىق نازارەت قىلىش ۋە جازالاش تەدبىرلىرىنى قوللىنىشنى پىلانلاۋاتاتتى.

شارپۇل پاچىئەسنىڭ ئاسارىتى شۇنى ئىسپاتلىدىكى، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىلەن پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى ئانچە ئەمەلىيەتچان ئەمەس ئىدى. ئافرىقا چوڭ

قۇرۇقلۇقىدىن جەنۇبىي ئافرىقىغا ئوخشايدىغان ئىككىنچى بىر دۆلەتنى تاپقىلى بولمايتتى. چۈنكى، باشقا دۆلەتلەرنىڭ مۇستەملىكىچى ھۆكۈمەتلىرى كونتروللۇقنى بوشاتقاچقا، ئەركىنلىك ھەرىكەتلىرى تېخىمۇ ئاسان مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشكەندى. لېكىن، جەنۇبىي ئافرىقىلىق قارا تەنلىكلەرنىڭ ئاق تەنلىكلەرگە قارشى كۈرەش قىلىش يولى شىمالىي ئافرىقا دۆلەتلىرىنىڭكىگە قارىغاندا ماڭماق تولىمۇ قىيىن ئىدى.

ئەنە شۇنداق قالمايىقان ۋەزىيەتتە پىرېتورىيەلىك ئۈچ سوتچى دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش دېلوسىنى بىر تەرەپ قىلىشتىن ۋاز كەچمىگەندى. 30 نەپەر جاۋابكار ھەر كۈنى تۈرمىدىن سوتخانىغا يالاپ ئېلىپ چىقىلاتتى. ماندىپلا ئاخىر ھەپتە ئاخىرىدا تامبو بىلەن بىللە ئاچقان ئادۋوكاتلىق ئورنىغا بېرىش ئىجازىتىگە ئېرىشتى. ئادۋوكاتلىق ئورنىنىڭ كۈندىلىك خىزمەتلىرى ئاللىقاچان دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتى سەۋەبلىك بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىغانىدى. ماندىپلانى يالاپ ماڭغىنى جەنۇبىي ئافرىقىلىق كرۇگ ئىسىملىك بىر ئاق تەنلىك ساقچى ئەمەلدارى ئىدى، ئۇ ماندىپلانىڭ قېچىپ كەتمەيدىغانلىقىغا ئىشىنىتتى. ھۆكۈمەت بۇ دېلوغا قايتىدىن ئەھمىيەت بېرىشكە باشلىدى، چۈنكى ئۆكتىچى پارتىيە ھۆكۈمەتتىن شارپۇپىل پاجىئەسىنىڭ سەۋەبىنى تەكشۈرۈشنى تەلەپ قىلغانىدى. خۇددى ۋېرۋورد 5 - ئاينىڭ 20 - كۈنى دېگەندەك، «بۇ دېلو ئەسلىدىنلا قالايمىقانچىلىقنىڭ سەۋەبىنى تەكشۈرۈشكە پايدىلىق ئىدى.»

بىرام فىشىرىس باشچىلىقىدىكى ئاقلغۇچى ئادۋوكاتلار كولىكتىپى دۆلەت جىددىيلىك ئىچىدە تۇرۇۋاتقاندا يۈز بەرگەن ئۈرلۈك چەكلىمىلەرگە قاتتىق غەزىپىنى بىلدۈردى ھەمدە ئۆز خېرىدارلىرى شۇ تاپتا تۈرمىگە قاماقلق بولغاچقا تاشقى دۇنيا بىلەن ئالاقىلىشىشكە ئامالسىز قالغانلىقىنى كۆرسەتتى. بۇنداق ئالاھىدە ئەھۋال مەزكۇر دېلونىڭ ئادىل، ھەققانىي بىر تەرەپ قىلىنىشىغا تەسىر كۆرسىتەتتى. ئۇلار ناھايىتى دادىللىق بىلەن

«ئادۋوكاتلار كوللېكتىپى جىددىي مەزگىل ئوتتۇپ كېتىشتىن ئاۋۋال مەزكۇر دېلوغا قاراپ چىقىشنى ۋاقتىنچە توختىتىپ تۇرىدۇ، جاۋابكارلار ئۆزىنى ئۆزى ئاقلایدۇ» دېگەن تەكلىپنى ئوتتۇرىغا قويدى. ماندىلا بۇ تەكلىپكە قوشۇلدى، لېكىن باشقا جاۋابكارلارنىڭ پىكرى ئوخشاش بولمىدى. لېكىن، مەيلى قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئادۋوكاتلار كوللېكتىپىنىڭ چېكىنىشىنى جاۋابكارلارنىڭ سوتتا ئۆز ئىقتىدارىنى نامايان قىلىشىدىكى بىر پۇرسەت دېيىشكە بولاتتى، شۇنداقلا ئۇلار سوتچىلار بىلەن بىۋاسىتە تىرىشىشەلەيتتى. ئادۋوكاتلار كوللېكتىپى چېكىنگەندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ ئېغىر مەسئۇلىيىتىنى ماندىلا بىلەن نوكتىل ئۆز ئۈستىگە ئالدى. چۈنكى، بۇ ئىككىيلەن جاۋابكارلار توپى ئىچىدىكى بىردىنبىر ئادۋوكات ئىدى. ئۇلار باشقا جاۋابكارلارنىڭ تەييارلىقىنى ياخشى قىلىۋېلىشىغا ياردەم بېرىشى كېرەك ئىدى، لېكىن بەزى جاۋابكارلار ئۇلارنىڭ يەنە كونا مۇقامغا يورغىلىشىدىن ئاغرىنىشتى. ماندىلا ئۇلارنى كۈچلۈك ئەخلاقىي دەلىل - ئىسپاتلار بىلەن تەمىنلەيدىغانلىقى ھەققىدە كاپالەت بەردى.

1960 - يىلى 8 - ئايدا بەش ئايلىق چەكلىمىدىن كېيىن جىددىي ھالەت بوشىتىلدى، ئاقلغۇچى ئادۋوكاتلارمۇ سوتقا قايتىپ كەلدى. مانا ئەمدى ماندىلاغا دەلىل - ئىسپات كۆرسىتىش نۆۋىتى كەلگەندى. ماندىلا مۇشۇنداق كۈننىڭ كېلىشىگە تولمۇ تەشنا بولغانىدى. چۈنكى، ئۇنىڭ باشقا جايلاردا سۆزلەپ باقمىغىنىغا ناھايىتى ئۇزاق بولغانىدى. ياش ئادۋوكات سىدىنېي كېنتىرىج ماندىلاغا ئادۋوكات قىلىپ بېكىتىلگەندى. ئۇنىڭ كىچىك پېئىل مەجەزى ئاستىدا يوشۇرۇنۇپ ياتقىنى شەپقەتسىز ئىدراككە قىلاتتى. مۇشۇنداق ئۇسلۇبتا ئىش قىلىش كېيىن ئۇنىڭ جەنۇبىي ئافرىقا ۋە ئەنگىلىيەدە ئۆز كەسپىدە يۇقىرى پەللىگە چىقىشىدا ناھايىتى پايدىلىق رول ئوينىغانىدى. دۆلەتكە ئاسسىيلىق قىلىش

جىنايىتىنى سوتلاش سوتىدا سىدېي كېنتىرىدا ناھايىتى تېزلا مەندىلاغا چوقۇنۇش كەيپىياتى پەيدا بولدى. ئۇ ئەسەلەپ مۇنداق دەيدۇ: «مەن ئەنە شۇ چاغدىلا مەندىلەرنىڭ تۇغما داھىي بولۇشىغا مۇناسىپ ئادەم ئىكەنلىكىنى ھېس قىلغانىدىم. ئۇ تولىمۇ قەيسەر، تەپەككۈرى چوڭقۇر ئىدى، لوگىكىغا ئەھمىيەت بېرەتتى. سوئاللارغا جاۋاب بېرىش ئۇسۇلىدىنلا ئۇنىڭ سىياسىي تالانتىنى كۆرۈۋالغىلى بولاتتى. قاتمۇقات سوراق ئالدىدا، ئۇ ئۆز كۆڭلىگە پۈككەن مەقسەت - مۇددىئاسىنى ئەزەلدىن يوشۇرۇپ ئولتۇرمايتتى، دەلىل - ئىسپات كۆرسەتكەن چاغدا ئۇ ئاشۇ تالانتىنى ۋايىگە يەتكۈزۈپ نامايان قىلاتتى.»

شەك - شۈبھىسىزكى، مەندىلەرنىڭ گۇۋاھلىق سۆزى بۇرۇنقى ھەرقانداق چاغدىكىدىنمۇ بەكرەك ئۇنىڭ سىياسىي تالانتىنى ئىسپاتلاپ بەردى. ئۇ سوتتىكى سوراق ۋە سىياسىي كىرىزىسنىڭ غايەت زور بېسىمى ئاستىدا تۇرۇپمۇ يەنىلا ئومۇمىي ۋەزىيەتنى كونترول قىلدى. ئۇ سۆز - ئىبارىلىرىدە ئۆزىنىڭ سىياسىي تەرەققىيات مۇساپىسى ۋە ئۆزى ئىشەنگەن كىشىلىك ھايات پەلسەپىسىنى ناھايىتى تەپسىلىي تونۇشتۇردى، ئۆزىنىڭ كىشىلىك ھايات پەلسەپىسىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ كۆزقاراشلىرىغا ۋەكىللىك قىلمايدىغانلىقىنى تەكىتلىدى. ئۇ بۇنى ھاياتىدىكى ئەڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك سۆزلەنگەن نۇتۇق دەپ قارىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ دەسلەپتە ئافرىقا دېموكراتىزمىغا ئىشەنگەنلىكىنى، ئىدىيەسىنىڭ كېيىن كۆپ خىل ئىرقچىلىققا بۇرغالغانلىقىنى ناھايىتى ئوچۇق - يورۇقلۇق بىلەن ئېيتتى. غەيرىي زوراۋانلىق ھەرىكىتىنى قوللايدىغانلىقىنى قايتا - قايتا بىلدۈردى، ئۆزىنىڭ قانداق قىلىپ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ قانۇنلۇق سايلام ئارقىلىق تەدرىجىي ھالدا مەملىكەت مىقياسىدا تەسىر كۈچكە ئىگە بولغانلىقىغا دىققەت قىلىپ تۇرغانلىقىنى ھەمدە ئەڭ ئاخىردا دېموكراتىك سىياسىي يولغا قەدەم تاشلىغانلىقىنى

چۈشەندۈردى. ئۇ يەنە ئۆزىنىڭ سىنىپ مەۋجۇت بولمىغان جەمئىيەتكە ئىنتايىن تەشنا ئىكەنلىكىنى ھەمدە بۇنداق جەمئىيەتنىڭ ۋېنگرىيە، جۇڭگو ۋە سوۋېت ئىتتىپاقىدا ئاللىقاچان ئەمەلگە ئاشقانلىقىنى بىلدۈردى. لېكىن، ئۇ ئىشچىلار، دېھقانلار، سودىگەرلەر ۋە زىيالىيلاردىن ئىبارەت ئوخشىمىغان سىنىپلارنىڭ ئافرىقىدا يەنە ناھايىتى ئۇزاققىچە مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلاتتى. ئۇنىڭ جاھانگىرلىككە قارشى تۇرۇش پوزىتسىيەسى ناھايىتى كۈچلۈك ئىدى. ئۇ مۇنداق دەيتتى: «ئۆز بېشىمدىن گۆتكەن سەرگۈزەشتىرىمگە ئاساسەن ئېيتسام، جاھانگىرلىكنى قوللايدىغان ھەرقانداق گەپنى ئاغزىمدىن چىقىرالمايمەن ... جاھانگىر دۆلەتلەر دۇنيادىكى نۇرغۇن دۆلەتلەرگە تاجاۋۇز قىلىپ، خەلقنى قۇل قىلدى ۋە ئېكسپلاتاتسىيە قىلدى، ھالاكەت ۋە گۇمىرانلىق ئېلىپ كەلدى.» ئۇ كاپىتالىزمغا قارشى تۇرىدىغانلىقىنى ئىپادىلىدى، لېكىن ئۆزىنىڭ جاھانگىرلىك بىلەن مۇناسىۋىتى بار - يوقلۇقىنى بىلمەيدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى كاپىتالىزمغا قارىتا ھېچقانداق پىكىر بايان قىلمىدى دەپ قارايدىغانلىقىدا چىڭ تۇردى ھەمدە كانچىلىق مونوپوللۇقىنى بۇزۇپ تاشلىغاندىن باشقا، «ئەركىنلىك خارتىيەسى» نىڭ ماددىلىرىدا كاپىتالىزمغا چېتىلىدىغان ھەرقانداق مەزمۇننىڭ يوقلۇقىنى بىلدۈردى.

ئۇ جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتى فاشىزم يۆنىلىشىگە قاراپ تەرەققىي قىلىۋاتىدۇ، دەپ قارايتتى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ تېخىمۇ قەيىھ ھەرىكەتلەرگە قارشىلىق كۆرسىتىشىنى ئۈمىد قىلاتتى: «ھۆكۈمەت قىلچە ئىككىلەنمەستىن ئافرىقىلىقلارنى يۈزلەپ - مىڭلاپ قىرغىن قىلىۋاتاتتى.» شارپۇپىل پاجىئەسى يۈز بەرگەن بولسىمۇ، لېكىن ماندىپلا ھېلىمە ناھايىتى ئۈمىدۋار ئىدى. چۈنكى، «ھازىرقى مىللەتچى ھۆكۈمەت بىز ھەرىكەتنى يېڭى باشلىغان ۋاقىتىمىزدىكىدىن كۆپ

ئاجىزلاپ كەتتى.» ئۇ ئىچكى - تاشقى قوش بېسىم ئاستىدا ھۆكۈمەتنىڭ ئۆز سىياسىتىنىڭ ھېچقانداق ئۈنۈم بەرمەيدىغانلىقىنى تونۇپ يېتىشىنى ئۈمىد قىلدى: «ئىلگىرى جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئىرقچىلىق سىياسىتىنى قوللىغان دۆلەتلەر ئەمدىلىكتە قارشى لاگېرلارغا قوشۇلۇپ كەتكەندى.»

ھەيلۈن يۈسۈپ دەلىل - ئىسپات كۆرسەتكەندە ناھايىتى جىددىيلىشىپ كەتتى. لېكىن، ماندىپلانىڭ تەمكىنلىكى ئۇنىڭغا زور ئىلھام بولدى. ئۇ ناھايىتى قىسمەن ئەھۋاللاردا ئاندىن چېچىلىپ قالاتتى. ئالايلىق، سوتچى رامپاۋ سايلام ھوقۇقىنى مائارىپ تەربىيەسى كۆرمىگەن كىشىلەرگە بېرىش كېرەك دېگەندە، ماندىپلا غەزىپىنى زادىلا بېسىۋالماي قالدى. چۈنكى، ئۇنىڭ دادىسى مائارىپ تەربىيەسى كۆرمىگەندى، جاۋابكارلارنىڭ ئارىسىدىكى ئىككى ياشانغان كىشىمۇ مەكتەپتە ئوقۇمىغانىدى. 1951 - يىلىدىكى «ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىش» ئىشىغا مۇناسىۋەتلىك سوئاللار سورالغاندا ماندىپلا: «مەن ئۇ چاغدا قوراللىق ياكى زوراۋانلىق ھەرىكىتى يۈز بەردى دەپ قارمايمەن» دەپ جاۋاب بەردى. بولمىسى ئاندىن لېكسىيەسىدە روشەن ماركسىزم تۈسى بار ئىكەنلىكى ھەققىدە سورالغاندا ماندىپلا: «تولمۇ ئەپسۇس، بولمىسى ئاندىن لېكسىيەسى تېخى كىشىلەرنى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپتۇ دېگەن ئويغا كەلتۈرۈپ قويدۇ» دەپ ئىپادە بىلدۈردى.

لېكىن، ئۇ ئۆتۈپ كەتكەن ئون يىلدا ماندىپلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەھبەرلىرى بىلەن زوراۋانلىقنى تەشەببۇس قىلىپ باقمىغانلىقىنى، كوممۇنىستلارنى تەنقىد قىلىشنى رەت قىلغانلىقىنى، لېكىن ئۆزىنىڭ بۇ پارتىيەنىڭ ئادىمى ئەمەس ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ بەردى.

— سەن كوممۇنىستمۇ، ئەمەسمۇ؟ — دەپ سورىدى كېنتىرىج.

— مەن ئۆزۈمنىڭ كوممۇنىست ياكى ئەمەسلىكىمنى

بىلمەيمەن. ئەگەر سىز دېگەن كوممۇنىستىك پارتىيە مەزكۇر پارتىيەنىڭ ئەزالىرىنى كۆرسەتسە ھەمدە ماركس، ئېنگېلس، لېنىن ۋە ستالىن نەزەرىيەلىرىنى ئۆزىگە ئەقىدە قىلسا، مەزكۇر پارتىيەنىڭ قائىدە - نىزاملېرىدا قاتتىق چىڭ تۇرسا، ئۇنداقتا مەن تېخى كوممۇنىست ئەمەس، - دەپ جاۋاب بەردى ماندىلا.

كېنتىرىج ماندىلادىن ئاستىرتىن: «1956 - يىلى خىروشېفى سېنى ئاشكارا تەنقىدلىگەنكەن، سەن نېمىشقا مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ستالىنغا زەربە بەرمىدىڭ؟» دەپ سورىدى. ماندىلا: «بۇ بىزنىڭ سىياسىي مەسئۇلىيىتىمىز ئەمەس، ستالىن بىزگە قارشى تۇرۇپ باقمىدى» دەپ جاۋاب بەردى. كېنتىرىج، ماندىلا كوممۇنىستىك پارتىيەنى ئۆز دۈشمىنىڭ دۈشمىنى قاتارىدا كۆرىدۇ، شۇڭا «دۈشمىنىڭ دۈشمىنى مېنىڭ دوستۇم» دېگەن مەنىدە بويىچە ستالىننى دوستى قاتارىدا كۆرىدۇ، دەپ قارايتتى. لېكىن، ئۇنىڭ بىلەن كۆپ ئۇچراشقاندىن كېيىن، ماندىلانىڭ ستالىن ياكى كوممۇنىستلار بىلەن قىلچە مۇناسىۋىتى يوقلۇقىنى جەزملەشتۈردى.

كېيىن ماندىلانىڭ بىر قىسىم خىزمەتداشلىرى ئۇنى ئەينى چاغدا كوممۇنىستلار ياكى يەر ئاستى پارتىيە بىلەن ھېچقانچە پەرقى قالمدى، دەپ قارايتتى. «راستلا بەكلا يېقىنلىشىپ كەتكەندى» دەيدۇ مەركىزىي كومىتېتنىڭ ئەزاسى بىن تېرۇك: «ئۇنى كوممۇنىستىك پارتىيەگە كىرمىدى دېيىشنىڭ ئۆزى بىر تاكتىكا.» بوئىنىستان: «60 - يىللاردا مەن كىمنىڭ كوممۇنىست، كىمنىڭ كوممۇنىست ئەمەسلىكىگە ئېنىق ھۆكۈم قىلىشنىڭ ئىنتايىن تەس ئىكەنلىكىنى بايقىغانىدىم» دەيدۇ. ھۆكۈمەت ماندىلانى كوممۇنىستىك پارتىيەگە كىردى دەپ داۋاملىق ئەيىبلدى، چەت ئەلدىكى كوممۇنىستىك پارتىيەگە قارشى كۈچلەر دەل شۇنداق بولۇشنى ئۈمىد قىلاتتى. 1966 - يىلى روبېن ئارىلىدا تۆت باھارنى ئۆتكۈزگەن ماندىلا ئەدلىيە مىنىستىرلىقىنىڭ ئۆزىنى كوممۇنىستلارنىڭ تىزىملىكىگە

كىرگۈزگەنلىكى ھەققىدىكى ئۇقتۇرۇشنى تاپشۇرۇۋالدى. ئۇ خەت يېزىپ، ئۆزىنىڭ 1960 - يىلى ياكى باشقا ھەرقانداق ۋاقىتتا جەنۇبىي ئافرىقا كوممۇنىستىك پارتىيەسىگە ئەزا بولمىغانلىقىنى قەتئىي ئىنكار قىلدى، قەسەمنامە ۋە ئۇ قاتناشقان بىرەر قېتىملىق كوممۇنىستىك پارتىيە يىغىنىنىڭ تەپسىلىي دەلىل - ئىسپاتلىرىنى كۆرۈشنى تەلەپ قىلدى. تۆت ئايدىن كېيىن، ئەدلىيە مىنىستىرلىقى ھازىرقى باسقۇچتا ئۆزلىرىنىڭ ماندېلانى كوممۇنىستلارنىڭ تىزىملىكىگە كىرگۈزمەسلىكىنى قارار قىلغانلىقىنى ئۇقتۇردى. ئۇنىڭ كوممۇنىست دوستى ئىسىمىل مىل: «گەمەلىيەتتە ئۇلار مۇكەممەل بىخەتەرلىك سىستېمىسىنىڭ ئەڭ قاتتىق تەكشۈرۈشلىرىدىن ئۆتكۈزۈپمۇ ماندېلانىڭ كوممۇنىست ئىكەنلىكىنى دەلىللىيەلمىدى» دەيدۇ.

جەنۇبىي ئافرىقا كوممۇنىزمىنىڭ ئالاھىدە ئەھۋالى بۇ مەسىلىنى بۇرمىلىۋەتكەندى. جەنۇبىي ئافرىقىلىق نۇرغۇن كوممۇنىستلار ۋە ئۇلارنىڭ قوللىغۇچىلىرىنىڭ ھەممىسى ئەمەلىيەتتە پىراگماتىزمچىلار ئىدى. كېيىن ماندېلا ئۇلارنىڭ كوممۇنىستىك پارتىيەدىن پايدىلىنىشى كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ ئۇلاردىن پايدىلىنىشىدىن كۆپ بولۇپ كەتكەنلىكىنى بىلدۈردى. كەينى - كەينىدىن ئۆلىشىپ چىقىۋاتقان دەلىل - ئىسپاتلار ماندېلانىڭ كوممۇنىستلارنىڭ ئەڭ تۈپ مىزانلىرىغىمۇ ئەمەل قىلمىغانلىقىنى كۆرسىتىپ بەردى. لېكىن، 60 - يىللارنىڭ باشلىرىدا ھۆكۈمەت ئىرقىي ئايرىمچىلىقنى قانچە كۈچەپ يولغا قويغانسىمۇ، خۇددى فىرانسىيە كوممۇنىستلىرى ئۇرۇش ۋاقتىدا ناتسىستلارغا قارشى تۇرغاندەك، كوممۇنىستلارمۇ شۇنچە قورقۇمسىز بولۇپ كەتكەندى.

ئەلۋەتتە، چەكلەش بۇيرۇقى تۈپەيلىدىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى كوممۇنىستىك پارتىيە تەشكىلاتىغا تېخىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا يېقىنلاشتى، ئىككى تەرەپ مەخپىي

ھەمكارلىق مۇناسىۋىتىنى تەرەققىي قىلدۇردى. 8 - ئايدا پۈتۈن مەملىكەتتە جىددىي ھالەت ئەمەلدىن قالدۇرۇلغاندىن كېيىن، نۇرغۇن مەھبۇسلار قويۇۋېتىلدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ رەھبەرلىرى ئەنە شۇندىلا ئۆزئارا باش قوشۇپ، چەكلەش بۇيرۇقى رېجىمى ئاستىدا ھەرىكەتنى قانداق داۋاملاشتۇرۇش ھەققىدە مۇزاكىرىلەشتى. ماندىپلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ تەشكىلىي قۇرۇلمىسىنى زور كۆلەمدە تەڭشەپ، ئاپپاراتلارنى ئىخچاملاش، ياشلار ئىتتىپاقى ۋە ئاياللار ئىتتىپاقىنى تارقىتىۋېتىش، دىققەتنى يادىرولۇق كىچىك تەشكىلاتلارغا قارىتىش كېرەكلىكىنى ھېس قىلدى. «رادىكال ئەزالارنىڭ پائالىيەتلىرى ناھايىتى خەتەرلىك تۈس ئالدى» دەپ يازىدۇ ئۇ تۈرمىدە: «پەقەت قاتتىق يادىرولۇق تەشكىلات بولغاندىلا ئاندىن ھەرىكەت قوللانغىلى بولىدۇ». تەشكىلاتى قانۇنسىز دەپ بېكىتىلىپ قويۇلغاچقا ماندىپلا يېڭى يول ئۈستىدە ئىزدىنىشنىڭ قاش بىلەن كىرىپك ئارىسىدىلا قالغانلىقىنى ھېس قىلدى. 1950 - يىلى كوممۇنىستىك پارتىيە چەكلەش بۇيرۇقى تاپشۇرۇۋالغاندا، ماندىپلا كۆپچىلىككە ھۆكۈمەتنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە بولغان دىققەت - ئېتىبارىنىڭ كوممۇنىستىك پارتىيەگە بولغان دىققەت - ئېتىبارىدىن قىلچە قېلىشمايدىغانلىقىنى ئەسكەرتكەنىدى: مانا بۈگۈن دۈشمەنلەر ئوخشاش بىر قورال بىلەن ئۇ ئىككىسىگە تاقابىل تۇرۇۋاتاتتى.

گەرچە ماندىپلا ئالدىنقىلا ئەسكەرتكەن ۋە M پىلانىنى ئوتتۇرىغا قويغان بولسىمۇ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى يەنىلا پائىنئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىغا ئوخشاش قىلچە ئىدىيە تەييارلىقى يوق ئەھۋال ئاستىدا چەكلەش بۇيرۇقى تاپشۇرۇۋالدى. جىددىي ھالەت مەزگىلى ئاخىرلىشىشى بىلەنلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى جىددىي كومىتېت تەسىس قىلىپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ قانۇنسىز مەزگىلىدىكى بارلىق ئىشلىرىنى بىر تەرەپ قىلىشقا مەسئۇل قىلدى ھەمدە

بايانات ئېلان قىلىپ، چەكلەش بۇيرۇقىغا بويسۇنۇشنى رەت قىلدى. لېكىن، 2000 كىشى قامىلىپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى قاتتىق چەكلىمىگە دۇچ كەلدى.

چەكلەش بۇيرۇقى ئارقىلىق ئون يىل كونترول قىلىنغان كوممۇنىستىك پارتىيە پائالىيىتىنى يەر ئاستىدا داۋاملاشتۇرۇشقا كۆنۈپ قالغانىدى. ماندىلاننىڭ دوستى كاتانا ۋە ھامورنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بىرقانچە ئاساسلىق رادىكالىلار يوشۇرۇنۇۋېلىشقانىدى. جىددىي ھالەت يۈرگۈزۈلۈۋاتقان مەزگىلدە، كاتانا بىلەن باشقا بىرقانچە ئەزالار «كوممۇنىستىك پارتىيە يەنە ھەرىكەت باشلىدى» دەپ قەستەن خەۋەر تارقىتىۋەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار ئاۋۋالقىدەكلا «ئافرىقا كومپارتىيەسى» ناملىق مەخپىي ژۇرنال ئارقىلىق تەشۋىق خىزمەتلىرىنى قانات يايدۇردى. نۇرغۇن ئەزالاردىن پىكىر ئېلىنىمغاچقا، كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ بۇ تەدبىرى نۇرغۇن ئەيىبلەشلەرگە ئۇچرىدى. لېكىن، بوئىنىستاننىڭ گېپى بويىچە، بۇ تەدبىرلەر ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى ئاددىيلاشتۇرغان ھەمدە يوشۇرۇنۇش مۇددىئاسى كەلتۈرۈپ چىقارغان قورقۇنچ پىسخىكىسىنى يوققا چىقارغانىدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ يەر ئاستى خىزمىتى بۇرۇنقىدەكلا تەشكىللىك ئەمەس ئىدى. پەقەت M پىلانى ئارقىلىقلا بەزى كوچا پائالىيەتلىرىنى ئاندا - ساندا داۋاملاشتۇرغىلى بولاتتى. ئۇلار كوممۇنىستلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ يەر ئاستى خىزمەتلىرىگە ياردەمدە بولۇشىغا جىددىي ئېھتىياجلىق ئىدى.

ئافرىقا ئىجرائىيە كومىتېتى ناھايىتى مۇھىملىقى كېيىن ئىسپاتلانغان بىر مۇداپىئە تەدبىرىنى قوللاندى: 1959 - يىلى 6 - ئايدا ئۇلار جىددىي ئەھۋالدا ئولىۋېر تامبوننىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدىن ئايرىلىشى ھەمدە گاناغا ئىش بېجىرىش ئورنى تەسىس قىلىش كېرەكلىكىنى قارار قىلىشتى. شارپۋېل قانلىق

دېلوسىدىن كېيىنكى 6 - كۈنى، يەنى 1960 - يىلى 3 - ئاينىڭ 27 - كۈنى تامبو «جەنۇبىي ئافرىقا» ژۇرنىلىنىڭ تەھرىرى رونالد سىگولنىڭ مۇھاپىزەت قىلىشى بىلەن يوهاننېسبۇرگ شەھەر گەتراپىدىن قېچىپ، ئەڭ ئاخىر دارىسسالام ئارقىلىق لوندونغا يېتىپ باردى. شۇنىڭدىن كېيىنكى 30 يىلدا سىياسىي تالانتى ھەمدە تۈرمىدىكى ۋاقتىدا ماندېلا بىلەن بولغان بىر - بىرىگە ئۆزئارا ئىشىنىشتەك مۇناسىۋىتى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ يىقىلماي قەد كۆتۈرۈپ تۇرۇشىدىكى ئۇل تاشقا ئايلاندى. ئۇ چاغدا ماندېلا چەت ئەللەردە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ مەدەتكارلىرىنى تەرەققىي قىلدۇرۇشنىڭ ھايات - مامات بىلەن مۇناسىۋەتلىك بىر مۇھىم ئىش ئىكەنلىكىنى تېخى ھېس قىلىپ يېتەلمىگەندى.

بۇ چاغدا ماندېلا پەقەت تەنھا كۈرەش قىلىشقا مەجبۇر بولۇپ قالغانىدى، ئۇنىڭغا پايدىلىق تەكلىپ بېرەلەيدىغان دوستلىرىنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ بىلەن ئايرىۋېتىلگەندى. ئۇنىڭ بىردىنبىر قولىدىن كېلىدىغىنى تامبو بىلەن بىرلىشىپ ئاچقان ئادۋوكاتلىق ئىش ئورنىنى يۈرۈشتۈرۈش ئىدى. كاترادانىڭ داچىسىدا ماندېلا ئۆزى يالغۇز ئىشلەيتتى. شۇنىڭدىن كېيىن، ماندېلا ناھايىتى تېزلا يەر ئاستى خىزمىتىگە كىرىشىپ كەتتى ھەمدە ئادۋوكاتلىق ئىش ئورنىنى مەڭگۈلۈك تاقاشقا مەجبۇر بولدى.

1960 - يىلى كۈزدە نۇرغۇن ئىشلار يۈر بەردى. شۇ يىلى 10 - ئايدا جەنۇبىي ئافرىقىنى جۇمھۇرىيەت قىلىپ قۇرۇش كېرەكمۇ، ئەمەس دېگەن مەسىلە ئۈستىدە ۋېرۋورد ھۆكۈمىتى پەقەت ئاق تەنلىكلەرلا قاتنىشىدىغان بېلەت تاشلاشنى تەشكىللەشكە ۋەدە بەردى. كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغىنى شۇكى، 850 مىڭ كىشى قوللاپ بېلەت تاشلىدى، بۇ سان قارشى بېلەت تاشلىغان 775 مىڭ ئادەمدىن سەللا ئېشىپ كەتتى. لېكىن، بۇ ناھايىتى كىچىك پەرق ئىدى. ماندېلا جەنۇبىي

ئافرىقىنىڭ جۇمھۇرىيەت بولۇپ قۇرۇلۇشىغا نىسبەتەن ئانچە ئۈمىد كۈتۈپمۇ كەتمىدى. ئۇ بۇ ئىشنى جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ مۇستەقىل بولۇشىغا نىسبەتەن ئانچە پايدىسى يوق، دەپ قارايتتى ھەمدە ئۇنى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىك مىللەتچىلەرنىڭ ھېسسىيات مەسىلىسى قاتارىدا كۆرەتتى. چۈنكى، ئۇلاردا 19 - ئەسىردىكى «پېرىم فېئوداللىق» جۇمھۇرىيەت تۈزۈلمىسىگە نىسبەتەن قىياماسلىق تۇيغۇسى بار ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ماندىلا يېڭىدىن قۇرۇلىدىغان جۇمھۇرىيەتنىڭ ئۇلارنىڭ نارازىلىق كەيپىياتىنى يوق قىلىپ، ئاق تەنلىك زىيالىلارنىڭ ئۇيۇشۇۋېلىش ۋەزىيىتىنى پەسەيتەلىشىنى ئۈمىد قىلدى. لېكىن، ئومۇم خەلق بېلەت تاشلاشقا ئاق تەنلىكلەرلا قاتنىشىش ئىشنى ماندىلا قوبۇل قىلالمىدى. شارپۇپل قانلىق دېلوسى يۈز بەرگەندىن كېيىن ھۆكۈمەت بىر مەھەل ئۆز كۈچىنى نامايان قىلىۋالدى. ماندىلا يەنە بىر قېتىم تىنچ قارشىلىق كۆرسىتىش ياكى ئىش تاشلاش ھەرىكىتىنى قوزغاش قارارىغا كەلدى. باشقا دۆلەتلەرنىڭ رەھبەرلىرىگە ئوخشاش، ئۇمۇ كىشىنى ھەيران قالدۇرغۇدەك دەرىجىدىكى ئۈمىدۋارلىق پوزىتسىيەسىنى ساقلاپ كېلىۋاتاتتى. ئۇ يەنە جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ فاشىزم يولىغا مېڭىپ ھاكىمىيەتلىق دۆلەتكە ئايلىنىپ قېلىشىدىنمۇ قاتتىق ئەنسىرەيتتى. لېكىن، ماندىلا ۋە ئۇنىڭ دوستلىرىغا ئۇ كۈن بەك ئۇزاق تەك بىلىنەتتى. كالىس بىلەن كات مۇنداق يازىدۇ: «ئافرىقىنىڭ رەھبەرلىرى بىلەن ھۆكۈمەتكە قارشى تۇرغۇچى باشقا رادىكاللارنىڭ ھەممىسى زىيادە ئۈمىدۋارلىق بىلەن چوڭ ۋەزىيەتنى ئۆزلىرى ئۈچۈن تولمۇ پايدىلىق دەپ قارايتتى، ئۇلارنىڭ ئۆزلۈك تۇيغۇسىنىڭ ياخشىلىقى ھەقىقەتەن كىشىنىڭ چىن دىلىدىن قايىللىقىنى قوزغايتتى.»

12. زوراۋانلىق ھەرىكىتى

(1961 - يىلى)

1960 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا ماندىلاننىڭ يوهاننېسبۇرگتىكى ئالاقە دائىرىسى تۇرۇپلا تارىيىپ كەتتى. ئادۋوكاتلىق ئىش ئورنىمۇ تاقىلىپ قالدى، نۇرغۇن دوستلىرى قوغلىۋېتىلدى، ھەتتا ئورلاندودىكى ئىجتىمائىي ئالاقە تورىمۇ شالاڭلاپ كەتتى. ئۇ تاپقان - تەرگىنىدىن ئايرىلىپ خانئۇەيران بولدى، ۋىنىنى بىلەن بولغان تۇرمۇشىمۇ سىياسىي ۋەزىپىلەر تۈپەيلىدىن توختىماي ئاۋارىگەرچىلىككە يولۇقاتتى. ۋىنىنى ئىككىنچى قىزى جىندىزنى يەڭگىگەن كۈنى ماندىلا ئۆيگە ناھايىتى كەچ قايتىپ كەلدى، ئۇ ئايالى يەڭگىگەندە يېنىدا تۇرۇپ ھالىدىن خەۋەر ئالالمىغانىدى. «ئېرىم بىلەن يانمۇيان ئولتۇرۇش پۇرسىتىم ناھايىتى ئاز» دەيدۇ ۋىنىنى يوشۇرۇپ ئولتۇرماستىن: «راستىنى دېسەم، مەن ئۇنى ئازراقمۇ چۈشەنمەيمەن.»

ماندىلاننىڭ سىياسىي خىزمىتىنىڭ يېرىمى دېگۈدەك يەر ئاستىدا ئېلىپ بېرىلاتتى، ئۇنىڭ ئوبرازىمۇ بارغانسېرى سىرلىق تۈس ئېلىشقا باشلىدى. بۇرۇنقى روھلۇق، تېتىك يۈرىدىغان، چېچىنى ئوتتۇرىدىن ئايرىپ تارۋالىدىغان ماندىلادىن ئەسەرمۇ قالمىغانىدى. ھازىر ئۇ ساقلىنىشى ئۆستۈرۈپ يۈرەتتى، ماڭغاي چېچى كۆزىگە چۈشۈپ تۇراتتى.

لېكىن، قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ماندىلا باشقا پارتىيە - گۇرۇھلار بىلەن تىنچ بىللە ئۆتۈشكە ھېلىمۇم تىرىشچانلىق كۆرسىتىپ تۇرۇۋاتاتتى. 1960 - يىلى 12 - ئايدا ئافرىقىلىقلار

مىللىي مەجلىسنىڭ 36 نەپەر رەھبىرى ئورلاندىدا يىغىلىپ، ئافرىقىدىكى بارلىق ئىرقلار چوقۇم قاتناشمىسا بولمايدىغان بىر قۇرۇلتاي ئېچىشنى قارار قىلدى. ئەينى چاغدا ھۆكۈمەتنىڭ شارپۇبلىدىكى قانلىق دېلوغا بولغان ئىنكاسى ناھايىتى سۇس بولغانىدى. مۇشۇ ئارقا كۆرۈنۈش ئاستىدا بۇنداق چوڭ تىپتىكى يىغىن ئاچماقچى بولۇش ئەمەلىيەتكە تازا ئۇيغۇن ئەمەس ئىدى. سىياسىيون تام روگى: «بۇ، 1961 - يىلىدىكى بىرلەشمە رەھبەرلەرنىڭ ئۆزىنى ئىنقىلابقا ئاتاش تەييارلىقىنى تولۇق قىلىپ بولالمىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرەتتى» دېدى. لېكىن، ماركسىزمچى مايكول ھامور «بۇ - ئىنقىلابنىڭ مۇقەررە يولى» دەپ قارايتتى.

ئورلاندىدا يىغىن ئېچىلىۋاتقاندا ساقچىلار ئۇسسۇپ كىرىپ، بارلىق ھۆججەتلەرنى مۇسادىرە قىلدى. لېكىن، ماندىپلا قاتارلىقلارنىڭ پىلانى يەنىلا داۋاملىشىۋەردى. ئۇلار مۇشۇنىڭ ئۈچۈن مەخسۇس بىر كومىتېت قۇردى، ماندىپلا بۇ كومىتېتنىڭ كاتىپى بولدى. دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش دېلوسىنى سوتلاشنىڭ ئەڭ ئاخىرقى باسقۇچىدا ماندىپلا بىلەن سىسۇلۇ قۇرۇلتاينىڭ تەييارلىق خىزمەتلىرىنى ياخشى قىلىش ئۈچۈن نۇرغۇن جايلارنى مەخپىي زىيارەت قىلدى، ھەتتا باسۇتولاندىقىمۇ كەلدى. دەسلەپتە ئۇلار پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى ۋە بىر قىسىم ئەركىن پارتىيەدىكىلەر بىلەن ھەمكارلاشتى. لېكىن، بۇ مۇناسىۋەت ناھايىتى تېزلا بۇزۇلدى. ئەركىن پارتىيەدىكىلەر ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىلەن كوممۇنىستىك پارتىيەنى ھوقۇقنى چاڭگىلىغا كىرگۈزۈۋالدى، دەپ ئەيىبلدى. پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى بولسا قۇرۇلتاي ئەمەلدىن قالدۇرۇلۇشى كېرەك، دەپ تۇرۇۋالدى. چۈنكى، ئۇلار ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى «يوشۇرۇن پىلان تۈزۈپ، ماندىپلانىڭ قەھرىمانلىق ئوبرازىنى تىكلەمەكچى، شۇ ئارقىلىق سۈبۇكۇلىغا قارشى تۇرماقچى» دەپ گۇمان قىلغانىدى. شۇڭا، ئەڭ ئاخىردا ماندىپلا ۋە ئافرىقىلىقلار

مىللىي مەجلىسنى قوللايدىغانلاردىن پەقەت كوممۇنىستىك پارتىيەلا قالدى. ئۇلار تەدرىجىي ھالدا بىر - بىرىگە نىسبەتەن ئىشەنچ تۇرغۇزدى، ھەمكارلىق مۇناسىۋىتى بارغانسېرى مۇستەھكەملىنىشكە باشلىدى.

ھۆكۈمەت ئۇلارنى ئاۋۋالقىدەكلا قاتتىق نازارەت ئاستىغا ئالغانىدى. قۇرۇلتاي ئېچىلىشتىن بەش كۈن بۇرۇن ساقچىلار قۇرۇلتاي تەشكىللىگۈچىلەردىن ئون كىشىنى قولغا ئالدى ھەمدە نوكۇنغا تۇتۇش بۇيرۇقى چىقاردى. لېكىن، كومىتېت بىر ئاماللارنى قىلىپ يۈرۈپ بىرمۇنچە تەشۋىقات ۋە رەقىبلىرىنى تارقىتىپ، «جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار ئافرىقا قۇرۇلتىيى ئۈچۈن تەييارلىقنى ياخشى قىلىشى كېرەك» دەپ چاقىرىق قىلدى. قۇرۇلتاي 3 - ئاينىڭ 22 - كۈنى پىتىر مارتىزبۇرگتا ئېچىلىشقا بېكىتىلدى.

قۇرۇلتاي مەبلەغكە ئېھتىياجلىق بولغاچقا، ماندىپلا دادىلىق بىلەن ئەنگىلىيە - ئامېرىكا شىركەتلىرىنىڭ باش دىرېكتورى ھاررى ئوبىنخايم بىلەن كۆرۈشۈشنى تەلەپ قىلدى. شۇنىڭ بىلەن، ھاررى ئوبىنخايم ماندىپلا تۈرمىگە كىرىشتىن بۇرۇن كۆرۈشكەن بىردىنبىر سودىگەر بولۇپ قالدى. ماندىپلا بۇرۇن ئىشچىلار ھەرىكىتىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان بولغاچقا، سودىگەرلەرگە ناھايىتى ئۆچلۈك قىلىپ كەلگەنىدى. ئوبىنخايم ناھايىتى تەۋەززۇ بىلەن ماندىپلانى كۈتۈۋالدى، ماندىپلا ئۇنىڭدىن ئازراق مەبلەغ بىلەن تەمىنلەشنى ئۈتۈندى، لېكىن ئوبىنخايم ئۇلار تەلەپ قىلغان مەبلەغنىڭ ناھايىتى جىق ئىكەنلىكىنى بىلدۈردى. ئۇ يەنە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسگە ئائىت سوئاللارنى سورىدى. بۇنداق سوئاللارنى سورىشىدىن ئۇنىڭ بۇ تەشكىلاتنىڭ ئەمەلىي كۈچىنى تۆۋەن مۆلچەرلەپ قالغانلىقىنى كۆرۈۋېلىش تەس ئەمەس ئىدى. ئۇ ماندىپلادىن: «مەبلەغ بىلەن تەمىنلىگەندىن كېيىن، سىلەرنىڭ پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىدىن تېپىك يەپ سىقىپ چىقىرىلىش -

چىقىرىلماسلىقىڭلارنى مەن قانداق بىلىمەن؟» دەپ سورىدى. ئوبىنخايمنىڭ ئەسلەپ بېرىشىچە، ماندېلا ئۇنىڭ سوئالىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ناھايىتى ھەققانىي ۋە ئاچچىق ھەقىقەت سۆزلىرى بىلەن جاۋاب بەرگەن. ئوبىنخايىم كېيىن: «مەن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى ئانچە چۈشەنمەيتتىم، لېكىن ماندېلانىڭ ئىقتىدارىغا ئىنتايىن قايىل ئىدىم» دەيدۇ. ماندېلا ئاخىردا ئوبىنخايىمنىڭ شىركىتىدىن مەبلەغ ئالالمىدى.

3 - ئاينىڭ 22 - كۈنى مارتىزبۇرگ يىغىنى ئۆز قەرەلىدە ئېچىلدى. جەنۇبىي ئافرىقىدىكى يۇقىرى - ئوۋەن بولۇپ 145 تەشكىلاتتىن 1400 دىن ئارتۇق ۋەكىل يىغىنغا قاتناشتى. «نيۇيورک ۋاقىت گېزىتى» بۇ ۋەقەنى «جەنۇبىي ئافرىقىدىكى تارىختىن بۇيانقى ئەڭ زور كۆلمىدىكى ئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى» دەپ ئاتىدى. «راندى كۈندىلىك پوچتا گېزىتى» بۇ خەۋەرنى «ئافرىقىلىقلار مەملىكەتلىك سۆھبەت ئۆتكۈزۈشتە چىڭ تۇردى» دېگەن ماۋزۇدا گېزىتنىڭ باش بېتىدە ئېلان قىلدى.

تاسادىپىي توغرا كېلىپ قالغىنى شۇ بولدىكى، ماندېلانى چەكلەش بۇيرۇقىنىڭ مۇددىتى يىغىن ئېچىلىشتىن بىر كۈن بۇرۇن توشقاندى. دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش دېلوسىنى سوتلاش يەنە بىر ھەپتە كېچىكتۈرۈلدى. ماندېلا بىر يىللىق بۇرۇقتۇرمىچىلىقتىن بىراقلا قۇتۇلدى ھەمدە 1952 - يىلىدىن بۇيانقى تۇنجى نۇتقىنى سۆزلىدى، شۇنىڭ بىلەن يىغىن يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈلدى. يىغىن قاتناشچىلىرى ئادەتتىن تاشقىرى روھلىنىپ كەتتى. ئۇلار مۇشتۇملىرىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ «خەلق ھاكىمىيىتى! خەلق ھاكىمىيىتى!» دەپ توۋلاشتى. ماندېلا ئافرىقا خەلقىنى ئىتتىپاقلىشىشقا يەنە بىر قېتىم مۇراجىئەت قىلدى: «پۈتكۈل ئافرىقا ھەمىنەپەس، تەقدىرداش بولۇشى كېرەك... بىز مۇشۇ قېتىملىق يىغىن پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ، كۆپ خىل ئىرق قاتناشقان مەملىكەتلىك قۇرۇلتاي ئۈچۈن ياخشى تەييارلىق قىلىشىمىز كېرەك.»

يىغىنغا قاتناشقان مۇخبىرلارنىڭ بەزىلىرى ماندىبلانى ئالاقىلىشىدى، بەزىلىرى سۆكتى. «يېڭى دەۋر» گېزىتى خەۋەر ئېلان قىلىپ: «ھەربىر جۈملە، ھەربىر سۆز كۆپچىلىككە ئۆتمۈشتىكى خورلۇقلارنى ئەسكەرتىپ تۇراتتى» دېدى. ئاندىرۇ ۋىلسون «كۆزەتكۈچىلەر» ژۇرنىلىدا ماقالە ئېلان قىلىپ، «ماندىبلانىڭ نۇتقى گۈلدۈراس ئالاقىش سادالىرىغا كۆمۈلۈپ كەتتى» دېدى. بېنجامىن بوگىللىون «ئالاقىلەشكۈچىلەر گېزىتى»دە باھا بېرىپ: «ماندىبلانىڭ قويۇۋالغان ساقلى يېڭى مىللەتچىلەر ئارىسىدا مودا بولدى، بۇنداق ساقال قويۇش ئۇلارنى چولپانلارغا خاس سىياققا ئىگە قىلدى» دېدى. لېكىن، ئۇمۇ بۇ قېتىملىق نۇتۇقنىڭ تەسىرىنى كوممۇنىستلار كېڭەيتىۋەتتى، دەپ قارايتتى. ئەمەلىيەتتە ماندىبلانىڭ ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرۇشى ئادەتتىكىچە بولغانىدى. ئۇنىڭ كوممۇنىست دوستى دانىس گوردېبرگنىڭ قارشىچە، ماندىپلا مارتىزبۇرگدا ھەقىقىي بىر داھىغا ئايلانغانىدى.

يىغىندا ھۆكۈمەتنىڭ مەملىكەتلىك قۇرۇلتاي چاقىرىشى تەلەپ قىلىندى، ئەگەر ھۆكۈمەت قۇرۇلتاي چاقىرىشىنى رەت قىلسا، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى 5 - ئاينىڭ 31 - كۈنىدىن، يەنى جەنۇبىي ئافرىقا جۇمھۇرىيەت بولۇپ قۇرۇلغان كۈنىدىن باشلاپ ھەر مىللەت خەلقىنى ئىش توختىتىش ھەرىكىتى ئارقىلىق قارشىلىق كۆرسىتىشكە چاقىرىق قىلىدىغان، ماندىپلا پائالىيەتنىڭ ئاساسلىق تەشكىللىگۈچىسى بولىدىغان بولدى. ماندىپلا سەھنىدىن چۈشەي دېگەندە ئويلىمىغان ئىش يۈز بەردى. ئۇ ھەش - پەش دېگۈچە ساقچىلارنىڭ قاتتىق نازارىتىدە زالدىن غايىب بولدى. شۇنىڭدىن كېيىنكى 29 يىلدا ئۇ ئاممىۋى مۇنبەرلەرگە چىقىپ نۇتۇق سۆزلەپ باقمىدى.

ماندىپلا پىرېتورىيەگە قايتىپ داۋاملىق سوتلاندى، شۇ چاغدا ئەڭ ئاخىرقى ھۆكۈم نەتىجىسى چىقىشقا يەنە بىرنەچچە ھەپتە ۋاقىت قالغانىدى. لېكىن، 3 - ئاينىڭ 29 - كۈنى سوتچى

رامپاۋ سوتنى توختىتىپ قويدى ھەمدە ئۈچ نەپەر سوۋىچى بىرلىكتە بارلىق جاۋابكارلارنى گۇناھسىز دەپ بېكىتكەنلىكىنى جاكارلىدى. سوتچىلار بىردەك: «ئەيىبلەشنامە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ۋە «ئەركىنلىك خارتىيەسى» نىڭ كوممۇنىزمغا مايىل ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ بېرەلمىدى» دەپ قارىدى ھەمدە ماندىلاننىڭ 1956 - يىلى «ئەركىنلىك» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلىنغان ماقالىسىنى مىسال كەلتۈردى. ماقالىدە ئۇنى «غەيرىي ياۋروپادىكى بۇرژۇئازىيە سىنىپى «ئەركىنلىك خارتىيەسى» نىڭ ھىمايىسىدە جۇش ئۇرۇپ راۋاجلىنىدۇ» غانلىقىنى ئالدىن كۆرۈپ يەتكەن، دېيىلگەندى.

ھۆكۈم چىققاندىن كېيىن، 30 نەپەر جاۋابكار خۇشاللىقىدىن قىن - قىنىغا پاتماي قالدى. بىر كىشى جاۋابكارلارنىڭ ئاقلىغۇچى ئادۋوكات كوللېكتىپىنىڭ ئەزالىرىنى مۇرىسىگە ئېلىپ كۆتۈرۈۋالغان، ماندىلاننىڭ كۈلۈمسىرىگىنچە كىشىلەر توپى ئارىسىدىن قىستىلىپ چىقىۋاتقان كۆرۈنۈشىنى ئوغرىلىقچە سۈرەتكە تارتىۋالغانىدى. لېكىن، چەكلەش بۇيرۇقى ۋە ئېكسپلاتاتسىيە قىلىنىش ئالدىدا ئۇلارنىڭ خۇشاللىقى پەقەت بىردەمچىلىكلا ئىدى. ماندىلا ھۆكۈمەتنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ قانۇنىي ئورنىنى ئېتىراپ قىلمايدىغانلىقىنى ھەمدە ناھايىتى تېزلا سوتنى قايرىپ قويۇپ، تېخىمۇ ھەددىدىن ئېشىپ يېڭى قانۇنلارنى ئوتتۇرىغا چىقىرىدىغانلىقىنى بىلەتتى.

ماندىلا يوشۇرۇن ھالەتكە ئۆتۈپ، مەخسۇس يەر ئاستى خىزمەتلىرىگە مەسئۇل بولۇش قارارىغا كەلدى. سىسۇلۇ، لۇتۇلى ھازىر ئاتالدا قىيىن گەھۋالغا چۈشۈپ قالدى، شۇڭا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ خىزمەتلىرىگە بىرەر يەر ئاستى رەھبەر يېتەكچىلىك قىلمىسا بولمايدۇ، دەپ قارىدى. بۇ ئورۇنغا ماندىلادىن باشقا ئادەم ماس كەلمەيتتى. سىسۇلۇ قۇربان بېرىشنىڭ مۇقەررەلىكىنى بۇرۇنلا كۆرۈپ يەتكەندى: «بىز ئۇنى يەر ئاستى خىزمىتىگە ئالماشتۇرۇش قارارىغا كەلگەندە، ئۇ دەل

رەھبەرلىك يولىغا قاراپ ئىلگىرىلەۋاتاتتى ... سىرتتا رەھبەرلىك كۈچىمىز ھەقىقەتەن بار ئىدى، لېكىن تۈرمىدىمۇ بىرەر رەھبەرگە ئېھتىياجلىق ئىدۇق.»

سوت ھۆكۈمى ئېلان قىلىنىشتىن بۇرۇن مەندىلا سىسۇلۇ، نوكۇبىل ۋە مۇدىسار بىلەن بىللە ئورلاندىكى ئۆيگە قايتتى ۋە ئايالى ۋىنىنغا: «قەدىرلىكىم، مەن ئەمدى خېلى ئۇزاققىچە ئۆيگە كېلەلمەيمەن، كىيىم - كېچەك، سوپۇن، تارغاقلارمىنى سومكىغا سېلىپ قويۇڭ» دېدى. ۋىنىنى كۆزلىرىگە ياش ئالغان ھالدا نەرسە - كېرەكلەرنى سومكىغا قاچىلىدى ھەمدە تەڭرىدىن ئېرى مەندىلانى ئۆز پاناھىدا ساقلىشىنى تىلىدى.

مەندىلانىڭ خىزمەتداشلىرى ئۇنى داۋاملىق يوشۇرۇنۇپ تۇرۇپ، 5 - ئاينىڭ 31 - كۈنىدە ئېلىپ بېرىلىدىغان قارشىلىق كۆرسىتىش پائالىيىتىنى پىلانلاشنى قارار قىلدى. مەندىلانىڭ ئۆزىنى چەتكە ئېلىشى بىر تەرەپتىن قولغا ئېلىنىشتىن ساقلىنىش ئۈچۈن بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنى زور كۈچ بىلەن تەشۋىق قىلىش ئۈچۈن ئىدى. شۇڭا، ئۇ پەردە ئارقىسىدا تۇرۇپ خەلققە ۋاكالىتەن گەپ قىلىدىغان باياناتچىغا ئايلاندى. ئۇنىڭ پىنھان جايلارغا يوشۇرۇنۇپ تۇرغان چاغدىكى نام - شۆھرىتى ئوچۇق - ئاشكارا يۈرگەن چېغىدىكىدىنمۇ ئېشىپ كەتكەندى.

مەندىلا ئاق تەنلىك ئەركىن پارتىيەچىلەر ۋە قوللىغۇچىلارنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى تەرەپتە تۇرۇپ پائىنقىلىقلار قۇرۇلتىيىغا قارشى تۇرۇشقا داۋاملىق دەۋەت قىلاتتى. دەل ئىككى ئاي ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇ تۇيۇقسىز ئاشكارا پەيدا بولۇپ ئاق تەنلىك مۇھەررىر بىلەن ئالاقە قىلدى، بۇنداق قىلىشتىكى مەقسىتى ئۇلار بىلەن بولغان جىددىي كېيىپاتنى پەسەيتىش، بولۇپمۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ كومپارتىيەنىڭ تەسىرىگە ئۇچراش ئىشى ئۈچۈن ئىدى. ئۇ يوھاننىسبۇرگتا «راند كۈندىلىك پوچتا گېزىتى» نىڭ مۇھەررىرى لاۋرىنىس بىلەن

سۆھبەتلەشتى، ھەرقايسى ئۆز پىكرىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئىلزابېت پورتىدا «كەچلىك گېزىت» نىڭ مۇھەررىرى جون سۇسپىرلەندى زىيارەت قىلدى، سۇسپىرلەند ماندىلاننىڭ ئامانلىقى ۋە بىخەتەرلىكىدىن بەكلا ئەندىشە قىلاتتى. چۈنكى، تەھرىر بۆلۈمىنىڭ ئۇدۇلىدا ساقچى ئىدارىسى بار ئىدى. كېيىن ئۇندا «كېيىپ دەۋرى» زۇرئىلىنىڭ نوپۇزلۇق مۇھەررىرى ۋىكتور نورتون بىلەن ئىككى سائەت پاراخلاشتى. نورتون سىياسىي خەۋەرلەر سەھىپىسىنىڭ مۇھەررىرى تونى دېليوسقا گەزەلدىن بىرەر رەھبەرنىڭ ئۆزىگە ماندىلادەك چوڭقۇر تەسىر قىلىپ باقمىغانلىقىنى ئېيتتى. ئۇ يەنە تاشقى ئىشلار ئەمەلدارى پىتېر پىرۇستقا: «ماندىلا بىلەن ئالاقە قىلىپ، ئۇنىڭ تالانتىنى ھېس قىلالىغان ئاق تەنلىكلەر ئانچە كۆپ ئەمەس» دېدى. نورتون ئەمەلىيەتتە ئاق تەنلىكلەرنىڭ يېتەكچى ئورۇنىنى ئۇزاق ساقلاپ تۇرالىشىدىن ئاللىقاچان گۈمىدىنى ئۈزگەنىدى. لېكىن، كېيىن ئۇندا ماندىلاننىڭ قارىسىنى كۆرگىلى بولمايتتى، ئۇ پىلانلىغان ئىش تاشلاش ھەرىكىتىمۇ تېخى ئاشكارىلانمىغانىدى.

ماندىلا يوهاننىسبۇرگتا قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى ۋاقتىدىكى ئىتتىپاقىدىشى پاترىك دېنكىن بىلەن كۆرۈشۈپ قالدى. دېنكىن ھازىر «ئالاقىلەشكۈچى» ناملىق قوش ھەپتىلىك زۇرئالنىڭ مۇھەررىرى ئىدى. ئۇ ئىلگىرى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەھبەرلىرىنىڭ كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ تەسىرىگە بەك چوڭقۇر ئۇچراپ كەتكەنلىكىنى كۈچلۈك ئەيىبلەنگەن، شۇنداقلا بىرلەشمە ئىش توختىتىش پىلانىنى قاتتىق تەنقىد قىلغانىدى. ئەڭ ئاخىردا ماندىلا ئۇنىڭغا: «سىزنىڭچە، مەن تەشكىلاتنى ئىتتىپاقداشلىرىنىڭ تەسىرى ئاستىدىلا باشقۇرالايدىغان ئېچىنىشلىق ھالغا چۈشۈپ قالارمەنمۇ؟» دېيىشكە مەجبۇر بولغانىدى. لېكىن، ئىككىيلەن كېيىن ئۇندا ئىككىنچى قېتىم كۆرۈشكەندە خۇددى گەزەلدىن قىزىرىشىپ قالمىغان قەدىناس دوستلاردەك ناھايىتى قىزغىن پاراخلاشتى. بۇ

قېتىم دېنكىن دۆلەتكە ئاساسلىق قىلىش دېلوسىنى سوتلاش نەتىجىسىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ كوممۇنىزم بىلەن ھېچقانداق ئالاقىسى يوق ئىكەنلىكىنى ئېنىق كۆرسىتىپ بەرگەنلىكىنى ئاخىر ئېتىراپ قىلدى ھەمدە بۇرۇن ئېلان قىلغان خەۋەرلەرگە تۈزىتىش بېرىشكە ۋە مەملىكەتلىك قۇرۇلتاينىڭ ئېچىلىشىنى قوللاشقا ۋەدە بەردى. كېيىن، ئۇ پىتىر پىرۇستقا ئۆزىنىڭ سولغا مايىل پوزىتسىيەسىنى قىلچە يوشۇرۇپ ئولتۇرماستىن، ماندىلاننىڭ تالانتى ۋە ئۆزىگە قالىتىس ئىشىنىدىغان خاراكتېرىگە قايىل بولغانلىقىنى ئېيتىپ بەردى.

لېكىن، كوممۇنىزمىنىڭ تەسىرى غەرب دىپلوماتىيە ئەمەلدارلىرىنى يەنىلا ساراسىمىگە سېلىپ تۇرۇۋاتاتتى. «سەمىيلىك بىلەن ئېيتساق، بىز جەنۇبىي ئافرىقا كوممۇنىستىك پارتىيەسىنىڭ زادى نېمە ئىش قىلىۋاتقانلىقىنى بىلەلمەيلا قالدۇق» پىرۇست 1961 - يىلى 1 - ئايدا لوندونغا يازغان خېتىدە شۇنداق دېدى: «ھۆكۈمەت بىزنى يېتەرلىك ئۇچۇر بىلەن تەمىنلىمىدى.» كېيىن ئۇ يەنە جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتىنىڭ لۇتولغا ئوخشاش مۆتىدىللارنى قاماپ، يېڭى كوممۇنىزم رادىكالىزىمىنىڭ سۈيىقەست پائالىيەتلىرىگە كەڭچىلىك قىلغانلىقىنى ئەيىبلدى. ئۇ يەنە مۇنداق دېدى: «گەرچە ماندىپلا ئوكۇبىلەك يۈزدە يۈز كوممۇنىست بولمىسىمۇ، لېكىن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەھبەرلىرىنىڭ ئىچىدە ئۇنىڭ ئىقتىدارى ھەممىنى بېسىپ چۈشىدۇ. ئۇ ھازىر قولدا ئەمەلىي ھوقۇق تۇتۇپ تۇرۇۋاتقان بىردىنبىر شەخس.»

جەنۇبىي ئافرىقا 1961 - يىلى 3 - ئايدا ئەنگىلىيە فېدېراتسىيەسىدىن ئايرىلىپ چىقتى، مانا ئەمدىلىكتە ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتى بۇ ئىككى دۆلەت ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتنى يېڭىباشتىن ئويلىنىشقا باشلىغانىدى. جۇمھۇرىيەت قۇرۇشقا ئومۇم خەلق بېلەت تاشلاش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، ۋېرۋورد ئەنگىلىيە فېدېراتسىيەسىگە قوشۇلۇشنى قايتىدىن ئىلتىماس

قىلغانىدى. شۇڭا، ماكىملون يېڭىدىن ئەزا بولغان قارا تەنلىكلەر دۆلىتى ۋە كانادانى ۋېرۋوردنىڭ ئىلتىماسىنى تەستىقلاشقا قايىل قىلماقچى بولغانىدى. لېكىن، ۋېرۋورد پىرېتورىيەدە قارا تەنلىك يۇقىرى دەرىجىلىك مەخسۇس خادىملار مەھكىمىسى قۇرۇش تەكلىپ لايىھەسىنى قوبۇل قىلىشنى رەت قىلدى، شۇڭا ئۇ ئەڭ ئاخىردا ئىلتىماسىنى بىكار قىلدى. بۇ مەكىملونغا قاتتىق زەربە بولدى. «ئىنقىلاب شامىلى بىزنى ئۇچۇرتۇپ كەتتى» دەپ يازدى ئۇ لورد جون مۇدقا يازغان خېتىدە: «ئازاب - ئوقۇبەتكە دۇچار بولۇش ئېھتىمالى بولسىمۇ، تىنچلىق ئاخىر يېتىپ كېلىش ئالدىدا تۇرۇۋاتىدۇ.» لېكىن، لوندوندا تۇرۇۋاتقان ئولۇپەر تامبو جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەرنىڭ ئىلتىماسىنى قايتۇرۇۋېتىشنى بىر خىل غەلبە، دەپ قارايتتى. كېيىن، ئۇ جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئەنگىلىيە فېدېراتسىيەسىدىن ئەزەلدىن ئايرىلىپ باقمىغانلىقىنى جاكارلاشتا چىڭ تۇردى.

ماندىلا پۈتۈن ئۈمىدىنى ئەنگىلىيە فېدېراتسىيەسىنىڭ بېسىم چۈشۈرۈشىگە باغلىدى، چۈنكى فېدېراتسىيە ئىچىدە ئاسىيا ۋە ئافرىقىدىكى ئەزا دۆلەتلەر بار ئىدى. كانادانىڭ باش مىنىستىرى ۋە ئاممىنىڭ ئىرقچىلىققا بولغان قارشى تۇرۇش پوزىتسىيەسى ئۇنىڭغا چوڭقۇر ئىلھام بولدى. ئەنگىلىيە ئەلچىخانىسى جەنۇبىي ئافرىقا ئەنگىلىيە فېدېراتسىيەسىگە مەنسۇپ بولمىغانىكەن، ئۇنداقتا جەنۇبىي ئافرىقا ئىرقچى ھۆكۈمىتىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىشىمۇ بىزنىڭ ئىشىمىز ئەمەس، دېگەن ئويغا كېلىشكە باشلىدى. شۇ يىلى 6 - ئايدا ئەنگىلىيە باش ئەلچىسى لورد جون مۇد: «قارا تەنلىكلەرنىڭ ئۆز ئالدىغا دۆلەت قۇرۇۋېلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن ئەنگىلىيە ئەلچىخانىسى قارا تەنلىك سىياسىيونلار بىلەن ئۇچراشقاندا ئېھتىياتچان پوزىتسىيە تۇتۇشى كېرەك» دەپ تەكلىپ بەردى. ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتى يەنە ئاخبارات تارماقلىرىنىڭ كۈچىدىن پايدىلىنىپ، پىرېتورىيەدىكى ئاق تەنلىكلەر لاگېرىغا بىر ئاماللارنى قىلىپ سىڭىپ كىرىش

قارارىغا كەلدى.

ئۇ چاغدا ماندېلاننىڭ پۈتۈن زېھنى 5 - ئاينىڭ 31 - كۈنى باشلىنىدىغان ئۈچ كۈنلۈك بىرلەشمە ئىش توختىتىش ھەرىكىتىدە ئىدى. ئۇنىڭ ئىجرائىيە كومىتېتى ۋېرۋوردقا خەت يېزىپ، مەملىكەتلىك قۇرۇلتاينىڭ مۇھىملىقىنى شەرھىلدى. ۋېرۋورد كېيىن پارلامېنتقا: «مەن ماندېلا ئۆز قولى بىلەن ئىمزا قويغان بىر پارچە خەت تاپشۇرۇۋالدىم، خەت ناھايىتى ھاكاۋۇر تەرزەدە يېزىلپتۇ. مەن بۇ خەتكە تېخى جاۋاب يازمىدىم» دېدى. ماندېلا بىرلەشمە پارتىيەنىڭ رەھبىرى سېردى ۋىل گىرافقىمۇ خەت يازدى، گىراف ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى قوللاش ياكى چەكلەشكە بېلەت تاشلىمىغانىدى. ماندېلا گىرافقا: «جەنۇبىي ئافرىقىغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، سۆھبەتلىشىش ياكى ئۇرۇش ئېچىشنىڭ بىرسىنى تاللىماي بولمايدۇ» دەپ ئەسكەرتتى ۋە ئۇنىڭدىن: «ئالىيلرى، بىرلەشمە پارتىيە زادى قايسى تەرەپتە تۇرىدۇ؟ ... ئەگەر جەنۇبىي ئافرىقىغا سىياسىي جەھەتتىن يېتەكچىلىك قىلىدىغان ئەربابلار رەھبەرلىك رولىنى جارى قىلدۇرالمىسا، ئىشلارنىڭ يامان تەرەپكە قاراپ تەرەققىي قىلىشىدىن ساقلانغىلى بولمايدۇ» دەپ سورىدى. گىراف بۇ سوئالغا قۇلاق يوپۇرۇپ تۇرۇۋالدى. 30 يىلدىن كېيىن نەشر قىلىنغان ئەسلىمىسىدە ئۇ ماندېلا ھەققىدە بىر ئېغىز مۇگەپ قىلمىدى.

جۇمھۇرىيەت كۈنى يېتىپ كېلىشتىن بىر ئاي بۇرۇن ماندېلا دۇربانغا بېرىپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئىجرائىيە كومىتېتىنىڭ نازارەت ئاستىدىكى ھەيئەتلىرى ۋە ئىتتىپاقداشلىرى بىلەن قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى توغرىسىدىكى ئىشلار ھەققىدە ئورتاق مۇھاكىمە قىلدى. قىسمەن ۋەكىللەر «ئاممىنىڭ كەيپىياتى غەزەپلىك تۈس ئالغان، ھۆكۈمەت شەپقەتسىز ھالەتتە تۇرۇۋاتقان ھازىرقىدەك ئەھۋالدا بىرلىشىپ ئىش توختىتىشلا كۇپايە قىلمايدۇ» دېگەن قاراشتا قەتئىي چىڭ

تۇردى. ئۇلار ئومۇميۈزلۈك ئىش تاشلاش ھەرىكىتى تەشكىللەشنى تەشەببۇس قىلدى. جۇمھۇرىيەت كۈنى يېتىپ كەلگۈچە بولغان تەييارلىق باسقۇچى ئېنىقلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىنتىزامىنى سىنايدىغان مەزگىل ئىدى. لۇتۇلى «نيۇيورك ۋاقىت گېزىتى» گە نۆۋەتتە زوراۋانلىق ۋەقەلىرىنىڭ ناھايىتى ئاسانلا يۈز بېرىدىغانلىقىنى ئەسكەرتىپ مۇنداق دېدى: «ساقچىلارنىڭ ئىش بېجىرىش ئۇسۇلى كىشىلەرگە «ئۇلار خالىغان ۋاقىتتا ئاممىغا ئوق چىقىراالايدىكەن، دېگەن تۇيغۇنى بېرىپ قويدى» دېدى. پۈتۈن مەملىكەتنى ئايلىنىپ چىققان مەندېلا پائىفارىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ قۇتراتقۇلۇق قىلىشى بىلەن خەلقنىڭ دەۋرەپ كېتىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىچكى قىسمىدا «دۈشمەنلىرىمىز ئاپگاشكارا قورال كۈچىگە تايىنىۋاتسا، ھە دەپسلا غەيرىي زوراۋانلىقنى تەكىتلەپ تۇرۇۋېلىشنىڭ ئۆزى بىر سىياسىي خاتالىق» دېگەندەك قارشىلىق سادالىرىنىڭ ئاۋۇپ قالغانلىقىنى ئاڭلىدى.

لېكىن، مەندېلا يەنىلا زوراۋانلىق قىلماسلىقىنى تەشەببۇس قىلدى. جۇمھۇرىيەت كۈنىگە ئون كۈن قالغاندا، ئۇ يوھاننىسبۇرگتىكى «ھەپتىلىك تېز خەۋەرلەر گېزىتى» دە: «بەزى خەۋەرلەردە زوراۋانلىق ۋەقەلىرى پات ئارىدا يۈز بېرىدۇ ياكى ئۈچ كۈنلۈك بىرلەشمە ئىش توختىتىش پات ئارىدا ئۇزارتىلىدۇ، دېيىلىپتۇ. بىز بۇلارنى قەتئىي ئىنكار قىلىمىز» دېدى. ئۇ مۇشۇ تەشەببۇس بىلەن بەزى ئىنگىلىز تىللىق دۆلەتلەردىكى گېزىت - ژۇرنال مۇھەررىرىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى. بۇ مۇھەررىرلەر جەنۇبىي ئافرىقىدا ئاق تەنلىكلەر جۇمھۇرىيىتىنىڭ قۇرۇلۇشىغا جان - جەھلى بىلەن قارشى تۇردى. يوھاننىسبۇرگتا چىقىدىغان «يۇلتۇز گېزىتى» 5 - ئاينىڭ 12 - كۈنىدىكى سانىدا مەندېلانى بىر پارچە سۈرىتى بىلەن قوشۇپ تونۇشتۇردى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئەنگىلىيەنىڭ گېزىت -

ژۇرناللىرىدا كەڭ تونۇشتۇرۇلۇشقا باشلىدى. «مانچېستېر قوغدىغۇچىلار گېزىتى» 5 - ئاينىڭ 27 - كۈنىدىكى سانىدا ئۇنى: «ئۇ بىر ئادۋوكات، بارغان جايلىرى كۆپ ئەمەس، لېكىن ئوقۇغان كىتابلىرى بەك تولا» دەپ تەرىپلىدى.

شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ھۆكۈمەت دۆلەت مۇداپىئە ئارمىيەسىنىڭ تەشكىللىكىدە زور كۆلەملىك تۇتقۇن قىلىش ھەرىكىتىنى باشلىدى. ئىش تاشلاش ھەرىكىتى يۈز بەرگەن كۈنى كەچتە شەھەر - بازارلارنى تانكىلارنىڭ گۈرۈلىدىگەن ئاۋازى بىر ئالدى، تىك ئۇچار ئايروپىلانلار شەھەر ئاسمىنىدا پىرقىراپ ئۇچۇشقا باشلىدى، ئارمىيە ھەممە تۆت كوچا ئېغىزلىرىنى قامال قىلدى. ماندىپلا بۇنى جەنۇبىي ئافرىقا تارىخى ۋە تىنچلىق دەۋرىدىكى ئەڭ زور كۆلەملىك قوراللىق ھەربىي ھالەت دەپ قارايتتى. پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى ھۆكۈمەتكە ياردەملىشىپ، ئىش تاشلىغان ئىشچىلارنى خىزمەت ئورنىغا قايتىپ كېلىشكە چاقىرىق قىلدى. بۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىكىلەرنىڭ قاتتىق غەزەپىنى قوزغىدى. ئىنگىلىز تىلىدىكى بىر ئاخبارات ۋاسىتىسى بۇنىڭدىن قاتتىق جىددىيلەشتى. ئىش تاشلاش ھەرىكىتى يۈز بېرىشتىن ئىككى كۈن بۇرۇن «يۇلتۇز گېزىتى»: «كېلەر ھەپتىنىڭ بىرىنچى كۈنى چوقۇم تىنچ ئۆتىدۇ» دەپ خەۋەر بەرگەندى. ماندىپلا: «بۇ ئاخبارات ۋاسىتىسى ناھايىتى نومۇسسىزلىق قىلدى، ئۇلار ئالدىنلا ئىش تاشلاش ھەرىكىتىگە پايدىسىز خەۋەرنى تارقىتى، ئىش تاشلاش ھەرىكىتى يۈز بەرگەن تۇنجى كۈنىلا بۇ قېتىملىق ھەرىكەتنى كەينىگە سۈرۈشنى باشلىدى» دەپ قارىدى. «راندى كۈندىلىك پوچتا گېزىتى» مۇشۇ قېتىملىق پائالىيەت ئۈچۈن مەخسۇس ئالاھىدە ژۇرنال ئىشلەپ تارقىتى، ژۇرنالغا «خىزمەت نورمال، ھەممە ئىش ئوڭۇشلۇق قانات يېيىۋاتىدۇ» دەپ تېما قويۇلدى. ماندىپلا بۇ ئىش توغرىلىق پوچتا گېزىتى تەھرىر بۆلۈمىدىكى دوستى بېنجامىنغا تېلېفون قىلدى. بېنجامىن توختىماي ئەپسۇس سورىدى، ماندىپلا ئۇنىڭ

گېپىنى بۆلۈپ: «ھېچقىسى يوق، بىنجامىن. بىلىمەن، بۇ سىزنىڭ خاتالىقىڭىز ئەمەس» دېدى.

ماندىلا ۋە ئۇنىڭ مەخپىي ھەرىكەت كومىتېتى خىزمەتلىرىنى ھېلىھەم پەردە ئارقىسىدا قانات يايدۇرۇۋاتقان بولغاچقا، ئىش تاشلاش ئەھۋالىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈشكە ئامالسىز قالدى. شۇڭا، ئۇلار گېزىت - ژۇرناللاردىكى خەۋەرلەرنىڭ تېمىسىغا ئالاھىدە سەزگۈر بولۇپ كەتتى. ئىش تاشلاش بىر كۈن داۋاملاشقاندىن كېيىن، ئۇلار تولىمۇ گېچىنىشلىق ھالدا ئىش تاشلاش ھەرىكىتىنى توختىتىش ھەققىدە ئوقۇتۇرۇش تاپشۇرۇۋالدى. «بۇ قارارغا تاقابىل تۇرۇشقا چاسارەت بولمىسا بولمايتتى» دەپ يازىدۇ بوگىنىستان: «لېكىن، ئۇنىڭ سەلبىي تەسىرى ناھايىتى ئېغىر بولدى.»

ئەمەلىيەتتە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بۇ قېتىملىق ئىش تاشلاش ھەرىكىتى ھەمدە پويىز ۋە ئاپتوبۇسلارنى بىرلەشمە بايقۇت قىلىش ھەرىكىتىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك بولغان تەرىپىنى تونۇپ يېتەلمىدى. بۇ ھەرىكەتلەرنىڭ ئۈنۈمى ئۈچ يىلدىن كېيىنكى نىيا سوتى جەريانىدا ئاشكارا بولدى. سىياسىيون تام روگى: «بۇ قېتىملىق پائالىيەتكە قاتناشقان ئادەملەر سانىنىڭ كۆپلۈكى كىشىنى ھەيران قالدۇرىدۇ» دېگەندى. لېكىن، ئەينى چاغدا ۋېرۋورد ئىش تاشلاش ھەرىكىتىنى ئۆزلىرى توختىتىپ قويغانلىقىنى ئاشكارا بايان قىلغانىدى. غەلبە قازىنىش ماندىلاغا ئاخبارات ۋاسىتىلىرىنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنى تونۇتۇپ قويغانىدى. بۇ ساۋاقنى ئۇ مەڭگۈ ئېسىدىن چىقىرىۋېتەلمەيتتى.

ماندىلا ھالا بۈگۈنگە كەلگەندىلا ئاندىن تىنچ قارشىلىق كۆرسىتىش سىياسىتىنىڭ تۇيۇق يولغا ئايلىنىپ قالغانلىقىنى، كۈرەش قىلىش ئارقىلىقلا يېڭى بۆسۈشلەرنى قولغا كەلتۈرگىلى بولىدىغانلىقىغا ئىشەنگەندى. ئىش تاشلاش ھەرىكىتى باشلانغان كۈنى پرۇست مۇستەقىل تېلېۋىزىيە ئاخبارات مۇخبىرى بىريان ۋىدىرىكىنى ماندىلانى زىيارەت قىلىشقا ئورۇنلاشتۇردى. بۇ

ماندىلاننىڭ تېلېۋىزور زىيارىتىنى تۇنجى قېتىم قوبۇل قىلىشى، شۇنداقلا شۇنىڭدىن كېيىنكى 30 يىل ئىچىدىكى ئەڭ ئاخىرقى قېتىملىقى ئىدى. زىيارەت ۋىتفورتىسەن ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ پىروفېسسورى جۇلىيىس لىۋىننىڭ ئۆيىگە ئورۇنلاشتۇرۇلدى، ماندىلان جۇلىيىس لىۋىننىڭ ئۆيىنىڭ قىزىل خىشلىق تېمىنى ئارقا كۆرۈنۈش قىلىپ تۇرۇپ 20 مىنۇتلۇق زىيارەتنى قوبۇل قىلدى. ئەينى چاغدا كەيپىيات سەل جىددىي ئىدى، ماندىلاننىڭ ئېكرانغا تۇنجى قېتىم چىققان چاغدىكى ئوبرازىمۇ تازا كۆڭۈلدىكىدەك بولماي قالدى، ئۇنىڭ چىرايىدىن ئېيتقۇسىز ھارغىنلىق، بۇرۇقتۇرمىلىق، ئۈمىدسىزلىك چىقىپ تۇراتتى. زىيارەت ئەنگىلىيەدە ئانچە تەسىر قوزغىيالمىغان بولسىمۇ، لېكىن ماندىلاننىڭ گەپلىرى جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ كەلگۈسى ئۈچۈن بەكلا مۇھىم ئىدى. «ئەگەر ھۆكۈمەت قورال كۈچى ئىشلىتىپ بىزنىڭ كۈچ كۆرسىتىش ھەرىكىتىمىزگە بۇزغۇنچىلىق قىلىش نىيىتىدىن يانمايدىكەن» دېدى ئۇ: «ئۇ ھالدا تەدبىرلەر ئۈستىدە قايتىدىن ئويلىنىپ بېقىشىمىزغا توغرا كېلىدۇ. مېنىڭچە غەيرىي زوراۋانلىق سىياسىتىگە خاتىمە بېرىدىغان ۋاقىت كەلگەندەك تۇرىدۇ.»

شۇنىڭدىن كېيىنكى بىرقانچە كۈندە ماندىلان ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ باش باياناتچىسى سالاھىيىتى بىلەن پات - پات ئوتتۇرىغا چىقتى. لېكىن، ئاخبارات ۋاسىتىلىرى ئۇنىڭ قاتمال، جانسىز ئۇسلۇبىغا ئانچە قىزىقىپ كەتمىدى. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۇزاق مەزگىل ۋاسىتىچى بولغان لۇز پىرۇست يۇھاننىسبۇرگتا چىقىدىغان «ھەپتىلىك ۋاقىت گېزىتى» نىڭ مۇخبىرى ستانلى يۇيىنى ماندىلاننى زىيارەت قىلدۇرۇش ئۈچۈن ھىلبىروۋغا باشلاپ باردى، ئۇنىڭدىن باشقا يەنە «كۆزەتكۈچىلەر» گېزىتىدىكى پاترىك ئودورنوۋىن ۋە «پۇل مۇئامىلە گېزىتى» دىكى روبېرت ئوكشوت بىلەن مەرى بېنسوننىمۇ يېتۈۋىلگەن ماندىلاننى زىيارەت قىلىشقا تەكلىپ قىلدى. ئۇلار بىر تۇرالغۇدا

كۆرۈشتى. ئەينى چاغدا ماندېلا ئىش تاشلاش ھەرىكىتىنىڭ غايەت زور مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشكەنلىكىنى، ئەمما زوراۋانلىق ۋاسىتىسىنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك سانائەتلەشكەن دۆلەتكە نىسبەتەن بىردىنبىر رېئال ۋاسىتە ئىكەنلىكىنى جاكارلىدى، زوراۋانلىق سىياسىتىنىڭ ئوتتۇرا يول ئىكەنلىكىنى ئىنكار قىلىپ مۇنداق دېدى: «بىز جاھانگىرلىككە قەتئىي قارشى تۇرىمىز. مەن جاھانگىرلىككە ئۆچ !» لېكىن ئۇلار كەتكەندىن كېيىن، ماندېلا يەنە: «غەيرىي زوراۋانلىق ۋاسىتىسىگە خاتىمە بەرمىسەك بولمىدى» دېدى.

ئەمەلىيەتتە 1960 - يىلىدىن باشلاپ، ھۆكۈمەت يول خېتىگە قارشى تۇرۇش ھەرىكىتىنى شەپقەتسىزلەرچە باستۇرۇۋاتقان چاغدا، ماندېلا خىزمەتداشلىرى بىلەن غەيرىي زوراۋانلىق ۋاسىتىسىدىن ۋاز كېچىش ھەققىدە مەسلىھەتلىشىشكە باشلىغانىدى. لېكىن، ئۇ چاغدا دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتىنى سوتلاش تېخى ئاخىرلاشمىغان بولغاچقا، بارلىق جاۋابكارلار ئاممىۋى سورۇنلاردا غەيرىي زوراۋانلىق پىرىنسىپىنى يولغا قويىدىغانلىقىنى جاكارلاشقا مەجبۇر بولغانىدى. ئەمەلىيەتتە، ماندېلانى ئۆز ئىچىگە ئالغان نۇرغۇن كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ تاكتىكىسىنى ئۆزگەرتىمىسە بولمايدىغان يەرگە كېلىپ قالغانلىقىنى ھېس قىلىپ يېتىشكە باشلىغانىدى. غەيرىي زوراۋانلىق ۋاسىتىسىدىن ۋاز كېچىشتە ماندېلا سىسۇلۇ ۋە تامبودىنمۇ بەكرەك كەسكىن بولدى. لېكىن، ئاممىنىڭ جىددىي كەيپىياتى ماندېلانىڭكىدىنمۇ كۈچلۈكتەك قىلاتتى. ماندېلا خەلق رايىغا بېقىشنى تەشەببۇس قىلىدىغان بىر سىياسىيون بولۇش سۈپىتى بىلەن، ئاۋامنىڭ يۈرەك ساداسىغا قۇلاق سالمىسا بولمايتتى.

ئەينى چاغدا سىياسىي ساھەدە زوراۋانلىق ھەرىكىتى قوللىنىش ئومۇميۈزلۈك تەشەببۇس قىلىنىۋاتاتتى. ساداسى ئەڭ يۇقىرى بولغىنى يەنىلا تەلۋىلىك، چېكىدىن ئاشقان ۋاسىتىلەر

بولۇپ، 19 - ئەسىر رۇسىيەسىدىكى ھۆكۈمەتسىزلىرىنىڭ ھۇجۇم قىلىش ۋە يوشۇرۇن ئۆلتۈرۈش ھەرىكىتىگە ئوخشاپ قالاتتى. تامبونىڭ يۇرتى پىندوراندا «Intaba»^① دەپ ئاتالغان دېھقانلار ھەرىكىتى پارتىزانلىق ئۇرۇشى شەكلىدە پۈتكۈل رايونلارنى قاپلىدى. گوۋان مېبىكى ئورمانلىقتا بۇ ھەرىكەتنىڭ رەھبىرى بىلەن كۆرۈشتى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بۇنىڭدىن كېيىن شەھەر ۋە يېزا ئاممىسىنىڭ ھەممىسىنى سەپەرۋەرلىككە كەلتۈرۈش كېرەكلىكىنى تونۇپ يەتتى. پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى كېيىپتاۋنىدا پات ئارىدا تېررورلۇق تەشكىلات «Poqo»^② نى قۇرۇپ، ئاق تەنلىكلەرگە قارىتا ئۆچ ئېلىش، قەستلەپ ئۆلتۈرۈش ھەرىكىتىنى يولغا قويماقچىدى. كوممۇنىستىك پارتىيەمۇ ئۆزىنىڭ يېرىم ئارمىيە تۈسىنى ئالغان تەشكىلاتنى قۇرۇپ، مەخسۇس ئېلېكتىر سىمىنى ئۈزۈپ تاشلاشقا باشلىدى، ھەتتا كېيىپتاۋنىدىكى «بىرلەشمە ھەرىكەت» نىڭ ئەزالىرىمۇ ئۆزىنىڭ بۇزغۇنچىلىق قىلىش تەشكىلاتلىرىنى قۇرۇش تەييارلىقىغا كىرىشىپ كەتتى ھەمدە بۇ تەشكىلاتقا «پارتىزانلىق ئۇرۇشى كۈلۈبى» دەپ ئىسىم قويدى. كېيىن ئۇلارنىڭ نۆۋەتلىك ئالىكساندىر ئىسىملىك بىر ئەزاسى مۇنداق دەپ يازدى: «تەشكىلاتىمىزنىڭ ئارقا كۆرۈنۈشى ۋە مائىللىقىمىزنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، بىز ھەممىمىز زوراۋانلىق قىلماسلىق ۋاسىتىسىدىن ۋاز كېچىشكە تەييارلىق كۆرۈپ بولالمىغان ئەھۋال ئاستىدا قوراللىق كۈرەش قىلىش يولىغا قەدەم تاشلاشقا مەجبۇر بولدۇق.»

ماندېلا ۋە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ قوراللىق كۈرۈشى ھەمىشە يەڭگىلتەكلىك، تەجرىبىسىزلىك دەپ ئەيىبلەنەتتى. ھالبۇكى، ئۇلار سۈرئىتىنى تېزلىتىپ ئاممىنىڭ قەدىمگە يېتىشىۋالماسا بولمايدىغانلىقىنى، زوراۋانلىق

① Intaba — جەنۇبىي ئافرىقا تىلىدا «تاغ» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.
 ② Poqo — جەنۇبىي ئافرىقا تىلىدا «تەنھالىق» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ.

كۈرۈشنىڭ تەرەققىيات تىزگىنىنىڭ ئۆز كونتروللۇقىدىن چىقىپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلدى. «بىزنىڭ قوزغىلىش - قوزغالما سىلىقىمىزدىن قەتئىينەزەر، زوراۋانلىق كۈرۈشىدىن ساقلانغىلى بولمايتتى» دەپ يازىدۇ ماندىپلا: «ئەگەر ھازىر پۇرسەتنى غەنىيمەت بىلمىسەك، باشقىلارغا ئەگىشىپ مېڭىشقا مەجبۇر بولىمىز، ئومۇمىي ۋەزىيەتنى كونترول قىلىشقا ئامالسىز قالمىز.»

ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ۋە كوممۇنىستىك پارتىيە زوراۋانلىق كۈرۈشىگە ئائىت مەسىلىلەر ئۈستىدە كېڭىشىشكە باشلىدى. لېكىن، ئۇلار بۇ ئىشقا تېخى تەشكىللىك كىرىشمىگەن، رەسمىي يوسۇندا يىغىنمۇ ئاچمىغانىدى. «يېڭى يول ئېچىش ھەققىدە ئويلىنىۋاتقان چېڭگىزدا» دەيدۇ جوئى سىلوۋ: «ھەممە ئادەم ھەش - پەش دېگۈچە بىرلا ۋاقىتتا ھەممىنى ھېس قىلىپ يېتىدۇ. بۇنىڭغا بىر جەريان كېتىدۇ، ماندىپلا ئەنە شۇ جەرياندا مۇھىم رول ئوينايدۇ.» كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ تەييارلىقى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭكىدىنمۇ تولۇق ئىدى. چۈنكى، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەئىسى لۇتولى زوراۋانلىق ۋاسىتىسىنى قوللايتتى؛ ئۇنىڭ ئۈستىگە ھۆكۈمەتمۇ كوممۇنىزم بىلەن زوراۋانلىقنىڭ ئارىسىغا تەڭلىك بەلگىسى قويۇپ قويۇشقا كۆنۈپ قالغانىدى.

جۇمھۇرىيەت كۈنى ئۆتۈپ بىر ئايدىن كېيىن، ماندىپلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى خىزمەت كومىتېتىغا ئابىدە خاراكتېرلىك ئەھمىيەتكە ئىگە بىر تەكلىپنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ زوراۋانلىق ۋاسىتىسىنى توختىتىشنى ۋە ئۆزىنىڭ ھەربىي تەشكىلاتىنى قۇرۇشنى تەلەپ قىلدى. ئۇ سۆزىنىڭ قايىل قىلىش كۈچىنى ئاشۇرۇش ئۈچۈن: «يىرتقۇچ ھايۋاننىڭ ھۇجۇمغا قۇرۇق قول بىلەن قارشى تۇرۇپ بولماس» دېگەن ئافرىقا ماقالىسىنى مىسال كەلتۈردى. ئۇنىڭ ئويلىمىغان يېرىدىن چىققىنى، لۇتولى بىلەن

ناھايىتى يېقىن باردى - كەلدى قىلىشىپ يۈرىدىغان كوممۇنىست موزىس كوتانا ئونىڭ بۇ پىكرىگە قارشى چىقتى. كوتانانىڭ قارشىچە، زوراۋانلىق ۋاسىتىسىنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى مۇقەررەر ئىدى. ئۇ يەنە ئاممىنى ئاگاھلاندۇرۇپ: «زوراۋانلىق چوڭ قىرغىنچىلىقنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشىمۇ مۇمكىن» دېدى. سىسۇلۇ ماندىپلانىڭ پىكرىگە ئاستىرتىن قوشۇلغان بولسىمۇ، لېكىن نەق مەيداندا پىكىر بايان قىلمىدى، شۇ ئىشتىن كېيىن ئۇ ماندىپلانى كوتانا بىلەن مەخپىي سۆھبەتلىشىشكە ئورۇنلاشتۇردى. كوتانا ئاخىر قايىل بولۇپ، قوراللىق كۈرەش قىلىش پىكرىنى قوبۇل قىلدى.

ئەڭ ھالقىلىق سۆھبەت ناتالدا ئېلىپ بېرىلدى، جەمئىي ئىككى قېتىم يىغىن ئېچىلدى، يىغىنغا لۇتۇلى رىياسەتچىلىك قىلدى. ئىككىنچى قېتىملىق يىغىندا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىلەن ھىندىستانلىقلار، ئاق تەنلىكلەر ۋە باشقا رەڭلىك ئىرقلارنىڭ ئىتتىپاقلىق يىغىنى كېچىچە داۋاملاشتى. ماندىپلانىڭ ھەربىي تەشكىلات قۇرۇش پىلانىغا نۇرغۇن ھىندىستانلىقلار قارشى تۇردى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بەزى كىشىلەردە ھېلىھەم ماندىپلانىڭ دوستى گەندى سىنگىنىڭ تەسىرى بار ئىدى. گەندى: «غەيرىي زوراۋانلىق ھەرىكىتى بىزنى ئۈمىدسىزلەندۈرگىنى يوق، ئەكسىچە غەيرىي زوراۋانلىق ھەرىكىتىنى بىز ئۈمىدسىزلەندۈرۈپ قويدۇق» دەپ قارايتتى. موندى نىڭ ۋە يوسېف كاپارىيا قاتارلىق دوستلار ئۇنى ئاگاھلاندۇرۇپ: «زوراۋانلىق ئىستراتېگىيەسى تېخىمۇ مۇھىم، تېخىمۇ جىددىي ۋەزىپىلەرگە تەسىر كۆرسىتىدۇ» دېگەندى. ماندىپا كېيىن ئۆزلىرىنىڭ ئېغىر خاتالاشقانلىقىنى ئېتىراپ قىلدى. ئۇلار ھەر خىل سىياسىي تەشكىلاتلار ئىچىدىن زېھنى ئۆتكۈر، تەجرىبىلىك كىشىلەرنى يىغىپ، يېڭى تەشكىلىي ئىشلارغا مەسئۇل قىلدى - يۇ، ئادەتكە ئايلىنىپ كەتكەن، ھالقىلىق سىياسىي ۋەزىپىلەرگە سەل قارىغاندى.

نۇرغۇن ھىندىستانلىق ياشلار پاسسىپ قارشىلىق كۆرسىتىشكە ئىنكار قىلىش پوزىتسىيەسى تۇتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ماندېلا بىلەن سىسۇلۇ يەنە سىلوۋ بوئىنىستاننى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئاق تەنلىك كوممۇنىستلارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى. «ئۇلارنىڭ ئىشلارنى يۈرۈشتۈرۈش ئۇسۇلى ئىنتايىن سالماق ئىدى» دەيدۇ سىسۇلۇ: «ھېچقاچان ئاساسسىز ئىش قىلمايتتى، پارتىيە - گۇرۇھلارنىڭ كۈچىگە مېخانىك ھالدا تايىنىۋالمايتتى، ئۇلارنىڭ تايىنىدىغىنى خەلق ئاممىسى ئىدى.» شەك - شۈبھىسىزكى، سىياسىي پارتىيەلەر قورال كۈچى تەشكىللەش جەريانىدا ھەقىقەتەن قالتىس مۇھىم رول ئوينىغانىدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ ھەربىي تەشكىلاتلارنى كونترول قىلىش ئىقتىدارى بارغانسېرى كۈچەيمەكتە ئىدى. سىلوۋ: «1963 - يىلىدىن باشلاپ بۇ تەشكىلات ئۆزىنى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ پۈتۈن ھوقۇق بىلەن باشقۇرۇشىغا ئۆتكۈزۈپ بەردى. لېكىن، سىياسىي پارتىيەلەرنىڭ قاتنىشىش دەرىجىسى ناھايىتى تۆۋەن بولدى» دېدى.

ئەتىسى سەھەردە قۇرۇلتايدا بىردەك ماندېلا «مىللەت نەيزىسى» دېگەن نامدا يېڭى ھەربىي ئىشلار تەشكىلاتى قۇرۇشقا مەسئۇل بولىدۇ، دەپ قارالدى. ماندېلا ئۆز ئالدىغا ئەزا قوبۇل قىلىش ھوقۇقىغا ئېرىشتى، لېكىن مىللەت نەيزىسى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ قانۇنلۇق ئورنىغا خىرىس ئېلىپ كەلمەسلىكى ئۈچۈن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ سىرتىدا مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشى كېرەك ئىدى (لېكىن 18 ئايدىن كېيىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ قۇتراتقۇچىسى روبرت رىسا مىللەت نەيزىسى بىلەن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ مۇناسىۋىتىنى ئاشكارا ئېلان قىلدى). جەنۇبىي ئافرىقا كۈرەشنىڭ يېڭى باسقۇچتىكى تارىخىي خاراكتېرلىك سۈبھىسىنى كۈتۈۋالدى.

لۇتۇلىنىڭ قەلبى ئۆتكۈر زىددىيەت بىلەن تولغانىدى. ئۇ زوراۋانلىق كۈرىشىدىن قاتتىق تەشۋىشلىنىپ قالغانىدى. لېكىن، ئۇمۇ تىنچلىقپەرۋەرلەردىن ئەمەس ئىدى. ماندىلا ئۇنىڭ ناتالىدىكى يىغىنىدا «بەزىلەرنىڭ مېنى تىنچلىقپەرۋەر دېيىشىگە پەرۋايم پەلەك، ھامىنى بىر كۈنى ئۇلار ئۆزىنىڭ نەقەدەر خاتالاشقانلىقىنى بىلىپ قالدۇ» دېگەن گېپىنى مەڭگۈ ئۇنتۇيالمايتتى ئۇ ئەزەلدىن ماندىلا قاتارلىقلارنىڭ قارارىغا قوشۇلغىنىنى بىلدۈرمەيتتى، ھەم ئەزەلدىن ئۇلارغا زەربىمۇ بەرمەيتتى. سىلوۋ كېيىن مۇنداق دەيدۇ: «لۇتۇلى ئىزچىل زوراۋانلىق ۋاسىتىسى قوللىنىشتا چىڭ تۇرۇپ كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئەزەلدىن يېڭى كۈرەش ۋاسىتىسىنى قوللىنىشقا قارشى تۇراتتى ياكى ئۇنى ئەيىبلەيتتى. ئۇ زوراۋانلىق ۋاسىتىسى قوللىنىشنى پەقەت ھۆكۈمەتكىلا خاس دەپ قارايتتى، ئەمما ئەزەلدىن مىللەت نەيزىسىنىڭ بەرپاچىسىنى تەنقىدلەپ باقمىغانىدى.»

مىللەت نەيزىسىنىڭ باش قوماندانلىقىغا تەيىنلەنگەن ماندىلا بۇ چاغدا پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن قوراللىق كۈرەشكە كىرىشىپ كەتكەنىدى. ئۇ بىر كېچىدىلا جەڭچىگە ئايلاندى. بۇ، ئۇنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىلەن چەك - چېگرانى ئۈزۈل - كېسىل ئاجراتقانلىقىنىڭ بەلگىسى ئىدى. سىلوۋ مۇنداق دەيدۇ: «ماندىلا سەرگەردانلىق تۇرمۇشىنى باشلىدى ھەمدە رەسمىي يوسۇندا كەسپىي ئىنقىلابچىغا ئايلاندى. بۇ - بىزنىڭ تارىخىمىزدىكى ئاساسلىق بۆلگۈچ ئىدى.» ماندىلانىڭ قوراللىق زوراۋانلىق ۋاسىتىسىگە مايىل بولۇشى يەر ئاستى خىزمىتىنىڭ يېڭى يوللىرىنى ئېچىپ بەردى ھەمدە تىنچلىقپەرۋەرلەر ۋە قانۇنپەرۋەرلەر بىلەن چەك - چېگرانى پۈتۈنلەي ئاجراتتى.

«بىز ھۆكۈمەتكە پۈت دەسسەيدىغان ئورۇن قالدۇرمايمىز» دەيدۇ ماندىلا 6 - ئاينىڭ 26 - كۈنىدىكى بىر پارچە ئاخبارات ئۇقتۇرۇشىدا. بۇ دەل كېيىنكى «ئەركىنلىك كۈنى» ئىدى. ئۇ،

بۇ نىشاننى قانداق ئەمەلگە ئاشۇرۇش ھەققىدە چۈشەنچە بەرمىدى، ئەمما «ۋەتەنگە ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان ئىرقىي بۆلگۈنچىلەرنى خەلق غوجايىنلىقىدىكى، خەلق باشقۇرۇشىدىكى، خەلق بەھرىمەنلىكىدىكى ھۆكۈمەتكە ئورۇن بوشاققۇزۇشتا يەنە باشقا ۋاسىتىلەرنىڭمۇ بارلىقىنى كۆرسىتىپ ئۆتتى.» ھۆكۈمەت مەندىلاغا قارىتىلغان تۇتۇش بۇيرۇقى چىقاردى، لېكىن ئۇ تەسلىم بولمايتتى، چۈنكى، ھازىرقىدەك باسقۇچتا «ئۆز ئايىغى بىلەن تورغا چۈشۈپ بېرىش، ئورۇنسىز قۇربانلىق بېرىش — گۆدەكلىك، خاتالىقتىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى.» بۇرۇنقى ۋاقىتلار بولغان بولسا، ئۇ بىر كۈنلۈك ئالدىراش خىزمىتىنى تۈگەتكەندىن كېيىن ئائىلىسىدىكىلەر بىلەن بىللە كەچلىك تاماق يېيىشكە تەشنا بولاتتى، مانا ئەمدىلىكتە ئۇ ساقچىغا تۇتۇق بەرمەي ئۆيىگە — بۇ يەردە مۆكۈنۈپ يۈرۈشكە مەجبۇر ئىدى.

دەسلەپكى بىرقانچە ھەپتىدە ئۇ يوهاننېسبۇرگتىكى بىرنەچچە ھىندىستانلىقنىڭ ئۆيىدە يوشۇرۇنۇپ يۈردى، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئىجرائىيە كومىتېتى ئاچقان مەخپىي يىغىنىدا ئاندىن ئۆزىنى كۆرسەتتى. يىغىن ئېچىشقا ماس كېلىدىغان بىخەتەر جاي ئىزدەشكە مەخسۇس گۇرۇپپا مەسئۇل بولدى، كاترادا شۇ گۇرۇپپىنىڭ بىر ئەزاسى ئىدى. ئۇ ھىندىستانلىقلارنىڭ تۇرالغۇسىدىن پايدىلانسا بولىدىغانلىقىنى بايقىدى. گۇرۇپپا ئەزالىرىنىڭ ئارىسىدا يەنە «يېڭى دەۋر» گېزىتىنىڭ ۋولفىل كودىس ئىسمىلىك بىر ئاق تەنلىك مۇخبىرىمۇ بار ئىدى.

ئۇلارنىڭ ئەھۋالى ئىنتايىن خەتەرلىك ئىدى. بىر كۈنى كەچتە كودىس ئۆز ئۆيىنىڭ ئەتراپىدا ئادەم تۇرمايدىغان بىر تۇرالغۇنىڭ بارلىقىنى بايقاپ قالدى. ئىجرائىيە كومىتېتىنىڭ مەندىلانى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئون نەپەر ئەزاسى مۇشۇ يەرگە يىغىلىپ يىغىن ئاچتى. مەندىلا بۇرۇنقىدەكلا شوپۇر سىياقىدا ياسىنىۋالغانىدى. لېكىن، سىسۇلۇ يېتىپ كەلگەن چاغدا كودىس

كارىدوردا ئىككى بوۋاينىڭ ئۆزىگە تىكىلىپ قاراپ تۇرغانلىقىنى سېزىپ قالدى، ئۇلارنىڭ بىر - بىرىگە: «دەرھال بېرىپ تېلېفون قىلايلى» دېيىشكىنىنى ئاڭلاپ قالدى. كودىس يىغىنغا قاتناشقىلى كەلگەنلەرنى دەرھال تارقاقلاشتۇرۇۋەتتى، لېكىن ماندېلانى قەيەرگە يوشۇرۇشنى بىلمەيلا قالدى. شۇنىڭ بىلەن كودىس ماندېلغا ئۆزىنىڭ ئۆيىگە بېرىپ يوشۇرۇنۇپ تۇرۇش تەكلىپىنى بەردى. «ساقچىلار بىر قارا تەنلىكنىڭ ئاق تەنلىكنىڭ ئۆيىگە مۆكۈنۈۋېلىشىنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمەيدۇ» دېدى كودىس: «ئۇنداق قىلمىسىڭىز ئاسانلا كۆزگە چېلىقىپ قالسىز.» شۇنىڭ بىلەن، ماندېلا كودىسنىڭ ئۆيىدە ئىككى ئاي يوشۇرۇنۇپ تۇردى.

ماندېلانىڭ ئىشىكتىن چىقىشى ناھايىتى خەتەرلىك بولۇپ قالغانىدى، شۇڭا ئۇ دەسلىپىدە كودىسنىڭ كىتاب ئىشكاپىغا تىزىقلىق بارلىق كىتابلارنى ناھايىتى ئىخلاس بىلەن ئوقۇپ چىقتى. كودىس ماندېلغا: «شېكېسپېر ئەدەبىياتقا ئاشق بولغاندەك، كىلاۋۇزۇتۇمۇ ئۇرۇشقا مەپتۇن بولۇپ قاپتىكەن» دېدى. شۇنىڭ بىلەن ماندېلا كىلاۋۇزۇتنىڭ مەشھۇر ئەسىرى «ئۇرۇش نەزەرىيەسى» نى ئوقۇپ چىقتى. «زېھنىنى بۇ دەرىجىدە بىر يەرگە يىغالايدىغان ئۇنىڭدەك ئادەمنى ئەزەلدىن كۆرۈپ باقماپتىكەنمەن» دەيدۇ كودىس: «ئۇ گويا قانۇنىي جەھەتتىن تەكشۈرۈلۈشكە دۇچ كەلگەندەك، پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن بېرىلىپ شەرھ يازاتتى، خاتىرە قالدۇراتتى.» ماندېلا نۇرغۇن ساھەلەرگە چېتىلىدىغان كىتابلارنى ئوقۇپ چىقتى، لېكىن ئۇ ئەركىنلىك ئۇرۇشى ھەققىدە يېزىلغان كىتابلارغا ھەممىدىن بەكرەك قىزىقاتتى. شۇڭا، جۇڭگودىكى ماۋ زېدۇڭ بىلەن ئېدىگار سىنو، ئىسرائىلىيەلىك مىناخىم بېگىن، فىلىپپىنلىق لۇيىس تارۇس، دانىس رىچ قاتارلىقلار ھەققىدە يېزىلغان كىتابلارنى ئوقۇپ چىقتى. ئۇ كىتابلارنى ناھايىتى تەپسىلىي، ئەستايىدىل ئوقۇيتتى.

ئۇ چاغلاردا دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى ئىنقىلاب ھەرىكەتلىرىدىن ئۆزۈلمەي غەلبە خەۋىرى كېلىپ تۇرۇۋاتاتتى: جۇڭگودىن ماۋ زېدۇڭ، ئالجرىيەدىن بىن بەلا، كۇبادىن كاستىرو قاتارلىقلارنىڭ غەلبە خەۋەرلىرىنىڭ ئايىغى ئۆزۈلمەيۋاتاتتى. ماندىلا پۈتكۈل ئافرىقىدىكى — ئېفىيوپىيە، كېنىيە، كامرون، بولۇپمۇ ئالجرىيەدىكى قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكەتلىرىنى تەتقىق قىلدى. چۈنكى، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئالجرىيەدىكى ئىنقىلابنىڭ ئۆزلىرىنىڭ تەشكىلاتى قوزغىغان كۈرەش بىلەن ئىنتايىن ئوخشىشىپ كېتىدىغانلىقىنى ھېس قىلغانىدى. ھالبۇكى، ئۇنىڭغا ۋە ئۇنىڭ خىزمەتداشلىرىغا ئەڭ ئىلھام بولغىنى يەنىلا كۇبادىكى ئىنقىلاب ئىدى. كۇبا ئىنقىلابىنىڭ ئەندىزىسى ناھايىتى خەتەرلىك ئىدى. لېكىن، كاستىرو ۋە چې گېۋارا ھەققىدىكى ھېكايىلەر ئۇلارنىڭ غەيرىتىنى ئۇرغۇتاتتى. ماندىلا كۇبا كوممۇنىستىك پارتىيەسىنىڭ سېكرېتارى بارراكس لۇكايېچقا ناھايىتى قىزىقاتتى. كۇبا كوممۇنىستىك پارتىيەسىدىكىلەرنىڭ دېيىشىچە، ئىنقىلاب دەۋرىنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى تونۇپ يەتكىنى ئۇلارنىڭ سىياسىي پارتىيەسى ئەمەس، بەلكى كاستىرونىڭ ئۆزى ئىدى. بارراكس ئۆزىنىڭ ماندىلاغا بولغان قايىللىق ھېسسىياتىنىڭ مەڭگۈ ئۆزگەرمەيدىغانلىقىنى ئېيتقانىدى.

ماندىلا كودىسىنىڭ ئۆيىدىكى غەربىيەنە تۇرمۇشقا كۆنەلمەيۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى. «تۇرمۇشۇمنىڭ تۇرۇپلا ناھايىتى مەخپىي تۇس ئالغانلىقىنى ھېس قىلدىم» دەيدۇ ئۇ تۇرمىدىكى ۋاقتىدا: «ئۆيۈمدىكىلەرنى، بۇرۇن دائىم چېنىقىش ئۆيىگە بېرىپ ھاردۇق چىقىرىدىغان كۈنلىرىمنى بەكلا سېغىنغانىدىم. ھازىرقىدەك تۇرمۇش ئەندىزىسىنى ساقلاش ئۈچۈن نۇرغۇن قائىدىلەرگە رىئايە قىلىشىم كېرەك ئىدى.» ئۇ ھەممىدىن بەك ۋىنىنى سېغىنغانىدى. ماندىلانىڭ ھەر قېتىم

ئايالى ۋىنىنى ۋە بالىلىرىنى تىلغا ئالغان چېغدا ھەربىيلەرگە خاس سالاپتىنىڭ غايىب بولۇپ، كۆزلىرىدە ياش لىغىرلاپ قالىدىغانلىقىنى كودىسىمۇ بايقىغانىدى. كودىس ۋىنىنىغا ئۆيىگە كېلىپ مەندېلا بىلەن كۆرۈشۈۋېلىشى ئۈچۈن بىرقانچە قېتىم پۇرسەت يارىتىپ بەردى. بۇ ئىش بەكلا تەسكە توختىدى. چۈنكى، ۋىنىنىنىڭ سوۋىتودىكى تۇرالغۇسىنىڭ نازارەت ئاستىدا تۇرۇۋاتقىنىغا ناھايىتى ئۇزاق بولغانىدى. بەزىدە ۋىنىنى مەندېلا بىلەن باشقا بىخەتەر جايلاردا كۆرۈشەتتى. ئۇلار ئۈچۈن خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىشنى خالايدىغان دوست - يارانلىرى ھامان تېپىلىپ تۇراتتى. لېكىن، ئۇلار دوستلىرىنىڭ خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىشىغا ئەزەلدىن قوشۇلمايتتى. بىر قېتىم ئۇلار پاك شەھىرىدىكى بىر ئېغىزلىق ئۆيدە كۆرۈشتى. ئۆينىڭ ئىگىسى بىر ئاق تەنلىك مۇھەررىر ئىدى، ئۇ كىشىلەرگە تولىمۇ قىزغىن مۇئامىلە قىلاتتى، لېكىن سەل قورقۇنچاق ئىدى. ئۇ تولىمۇ ئالاقىزەدلىك بىلەن ئۆيىگە كىرىپ كەلگەندە، كودىس ئۇنىڭ پەتنۇس كۆتۈرۈۋالغان قولىنىڭ تىترەۋاتقانلىقىنى بايقىدى، پەتنۇستىكى ئەينەك ئىستاكەن تىترەشتىن تىرىڭلاپ ئاۋاز چىقىراتتى. شۇنىڭ بىلەن كودىس مەندېلاغا ئەھۋالدا ئۆزگىرىش بولغانلىقىنى ئېيتىپ، ئۇنى دەرھال ئېلىپ كەتتى.

ھەرقايسى چوڭ ئاخبارات ۋاسىتىلىرى مەندېلانىڭ غايىب بولغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەرلەرنى بەس - بەستە ئېلان قىلىشقا باشلىدى ۋە ئۇنى «قارا دېڭىز يۈسۈنى» دەپ ئاتىدى. بۇنىڭ بىلەن، كودىس مەندېلانىڭ بىخەتەرلىكىدىن بارغانسېرى ئەنسىرەشكە باشلىدى. ئۇ: «ساقچى ئىدارىلىرىنىڭ ھەممىسىدە قارا دېڭىز يۈسۈنىنىڭ سۈرىتى بار ئىكەن»، «تۇتۇلۇپ قېلىشتىن قورقمامسىز» دەپ مەندېلانى ئاگاھلاندۇردى. «پۈتۈن زېھنىمنى خىزمەتكە قارىتىۋاتىمەن، بۇلارنى ئويلاشقا چولام تەگمەيدۇ» دەپ جاۋاب بەردى مەندېلا. لېكىن، كودىس بىخەتەرلىكىنى ئويلىشىپ، مەندېلانى يەنىلا يۇنانىسبۇرگ شەھىرىنىڭ سىرتىدىكى نوۋۇد

رايونغا ئاپىرىپ، بىر دوختۇر دوستىنىڭ ئۆيىگە ئورۇنلاشتۇرۇپ قويدى. شۇنداق قىلىپ، مەندىلا بۇ ئۆيىنىڭ باغۋىنى سىياقتا ياسىنىپ، چاكارلارنىڭ ئۆيىدە يېتىپ - قوپتى.

مەندىلا بىر تۈركۈم مۇتەخەسسسلەرنى قوبۇل قىلىپ، مىللەت نەيزىسى تەشكىلاتىنىڭ بۇزغۇنچىلىق پائالىيەتلىرىگە مەسئۇل قىلغانىدى، كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭمۇ ئۆز ئالدىغا مۇتەخەسسسلەر گۇرۇپپىسى بار ئىدى. لېكىن، تولىمۇ روشەن بولغىنى، بۇ ئىككى گۇرۇپپا بىر - بىرىنىڭ ياردىمىگە موھتاج ئىدى، شۇڭا ئۇلار قوشۇۋېتىلدى. مەندىلا مىللەت نەيزىسى تەشكىلاتىنى ئافرىقىلىقلار قۇرغان دېگەن پىكىردە چىڭ تۇراتتى. لېكىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئۈنى ئېھتىياجلىق بىلىم ۋە تاختىكىلار بىلەن تەمىنلەشكە ئامالسىز ئىدى. ئۇ جەنۇبىي لۇيىسىنى قوبۇل قىلىپ، ئۇنى ئالىي قوماندانلىق ئورنىدا ۋەزىپىگە تەيىنلىدى. مەندىلا سىلوۋغا ئىزچىل ھۆرمەت بىلدۈرۈپ كەلگەنىدى. ئۇ: «سىلوۋنىڭ سۆز لۇغىتىدە تەسلىم بولۇش، دېگەن سۆز يوق. ئۇ جاسارەت بىلەن ئالغا ئىلگىرىلەشتىن باشقىنى ئۇقمايدۇ» دېگەنىدى. سىلوۋمۇ مەندىلاغا قايىللىقنى بىلدۈرۈپ: «بىزنىڭ ئۇنىڭغا بولغان قايىللىقىمىز كۈنسېرى چوڭقۇرلىماقتا. مەندىلا ئەزەلدىن ئۆزىنى ھەم چوڭ تۇنمايدۇ، ھەم پەس كۆرمەيدۇ» دېگەنىدى.

سىلوۋ كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى بىر تۈركۈم مۇتەخەسسسلەرنى باشلاپ كەلدى. ئۇنىڭ ئىچىدە چىڭ خوكسىن بىلەن ۋولفىل كودىسىمۇ بار ئىدى. ئۇلار ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدە شىمالىي ئافرىقىدا خىزمەت قىلغان بولغاچقا، پارتلىتىش بىلىملىرىگە پىششىق ئىدى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ئاسپىن گودرىكىمۇ بار ئىدى. 40 - يىللاردا ئۇ پەلەستىندە ئەنگىلىيەگە قارشى ئۇرۇشقا قاتناشقانىدى. لېكىن، ئەمەلىيەت شۇنى ئىسپاتلىدىكى، ئۇلارنىڭ بىلىمى ئىشتىن سىرت ئۆگىنىۋالغان بىلىملەر ئىدى. «بىز شۇنچە جىق ئادەم تۇرۇپ،

قوللىمىزدا بىر تالمۇ قورال يوق» سىلوۋ كېيىن شۇنداق دەپ يازدۇ: «بىزنىڭ ئۇرۇشنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىگە بولغان ئىستراتېگىيەلىك بىلىمىمىز تولىمۇ كەمچىل ئىدى.»

1961 - يىلى 10 - ئايدا ماندىلا رېۋونىيەدىكى گۈلسامساق دېھقانچىلىق مەيدانىدىن يوشۇرۇنۇشقا يېڭى جاي تاپتى، ئۇ يەرنىڭ مۇھىتى يېرىم سەھراچە ئىدى، كۆكتاتلىقنىڭ تۆت ئەتراپىدا بىرنەچچە ئېغىز بىر قەۋەتلىك ئۆيلەر قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى. ماندىلا دەل مۇشۇ جايدىن بىر ئېغىز مەخپىي ئۆي تاپتى. بۇ دېھقانچىلىق مەيدانىنى كوممۇنىستىك پارتىيە مەخپىي سېتىۋالغانىدى، ئۇلار گودرىكنى دېھقانچىلىق مەيدانى غوجايىنىنىڭ سىياقىدا ياساندۇردى، گودرىكنىڭ ئائىلىسىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئۇ يەرگە كۆچۈپ باردى. ماندىلانىڭ دوستى مايكول ھامور ئۇنى ماشىنىسىدا ئاپىرىپ قويغاندا ئۇ، ئۇ يەرنى تولىمۇ بىخەتەر ھېس قىلدى. كېيىن ئۇ سوتقا چىققاندا مۇنداق دېگەنىدى: «ئۇ - سەرگەردانلارنىڭ كۆڭلىدىكىدەك ماكانى ئىدى. بۇنىڭدىن بۇرۇن كۈندۈزلىرى ئۆيىدىن تالاغا چىقالمايتتىم، پەقەت كەچ كىرىپ قاراڭغۇ چۈشكەندىلا ئاندىن خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىپ تالاغا چىقاتتىم. لېكىن، گۈلسامساق دېھقانچىلىق مەيدانىدىكى تۇرمۇشۇم تامامەن باشقىچە بولدى، خىزمەت ئۈنۈمىمۇ ناھايىتى يۇقىرى كۆتۈرۈلدى.» كېيىن ئۇ تۈرمىدىكى ۋاقتىدا مۇنداق يازدۇ: «گۈلسامساق دېھقانچىلىق مەيدانىدىكى تۇرمۇش ناھايىتى كۆڭۈللۈك ئىدى، چۈنكى ئۇ جاي ماڭا ھاياتىمدىكى ئەڭ كۆڭۈللۈك يىللارنى، بالىلىق دەۋرىمنى ئەسلىتەتتى.» ئۇ يەردە رەسمىي تۇرىدىغىنى پەقەت ماندىلا بىلەن گودرىك ئائىلىسى بولسىمۇ، لېكىن گۈلسامساق دېھقانچىلىق مەيدانى كوممۇنىستىلار بىلەن ماندىلانىڭ پاناھگاھى ئىدى. ماندىلا ئىسمىنى داۋىد موساماي دەپ ئۆزگەرتىپ، تېشى تەرەپتىكى بىر ئېغىزلىق كىچىك ئۆيدە تۇردى. كېيىن ئۇ سوتتا: «بۇ

دېھقانچىلىق مەيدانى مىللەت نەيزىسى ياكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ باش ئىشتابى ئەمەس ئىدى. لېكىن، بۇ يەرگە دائىم كېلىپ تۇرىدىغان بۇئىنىستان بۇ يەرنىڭ ناھايىتى تېزلا مىللەت نەيزىسىنىڭ يېرىم مەڭگۈلۈك قوماندانلىق ئىشتابىغا ئايلىنىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەيتتى» دېگەندى.

ماندىلا دائىم كېچىلىرى باشقىچە سىياقتا ياسىنىپ سىرتقا چىقىپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەھبەرلىرى ۋە باشقا كىشىلەر بىلەن كۆرۈشەتتى. بەزىدە ئۇ تېخنىك ئىشچى سىياقتا ياسىنىۋالاتتى، بەزىدە كېچىلىك كۆزەتچى سىياقتا ياسىنىۋالاتتى. بىر قېتىم ھەتتا دەپنە مۇراسىمىغا رىياسەتچىلىك قىلىدىغان پوپ سىياقىدىمۇ ياسىنىۋالغانىدى. ئۇ دراماتىك تۈس ئالغان بۇنداق تۇيغۇدىن بەكمۇ ھۇزۇرلىناتتى. 10 - ئايدا بىز نەچچە ھىندىستانلىق فورتىسبۇرگتىكى بىر ئۆيدە ئۇچرىشىپ قالدى، گادىس شىركىتىنىڭ قاسماقلىشىپ كەتكەن خىزمەت فورمىسىنى كىيىۋالغان بىر كىشى ئۆيگە كىرىپ كەلدى. ئۇ: «يولداشلار، قېنى ئولتۇرۇڭلار» دېگەندىلا ئاندىن كۆپچىلىك ئۇنىڭ ماندىلا ئىكەنلىكىنى ھەيرانلىق ئىلگىدە بايقىدى. ماندىلانىڭ بۇ «تامامەن يېڭىچە ئوبرازى»نى كاترادا قاتارلىقلار لايىھەلەپ چىققانىدى. ئۇلار ماندىلانى ئەمدى ھېلىقىدەك مودا كىيىملەرنى كىيىپ يۈرمەسلىكىگە تەستە كۆندۈرگەنىدى. لېكىن، ماندىلا بىرلا نۇقتىدا مۇرەسسەگە كەلمىدى: ئۇ ساقلىنى ئېلىۋېتىشكە قوشۇلمىدى، چۈنكى بۇ ساقلى ئۇنىڭ ئىنقىلاب قىلىش ئۇسلۇبىنىڭ بىر قىسمى ئىدى.

نۇرغۇن دوستلىرى ماندىلانىڭ سەزگۈرلۈكىنىڭ تۆۋەنلىكىدىن ئەندىشە قىلاتتى. «ئەينى چاغدا ئۇنىڭ مەملىكەت بويىچە بىرىنچى نومۇرلۇق تۇتۇش بۇيرۇقى چىقىرىلغان جىنايەتچى بولۇشى ناھايىتى ئىدى، ئۇ ئۇچرايدىغان خېيىم - خەتەرنىمۇ بەك چوڭ دەپ كەتكىلى بولمايتتى» دېگەندى بۇئىنىستان: «لېكىن، ئۇ ئەنە شۇنداق ئۇسلۇبتىكى ئادەم ئىدى،

نەدە خېيىم - خەتەر بولسا شۇ يەرگە ئۆزىنى ئۇراتتى. ئۆزىمۇ تولۇق تەييارلىق كۆرۈپ بولالمىغان خېيىم - خەتەرگە باشقىلارنىڭ ئۆزىنى ئېتىشىغا ھەرگىز يول قويمايتتى. «بۇ ئىنسىستان ماندىلاننىڭ يوشۇرۇنغان جايىنى بىلىدىغان شوپۇر ۋە زىيارەتچىلەرنىڭ بارغانسېرى كۆپىيىپ كېتىۋاتقانلىقىدىن ئەندىشە قىلاتتى، كوممۇنىستىك پارتىيە بىلەن ماندىلاننىڭ بىخەتەرلىك خىزمەتلىرىگە ئايرىم مەسئۇل بولۇشىدىنمۇ ئەنسىرەيتتى: «بىز بەك گالۋاڭلىق قىپتۇق، خېيىم - خەتەرنى ۋاقتىدا بايقىيالماپتۇق.»

ۋىنى گۈلسامساق دېھقانچىلىق مەيدانىغا ماندىلانى نەچچە قېتىم كۆرگىلى باردى، كەينىدىن ئۇلارنىڭ ھىندىستانلىق دوستى پاۋلو بىلەن ئادلىد يوسېفىنمۇ يوقلاپ باردى. «ئۇ ھەر كەلگەندە ماشىنىسى لاي - پاتقاققا مىلىنىپ كەتكەنلىكىنى بايقايمىز، بىر قاراپلا ئۇنىڭ سەھرادىن ھەيدەپ كېلىنگەنلىكىنى بىلىمىز» دەيدۇ پاۋلو: «بىزنىڭ ئۆيىمىز ئىزچىل نازارەت ئاستىدا تۇرىدۇ. بىزمۇ بەكلا ئېھتىيات قىلمايۋاتاتتۇق. لېكىن، ئۇ چاغدا يەر ئاستى خىزمەتلىرى ئەمدىلا باشلانغاندى، ئازدۇر - كۆپتۇر يېتەرسىزلىكلەر بار ئىدى.»

يەر ئاستى خىزمىتى بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلار ئۇزاق مەزگىل جىددىيلىك ئىچىدە ياشايتتى. «بىز يەر ئاستى خىزمەتلىرىنىڭ ھېچنېمىگە دال بولالمايدىغانلىقىغا ئىشىنىتتۇق» دەيدۇ دەننىس گولدىبېرگ: «لېكىن، غايەت زور بېسىمغا دۇچ كەلگەندىمۇ، ئۇلارنىڭ ئاڭسىزلاشقا سادىر قىلغان خاتالىقى تۈپەيلى يەر ئاستى خىزمىتىنى داۋاملاشتۇرۇشقا ئامال بولمىدى...» گولدىبېرگ ماندىلاننىڭ «قارا دېڭىز يۈسۈنى» باسقۇچىنى زادىلا تۇراقلىق ئەمەس دەپ، قارايتتى: «رەھبەر غايىپەرەس، نۇقسانى تولا كىشى بولسا، سىز تەۋەككۈل قىلىدىغان خېيىم - خەتەر شۇنچە كۆپ بولاتتى. چۈنكى، سىز تەشۋىقات ئوبرازىڭىزنى ساقلىمىسىڭىز بولمايتتى، سىز يەر ئاستى خىزمەتچىسىگە ئايلانغان ۋاقتىڭىزدا.»

پىنھان جايلارغا يوشۇرۇنۇپ يۈرۈشكە مەجبۇر بولاتتىڭىز.
بىخەتەر بولغاچقا بەكلا يۈرەكلىك بولۇپ كېتەتتىڭىز.»

مۇشۇ مەزگىلدە ماندىلا بەخىرامان ھالدا پۈتكۈل جەنۇبىي ئافرىقىنى ئايلىنىپ چىقتى. ئۇ لۇتولىنىڭ ئۆيىنىڭ يېنىدىكى بىر دېھقانچىلىق مەيدانىدا ئىككى ھەپتە تۇردى. دېھقانچىلىق مەيدانىنىڭ ئىشچىسى: «لۇتولى نېمە ئىش قىلماقچىدۇ؟» دەپ سورىغاندىلا ئاندىن بۇ يەردىن كەتتى. لېكىن، ئۇ ئاۋام - خەلق بىلەن ئالاقىنى ئۈزۈپ قويماسلىق قارارىغا كەلدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلارنىڭ قوللاپ - قۇۋۋەتلىشى ئۇنىڭغا زور ئىلھام بولغانىدى. 9 - ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرىدا مەرى بېنسون تەكلىپكە بىنائەن يۇھاننىسبۇرگنىڭ شەھەر سىرتىغا ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشكىلى كەلدى. ئەينى چاغدا ماندىلا ناتال ۋە كېيىتتاۋنىغا تېخى ئەمدىلا بارغانىدى، ۋەدە قىلىنغان جايغا بارغاندا يەنە ئۇچىسىغا شوپۇرلار كىيىدىغان ئاق چاپان كىيىۋالغانىدى. ئۇ مەرى بېنسونغا: «ئاۋام - خەلق ئارىسىغا چوڭقۇر چۆكمىگۈچە ئىشلارنى چۈشىنىپ يېتەلىشىڭىز مۇمكىن ئەمەس» دېگەنىدى.

مىللەت نەيزىسى بۇزغۇنچىلىق پائالىيەتلىرىنى پىلانلاش بىلەن مەشغۇل بولۇۋاتقاندا، ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەرمۇ بىرلەشمە ئىش توختىتىش ھەرىكىتىدىن كېيىن كېلىپ چىقىدىغان خېيىم - خەتەرلەرنى ھېس قىلىپ يەتكەنىدى. دۆلەت پارتىيەسى ئىلگىرى ئاق تەنلىك سايلغۇچىلارغا توپىلاڭچىلارنى قاتتىق جازالاش تەدبىرلىرىنى قوللىنىش ھەققىدە ۋەدە بەرگەن ۋە شۇ ئارقىلىق ئاق تەنلىك سايلغۇچىلارنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكەنىدى. 1961 - يىلى 10 - ئايدا بۇزغۇنچىلىق پائالىيەتنىڭ تۇنجى پاي ئوقى كېتىلدى، ئېلېكتىر سىملىرى ئۈزۈپ تاشلاندى، ھۆكۈمەت ئىشخانىلىرى كۆيدۈرۈۋېتىلدى. تەكشۈرۈش ئارقىلىق بۇ قېتىمقى پائالىيەتنى ئەركىنلىك پارتىيەسى دۆلەتلىك كومىتېتنىڭ تەشكىللىگەنلىكى، كومىتېتنىڭ ئەركىنلىك پارتىيەسى ۋە ئوڭ قانات

ئۇنسۇرلاردىن تەركىب تاپقانلىقى، كېيىن ئافرىقا قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى گۇرۇپپىسىغا تەرەققىي قىلغانلىقى ئىسپاتلاندى. مىللەت نەيزىسى ناھايىتى تېزلا بۇ ھەرىكەت بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى ئۈزدى. ئۇلارنىڭ ھېس قىلىشىچە، بۇ قېتىملىق ھەرىكەت ماھىيەت جەھەتتىن جاسارەتكىلا تايانغان پاراسەتسىز ھەرىكەت ئىدى، شۇنداقتمۇ ئۇلار ئاستىرتىن ياردەم بېرىشكە قوشۇلدى. بۇ قېتىملىق بۇزغۇنچىلىق پائالىيىتى ئاق تەنلىكلەرنى مەھكەم ئۇيۇشتۇردى. لېكىن، ئۇزاققا قالماي ئۆتكۈزۈلگەن سايلامدا دۆلەت پارتىيەسى ئاخىر ئېرىشكەن بىلەت سانىنىڭ كۆپلۈكى بىلەن غەلبە قازاندى. بۇ — ئۇلارنىڭ ھازىرغىچە بولغان ئەڭ چوڭ مۇۋەپپەقىيىتى ئىدى.

12 - ئاينىڭ 6 - كۈنى بولسا 1838 - يىلىدىكى جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەرنىڭ زۇلۇ قەبىلىسىنى قىرغىن قىلغانلىقىنى خاتىرىلەيدىغان قەسەمىياد كۈنى ئىدى. بۇ كۈن ھازىر ئافرىقىلىقلارنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكەتلىرىنىڭ قىزىق نۇقتىسىغا ئايلاندى. بۇ كۈنى مىللەت نەيزىسى تۇنجى قېتىملىق بۇزغۇنچىلىق ھەرىكىتىنى قوزغىدى. ئۇلار يوهاننېسبۇرگ، ئىلزىبېت پورتى ۋە دۇرباندا پارتلىتىش ۋەقەلىرىنى پەيدا قىلدى. گەرچە پارتلىتىش ئۈنۈمى تازا كۆڭۈلدىكىدەك بولمىغان بولسىمۇ، لېكىن پۈتۈن مەملىكەت مىقياسىدا زور پاراكەندىچىلىك پەيدا قىلغانىدى. مىللەت نەيزىسى تەشكىلاتىنىڭ ئەزاسى پېترۇس مورىق ئۆلتۈرۈلدى، يەنە بىر ئەزاسىنىڭ بىلىكى پارتلاشتا يارىلاندى. جوئى سىلوۋ يوهاننېسبۇرگتىكى باش گۇبېرناتور مەھكىمىسىنى پارتلاتماقچى بولدى. لېكىن، بىر ھەربىي ئوفىتسېرنىڭ بايقاپ قېلىشى بىلەن پىلان سۇغا چىلاشتى. لېكىن، مىللەت نەيزىسى تەشكىلاتىنىڭ بۇزغۇنچىلىق پائالىيەتلىرى ھۆكۈمەت ئىشخانىسى ۋە توك بىلەن تەمىنلەش ئەسلىھەلىرىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا بۇزغۇنچىلىققا ئۇچراتتى.

ئالدىنقى كۈنى ئاخشىمى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ پىدائىيلىرى ھە دەپ تەشۋىق ۋە رەقىسى تارقىتىپ، ئېلان چاپلاپ، مىللەت نەيزىسىنىڭ قۇرۇلغانلىقىنى جاكارلىدى ھەمدە يېڭى قارشىلىق كۆرسىتىش ۋاسىتىسىنى قوللىنىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى تەشۋىق قىلدى. ئەتىسى سەھەردە ساقچىلار چاپلانغان ئېلاننىڭ كۆپ قىسمىنى يىرتىۋەتكەچكە، خەۋەرنى جىق ئادەم كۆرەلمىدى. «كۆزلىگەن ئارزۇيىمىزنىڭ ئەكسىچە بولغىنى» دەپ يازىدۇ مىللەت نەيزىسىنىڭ بىر ئەزاسى: «بۇزغۇنچىلىق پائالىيەتلىرى ھۆكۈمەتنىڭ ئىچكى قىسمى، ھەتتا پۈتۈن مەملىكەت مىقياسىدا دولقۇن قوزغىدى،» لېكىن، ماندىلا ۋە ئۇنىڭ خىزمەتداشلىرى دەسلەپتە خېلىلا ھاياجانلاندى، جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر ئۆزلىرىنىڭ شۇ تاپتا يانار تاغ ئېغىزىدا تۇرۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىدۇ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى «ئۇرۇش قوزغاش ئىقتىدارىغا ئىگە، ئاق تەنلىكلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقىنىڭ نېگىزىگە بىۋاسىتە تەھدىت پەيدا قىلالايدۇ» دەپ قارىدى. «قولغا كەلگەن دەسلەپكى مۇۋەپپەقىيەت بىزنى قاتتىق خۇشال قىلدى» دەپ يازىدۇ ماندىلا تۈرمىدىكى ۋاقتىدا: «ھاياجانلىنىش تاشقىنى ئىلگىرىكى گۇمانلىنىش سادالىرىنى پاك - پاكىز سۈيۈرۈپ تاشلىدى.»

پارتلىتىش پائالىيەتنىڭ ۋاقتىنى بېكىتىشتە بەكلا دېلىغۇلۇق كۆرۈلدى، بۇنى ماندىلامۇ ئېتىراپ قىلاتتى. چۈنكى، تېخى ئالتە كۈننىڭ ئالدىدىلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەئىسى ئالبېرت لۇتولى ئوسلودا نوبېل تىنچلىق مۇكاپاتىنى تاپشۇرۇۋالغانىدى. لېكىن، ئۇلار لۇتولىنى بۇزغۇنچىلىق پائالىيەتىدىن بۇرۇن ئۆيىگە ئامان - ئېسەن قايتىپ كېلەلەيدۇ دەپ، جەزم قىلغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاۋام - خەلقىمۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ مىللەت نەيزىسى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى بىلمەيتتى. لۇتولى پائالىيەتنىڭ زوراۋانلىق توقۇنۇشىغا تەرەققىي قىلىپ كېتىشىدىن

ئەنسىرەيتتى. ئىككى ئاينىڭ ئالدىدا ئۇ كانادانىڭ بىر دىپلوماتىيە ئەمەلدارىغا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىكى ياشلارنىڭ زوراۋانلىق ۋاسىتىسى قوللىنىشىنى ئويلىشىۋاتقانلىقىنى، لېكىن ئۆزىنىڭ نەزىرىدە قورال كۈچى ئىشلىتىپ ھۆكۈمەتنى ئاغدۇرۇپ تاشلىماقچى بولۇش ئۈچۈن چىققان ئەخمەقلىق، ئۆزىنى ئۆلۈمگە تۇتۇپ بېرىشتىن باشقا نەرسە ئەمەسلىكىنى ئېيتقانىدى.

لۇتۇلى مۇكاپاتقا ئېرىشكەندىن كېيىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ قارشىلىقلىرى خەلقئارالىق مەدەتكە ئېرىشتى. ماندىلا رادىيودىن لۇتۇلىنىڭ نوبېل تىنچلىق مۇكاپاتىغا ئېرىشكەنلىك خەۋىرىنى ئاڭلاپ چەكسىز خۇشال بولدى. لېكىن، ئەنگىلىيە تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىقى لۇتۇلى بىلەن ئالاقە قىلغاندا يەنىلا ناھايىتى ئېھتىياتچان پوزىتسىيە تۇتتى. لۇتۇلى نورۋېگىيەگە كېتىۋېتىپ، يولدا ئەنگىلىيەدە ۋاقىتلىق توختىغاندا، ئەنگىلىيەنىڭ بىر ئەمەلدارى «لۇتۇلى بىلەن كۆرۈشسەك جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتى خاتا چۈشىنىپ قالىدۇ، يەنە كېلىپ لۇتۇلىنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئىشلىرىغا قىلچە پايدىسى يوق» دېگەن پىكىرىنى ئوتتۇرىغا قويدى.

ئەمەلىيەتتە، مىللەت نەيزىسىنىڭ پارتلىتىش پائالىيىتى بىلەن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ تىنچ شەكىلدە كۈرەش قىلىشى بىۋاسىتە توقۇنۇشمايتتى. مىللەت نەيزىسىنىڭ ئالىي قوماندانلىق ئىشتابى يەنىلا ناھايىتى ئۈمىدۋار پوزىتسىيە تۇتۇۋاتقان بولۇپ، يۈز بەرگەن بىر قاتار بۇزغۇنچىلىق پائالىيەتلىرىنى جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەرگە بولغان بىر ئاگاھلاندۇرۇش، دەپ قارايتتى. لېكىن، تۇنجى قېتىملىق پارتلاشتىن كېيىن، مىللەت نەيزىسى تەشكىلاتى بۇزغۇنچىلىق پائالىيىتىنىڭ ئورنىغا پارتىزانلىق ئۇرۇشى قىلىش ھەققىدە بەكرەك ئويلىشىشقا باشلىدى. «رەسمىي بىر قارارغا كەلمەي تۇرۇپ» دەپ كۆرسەتتى بۇنىڭغا قاتناشقان بوئىنىستان: «بىز

بېلىپ - بىلمەي بۇزغۇنچىلىق ھەرىكىتىنى كېيىنكى باسقۇچقا قالدۇرغاندەك قىلىمىز.» ئەڭ ئالىي قوماندانلىق ئىشتابى ئاساسلىق رەھبەرلەرنى ياش پىدائىيلارنى چەت ئەلدە تەربىيەلەشكە ئاپىرىشقا ئورۇنلاشتۇردى.

ماندىپلا ھازىر باش قوماندان ئىدى، ئۇنىڭ قول ئاستىدىكى قوشۇننىڭ جەڭگىۋارلىقى ناھايىتى تېز سۈرئەتتە يۇقىرى كۆتۈرۈلۈۋاتاتتى. ئاشۇنداق بىر ئىنقىلابىي دەۋردە ماندىپلا يېتەرلىك نوپۇز ۋە ئابروي بىلەن ئىزچىل ئاجىز ھالەتتە تۇرۇپ كېلىۋاتقان ھەربىي ھاكىمىيەتنى قولغا ئالغانىدى. ئەمما، ئەينى چاغدىكى باستۇرغۇچى كۈچلەرمۇ ئافرىقىدىن چېكىنىپ چىقىپ كېتىدىغاندەك قىلاتتى. كۆپ تەرەپلىملىك بىر سىياسىيوندىن تۇرۇپلا بىر ھەربىيگە ئايلىنىش كىشىنى تولىمۇ ھەيران قالدۇراتتى. كۇبا ۋە جۇڭگودىكى ئىنقىلابلارغا سېلىشتۇرغاندا ماندىپلانىڭ ھەربىي ھاياتى نىسبەتەن قىسقا ئىدى، شۇنداقلا مەخسۇسلاشمىغانىدى. لېكىن، قانداقلا بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، بىر سىياسىيون بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇ ئاۋام - خەلقنى يېتەكلەشتە يېڭى كۈرەش شەكلىنى ئىزدەپ تېپىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى كۆرۈپ يەتكەندى.

13. ئەڭ ئاخىرقى بىر زەربە

(1962 - يىلى)

خەرىتىدە ئافرىقىدىكى قارا تەنلىكلەرگە تەۋە رايونلار بارغانسېرى كېڭەيمەكتە ئىدى. دۇنيا مىقياسىدا پەيدا بولغان يېڭى تەسىرلەر ئافرىقىنىڭ جەنۇبىدا ياشايدىغان قارا تەنلىكلەرگە نىسبەتەن كۈچلۈك قوللاش رولىنى ئوينىغانىدى. 1962 - يىلىنىڭ باشلىرىدا بىرىنچى قېتىملىق بۇزغۇنچىلىق پائالىيىتىدىن كېيىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىجرائىيە كومىتېتى ئافرىقىنىڭ باشقا رايونلىرىدىن ياردەم تەلەپ قىلىپ، مەبلەغ ۋە تەربىيەلىنىش مەسلىسىنى ھەل قىلىش قارارىغا كەلدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ماندېلانى ئوتتۇرىغا چىقىپ ئالاقىلىشىشكە مەسئۇل قىلدى ھەمدە شۇ يىلى 2 - ئايدا ئېفىيوپىيەدە ئېچىلغان ئافرىقا يىغىنىدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىسلاھات ھەرىكىتىنى تونۇشتۇردى. 43 ياشلىق ماندېلا جەنۇبىي ئافرىقا دۆلەت دەرۋازىسىدىن ئەزەلدىن چىقىپ باقمىغاچقا، بۇنىڭغا ناھايىتى خۇشاللىق بىلەن قوشۇلدى. ھالبۇكى ماندېلا كۈندىلىك خاتىرىسىدە بۇ قېتىملىق ئافرىقا سەپىرىنىڭ خىزمەتداشلىرىنىڭ تەسەۋۋۇرىدىكىدىنمۇ قىيىن ئىكەنلىكىنى ھەمدە ئوڭۇشسىزلىقلار بىلەن تولغانلىقىنى ئېيتقاندى.

مۇشۇنداق ۋاقىتتا ئافرىقا دۆلەتلىرىنى ئايلىنىپ ساياھەت قىلىش كىشىنى ناھايىتى ھايانغا سالدىغان ئىش ئىدى. بىرمۇنچە دۆلەتلەر كەينى - كەينىدىن مۇستەقىل بولغان ھەمدە

پانئافرىقانزىمدىن ئىبارەت ئۇلۇغۇر غايىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈمىدىدە بولۇۋاتقانىدى. ئىلگىرى ئۇلارغا ھۆكۈمرانلىق قىلغان جاھانگىر دۆلەتلەر مانا ئەمدىلىكتە ئۇلارنى دوستانە ياردەم بىلەن تەمىنلىمەكتە، ئۇلارنى غەرب لاگېرى ئىچىدە قالدۇرۇپ قويۇشنى ئۈمىد قىلىشماقتا ئىدى. سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن جۇڭگو بولسا ئۇلارنى شەرق لاگېرى ئىچىگە تارتىپ ئەكىرىش كويىدا ئىدى. كىنىدى ۋەكىللىكىدىكى ئامېرىكىلىقلارمۇ بارغانسېرى قىزىقىپ قېلىۋاتاتتى. 1962 - يىلى 7 - ئايدا كىنىدىنىڭ ئاساسلىق تەدبىر بەلگىلەش كولىكتىپى بىر پارچە مەخپىي دوكلات تاپشۇرۇۋالدى، دوكلاتتا پىرېزىدېنت كىنىدىنىڭ ئافرىقىغا بالدۇرراق زىيارەتكە كېلىش تەكلىپى بېرىلگەنىدى.

ماندېلا ئۆزىنىڭ پۈتكۈل ئافرىقىغا بولغان نەزەر دائىرىسىنىڭ بىراقلا ئېچىلىپ كەتكەنلىكىنى بايقىدى. لۇتولى ماندېلانىڭ ئافرىقىدىكى باشقا دۆلەتلەرگە بېرىش پىلانىغا قوشۇلدى ھەمدە ئەگەر ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدە يېڭى يۈزلىنىشلەر كۆرۈلسە ئۆزىدىن پىكىر ئېلىشنى ئۈمىد قىلدى.

1962 - يىلى 1 - ئايدا 10 - كۈنى ئۇ ۋىنى بىلەن خوشلىشىپ، ماشىنا بىلەن دۆلەت چېگراسىدىن ھالقىپ، بېكۋانالەند (ھازىرقى بوتسۋانا) كە كەلدى. ئەينى چاغدا بېكۋانالەند تېخىچە ئەنگىلىيەنىڭ ھامىيلىقىدىكى دۆلەت ئىدى. ئۇ يولدا كېتىۋېتىپ سەھرانىڭ گۈزەل مەنزىرىسىنى ياقتۇرۇپ قالدى. كېيىن ئۇ مۇنداق دەپ يازدى: تېخىمۇ كەڭ كەتكەن ئافرىقىنى كۆردۈم، چىشى شىرلارنىڭ يولىدىن كېسىپ ئۆتۈپ كېتىۋاتقانلىقىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم.

بېكۋانالەند ئادەتتە قارا تەنلىك رادىكالىلار قېچىپ بېرىۋالدىغان بىردىنبىر جاي ئىدى. چۈنكى، ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ بېكۋانالەندكە بولغان كونتروللۇقى ئانچە قاتتىق ئەمەس ئىدى. بۇ رادىكالىلار ماندېلانى ناھايىتى خۇشاللىق بىلەن قانات ئاستىغا ئالدى. ئۇلار ماندېلانى «جەنۇبىي ئافرىقا

ساقچىلىرى نەچچە ئاينىڭ ياقى قولغا ئالماقچى بولۇۋاتقان ئادەم» دەپ بىلەتتى. لېكىن، يۇقىرى دەرىجىلىك مەخسۇس ئەزالار مەھكىمىسى ئۇنى نازارەت قىلىۋاتاتتى، لوندونغا دوكلات يوللاپ ئۇنىڭ 1 - ئاينىڭ 12 - كۈنى چېگرا شەھەر لوباتسىغا يېتىپ كەلگەنلىكىنى، يېنىدا 600 فوندىستېرنىڭ بارلىقىنى ئېيتتى.

ماندېلا لوباتسىنىڭ چېگرا ئەمەلدارلىرىنىڭ بىرلا ۋاقىتتا يەنە بىخەتەرلىك خىزمىتىنىمۇ تەڭ قىلىدىغانلىقىنى بايقاپ قاتتىق چۆچۈدى. ھېلىقى ئەمەلدار ئۇنى تونۇۋالدى ۋە جەنۇبىي ئافرىقا ساقچىلىرىنىڭ ئۇنى تۇتۇۋېلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن ئۇنى پاناھلانغۇدەك تۇرالغۇ بىلەن تەمىنلەشنى خالايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. ماندېلا بۇنىڭدىن ناھايىتى تەشۋىشلەندى. لېكىن، ئۇ بۇ كىشىنىڭ ئىككى يىلنىڭ ئالدىدا تامبوغىمۇ ياردەم قىلغانلىقىنى بىلىپ خاتىرجەم بولدى.

ماندېلا دوستى جوئى مارتىيو بىلەن بېكۋانالەندىن ھۆددىگە ئېلىنغان ئايروپىلانغا ئولتۇرۇپ تانزانىيەنىڭ دارىسسالامغا قاراپ يولغا چىقتى. ئەنگلىيەنىڭ ئاخبارات ئورگانلىرى مارتىيونىڭ كەينىگە چۈشكەنىدى. ئۇ چاغدا، ئۇ باسۇتولاندىدە تۇراتتى. ئاخبارات تارماقلىرى ئۇنى «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى نىقابىنى كىيىۋالغان كوممۇنىزم نەزەرىيەچىسى» بولۇشى مۇمكىن، دەپ قارىغانىدى. لېكىن، ئۇلار ئايروپىلاننى كىمىنىڭ ھۆددىگە ئالغانلىقىنى بىلمەيتتى.

تانزانىيە تېخى بىر ئاينىڭ ئالدىدىلا مۇستەقىل بولغانىدى. ماندېلا تانزانىيەدە بەكلا جانلىنىپ كەتتى. پىرېزىدېنت جۇلىيۇس نىرېر ناھايىتى خەلقپەرۋەر كىشى ئىدى. ماشىنىسىمۇ ناھايىتى كىچىك، ئۆيىمۇ ناھايىتى ئاددىي ئىدى. بۇنىڭدىن ماندېلا ناھايىتى تەسىرلەندى. ئۇ ئۈچىنچى قەۋەتكە جايلاشقان تانگانىكا ئافرىقا مىللەتلىرى بىرلەشمە پارتىيەسى باش ئىشتابىنى ئېكسكۇرسىيە قىلدى، بۇ ئورگاندا ئىشلەيدىغانلارنىڭ ھەممىسى تولۇق ۋەزىپىدىكى خىزمەتچى - خادىملار ئىدى. لېكىن،

پىرېزىدېنت جۇلىيۇس نىيرېر ئۇنىڭغا قوراللىق كۈرەشنى كەينىگە سۈرۈپ، سۈبۇكۋىل ۋە پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى بىلەن ھەمكارلىشىش تەكلىپىنى بەردى، بۇ مەندېلانى ناھايىتى ئۈمىدسىزلەندۈردى. ئۇ پىرېزىدېنت جۇلىيۇس نىيرېرنىڭ «سوتسىيالىزم ئافرىقىغا خاس» دەيدىغان كۆز قارىشىغا رەددىيە بەردى. دىققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇكى، پىرېزىدېنت جۇلىيۇس نىيرېر ئافرىقىلىقلارنى تېرىقچى ۋە كۆچمەن چارۋىچى مىللەت، سىنىپى تەبىقىگە ئايرىلمىغان دەپ قارايتتى. مەندېل بۇ قاراشنى ياقلىمايتتى. ئۇ: «ئافرىقىلىقلار ئاق تەنلىكلەر كېلىشتىن بۇرۇنلا كانچىلىق ۋە مېتاللورگىيە كەسپىنى باشلىغان، نىل دەرياسى بويلىرىدىن تاكى زىمبابۋېگىچە بولغان رايونلاردا كەڭ ئىجتىمائىي مۇھىت بەرپا قىلىپ، مەبلەغ بىلەن تەمىنلىگەن» دېگەن قاراشتا چىڭ تۇراتتى.

مەندېل تانزانىيەدىن تامبو بىلەن كۆرۈشكىلى يەنە غەربىي ئافرىقىغا قاراپ ئۈچتى. كەينىدىن يەنە ئېفىيوپىيەگە قايتىپ كېلىپ، ئەدەس ئەبىيەدە ئېچىلىدىغان پانئافرىقا ئەركىنلىك قۇرۇلتىيىغا قاتناشتى. قۇرۇلتاينى خەيىل سېلاسى تەشكىللىگەندى. مەندېل 17 ياش ۋاقتىدىلا بۇ قالتىس ھۆكۈمدارنىڭ مۇسسۇلىنىڭ تاجاۋۇزچىلىقىغا كەسكىن قارشىلىق كۆرسەتكەنلىكى ھەققىدىكى ھېكايىلەرنى ئاڭلىغانىدى. بۇ ئۇنىڭغا غايەت زور ئىلھام بولغانىدى. خەيىل سېلاسى — سوتسىيالىزمچىمۇ، كوممۇنىزمچىمۇ ئەمەس ئىدى. دۆلەت ئۇنىڭ ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدا باشتىن — ئاخىر ئۆز مۇستەقىللىقىنى ساقلاپ كەلگەنىدى. ھازىر ئۇ يېڭىدىن گۈللىنىۋاتقان باشقا دۆلەتلەرنىڭ رەھبەرلىرىنى ئىلھام — مەدەت، تەكلىپ — پىكىرلەر بىلەن تەمىنلەپ كېلىۋاتاتتى. «دېموكراتىك ئاپپاراتلىرى بولمىسىمۇ، لېكىن بۇ بىر ئافرىقىلىقلار ھۆكۈمرانلىقىدىكى دۆلەت ئىدى» دەپ يازىدۇ مەندېل: «مەن ئۇ يەردە كۆرگەن ھەربىر سىستېما ۋە رامكىنىڭ

ھەممىسى ئافرىقىلىقلارنىڭ ئۆز قولىدىن چىققانىدى.»
ئۇچىسىغا ھەربىي فورما كىيىۋالغان، بوي - بەستى ۋىجىك
كەلگەن بۇ ھۆكۈمدار بىكار تۇرماي بولۇنۇۋاتقان گەپ -
سۆزلەرنى قوللىنىدىغان ئاڭلايتتى، يەنە تېخى ئاممىغا
تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ ھۆرمىتىنى بىلدۈرەتتى. مەندىلا بۇنىڭدىن
قالتىس ھەيران قالدى.

يىغىندا مەندىلا ھەقىقىي ئىسمى بىلەن ئۇتۇق سۆزلىدى. بۇ
ئۇتۇق تامبو ۋە روبېرت رېيسانىڭ ياردىمىدە يېزىلغانىدى. مەندىلا
جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتىنىڭ قورال كۈچىدىن پايدىلىنىپ قارا
تەنلىكلەرنى رەھىمسىزلەرچە باستۇرغانلىقىنى بايان قىلدى. ئۇ
بىرلىشىپ بايقۇت قىلىش ۋە جازالاش تەدبىرى قوللىنىشنى
تەلەپ قىلغان باشقا ئافرىقا دۆلەتلىرىگە رەھىمىتىنى بىلدۈردى،
لېكىن جەنۇبىي ئافرىقا خەلقىنىڭ ئۆز دۆلىتىنىڭ سىرتىدىن
ياردەم تەلەپ قىلسا بولمايدىغانلىقىدا چىڭ تۇردى. «جەنۇبىي
ئافرىقا ئەركىن دېموكراتىيە كۈرىشىنىڭ يادروسى ۋە ئۇل تېشى
جەنۇبىي ئافرىقىدا» دېدى مەندىلا بۇزغۇنچىلىق ھەرىكىتىنىڭ
كەلگۈسى ھەققىدە سۆز قىلىپ: «جەنۇبىي ئافرىقا خەلقى پۈتۈن
كۈچىنى ئىشقا سېلىپ تېز ھەم شەددەتلىك زەربە بېرىدۇ.»
لېكىن، ئۇ غەيرىي زوراۋانلىق ئارقىلىق قارشىلىق
كۆرسىتىشتىن تامامەن ۋاز كەچمەيدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ مۇنداق
دېدى: «غەيرىي زوراۋانلىق ئارقىلىق قارشىلىق كۆرسىتىش، ئىش
تاشلاش ۋە ئومۇم خەلق كۈچ كۆرسىتىش تېخى ئاخىرلاشقىنى
يوق، بىز يەنىلا ھەر دائىم مۇشۇنداق ۋاسىتىلەرنى قوللىنىمىز.»
بۇ — مەندىلانىڭ كەسپىي ھاياتىدىكى ئەڭ مۇھىم نۇتقى
ئىدى، لېكىن بۇ نۇتۇق جەنۇبىي ئافرىقىدا خەۋەر قىلىنمىدى.
لوندوندا چىقىدىغان «كۆزەتكۈچىلەر» گېزىتىدە، مەندىلا جىددىي
ئۇقتۇرۇش تاپشۇرۇۋالغاچقا «جەنۇبىي ئافرىقىدا توپىلاڭ يۈز
بېرىدۇ» دېدى، دەپ خەۋەر قىلىندى. «مانچېستېر قوغدىغۇچىلار
گېزىتى» نىڭ زىيارىتىنى قوبۇل قىلغاندا، مەندىلا ئۆزىنىڭ

مىللەت نەيزىسى تەشكىلاتى بىلەن ھەرقانداق شەكىلدىكى مۇناسىۋىتى بارلىقىنى ئىنكار قىلدى، لېكىن بۇ تەشكىلاتنىڭ ئاۋام - خەلقنىڭ ئىرادىسىنى ئۇرغۇتقانلىقىنى ھەمدە باشقا شەكىلدىكى قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكەتلىرىنى قوزغاشقا رىغبەتلەندۈرگەنلىكىنى بىلدۈردى: «ئەگەر ھۆكۈمەت بىگۇناھ ئاممىغا ھۇجۇم قىلسا، بۇ تەشكىلات ئۆچ ئېلىش خاراكتېرىدە قايتۇرما ھۇجۇم قوزغايدۇ.» ئەمەلىيەتتە، ماندىلاننىڭ سۆزى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىلەن مىللەت نەيزىسىنىڭ مۇناسىۋىتىنى ناھايىتى ئوچۇق ئاشكارىلاپ قويغانىدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇزاق ئۆتمەي، سۈرگۈندە تۇرۇۋاتقان روبېرت رېيسا ئىككى تەشكىلاتنىڭ مۇناسىۋىتىنى ئاشكارىلىدى. بۇ قىلمىش دۆلەت ئىچىدىكى ئافرىقا مىللىي مەجلىسى رەھبەرلىرىنىڭ قاتتىق غەزىپىنى قوزغىدى. چۈنكى، ئۇلار بۇ ئىككى تەشكىلات ئارىسىدىكى ئالاقىنىڭ مەخپىي ھالەتتە تۇرۇشىنى ئۈمىد قىلاتتى.

ماندىلا ئافرىقا رەھبەرلىرى ئارىسىدىكى جىددىي مۇناسىۋەتتىن ناھايىتى ئەندىشە قىلىۋاتاتتى. شەرقىي ئافرىقا بىلەن ئوتتۇرا ئافرىقا خەلقى شىمالىي ئافرىقىنىڭ — جۈملىدىن، فىرانسىيە بىلەن بولغان ئۇرۇشنى تېخى ئەمدىلا ئاياغلاشتۇرغان ئالجىرىيەنىڭ پانئافرىقا ئەركىنلىك ھەرىكىتى تەشكىلاتىغا كىرىشىنى رەت قىلغانىدى. ماندىلا بۇنىڭغا رەددىيە بەرگەندە بىر ۋەكىل: «شىمالىي ئافرىقىدىكى بەزى ئافرىقىلىقلارنىڭ ئافرىقىلىق بولۇشقا سالاھىيىتى توشمايدۇ»، دەپ ھۆكۈم قىلدى. لېكىن، ماندىلا ئۇلارنى ناھايىتى تېزلا شىمالىي ئافرىقىنى قوبۇل قىلىشقا قايىل قىلدى، شۇ سەۋەبلىك شىمالىي ئافرىقىنىڭ مىننەتدارلىقىغا نائىل بولدى. ئۇ يەنە جەنۇبىي ئافرىقىلىق قارا تەنلىكلەرنىڭ شىمالىي ئافرىقا بىلەن مۇناسىۋەت ئورنىتىشىغىمۇ ياردەم قىلدى. شەرقىي ئافرىقا بىلەن ئوتتۇرا ئافرىقا پانئافرىقا دېموكراتىك ھەرىكىتى تەشكىلاتى

پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ ئۇرۇشخۇمار خاراكتېرى ئافرىقىلىقلارنىڭ كۆڭلىگە ياققاندى. بۇنى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئورۇنلىيالمىغاندى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىجرائىيە كومىتېتى ماندىپلانىڭ ئەدەس ئەببەدىكى ئىشلىرىنىڭ قىيىنچىلىققا يولۇققانلىقى ھەققىدىكى دوكلاتنى تاپشۇرۇۋالدى. ئۇلارنى ئۈمىدسىزلەندۈرگىنى، پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ چەت ئەلدە قوللاشقا ئېرىشىشى ئۇلارنىڭ تەسەۋۋۇرىدىكىدىنمۇ كۆپ بولغاندى. بۇ ئىنسىستان مۇنداق يازغاندى: «ئۇلارنىڭ ئافرىقىدىكى قارشى ئېلىنىش دەرىجىسى ئاجىزلاپ، مادارى قالمىغان سىياسىي ئىپادىسى بىلەن ئازراقمۇ ماسلاشمايتتى، لېكىن ئۇلارنىڭ رادىكالىق ئىستىلى بىردەك ئىدى. ئۇلار ئافرىقىدا قارشى ئېلىنىۋاتقان ئاساسىي مېلودىيە قارا تەنلىكلەرنىڭ مەدەنىيەت كىملىكى، بىلەن بىردەكلىكىنى ساقلىغان ھەمدە ئۇنى كۆپ خىل ئىرقچىلىقنى تەرغىب قىلغۇچى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە قارشى تۇرىدىغان قورالغا ئايلاندۇرغاندى.»

بۇ چاغدا ماندىپلانىڭ ئەمەلىيەتچىل روھى ۋە سەزگۈرلۈكىنى نامايان قىلغاندى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە تاپشۇرۇلغان بىر پارچە دوكلاتتا ماندىپلانى: «مۇستەملىكىچىلىككە قارشى تۇرۇش روھى كەڭ تارقالمىقتا، لېكىن ئاق تەنلىكلەر بىلەن قارا تەنلىكلەر ئوتتۇرىسىدا ھەمكارلىق مۇناسىۋىتى ئورنىتىدىغان ھەرقانداق ئالامەت بولىدىكەن، كۈچلۈك قارشىلىققا ئۇچرىشى مۇمكىن» دېگەندى. كىشىلەر ئومۇميۈزلۈك ھالدا: «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ كونتروللۇقىغا ئۇچراۋاتىدۇ. پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى بولسا بۇ جەھەتتە روشەن ئەۋزەللىككە ئىگە، ئۇلار ئاق تەنلىكلەرنىڭ ھەمكارلىق مۇناسىۋىتىگە قانداق قارشى تۇرۇشنى چوڭقۇر تەتقىق قىلغان»، دەپ قارايتتى. ماندىپلانى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەھبەرلىك

قاتلىمىنىڭ ئاق تەنلىكلەر بىلەن بولغان ھەمكارلىقىنىڭ كىشىلەرگە «ئۇلار ئاق تەنلىكلەرنىڭ تەسىرىگە بەكلا ئۇچراپ كېتىپتۇ» دېگەندەك تۇيغۇ بېرىپ قويۇشنى ئېتىراپ قىلاتتى. لېكىن، بۇ خىل ھەمكارلىق ئەزەلدىن ئاۋام - خەلق ئارىسىدا قانات يايدۇرۇلمىغانىدى: «بۇلارنىڭ ھەممىسى كىشىلەرنى پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىلا ئافرىقىلىقلارنىڭ بىردىنبىر ئۈمىدى، دېگەن خانا تۇيغۇغا كەلتۈرۈپ قويايتتى.» ماندىپلا ھەرگىزمۇ ئافرىقىنىڭ ئۆتمۈشتىكى شانلىق دەۋرىگە قايتىشنى تەلەپ قىلمايتتى، بەلكى پۈتۈنلەي يېڭى، تەڭداشسىز بولغان كۆپ خىل ئىرقلىق جەمئىيەت بولۇشقا چاقىرىق قىلاتتى. بۇ ئۇنىڭ ئافرىقا مىللەتچىلىرى ۋە كوممۇنىزمغا قارشى كۈچلەرگە تۇنجى قېتىم جەڭ ئېلان قىلىشى ئىدى.

بۇنىڭدىن كېيىنكى سەپەردە ماندىپلا پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى بىلەن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىرى، تاكتىكىلىرىنى ناھايىتى گېھتىيات بىلەن تونۇشتۇراتتى. ئەنە شۇندىلا ئافرىقىلىقلار بۇنىڭدىن كېيىن پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنى كۆرگەن چاغدا ھەيران قېلىپ يۈرمەيتتى. ماندىپلا ئافرىقا رەھبەرلىرىنىڭ ئاق تەنلىكلەرنىڭ جاھانگىرلىكىگە بىۋاسىتە قارشى تۇرۇشتەك كۈرەش قىلىش شەكلىگە كۆنۈپ قالغانلىقىنى، ئۇلارغا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ كۆپ خىل ئىرقچىلىق ئىدىيەسىنى سىڭدۈرۈشنىڭ بەسى مۇشكۈل ئىكەنلىكىنى بايقىغانىدى. ئۇنىڭغا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىنكاسى بەك ئاستىدەك تۇيۇلاتتى: «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىكى خىزمەتداشلىرى ئۇلارنى سۆكۈشكە جۈرئەت قىلالمايتتى... نۇرغۇن كىشىلەر: «پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ ھېچقانداق نۇقسانى يوق، لېكىن ئۇلار جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئافرىقىدىكى باشقا رايونلار بىلەن بىردەكلىكىنى ساقلاۋاتقان، تەڭ قەدەمدە مېڭىۋاتقان بىردىنبىر تەشكىلات، دېيىشەتتى.»

شۇنىڭدىن كېيىن ماندىپلا يەنە ئافرىقا ئەركىنلىك ھەرىكىتى مەركىزى موروككوغا كەلدى، ئۇ يەردە موزامبىكىلىقلار، ئانگولالىقلار، ئەڭ مۇھىمى ئالجىرىيەلىكلەر بار ئىدى. ئالجىرىيە بىلەن فىرانسىيە ئوتتۇرىسىدىكى ئۇرۇش سەككىز يىل داۋاملاشقان بولۇپ، بۇ ئارىلىقتا توقۇنۇش ئۈزۈلمىگەن، ئۆلگەن ئادەم سانى 500 مىڭغا يەتكەندى. بۇ — جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ كەلگۈسى تەقدىرىگە بولغان بىر ئاگاھلاندىرۇش ئىدى. چۈنكى، ئۇلار دۇچ كەلگەن دۈشمەن تېخىمۇ جاھىل ھەم ئېسىل قوراللار بىلەن قوراللانغان جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر ئىدى. ماندىپلا موروككودىكى ئالجىرىيە ۋەكىللەر ئۆمىكىنىڭ رەھبىرى، دوكتور مۇستافانىڭ قارشى ئېلىشىغا ئېرىشتى. ئۇ پارتىزانلار ئەترىتىدىكى ئەزالارنىڭ چەت ئەلدە كۈچلۈك بولغان ھەربىي بازىسى ۋە ئىش بېجىرىش ئورنىغا موھتاج بولىدىغانلىقىنى، ئەنە شۇندىلا ئاندىن خەلقئارادا قوللاشقا ئېرىشەلەيدىغانلىقىنى ئىنتايىن ئاقىلانلىك بىلەن كۆرسىتىپ بەردى.

ئالجىرىيە چېگراسى كۇدادا ماندىپلا پارتىزانلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ رەھبىرى ئەھمەد بىن بلالنىڭ قايتىپ كەلگەنلىكىنى قىزغىن قارشى ئېلىۋاتقان كۆرۈنۈشىنى كۆردى. ئەھمەد تېخى بايىلا تۈرمىدىن قويۇپ بېرىلگەن ھەمدە ئالجىرىيەنىڭ مۇستەقىللىقتىن كېيىنكى تۇنجى پىرىزدېنتى بولۇپ تەيىنلەنگەندى. ئەھمەد بىرىنچى قېتىملىق قىسقىغىنا نۇقتىدا: «ئافرىقا جاھانگىرلىكنىڭ رەزىل چاڭگىلىدىلا تۇرىدىكەن، ئالجىرىيەنىڭ ئەركىنلىكىنىڭ ھېچقانداق ئەھمىيىتى بولمايدۇ» دېدى. ماندىپلا ئەھمەد بىن بلال بىلەن بىرلىكتە «ھەقىقىي ئۇرۇش ئوتىدا تۈۋلىنىپ چىققان ئارمىيە»نى كۆزدىن كەچۈردى. بۇ ئارمىيەنىڭ ئۇنىڭغا بەرگەن تەسىرى ئېفىيوپىيە ئارمىيەسىنىڭكىدىن چوڭقۇر ئىدى. 14 يىلدىن كېيىن، ئۇ تۈرمىدىكى ۋاقتىدا: «مەيلى ئەينى چاغدا ياكى ھازىر بولسۇن، مەن ئارمىيەمىز ئۆز دۆلىتىدە پۈت دەسسەپ تۇرالىسلا

كۆلەم ۋە كۈچ - قۇدرەت جەھەتتە ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىدىغانلىقىغا، ۋېرۋوردنىڭ ۋۇ تىڭيەن، دى گول، باتىستا ۋە ئەنگلىيەگە ئوخشاش مەسىلىگە دۇچ كېلىدىغانلىقىغا شەكسىز ئىشىنىشكە دەپ يازغانىدى. ئالجرىيە ھەربىي ئىشلار قوماندانى خوڭارى بومبىدىن مەندېلاغا چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەنىدى. بومبىدىن بىلەن ئالاقە قىلغاندىن كېيىن، ئۇ ئىرقىي ئايرىمچى ئىجتىمائىي تۈزۈلمىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاشقا ئۇرۇنۇشنىڭ ھېچقانداق ئەھمىيىتى يوق ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتتى: ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى چوقۇم ئۇلارنى سۆھبەت ئۈستىلىگە ئىتتىرىشى كېرەك ئىدى. تروتسكىزىمغا ئىشىنىدىغان ئالىپساندىرنىڭ قارشىچە، «ئۇلار بىلەن تالىشىپ ئولتۇرۇش گويا ئەسەبىيلەشكەن بۇقنىڭ ئالدىدا قىزىل لاتىنى پۇلاڭلاشقاندا كىلا ئىش ئىدى.

مورو كوكوغا بولغان زىيارەت ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، مەندېلا يەنە ئايروپىلاندا غەربىي ئافرىقىغا باردى. دۆلەت مۇداپىئە مىنىستىرى مادىرا كېپىتا ئىلگىرى خېتىدە مەندېلانى: «بۇزغۇنچىلىق خاراكتېرىدىكى ھەرقانداق ھەرىكەتنى يەڭگىلتە كىلىك بىلەن قوللىنىشقا بولمايدۇ» دەپ ئاگاھلاندۇرغانىدى. سېنىڭ پىرېزىدېنتى لېئوپولد سېنگور مەندېلانى يۈز ئۇرا كۈتۈۋالدى. سېررالئونىنىڭ باش مىنىستىرى مىلتون مارگاي بىلەن لىبېرىيە پىرېزىدېنتى تۇمانمۇ ئۇنى ئۆز ھۆزۈرىدا قوبۇل قىلدى. ئۇنى ئەڭ ئۈمىدسىزلىككە ئۇرغۇندۇرگىنى، قايتاشدا گاناغا يەنە بىر قېتىم زىيارەتكە بېرىشى بولدى. ئۇ تامبو بىلەن يەنە بىر قېتىم باش قوشۇپ، كىمۇم نىكۇلما بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇنىڭ پائىنئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ كۈچلۈك تەسىرىگە قارشى تۇرۇشنى ئۈمىد قىلدى. گانانىڭ بىرقانچە مىنىستىرى ئۇلارغا زور ئىلھام - مەدەتلەرنى بەردى. لېكىن، تاشقى ئىشلار مىنىستىرى ئېكو ئاگى: «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى پەقەت بىر قەبىلە تەشكىلاتى» دەپ، ئۇلارنىڭ

پىرېزىدېنت بىلەن كۆرۈشۈشنى رەت قىلدى. ماندىپلا نىكۇلماننىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ھەقىقىي ئەھۋالىنى پەقەتلا چۈشەنمەيدىغانلىقىنى تونۇپ يەتتى، شۇڭا ئۇلار بىلەن كۆرۈشۈشتىن يالتيىپ قالدى، ھەتتا ئۇ مېھمانخانىدا ياتقان چىقىمىنىمۇ ئۆزى تۆلىدى.

گاناغا قىلىنغان زىيارەت ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، ماندىپلا يەنە لوندونغا ئون كۈنلۈك زىيارەتكە باردى. ماندىپلا لوندوندا ماكىملون ھۆكۈمىتىدىكى ھەرقانداق ئادەم بىلەن كۆرۈشمىدى. كېيىن ئۇ چۈشەندۈرۈپ: «مەن دېگەن ساپ ئىنقىلابچى» دېدى. ئۇنىڭ ئەڭ چوڭ ئارزۇسى تامبو بىلەن يەنىمۇ ئىچكىرىلەپ ئالاقە قىلىش ئىدى. ئادىلەيدى ماندىپلاغا خەت يېزىپ زىيادە ئېغىر خىزمەت بېرىشىنى تۈپەيلىدىن تامبونىڭ زىققە كېسىلى ئېغىرلاپ كەتكەنلىكىنى، شۇڭا نيۇيوروكقا جايلاشقان بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىغا زىيارەتكە بېرىشقا ئامالسىز قالغانلىقىنى ئېيتتى. تامبو لوندوندا ئەنگىلىيە دىپلوماتىيە مىنىستىرلىقىنىڭ سوغۇق مۇئاپىلىسىگە ئۇچرىدى. چۈنكى، لوندون تەرەپ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ كوممۇنىستىك پارتىيە بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىگە ناھايىتى سەزگۈر مۇئامىلە قىلغان بولغاچقا، ئۇلار دىققەت - نەزىرىنى پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىغا بەكرەك مەركەزلەشتۈرگەنىدى. كېيىن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى روبرت رېيسانى ئەۋەتتى. ئۇ سوفىياتاۋندىن كەلگەنىدى، ئۇنىڭ سۆز قىلىشى ئۇسلۇبى پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىدىكىلەرنىڭكىگە ناھايىتى يېقىن كېلەتتى. ماندىپلاننىڭ جۇشقۇنلۇقى ۋە كۈرەشكە ئۆزىنى بېغىشلاش روھى تامبونىڭ زور مەدەت - ئىلھامغا ئېرىشتى. «مۇھىتنىڭ قانچىلىك خەتەرلىك بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇ ھەر زامان كۆكرەك كېرىپ چىقاتتى» دەيدۇ ئادىلەيدى ئەسلىپ: «ئۇ ئاۋام - خەلقنىڭ روھىنى چۈشۈرۈۋەتسەم قەتئىي بولمايدۇ، دەپ قارايتتى.»

ماندىپلا ئۆزىنىڭ ئەنگىلىيەدىكى مۇناسىۋىتىدىنمۇ ئوبدان

پايدىلاندى. مەرى بېنسون تامبونى ئۆزىنىڭ سان جونس ۋۇدقا جاپلاشقان ئۆيىگە كەچلىك تاماققا تەكلىپ قىلدى. لېكىن، تامبونىڭ پۈزۈر كىيىنگەن مەندىلانى بىللە باشلاپ كېلىشى مەرى بېنسوننى ھەيران قالدۇردى. مەندىلانى ئۆيى ئىچىدە ئۇياقتىن - بۇياققا ماڭغاچ بۇ قېتىملىق سەپىرىدە ئەركىنلىك ھەققىدە ھېس قىلغانلىرىنى تونۇشتۇردى، سۆھبەت سەھەر سائەت بىر يېرىمغىچە داۋاملاشتى. مەرى بېنسون كۈندىلىك خاتىرىسىگە: «ئۇ بەك قالتىس سۆزلىدى» دەپ يازغانىدى. مەرى بېنسون مەندىلانى ئىشچىلار پارتىيەسىدىن چىققان سىياسىيون دېننىس شىلى بىلەن كۆرۈشتۈرۈپ قويدى. دېننىس شىلى مەرى بېنسوننىڭ مىسىر ئارمىيەسىدە تونۇشۇپ قالغان دوستى ئىدى. مەندىلانى بۇ كىشىنىڭ ئۆزىگە كۆپ ياردىمى تېگىدىغانلىقىنى ھېس قىلدى.

تامبو مەندىلانى يەنە «كۆزەتكۈچىلەر» ژۇرنىلىنىڭ مۇھەررىرى داۋىد ئاست بىلەن كۆرۈشۈشكە ئورۇنلاشتۇردى. مەندىلانى ئۇنىڭ ئىشخانىسىغا كىرگەندىن كېيىن، گەرچە «كۆزەتكۈچىلەر» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلىنغان پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنى قوللايدىغان بىرنەچچە پارچە ماقالىدىن قاتتىق قايغۇرغان بولسىمۇ، لېكىن ناھايىتى خۇشخۇيلۇق بىلەن: «مەن ژۇرنىلىڭلارنىڭ بىزنىڭ خەلقىمىز ئۈچۈن قىلىپ بەرگەن ئىشلىرىڭلارغا رەھمەت ئېيتىش ئۈچۈن كەلدىم» دېدى. كېيىن ئۇ كۈندىلىك خاتىرىسىدە مۇنداق دەپ يازدى: «سۆھبىتىمىز ناھايىتى سەمىمىيلىك بىلەن داۋاملاشتى. ھەر ئىككىلىمىز بىر - بىرىمىزنى مەدھىيەلىدۇق، بىر - بىرىمىزگە مەدەت - ئىلھام بەردۇق.» مەندىلانىڭ سالاپىتى ۋە ئۆزىگە ئىشىنىشى داۋىد ئاستنى قاتتىق تەسىرلەندۈردى. شۇڭا، ئۇ مەندىلانى ئىشچىلار پارتىيەسى ۋە لىبېراللىستلار پارتىيەسىنىڭ رەھبىرى ھۈگ گاسكىل ۋە جو گرېموند بىلەن كۆرۈشۈشكە ئورۇنلاشتۇردى. داۋىد ئاست مەندىلانىڭ ۋاشىنگتونغا كېتىشىنى، ئافرىقىدا تۇرسا

قولغا ئېلىنىش خەۋپىگە ئۇچرايدىغانلىقى ھەققىدە تەكلىپ بەردى. لېكىن، مەندىلا خەلق بىلەن نېمە كۆرسە تەڭ كۆرۈش قارارىغا كېلىپ بولغانىدى. ئۇ كولىنىغا ئۆزىنىڭ ئىمكانىيىتىنىڭ يېتىشىچە، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ھەرىكىتىنى ئافرىقىنىڭ ھەربىر بۆلۈكى - پۇچقاقلارغىچە كېڭەيتىدىغانلىقىنى، لېكىن ھازىرقى جىددىي قىلىدىغان ئىشنىڭ قوراللىق كۈرەش تەشكىللەش ئىكەنلىكىنى، قايتىپ بارغاندىن كېيىن لۇتولى بىلەن بۇ مەسىلە ھەققىدە تالىشىپ ئولتۇرغۇسىنىڭ يوقلۇقىنى چۈشەندۈردى.

مەندىلا لوندوندا تېخىمۇ ئەرەك بولۇپ كەتتى. ئۇ ئۆز ئابرويىغا قاتتىق ئىشىنىدىغان بولغاچقا، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى پۈتكۈل ئافرىقىغا كېڭەيتىش قارارىغا كەلگەنىدى. يوسىف دادۇ بىلەن بىر قېتىملىق كۆرۈشۈش ئۇنىڭ كۆڭلىنى بەكلا غەش قىلدى. يوسىف دادۇ كوممۇنىست بولۇپ، مەندىلانىڭ دوستى ئىدى، ھازىر لوندوندا تۇرۇۋاتاتتى. ئۇ يوسىف دادۇنىڭ ئىقتىسادشۇناس ۋېرا پىللاي بىلەن بىللە تۇرغانلىقىنى كۆردى. ۋېرا پىللاي ئەينى چاغدا جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئىچى - سىرتىدىكى كوممۇنىستلارنى بىر - بىرىگە باغلاپ تۇرىدىغان ئاساسلىق تۈگۈنگە ئايلىنىپ قالغانىدى. مەندىلا بىلەن تامبو ئافرىقا چوڭ قۇرۇقلۇقىنىڭ ھەممىلا يېرىدە كىشىلەرنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئاق تەنلىكلەر ۋە ھىندىستانلىقلارنى چەت ئەلدىكى ۋەكىلى قىلغانلىقىنى ئەيىبلەنگەن، بۇنىڭدىن ئۆزلىرىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى ئافرىقىلىقلارنىڭ تەشكىلاتىغا ئازراقمۇ ئوخشىتالمىغانلىقىدىن ئاغرىنغان سادالارنى ئاڭلىدى. مەندىلا يوسىف دادۇ بىلەن ۋېرا پىللايغا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئۆزىنىڭ بىر مۇستەقىل ئورگان بولۇشتەك ئالاھىدىلىكىنى نامايان قىلىشى، خەلقئارالىق چوڭ يىغىنلاردا ئافرىقىلىق ۋەكىللەردىنلا تەركىب تېپىشى كېرەكلىكىنى

ئېيتتى. «ئەينى چاغدا كەيپىيات ئىنتايىن جىددىي ئىدى» دەيدۇ ۋېرا پىللاي ئەسلەپ: «ماندىلا بەكلا قەيسەر ئىدى، گەپلىرىمىز ئۇنىڭ قۇلىقىغا قەتئىيلا كىرمىدى. ئۇنىڭ ئافرىقىدا سۆزلىگەن نۇتقى كىشىگە پائىن ئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىدا سۆزلىگەن نۇتۇقتەكلا تەسىر بېرەتتى. لېكىن، بۇ بېسىپ ئۆتمەسە بولمايدىغان باسقۇچ ئىدى.» يۈسۈپ دادۇ ماندىلانى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ خاراكتېرىنى ئۆزگەرتىۋەتتى دەپ رەددىيە بەردى. لېكىن، ماندىلا ئۆزىنىڭ بۇ خىل ئۆزگەرتىشنى پەقەت تاشقى جەھەتتىكى ئۆزگەرتىش، دەپ قارايدىغانلىقىدا چىڭ تۇردى. ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ چوقۇم ئافرىقىلىقلارنىڭ ئوبرازىنى گەۋدىلەندۈرۈشى كېرەكلىكى ھەققىدە توختىلىپ: «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئەگەر ھەربىر ئادەمگە ۋەكىللىك قىلىمەن دەيدىكەن، ئۆزلۈكىنى يىتتۈرۈپ قويدۇ» دېدى.

6 - ئايدا ماندىلا ئېفىيوپىيەگە قايتىپ كېلىپ، مىللەت نەيزىسىگە رەھبەرلىك قىلىشقا تەييارلىق قىلىش ئۈچۈن ئالتە ئايلىق ھەربىي مەشققە قاتناشتى. ئەدەس ئەبىبە شەھىرىنىڭ سىرتىغا جايلاشقان بىر تاغدا ماندىلا تۇنجى قېتىم ئاپتوماتىك مىلتىق ۋە تاپانچا ئېتىپ باقتى. ئۇ 6 - ئاينىڭ 29 - كۈنىدىكى كۈندىلىك خاتىرىسىگە: «بۇزغۇنچىلىق قىلىش ھەرىكىتىنىڭ تۇنجى دەرسى» دەپ يازغانىدى. ئۇ مىنامىوت ئېتىپ باقتى، پارتلىتىش دورىسى ياسىدى، ئورمانلىقتا ھېرىپ ھالىدىن كەتكۈچە يۈگۈرۈپ، قاتتىق چېنىقتى. يەنە تېخى پارتىزانلىق ئۇرۇشى بىلىملىرىگە ئائىت ھەربىي قائىدىلەرنى ئۆگەندى. ئىلغار قوراللار بىلەن قوراللانغان، تەشكىلى مۇكەممەل جەنۇبىي ئافرىقا ئارمىيەسىنىڭ نەزىرىدە ماندىلانىڭ تۇرۇپلا بىر پارتىزانلىق ئۇرۇشى قوماندانغا ئايلىنىمەن دېگەن ئارزۇسى ئەمەلىيەتكە پەقەتلا ئۇيغۇن كەلمەيتتى. لېكىن، ئۇ 60 - يىللارنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدە ئافرىقىدا يۈز بەرگەن

كۈچلۈك ئىنقىلاب كەيپىياتى بىلەن تازا ماس كەلگەندى.

ماندىلا جەنۇبىي ئافرىقىغا قايتقاندىن كېيىن، ھۆكۈمەت قارا تەنلىكلەرنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكەتلىرىنى باستۇرۇش ۋە ماندىپلانى قولغا ئېلىش سالمىقىنى ئاشۇردى. ۋىنىنىڭ ئېيتىشىچە، 6 - ئاينىڭ ئالدىنقى ئۈچ ھەپتىسىدە ساقچىلار ھەر كۈنى دېگۈدەك كېلىپ ئۆيىنى ئاڭتۇرغان، ئۇنىڭدىن ماندىپلانىڭ قەيەردىكىلىكىنى سورىغان. 7 - ئايدا ئېچىلغان يىغىندا «بۇزغۇنچىلىق قىلىش ھەرىكىتى قانۇن لايىھەسى» ماقۇللاندى. بۇزغۇنچى ئۇنسۇرلار سەللا بۇزغۇنچىلىق قىلمىشى بىلەن شۇغۇللىنىدىكەن، سوت مەھكىمىسىنىڭ ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلىش ھوقۇقىغا ئىگە ئىكەنلىكى جاكارلاندى. «خەلق ئاممىسى ئۈزۈل - كېسىل ھەربىيلەشكەن مۇھىتقا دۇچ كەلدى» دېگەندى سىسۇلۇ 7 - ئاينىڭ بېشىدا: «ئۇلار ئۆزىنى قوغداش تەييارلىقىنى چوقۇم ياخشى قىلىشى كېرەك. زوراۋانلىق ھەرىكىتىنى يەنە تىلغا ئېلىش ھازىر تازا مۇۋاپىق ئەمەس.» پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنى ئىمكانقەدەر تېز تەشكىللەشكە ۋەدە بەردى، ئاساسلىق پائالىيەتنى 1963 - يىلى ئېلىپ بېرىش مۆلچەرلەندى. مىللەت نەيزىسىنىڭ ئالىي قوماندانلىق ئىشتابىمۇ ئۆزىنى باسالماي ھەرىكەت قوللانماقچى بولدى ھەمدە رېۋونىيەدە تېخىمۇ يۈرەكلىك ھالدا پىلان تۈزۈشكە باشلىدى. ئۇلار ماندىپلانىڭ ۋەتەنگە قايتىپ كېلىشىگە جىددىي ئېھتىياجلىق ئىدى. 7 - ئاينىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ماندىپلا تېلېگرامما تاپشۇرۇۋالدى، تېلېگراممىدا ئۇنىڭ دەرھال ۋەتەنگە قايتىپ ئومۇمىي ۋەزىيەتكە رىياسەتچىلىك قىلىشى تەلەپ قىلىنغانىدى.

ماندىپلا ئېفىيوپىيەدىن ئايرىلىپ، خار تۇم ۋە دارىسسالام ئارقىلىق ۋەتەنگە قايتىپ كەلگەندە، مىللەت نەيزىسىنىڭ 20 نەچچە يېڭى ئەزاسى جەنۇبىي ئافرىقىدىن ئېفىيوپىيەگە مەشىق قىلىش ئۈچۈن ماڭغانىدى. ئۇ بېكۇئالەندقا يېتىپ كەلگەندە، شۇ

يەردىكى ئەنگلىيەلىك ئەمەلدارلار ئۇنى ئاگاھلاندۇرۇپ: «جەنۇبىي ئافرىقا سىزنىڭ پات ئارىدا ۋەتەنگە قايتىپ كېلىدىغانلىقىڭىز ھەققىدىكى خەۋەرنى بىلىپ بولدى» دېدى. كاترادا بىلەن سىسۇلۇ ئىككى ھەپتە بۇرۇن تەييارلىقنى باشلىۋەتكەنىدى. ئاق تەنلىك كوممۇنىست، دراما رېژىسسورى سېيشىل ۋىليامس يوهاننىسبۇرگتن يېڭى ماشىنىسىنى ھەيدەپ ماندېلانى ئالغىلى كەلگەنىدى. ئۇلار كېچىلەپ يولغا چىقتى، بىپايان دەشت - باياۋانلارنى كېسىپ ئۆتۈپ، 7 - ئاينىڭ 24 - كۈنى ماندېلانىڭ گۈلسامساق دېھقانچىلىق مەيدانىدىكى كەپسىگە ئاخىر يېتىپ كەلدى.

ئەتىسى ۋىننى بالىلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ ماندېلا بىلەن قىسقىغىنا جەم بولدى. قايتىپ كېتىدىغان چاغدا ۋىننىنىڭ قەلبىنى شۇملۇق يۈز بېرىدىغاندەك بىر خىل تۇيغۇ چۇلغۇۋالدى. شۇ كۈنى ئاخشىمى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئىجرائىيە كومىتېتىنىڭ مۇتلەق كۆپ ساندىكى ئەزالىرى گۈلسامساق دېھقانچىلىق مەيدانىغا كېلىپ تاختىكىلىق مەسىلىلەر ھەققىدە مۇزاكىرىلەشتى. كەلگەنلەرنىڭ ئارىسىدا سىسۇلۇ، كوتانا، مېبىكى، ماكس، نوكۇۋىل ۋە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ بىر رادىكال ئەزاسى دان سىرۇمۇ بار ئىدى. ماندېلا ئافرىقا رەھبەرلىرىدىن ئېرىشكەن ھەربىي ۋە مەبلەغ جەھەتتىكى ياردەملەرنى دوكلات قىلدى ھەمدە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئاق تەنلىكلەر ۋە ھىندىستانلىقلار بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىدىن قاتتىق ئەندىشە قىلىۋاتقانلىقىنى بىلدۈردى. ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئىتتىپاقىنى قايتا تەشكىللەپ، رەھبەرلىك كۈچىنى ئايدىڭلاشتۇرۇشنى تەشەببۇس قىلدى. بۇ ھەقتە ئۇ تامبو بىلەن ئورتاق تونۇشقا كەلگەنىدى. سىسۇلۇمۇ ئۆزلىرىنىڭ ئۇرۇش تاختىكىسىنى تەڭشەش كېرەك دەپ قارايتتى، لېكىن سەل ئېھتىياتچانراق پوزىتسىيە تۇتۇپ كېلىۋاتاتتى. شۇڭا، ئۇ: «بىز

باشقا ئاز ساندىكى توپنىڭ پىسخىكىسىنى نەزەرگە ئالمىساق بولمايدۇ» دېدى. نوگۇئل: «بىز ئۆز - ئۆزىمىزنى قۇل قىلىۋاتىمىز. بىز ئۆزىمىزگە ئەركىنلىك بېرىشىمىز كېرەك. مېنىڭچە، ھەمكارلىقىمىز ناھايىتى ياخشى قانات يېيىۋاتىدۇ» دەپ جاۋاب بەردى. مەندېلا مۇنداق دېدى: «بىزدە تەشەببۇسكارلىق كەم بولۇۋاتىدۇ. بىز پوزىتسىيەلىك ئۆزگەرتىپ، ئۆزىمىزنىڭ ئەمەلىي كۈچىمىزنى جارى قىلدۇرۇشىمىز كېرەك. دوستلىرىمىز كۈرەشكە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭلا بىردىنبىر رەھبەرلىك قىلالايدىغانلىقىنى چۈشىنىشى كېرەك.»

مەندېلا دەرھال ناتالغا بېرىپ لۇتولغا مەسلىھەتلىرىنى، بولۇپمۇ پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ «مەندېلا پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىغا قوشۇلدى» دېگەن ساختا خەۋەرنى تارقىتىۋاتقانلىقى ھەققىدىكى ئىشنى دوكلات قىلىشنى ئۈمىد قىلدى. كاترادا، مېنىكى ۋە باشقىلار ئۇنىڭ سەپەرگە چىقىش ۋاقتىنى كەينىگە سۈرۈشىنى، بىخەتەرلىككە ئېنىق جەزم قىلغاندىن كېيىن مېڭىشىنى ئۈمىد قىلدى، لېكىن ئۇلارنىڭ پىكرى رەت قىلىندى. مەندېلا ئەتىسى كەچتە سېيشلىنىڭ شوپۇرى سىياقىدا ياشىنىپ، سېيشل بىلەن گۈلساماق دېھقانچىلىق مەيدانىدىن دۇربانغا قاراپ يولغا چىقتى. لېكىن، ئۇلار بەكلا بىپەرۋالىق قىلغانىدى. مەندېلا سېيشلىنىڭ ماشىنىسىنى ھەيدەپ تۇرۇقلۇق يەنە يېنىغا قورال ئېسىۋالغانىدى.

دۇرباندا ئۇ ئىسىمىر ۋە فاتىمە بىلەن كۆرۈشتى، يەنە ھىندىستان قۇرۇلتىيىدىكى مۇندى نايىك بىلەنمۇ كۆرۈشتى. مەندېلا ئۇلارغا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئەمدى كۆكرەك كېرىپ ئوتتۇرىغا چىقىدىغان ۋاقتىنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى ئېيتتى. لېكىن، ئۇنىڭ مەسلىھەتنىڭ ھېچقاچە ئۈنۈمى بولمىدى. ئارقىدىن ئۇ يەنە لۇتولغا ئەھۋال دوكلات قىلىش ئۈچۈن گىرۇتۇپلغا باردى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەئىسلىك ۋەزىپىسىنى ئۆتەۋاتقان لۇتولى چەت ئەل

رەھبەرلىرىنىڭ تەلپىنى دەپلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ كۆپ خىل ئىرتىكىلەرنىڭ كۈچىنى ئاجىزلىتىۋېتىشنى خالىمايتتى. مەندەلا گەپتە ئۇنىڭغا بوش كەلمەي ھازىر ئەھۋالنىڭ ناھايىتى جىددىي ئىكەنلىكىنى، ئۆزلىرىنىڭ بىرىنچى بولۇپ قىلىدىغان ئىشنىڭ قارا تەنلىكلەرنىڭ پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنى قوللايدىغان تەرەپكە ئۆتۈپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. لېكىن، لۇئولى دوستلار بىلەن يەنىمۇ مەسلىھەتلەشكەندىن كېيىن ئاندىن قارار چىقىرىدىغانلىقىنى ئۈمىد قىلدى.

ئۇنىڭدىن كېيىن مەندەلا دۇرباندىكى مىللەت نەيزىسىنىڭ بىرقانچە ئەزاسى بىلەن كۆرۈشتى. رونى كاسلېرس ئەينى چاغدا مەندەلا بىلەن كۆرۈشكەن بىرقانچە ئەزانىڭ ئىچىدىكى بىرىسى ئىدى. مەندەلا ئۇنىڭغا ۋۇجۇدىدىن قوماندانلارغا خاس بىر سۈر - سالاپەت ئۇرغۇپ تۇرغاندەك، ناھايىتى سۈرلۈكتەك تۇيۇلاتتى، چۈنكى ئۇ ئەزەلدىن كۈلمەيتتى. يەنە بىر ئەزا بىل نال مەندەلانىڭ ھەربىي ئىشلارغا ئالاقىدار مەسلىھەردىكى نوبۇزغا بەكلا ھەۋەس قىلاتتى. نەچچە كۈندىن كېيىن مەندەلاغا ئاسىيلىق قىلغان بىرۇنۇ بۇترومۇ ئەينى چاغدا مەندەلادىن تولمۇ ھەيران قالغانىدى: «ئۇ ئۆزىنىڭ رەھبەر ئىكەنلىكىنى پەش قىلىدىغان ھەرقانداق ئىشنى قىلمايتتى. لېكىن، ھەرقانداق ئادەم ئۇنىڭ رەھبەر ئىكەنلىكىنى بىلىۋالاتتى.» مەيلى قانداقلا ئىشقا يولۇقمىسۇن، ناھايىتى سەمىمىي ئىدى، ھەرقانداق ئىشنى ئەڭ ئاددىي ئۇسۇلدا بىر تەرەپ قىلىشنى ئۈمىد قىلاتتى. كەچتە مەندەلا نەيدۇ جەمەتى ئۇيۇشتۇرغان كەچلىك زىياپەتكە قاتناشتى. نەيدۇ «دومباق» ژۇرنىلىنىڭ فوتوگراف مۇخبىرى بولۇپ، كىشىلەرگە ناھايىتى قىزغىن مۇئامىلە قىلىدىغان، مېھماندوست كىشى ئىدى، بۇ زىياپەتكە كەلگەن نۇرغۇن مېھمانلارنى مەندەلا تونۇمايتتى. ئۇ ئاۋۋالقىدەكلا كاچى فورمىسى كىيىپ زىياپەتكە قاتناشتى. ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ پەرۋايى پەلەك ئىدى، لېكىن ئۇنىڭ

دوستلىرى بەكلا ئەنسەرەپ قالدى. چۈنكى، ئۇنىڭ بۇنداق قىلىشى ئۆزىنى ئۆزى تورغا تاشلاپ بەرگەنلىك بىلەن باراۋەر ئىدى.

ئەتىسى چۈشتىن كېيىن، يەنى 8 - ئاينىڭ 5 - كۈنى، يەكشەنبە كۈنى مەندېلا شوپۇرلار كېيىدىغان ئاق رەڭلىك فورما كىيىپ، سېشىل بىلەن بىللە يۇھاننېسبۇرگقا قايتتى ۋە يولدا كېتىۋېتىپ بۇزغۇنچىلىق پائالىيىتى ھەققىدە مۇزاكىرىلەشتى. ئۇلار ئەمدىلا خۇۋىڭ رايونىدىن ئۆتۈپ، پىتېر مارتىزبۇرگقا بارماي تۇرۇپلا بىر ساقچى ماشىنىسى ئۇلارنىڭ ئالدىنى توستى، ساقچى ماشىنىسىنىڭ كەينىدىن يەنە بايراق قانۇنغا ئىككى ماشىنا ئەگىشىپ كېلىۋاتاتتى. مەندېلا شۇ ئان تاپانچىسى بىلەن خاتىرە دەپتىرنى ئالدى رەتتىكى ئورۇندۇقنىڭ ئوتتۇرىسىغا يوشۇرۇپ قويدى. بىر ساقچى ئۇنىڭدىن بىر مۇنچە گەپلەرنى سورىدى، سوئال سورىغان ساقچى ئۇنىڭ كىملىكىنى بەش قولىدەك بىلەتتى. مەندېلا كېمىگە سەكرەپ چۈشۈپ قېچىپ كېتىشىنىمۇ ئويلىغانىدى، لېكىن بۇ يەرنىڭ يەر شەكلىنى بىلمەيتتى. ساقچى ماشىنىسى ئۇلارنى پىتېر مارتىزبۇرگقا يالاپ ئاپىرىپ، ئىككىسىنى ئايرىم - ئايرىم ئىككى كامېراغا سولاپ قويدى. مەندېلا ئۆزىنىڭ قىسقىغىنا 17 ئايلىق يەر ئاستى خىزمىتى ھاياتىغا ئەنە شۇنداق قىلىپ چېكىت ئۇرۇلغانلىقىنى بىلدى.

مەخپىيەتلىكنى ساقچىغا كىم ئاشكارىلاپ قويدى؟ بۇ گۇمان تېخى يېشىلمىدى. ساقچىلارنىڭ مەندېلانى تۇتقانلىق خەۋىرى ئىككى كۈن مەخپىي تۇتۇلدى. ئىككى كۈندىن كېيىن قەستەن ساختا خەۋەر تارقىتىلىپ، ئۆزلىرىنىڭ ھەم جاسارەتلىك، ھەم تەدبىرلىكلىكى تەقدىرلەندى. «راندى كۈندىلىك پوچتا گېزىتى» نىڭ 8 - ئاينىڭ 8 - كۈنىدىكى سانىدا مەندېلانىڭ تۇرالغۇسىدىكى بىر كىچىك تەشكىلاتنىڭ تارقىتىلىۋېتىلگەنلىكى خەۋەر قىلىندى. تۆت كۈندىن كېيىن، يۇھاننېسبۇرگقا چىقىدىغان «يەك -

شەنبە گېزىتى» دە «ماندىلا خائىنلار تەرىپىدىن سېتىۋېتىلدى: گۇمان قىزىل ھاكىمىيەتكە مەركەزلەشتى» سەرلەۋھىلىك خەۋەر ئېلان قىلىندى ھەمدە بۇ بىر «سۇيىقەست ۋە ئالدامچىلىققا تولغان قالتىس ھېكايە» دەپ تەرىپلەندى. جوئى سلوۋ: «تەشكىلاتىدە - مىزدا خائىنلىقنىڭ ھىدىنى ھىدىلدۇق، لېكىن خائىننىڭ كىم - لىكىنى بىلىشكە ئامالسىز قالدۇق» دېدى. لېكىن، چەت ئەلدىمۇ گۇمانلىق ئادەملەر بار ئىدى. 24 يىلدىن كېيىن «نيۇيورك ۋاقىت گېزىتى» دە، پېنسىيەگە چىققان بىر ئالاھىدە خادىم ئامېرىكا مەركىزىي ئاخبارات ئىدارىسىنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئاخبارات ئورگانلىرىغا ماندىلاننىڭ تەپسىلىي ھەرىكەت يۆنىلىشىنى تەمىن - لەپ بەرگەنلىكىنى ئاشكارىلىغانلىقى ھەققىدە خەۋەر بېسىلدى. بۇ خەۋەر ئاڭلىماققا بىر قەدەر ئىشەنچلىكتەك قىلاتتى: ئامېرىكا پىرېتورىيە بىلەن ھەربىي ئىشلار جەھەتتە ھەمكارلىشىشقا ھەمدە ئۇران كېنىغا جىددىي ئېھتىياجلىق ئىدى. جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئۆزىگە يارىتىپ بەرگەن قولايلىقىغا جاۋاب قايتۇرۇش ئۈچۈن ئا - مېرىكا تەرەپنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىغا كېرەكلىك ئاخباراتلارنى تە - مىنلەپ بېرىشىنىڭ ئېھتىماللىقى زور ئىدى. لېكىن، بۇ خەۋەر - نى دەلىللەشكە ئامال بولمىدى. جەنۇبىي ئافرىقا تەرەپ بېكۇانا - لەند ساقچى مەھكىمىسىدىكى ئاق تەنلىك ياللانما خادىملار ئارقىدە - لىق ماندىلاننىڭ ئىزىغا چۈشكەن بولۇشىمۇ مۇمكىن ئىدى. ياكى ئۇلار سېشىلنىڭ يېڭى ماشىنىسىنى كۆرۈپ قالغان بولۇشىمۇ مۇمكىن ئىدى. ماندىلا مەخپىيەتلىكىنى ئاشكارىلاپ قويغۇچىنىڭ زادى كىم ئىكەنلىكىگە قىلچە قىزىقمىغاندەك قىلاتتى: «مەن تا ھازىرغىچە ھېچقانداق ئىشەنچلىك دەلىل - ئىسپات كۆرمىدىم.» بىر مەزگىللىك ئىنكار قىلىشلاردىن كېيىن، ماندىلا مۇشكۈل ئەھۋالغا چۈشۈپ قالدى. ئۇ يوهاننىسبۇرگقا ئاپىرىلىپ، ساقچى ئىدارىسىگە قاماپ قويۇلدى. سىسۇلۇ يەنە كامېردا ئىدى، ماندىلا سىسۇلۇغا ئۆزىنىڭ قولغا ئېلىنغانلىقى خەۋىرىنى ئۇقتۇرۇپ قويدى. ئەتىسى ئۇ شۇ يەرلىك سوتخانىغا ئېلىپ چىقىلدى، ئۇ

ئۈچىسىغا يىلپىز تېرىسىدىن تىكىلگەن كوساچە پىلاش كىيىۋالغان ھەمدە «پۈتكۈل مىللەتنىڭ تارىخى، مەدەنىيىتى ۋە ئەنئەنىسىنى» زىممىسىگە يۈكلىگەندى. سوتچى بىلەن ئادۋوكاتنىڭ ئاچچىقتىن چىرايى تاتىرىپ كەتكەنلىكىنى كۆرگەن ماندىپلا بۆلەكچە روھلىنىپ كەتتى. «ماندىپلا سوتچىغا ناھايىتى ئۇزاق تىكىلىپ قاراپ تۇرۇۋالدى، سوتچى ئۇنىڭ تىكىلىپ قاراشلىرىغا بەرداشلىق بېرەلمەي بەكلا بىئارام بولۇپ كەتتى» دەيدۇ بۇ مەنزىرىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن كودىش: «ئۇ، بۇ ئوڭايىسىزلىقتىن خېلىغىچە ئېسىگە كېلەلمىدى.»

بۇ — ماندىپلانىڭ ھاياتىدىكى ھالقىلىق بىر پەيت ئىدى. ئۇ شۇ تاپتا ۋۇجۇدىنىڭ پۈتۈنلەي يېڭى بولغان بىر ئەخلاقى كۈچ - قۇدرەتكە تولۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىۋاتاتتى: «زولۇم بىلەن تولغان سوتخانىدا مەن ھەققانىيەتنىڭ سىمۋولى، ئەركىن ئىدىيەنىڭ ۋەكىلى، ئەخلاق تۇيغۇسى كەملەپ كەتكەن دۇنيادىكى ئادالەت ۋە دېموكراتىيەنىڭ باياناتچىسى ئىدىم.» ماندىپلا ئۆز كۈچىنى تولۇق جارى قىلدۇرۇش ئۈچۈن ئۆزىنى ئاقلاش قارارىغا كەلدى. جوئى سىلوۋ پەقەت ئۇنىڭ قانۇنىي مەسلىھەتچىسىلا بولدى. ئۇ ئىش تاشلاشقا قۇترىتىش ھەمدە يول خېتى يوق ئەھۋالدا چېگرادىن ئۆز گىختىيارچە ئايرىلغانلىقى تۈپەيلى شىكايەت قىلىنغانىدى. بۇزغۇنچىلىق ھەرىكەتلىرىنى تەشكىللىگەنلىكى ئۈچۈن شىكايەت قىلىنمىغانلىقىنى بىلگەن چېغىدا ماندىپلا يېنىك بىر ئۇھ تارتىۋالدى. ئىسپات ئاڭلاش يىغىنى 10 - ئايغا ئورۇنلاشتۇرۇلدى.

سوت ئېچىلىشىنى كۈتۈش جەريانىدا ماندىپلا ناھايىتى ئۈمىدۋار كەيپىياتنى ساقلىدى. ئۇ ئۆزىنى ئالدى - كەينى بولۇپ ئۈچ قېتىم يوقلاپ كەلگەن باستىر ئارتۇر باراك سوئۇلدىن جەنۇبىي ئافرىقا تىلىدىكى قانۇنغا ئائىت كىتابلارنى سورىدى، باراك سوئۇلنىڭ ھەر قېتىم يوقلاپ كەلگەندە ئۆزىگە ئاتا پۇت دۇئا قىلىشلىرىدىن تولىمۇ تەسىرلەندى. ئۇ دوستى ھەيلۇن

يوسېفنىڭمۇ نەزەرىدە قىلىنغانلىقىنى ئاڭلىدى. ھەيلۇن يوسېف تۇنجى قېتىم مۇشۇنداق ئازابلىق قىيىنلىقنى بېشىدىن كەچۈرگەن ئايال ئىدى.

بۇ مەزگىلدە ماندېلانىڭ خەت يېزىشىغا، كىتاب ئوقۇشىغا يول قويۇلاتتى. ئۇ داۋىد ئاست تەمىنلىگەن كىتابلارنىڭ ياردىمىدە لوندون ئۇنىۋېرسىتېتىدىن قانۇن پەنلىرى بويىچە باكلاۋۇرلۇق ئۇنۋانى ئېلىش ئۈچۈن سىرتتىن ئوقۇشقا باشلىدى. داۋىد ئاست يەنە بىر ئاماللارنى قىلىپ، ئەنگىلىيە ئەلچىخانىسىدا ئىشلەيدىغان لورد جون مۇد ئارقىلىق ئۇنىڭغا سىياسىي - قانۇن ساھەسىدىكى كىتابلارنى ئەكەلدۈرۈپ بەردى. مۇد تۈرمە باشلىقىغا بۇ كىتابلاردا كوممۇنىزمنى تەرغىب قىلىدىغان، «ماندېلانىڭ كالىسىغا غەرب ئىدىيەسىنى سىڭدۈرىدىغان» ھېچقانداق مەزمۇن يوقلۇقىغا كاپالەت بەردى. ماندېلا ناھايىتى ھۆرمەت - ئىكرام بىلەن لورد مۇدقا بىر پارچە جاۋاب خەت يېزىپ، ئۇنىڭ دوستىنىڭ ئەكەلىپ بەرگەن سوۋغىلىرى ئۈچۈن رەھىمىتىنى ئېيتتى. بۇ ئۇنىڭ ئەنگىلىيەنىڭ دىپلوماتىيە ئەمەلدارى بىلەن تۇنجى قېتىم ئالاقە قىلىشى ئىدى. لورد مۇدنىڭ خىزمەتدىشى لورد دۇن لوسىل ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە ئىزچىل ناھايىتى ئېھتىياتچان پوزىتسىيە تۇتۇپ كېلىۋاتاتتى. لېكىن، ئۇ كېيىن دىپلوماتىيە مىنىستىرلىقىغا بەرگەن دوكلاتىدا: «يىراق كەلگۈسىدىن قارىغاندا، ماندېلاغا قىلغان ياردىمىمىز كەلگۈسىدە بىزگە پايدا كەلتۈرۈشى مۇمكىن» دېگەنىدى.

ماندېلانىڭ قولغا ئېلىنغانلىقىدىن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىكىلەر بەك ھەيران قېلىپمۇ كەتمىدى. ئۇ ئۆزىمۇ ۋەتەنگە قايتسا بۇنداق ئاقىۋەتكە دۇچار بولىدىغانلىقىنى ئالدىن كۆرۈپ يەتكەنىدى. لېكىن، ئۇلارنىڭ ئويلىمىغان يەردىن چىققىنى، بۇ ئىشلار بەك تېز، بەكلا تۇيۇقسىز يۈز بەرگەنىدى. «مۇشۇنداق ۋاقىتتا بۇنداق ئىشنىڭ يۈز بېرىشى بىزگە ناھايىتى ئېغىر زەربە بولدى» دېدى ۋىننى دوستى ئادېلەيدې تامبوغا يازغان

خېتىدە: «بىز مۇشۇنداق كۈننىڭ ھامان كېلىدىغانلىقىنى بىلەتتۇق، لېكىن بەكلا بالدۇر كېلىپ قالدى.» ئۇ مەندىلەرنىڭ بىرنەچچە يىللىق تۈرمە ھاياتىنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈپ بەرگەنلىكىنى ھېس قىلىپ يەتكەندى. بىرام فىشىرىس قاتارلىقلار ۋە ئىننىغا چەت ئەلگە چىقىپ ئوقۇش تەكلىپىنى بەردى، لېكىن ئۇ تەكلىپكە قارشى تۇردى. بىرام قاتارلىقلار ئوتتۇرىغا قويغان تەكلىپ مۇۋاپىق ئەمەس ئىدى. بۇ، ۋە ئىننىنىڭ بەزى دوستلىرىنى ناھايىتى ئەندىشگە سېلىپ قويدى، ئۇنىڭ بۇ چەمبىرەكتىن ئۆزىنى تارتىشىنى ئۈمىد قىلدى.

ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ يەر ئاستى تەشكىلاتى «ماندىلا قولغا ئېلىندى، خەلق ئەسىرگە چۈشتى» دېگەن مەزمۇندا تەشۋىق ۋە رەقىسى تارقىتىپ، ئاممىنى سوت ئېچىلىشتىن بۇرۇن ئاۋۋال بىر قېتىم يىغىلىشقا چاقىرىق قىلدى. تەشۋىق ۋە رەقىسىدە مەندىلەرنىڭ يېڭى ئوبرازى «مەڭگۈ مۇرەسسەگە كەلمەيدىغان، خەلقنىڭ ئىتتىپاقلىقىنى ھىمايە قىلىدىغان قەھرىمان» دەپ سۈپەتلىنىپ مۇنداق دېيىلگەندى: «ئېلىسون رولى خېلاخېلا مەندىلا ھۆرلۈكنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن يەر ئاستىدا كۈرەش قىلغان داھىي. ئۇ قۇربان بولۇشتىن قورقمايدۇ، كۈرەشكە داۋىللىق بىلەن ئاتلىنىدۇ. ئۇ يېڭىلىق يارىتىشقا جۈرئەت قىلالايدىغان خاراكتېرى بىلەن بىزگە ئەركىنلىككە تۇتاشقان يولنى كۆرسىتىپ بەردى.»

جوئى سىلوۋ ۋە ئۇنىڭ باشقا خىزمەتداشلىرى مۇنداق ئىككى خىل قۇتقۇزۇش لايىھەسىنى تۈزۈپ چىقتى: بىر خىلى، كۆپەيتىلگەن ئاچقۇچ ئارقىلىق ئۇنى سوتخانىدىن قۇتقۇزۇپ چىقىپ، يالغان چاچ - ساقال تاقاقۇزۇپ قاقۇرۇۋېتىش؛ يەنە بىر خىلى، تۈرمىنى نازارەت قىلىدىغان ئەمەلدارغا پارا بېرىش. ئۇ 6000 فوندىستېرنىڭ پارا بەرسە، تۈرمە ئەمەلدارى مەندىلەرنى قويۇۋېتىشكە قوشۇلغانىدى. لېكىن، سوت ئېچىلىشنىڭ ئالدىدا سوت ئېچىلىدىغان ئورۇن پىرىتورىيەگە ئۆزگىرىپ كەتكەچكە،

ياردىمىگە موھتاج بولۇپ قالاتتى. لېكىن، ۋىلۋوردنىڭ كاتىپى باننارد 18 ئاي بۇرۇن ماندېلانىڭ باش مىنىستىرغا خەت يېزىپ، مەملىكەتلىك قۇرۇلتاي ئېچىشنى تەلەپ قىلغانلىقىغا گۇۋاھلىق بەرگەندە ماندېلا كۈچلۈك قارشى تۇردى. ئۇ، بۇ خەتتە ئوتتۇرىغا قويغان تەلپىنىڭ بەك مۇھىم ئىكەنلىكىنى، لېكىن ۋىلۋوردنىڭ جاۋاب خەت يازمىغانلىقىنى، بۇنىڭ ناھايىتى قاملاشمىغان ئىش بولغانلىقىنى كۆرسەتتى. ماندېلا 14 يىلدىن كېيىن تۈرمىدە مۇنداق دەپ يازدى: «بەلكىم ئۇنىڭ گەپلىرىنىڭ پايدىلىق تەرىپى بولۇشى مۇمكىن ئىدى.»

مۇنازىرىلىشىش ئاياغلاشقاندىن كېيىن، تەپتىش ئەمەلدارى ئۇنىڭ يېنىغا يېقىن سۈرۈلۈپ، ئاستاغىنا: «بۇ مېنىڭ كەسپىي ھاياتىمدىكى قىلغانلىرىمنى تۇنجى قېتىم مەنىستەمەسلىكىم. سوتتىن سىزنى تۈرمىگە سولۇۋېتىشنى ئۆتۈنگەنلىكىمدىن قاتتىق ئازابلىنىمەن.» ماندېلا ئۇنىڭ بىلەن قول ئېلىشتى ۋە ئۇنىڭغا بۇ گەپلەرنى مەڭگۈ ئېسىدە تۇتىدىغانلىقىنى ئېيتتى. ئۇ سوتخانىغا بىر تۇيۇقسىز خۇشاللىق ئاتا قىلماقچى بولدى. ئۇ سوتچىغا ئۆزىنىڭ ئوخشاش ساندىكى گۇۋاھچىلارنى چاقىرىپ كېلىدىغانلىقىنى ئېيتتى. لېكىن، ئەمەلىيەتتە گۇۋاھچىدىن بىرنىمۇ چاقىرىپ كەلمىدى. چۈنكى، ئۇ ئۆزىنىڭ جىنايىتى بار دەپ ھۆكۈم قىلىنىدىغانلىقىنى بىلەتتى. شۇڭا، ئۇ بىر پارچە «جىنايىتىنى يېنىكلىتىش توغرىسىدىكى ئىلتىماس» تەييارلىدى. ئەمەلىيەتتە، ئۇ ئۇزۇنلۇقى بىر سائەتكە يېتىدىغان، ناھايىتى جانلىق، تەسىرلىك يېزىلغان سىياسىي نۇتۇق ئىدى.

ئاشۇ كۈنى سەھەردە ساقچىلار سوتخانىنى قورشىۋالدى، سوتخانا سىرتىغا نۇرغۇن ئافرىقىلىقلار توپلىشىۋالغانىدى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ماندېلانىڭ ئايالى ۋىنىمۇ بار ئىدى. ۋىننى ئۇچىسىغا يېنىدۇ قەبىلىسىدىكىلەرنىڭ كۆڭلىكىنى كىيىۋالغانىدى. ماندېلا سوتخانىغا كىرىپ، مۇشتۇمنى ئېگىز كۆتۈرۈپ: «ھاكىمىيەت!» دەپ قاتتىق توۋلىدى. ئەتراپتىكى

ئاممىمۇ تەڭلا: «بىزگە مەنسۇپ!» دەپ جاۋاب قايتۇردى. ئۇ نۇتقىنى ئۆزىنىڭ سىياسىي تەرەققىيات مۇساپىسىدىن باشلىدى، ئۆزىنىڭ قانۇنغا قارشىلىق كۆرسىتىش ئىشلىرىنىڭ بارلىقىنى تەپسىلىي بايان قىلدى. ئۇ ئاۋۋال قەبىلە جەمئىيىتىدىكى دېموكراتىيە ۋە تىنچ تۇرمۇشنى تەسۋىرلەپ، ئۆسمۈرلۈك دەۋرىدىلا قەبىلىلەردە «سىنىپ ۋە باي - كەمبەغەللىك ئايرىمىسىنىڭ يوقلۇقىنى، كىشى بىلەن كىشى ئوتتۇرىسىدا ئېزىش - ئېزىلىشنىڭ مەۋجۇت ئەمەسلىكىنى» بايان قىلدى. ئۇ ئاشۇ جەمئىيەتتە «نۇرغۇن نەرسىلەرنىڭ ئىپتىدائىي شەكىلدە ئىكەنلىكىنى، مۇقىم بولمايدىغانلىقىنى»، لېكىن، «بۇنداق جەمئىيەتتە ئىنقىلابىي دېموكراتىيە بىخلىرىنىڭ مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى، ھېچكىمنىڭ كىشىنى قۇل قىلمايدىغانلىقىنى» ئېتىراپ قىلدى. «بۇ تارىخ تا بۈگۈنگىچە مېنى ۋە خىزمەتداشلىرىمنى سىياسىي كۈرىشىمىزنى داۋاملاشتۇرۇشقا ئىلھاملاندۇرۇپ تۇرۇۋاتىدۇ»، كەينىدىن ئۇ يەنە قانۇن بىلەن ئەخلاق ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇشنى تەھلىل قىلدى، ھۆكۈمەتنىڭ زوراۋانلىق ۋاسىتىسىدىن پايدىلىنىپ جەنۇبىي ئافرىقا خەلقىنىڭ تىنچ شەكىلدىكى كۈچ كۆرسىتىشىنى قانداق باستۇرغانلىقىنى ئەسلىپ ئۆتتى. ئەڭ ئاخىردا ناھايىتى كەسكىنلىك بىلەن: «ئەۋلادلىرىمىز مەندىن مىللىتىمىزنىڭ پاكلىقىنى قايتۇرۇپ بېرىشنى تەلەپ قىلىدۇ. ھەقىقىي سوتقا تارتىلىشقا تېگىشلىك جىنايەتچى ھۆكۈمەت خادىملىرىدۇر» دەپ خۇلاسە قىلدى. بۇ بىر پارچە سىياسىي خىتابنامە بولۇپ، تارىخشۇناسلار بۇ خىتابنامىدىن كۆپلەپ نەقىل ئالدى. لېكىن، ئۇ چاغدا جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاخبارات ۋاسىتىلىرى بۇ ھەقتە خەۋەر بەرمىدى. ئەدلىيە مىنىستىرى جون پىرۇست ئاگاھلاندۇرۇپ: «تەقىب ئاستىغا ئېلىنغانلارنىڭ سوتخانىدا قىلغان سۆزلىرى ئەكس ئەتسەن پەيدا قىلماسلىقى كېرەك» دېدى. شۇڭا، يوهاننېسبۇرگتا چىقىدىغان «يۇلتۇز گېزىتى» ماندىپلانىڭ

نۇتقىدىكى ناھايىتى دادىللىق بىلەن دېيىلگەن مەزمۇنلارنى قىسقارتىۋەتتى.

1962 - 11 - ئاينىڭ 7 - كۈنى سوتچى ھۆكۈم ئېلان قىلدى: مەندېلاننىڭ ئىش تاشلاشقا قۇترىتىش جىنايىتى ئۈچۈن ئۈچ يىللىق قاماق جازاسى، يول خېتى يوق ئەھۋالدا دۆلەت چېگراسىدىن ئۆز مەيلىچە ئايرىلغانلىق جىنايىتى ئۈچۈن 12 يىللىق قاماق جازاسى بېرىلدى. مەندېلان جەنۇبىي ئافرىقىدا سىياسىي جىنايەتچىلەرگە ئەڭ ئېغىر بولغاندا بەش يىللىق قاماق جازاسى بېرىلىپ كېلىۋاتقانلىقىغا دىققەت قىلدى. لېكىن، ئافرىقا تارىخىدا بۇ بىرىنچى قېتىملىق ئىش ئەمەس ئىدى. سەككىز يىلنىڭ ئالدىدا كېنىيە رەھبىرى جومو كېنىياتتا يەتتە يىللىق قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغانىدى. جومو كېيىن كېنىيەنىڭ مۇستەقىللىقتىن كېيىنكى تۇنجى باش مىنىستىرى بولغانىدى. لېكىن، ھۆكۈم ئىجرا قىلىنىدىغان كۈنى دەل تۇنجى سوتسىيالىستىك دۆلەت دۇنياغا كەلگەن خاتىرە كۈنىگە توغرا ئىدى. سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ قۇرۇلۇشى پۈتۈن دۇنيادىكى ئازادلىق ھەرىكەتلىرىگە زور مەدەت بولغانىدى. بۇ توغرا كېلىپ قېلىش مەندېلانغا خېلى تەسەللى بولدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭ سوتلىنىشى بىلەن كۇبا كىرىزىسمۇ ئوخشاش بىر ۋاقىتتا يۈز بەرگەندى. ئۇ چاغدا فىدىل كاستىرو سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ باشقۇرۇلىدىغان بومبىسىدىن پايدىلىنىپ، كىنىدى بىلەن قارشىلىشىۋاتاتتى. ئۇنىڭغا ھەممىدىن بەك ئىلھام بولغىنى، ھۆكۈم ئېلان قىلىنىش ھارپىسىدا بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى قۇرۇلتايدا تۇنجى قېتىم بېلەت تاشلاپ، جەنۇبىي ئافرىقىنى جازالاشنى قارار قىلغانىدى.

لېكىن، غەرب ھۆكۈمەتلىرىنىڭ مەندېلان بىلەن قارار تەنلىك ئۆكتىچىلەرگە تۇتقان پوزىتسىيەسى ئىنتايىن زىددىيەتلىك ئىدى. جەنۇبىي ئافرىقا ئەنگىلىيە فېدېراتسىيەسىدىن ئاللىقاچان ئايرىلىپ كەتكەن بولغاچقا، ئەنگىلىيە ئۆزىنىڭ ئاتقا

خاتا مېنىپ قېلىشىدىن بەكلا ئەندىشە قىلاتتى، ئۇلارنى خاتالاشتۇرۇۋاتقىنىمۇ يەنە شۇ ئاق تەنلىكلەردەك قىلاتتى. 1962 - يىلى 6 - ئايدا ماندىپلا قېچىپ يۈرگەن مەزگىلدە باش ئەلچى لورد جون مۇد لوندوننى زىيارەت قىلغاندا تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىقىنىڭ ئەمەلدارى بىلەن سۆھبەتلەشتى. ئۇ ئۆزىنىڭ ۋىلۋوردنىڭ «پوزىتسىيەسىنىڭ قىزغىنلىقى، ئەمما كىشىنى بىزار قىلىدىغانلىقى» نى بايقىغانلىقىنى ئېيتتى. لېكىن، ئۇ ۋىلۋوردنىڭ ئەنگىلىيەنى جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ بىر دىنبىر ئىتتىپاقىدىكى ئورنىدا كۆرىدىغانلىقىغا ھەمدە ئىككى ياقلىمىلىق قىلىۋاتقانلىقىغا ئىشىنىتتى: پىرېتورىيەگە بولغان پوزىتسىيەسى ناھايىتى قىزغىن ئىدى، مۇشۇ ئارقىلىق ئەنگىلىيەنىڭ مەنپەئەتگە كاپالەتلىك قىلاتتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، يەنە مىللەتچى ھۆكۈمەتنىڭ ئۇزاق مەزگىل ھوقۇقىنى چاڭگىلىدا تۇتۇپ نۇرۇشنىڭ ئەنگىلىيەگە نىسبەتەن پايدىلىق ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلاتتى. جون مۇدنىڭ «قايتا سۇغۇرتىلاندىرۇش» سىياسىتى (قارا تەنلىك سىياسىيونلار بىلەن ئۇچراشقاندا بەك ئېھتىيات قىلىش) ئانچە ئۈنۈم بەرمىدى. لوندون ئەمەلدارلىرى بىر يىلنىڭ ئالدىدا باش ئەلچىنىڭ ئايال پادىشاھ ئۈچۈن ئويۇشتۇرغان تۇغۇلغان كۈن زىياپىتىگە تەكلىپ قىلىنغانلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ئاق تەنلىكلەر ئىكەنلىكىنى بايقىدى. جون مۇد چۈشەنچە بېرىپ، كېيىن ئۇنىڭدا تەكلىپ قىلغۇدەك غەيرىي ياۋروپالىق يوق ئىكەنلىكىنى ئېيتتى ھەمدە كېلەر قېتىملىق زىياپەتتە «كۆپ خىل ئىرقچىلىق تۈسى» نى نامايان قىلىشقا ۋەدە بەردى. جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتى ئۇنىڭ ھەربىر ئىش - ھەرىكىتىگە يېقىندىن دىققەت قىلىۋاتاتتى.

جون مۇد قارا تەنلىكلەر بىلەن ئالاقە ئورنىتىش مەسىلىسىدە ئامېرىكا دىپلوماتىيە ئەمەلدارىنىڭ پوزىتسىيەسىنىڭ ئەنگىلىيەنىڭكىگە قارىغاندا بەكرەك ئېھتىياتچان بولغانلىقىنى جاكارلىدى. ئەمەلىيەتتە، خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىش روھى بەزىدە

ئامېرىكىنىڭ كۈچلۈكرەك بولۇپ كېتەتتى. ئۇلارنىڭ دۇنيانىڭ باشقا رايونلىرىدىكى پوزىتسىيەسىمۇ ئوخشاش ئىدى. 1959 - يىلى 1 - ئايدا ئامېرىكىنىڭ كېيىتاۋىندىكى بىرىنچى كاتىپى پاۋلو ئېكول ئەنگلىيەلىكلەرگە ئۆزىنىڭ قارا تەنلىكلەرنى ئۆيىگە زىياپەتكە چاقىرىدىغانلىقىنى، لېكىن يوهاننىسبۇرگتىكى ئامېرىكا ئۈچۈر ئىشخانىسىدا كۆپ خىل ئىرقلارغا ئاتالغان مەخسۇس بىر قىرائەتخانىنىڭ بارلىقىنى ئېيتقاندى (ئۇ، بۇ قىرائەتخانىنىڭ پائىنئارقىلىقلار قۇرۇلتىيى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى تىلغا ئالمىغانىدى). كىنىدى رەھبەرلىكىدىكى ئامېرىكا ھۆكۈمىتى ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتى ئېلىپ كېلىدىغان خېيىم - خەتەردىن بارغانسېرى ئەندىشە قىلىشقا باشلىغانىدى، شۇڭا جازالاش تەدبىرى ئۈستىدە قاتتىق ئويلىنغانىدى. ئەنگلىيە ناھايىتى ئۈمىدسىزلەندى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئامېرىكا دۆلەت ئىشلار مەھكىمىسى قارا تەنلىكلەرنىڭ تۇيۇقسىز ئىنقىلاب قوزغىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئافرىقا بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى رىغبەتلەندۈرۈشكە باشلىدى. 1963 - يىلى ئامېرىكا باش ئەلچىخانىسى 7 - ئاينىڭ 4 - كۈنى ئامېرىكا مۇستەقىللىقىنى خاتىرىلەش ئۈچۈن كۆپ خىل ئىرق قاتناشقان مۇستەقىللىق كۈنى زىياپىتى تەشكىللىگەنلىكىنى ئاشكارا ئېلان قىلدى. ئەنگلىيەنىڭ ۋاشىنگتوندىكى باش ئەلچىسى: «بۇ قېتىمقى پائالىيەتنى تەشكىللەشتىكى مەقسەتنىڭ يېرىمى ئامېرىكا ئىچىدىكى ئىرقىي مەسىلىلەر ئۈچۈن» ئىكەنلىكىنى ئېيتتى.

ۋاشىنگتوندا ئىلگىرى ئافرىقىغا قارىتىلغان سىياسەتكە مەسئۇل بولغان ئامېرىكا باش ئەلچىسى يوسېف ساتتسۋېت ماندېلانىڭ كوممۇنىستىك پارتىيە بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىگە ئىزچىل دىققەت قىلىپ كېلىۋاتاتتى. 1962 - يىلى 12 - ئايدا، ماندېلا قولغا ئېلىنىش ھارپىسىدا ساتتسۋېت ئامېرىكا دۆلەت ئىشلار مەھكىمىسىگە ماندېلانىڭ دۇرباننى زىيارەت قىلغانلىقى

توغرىسىدىكى ئىشنى دوكلات قىلدى. دەل مۇشۇ مەزگىلدە ماندېلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى ئاق تەنلىكلەر ۋە ھىندىستانلىق ئىتتىپاقداشلار بىلەن بولغان مۇناسىۋەتتىن يىراقلاشتۇرغانىدى. سانتىسۋېتنىڭ دوكلاتىدا: «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى يېڭى ئۇرۇش تاكتىكىسىغا جەنۇبىي ئافرىقىدىكى كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ رەھبەرلىك قىلغانلىقىنى بىلمەيدۇ. ئۇلار ماندېلانى دۆلەت پارلامېنتى بىرلەشمىسىدىكى ئاق تەنلىك كوممۇنىستلاردىن تەدرىجىي يىراقلىشىۋاتىدۇ، دەپ قارايدۇ» دېگەنىدى. ئەمەلىيەتتە، ئۇ ئىشلەۋاتقان كونسۇلخانا ماندېلا بىلەن بىۋاسىتە ئۇچرىشىپ باقمىغانىدى.

ئادەتتىكى ئەھۋالدا ئەنگىلىيە پرېتورىيەنىڭ غەزىپىنى قوزغاپ قويۇشقا پېتىنالىماتتى. لېكىن، 1962 - يىلى 11 - ئايدا ماندېلا جىنايى جازاغا ھۆكۈم قىلىنغاندىن كېيىن، ئۇلار «نەسبەتەن خەتەرلىك» بولغان بىر ھەرىكەتنى قوزغىدى، يەنى ئۇلار ئالغا ئىنتىلىش روھى ئىنتايىن كۈچلۈك ياش دىپلوماتىيە ئەمەلدارى ماركۇس ئېدۋاردنىڭ ياش قارا تەنلىك سىياسىيونلار بىلەن كۆرۈشۈشىگە يول قويدى. ئېدۋارد پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىدىكى بەزى مۇخبىرلار بىلەن بىللە ھاراق ئىچكىلى باردى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا داۋىد سىبوركىمۇ بار ئىدى. بۇ كىشى كېيىن رەھبەرلىك ۋەزىپىسىنى ئۆتىدى، لېكىن قەستكە ئۇچراپ ئېچىنىشلىق ئۆلۈپ كەتتى. ئۇلار ئېدۋاردقا پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ ناھايىتى تېزلا ھەرىكەت قوللىنىدىغانلىقى ھەققىدە كاپالەت بەردى. بىر ھەپتىدىن كېيىن، ئېدۋارد دوكلات يېزىپ، ئۆزىنىڭ پانئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ تېخىمۇ كۆپ ئەزالىرى بىلەن كۆرۈشكەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ بەك قوپال، چاقچاقچى، شاۋقۇن - سۈرەن سېلىشقا ئامراق ئىكەنلىكىنى ئېيتتى، ئەمما تولىمۇ سۈرلۈك ھەم رادىكال ئىكەنلىكىنى، بىر ئادەمنىڭ بىر بېلەت تاشلاش ھوقۇقىغا ئىگە ئىكەنلىكىنى

ئېيتىشىنىمۇ ئۈنۈمىدى.

ئىسمى نامەلۇم يەنە بىر دىپلوماتىيە ئەمەلدارى باسۇنولاندىكى جوئى مارتىيو ئارقىلىق ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىلەن ئالاقىلىشىپ نۇرۇۋاتاتتى. مارتىيو ماندېلاننىڭ زوراۋانلىق ھەرىكىتىگە بولغان تۆھپىسىنىڭ ئۇنى چەت ئەلدە قالتىس ئابىرۇيغا ئىگە قىلغانلىقىنى، لېكىن ئۇنىڭ قولغا ئېلىنىشى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئۈچۈن قىلىنغان قۇربانلىق ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. ئۇ ۋە ئۇنىڭ خىزمەتداشلىرى پائىئافرىقانىزمغا ھېسداشلىق قىلمايتتى، ئەكسىچە دىمىقى ئۈستۈن، ھېچقانچىلىك مائارىپ تەربىيەسى كۆرمىگەن مىنىستىرلارنى قەتئىي كۆزگە ئىلمايتتى. مارتىيو جەنۇبىي ئافرىقا كومپارتىيەسىنى كىلىمات ھاسىل قىلالمايدۇ (گەرچە ئۇ ئۆزى كوممۇنىستىك پارتىيە ئىچىدىكى رەھبىرىي شەخس بولسىمۇ) دەپ قارايتتى، چۈنكى كوممۇنىزم قارا تەنلىكلەرگە سىرتتىن كەلگەندەك تۇيۇلاتتى. شۇڭا، ھېسسىيات جەھەتتە كوممۇنىستىك پارتىيەنى ئانچە ئاسان قوبۇل قىلالمايتتى. كىشىنىڭ ئىشەنگۈسى كەلمەيدىغىنى شۇكى، ھېلىقى دىپلوماتىيە ئەمەلدارى يەكۈن چىقىرىپ: «مارتىيو سېپى ئۆزىدىن موسكۋالىق» دېگەندى.

لوندون تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىقى بۇ خەۋەرلەرگە بەكلا ئەھمىيەت بەردى ھەمدە ئەمەلدارلاردىن قارا تەنلىكلەرنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىگە ئائىت تېخىمۇ كۆپ ئاخباراتلار بىلەن تەمىنلەشنى تەلەپ قىلدى. لېكىن، كونسۇلخاننىڭ تېخىمۇ چوڭ خەتەرگە تەۋەككۈل قىلغۇسى يوق ئىدى. «ئەگەر ئۇلار كونسۇلخانا ئەزالىرىنىڭ پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى ياكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى قاتارلىق ھازىرقى ھۆكۈمەتنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش قەستىدە بولۇۋاتقان چەكلەنگەن تەشكىلاتلار بىلەن ئۇچراشقانلىقىنى سېزىپلا قالسا، جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتى جەزمەن ئەسەبىيلەرچە ئۇچ ئالىدۇ»

دەپ يازىدۇ ھىلارى يان. ھىلارى خۇلاسىلەپ يەنە مۇنداق دەيدۇ: «بىزنىڭ قىسقا مەزگىللىك نىشانىمىز — ھازىرقى ھۆكۈمەت بىلەن دوستانە مۇناسىۋەتنى ساقلاش، ئۇزاق مەزگىللىك نىشانىمىز بولسا ئاشۇ ھۆكۈمەتنىڭ ئورنىنى باسالايدىغان كۈچلەر بىلەن دوستانە مۇناسىۋەتنى ساقلاش. ئىككى مۇناسىۋەت ئوتتۇرىسىدا توقۇنۇش مەۋجۇت.» ئەمەلىيەتتە ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتى ئۇزاق مەزگىللىك نىشانى ئاللىقاچان ئۇنتۇپ كەتكەندى. قارا تەنلىكلەرنىڭ رەھبىرى تۈرمىگە تاشلىنىشتىن ئىلگىرى ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتى ئۇلار بىلەن ناھايىتى ئاز ئۇچراشتى. «ئەينى يىلى ئەنگىلىيە - ئامېرىكا كونسۇلخانىسىغا بارغان كۆرۈنۈش ھېلىھەم ئېسىمدە» دەيدۇ ماندىپلا پىرېزىدېنت بولغاندىن كېيىن: «ئۇلار ماڭا مەندەك بىر ئادەمنىڭ مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى بىلمەيدىغاندەكلا تۇيغۇ بېرەتتى.»

ماندىپلانىڭ پارتىزانلىق ئۇرۇشىغا رەھبەرلىك قىلغان قىسقىغىنا ھاياتى ۋە ئافرىقا سىياسىيىنى بولۇشتەك ھاياتى چاقماق تېزلىكىدە ئاخىرلاشتى. بۇ مەزگىلدە ئۇ غەربتىن ھەربىي ئىشلار ۋە دىپلوماتىيە جەھەتتىكى ھېچقانچە ياردەمگە ئېرىشەلمىدى. شۇ ئىشتىن كېيىن، ئۇ ھەمىشە كەسپىي ساپاسى ۋە زور كۆلەمدىكى ھەربىي ئىشلار ھەرىكىتىنى تەشكىللەش ئىقتىدارىنىڭ كەملىكى تۈپەيلى، دۇنيا ئەھلىنىڭ تەنقىدىگە ئۇچرىدى. ماندىپلا بۇنىڭ ئىچىدىكى بەزى تەنقىدلەرنى قوبۇل قىلدى، لېكىن، جەنۇبىي ئافرىقا ئاق تەنلىكلەر ھۆكۈمىتىگە ھەقىقىي تەھدىت ئېلىپ كېلىۋاتقىنى، شەھەرلەردىكى تېررورلۇق ھەرىكەتلىرى بولۇشى مۇمكىن ئىدى. ئۇ خۇددى ئالجىرىيەدە ئېلىپ بېرىلغان ھەرىكەتكە ئوخشاش ھالاكەت ۋە زور كۆلەمدە ئۆچ ئېلىش ھەرىكىتىنى پەيدا قىلاتتى. بۇنى ماندىپلا بىلەن مىللەت نەيزىسى تەشكىلاتى ئالدىن كۆرۈپ يېتەلمىگەندى. ئۇ يالغۇز قوراللىق ئۇرۇش قىلىشقا تايىنىپ، ھەرقانداق جازالاش ۋە بېسىم چۈشۈرۈش ۋاسىتىسىگە تايانماسلىق جەنۇبىي ئافرىقا

ھۆكۈمىتىنى سىياسىتىنى ئۆزگەرتىشكە مەجبۇرلىيالايدۇ، دەپ قارايتتى. لېكىن، ھەربىي ئىشلارغا قىسقىغىنا رەھبەرلىك قىلىش ھاياتى ۋە ھازىرقى بەرگەن قۇربانلىقى مۇنداق بىر سىياسىي خەۋەرنى يەتكۈزەتتى: ئۇ — ھازىرقى تۈزۈلمىگە قارشىلىق كۆرسىتىش جەريانىدا مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىغان بىر رەھبەر. ئۇ تۇتۇلۇپ قالماسلىق ئۈچۈن ئىزچىل قېچىپ يۈرگەن، يەر ئاستى خىزمىتىگە قوماندانلىق قىلغان، ئەمما خەلق بىلەن ئىزچىل بىللە بولۇپ كەلگەن ئادەم.

14. جىنايەت ۋە جازا

(1963 - يىلىدىن 1964 - يىلىغىچە)

ماندىپلا تۈرمىگە سولىنىپ كىشىلەرنىڭ نەزىرىدىن غايىب بولغان بولسىمۇ، لېكىن خەلقنىڭ قەلبىدە ئۇنتۇلغۇسىز تەسىر قالدۇرغانىدى: قوغلاپ تۇتۇشتىن ئۆزىنى قاچۇرۇۋاتقان قارا رەڭلىك دېڭىز يۈسۈنى، دەپ تەرىپلەندى؛ خەلق كۈرىشىگە رەھبەرلىك قىلغان ھەربىي داھىيغا ئايلاندى؛ پارات كىيىمى كىيىگەن ھالدا ئۆزىنى ئافرىقىلىقلارنىڭ قەبىلە باشلىقى، دەپ جاكارلىدى. جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتى 1976 - يىلىدىن بۇرۇن تېلېۋىزورنىڭ كىرىشىنى چەكلىگەندى. بىراق، ماندىپلا ئاممىنىڭ دىققەت - نەزىرىنى تېلېۋىزور ئارقىلىق جەلپ قىلىشقا موھتاج ئەمەس ئىدى. تۈرمىدە ئۇ نېھىرۇنىڭ نەزىرىدىكى گەندىگە ئوخشاش «خەلقنىڭ ئارزۇسىنى ئىپادىلىگۈچى ۋەكىل» گە ئايلىنالايتتى. تەشكىلاتقا ئەمەس، بەلكى شەخسكە تايىنىش ئۇنىڭ ئاساسلىق رەھبەرلىك ئۇسلۇبى ئىدى. ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدە رەسمىي يوسۇندا بىرەر ۋەزىپىگە ئولتۇرۇپ باقمىغان بولسىمۇ، بىراق ئۇ رەھبەرلىك قىلىۋاتقان قوراللىق كۈرەش تېخى بىخلىنىش مەزگىلىدە تۇرۇۋاتاتتى. ھالبۇكى، ئۇ ئاۋامنىڭ دىققەت - نەزىرىدىن غايىب بولغانىدى. ئۇ بۇ خىل ھالەتنى بەش يىلدىن ئارتۇق داۋاملاشمايدۇ، دەپ مۆلچەرلىدى. ئۇ چاغدا ئۇ يېرىم ئەسىر ۋاقىتنى تۈرمىدە ئۆتكۈزىدىغانلىقىنى ئويلاپمۇ باقمىغانىدى.

ماندىپلا دەسلەپتە پىرېتورىيەدىكى تۈرمىدە جازا مۇددىتىنى

ئۆتىدى. بۇ يەر ئۇنىڭغا ئىنتايىن تونۇش بولسىمۇ، شۇ تاپتا ئۇ تولىمۇ قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغانىدى. ئۇنىڭ كىتاب كۆرۈشى ۋە ياكى بىرەر كىشى بىلەن كۆرۈشۈشى قاتتىق چەكلەنگەنىدى. بىللە قامالغانلارنىڭ ئىچىدە ماندىلاننىڭ پائىنئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىدىكى ئەشەددىي رەقىبى روبېرت سۇبۇكۋىلمۇ بار بولۇپ، ئۇ شارپۇپل ۋە قەسىدىن كېيىن تۈرمىگە كىرگەن ھەمدە ماندىلاننىڭ بارا - بارا ئۆزىدىن ئېشىپ كېتىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلغانىدى. ئۇلار ئىككىسى بەزىدە يانمۇيان ئولتۇرۇپ كۈيە يەپ تېشىلىپ كەتكەن پوچتا خالتىسىنى يامايىتىتى. ئۇلار ناھايىتى ياخشى ئۆتەتتى، بىر - بىرىنى «مادىبا»، «ھىرات» دەپ چاقىرىشاتتى، دۇنيا پاراخلىرىنى سېلىشىپ ئولتۇراتتى. بېرنارد شاۋ بىلەن شېكسپېرنىڭ قايسىسىنىڭ دراممىسى ئەڭ ياخشى دېگەندەك پاراخلار ئۇلارنىڭ مۇھاكىمە تېمىسىغا ئايلىناتتى. ماندىلان سۇبۇكۋىلنىڭ 1963 - يىلى «ئەركىنلىكنى قولغا كەلتۈرەيلى» دەپ چۇقان كۆتۈرگەنلىكىنى تەنقىدلىدى. ئۇ قەتئىي مۇمكىن بولمايدىغان ئىش ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەرنى سەل چاغلانغانىدى. ماندىلان سۇبۇكۋىلنىڭ مۇلاھىزە ئىقتىدارىغا بەكلا قايىل ئىدى. لېكىن، ئۇنىڭ مەجەزىنىڭ چۇس ئىكەنلىكىنى، تۈرمە گۇندىپايلىرىغا خۇشامەت قىلىدىغانلىقىنىمۇ بايقىغانىدى. سۇبۇكۋىل دەسلەپتە ماندىلان بىلەن بىرلىكتە ھازىرقى ۋەزىيەتكە تاقابىل تۇرۇشنى رەت قىلدى. ئۇنىڭچە بولغاندا قارشى تۇرۇش تېخىمۇ ناچار ئاقىۋەتنى كەلتۈرۈپ چىقىراتتى. لېكىن، ئۇ ئاخىر قارشىلىق كۆرسىتىشكە قوشۇلدى. ئۇ چاغدا ھۆكۈمەت سۇبۇكۋىلنى ماندىلاننىمۇ خەتەرلىك، دەپ قارايتتى: 1963 - يىلى سۇبۇكۋىلنىڭ جازا مۇددىتى توشقان بولسىمۇ، بىراق پەۋقۇلئاددە قانۇننىڭ «سۇبۇكۋىل ماددىسى» سەۋەبلىك، ناھايىتى تېزلا جازا مۇددىتى ئۆزاتىلىپ، روبېن ئارىلىغا يەنە ئالتە يىل قامالدى.

تۈرمىدىكىلەر ئۇنى يېتىم قالدۇرۇش ئۈچۈن باشقا مەھبۇسلار بىلەن ئۇچراشتۇرماي ئايرىپ باشقۇردى.

پرېتورىيەگە قامىلىپ ئالتە ئايدىن كېيىن، ماندىپلا تۇيۇقسىزلا يۈك - ئاقلىرىنى يىغىشتۇرۇش توغرىلىق ئۇقتۇرۇش تاپشۇرۇۋالدى، چۈنكى ئۇ روبېن ئارىلىغا ئاپىراتتى. روبېن ئارىلى بىلەن ئافرىقا چوڭ قۇرۇقلۇقىنىڭ ئارىلىقى سەككىز ئىنگىلىز مىلى بولۇپ، ھەيۋەتلىك مەۋج ئۇرۇپ تۇرغان دېڭىز سۈيى ئارقىلىق ئايرىلىپ تۇراتتى. ئىككى ئىنگىلىز مىلى كېلىدىغان بۇ ئارال تولىمۇ گۈزەل بولۇپ، ساھىللىرىدا تۈرلۈك - تۈمەن قۇشلار سايرىشىپ تۇراتتى، يەنە تېخى ئوماق پىنگۋىنلارمۇ بار ئىدى. ئارالدىكى كوچىلارنىڭ ئىككى قاسنىقىدا چىرايلىق قۇرۇلۇشلار قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى، بۇ قۇرۇلۇشلارنىڭ ئارىسىدا يەنە مەكتەپ ۋە چېركاۋلار بار ئىدى. روبېن ئارىلى گۈزەل ساياھەت ئورنىغا ئايلانغانىدى. لېكىن، ئەينى ۋاقىتتا قاتتىق نەزەربەند ئاستىدىكى سىياسىي جىنايەتچىلەر ئۈچۈن ئېيتقاندا، دۇنيا بىلەن تامامەن ئايرىۋېتىلگەن، قاتتىق باشقۇرۇلىدىغان بۇ جاي ھېچنېمىگە ئەرزىمەيتتى.

ماندىپلا ترانسكېپىلارنىڭ تارىخىغا ئاساسەن، بۇ ئارالنىڭ 19 - ئەسىردە ئەنگىلىيەلىكلەرنىڭ كوسا قەبىلىسىنىڭ ئاقساقىلىنى قامىغان جاي ئىكەنلىكىنى بىلدى. كېيىنچە، بۇ يەر ماخاۋ كېسىلىگە گىرىپتار بولغانلار ۋە روھىي كېسەللەرنى ئايرىپ باشقۇرىدىغان جايغا ئايلانغانىدى. 1936 - يىلىغا كەلگەندە ھەربىي ھازىرلىقلار رايونى، شارپۋېل ۋە قەسىدىن كېيىن، سىياسىي جىنايەتچىلەر ۋە ئادەتتىكى مەھبۇسلارنى قامايدىغان تۈرمە قىلىنغانىدى. 1962 - يىلىدىن باشلاپ روبېن ئارىلىنىڭ باشقۇرۇش ئەندىزىسىدە جىنايەتچىلەرنى قىينايدىغان، خورلايدىغان نۇمۇسسۇز، ۋەھشىيانە قىلمىشلار پات - پاتلا يۈز بېرىدىغان بولۇپ قالدى. گۈندىپايلىرىنىڭ ئارىسىدا كېيىنكى ئىسىملىك

جىنايەتچىلەرنى خورلاشقا مايىل ئىككى ئاكا - ئۇكا بار بولۇپ، ئۇلارنىڭ ۋەھشىيلىكى يىراق - يېقىنغا پۇر كەتكەندى. 1962 - يىلى بۇ ئارالغا قامالغان ئالىم نىۋىل ئالىكساندىرنىڭ ئېيتىشىچە، 1962 - يىلىدىن 1964 - يىلىغىچە بولغان ئىككى يىل جەرياندا ھەر ھەپتىسى، ھەتتا ھەر كۈنى دېگۈدەك قىيىناش، خورلاشقا ئۇچرىغانىكەن.

بۇ قېتىم ماندىپلا بۇ ئارالغا نەچچە ھەپتىلا قامالغان بولسىمۇ، لېكىن بۇنىڭدىن كېيىنكى تۈرمە ھاياتىدىكى شۇنداق بىر ھەقىقەتنى تونۇپ يەتتىكى، مەھبۇسلارنىڭ پوزىتسىيەسى گۈندىپايلارنىڭ قانداق ھەرىكەت قىلىشىنى بەلگىلەيتتى. ئۇ كېيىنخەنسىنى تۇنجى قېتىم كۆرگەن مەنزىرىنى ئەسلەيتتى. شۇ چاغدا كېيىنخەنسى: «بۇ يەردە ھەرقايسىگىنى مانا مەن باشقۇرىمەن» دەپ ۋارقىرىغانىدى ھەمدە ئۇنى باشقا ئۈچ مەھبۇس بىلەن بىللە كامېرغا يۈگۈرۈپ كىرىپ كېتىشكە بۇيرۇغان، ئۇلارغا خۇددى ھايۋانغا ئوخشاش مۇئامىلە قىلغانىدى. ماندىپلا سەپنىڭ ئالدىدا يۈگۈرۈپ كېتىۋېتىپ قەستەن سۈرئىتىنى ئاستىلىتىۋالدى، بۇنى كۆرگەن كېيىنخەنسى: «سېنى ئۆلتۈرۈۋېتىمىز» دەپ قاتتىق ۋارقىردى.

ئۇلار كامېرغا كىرگەندە سۇ چىقىپ كەتكەنلىكىنى بايقىدى. بۇ چاغدا ئىككى گۈندىپاي كېلىپ مەھبۇسلارنىڭ ئارىسىدىكى ناھايىتى ياۋاش كۆرۈنىدىغان ماندىپلاغا: «چېچىڭ بەك ئۇزۇن ئىكەن» دەپ ۋارقىردى. ماندىپلا دەرھاللا: «چېچىمىزنىڭ ئۇزۇنلۇقى بۇ يەرنىڭ قائىدە - تۈزۈملىرى بويىچە قويۇلغان» دەپ رەددىيە بەردى. شۇنىڭ بىلەن ھېلىقى گۈندىپاي ئۇنى قاتتىق ئۇرۇۋېتىدىغاندەك ئەلپازدا ئېتىلىپ كەلدى. ماندىپلا سەل قورقتى - يۇ، يەنىلا يۈرەكلىك ھالدا: «ئەگەر مېنى تاك ئېتىپ چېكىدىغان بولساڭ، سېنى بۇ ئارالدىكى ئالىي خەلق سوت مەھكىمىسىگە ئەرز قىلىمەن. شۇ چاغدا سەن چېركاۋدىكى چاشقاندىنمۇ بەتتەر ھالغا چۈشۈپ قالسىەن» دېدى. ئەمما،

گۈندىپاي يەنىلا ئۇنىڭغا تەھدىت سالىدى. ماندېلا ئۇنىڭ تىترەۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ خېلى ئاچچىقى بېسىلىپ قالدى. ياشىنىپ قالغان ھېلىقى گۈندىپاي (ئۇ كېيىن تۈرمىدىكى ئەڭ ئالىي ھوقۇقدارغا ئايلاندى) لام - جىم دەپمەستىن كېتىپ قالدى، ياشراق كەلگەن يەنە بىر گۈندىپايمۇ ئۇنىڭ كەينىدىن چىقىپ كەتتى.

شۇنىڭدىن كېيىن، بۇ تۆت مەھبۇس سەل كەڭرەك بىر كامېراغا يۆتكەلدى. كەچلىك تاماقتىن كېيىن ماندېلا بىر كىشىنىڭ دېرىزىسىنى چېكىپ پەس ئاۋازدا: «نېلسون كەلدى» دېگىنىنى ئاڭلىدى. ئۇ بىر قارا تەنلىك گۈندىپاي ئىدى. ۋىننىنىڭ خەۋىرىنى ئېلىپ كەلگەن بۇ گۈندىپاي ئۇنىڭغا ھەر كۈنى ئاخشىمى تاماكا ۋە ساندۇنۇچ ئەكەلىپ بېرىشنى خالايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. شۇنىڭ بىلەن ماندېلا مۇدەھىش ۋە قورقۇنۇچ قاپلىغان روبېن ئارىلىدىكى گۈندىپايلارنىڭ ئارىسىدا ياخشىسىنىڭمۇ، يامىنىنىڭمۇ بارلىقىغا قەتئىي ئىشەندى.

نەچچە ھەپتىدىن كېيىن ماندېلا يۈك - تاقلىرىنى بىغىشتۇرۇش ھەققىدە يەنە ئۇقتۇرۇش تاپشۇرۇۋالدى ھەمدە يەنە پىرېتورىيەدىكى تۈرمىگە ئاپىرىلىپ يالغۇز كامېراغا سولاندى. ھۆكۈمەت بۇ ئىشقا ھېچقانداق چۈشەنچە بەرمىدى، ئاخبارات ۋاسىتىلىرىگە بۇنىڭ پەقەت پائىدەلىقلەر قۇرۇلتىيىدىكى مەھبۇسلارنىڭ ماندېلاغا زىيانكەشلىك قىلىشىدىن ساقلىنىش ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. لېكىن، بۇ ئېنىقلا ھەقىقىي سەۋەب بولالمايتتى، ماندېلا ئۇزاق ئۆتمەيلا بۇ ئىشنىڭ تېگىگە يەتتى.

7 - ئاينىڭ باشلىرىدا ماندېلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئادوۋكاتى خارولد ۋورپىنىڭ تۇتۇپ تۇرۇلۇۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدى. تۈرمە كارىدورىدا يەنە گۈلسامساق دېھقانچىلىق مەيدانىنىڭ بۇرۇنقى باشقۇرغۇچىسى توماس ماشفېرىن بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. نەچچە كۈندىن كېيىن، ئۇ تۈرمە ئىشخانىسىدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئەسلىدە

رېۋونىيەدە ئۆزىنى دالدىغا ئېلىپ يۈرۈشى كېرەك بولغان رەھبەرلىرى بىلەن كۆرۈشۈپ قالدى. ماندىپلا تۈرمىگە قامالغان سەككىز ئاي جەرياندا ۋېرۋورد ھۆكۈمىتى قارا تەنلىكلەرنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنى كۈچەپ باستۇرۇشقا باشلىغانىدى. بولۇپمۇ پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ مەخپىي تېررورلۇق تەشكىلاتى POQO ئاق تەنلىكلەرنى ئۆلتۈرۈشكە باشلىغاندىن كېيىن بۇ خىل ئەھۋال يۈز بەرگەنىدى. 1963 - يىلى 5 - ئاينىڭ 1 - كۈنى بىرلەشمە پارتىيەنىڭ قوللىشى ئاستىدا ھۆكۈمەت تەرەپ دەرھاللا تارىختىن بۇيانقى ئەڭ قاتتىق قانۇننى ماقۇللىدى. بۇنىڭ ئىچىدە سېسىق نامى پۇر كەتكەن «توقسان كۈنلۈك پەرمان» مۇ بار ئىدى. بۇ پەرماندا ساقچىلارنىڭ ھېچقانداق سوئال - سوراقسىز ھەرقانداق بىر كىشىنى ئۆز ئالدىغا ئۈچ ئايغىچە قاماشقا ئىجازەت بېرىلگەنىدى. بۇ، ساقچىلارنى تېخىمۇ ھەددىدىن ئاشۇرۇۋەتتى. ئون كۈندىن كېيىن، ساقچىلار بىر تۈركۈم كىشىلەرنى قولغا ئالدى. بۇ قېتىمقى قولغا ئېلىش ھەرىكىتى پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىغا قارىتىلغان بولماستىن، بەلكى سىمسۇلۇ، كاترادا ۋە مېبىكى قاتارلىق ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەھبەرلىرىنىڭ يوشۇرۇنغان ئورنىنى ئېنىقلاش ئۈچۈن ئىدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى نەزەربەند قىلىنغان مەزگىلدە قېچىپ كەتكەن ۋە يوشۇرۇنۇۋالغانىدى. «بىز قولغا ئېلىش ھەرىكىتىنىڭ قاچان، قانداق باشلانغانلىقىنى بىلمەيمىز. ئۇ جەھەتتە بىزنىڭ بىلىدىغانلىرىمىز تولمۇ ئاز» دەيدۇ ھىلدا بوئىنىستان. ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي ھىلدانىڭ ئېرى رۇستىمۇ تۇتۇپ كېتىلدى.

ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەھبەرلىرى ئىتتىپاقداشلىرى بىلەن باشقىچە سىياقتا ياسىنىپ رېۋونىيەگە كىرىپ - چىقىپ، ھېلىھەم بۇزغۇنچىلىق پائالىيەتلىرى ۋە پارتىزانلىق ئۇرۇشىنى پىلانلاش ئۈستىدە مۇھاكىمە قىلىشۋاتاتتى. ئەينى چاغدا مىللەت نەيزىسىنىڭ يېڭىدىن قوبۇل

قىلىنغان ئەزاسى ئالجىرىيە، ئېفىيوپىيە ۋە سوۋېت ئىتتىپاقى قاتارلىق جايلارغا خۇپايە ئەۋەتىلىپ مەشقلەندۈرۈلۈۋاتاتتى. شۇڭا، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى پىلانلىغان پائالىيەتلەر مىللەت نەيزىسىنىڭ ياردىمىسىز ئېلىپ بېرىلىۋاتاتتى. مىللەت نەيزىسىنىڭ ئالىي قوماندانلىق ئىشتابى يەنىلا ئۆزىنى ھېچكىمگە تەڭ قىلماي يۈرۈۋاتاتتى. 6 - ئاينىڭ 26 - كۈنى سىسۇلو مەخپىي يوشۇرۇنغان جايدا رادىيو ئارقىلىق ئاڭلىغۇچىلارغا ئۆزىنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدا قېلىپ قېلىپ يەر ئاستى خىزمىتىگە مەسئۇل بولىدىغانلىقى ھەققىدە ۋەدە بەردى. بۇ - شۇبھىسىزكى ساقچىلارغا قارىتىلغان بىر خىرىس ئىدى.

دۇرباندىكى بۇزغۇنچىلىق بىلەن شۇغۇللانغۇچى بىرۇنو مۇتولو ئىلگىرى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەھبەرلىرىنىڭ گۈلسامساق دېھقانچىلىق مەيدانىدىكى كەپىدە يىغىلغانلىقىنى كۆرگەنلىكىنى ئېيتىپ مۇنداق دېدى: ئۇلار «ماي بۇيىپ پىلانى» دەپ ئاتىلىدىغان بىر ھەرىكەتنى پىلانلاۋاتاتتى. پىلان لايىھەسىنى جوئى سلوۋ بىلەن گوۋان مېكىكى يېزىپ چىققانىدى. لايىھە مۇنداق باشلانغانىدى: «دېموكراتىيەلىشىش مۇساپىسى ئاق تەنلىكلەر ھۆكۈمىتىنىڭ بارلىق نىقابلىرىنى يىرتىپ تاشلىدى. بىز بۈگۈن تولۇق قوراللاندىق. خەلق ئاممىسىغا «قورال ۋە زوراۋانلىق ۋاستىسىگە تايىنىپ ھۆكۈمەتنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش، تىن ئىبارەت بىرلا تاللاش يولى قالدى.» پىلان لايىھەسىدە جەنۇبىي ئافرىقىدا پارتىزانلىق ئۇرۇشى قىلىدىغان ھەربىي كۈچلەرنى يېتىشتۈرۈش ھەمدە سۇ ئاستى پاراخوتى ۋە ئايروپىلان بىلەن كەلگەن تاشقى كۈچلەرنىڭ ياردىمىنى قوبۇل قىلىش تەكلىپى ئوتتۇرىغا قويۇلغانىدى.

بۇ - ناھايىتى قاراملىق بىلەن چىقىرىلغان، ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن كەلمەيدىغان پىلان ئىدى. مىللەت نەيزىسىنىڭ ئالىي قوماندانلىق ئىشتابىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى بۇ پىلاننى قوللايدىغان كىشىلەردىن پەقەت مېكىكى، سلوۋ ۋە ئاسپىن

گودرىكلا بار ئىدى. سىسۇلۇ بىلەن مەندېلانىڭ ھەر ئىككىلىسى بۇ پىلانغا قارشى تۇرغانلىقتىن ، پۈتكۈل 7 - ئاي مۇشۇ پىلاننى مۇھاكىمە قىلىش بىلەن ئۆتۈپ كەتتى. لۇتۇلى شۇ چاغدا يەنىلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەئىسى ئىدى، ئۇنىڭ پائالىيەت دائىرىسى ناتالدىلا چەكلىنىپ قالغاچقا، رېۋونىيە ۋە چەت ئەلدىكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى كۈچلىرى بىلەن ئالاقە قىلىشقا ئامالسىز قالغانىدى. «چەت ئەلدىكى بارلىق پائالىيەتلەرنىڭ خەۋىرى ئۇ يەرگە بىۋاسىتە يېتىپ بارالمايتتى» دەيدۇ ۋىننى مەندېلا لۇتۇلىنى زىيارەت قىلغاندىن كېيىن ئادىلەيدى تامبوغا يازغان خېتىدە: «بۇ ئەڭ چوڭ قايغۇرىدىغان ئىش ئىدى.» لېكىن، مىللەت نەيزىسىنىڭ ئالىي قوماندانلىق ئىشتابىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى بەزى كىشىلەرنىڭ تاقىتى تاق بولغانىدى. دەرھال ھەرىكەت قوللىنىشنى ئۈمىد قىلاتتى، بولۇپمۇ مەندېلادىن ھەربىي مەشىققە قاتناشقىلى بولىدىغانلىقىنى ئۇققاندىن كېيىن تېخىمۇ تاقەت قىلىپ تۇرالمىدى. جوئى سىلوۋ زادىلا ئۆزىنى بېسىۋالامىدى، پىلاننى دارىسسالامغا ئاپىرىپ ئولمۇر تامبو ۋە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ باشقا رەھبەرلىرىنىڭ ئورتاق كېڭىشىشى ئۈچۈن تەمىنلەپ بېرىشنى ئۈمىد قىلاتتى. سىلوۋنىڭ ئويىغا خىزمەتداشلىرى قوشۇلدى. ئۇلار پىلاننىڭ ئەڭ ئاخىرقى لايىھەسىنىڭ تېخى بەكىتىلمىگەنلىكىنى بىلەتتى. لېكىن، سىلوۋ تانزانىيەگە يېتىپ بارغاندىن كېيىن، پۈتكۈل پىلان ئاشكارىلىنىپ كەتتى. «بىز ئافرىقىدىكى مۇستەقىل بولغان دۆلەتلەردىكى قارا تەنلىكلەرنىڭ كۈچىنى زىيادە چوڭ مۆلچەرلىۋېتىپتىمىز» دەيدۇ سىلوۋ كېيىن: «بۇ پىلاندا سادىر بولغان سەۋەنلىك ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن كەلمەسلىكتىنمۇ ئېغىر بولۇشى مۇمكىن.»

1963 - يىلى 7 - ئاينىڭ باشلىرىدا ساقچىلارنىڭ زور كۆلەملىك ئاقتۇرۇش ئېلىپ بارىدىغانلىقى ھەققىدە خەۋەر تارقالدى. ئۇتۇلغانلارنىڭ ئارىسىدىكى بىرەيلەن سىسۇلۇ ۋە ئۇنىڭ

جىنايەتچىگە ئايلىنىپ قالدى.

تۇتۇلغان رەھبەرلەر شۇنى تونۇپ يەتتىكى، بۇ قېتىمقى سوتلاش ئىلگىرىكى ۋەتەنگە ئاسسىلىق قىلىش جىنايىتىنى سوتلاشتىنمۇ قاتتىق ھەم مۇھىم ئىدى. ئېنىقكى، رىۋونىيەلىك خائىنلارنىڭ جىنايىتى بار ئىدى، گەرچە ئۇلار پارتىزانلىق ئۇرۇشىنى پىلانلىمىغان بولسىمۇ، بۇزغۇنچىلىق قىلىش پائالىيىتىنى پىلانلىشلا ئۇلارنىڭ جىنايىتىنى بېكىتىشكە يېتىپ ئاشاتتى. ئۇلار ئەڭ ياخشى ئاقلىغۇچىلارنى تەكلىپ قىلىپ، ئۆزلىرىنى ئاقلىمىسا بولمايدىغانلىقىنى بىلەتتى. ماندىپلا بىرام فىشىرىسنىڭ يەنە بىر قېتىم ئاقلىغۇچىلار ئۆمىكىگە رەھبەرلىك قىلىشنى ئۈمىد قىلاتتى. چۈنكى، ئۇ ھەم مول كەسپى بىلىمگە، ھەم كۈچلۈك بېغىشلار روھىغا ئىگە ئىدى. ئەمما، ئۇ چاغدا فىشىرىسمۇ توختىماي رىۋونىيەگە كىرىپ - چىقاتتى. بۇنى ماندىپلا ۋە باشقا جاۋابكارلار بىلەتتى، لېكىن ئاۋام خەلق بىلمەيتتى. سوتلاش جەريانىدا ئۇ يوشۇرۇنۇۋېلىپ، يەر ئاستى خىزمىتىنى قولغا ئېلىشنى كۆڭلىگە پۈكتى.

فىشىرىس ئادۋوكات بولۇش سۈپىتى بىلەن ناھايىتى سوغۇققان ئىدى. ماي بۇيىر پىلاننىڭ تولىمۇ ساددا ۋە قاراملىق بىلەن چىقىرىلىشى ئۇنى قاتتىق چۆچۈتكەندى. كېيىن ئۇ سوت جەريانىدا بۇ پىلانغا «بېشىغا بىرنى ئۇرۇپلا تاپقان، رېئاللىقتىن چەتنىگەن پىلان. يەڭگىلەتەكلىك، ئالدىراقسانلىق ئىلكىدىكى تەسەۋۋۇردىن باشقا نەرسە ئەمەس» دەپ باھا بەردى. ئەمما، ئۇ كۈچىنىڭ بارىچە جاۋابكارلارنى ئاقلاش قارارىغا كەلدى ھەمدە بۇرۇنقىدىنمۇ كۈچلۈك ئادۋوكاتلار قوشۇنىنى ئويلىدى. ئادۋوكاتلار ئۆمىكىدىكى ئەزالارنىڭ ھەممىسى كېيىن ماندىپلانىڭ خىزمەتداشلىرىغا ئايلاندى. بۇنىڭ ئىچىدە «موللا تاپقان» دەپ لەقىمى بار ۋېرنون بېرانتى بار ئىدى. فىشىرىس بىر ئاماللارنى قىلىپ يۈرۈپ، ئۇنى لوندوندىن قايتىپ كېلىشكە قايىل

قىلغانىدى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ياش ئادۋوكات ئاسپىن كاپارسېنمۇ بار ئىدى، ئۇ كوممۇنىست بولمىسىمۇ، لېكىن فىشىرىسقا بەكلا چوقۇناتتى. شۇ سەۋەبتىن، ئۇنىڭغا قولىدىن كېلىشىچە ياردەم قىلىشنى خالىدى. ئاسپىن كاپارسېن ئۈنۋېرستېتتىكى يېقىن دوستى يوئىل جوفنى باشلاپ كەلدى، ئۇ ئاۋسترالىيەگە كۆچمەن بولۇشنى پىلانلاۋاتاتتى. يوئىل جوف بوي - بەستى ئورۇق، كىچىك پېئىل ئىدى. ئۇ ياش ئادۋوكاتلىق ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئېلىشقا قوشۇلدى. ماندىلا ۋە باشقىلار ئۇنى «پەردە ئارقىسىدىكى گېنېرال» دەپ ئاتايتتى. ئۆمەكنىڭ يەنە بىر ئەزاسى كېيىنچە ماندىلاننىڭ سىرداش دوستىغا ئايلاندى، ئۇ دەل جورجى بىزۇس ئىدى. ئۇ كېيىنچە مەخسۇس سىياسىيغا ئائىت سوتلاردا ئاقلغۇچى بولدى. بۇ جەرياندا ئۇ فىشىرىسنىڭ ئىشەنچىگە ئېرىشتى.

يوئىل جوف بەزى ئىجتىمائىي ئالاقە سورۇنلىرىدا ماندىلاننى ئۇچراتقاندى. ئۇ چاغدا ماندىلا قارماققا ئەمەلىي يېشىدىن 15 ياش كىچىكتەك كۆرۈنەتتى. لېكىن، ھازىرقى ماندىلا ئۇچىسىغا تۇرمىدىن بىر تۇتاش تارقاتقان مەھبۇسلار كىيىمىنى كىيىپ يۈرەتتى. ماندىلا يوئىل جوفقا بەكلا ياداڭ كەتكەندەك تۇيۇلدى... ئۇنىڭ قوۋۇزلىرى ئولتۇرۇشۇپ كەتكەن، چىرايى تاتارغان، چېھرىدىن قايغۇ - ھەسرەت نۆكۈلۈپ تۇرغان ھالەتتە ئىدى. لېكىن، يوئىل جوف ماندىلاننى يەنىلا بۇرۇنقىدەك چىقىشقاق، ئۈمىدۋار، ئۆزىگە ئىشىنىدىغان، كۈچ - قوۋۋىتى بۇرۇنقى ھەرقانداق ۋاقىتتىكىدىنمۇ بەكرەك ئۇرغۇپ تۇرغاندەك ھېس قىلدى. ماندىلا يەنىلا يالغۇز كامېرغا سولاقلىق ئىدى. جىنايەتچىلەر ئىچىدە ئۇنىڭ ئورنى ئەڭ تۆۋەن ئىدى. خۇددى ئۇنىڭ ئۆزى ئېيتىپ ئۆتكىنىدەك، ئۇ «پات ئارىدا ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنىدىغان مەھبۇس» ئىدى. ئىلگىرى بىر گۇندىپاي كېچىدە ماندىلاننىڭ كامېرىغا كىرىپ ئۇنى ئويغىتىپ: «سەن پات ئارىدا مەڭگۈلۈك ئۇيقۇغا كېتىسەن» دېگەنىدى. ماندىلا

ئادۋوكاتلار ئۆمىكىنى كۆرگەن ۋاقتىدا، فىشىرىس ئۇنى ئەسكەرتىپ: «قارشى تەرەپ سىزگە ئۆلۈم جازاسى بېرىشنى تەلەپ قىلىشى مۇمكىن» دېگەنىدى. بۇ ھەقتە مەندىلا: «بىز ۋەھىمە ئىچىدە ياشاۋاتىمىز» دېگەنىدى.

1963 - يىلى 10 - ئايدا پرىتورىيەدە دېلوغا سوت ئېچىلدى. ئاخبارات ۋاسىتىلىرىنىڭ قۇتراتقۇلۇق قىلىشى بىلەن، ئاممىنىڭ كەيپىياتى بەك جىددىي تۈس ئالغانىدى. ئالىي سوت مەھكىمىسىنىڭ «ھەققانىيەت زالى» نىڭ ئىچى - تېشىنى ساقچىلار ۋە پۇقراچە كىيىنگەن ھەربىيلەر قورشۇۋالغانىدى. ئۇلار ئەتراپتىكى كىشىلەرنىڭ ھەرىكىتىنى ئىنچىكىلىك بىلەن كۆزىتىتتى.

سوتچى ھۆرمەتكە سازاۋەر، ئەستايىدىل جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىك كىشى بولۇپ، ئىسمى كارتىس دى ۋايت ئىدى. تەپتىش ئەمەلدارى بوش يۇتتار بولسا بوي - بەستى ۋىجىك، مۇبالىغىلەشتۈرۈشكە ئۇستا ئوڭ قانات يەھۇدىي ئادۋوكات بولۇپ، ھۆكۈمەت بىلەن قويۇق ئالاقىسى بار ئىدى. ئۇ يەھۇدىيلار بىلەن قارا تەنلىكلەرنىڭ زىددىيەتلىشىشىگە ناھايىتى ئامراق ئىدى. كېيىن بۇ كىشى مەندىلانى دۆلەتكە ئاسىيلىق قىلىشتەك ئېغىر جىنايەت بىلەن ئەيىبلەيدىغانلىقىنى جاكارلاپ مۇنداق دېدى: «مەن ئەركىن جازا ئۆلچەش ھوقۇقىمنى يۈزگۈزمەن، مەندىلانىڭ ئۈستىدىن پەقەت بۇزغۇنچىلىق قىلىش جىنايىتى بىلەنلا شىكايەت قىلالايمەن.» ئەمما، ئۇ بىر رەھىمسىز تەپتىش ئەمەلدارى ئىدى.

دەسلىپىدە يۈكسەك جوق ئادۋوكاتلار ئۆمىكىدىكىلەرگە: «بۇ دېلونىڭ نېگىزى ۋە مۇھىم نۇقتىسى ھەرگىزمۇ سوتتا ئەمەس، بەلكى تاشقى دۇنيادا» دېگەنىدى. غەرب ھۆكۈمىتى جەزمەن دېلو تەرەققىياتىغا يېقىندىن دىققەت قىلىۋاتاتتى. ھازىر ئۇلار مەندىلانى تېخىمۇ ئېنىق تونۇغانىدى ھەمدە ئۆلۈم جازاسىنىڭ قانداق ئاقىۋەت پەيدا قىلىدىغانلىقىغا ئىنتايىن كۆڭۈل

بۆلۈۋاتاتتى. ئەمما، دىپلوماتىك مۇناسىۋەت ۋە مەبلەغ سېلىش نۇقتىسىدىن ئويلاپ، ئۇلارنى يەنىلا ئېغىر غەم باستى. ھەتتا ۋېرۋورد ھۆكۈمىتىگە ھەممىدىن بەك تەسىر كۆرسىتىلەيدىغان ئەنگىلىيەمۇ ئۇنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرۈشكە پىتىنالمىدى.

1963 - يىلى 4 - ئايدا ئەنگىلىيە باش ئەلچىسى لورد جون مۇد ئىستېپانامىسىدە ناھايىتى ياخشى تەشكىللەنگەن ئافرىقا مىللىي مەجلىسىنىڭ تولىمۇ ئاجىز پائىتافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى تەرىپىدىن مەغلۇپ بولۇشىدىن تولمۇ ئەنسىرەيدىغانلىقىنى ئاشكارىلىدى. ئۇنىڭ قارشىچە، يېڭىدىن گۈللىنىۋاتقان ئافرىقا دۆلەتلىرىنىڭ ياردىمى ئاستىدا جەنۇبىي ئافرىقىدىكى قارا تەنلىكلەرنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى ئەڭ ئاخىر «بىر مەيدان تەشكىللىك، دۇنيادىكى ئاساسىي ئېقىم ئىدىيەسىنىڭ قوللىنىشىغا ئېرىشەلەيدىغان پارتىزانلىق ئۇرۇشى»غا تەرەققىي قىلاتتى. ئۇ لوندوننى ئاگاھلاندۇرۇپ: «بىر تەرەپتىن، جەنۇبىي ئافرىقىنى ئىتتىپاقداش ئورنىدا كۆرۈش، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇنىڭ بىلەن يېقىنلاشقىلى بولمايدىغانلىقىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈش كېرەك. مۇشۇنداق پوزىتسىيە تۇتۇۋەرسە جەنۇبىي ئافرىقا بارغانسېرى قىيىن گەۋۋالدا قالىدۇ» دېگەنىدى.

يېڭىدىن ۋەزىپىگە ئولتۇرغان باش ئەلچى لورد خۇگ سىتېۋېنسون مۇددىنىمۇ مۇتەئەسسەپ بولۇپ، ئىقتىدار جەھەتتىمۇ مۇدقا يەتمەيتتى. تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىقىنىڭ كاتىپى سېر خوم ئىلگىرى سىتېۋېنسوننى ئاگاھلاندۇرۇپ، ھەرگىزمۇ ئەنگىلىيەنىڭ ئىقتىسادى ۋە ھەربىي ئىشلار جەھەتتىكى مەنپەئەتگە زىيان يەتكۈزۈشكە تەۋەككۈل قىلماسلىقىنى ئېيتقانىدى. ئەمما، يەنە ئىرقىي ئايرىمچىلىققا كەڭ قورساقلىق قىلماسلىق ھەققىدە تەكلىپ بەرگەنىدى، چۈنكى بۇ ئەنگىلىيەنىڭ ئافرىقا ۋە بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىگە زىيان يەتكۈزەتتى. خوم يەنە سىتېۋېنسونغا يېقىن كەلگۈسىدە جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئافرىقا مىللەتچىلىرىنىڭ

قولغا چۈشۈپ قېلىشنىڭ ئېھتىمالغا يېقىن ئىكەنلىكى ھەققىدە ئويلىنىپ بېقىش تەكلىپىنى بەردى ھەمدە مۇدىنىڭ «قايتا سۇغۇرتىلاش» سىياسىتىنى قوللايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. ئەمما، سىتېۋېنسون باتۇرلۇق بىلەن ئىلگىرىلىيەلەيدىغان ئادەم ئەمەس ئىدى. ئۇ ئىلگىرى ھىندىستاننىڭ ھۆكۈمەت تارماقلىرىدا ۋەزىپە ئۆتىگەنىدى. ئۇ جەنۇب ھارىقىدىن باشقىغا قىزىقمايتتى، ئافرىقىنىڭ ئەھۋالىنى ئەزەلدىن ھەقىقىي چۈشىنىپ باقمىغانىدى. ھەتتا كېيىنكى ئاۋىن بىلەن قاھىرەنى، بېكۇئالەند بىلەن بالۇجى (ئىراندىكى بىر جاينىڭ نامى) نىمۇ پەرق ئېتەلمەيتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەرنىڭ چىشىغا تېگىپ قويۇشقا پىتىنالمىتتى.

رىۋونىيە سوتى باشلانغاندىن كېيىن، بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى قۇرۇلتىيى 10 - ئاينىڭ 11 - كۈنى 1881 قارارنى ماقۇللىدى. جەنۇبىي ئافرىقىدىن باشقا بارلىق ئەزا دۆلەتلەرنىڭ ھەممىسى سىياسىي جىنايەتچىلەرنى قويۇپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. «بۇ قارار بولغانىكەن، ھۆكۈمەت ئۇلارنى ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىشقا پىتىنالمىدى» دېدى فىشىرس بىزۇسقا. ئەمما، ئەنگىلىيە كونسۇلخانىسى جەنۇبىي ئافرىقىغا بېسىم چۈشۈرۈشنى رەت قىلدى. تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىقى سىتېۋېنسوننىڭ پىرىتورىيەنى ئەنگىلىيەدىكى ئاممىۋى جامائەت پىكرىنىڭ تەسىرىنىڭ بەك زور ئىكەنلىكى ھەققىدە ئاگاھلاندۇرۇپ قويۇشنى تەلەپ قىلدى. بىرنەچچە قېتىملىق توقۇنۇشتىن كېيىن، سىتېۋېنسون ئاخىر جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ تاشقى ئىشلار مىنىستىرى دوكتور مۇللېرغا ئەنگىلىيەنىڭ ئەندىشىسىنى بىلدۈردى ھەمدە لوندونغا: «ئۆزىنىڭ دائىم بۇ ئۇسۇللارنىڭ قىممىتىدىن گۇمانلىنىدىغانلىقىنى» تەكىتلىدى. ئۇ يەنە ئەنگىلىيەلىك ئادۋوكات جون ئارنولدنىڭ: «ئاساسلىق جاۋابكار كوممۇنىست ئەمەس، ھەم كوممۇنىستىنىڭ تەسىرىگەمۇ ئۇچرىمىغان» دېگەن گېپىنى نەقىل كەلتۈردى.

سوتچى تەپتىش ئەمەلدارى بوش يۇتتارنىڭ تېرىپ - ئۆشەپ قۇراشتۇرغان تۇنجى ئەيىبلەشنامىسىنىڭ ئىناۋەتسىز ئىكەنلىكىنى تاقەتسىزلىك ئىلكىدە جاكارلىدى. 12 - ئاينىڭ 3 - كۈنىگە كەلگەندە، سوت پرېتورىيەدە رەسمىي باشلاندى. ماندىپلا سوتقا يەنىلا مەنسىتمەسلىك پوزىتسىيەسى بىلەن مۇئامىلە قىلدى. «ئۆزۈڭنى قانداق ئاقلايسەن؟» دەپ سورالغاندا ئۇ: «سوراققا تارتىلىشقا تېگىشلىكى مەن ئەمەس، بەلكى ھۆكۈمەت. مەن گۇناھسىز!» دەپ قىسقىلا جاۋاب بەردى. يۇتتار دادىللىق بىلەن ئىككىنچى ئەيىبلەشنامىنى كۆرسەتتى. ماندىپلاغا قارىتىلغان ئاساسلىق شىكايەت مۇشۇ ئەيىبلەشنامىدە ئىدى:

جاۋابكار پۈتۈن مەملىكەت مىقياسىدا زوراۋانلىق ۋە بۇزغۇنچىلىق پائالىيەتلىرىنى قوزغاشنى پىلانلىغان. ئۇ قوزغىماقچى بولغان ھەرىكەتنىڭ ئوبيېكتى ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرى ھەمدە بارلىق ئالاقىلىشىش يوللىرى ۋە ئۈسۈللىرىدۇر. ئۇلارنىڭ مەقسىتى جەنۇبىي ئافرىقىدا ئەنسىزلىك، مالىمانچىلىق ۋە داۋالغۇش پەيدا قىلىشتىن ئىبارەت. ئۇلارنىڭ پىلانغا ئاساسلانغاندا، مەخسۇس تەربىيەلەنگەن مىليونلىغان پارتىزانلار پۈتۈن مەملىكەتتىكى ئەۋزەل جايلارنى ئىگىلەپ، كونترول قىلىۋېلىش ئارقىلىق قالايمىقانچىلىقنى تېخىمۇ ئەۋجگە چىقارماقچى.

ئۇ كىشىنى ھاڭ - تاڭ قالدۇرىدىغان مۇنداق بىر خۇلاسەنى ئوتتۇرىغا قويدى: «ئۇلار يەنە بۇ يىل، يەنى 1963 - يىلى ئازادلىق ھەرىكىتى قوزغاپ، ئاتالمىش ئاق تەنلىكلەر ھۆكۈمرانلىقىنىڭ بويۇنتۇرۇقىدىن قۇتۇلۇشنى پىلانلىماقتا.» يۇتتار بىر - بىرلەپ شىكايەت قىلىۋاتقاندا ئاقلىغۇچى ئادۋوكاتلار ئۆمىكىنى ئەندىشلىك كەيپىيات ئۆز ئىسكەنجىسىگە ئېلىۋالدى. يوئل جوف: «قېنى قايسى جاۋابكار ئۆلۈم جازاسىدىن قۇتۇلالايدىكىن؟» دېگەنلەرنى خىيال قىلىۋاتاتتى. يۇتتار بىر تۈركۈم گۇۋاھچىلارنى

چاقىرىپ كەلدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە نۇرغۇنى گۇۋاھلىق بېرىۋاتقاندا گېپى ئۈزۈۋېتىلىپ، بەزى سوئاللار سورالدى. لېكىن، بۇ كىشىلەر ماندىلا ۋە باشقىلارنىڭ ھەرىكەتلىرىنى ناھايىتى توغرا بايان قىلىپ بەردى. ئەڭ چاتاق بولغىنى شۇكى، يۇنتارنىڭ قولىدا ساقچىلار گۈلسامساق دېھقانچىلىق مەيدانى ۋە باشقا جايلارنى ئاختۇرۇپ تېپىۋالغان نەچچە يۈز پارچە ھۆججەت بار بولۇپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ مەخپىي ھەرىكەتلىرىنىڭ بارلىق تەپسىلاتلىرى ئاشكارىلانغانىدى.

بۇ ھۆججەتلەر ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى بارلىق ئۇچۇرلارنى خەلقئالمىگە تەلتۆكۈس ئاشكارىلىۋەتتى. «ئوت» (ئولىۋېر تامبونى كۆرسىتىدۇ) «قار» (دۇما نوڭۋىلىنى كۆرسىتىدۇ. دۇمانىڭ كوساتىلىدىكى مەنىسى «قار» ياكى «نام قازانماق» دېگەن مەنىدە) بىلەن ئاددىي كودلار ئارقىلىق ئۇچۇر ئالماشتۇراتتى. ئۇلار ئايروپىلان ئارقىلىق جەڭچىلەرنى بوتسىۋاناغا ئاپىرىش پىلانىنى مۇھاكىمە قىلىشقانىدى، ئۇلار «جەڭچى» دېگەن سۆزنى «خالتا» ياكى «ئىستۇدېنت» دېگەن شەرتلىك بەلگە بىلەن ئىپادىلىگەنىدى. لېكىن، باشقا ئادەملەر بۇ شەرتلىك بەلگىلەردىن ناھايىتى تېزلا گاڭگىراپ قالاتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار جەڭچىلەرنىڭ يەر يۈزىدە جەڭ قىلىش ئىقتىدارىدىن ناھايىتى ئۈمىدسىزلەنگەنىدى. لۇساکا ئىلگىرى دوكلاتىدا: «سىز ماڭا ئەۋەتكەن 19 خالتىدىن 12 سى مۇسادىرە قىلىندى، قالغان يەتتىسى ئۇرۇش ئولجىسى قاتارىدا بۇلاپ كېتىلدى» دېگەنىدى. بۇنىڭدىن بۇرۇن ئۇقۇشماسلىقلارمۇ كۆپ يۈز بەرگەنىدى: «مەلۇم بىرنەچچە دۆلەت تەمىنلىگەن پۇلنى تاپشۇرۇۋالدۇق، سىز بىزگە ماندىلا دۆلەتكە قايتقاندىن كېيىن زادى قايسى دۆلەتلەر ياردەم قولىنى سۇنغانلىقىنى ئېيتىپ بېرەلمەيسىز؟» بۇ ھۆججەتلەر كىشىگە قوراللىق كۈرەشنىڭ ئەمەلىي مەشغۇلات سەۋىيەسى بىلەن كىشىلەرنىڭ ئارزۇسى ئارىسىدا زور پەرق مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى

ھەمدە ئۇلاردا لېنىن ئېيتقاندەك ئىسپاتنى دەلىللەشنىڭ يېتەرسىز ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ قويغانىدى.

گۇمران قىلىش رولىنى ئوينىغان ھۆججەتلەرنىڭ بەزىلىرى ماندىپلانىڭ قولىدىن چىققانىدى. «ئۇ بارلىق جىنايەتكە دەلىل بولىدىغان بارلىق ھۆججەتلەرنى ساقلاپ قويغانىدى» دەيدۇ جورجى بنزۇس ئەسلىمىسىدە: «بۇ ئىنتايىن زور خاتالىق ئىدى. ئۇلار بۇ خاتىرە دەپتەرلەرنى پەتنۇسقا سېلىپ تەپتىش ئەمەلدارغا بەرگەنىدى. لېكىن، ماندىپلانى بۇنى باشقىلارغا ئارتىپ قويىمىدى، ئۇ تولىمۇ كەڭ قورساق ئادەم ئىدى.» بۇنىڭدىن باشقا ھۆججەتلەردىمۇ ماندىپلانىڭ مول ئەقىل - پاراسىتى ئەكس ئەتكۈزۈلگەنىدى. ئۇ خاتىرىسىگە پىرىتورىيە تۈرمىسىدىن قېچىش پىلانىنى خاتىرىلىگەنىدى. يەنە بەزى خاتىرىلىرىگە باشقا ئىنقىلابىي ھەرىكەتلەر ۋە پارتىزانلىق ئۇرۇشى تاكتىكىلىرى خاتىرىلەنگەنىدى: «پارتىزانلار ھەقىقىي ئۇرۇش قوزغىيالىمايدۇ. ئۇلار ھەل قىلغۇچ جەڭگە قاتنىشالمايدۇ.» يەنە بىر خاتىرىسىگە ئىسرائىلىيەنىڭ تېررورلۇق تەشكىلاتى ئىرگۇن ھەققىدىكى بىر كىتابتىن مۇنداق بىر گەپ نەقىل ئېلىنغانىدى: «بۇ دۇنيا ئېچىنىشلىق قىرغىنچىلىققا ئۇچرىغانلارغا ھېسداشلىق قىلمايدۇ. ئۇ پەقەت جەڭگە قاتناشقان كىشىلەرگىلا ھۆرمەت بىلدۈرىدۇ... قۇربانلىق بېرىش - قارشىلىق كۆرسىتىشنىڭ بىر خىل ئۇسۇلى، شۇنداقلا غەلبىنىڭ ئانىسى... بىر مەيدان مەخپىي ئۇرۇش دېمەك - كۆلىمى كىچىك بىر دۆلەت دېمەكتۇر.»

ئەمما، ئېنىق جىنايى پاكىتلار يەنىلا 62 بەتلەك بىر پارچە قول يازمىدا بولۇپ، مەزمۇنى كومۇنىزم بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى، ئۇ ماندىپلانىڭ پوچىركىسى ئىدى. ماتېرىيال جەمئىي تۆت بۆلەككە بۆلۈنگەن بولۇپ، ئۇنىڭ ئىچىدە ستالىننىڭ «لېنىنىزم ئاساسلىرى» ھەققىدىكى خاتىرىلىرى بار ئىدى. ئەڭ خەتەرلىكى بىرىنچى بۆلەك بولۇپ، كۆپ قىسىم مەزمۇنلار جۇڭگو

كوممۇنىستىك پارتىيەسىنىڭ ئەزاسى ليۇ شاۋچىنىڭ «قانداق قىلغاندا ئىلغار كوممۇنىستلاردىن بولغىلى بولىدۇ» دېگەن كىتابى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىدى. ئەمما، ماندىلا بۇنىڭغا: «كوممۇنىستىك پارتىيە رەھبەرلىكىدىكى جەنۇبىي ئافرىقا بەختىيار زېمىنىغا ئايلىنىدۇ... ئىشسىزلىق، ئاچارچىلىق، ئاغرىق - سىزلاق مەۋجۇت بولمايدۇ» دەپ باھا يېزىپ قويغانىدى. ئاقلىغۇچى ئادۋوكاتقا نىسبەتەن ئېيتقاندا، بۇ كىشىنى ناھايىتى تەڭقىسلىقتا قويدىغان مەسىلىلەر ئىدى. لېكىن، ماندىلا چۈشەندۈرۈپ، بۇ پەقەت ئۆزىنىڭ خەنزۇچە نۇسخىسىغا قارىتا يېزىلغان بايانى ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. رۇست بوئىنىستان كېيىن گۇۋاھلىق بېرىپ، بۇ كىتابنى ماندىلاغا ئۆزىنىڭ بېرىپ تۇرغانلىقىنى، ھەم شۇ قاتاردا نۇرغۇنلىغان كىتابنى ئارىيەت بەرگەنلىكىنى ئېيتتى. ئەمما، ماندىلانىڭ كۆپلىگەن خاتىرىلىرى ئۇنىڭ ھارماي - تالماي تۈرلۈك يېزىقتىكى ماتېرىياللارنى كۆچۈرىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ تۇراتتى.

ئەيىبلەنگۈچىلەر ئۆزلىرىنىڭ ئاساسلىق گۇۋاھچىسىنى «X ئەپەندىم» دەپ ئاتىدى، ئەمەلىيەتتە بۇ گۇۋاھچى دەل بىرۈنۈ مۇتولو ئىدى. ناھايىتى زېرەك كەلگەن بۇ كىشى بۇزغۇنچىلىق پائالىيەتنىڭ قانداقچۇچىسى بولۇپ، ماندىلا قولغا ئېلىنىشتىن بۇرۇن دۇرباندا ئېچىلغان يىغىنغا قاتناشقان، ئىلگىرى رىۋونىيەگىمۇ بارغانىدى. شۇ تاپتا بۇ كىشى ئوخشاش جىنايەت ئۆتكۈزگەنلەرنى پاش قىلغۇچى گۇۋاھچىغا ئايلانغانىدى. «ئۇ گۇۋاھچىلار ئورنىدا تۇرغان چاغدا مەن كۆزلىرىمگە ئىشەنمەيلا قالغانىدىم» دەپ يازغانىدى ماندىلا. مۇتولونىڭ ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى بەك ياخشى ئىدى. ئۇ تۇنجى بولۇپ ماندىلا بىلەن مىللەت نەيزىسى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنى كۆرۈپ يېتەلگەن كىشى ئىدى. ئۇ ماندىلانىڭ ئىلگىرى دۇرباندا ئېچىلغان يىغىندا بۇزغۇنچىلىق ھەرىكىتى بىلەن شۇغۇللانغۇچىلارغا: «ئافرىقا

رەھبەرلىرى ھەربىي جەھەتتىن تەربىيەلەش ۋە خىراجەت بىلەن تەمىنلەشكە ۋەدە بەردى. جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ھەرىكەتلەر پات ئارىدا پارتىزانلىق ئۇرۇشىغا ئايلىنىدۇ» دېگەنلىكىنى پاش قىلغانىدى. مۇتولو ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ كونتروللۇقىغا چۈشۈپ قالدى، دەپ قارايتتى.

مۇتولونىڭ گۇۋاھلىق سۆزى بەك ھالقىلىق رول ئوينىدى. ماندىلا تۈرىمدە: «خاتىرىلىرىم سوتقا تاپشۇرۇلغاندىن كېيىن، ھۆكۈمەتنىڭ ماڭا چوقۇم جىنايەت ئارتىدىغانلىقىنى ھېس قىلغانىدىم. ئۇنىڭ ئۈستىگە مۇتولونىڭ گۇۋاھلىق سۆزىمۇ بۇ نۇقتىنى تېخىمۇ ئېنىق ئىسپاتلىغانىدى» دەپ يازغانىدى. ماندىلا ئۆزىنىڭ مىللەت نەيزىسىدىكى رەھبەرلىك ئورنىنى ھەمدە دۇرباندىكى يىغىندا ئېيتقان سۆزىنى ئىنكار قىلمىدى. ئاقلىغۇچى ئادۋوكات ئۇنى ئاگاھلاندۇرۇپ: «ئەگەر ھەممىنى ئېتىراپ قىلسىڭىز، جېنىڭىز بىلەن بەدەل تۆلەپ قېلىشىڭىز مۇمكىن» دېگەنىدى. ئەمما، ماندىلا: «رەھبەر بولغانىكەنمەن، مەسئۇلىيەتنى ئۈستۈمگە ئېلىشىم كېرەك» دېگەنىدى. ئۇ پەقەت ھەقىقىي ئەھۋالنىڭ تولۇق ئاشكارىلىنىشىنى ئۈمىد قىلاتتى. ئۇ بوشاشماي كۈرەش قىلىش قارارىغا كەلگەنىدى.

ئاقلىغۇچى ئادۋوكات ناھايىتى قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈپ قالدى. ۋېرنون بېرانىكى مۇتولونىڭ گۇۋاھلىق سۆزىدىن بىرنەچچە يۈزۈكنى بايقاپ قالغانىدى. مەسىلەن، ئۇ ماندىلانىڭ دۇرباندىكى يىغىندا: «مىللەت نەيزىسى تەشكىلاتىنىڭ ئىشى سەۋەبلىك چەت ئەلگە چىققان كوممۇنىستلارنى پارتىيە ئىچىدىكى ئىشلارغا قايتىدىن مەسئۇل قىلماسلىق كېرەك، شۇنداقلا كوممۇنىزم ئىدىيەسىنىمۇ تەشۋىق قىلماسلىق كېرەك. بۇنداق قىلىش مىللەت نەيزىسىنىڭ ئاپرۇيىنى تۈكەيدۇ» دېگەنلىكىنى ئېيتىپ، مۇتولوغا سوئال قويدى. لېكىن، سوتچى خۇددى مۇتولو تەرەپكە يېتىۋالغاندەك ئىدى. لېكىن، يۈمىل جوفمۇ: «بىز

تەرەپتىن ئاساسلىق جاۋابكار نېلسون ماندېلا زور كېۋىپ ساندىكى شىكايەت، جىنايەتلەرنى ئۆز ئۈستىگە ئالدى» دېگەندى.

يوئىل جوف ماندېلا بىلەن سىسۇلۇنىڭ ناھايىتى زور خېيىم - خەتەرگە دۇچ كەلگەنلىكىنى ئېتىراپ قىلدى، ئۇلارنىڭ دارغا ئېسىلىش جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنىش ئېھتىماللىقى 50 پىرسەنت ئىدى، ئەمما ئۇ ماندېلانىڭ قىلچە قورقمايۋاتقانلىقىنى بايقىدى: «بۇ خىل جاسارەت جەڭگاھتىكى باتۇرلۇققا ئوخشىمايتتى. جەڭگاھتا سىزنىڭ ئويلىنىپ ئولتۇرۇشىڭىزنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى.» يوئىل جوف مۇنۇلارنى ئېتىراپ قىلغانىدى: «رەھبەر بولۇش نېلسون ماندېلانىڭ پېشانىسىگە تۇغۇلۇشىدىنلا پۈتۈلۈپ كەتكەندى. مېنىڭچە، ئۇ بىر رەھبەر ھازىرلاشقا تېگىشلىك بارلىق شەرتلەرنى ھازىرلىغانىدى: ئۇ تولىمۇ جەلپىكار، ساغلام، قامەتلىك ئىدى؛ رەھبەرلىك ئىقتىدارى يۇقىرى ئىدى؛ ئىشلارنى ئېغىر - بېسىق بىر تەرەپ قىلاتتى، دىپلوماتىيە ئىقتىدارى ھەممىنى بېسىپ چۈشەتتى. ھېلىقى دېلونى سوتلاش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، مەن ئۇنىڭ ھەقىقىي ئۇلۇغ ئادەم ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدىم. ئۇنىڭ ئاجايىپ خىسلىتى ۋە جەلپىكارلىقى يالغۇز جاۋابكارلارغىلا ئەمەس، بەلكى تۈرمىدىكى خادىملارغىمۇ تەسىر قىلغانىدى.»

ئاساسلىق جاۋابكارلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشقا سۇسلۇق قىلىش ھەرىكىتى ۋە مىللەت نەيزىسىنىڭ پىلانلاش پائالىيەتلىرىگە قاتناشقانلىقىنى ئېتىراپ قىلدى. ئەمما، ھۆكۈمەت تەرەپىنىڭ ئۇلار ئۈستىدىن قىلغان ئەڭ چوڭ شىكايىتى شۇ ئىدىكى، ئۇلار ماي بۇيىر پىلاننى تەستىقلاپ، چەت ئەلدىكى قوراللىق كۈچلەرنىڭ ياردىمى ئاستىدا پۈتۈن مەملىكەت مىقياسىدا پارتىزانلىق ئۇرۇشى قوزغاشقا چاقىرىق قىلغانىدى. بۇ شىكايەتنى تەپتىش ئەمەلدارى بوش يۇتتار ئوتتۇرىغا قويغان بولۇپ، ئۇ بۇنى «مەزكۇر دېلونىڭ ئۇل تېشى» دەپ ئاتىغانىدى. ماندېلا بىلەن سىسۇلۇ ئاقلىغۇچى ئادۋوكاتقا باشقا يوللار بىلەن

مېڭىشقا ئىمكانىيەت بولمىسىمۇ، لېكىن ئۆزلىرىنىڭ بۇ پىلانىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئىمكانىيىتىنىڭ بارلىقىنى، لېكىن ساقچىلار رېۋونىيەگە كەلگەندە بۇ پىلانىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى تەرىپىدىن تېخى تەستىقلانمىغانلىقىنى چۈشەندۈردى. ئەمما، گوۋان مېبىكى جاۋابكارلارنىڭ ئارىسىدا يېشى ئەڭ چوڭ ھەمدە دىنىي ئەقىدىسى ئەڭ كۈچلۈك ئادەم ئىدى. ئۇ: «ماي بۇيىر پىلانى مىللەت نەيزىسى تەشكىلاتىنىڭ بارلىق ھەرىكەتلىرىنىڭ ئۆل تېشى، ئۇ ئاللىقاچان ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ۋە مىللەت نەيزىسىنىڭ تەستىقلىشىدىن ئۆتكەن» دېگەن پىكىردە چىڭ تۇردى. بۇ باياناتى ئۇنى باشقا ھەمراھلىرى بىلەن قوشۇپ دار ئالدىغا ئاپىرىشقا يېتىپ ئاشاتتى. «ئەگەر ئۇلارنىڭ قوراللىق ئىنقىلابقا قاتناشقانلىقىنى ئىسپاتلىغىلى بولسا، ئۇنداقتا سوتچى «بۇزغۇنچىلىق ھەرىكىتى قانۇن لايىھەسى، بولغان تەقدىردىمۇ ئۇلارنى ئۆلۈم جازاسىدىن ساقلاپ قالالمايتتى» دېگەندى يۈئىل جوف.

ئەمما، مەندېلاننىڭ گەس - يادى ئۆزىنىڭ سىياسىي دەلىل - ئىسپاتلىرىدا ئىدى. ئۇ ۋەتەنگە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتىنى سوتلىغان چاغدىكى ئەھۋالغا تەقلىد قىلىپ، سوتنىڭ ئەڭ ئاخىرقى باسقۇچىدىكى سۆز قىلىش باسقۇچىدا ئۆزىنىڭ سىياسىي غايىسىنى بايان قىلىش قارارىغا كەلدى. لېكىن، ئۇ بۇ نۇتقنى پەقەت جاۋابكارلىق ئورنىدا تۇرۇپلا سۆزلىيەلەيتتى. نۇتۇق سۆزلىگەندە سوراق قىلىنىش ھالقىسى يوق ئىدى. شۇڭا، سوتچىنىڭ بېسىمىمۇ ئانچە چوڭ بولمايتتى. خىزمەتداشلار، ئادۋوكاتلار ۋە باشقا كىشىلەرنىڭ ياردىمىدە مەندېلان تۈرمىدە نەچچە كېچە ۋاقتىنى سەرپ قىلىپ نۇتۇق سۆزلەشكە تەييارلىق قىلدى. قاتتىق تىرىشىش نەتىجىسىدە، كىشى قەلبىنى لەرزىگە سالىدىغان بىر نۇتۇق رويپاچا چىقتى. نۇتۇقتا مەندېلاننىڭ سىياسىي تەرەققىيات مۇساپىسى ناھايىتى ئېنىق بايان قىلىنغانىدى. ئەمما، ئادۋوكاتلار نۇتۇقنىڭ بەك ئوچۇق -

ئاشكارا يېزىلىپ كەتكىنىدىن ئىنتايىن ئەندىشە قىلدى. سوتچى ئۆزىنى تۇتۇۋالمايلا قالسا ماندېلانى دارغا ئېسىش جازاسىغا ھۆكۈم قىلىۋېتىشتىن يانمايتتى، بولۇپمۇ نۇتۇقنىڭ خاتىمە قىسمىنىڭ قۇتراتقۇلۇق تۈسى ناھايىتى قويۇق ئىدى: «مەن مۇشۇ غايەم ئۈچۈن ھاياتىمنى تەسەددۇق قىلىشقا ھەر ۋاقىت تەييارمەن.» ماندېلا بۇ جۈملىنى چىقىرىۋېتىشكە قوشۇلمىدى، لېكىن ئەڭ ئاخىردا «ئەگەر زۆرۈرىيەت توغۇلۇپ قالسا» دېگەن خەتنى قوشۇپ قويدى.

ئاقلىغۇچى تەرەپ ماندېلانىڭ جاۋابكارلىق سەھنىسىدە نۇتۇق سۆزلىشىگە سورۇن ھازىرلاپ بەردى. نۇتۇقنى بۆلۈۋېتىشكە بولمايتتى. بۇنىڭدىن يۇتتار تولىمۇ ئۈمىدسىزلەندى. چۈنكى، ئۇ ماندېلانى سوراققا تارتىشقا نەچچە كۈن تەييارلىق قىلغانىدى. ماندېلا توپتوغرا تۆت سائەت ۋاقىتتا ئۆزىنىڭ ئېتىقادى ۋە سىياسىي غايىسىنى شەرھىلىدى. ئۆزىنىڭ قەبىلە ئارقا كۆرۈنۈشىنى، دەسلەپكى مەزگىللەردىكى مىللەتچىلىك ئېتىقادىنى ھەمدە ئىدىيەسىنىڭ كېيىن كۆپ خىل ئىرقچىلىققا بۇرغانلىقىنى تولۇق ئوتتۇرىغا قويدى. ئۆزىنىڭ مىللەت نەيزىسىنىڭ رەھبىرى ئىكەنلىكىنى، بۇزغۇنچىلىق ھەرىكەتلىرىنى پىلانلىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلدى. ئەمما، غەيرىي زوراۋانلىق ۋاستىسىنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىنى ئۇرۇش پاتىقىغا يېتىپ قېلىش خەۋپىدىن قۇتقۇزۇپ قالالمايدىغانلىقىنى، بۇزغۇنچىلىق ھەرىكەتلىرىنىڭ دەل كەلگۈسىدىكى مىللەتلەر مۇناسىۋىتىنىڭ ئۈمىدى ئىكەنلىكىنى تەكىتلىدى.

ئۇ ئۆزى بىلەن كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ ھەمكارلىقىنى چېرىپ بىلەن ستالىننىڭ ھەمكارلىقىغا ئوخشاتتى. ئەمما، ئۇ بۇنىڭغا قارىتا تېخىمۇ خاسلىققا ئىگە چۈشەنچىلەرنى بەردى. ئۇ: «كوممۇنىستىك پارتىيە بولسا ئافرىقىلىقلارغا باراۋەر ياشاۋاتقان باشقا ئىنسانلارغا ئوخشاش مۇئامىلە قىلىشنى خالايدىغان بىردىنبىر سىياسىي تەشكىلات» دېدى. ئافرىقىلىقلاردا

ئىززەت - ئابروۋى ۋە ھوقۇقنىڭ كەم ئىكەنلىكىنى، نۇرغۇن قارا تەنلىكلەرنىڭ ئائىلىلىرىنىڭ خانىۋەيران بولغانلىقىنى، بۇنىڭ شەك - شۈبھىسىزكى ئەخلاقنىڭ ئەڭ تۆۋەن چېكىنى بۇزۇپ تاشلىغانلىقىنى ھەمدە زوراۋانلىق ھەرىكىتىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشى مۇمكىن ئىكەنلىكىنى تەكىتلەپ مۇنداق دېدى: «جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار باراۋەرلىك ھوقۇقىدىن بەھرىلىنىشى ئۈمىد قىلىدۇ. ئۇلار بىخەتەرلىك تۇيغۇسىغا ۋە ئىجتىمائىي مەرتىۋىگە موھتاج.» ئۇ يەنە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ مەۋجۇتلۇق ھوقۇقىنى قولغا كەلتۈرۈش كۈرىشىگە قاتنىشىۋاتقانلىقىنى ئېيتتى.

خاتىمە قىسىمدا ئۇ ئۆز كۆز قارىشىنى بايان قىلىپ: «مەن بۇ ئۆمرۈمدە ھاياتىمنى ئافرىقا خەلقىنىڭ كۈرىشىگە ئاتىدىم. مەن ئاق تەنلىكلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى، دېموكراتىك، ئەركىن غايىۋى جەمئىيەتكە تەشنا. ئۇنداق جەمئىيەتتە ھەممە كىشىلەر باراۋەر، ئىناق تۇرمۇش كەچۈرىدۇ. مانا بۇ مېنىڭ غايەم. مەن مۇشۇنىڭ ئۈچۈن كۈرەش قىلىشنى خالايمەن» دېدى. ئاخىردا ئۇنىڭ ئاۋازى پەسلەپ كەتتى. ئۇ خۇلاسىلەپ: «ئەگەر زۆرۈر تېپىلسا، مەن ئۆزۈمنىڭ غايىسى ئۈچۈن ھەر ۋاقىت جېنىمنى قۇربان قىلىشقا تەييار» دېدى. سوتخانىدا يېرىم مىنۇتقا يېقىن سۈكۈت ھۆكۈم سۈردى. ماندىلاغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، بۇ ۋاقىت تولىمۇ ئۇزاق بىلىندى. يۈگۈل جوققا نىسبەتەن ئېيتقاندا، بۇ 30 سېكۇنتلۇق سۈكۈت گويا كومېدىيە ئاخىرلاشقاندىن كېيىنكى ئالغىش ياغراش ئالدىدا تۇرغان ۋاقىتقا ئوخشايتتى. ئەمما، سوتخانىدا ئالغىش ياغرىمىدى.

بۇ نۇتۇق ماندىلاننىڭ سىياسىي ھاياتىدىكى ئەڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك سۆزلەنگەن نۇتۇق ئىدى. ماندىلا بۇ نۇتۇق ئارقىلىق ئۆزىنىڭ رەھبەرلىك ئورنىنى ئايدىڭلاشتۇردى. ئۇ يالغۇز ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەھبىرىلا ئەمەس، بەلكى يەنە كۆپ خىل ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتىگە قارشى

تۇرۇش ھەرىكىتىنىڭ رەھبىرىگە ئايلانغانىدى. ئۇنىڭ ئىلگىرىكى مۇستەملىكە ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى تەلىماتلىرى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتى، يەنىمۇ خاسلاشقان مەزمۇنلارنى ئۆزىگە مۇجەسسەملىدى. دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتىگە قارشى تۇرۇشتىكى خىتابنامىگە ئايلاندى. بەزى غەرب دىپلوماتلىرى كۆز قارىشىنى ئۆزگەرتىشكە باشلىدى، ماندىپلانىڭ كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ كونتروللۇقىغا چۈشۈپ قالمىغانلىقىغا ئىشەندى. جون ۋېلسون دىپلوماتىيە مىنىستىرلىقىغا: «ئۇنىڭ كومپارتىيە بىلەن ھەمكارلاشقانلىقىنىڭ سەۋەبىنى چۈشەندۈرۈش ناھايىتى تەس» دېدى. ئاخبارات ئانالىز مىنىستىرلىقى (ھەربىي ئىشلار ئالتىنچى باشقارمىسىنىڭ كوممۇنىزمغا قارشى تەشۋىقات ئاپپاراتى) دىن جون يول ئەنگىلىيەنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى قارا تەنلىكلەر ئارىسىدىكى ئورنىنىڭ ئاستا - ئاستا يوقاۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى. بۇ ئۇلارنىڭ دىپلوماتىيە سىياسىتىگە زىيادە ئېھتىياتچان پوزىتسىيە تۇتقانلىقى ئۈچۈن تۆلىگەن بەدىلى ئىدى. ئۇ يەنە: «مەيلى خالايلى ياكى خالىمايلى، ماندىپلا پۈتكۈل ئافرىقا چوڭ قۇرۇقلۇقىدا ئەڭ قارشى ئېلىنىشقا سازاۋەر ئادەمگە ئايلىنىدۇ» دېدى.

چەت ئەلنىڭ قوللىشى جاۋابكارلارغا زور ئىلھام بولدى. قوللىغۇچىلارنىڭ ئارىسىدا نۇرغۇن ئافرىقا دۆلەتلىرىلا بولۇپ قالماستىن، يەنە ئەنگىلىيەمۇ بار ئىدى. بۇ ماندىپلانى تولىمۇ ھەيران قالدۇردى. سوراق داۋاملىشىپ يېرىمىغا كەلگەندە، ماندىپلا لوندون ئۇنىۋېرسىتېتى ئوقۇغۇچىلار بىرلەشمىسىنىڭ رەئىسلىكىگە سايلاندى. يوئىل جوف: «ئۇ تونۇمايدىغان بىر توپ كىشىلەر ئۇنى ئۇ ئەزەلدىن ئۇچرىشىپ باقمىغان بىر ئاپپاراتنىڭ رەئىسلىكىگە سايلدى» دېدى. بېسىم تۈپەيلى، ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتىمۇ بۇ سوتقا قول تىقىپ، سوتنىڭ ماندىپلانى دارغا ئېسىش جازاسىغا ھۆكۈم قىلىشىنى چەكلىدى. داۋىد ئاست

تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىقىنىڭ كاتىپى باتلىپىغا يازغان خېتىدە: «ماندىلا ئەڭ زور تەسىر كۈچكە ئىگە ئافرىقا رەھبەرلىرىنىڭ بىرسى» دېدى. باتلىپ ماندىلاغا چوڭقۇر ھېسداشلىق بىلدۈردى، لېكىن ئۇ ئەنگىلىيەنىڭ قول تىقىشىنىڭ كۈتمىگەن ئاقىۋەت كەلتۈرۈپ چىقىرىشىدىن ئەنسىرىدى. ئوقياچىلار ئېقىمىنىڭ رەئىسى لېئون بىرتتانى ئاگاھلاندۇرۇپ: «ئەگەر ماندىلاغا ئۆلۈم جازاسى ھۆكۈم قىلىنسا، جەنۇبىي ئافرىقا مەسلىنى ھەل قىلىشنىڭ ئۈمىدىنى تاپالمايدۇ» دېدى. 1964 - يىلى 5 - ئاينىڭ 7 - كۈنى ئەنگىلىيە باش ۋەزىرى ئالىكساندىر دوگلاس خوم شەخسىي نامدا ۋېرۋوردقا خەت يېزىپ، سوتقا ئالاقىدار ئىشلار ھەققىدە مۇھاكىمە قىلىشنى خالايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. لېكىن، خۇگ سىنتۇپنسون: «ئەمدى ھەرقانداق بېسىم ئىشلىتىشكە بولمايدۇ» دېدى. نۇرغۇن خەۋەرلەردە ئېيتىلغىنىنىڭ دەل ئەكسىچە، ئەڭ ئاخىردا خومنىڭ ۋېرۋوردقا خەت يازغانلىقىغا دائىر ھېچقانداق ئىسپات تېپىلمىدى. كېيىن جەنۇبىي ئافرىقا ئەلچىخانىسى تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىقىغا تېلېگرامما يوللاپ ھۆكۈمەتنىڭ بېسىمىنىڭ ئاللىقاچان تۆۋەنلىگەنلىكىنى، گەرچە ماندىلاغا دارغا ئېسىش جازاسى ھۆكۈم قىلىنسا چوڭ چاتاق چىقىدىغانلىقى ئېھتىمالغا يېقىن بولسىمۇ، ئۇلار جەنۇبىي ئافرىقاغا تېخىمۇ قاتتىق ۋاسىتىلەرنى قوللانسا بولىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. ئەنگىلىيەنىڭ پىرېتورىيەدە تۇرۇشلۇق كونسۇلخانىسى لوندونغا تېلېگرامما يوللاپ، سىياسىي ئامانلىق باشقارمىسىنىڭ مەسئۇلى، مايور ھېندىرىك ۋان دېن بېرگىنىڭ جاۋابكارنى ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنمايدۇ، دەپ قارايدىغانلىقىنى، يۇتتارنىڭمۇ ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلىشنى تەلەپ قىلمايدىغانلىقىنى ئېيتتى. لېكىن، تاكى 6 - ئاينىڭ باشلىرىغا قەدەر — ئەڭ ئاخىرقى سوت ھۆكۈمى چىقىرىلىشتىن بىر ھەپتە بۇرۇن، ئاخبارات تارماقلىرى بىلەن ئالاقىسى بار دەپ گۇمان قىلىنغان ئاق ئەنگىلىيەنىڭ باش كونسۇلى لېسلى مىننورد

جورجى بىزۇسقا: «جورجى، ئۇلار ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنمايدۇ» دەپ ئېيتتى.

ماندىلاننىڭ نۇتقىدىن كېيىن، سىسۇلۇ يۇتتارنىڭ سوئال - سوراقلىرىغا يەرداشلىق بەردى. سوئال - سوراق باشلىنىشتىن بۇرۇن ئۇنىڭ ئادۋوكاتى قاتتىق ئەنسىرىدى. چۈنكى، ئۇلار سىسۇلۇغا ياردەم قىلالمىغانىدى. لېكىن، كېيىنچە ئۇلار سىسۇلۇنىڭ مۇنتىزىم مائارىپ تەربىيەسى ئالمىغان بولسىمۇ، باشقىلارنى بېسىپ چۈشكۈدەك ئەقىل - پاراسەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىشتى. سىسۇلۇ بىلەن يۇتتار توپتوغرا بەش كۈن تىرىكەشتى. ئارىلىقتا يەنە سوتچى سورىغان سوئاللارغىمۇ جاۋاب بېرىپ تۇردى. بۇ جەرياندا ئۇ ناھايىتى ھوشيار ۋە سوغۇققان بولدى ھەمدە بىللە پىلانلانغان ھەرقانداق سۆيىقەستلەرنى ئاستىرتىن ئاشكارىلاشنى رەت قىلدى. يوئل جوف: «ھېچقانداق سوتچى بۇنداق بىر ئادەمنى يېنىكلىك بىلەن ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلمايدۇ» دەپ قارىدى.

سىسۇلۇنىڭ كەينىدىن كاترادا بىلەن رېيموندۇ گۇۋاھچىلىق سەھنىسىگە چىقتى، بۇ ئىككى مەھبۇسقا قارىتىلغان چەكلەش خېلىلا بوشاشتۇرۇلغانىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن رۇست بوئىنىستان چىقتى، ئۇنىڭ ئۈستىدىن قىلىنغان شىكايەت ئەڭ ئاجىز ئىدى. ئۇنىڭدىن كېيىنكىسى گوۋان مېبىكى بولۇپ، ئۇ شەك - شۈبھىسىزكى بۇ دەپلۈدىكى يادرولۇق شەخس ئىدى. لېكىن، ئۇ سوتخانىدا ماي بۇيىر پىلاننى ئاقلاپ ئولتۇرمىدى ھەم دەلىللەنمىگەن ھەرقانداق ئۇچۇرنى ئاشكارىلىمىدى. ئۇنىڭ كەينىدىكىلىرى داننىس گولدىپېرگ، ئىلىياس موزوئالېدى ۋە ئاندىرۇ ماگېللانلار بولۇپ، ئۇلارمۇ رىۋونىيە دەپلوسىغا چېتىشلىق جىنايەتچىلەر ئىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن بوش يۇتتار ئەڭ ئاخىرقى باياناتنى ئېلان قىلدى. ئۇنىڭ باياناتىدا كۈچلۈك شىكايەتمۇ بار ئىدى. گەرچە سوتچىلارنىڭ قىسمەن ئاجىزلاشتۇرۇشىدىن ئۆتكەن بولسىمۇ، لېكىن پۈرۈخ ھىدى

ھېلىھەم ناھايىتى كۈچلۈك ئىدى. ئۇنىڭ كەينىدىن چېپىز كارلسون بىلەن فىشىرس ئەڭ ئاخىرقى ئاقلاش سۆزىنى ئوتتۇرىغا قويدى.

سوتچى دې ۋېت سوتنىڭ ئۈچ ھەپتە توختىتىلىپ، ئەڭ ئاخىرقى ھۆكۈم ئۆلچىنىدىغانلىقى ھەمدە 6 - ئاينىڭ 11 - كۈنى نەتىجىسى ئېلان قىلىنىدىغانلىقىنى ئۇقتۇردى. ئۇ جاۋابكارلارنىڭ ماي بۇيىر پىلاندىكى ھەرىكەتكە قاتناشمىغانلىقىغا ئىشىنەتتى. «بۇ پىلاننىڭ تەييارلىق باسقۇچىدىن ئۆتۈپ بولغانلىقىنى ئىسپاتلىيالىغۇدەك دەلىل - ئىسپات يوق. مەن بۇ كۆزقاراشتا چىڭ تۇرىمەن.» لېكىن، ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە «كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ كونتروللۇقىدىكى تەشكىلات» دەپ ھۆكۈم قىلغانىدى ھەمدە ماندىلا ئېيتقان باشقا ئافرىقا رەھبەرلىرىنىڭ كۆزقارىشىنى نەقىل كەلتۈرۈپ ئىسپات قىلاتتى. ئۇ بولمىستاندىن باشقا بارلىق جاۋابكارلارنىڭ ھەممىسىنىڭ بۇزغۇنچىلىق جىنايىتى بار ئىكەنلىكىنى بايقىدى. كاترادا بىلەن مۇخرابامۇ جىنايىتى بار دەپ ھۆكۈم قىلىندى. بۇ ماندىلاننىڭ قاتتىق غەزىپىنى قوزغىدى. لېكىن، ئۆزىگە ئارتىلغان جىنايەتتىن بەك چۆچۈپمۇ كەتمىدى. ئۇنىڭ بىردىنبىر جەزم قىلالمايدىغىنى ئەڭ ئاخىرقى ھۆكۈم ئىدى، نەتىجە ئەتىسى چىقاتتى. ئۇ مەردلەرچە ئۆلۈشكە تەييارلىق كۆرۈپ قويغانىدى.

ماندىلا، مېبىكى ۋە سىسۇلو سوتنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدىلا ھۆكۈم نەتىجىسى قانداق چىقىشىدىن قەتئىينەزەر، كەڭچىلىك بىلەن بىر تەرەپ قىلىنىشىنى تەلەپ قىلماسلىق قارارىغا كەلگەنىدى. چۈنكى، بۇ سىياسىي سوت بولغاچقا نارازىلىق ئەرزى سۈنۈشمۇ ئۇلارنىڭ دەسلەپكى ئارزۇسىغا خىلاپ ئىدى. ماندىلا «ئەركىنلىك ئۈچۈن كۈرەش قىلىشتا مەيلى قانچىلىك قۇربانلىق بەرسىمۇ ئەرزىيدۇ» دېگەن خەۋەرنى يەتكۈزۈشنى ئۈمىد قىلاتتى. ئۇ نارازىلىق ئەرزى سۈنۈلگەن سوتنىڭ سوتچىنىڭ ھۆكۈمىنى

ئۆزگەرتىدىغانلىقىغا قەتئىي ئىشىنىشتى. جاۋابكارلارنىڭ نارازىلىق ئەرزى سۈنۈشنى خالىماسلىقى ئاقلغۇچى ئادۋوكاتلارنى ناھايىتى ئازابلىدى، شۇنداقلا يەنە ئۇلارنىڭ جاسارىتىدىن قاتتىق ھەيران قالدى. «ئۇلارنىڭ قارارىغا رەددىيە بېرىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى» دەيدۇ بۇرام فىشىرس چەت ئەلدە سەرگەردان بولۇپ يۈرگەن بىر ياش دوستىغا يازغان خېتىدە: «مەن ساڭا شۇنى بىلدۈرمەكچىمەنكى، ئۇلارنىڭ ئىز باسارىغا ئايلىنىش ئۈچۈن سىلەردە زور غەيرەت - جاسارەت بولمىسا بولمايدۇ.» لېكىن، سوتچى ھۆكۈم ئېلان قىلغاندىن كېيىن، ئاقلغۇچى ئادۋوكات جازانى كېچىكتۈرۈشنى تەلەپ قىلدى. ئەتىسى لىبېرالزىمچى يازغۇچى ئەيلون پېتتون سوتتا بۇنى قوللايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. ئۇ گەرچە كوممۇنىزىمدىن ھېيىقسىمۇ، لېكىن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى رەھبەرلىرىنىڭ ساداقىتى ۋە كەلگۈسى تىنچلىققا بولغان مۇھىملىقىنى تەكىتلىدى. «شەك - شۈبھىسىزكى، بىرام فىشىرس مەندىن پايدىلىنىۋاتاتتى» دەپ يازىدۇ پېتتون شۇ ئىشتىن كېيىن: «لېكىن، مەن ئۇنىڭ مۇشۇ مەقسەتتە مەندىن پايدىلىنىشىغا قىلچە قارشى تۇرمايمەن.»

دې ۋىت ھۆكۈم نەتىجىسىنى ئېلان قىلغاندا ماندېلا روھلىنىش ئىلىكىدە شۇنى بايقىدىكى، جىددىيلىشىۋاتقنى جاۋابكارلار سەھنىسىدىكىلەر بولماستىن، بەلكى سوتچىنىڭ ئۆزى ئىدى. سوتچىمۇ جاۋابكارنى ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلمايدىغانلىقىنى قارار قىلدى. ئاشۇ دەقىقىدە سوتتىكى جىمى ئادەم ئۆھ دەيدى. بۇ ئۇنىڭ قىلغان ئەڭ چوڭ رەھىمدىللىكى ئىدى. شۇنىڭدىن كېيىن، جاۋابكارلارنىڭ ئىچىدىكى سەككىز كىشىنىڭ ئۆمۈرلۈك قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغانلىقى ئېلان قىلىندى. بۇ ھۆكۈمنى ئاڭلىغان ماندېلا كۈلۈپ قويدى. سىسۇلۇ گويا گۇناھسىز دەپ قويۇپ بېرىلگەندەك، پۈتۈن ۋۇجۇدى راھەتكە چۆمدى.

سوتنى ياندىن ئاڭلاشقا كەلگەنلەر سوتخانىدىن يۈگۈرۈپ چىقىپ، بىر - بىرىگە خەۋەر يەتكۈزۈشتى. سوتخانا ئىچىدە بۇنداق قىلىش ئەركىنلىكى يوق ئىدى. ماندىلا ئايالى ۋىنىنى ۋە ئانىسىغا قول ئىشارىتى قىلىشقىمۇ ئۈلگۈرمەي ساقچىلار تەرىپىدىن كامېراغا يالاپ ئېلىپ كېتىلدى. يېرىم سائەتتىن كېيىن، ئۇلار ساقچى ماشىنىسىدا ئېلىپ كېتىلدى — ئۇلار كىشىلەر توپىدىن ئايرىۋېتىلگەچكە كىشىلەر ماندىلانىڭ تۆمۈر دېرىزىدىن ئۆزلىرىگە قول پۇلاڭلىتىپ ئېھتىرام بىلدۈرۈۋاتقانلىقىنى كۆرەلدى.

ئاخبارات ۋاستىلىرىنىڭ ھۆكۈم نەتىجىسىگە مۇئامىلە قىلىش پوزىتسىيەسى جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر بىلەن غەربلىك ئاق تەنلىكلەر ئارىسىدىكى پەرقنى ئەكس ئەتكۈزۈپ بەردى. لوندوندىكى ئوڭ قانات ئاخبارات ۋاستىلىرى لىبېرالىست ئاخبارات ۋاستىلىرىگە ئوخشاش پىرېتورىيە ھۆكۈمىتىگە تەنقىدلەش پوزىتسىيەسى تۇتتى. بۇ ھەقتە «كۈندىلىك پوچتا گېزىتى» «سوت ئالدىدىكى جەنۇبىي ئافرىقا» دېگەن تېمىدا، «قوغدىغۇچىلار گېزىتى» «جاۋابكار سەھنىسىدىكى جەنۇبىي ئافرىقا» دېگەن تېمىدا، دەۋر ھەپتىلىك ژۇرنىلى «قانۇننىڭ قورغىنى» دېگەن تېمىدا باش ماقالە ئېلان قىلدى. لېكىن، يوهاننېسبۇرگتا چىقىدىغان «يەكشەنبە ۋاقىت گېزىتى» نىڭ باش مۇھەررىرى قارا تەنلىكلەرنى ئاگاھلاندۇرۇپ، ھۆكۈم نەتىجىسىنىڭ ئۇلارنىڭ مەسلىسىنىڭ زوراۋانلىق ۋە بۇزغۇنچىلىق قىلىشتا ئەمەسلىكىنى ئىسپاتلىغانلىقىنى ئېيتتى. «يەكشەنبەلىك ۋاقىت گېزىتى» نىڭ باش بېتىگە «رېۋونىيە: پەردە ئىچىدىكى ئاخبارات» دېگەن تېمىدا خەۋەر بېسىلدى. خەۋەردە بۇ دېلو «سۈيىقەست، ئاسىيلىق، مالمانچىلىق، ئالدامچىلىق ۋە مەخپىي رازۋېدكا قىلىشقا تولغان ھېكايە» دەپ تەرىپلەندى. «يۇلتۇزلۇق ئاسمان» گېزىتى جاۋابكارلارنىڭ دارغا ئېسىلىش جازاسىدىن كەچۈرۈم

قىلىنغانلىقىدىن ناھايىتى خۇشال بولغانلىقىنى بىلدۈردى، شۇنداقلا جاۋابكارلارنىڭ ئۇسۇلىدا ھەقىقەتەن مەسىلە بار ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ مۇنداق دېدى: «ئۇلارنىڭ پىلاندا جاسارەت بار، لېكىن پاراسەت كەمچىل. ئەگەر ئۇلارنىڭ بۇ پىلانى بىخلىنىش ھالىتىدە تۇنجۇقتۇرۇۋېتىلمىگەن بولسا، ئۆزلىرى ۋە باشقىلارغا بالايىئاپەت ئېلىپ كېلەتتى. بۇ پىلاننىڭ قۇيرۇقىنى ئەنە شۇنداق قۇم باستى. بەلكىم ئۇلار بۇنىڭغا نىسبەتەن كۆڭلىدە رەھمەت ئېيتقاندۇ، بىزمۇ بۇنىڭغا رەھمەت ئېيتىمىز.» ئەنگىلىيە ۋە ئامېرىكا ھۆكۈمىتى جەنۇبىي ئافرىقىغا بېسىم قىلىش ئارقىلىق جازا ھۆكۈمىنى يەڭگىلەتتىشىنى ئويلاشقانىدى. لېكىن، ئامېرىكا ئەلچىخانىسى ئەڭ ئاخىر سېر خۇگ ستۇبېنسوننىڭ «ھەرقانداق شەكىلدىكى ئارىلىشىش (ئەڭ ناچار ئەكس تەسىر، كەلتۈرۈپ چىقىرىشى مۇمكىن» دېگەن پىكىرىگە قوشۇلدى. تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىقىنىڭ كاتىپى راب باتلىش ستۇبېنسوننىڭ جەنۇبىي ئافرىقا دىپلوماتىيە مىنىستىرلىقىنىڭ مىنىستىرى دوكتور مۇللېر بىلەن كۆرۈشۈپ، جىنايى جازانى يەڭگىلەتتىش ھەققىدە مەسلىھەتلىشىشنى ئۈمىد قىلدى. لېكىن، ئىككىيلەننىڭ بۇ ھەقتە پىكىر ئالماشتۇرغانلىقى توغرىسىدا ھېچقانداق خاتىرە تېپىلمىدى.

ئەمەلىيەتتە ماندىلا نارازىلىق ئەرزى سۇنۇشنى رەت قىلىپ، دىپلوماتىيە ئەمەلدارلىرىنىڭ مۇشكۈل ئەھۋالدىن قۇتۇلۇشىغا ياردەم قىلدى. خەلقئارانىڭ بۇ ئىشقا بولغان دىققەت - ئېتىبارى ناھايىتى تېزلا سۇسلاشتى. ئەنگىلىيە ئەلچىخانىسى پىرېتورىيە بىلەن دوستانە مۇناسىۋەتنى ساقلاش - ساقلىيالماسلىققا ناھايىتى كۆڭۈل بۆلدى. شۇڭا، 7 - ئايغا كەلگەندە جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتى ئەنگىلىيە - ئامېرىكا ئىككى دۆلەتنىڭ ئۆزلىرى تەرەپكە مايىل بولۇشقا باشلىغانلىقىنى بايقىدى. ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتى ئاستىرتىن ماندىلانىڭ قويۇپ بېرىلىشى ۋە كېرەكلىك بىر رولنى ئوينىشىنى ئارزۇ قىلىشقا باشلىدى.

«سوتچى ئۇنى ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلمىدى، بىز بۇنىڭدىن بەكمۇ مىننەتدار بولدۇق» دېدى سىتۇپنسون 9 - ئايدا باتلىرىغا: «چۈنكى، بۇ بىر مەزگىللىك تۈرمە ھاياتىنى بېشىدىن ئۆتكۈزگەندىن كېيىن، مەندىلەرنىڭ ئۆز تالانتىغا تايىنىپ قارا تەنلىكلەر بىلەن ئاق تەنلىكلەر ئارىسىدا سۆزلىشىش ھاسىل قىلىش مەسئۇلىيىتىنى زىممىسىگە ئېلىشىدىن دېرەك بېرەتتى. بۇنداق سۆزلىشىش ئەڭ ئاخىر جەنۇبىي ئافرىقىدا چوقۇم يۈز بېرەتتى.» لېكىن، سىتۇپنسونمۇ ئاگاھلاندۇرۇپ: «يېڭى قارا تەنلىك رەھبەر چوقۇم چىقىدۇ، لېكىن ئۇلار مەندىلەرنى ئوخشاش زوراۋانلىققا قارشى تۇرماسلىقى ھەمدە باشقا بىر قاتار مەدەنىيەتلەرگە تەۋە قىممەت قاراشلارنى قوللىماسلىقى مۇمكىن» دېدى.

نۇرغۇن دىپلوماتلار مەندىلەرنى غەرب دۆلەتلىرىنىڭ زور كۈچ بىلەن قوللىشىغا ئەرزىيدىغان دۇنيانى قۇتقۇزغۇچى، دەپ قارايتتى. لېكىن، ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى مەندىلەرنى كۆرۈپ باقمىغانىدى، ئۇلارغا ئەمدى مەندىلەرنى ئۇچرىتىش پۇرسىتى تامامەن قالمىغانىدى. بۇ پاكىت تولىمۇ مەسخىرە تۈسىنى ئالغانىدى. پىرېتورىيە مەندىلەرنىڭ بىرنەچچە يىلدىن كېيىن ئاۋامنىڭ دىققەت - نەزىرى ۋە ئېڭىدا بارا - بارا خىرەلىشىپ كېتىدىغانلىقىغا، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ ئۇنتۇلۇپ كېتىدىغانلىقىغا قەتئىي ئىشىنەتتى. ئۇلارنىڭ ئارزۇسى ناھايىتى تېزلا رېئاللىققا ئايلاندى.

مەندىلە تۈرمىگە كىردى، كىرگەندىمۇ يۈكسەك شان - شەرەپ بىلەن كىردى. بىز شۇنى ئېتىراپ قىلماي تۇرالمىتتۇقكى، ئۇنى بۈيۈك ھەربىي قوماندان دېگىلى بولمايتتى، گىنقۇلابىي تالانت ئىگىسى دېيىشكە تېخىمۇ بولمايتتى. رىۋونىيە ۋە قەسى ئافرىقىدا - لىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ چەكلەنگەندىن كېيىن ئىزچىل ھە - رىكەت قىلالماس ھالەتكە چۈشۈپ قالغانلىقىنى، ئىشلارنى بىر

تەرەپ قىلىش ئۇسۇلىنىڭ تازا قىلىپقا چۈشمىگەنلىكىنى، مىل-
لەت نەيزىسىنىڭ مۇنتىزىم تەربىيەلەنگەن ئارمىيەگە ئايلىنىد-
شىدا يولنىڭ داغدام ئوچۇق ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرەتتى. ئۆتۈپ
كەتكەن ئون يىلدا ماندىبلاننىڭ رەھبەرلىك ئىقتىدارى تەشكىللەش
جەريانىدا قانداقسىغا بالداقموبالداق ئۆسكەنلىكىدە ئەمەس، بەلكى
خەتەرلىك جايغا بۆسۈپ كىرىشتىكى ئەمەلىي ئىش قىلغۇچىنىڭ
ئوبرازىدا گەۋدىلەنگەندى: ئۇ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى
پىدا ئىيلرنىڭ رەھبىرى ئىدى، ۋەتەنگە ئاسىيلىق قىلدى دەپ
شىكايەت قىلىنغان ھەربىي ناتىق ئىدى، قاراڭغۇ جايلارغا يوشۇ-
رۇنۇۋالدىغان قارا دېڭىز يۈسۈنى ئىدى، «پۈتكۈل ئافرىقىنى
زىممىسىگە ئېلىۋالغان» قەبىلە ۋەتەنپەرۋەرى ئىدى، شۇنداقلا يە-
نە ئۇچىسىغا كاچى رەختىدىن تىكىلگەن كۆڭلەك كىيىپ، قو-
لىدا تاپانچىنى مەھكەم تۇتۇۋالغان پارتىزانلىق ئۇرۇشىنىڭ قو-
ماندانى ئىدى. بۇ ئوبرازلارنىڭ ھەممىسى نەزەرىيەۋىلەشتۈرۈش-
تىن ئۆتكەن بولۇشى مۇمكىن ئىدى، لېكىن، بۇ سىمۋوللار بىلەن
ئاشقى كۆرۈنۈش ئۇنىڭ ئاۋامنىڭ قەلبىدىكى ئوبرازغا نىسبەتەن
ئىنتايىن مۇھىم ئىدى، بۇنى خۇددى چېرچىل بىلەن گەندىگە
ئوخشىتىشقا بولاتتى. ئۇ خەلق ئاممىسىنىڭ كەيپىياتىنى ئەكس
ئەتكۈزەتتى، ئۇلارنىڭ ئارزۇ - ئارمانلىرىنى ئىپادىلەيتتى. شۇ-
ئا، ئۇ ئاشۇ دەۋردىكى ئۇلۇغ سىياسىيونغا ئايلانغانىدى.

ئىككى قېتىم سوتقا چىققاندىن كېيىن، ماندىپلا تېخىمۇ
كۈچىيىپ سوغۇققان بولۇپ كەتتى. بۇنى ئۇنىڭ نۇرغۇن
دوستلىرى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمىگەندى. ئۇنىڭ بۇرۇنقى
مەغرۇر، ئۈستۈنلۈك تالىشىدىغان مەجەزى خېلى ئوبدانلا سۇسلاپ
قالغانىدى؛ ئىلگىرىكى ھەر خىل سالاھىيەتتە ئوتتۇرىغا
چىقىشلىرى مانا ئەمدىلىكتە بىر خىل ئاددىي، چۈشىنىشلىك
مەسئۇلىيەتكە جۇغلانغانىدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ بەرگەن
قۇربانلىقىدىن ھېچكىم گۇمانلانمايتتى. ئۇ رەھبەرلىك يولىدا

خىرىسقا دۇچ كەلگەنىدى. جورجى بىزۇسنىڭ ئېيتقىنىدەك،
ئۇنىڭدا قورقۇنچتىن ئەسەرمۇ يوق ئىدى. تېخىمۇ زور
قىيىنچىلىقلار تېخى ئۇنىڭ ئالدىدا ئىدى، چۈنكى ئۇنىڭ بارلىق
جەڭگاھى ھالا بۈگۈن كىچىكلەپ، تارغىنا بىر سەھنىگە ئايلىنىپ
قالغانىدى. بۇ سەھنىدە ئۇنىڭ خاراكتېرى تېخىمۇ رەھىمسىزلىك
بىلەن تاۋلىناتتى.

ئىككىنچى بۆلۈم

1965 - يىلدىن 1990 - يىلغىچە

15. ئۆز - ئۆزىگە غوجا بولۇش

(1964 - يىلىدىن 1971 - يىلىغىچە)

ئالدىنقى ئىككى يىللىق تۈرمە ھاياتىغا سېلىشتۇرغاندا، بۇ قېتىمقى ئۆمۈرلۈك قاماق جازاسى ماندىلانىڭ سەۋر - تاقىتىگە نىسبەتەن بىر ئېغىر سىناق ئىدى. 46 ياشلىق قىران مەزگىلىدە ئۇنىڭ دۇنيا بىلەن بولغان ئالاقىسى ئۈزۈپ تاشلاندى. قەدىنى تىكلەشكە ئۈلگۈرمەيلا شوتا ۋە چۆلدەرەپ تۇرغان ھويلىسىدىن ئۆزىگە كۆزگە چېلىققۇدەك ھېچنېمىسى يوق مۇدەھىش تۈرمىگە مەھكۇم بولدى.

ماندىلانى تەسەللىگە ئىگە قىلىدىغىنى شۇكى، ئۇ تۈرمىدە ئۆزى يالغۇز ئەمەس ئىدى، ئۇنىڭ بىلەن بىللە تۈرمىگە كىرگەنلەردىن يەنە نۇرغۇن سىرداش دوستلىرى بار ئىدى. ئۇلار بىر - بىرىگە ئىلھام بېرەتتى، بىر - بىرىنىڭ ئەقىدە - ئېتىقادىنى مۇستەھكەملىشىگە تۈرتكە بولاتتى. ئۇلاردىكى ئىدىيەۋى چوڭقۇرلۇق ۋە ئۆزلۈك ئېغىزى بىر بالداق يۇقىرى كۆتۈرۈلگەنىدى. بۇ ياشقا كەلگەندە نۇرغۇن سىياسىيونلار نام - ئابروي، ھوقۇق - مەنپەئەت تاللىشىشنىڭ كويىغا چۈشۈپ، دەسلەپتە كۆڭلىگە پۈككەن ئارزۇ - ئارمان، غايىلىرىنى تەلتۆكۈس ئۈنتۈلۈپ كەتكەن بولاتتى. لېكىن، ماندىلا ئۆزىگە خاس پىرىنسىپ ۋە غايىلىرى ئۈستىدە چوڭقۇر تەپەككۈر قىلىشنى باشلىغانىدى. كاتەكتەك تار كامپىردا سىياسىي، مۇنبەر، مىكروفون، گېزىت ۋە ئادەملەر توپىنىڭ بىرسىمۇ يوق ئىدى. ئۇنىڭ بىلەن ھەر كۈنى بىللە تۇرىدىغانلاردىن

سەپداشلىرىلا بار ئىدى. ئۇنىڭ گېپى بويىچە ئېيتقاندا، ئۇ كەينىگە بىر قەدەم داڭچى، خەقنىڭ نۇقتىسىدا تۇرۇپ ئۆزىنى كۆزىتەلەيتتى. گەرچە تۈرمىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى مەھبۇس، ئۈرۈمچى گۈندىپايلىرى بولسىمۇ، ئۇ مەھبۇس - خۇيىنى، كۈچلۈك ئارزۇ - ئىستىكلەرنى كونترول قىلىشنى، بىر ئىشلارنى ئالدىن پەملەشنى، كىشىگە تەسەللى بېرىشنى، ئۆز تەسىرى ۋە نوپۇزىنى كېڭەيتىشنى ئۆگىنىۋالدى.

بۇ يېپىق دۇنيادا قارا تەنلىك مەھبۇسلار بىلەن ئاق تەنلىك گۈندىپايلىرنىڭ ئارىسىدىكى كۈچ پەرقى ئىزچىل باراۋەرلىكنى ساقلاپ كېلىۋاتاتتى. لېكىن، مەھبۇسلارنىڭ ئاكتىپچانلىقى بىلەن ئويۇشۇشچانلىقى بارا - بارا گۈندىپايلىرىدىن ھالقىپ، ماندىپلار ھەبەرلىكىدىكى مەھبۇسلاردىن تەركىب تاپقان كۈچلۈك كولىكتىپ ھاسىل بولدى. 20 - ئەسىردە ئوخشاش تۈردىكى سىياسىي جىنايەتچىلەردىن يەنە نۇرغۇنلىرى بار ئىدى. بۇنىڭغا ھىندىستانلىق گەندى ياكى شىمالىي ئىرېلاندىيە ئالىي نازارەت رايونىدىكى ئىرېلاندىيە جۇمھۇرىيەت ئارمىيەسىنى مىسال كەلتۈرۈشكە بولاتتى. لېكىن، 20 يىللىق خەت - ئالاقە، تۈرمە خاتىرىلىرى ھەمدە مەھبۇسلارنىڭ خاتىرىسىگە ئاساسلانغاندا، كېيىنكىلەر روبېن ئارىلىنىڭ ئالاھىدە تەربىيىنى كۆرۈپ يېتەلمەيتتى، چۈنكى ئۇ يەردىكى مەھبۇسلار تۈرمە گۈندىپايلىرىنى ئۈزۈل - كېسىل كونترول قىلىۋالغانىدى.

يەتتە جىنايەتچى پىرېتورىيەدە بىرنەچچە كۈن تۇردى. ئۇلار ئۆلۈم جازاسىدىن قۇتۇلۇپ قالغان بولسىمۇ، لېكىن يۈرەكلىرى پوك - پوك - پوك ئىدى. 1964 - يىلى 6 - ئاينىڭ 12 - كۈنى چۈشتىن كېيىن سائەت بىردە، ئۇلار يۈك - تاغلىرىنى يىغىشتۇرۇش ھەققىدە ئۇقتۇرۇش تاپشۇرۇۋالدى. چۈنكى، ئۇلار دەرھال روبېن ئارىلىغا يالاپ ئاپىرىلماقچىدى. ماندىپلاردىن باشقا ئالتە كىشىنىڭ ھەممىسىگە قولغا ئوخشاش قولغا ئىشكەل، پۇتغا كىشەن سېلىندى. ئۇلار ساقچى ماشىنىسىغا سولىنىپ،

ئۇدۇل ھەربىي ئايروپورتقا ئاپىرىلدى. ئايروپىلان سۈبھى پەيتىدە جاندىن ئۆتكۈدەك سوغۇق شامال ئۇشقىرتىپ تۇرغان روبېين ئايروپورتغا كېلىپ قوندى. ئەتراپنى تولۇق قوراللانغان قاراۋۇللار قورشىۋالغانىدى.

ماندىپلا تۈرمىگە تاشلىنىشتىن ئىككى يىل بۇرۇنلا روبېين ئارىلى ئىنسان قېلىپىدىن چىققان مۇدەھىش جايغا ئايلىنىپ قالغانىدى. ئۇزاق مەزگىللىك قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغان جىنايەتچىلەر بارغانسېرى كۆپ قاملىشقا باشلىدى. ئارالدا يەنە قاتتىق ئىرقىي ئايرىمچىلىق تۈزۈمىگە ئەمەل قىلىناتتى، تۈرمە قاراۋۇللىرىنىڭ ھەممىسى ساپلا ئاق تەنلىك ئىدى. ئۇلار ئۆزىنىڭ ئىرقىي جەھەتتىكى ئەۋزەللىكىنى ئىپادىلەپ تۇرۇشنى ھەرقاچان ئۈنۈملىك قىلىپ كۆرۈشنى كۆرۈنمەي قىلاتتى، بۇنداق زوراۋانلىق ھەرىكىتى «تەرتىپكە سېلىش» دەپ ئاتىلاتتى. ئۇلار تېخى يېقىندىلا جىنايەتچىلەرنى قاتتىق ئۇرۇپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رادىكال ئەزاسى ئاندىرو ماساندونى ئېغىر يارىلاندىرغانىدى.

ماندىپلاغا باشقىلارغا قارىغاندا ياخشى مۇئامىلە قىلىناتتى. تۈرمىدىكىلەرنىڭ ئۆزىگە بۇنداق ياخشى مۇئامىلە قىلىشنى ئۇ بەزى مۇھىم دوستلىرىنىڭ بولغانلىقى ۋە ئۆزىنىڭ خان ئوردىسىدىن كېلىپ چىققانلىق ئارقا كۆرۈنۈشىگە باغلاپ چۈشىنەتتى. ئايروپىلاندا ئۇنىڭ قولىغا ئىشكەل سېلىنمىدى. روبېين ئارىلىغا كەلگەندىن كېيىن، ئۇلار ئۇنىڭ سالامەتلىك ئەھۋالىغا ئاساسەن يېمەك - ئىچمىكىنى ئورۇنلاشتۇرۇپ بەردى. ئۇ يەنە لوندون ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ قانۇن كەسپىدە ئىشتىن سىرت ئوقۇشنى داۋاملاشتۇرالايتتى. لوندوندىكى داۋىد ئاستىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بىلەن ئەنگىلىيە ئەلچىخانىسى ئۇنىڭغا قانۇنغا ئائىت كىتابلارنى ئەۋەتىپ بەردى. ناھايىتى تېزلا ماندىپلا ياتقان كامېرغا ئورۇندۇق - ئۈستەللەر ئەكىرىپ بېرىلدى. لېكىن، ئۇنىڭ سەل نازۇك تېمىلاردا يېزىلغان كىتابلارنى ئوقۇشى

چەكلەنەتتى. دەل مۇشۇنداق ئالاھىدە ئىمتىيازغا ئىگە بولغاچقا خىزمەتداشلىرى بىلەن قويۇق ئالاقىنى ساقلاشنىڭ تېخىمۇ بەكرەك مۇھىم ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى.

بۇ يەتتە كىشى تۈرمىنىڭ كونا بىناسىغا بىرنەچچە كۈن سولانغاندىن كېيىن، 6 - ئاينىڭ 25 - كۈنى باشقا كامېرغا يۆتكەلدى. ئۇ - دەل ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئەنئەنىۋى قارشىلىق كۆرسىتىش كۈنىدىن بىر كۈن بۇرۇنقى ۋاقىت ئىدى. ئۇلار تېخى يېڭىلا پۈتكەن بىر يېڭى بىناغا يۆتكەلدى. ئۇ پاكىز، ھالقىسىمان تۆت چاسا بىنا بولۇپ، ئوتتۇرىسىدا بىر تاشلىق ھويلا بار ئىدى، ھويلىنىڭ ئۈچ تەرىپى كاتەكتەك تار كامېرلار بىلەن قورشالغانىدى، يەنە بىر تەرىپى ئېگىز تام بىلەن توسۇۋېتىلگەنىدى. مىللىي ئېسىۋالغان تۈرمە گۈندىپايلىرى تامغا يۆلەپ سېلىنغان كارىدوردا ئۇياق - بۇياققا توختىماي مېڭىپ يۈرەتتى. بۇ يەتتە كىشى بىر قاتاردىكى كامېرلارغا سولاندى، ئۇ ئايرىۋېتىش رايونى ياكى B رايون دەپ ئاتىلاتتى. ماندىپلا ياتقان كامېرنىڭ كۆلىمى 56 كىۋادرات گىنجلز چىسى كېلىدىغان بولۇپ، تامدىكى تۆمۈر دېرىزە ئارقىلىق ھويلىنى كۆرگىلى بولاتتى. كامېردا بىر پارچە بورا ۋە يىرتىلىپ كەتكەن ئەسكى پالاس بار ئىدى. بۇ يەر ئۇنىڭ كەلگۈسىدىكى 18 يىللىق ماكانغا ئايلىنىش ئالدىدا تۇراتتى.

دەسلەپتە جىنايەتچىلەر ۋە ئۇلارنىڭ ئادۋوكاتلىرى تۈرمىدە بەك ياتساق ئون يىل ياتارمىز، دەپ ئويلىغانىدى. پىرىتورىيەدىن روبېن ئارىلىغا بارىدىغان يولدا ياش، دوستانە تەكشۈرگۈچى لېيىتنانى ۋان ۋىك ئۇلارغا: «بەش يىلغا قالمايلا ئىجتىمائىي جامائەت پىكرى ئۇلارنىڭ تۈرمىدىن قۇتۇلۇشىغا ياردەم بېرىدۇ» دەپ كاپالەت بەرگەنىدى. لېكىن، پاكىت ناھايىتى تېزلا ئۇلارنىڭ ئالدىغا قويۇلدى: ئۇلار روبېن ئارىلىدا ناھايىتى ئۇزاق يىللارنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈش ئالدىدا تۇراتتى، ئۇلارنىڭ ھاياتىغا بىر قارا كۆلەڭگە سايە تاشلاپ تۇراتتى. ماندىپلانىڭ «ۋەھشىلىك» دېگەن

سۆزگە بولغان چۈشەنچىسى تېخى يېتەرلىك ئەمەس ئىدى. «ئەگەر سىز جەنۇبىي ئافرىقا تۈرمىلىرىدىكى ئاق تەنلىك گۈندىپايىلار بىلەن قارا تەنلىك مەھبۇسلارنى كۆرمىسىڭىز، ئادەم بىلەن ئادەم ئوتتۇرىسىدىكى كۈرەشنىڭ زادى قانچىلىك دەرىجىدە شەپقەتسىز بولىدىغانلىقىنى بىلمەيتتىڭىز» دېگەندى ماندىپلا ئەسلىمىسىدە. ئۇ تۈرمىدە رادىيو ئاڭلىيالمىتتى، گېزىت ئوقۇيالمىتتى. دەسلەپتە ھەر يېرىم يىلدا بىر قېتىملا خەت تاپشۇرۇۋالالايتتى ۋە خەت ئەۋەتەلەيتتى، لېكىن مەيلى قوبۇل قىلغان ياكى ئەۋەتكەن خەت بولسۇن، ھەممى 500 خەتتىن ئېشىپ كەتسە بولمايتتى. ئۇلار پەقەت بىۋاسىتە تۇغقانلىرى بىلەنلا ئالاقىلىشەلەيتتى. ماندىپلانىڭ تۇنجى خېتى — ئايالى ۋىنىدىن كەلگەن خەتنى ئەدلىيە مۇپەتتىشلىرى بەرمەي بېسىۋالدى. خەت تەكشۈرۈلگەندىن كېيىن، تۈرمە باشقۇرۇش باشقارمىسىنىڭ ئەنگە ئالدۇرۇشى ئۈچۈن يوللاپ بېرىلدى. ئەگەر خەتتە سىياسىيغا مۇناسىۋەتلىك ھەرقانداق ئۇچۇرلا بولدىكەن، بېسىپ قويۇلۇپ تەكشۈرۈلەتتى ھەمدە ئارخىپقا خاتىرىلەنەتتى.

سىياسىي جىنايەتچىلەرنىڭ ئۆز نىشانى ۋە غايىسىگە بولغان ئىشەنچى كىشىنى ھەيران قالدۇرغۇدەك دەرىجىدە كۈچلۈك ئىدى. بۇ، باشقا كامېرلاردىكى ئادەتتىكى جىنايەتچىلەر بىلەن روشەن سېلىشتۇرما ھاسىل قىلغانىدى. ماندىپلا تۈرمىدىن چىققاندىن كېيىن: «غايىمىزدىن ۋاز كەچمەسلىك بىز ئۈچۈن ھەممىدىن مۇھىم. مۇشۇ تۈپەيلى جازاغا تارتىلساقمۇ، قىيىن - قىستاقلارغا دۇچار بولۇپ تۈرمىلەرگە تاشلانماقۇمۇ پەرۋا قىلمايمىز. دەل شۇ ۋەجىدىن، دەھشەتلىك مەھبۇسلۇق ھاياتىنى بېشىمىزدىن كەچۈردۈق» دېگەنىدى. كاترادا مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ چاغدا ماندىپلانىڭ پىرىزىدېنت بولىدىغانلىقىنى ھېچكىم خىيالغا كەلتۈرمىگەنىدى. لېكىن، بىز ھامان غەلبىگە ئېرىشىدىغانلىقىمىزنى بىلەتتۇق.» ماندىپلا ئوڭۇشسىزلىقلارنى يەتكۈچە تارتقان بولسىمۇ، لېكىن ئازراقمۇ تەۋرىنىپ قالمىدى.

بۇ ھەقتە ئۇ 1975 - يىلى مۇنداق يازغانىدى: «مەن ھامىنى تۈرمىدىن مەزمۇت قەدەملەر بىلەن يېنىپ چىقىپ، قۇياش نۇرىنى قايتىدىن كۆرىمەن.»

روبيېن ئارىلىدىكى تۈرمىگە سولىنىپ ئىككى ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇلار چوڭ قۇرۇقلۇقتىكىلەر بىلەن قىسقىغىنا بىر قېتىم ئۇچراشتى. ئۇلارنىڭ ئادۋوكاتى بىرام فىشىرس بىلەن يوئىل جوف ئۇلارنى يوقلاش ئىجازىتىگە ئېرىشكەندى، ئۇلار مۇشۇ قېتىملىق ئۇچرىشىشتا ئۇلارنىڭ نارازىلىق ئەرزى سۇنىدىغان - سۇنمايدىغانلىقىنى سورىدى. ھەممەيلەن نارازىلىق ئەرزى سۇنمايدىغانلىقىنى بىلدۈرۈشتى. ماندېلا نارازىلىق ئەرزى سۇنغاننىڭ پايدىسى يوق ئىكەنلىكىگە ئىشىنەتتى. ئۇ فىشىرسنى كۆرۈپ ناھايىتى خۇشال بولدى. لېكىن، فىشىرسنىڭ ئايالى توغرۇلۇق گەپ بولغاندا، فىشىرس بۇ ھەقتە گەپ قىلىشتىن ئۆزىنى قاچۇردى. ئىككى ئادۋوكات كەتكەندىن كېيىن، بىر كىشى ماندېلاغا مورى فىشىرسنىڭ قاتناش ھادىسىسىدە قازا قىلغانلىقىنى ئېيتىپ بەردى. شۇنىڭ بىلەن، ماندېلا تۈرمىنىڭ ئىجازىتى بىلەن فىشىرسقا خەت يېزىپ، ئايالىنىڭ ۋاپاتى ئۈچۈن ناھايىتى قايغۇرىدىغانلىقىنى بىلدۈردى. لېكىن، تۈرمە بۇ خەتنى پوچتىغا سېلىۋەتمەي باسۇرۇپ قويدى. ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي، فىشىرس (شەرتلىك بەلگىسى «پەتەك») مۇ ناھايىتى سىرلىق ھالدا غايىب بولدى.

مەھبۇسلارنىڭ تۇرمۇشى ناھايىتى جاپالىق ئىدى، بۇمۇ ئۇلارغا بولغان جازانىڭ بىر قىسمى ئىدى. ئۇلار ھەر كۈنى سەھەر سائەت بەش يېرىمدا ئورنىدىن تۇرۇپ تۈرمىنى تازىلايتتى، يۈز - كۆزلىرىنى سوغۇق سۇدا يۇيىتتى. ئەتىگەندە قوناق ئۇمىچى ئىچەتتى، ئۇماچ يوغان بىر ناغرىغا لىققىدە ئۇسۇلۇپ تۈرمە ھويلىسىغا قويۇپ قويۇلاتتى، ماندېلانىڭ نەزىرىدە ئادەم بالىسى بۇ ئۇماچنى ئىچىشكە چىدىيالىتتى. تۈرمە ئۇلارنى نازارەت قىلىش ئۈچۈن مەخسۇس بىر گۈندىپاي ئەۋەتەتتى، مەھبۇسلار بۇ

گۈندىپايىنى كۆرگەن ھامان بۆكىنى ئېلىپ ئېھتىرام بىلدۈرۈشى كېرەك ئىدى. زىمىستان قىش پەسلىدە ئۇلار سوغۇق ھويلىدا رەتلىك تىزىلىپ ئولتۇرۇپ، گۈندىپايىنىڭ نازارىتىدە تا چۈشكىچە تاش چوقۇلايتتى. ناۋبەل ئالىكساندىر بىر دوكلاتىدا مۇنداق يازىدۇ: «بۇنداق جازا ئەڭ بىپەرۋا، غەم يېمەس ئادەملەرنىمۇ ساراڭ قىلىپ قويغىلى تاسلا قالاتتى... ئۇدا نەچچە ئاي قىزىق ئاپتاپقا قاقلىنىپ ئىشلەشكە چىدىغانلار يېنىدىكى ئادەم بىلەن گەپلىشىشكە يول قويۇلماسلىققا چىدىيالمىتتى. بۇ تۈرمىنى بەئەينى بىر دوزاخنىڭ ئۆزى دېيىشكە بولاتتى.»

چۈشلۈك تاماققا يەنە قوناق بېرىلەتتى، قوناق ئۈمىچى پەقەت قوناق دېنىغىلا ئالمىشاتتى. چۈشتىن كېيىنكى ئەمگەك سائەت تۆتتىن ئاشقاندا ئاخىرلىشاتتى، ئۇنىڭ كەينىدىن ئۇلارغا مۇزدەك سوغۇق دېڭىز سۈيىدە يۇيۇنۇش ۋاقتى بېرىلەتتى. ئۇلار ئەنە شۇ چاغدىلا بىر - بىرى بىلەن بىرنەچچە ئېغىز پاراڭلىشىۋالالايتتى. كەچلىك تاماق كامېردا يېيىلەتتى، كەچلىك تاماق يەنلا قوناققا ئېتىلەتتى، بەزىدە سۇغا چىلانغان كۆكتات ۋە يۇمشاق قوۋۇرغە - لىق گۆشۈمۇ بار ئىدى. كەچ سائەت سەككىز بولغاندا گۈندىپايىلار ئۇلارنى «كىتاب ئوقۇدۇمۇ، يوق؟ بىر نەرسە يازدىمۇ، يوق؟» دې - گەننى چارلىغىلى كېلەتتى. ھەربىر كامېردىكى 40 ۋاتلىق پوزا تاڭ ئاتقۇچە يورۇتۇپ قويۇلاتتى. مەھبۇسلار يوتقان - كۆرپە سې - لىنىمىغان داق كارىۋاتتا تولىمۇ غېرىبانە ھالەتتە تۇنىنى تاڭغا ئۇلايتتى.

1965 - يىلى 1 - ئايدا چىدىغۇسىز دەرىجىدىكى كان خىزمىتى باشلاندى. بۇ خىزمەت مەندىلاننىڭ بۇنىڭدىن كېيىنكى بىرنەچچە يىللىق كۈندىلىك تۇرمۇشىنىڭ ئاساسلىق مەزمۇنىغا ئايلىنىپ قالغانىدى. ئۇلار ھەر كۈنى سىرتقى قەۋەتتىكى تاش جىنىسى ئىچىدىكى ھاك قەۋىتى كۆرۈنگۈچە چوقۇلايتتى، ئاندىن كۆرۈنگەن ھاكلىرىنى مېتىن ۋە گۈرچەك بىلەن كولاپ چىقىراتتى. بۇ ناھايىتى ئېچىنىشلىق ئەمگەك مەيدانى ئىدى. زىمىستان

قىشتا سوغۇقتىن دالدىلانغۇدەك جاي، تومۇز يازدا ئاپتاپتىن سايدىنغۇدەك دالدا يوق ئىدى. «مەن ئۆتكۈرگە كىرمىگىنىمدىن ئۆزۈمنى بەختلىك سانايىتىم. ئۇ يەرنى ھەقىقىي بىر ئېرىتىش پېچىغا ئوخشىتىشقا بولاتتى» دەيدۇ تۈرمە نازارەتچىسى جامۇس گىرىگورى: «يازدا دېڭىزدىن كۆتۈرۈلگەن سالقىن شامالنى ئېگىز تام توسۇۋالاتتى. پىژغىرىم ئاپتاپنىڭ قىيىنغىنى يەتمىگەندەك، كان ئىچىدىكى ئاپپاق تاشلاردىن قايتقان كۈچلۈك نۇر ئۇلارنىڭ كۆزلىرىنى تالچىقتۇرۇۋېتەتتى.» قۇياش كۆزئەينىكى تاقىماي تويىغرا ئۈچ يىل ئىشلىگەن نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ كۆرۈش قۇۋۋىتى تۆۋەنلەپ كەتتى. ماندىلاننىڭ كۆزى ئىزچىل ئەسلىگە كەلمىدى، كۆزى ئوپېراتسىيە قىلىنغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇ كىتاب ئوقۇغاندا قىيىنلىدىغان بولۇپ قالدى.

ماندىلا مانا مۇشۇنداق جاھاندىن ئالاقىسى چورتلا ئۈزۈلگەن كاتەكتەك بىر ئېغىز كامېرغا مەھكۇم بولدى. ئايرىش رايونىدىكى 30 نەچچە مەھبۇس يۇيۇنغان، تاماق يېگەن ياكى كان كولىغان چاغلاردىلا بىرنەچچە ئېغىز پاراڭلىشىش پۇرسىتىگە ئېرىشەلەيتتى. لېكىن، ئۇلارغا تۈرمىنىڭ باشقا رايونىدىكى جىنايەتچىلەر بىلەن ئۇچرىشىش پۇرسىتى يوق ئىدى. ئەيدى داننىل ئىسىملىك بىر مەھبۇس مۇنداق دېگەندى: «بىز 30 گادەمنى بىر دۇنيا دېيىشكە بولاتتى.»

بۇ دۇنيانىڭ مەركىزى رىۋونىيە سوتىدا سوتلانغان يەتتە نەپەر باش پېرسوناژدىن تەركىب تاپقاندى، ئۇلارنىڭ بىر - بىرى بىلەن تونۇشقىنىغا ئالدىغا 20 يىل، كەينىگە ئون نەچچە يىل بولغانىدى. ماندىلادىن يەتتە ياش چوڭ سىسۇلۇ تېخىچە ئۈستاز ھەم سىرداش دوست رولىنى ئېلىپ كېلىۋاتاتتى. ماندىلا تۈرمىدە ئۆزىنىڭ سىسۇلۇغا بولغان چوقۇنۇش ھېسسىياتىنى خاتىرىلىدى. ئۇ سىسۇلۇنىڭ نىشانى ئېنىق، ھۆكۈم قىلىش ئىقتىدارى كۈچلۈك، يېڭى ئىدىيەلەرنى خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلىدىغان، كىشىلەرگە سەمىمىي، قىزغىن مۇئامىلە قىلىدىغان

خاراكتېرىگە قول قوياتتى. سىسۇلۇ مەندىلاغا كىشىلەرنىڭ
ۋۇجۇدىدىكى ئارتۇقچىلىقنى قانداق بايقاشنى ئۆگەتكەنىدى.
لېكىن، خېيىم - خەتەرگە دۇچ كەلگەندە سىسۇلۇ كۆكرەك
كېرىپ ئوتتۇرىغا چىقاتتى. «سىسۇلۇ ئۆيدە بەئەينى بىر
سەركىگىلا ئوخشايتتى» دەيدۇ نىنپام: «لېكىن، كۆڭلىگە بىرەر
نشاننى پۈككەن ھامان بىر شىرغا ئايلىناتتى. ئۇ كىشىلەرگە
بەكلا مۇلاپىم مۇئامىلە قىلاتتى، لېكىن پىرىنسىپال
مەسىلىلەردە ھەرگىز يول قويمايتتى.»

كاترادا مۇشۇ يەتتەيلەننىڭ ئارىسىدا يېشى ئەك كىچىكى
ئىدى، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىردىنبىر ھىندىستانلىق
ئىدى. ئۇمۇ شۇ قەدەر قەيسەر، شەخسىيەتسىز، سالماق ئىدى.
بۇمۇ ئۇنىڭ ئىسلام دىنىغا ئېتىقاد قىلىشى بىلەن
مۇناسىۋەتلىكتەك قىلاتتى. مەكتەپتىكى ۋاقتىدا ئۇ
كوممۇنىستىك پارتىيەگە ئەزا بولغانىدى، لېكىن ھەمىشە
دوگمىچىلىقنى مەسخىرە قىلاتتى. مەندىلا ئۇنىڭ سۆزمەنلىكىگە
بەكلا ھەۋەس قىلاتتى. كاترادا مەندىلاغا ناھايىتى ساداقەتمەن
ئىدى، لېكىن سىسۇلۇغا ئوخشاش قۇسۇرچى ئىدى: مەندىلا بۇ
ئىككىسىنى بەئەينى بىر ئەينەك ئورنىدا كۆرەتتى. ئۇ، بۇ
ئىككىسى ئارقىلىق ئۆز يېتەرسىزلىكلىرىنى كۆرۈپ تۇرالايتتى.
بۇلارنىڭ ئارىسىدا گوۋان مېيىكىنىڭ يېشى ئەڭ چوڭ،
شۇنداقلا ئەڭ يۇقىرى مائارىپ تەربىيەسى كۆرگەنىدى. ئۇ بوي -
بەستى يوغان، سەمىمىي، چىرايىدىن كۈلكە ئۆچمەيدىغان، ئاۋازى
پوپلارغا ئوخشاش ياڭراق چىقىدىغان كىشى ئىدى. ئۇنىڭ دادىسى
خىرىستىيان دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان دېھقان ئىدى. ئۇ دىنىي
مەكتەپتە تەربىيە ئالغان، مەندىلاغا ئوخشاش خىلدە تەۋەن ۋە
فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇغانىدى. مەكتەپ پۈتكۈزگەندىن
كېيىن پىرىكازچىك، ئوقۇتقۇچى، مۇخبىر ۋە سىياسىي
تەشكىلاتچى بولغانىدى. بەك جاھىل بولغاچقا نۇرغۇن
خىزمەتداشلىرىنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرۈپ قويغانىدى. مەندىلا

كىشىلەرگە سوئال - سوراق تۈسىدە گەپ قىلىشقا كۆنۈپ قالغانىدى، مېنىكى بولسا ۋائىزلىق قىلىشقا ئامراق ئىدى. «گوۋاڭ مېنىكى نەزەرىيەۋى جەھەتتە بەكلا جەڭگىۋار ئىدى، لېكىن بىز ۋەزىيەتنى كۆزەتكەندە رېئاللىققا يۈزلەنمىسەك بولمايتتى» دەيدۇ سسۇلۇ.

رايموند مۇخراپا مېنىكىغا ئوخشاشلا شەرقىي كېيىپ ئۆلكىسىدىن كەلگەن بولۇپ، ئىككىيلەن ئەزەلدىن ناھايىتى يېقىن ئۆتەتتى. ئۇ ناھايىتى جاسارەتلىك ئىدى، قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىگە تۇنجى بولۇپ قاتناشقانىدى. ماندىپلا ئۇنىڭ ئەستايىدىللىقىغا بەكلا قايىل ئىدى. مېنىكى ۋە باشقىلارغا سېلىشتۇرغاندا، ئۇ سىياسىي پاراختلارغا ئانچە قىزىقىپ كەتمەيتتى. ماندىپلا ئۇنىڭ مۇلايىم پوزىتسىيەسىگە ئامراق ئىدى. دىنىي مەكتەپتە ئالغان تەربىيە رايونىدا ناھايىتى چوڭقۇر تەسىر قىلغانىدى. بىر گۈندىپاي بىر قېتىم ئۇنىڭ ناھايىتى ئاچچىقنى كەلتۈرۈپ قويىدۇ. كاترادا ئۇنىڭ: «ھۇ چوشقا... يامانغا يانتايلاق بولىدىغان پېسەندى!» دەپ تىللىغانلىقىنى ئاڭلىغانىدى. «دىنىي مەكتەپتە ئوقۇغانلار ئادەتتە خەق بىلەن ئۇرۇشۇشقا رازى بولاتتىكى، ئاغزىدىن سەت گەپ چىقىرىشنى خالىمايتتى» دەيدۇ، كاترادا بۇ ھەقتە.

ئۇنىڭدىن باشقا، ئاندىرو مالانگىنى بىلەن ئىلياس موسولاد ئىشچىلار سىنىپىغا تەۋە ئىدى. بۇ ئىككى سىندىكالىزمچىلار كۈرەش ئۈچۈن ناھايىتى زور تۆھپە قوشقانىدى. رېۋونىيە دېلوسىدا ئۇلار يادرولۇق شەخس ئەمەس ئىدى. بەزىلەر ئۇلارنى: «ئۇلارنىڭ ھېچقانداق جىنايىتى يوق، ھامان قويۇپ بېرىلىدۇ» دەپ قارايتتى. ئۇلار ناھايىتى نامرات ئائىلىدىن كېلىپ چىققانىدى، مەكتەپ تەربىيەسىگە پەقەت ئۆزلۈكىدىن ئۆگىنىش ئارقىلىقلا ئېرىشكەنىدى. شۇڭا، ماندىپلا ئىلياسنىڭ بالىلىرىنىڭ مەكتەپتە ئوقۇشىغا ۋاپىسىمىزنى ياردەم قىلغانىدى.

ئايرىش رايونىدىكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ باشقا

ئەزالىرى ئايرىم دېلودا ئەيىبلەنگەنىدى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە دەننىس بۇرۇتسىمۇ بار ئىدى. ئۇ ئىلزابېت پورتىدىن كەلگەن شائىر ئىدى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ۋەتەنگە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتى بىلەن ئەيىبلەنگەن ئىككى مەھبۇسۇمۇ بار ئىدى: ئۇلارنىڭ بىرىسى جورجى، پىك ئىسىملىك ھەربىي بولۇپ، كېيىن تاشقۇندىن كەلگەنىدى. يەنە بىرىسى، بىل نال ئىسىملىك دۇرباندىن كەلگەن ھىندىستانلىق بولۇپ، ئىشقا سۇسلىق قىلىش ھەرىكىتىنىڭ قاتناشقۇچىسى ئىدى. نالنىڭ روببېن ئارىلىغا كەلگىنىگە تۆت ئاي بولغانىدى. ئارالدىكى ئادەم قېلىپىدىن چىققان مۇئامىلىلەرنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ ئۆچمەنلىكى تېخىمۇ يۇقىرى پەللىگە كۆتۈرۈلگەنىدى. ماندىپلا ئۇنىڭغا يېقىن دوستىدەك مۇئامىلە قىلاتتى ھەمدە ئۇنىڭغا سوغۇققان بولۇشقا نەسھەت قىلاتتى. نالنىڭ جاھىللىقى ماندىپلانىڭ تەسىرىدە خېلىلا يۇمشىدى. لېكىن، ئۆزىنىڭ شەخسىي تۇرمۇشىنى تىلغا ئېلىپمۇ قويمىدى.

1965 - يىلىنىڭ باشلىرىدا بىر تۈركۈم پارتىزانلار ئايرىش رايونىغا سولاندى. ئۇلار «كىچىك رېۋونىيە دېلوسى» غا چېتىشلىق جىنايەتچىلەر ئىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئىلزابېت پورتىدىن كەلگەن ۋىلتون مۇكۋاي سىنىدىكىلىمچى بولۇپ، رېۋونىيە دېلوسىدىن كېيىن ئىزچىل مىللەت نەيزىسىگە رەھبەرلىك قىلىپ كەلگەنىدى. لارۇ چىبا بۇرۇن تىككۈچىلىك قىلاتتى، ئۇ مەخپىي ھۆججەتلەرنى ناھايىتى ئۇششاق خەتلەر بىلەن كۆچۈرۈشكە ماھىر ئىدى. ماك ماخاراج دۇرباندىن كەلگەن ھىندىستانلىق بولۇپ، كېيىن ماندىپلانىڭ ئەڭ ئىشەنچلىك دوستلىرىنىڭ بىرىسىگە ئايلانغانىدى. ماخاراج بوي - بەستى ۋىجىك، ئۆچكە ساقال قويۇۋالدىغان كىشى ئىدى. ئىلگىرى لوندون ئىقتىساد ئىنستىتۇتى ۋە ناتال ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇغان بولۇپ، تەپەككۈرى ئۆتكۈر، جاسارەتلىك، پەم - پاراسەتلىك، قاتتىق سىناقلاردىن ئۆتكەن كىشى ئىدى. 1970 -

يىلى 35 ياشقا كىرگەن ماخراج روبېين ئارىلىدىكى ئەڭ ئۈمىدسىز بىر يىلنى ئۆتكۈزدى. لېكىن، مۇدەھىش قاراڭغۇلۇق ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن ئۇ پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن تۈرمىدىن قېچىشنى پىلانلاشقا باشلىدى.

ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئەزالىرى باشقا پارتىيە - گۇرۇھلارغا تەۋە مەھبۇسلار بىلەن بىللە سولانغانىدى. ماندىلا ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ - ئۆزىنىمۇ، ئۆزگىنىمۇ ئوبدان چۈشىنىدىغان بىر ياخشى پۇرسەت ئىدى. سىياسىي جىنايەتچىلەرنىڭ ھەممىسىنى بىر ئارغا توپلاش ھۆكۈمەتنىڭ ئادەتتە قوللىنىدىغان ۋاسىتىسى ئەمەس ئىدى. «بەزىلەر بۇ مەھبۇسلارنى پۈتۈن مەملىكەتتىكى 156 تۈرمىگە چېچىۋېتىش كېرەك دەپ قارايدۇ» دەيدۇ روبېين ئارىلىدىكى قوماندانلارنىڭ بىرسى. گېنېرال ۋىليام: «لېكىن، بۇنداق قىلغاندا ئۇلارنىڭ تەسىرى مەملىكەتنىڭ ھەممە يېرىگە كېڭىيىپ كېتىدۇ. بۇ ئىنتايىن قاتتىق قىلمىش. شۇڭا، ئۇلارنى بىر يەرگە مەركەزلەشتۈرۈپ باشقۇرغان ياخشى.» پائىفرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ ئەزاسى دىكگان موساننىڭ مۇنداق دەيدۇ: «ئۇلار بىزنى ئەڭ خەتەرلىك ئۆتكۈز زەھەر قاتارىدا كۆرگەچكە، بىزنى بىر بوتۇلكىغا قاچىلاپ باشقۇرماقچى بولدى. ئۇلارنىڭ بۇ قارارىدىن مۆجىزە بارلىققا كېلىدىغانلىقىنى كىم بىلسۇن.» ماندىلا بۇنى ھۆكۈمەتنىڭ ئەڭ چوڭ خاتالىقى دەپ قارايتتى، ھۆكۈمەتنىڭ بۇ قارارى بىر - بىرىگە قارىمۇقارشى ھالەتتە تۇرۇۋاتقان پارتىيەلەرنىڭ ئارىسىدا ئورتاقلىق ھاسىل قىلىشىغا پايدىلىق ئىدى. تۈرمە سىرتىدا بۇنداق پۇرسەتكە ئېرىشىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. روبېين ئارىلى ناھايىتى تېزلا بىر سىياسىي تەجرىبىخانغا ئايلاندى.

دەسلەپتە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەقىبى پائىفرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىغا تەۋە مەھبۇسلار مۇتلەق كۆپ ساننى ئىگىلىدى. پائىفرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ قۇرغۇچىسى روبېرت

سۇبۇكۇئىل روبېين ئارىلىدا ئىزچىل ئايرىم نەزەربەند قىلىنغانىدى. 1969 - يىلىغا كەلگەندە چىدىغۇسىز دەرىجىدىكى بۇ خىل يالغۇزلۇق كېيىنكى يىللاردا ئۇنى نىشانىدىن ئاداشتۇرۇۋەتتى. لېكىن، باشقىلارنىڭ ئۆزئارا ئۇچرىشىشلىرى بارغانسېرى كۆپىيىشكە باشلىدى.

ماندېلا كۆپ ساندىكى پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيى ئەزالىرىنىڭ ناھايىتى ئىشەنچسىز ئىكەنلىكىنى بايقىدى. ئۇلار كوممۇنىزمچىلار ۋە ھىندىستانلىقلارغا ئوچۇق - ئاشكارا قارشى تۇراتتى. كاترادا ئۇلارنى تايىنى يوق، جاھىل، ئىرقچىلىقنى ياقلايدۇ، ئۆز - ئۆزىنى كەمسىتىش پىسخىكىسى كۈچلۈك دەپ قارايتتى. لېكىن، ماندېلا كېيىن تۈرمىدىن چىققاندا ھەمكارلىق مۇناسىۋىتى ئورنىتىشقا قولايلىق بولسۇن ئۈچۈن ئۇلار بىلەن سۆھبەتلىشىپ كۆرۈش قارارىغا كەلدى. ئۇ زېمىن مۇسوپىن بىلەن ئالاقە قىلىپ باققانىدى. موسوپىن پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ قۇرغۇچىلىرىنىڭ بىرسى بولۇپ، ئىلگىرى ئوقۇتقۇچى بولغانىدى. ئۆزى ناھايىتى تەرسا، ئاسان چىقىشقىلى بولمايدىغان ئادەم ئىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئالاقە موسوپىنغا نىسبەتەن ھېچقانداق تەسىر قىلالىمىدى. 1967 - يىلى موسوپىن روبېين ئارىلىدىن ئايرىلدى. ماندېلا بىلەن موسوپىننىڭ ۋارىسى كلارىنس ماكۇپتۇ (كېيىن پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىنىڭ رەئىسى بولغان) ئارىسىدىكى ئالاقە ناھايىتى مۇۋەپپەقىيەتلىك بولدى. ماندېلا ماكۇپتۇنىڭ ئانچە جاھىل ئەمەسلىكىنى، زېرەك، ئەقىل - ئىدراكلىق ئادەم ئىكەنلىكىنى بايقىدى. لېكىن، ماكۇپتۇ كەتكەندىن كېيىن، ماندېلا بىلەن ئۇنىڭ ۋارىسى جون بوكرا ئوتتۇرىسىدىكى سۆھبەت بۇزۇلدى. پائىئافرىقىلىقلار قۇرۇلتىيىغا تەۋە نۇرغۇن مەھبۇسلار ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئەزالىرى بىلەن ئارىلىق ساقلاپ يۈرگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇلاردا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ كۆزقاراشلىرىغا نىسبەتەن ھۆرمەت شەكىللىنىشكە باشلىدى.

مەجلىسىنىڭ دۆلەت ئېڭى، مىللىي ئىتتىپاقلىق ئېڭى كەمچىل، دەپ قارايتتى. ماندىلا «ئافرىقىلىقلار بىر مىللەت، باشقىلار ئاز سانلىق مىللەتكە تەۋە» دەيدىغان قاراشتا چىڭ تۇراتتى. ئالىكساندىر ماندىلادىن شالغۇت ئىرقىنىڭ نېمىلىكىنى چۈشەندۈرۈپ قويۇشنى تەلەپ قىلغاندا، ماندىلا: «شالغۇت ئىرقى ئاق تەنلىكلەر بىلەن قارا تەنلىكلەرنىڭ كېيىنكى ئەۋلادلىرى» دەپ جاۋاب بەرگەندى. ئالىكساندىر رەددىيە بېرىپ: «بۇ تامامەن بىئولوگىيە ۋە ئىرقىي مەسىلىگە ئائىت تالاش - تارتىش، بۇنداق تالاش - تارتىشنى داۋاملاشتۇرۇشنىڭ ھېچقانداق زورۇرىيىتى يوق» دەپ رەددىيە بەرگەندى. ماندىلا ئەسلىمىسىدە مۇنداق دەيدۇ: «نۆۋىل غەيرىي ئىرقچى پارتىيە - گۇرۇھلارنى قوللايتتى. مەن: ئاددىي ئاۋام ئۈچۈن ئېيتقاندا، غەيرىي ئىرقچىلىقنى قوللاش تېخى بالدۇرلۇق قىلىدۇ، دېگەندىم. سىياسىي يىغىنلارنىڭ ئەھۋالىغا قارىساقلا بىلەلەيمىزكى، ئۇلار پەقەت ئۆز ئىرقىدىكى كىشىلەر بىلەنلا بىللە تۇراتتى. بىز كۆپ خىل ئىرقىدىن تەركىب تاپقان جەمئىيەت بەرپا قىلىشقا تىرىشىمىز، لېكىن بۇنىڭغا ۋاقىت كېتىدۇ.» ئۇلار مۇھاكىمە قىلىشقان پاراڭلار 80 - يىللارغا كەلگەندىلا ئاندىن ئومۇملىشىشقا باشلىدى. چۈنكى، ئۇ چاغدا بارلىق ئىرقىدىكى كىشىلەر بىرلىشىپ، ئىرقىي ئايرىمچىلىققا قارشى تۇرۇشقا باشلىغانىدى. 90 - يىللارغا كەلگەندە ماندىلا بىلەن ئالىكساندىر يېڭى جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتىنىڭ ئىشلارنى ئورتاق كېڭىشىدىغان يېقىن ھەمراھلىرىغا ئايلانغانىدى.

روبيېن ئارىلىغا كېلىپ ئۇزاق ئۆتمەي، ئالىكساندىر ماندىلانىڭ كۆز قارىشىنى ئۆزگەرتىۋەتتى. ئالىكساندىر كېيىن ئېتىراپ قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «دەسلەپكى بىرنەچچە ئايدا مۇناسىۋىتىمىز ناھايىتى جىددىيلىك ئىچىدە ئۆتتى. ئەگەر نېلسون ماندىلا، ۋالىتىر سىسۇلۇ ۋە گوۋان مېبىكى پىشقان، سىياسىيونلارغا خاس ئادەملەردىن بولمىغاندا ئىدى، بىزنىڭ

تۈرمىدىكى مۇناسىۋىتىمىز ناھايىتى ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغان، ئۈزۈل - كېسىل ياتلىشىپ كەتكەن، تەنھا، يار - يۆلەكسىز ھالەتكە چۈشۈپ قالغان بولاتتى... ئالىكساندىرغا ماندېلا پەيلاسوپ ئەمەس، بەلكى بىر سىياسىيوندەك تۇيولاتتى. ماندېلانىڭ زېرەكلىكى، مۇنازىرىگە ماھىرلىقى ئۇنىڭ قايىللىقىنى قوزغىغانىدى.

ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى سۆزلىشىش 1967 - يىلى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەئىسى لۇتولى ۋاپات بولغانغا قەدەر داۋاملاشتى. لۇتولى ئالىكساندىرغا خائىندەك تۇيولاتتى، چۈنكى ئۇ قوراللىق كۈرەشكە قارشى ئىدى، يەنە تېخى نوبېل تىنچلىق مۇكاپاتىنى قوبۇل قىلغانىدى. «ئۇ چاغلاردا گۇرۇش ۋە تىنچلىق ھەققىدە سۆھبەتلىشىش ناھايىتى مۇشكۈل ئىش ئىدى.» ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە تەۋە مەھبۇسلار روبېن ئارىلىدا لۇتولى ئۈچۈن خاتىرىلەش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈۋاتقاندا ئالىكساندىر مەسخىرە تەلەپپۇزىدا لۇتولىنى تەنقىد قىلغانىدى. ئۇ لۇتولىنىڭ ئۆلۈمىگە باشتىن - ئاخىر ئازراقمۇ ئېچىنىش ھېسسىياتىدا بولمىدى. بۇ، ماندېلانىڭ بەكلا غەزىپىنى قوزغىدى. چۈنكى، ئۇنىڭ پوزىتسىيەسى ئىككى پارتىيەنىڭ ھەمكارلىق كەيپىياتىغا تەسىر يەتكۈزگەنىدى.

كۆپ ساندىكى خىزمەتداشلىرى ماندېلانى خۇددى يەر ئاستى خىزمىتىگە رەھبەرلىك قىلغان ۋاقىتتىكىگە ئوخشاش، تەبىئىيلا ئۇنى ئۆز رەھبىرى ئورنىدا كۆرۈشكە باشلىدى. ئۇلار زىيارەت قىلغىلى كەلگەنلەرنى ئۇدۇل ماندېلانىڭ كامپېرىغا باشلاپ كىرەتتى. گوۋان مېبىكى مۇنداق دەيدۇ: «ئۇمۇ گۇمانلىنىشقا دۇچ كېلىپ باققان، لېكىن بىز ئۇنى مۇشۇ ئورۇنغا چىقىرىپ قويدۇق. ئۇ تۈرمىگە كىرگەندىن كېيىن بىز ئۇنىڭغا: «سىز بىزنىڭ بايانا تېچىمىز، دېگەندۇق.» ماندېلا بەزى مەھبۇسلارغا تېخىچە بۇرۇنقىدەك قەبىلە رەھبىرى ۋە دېموكراتىك رەھبەردىن ئىبارەت ئىككى خىل رول ئارىسىدا تەۋرىنىپ يۈرگەندەك

تويۇلاتتى. «قەبىلە رەھبىرى بولۇش ئارقا كۆرۈنۈشى ئۇنىڭدا ناھايىتى ئاسانلا جاۋابكارلىق كەيپىياتى شەكىللەندۈرۈپ قويغانىدى» دەيدۇ فىشلىر بام: «ئۇنى سىسۇلۇ قۇتقۇزۇۋالدى، ئۇنىڭ ئاشۇ تەرەپكە قاراپ تەرەققىي قىلىشىنى توستى.» لېكىن، مەندىلا بىلەن مۇناسىۋىتى يېقىن خىزمەتداشلىرى بۇنى مەندىلاننىڭ ئىتتىپاقلىققا ئىنتىلگەنلىكىنىڭ نەتىجىسى، دەپ قارىدى. «ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ رەھبىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۆزىنىڭ مۇۋاپىق بىر ئورۇندا تۇرۇشىنى ئۈمىد قىلاتتى» دەيدۇ سىسۇلۇ: «ئۇ ھېس - تويغۇلىرىنى ئاشكارىلاشتىن ئىمكانقەدەر ساقلىناتتى، باراۋەر بىر ۋەزىيەتنى كۆرۈشنى بەكمۇ ئارزۇ قىلاتتى.»

ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ رەھبەرلىرى باشقا ئورگانلارنىڭ رەھبەرلىرىگە قارىغاندا تېخىمۇ ئىتتىپاق ئىدى. «تەشكىلاتىمىز ئەزالىرىنىڭ مۇناسىۋىتى ناھايىتى قويۇق ئىدى» دەيدۇ سىسۇلۇ: «چۈنكى، بىز بىر - بىرىمىزنى پىششىق بىلەتتۇق، باشقا ئەزالارنىڭ كۆڭلىدە نېمە ئويلاۋاتقانلىقىنى بەش قولىدەك بىلەتتۇق.» ئۇلار ناھايىتى تېزلا ئالدا تەشكىلىي ئاپپاراتىنى قايتىدىن قۇرۇپ چىقتى ھەمدە ئۇنىڭ ئىچىدىكى مەندىلا سىسۇلۇ، مېبىكى ۋە مۇخبارا قاتارلىق تۆت كىشىنى تاللاپ «يۇقىرى قاتلام رەھبەرلىك ئاپپاراتى» تەشكىللىدى. بۇ تۆت كىشى بۇرۇن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئىجرائىيە كومىتېتىدا ۋەزىپىگە تەيىنلەنگەنىدى. تۈرمىگە قارىتىلغان سىياسەت ۋە ئايرىش رايونىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى قائىدە - تۈزۈملەرنى يۇقىرى قاتلام رەھبەرلىك ئاپپاراتى بېكىتتەتتى ھەمدە كاترادا رەھبەرلىكىدىكى تارقىتىش كومىتېتى ئارقىلىق ناھايىتى ئەپچىل ئۇسۇللار بىلەن باشقا كىشىلەرگە، جۈملىدىن باشقا بىناغا قامالغان سىياسىي جىنايەتچىلەرگە يەتكۈزۈلەتتى. تۈرمە سىرتىدىن كىرگەن غەلىبە خەۋەرلىرىلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى مەھبۇسلىرىنىڭ جەڭگىۋارلىقىنى ھەسسەلەپ

ئاشۇراتتى. دەسلەپتە خەۋەرلەر ناھايىتى ئاز كىردى. لېكىن، 1967 - يىلى روبېن ئارىلىغا قامالغان پارتىزانلار بارغانسېرى كۆپىيىشكە باشلىدى. ئۇلار «لۇتۇلى شۆبە ئەترىتى» نىڭ جەنۇبىي رودېسىيەدىكى غەلبە خەۋىرىنى ئېلىپ كېلەتتى، بۇ شۆبە ئەترەت جەنۇبىي ئافرىقىغا سىڭىپ كىرىشكە تىرىشۋاتاتتى. مىللەت نەزىرىسىنىڭ قوماندانى جاستىس مۇپانزامۇ ئايرىش رايونىغا سولاندى. ئالىي قوماندانلىق ۋەزىپىسىنى ئۆتەۋاتقان ماندىپلا ئۇنىڭ ئارمىيەنىڭ جەڭگىۋار ئىش ئىزلىرى ھەققىدە ئېيتقان بايانلىرىدىن گەرچە ئارمىيەنىڭ ھەرىكىتى ئاخىردا مەغلۇپ بولغان بولسىمۇ، لېكىن قاتتىق ئىپتىخارلاندى. بۇنىڭدىن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئۈچىنچە كامېردىكى ئەزالىرىمۇ قاتتىق ھاياجانلاندى. «بىز ئۇلارنىڭ ئۆچۈرسىگە ئولشىۋېلىپ، ئۇلارنى ئۇرۇشنىڭ ئۇششاق تەپسىلاتلىرى، ئارمىيەنىڭ مەشقلەندۈرۈلۈش ئەھۋالى، ئۇلارنىڭ قانداق قورال ئىشلەتكەنلىكى ھەققىدە سۆزلەپ بېرىشكە قىستايىتتۇق» دەپ يازغاندى ئاندىل نىدو. ئارقىدىنلا ئۇلار بىرلىكتە «ئەسكەرلەر ناخشىسى» نى ئېيتاتتى.

لېكىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ مەھبۇسلىرى يەنە باشقا توپلارنىڭ قارشى تۇرۇش كەيپىياتىنى قوزغاپ قويۇشتىن ئىمكانقەدەر ساقلىناتتى. باشقا پارتىيە - گۇرۇھلارنىڭ مەھبۇسلىرى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئالىي رەھبەرلىك ئاپپاراتىغا نازارەتلىقنى بىلدۈرگەندىن كېيىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئەزالىرى يېڭى كومىتېت قۇرۇپ، ئۇنىڭغا «ئۇلۇندى» دەپ نام بەردى. بۇ ئاپپارات مەخسۇس كۈندىلىك ئىشلار ھەققىدە سۆھبەتلىشىشكە مەسئۇل ئىدى. بۇ ئاپپاراتنىڭ رەئىسلىكىنى بىرنەچچە ئەزا نۆۋەتلىشىپ ئۈستىگە ئالاتتى. ئۇنىڭ ئىچىدە فىشلىر بامۇ بار ئىدى، ئۇ ئىلگىرى ماندىپلا ۋە بىرلەشمە ھەرىكەتكە ۋاستىچى بولغانىدى. لېكىن، ئاساسلىق سىياسىي رەھبەرلىك ھوقۇقى يەنىلا ئالىي

رەھبەرنىڭ قولىدا ئىدى. دەسلەپتە ئۇلۇندىنىڭ ئەزالىرىنىڭ ھەممىسى كوسا تىلىدا سۆزلىشەتتى. بۇ، باشقىلارنىڭ غەزىپىنى قوزغاپ قويۇشى مۇمكىن ئىدى. ئۇلار بەزىدە كوسا تىلىدا سۆزلىشىش مەنەپىسى بىلەن مېنىڭغا قىلىنغان خۇشامەت، دەپ قارايتتى. ئۇلار ئۇنى «كوسالاشتۇرۇش» دەپ ئاتاشقانىدى. ئالىكساندىر مەنەپىسىنىڭ ئىش ئىزلىرىنى ئىنگىلىز تىلىدا سۆزلەشنى تولىمۇ تېتىقسىزلىق، دەپ قارايتتى. لېكىن، كوسا تىلى ئاڭلىماققا ناھايىتى جانلىق تۇيۇلاتتى. مەنەپىسىنىڭ كۆپ قىسىم ۋاقتى كاترادا ۋە ئەيدى دانرىسقا ئوخشاش كوسا تىلىدا سۆزلىمەيدىغان كىشىلەر بىلەن ئۆتەتتى. ئالىي رەھبەرلىك ئاپپاراتى كېيىن يەنە نورمىدىن ئارتۇق بىر خىزمەت ئورنىنى تەسىس قىلدى. بۇ خىزمەتنى كاترادا، لارۇ چىبا ۋە نىدو قاتارلىق كىشىلەر نۆۋەتلىشىپ ئۈستىگە ئالدى. بۇ، ئالىي رەھبەرلىك ئاپپاراتىنىڭ دائىرىسىنى ناھايىتى زور دەرىجىدە كېڭەيتتى.

مەنەپىسىنىڭ دوستلىرىنىڭ ھەممىسى سىياسىي ساھەدىكى زاتلاردىن ئەمەس ئىدى. ئەيدى دانرىس ئۇنىڭ ئەڭ يېقىن دوستلىرىنىڭ بىرىسى ئىدى. ئۇ كېيىنكىلەردىن كەلگەن بولۇپ، تېرىسى قوڭۇر، كىشىگە كەم سۆزدەك تەسىر بېرىدىغان كىشى ئىدى، بۇرۇن بېلىقچىلىق كېمىسىدە دېڭىز سەپىرىگە قاتنىشىپ باققانىدى. لېبېرالىستلار پارتىيەسىنىڭ ئەزاسى ئىدى، كېيىن ئاق تەنلىكلەرنىڭ ARM دەيدىغان بىر تەشكىلاتقا ئەزا بولۇپ، بۇرۇنچىلىق پائالىيەتلىرى بىلەن شۇغۇللانغاچقا 15 يىللىق قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغانىدى. ئۇ لېبېرالىستلار پارتىيەسىنىڭ روبېن ئارىلىدىكى بىردىنبىر ئەزاسى ئىدى، شۇڭا ناھايىتى يالغۇزلۇق ھېس قىلاتتى. گەرچە ئۇنىڭ سىياسىي ئېڭى ئانچە كۈچلۈك بولمىسىمۇ، لېكىن ئاق تەنلىكلەرگە قارشى مەيداندىكى مەھبۇسلارنىڭ ھېچقايسىسى ئۇنىڭغا ئىشەنمەيتتى. روبېن ئارىلىغا كېلىپ ئىككىنچى كۈنى ئۇ ئۈچىسىغا كالتە ئىشەن ۋە كاجى كۆڭلىكى كىيىۋالغان ئېگىز بويۇق بىر كىشى

بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. ئۇ ئۆزى ئۇچراشقان بۇ كىشىنىڭ مەندىلا ئىكەنلىكىنى ھايان ئىلىكىدە ھېس قىلدى. مەندىلا ئۇنىڭغا: «مېنى نېلىسون دەپ چاقىرىغىن» دېدى. بۇ، روبېن ئارىلىغا كەلگەندىن كېيىن تۇنجى بولۇپ ئاڭلىغان دوستانە گەپ ئىدى. شۇنىڭدىن كېيىن، مەندىلا ئۇنى يالغۇزلۇق ھېس قىلىپ قالمىسۇن دەپ، ئۆزىنى زىيارەت قىلىپ كەلگەنلەر بىلەن ئېچىلغان يىغىننىڭ مەزمۇنىنى دائىرىسىغا زېرىكمەستىن سۆزلەپ بېرىدىغان بولدى. دائىرىس ناھايىتى تېزلا مەندىلا ۋە سىسۇلۇ بىلەن مۇستەھكەم دوستلۇق ئورناتتى. ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «ئۆزۈمگە بولغان ئىشەنچ يوقالغانى ھېس قىلغان چېغىمدا بېرىپ ئۇلار بىلەن مۇڭدۇشاتتىم، شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ كۈچ - قۇدرىتى مېنىڭ ۋۇجۇدۇمغا سىڭىپ كىرەتتى... بىز كەلگۈسىنى كۆرەلمەيتتۇق، كەلگۈسى بىزگە ناھايىتى خىرە، گۇڭگا تۇيۇلاتتى. لېكىن، مەندىلا كەلگۈسىنى ئالدىن پەرەز قىلالايتتى.»

دائىرىس بىر قېتىم كارىۋاتتا ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالدى. مەندىلا ئۇ ياتقان كامېرىغا كېلىپ ئۇنىڭ تەرەت قاچىسىنى تازىلاپ قويدى. يەنە بىر قېتىم گۈندىپاي دائىرىسىنىڭ كۈندىلىك خاتىرە يېزىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قېلىپ، ئۇنى ئەتىسى تۇرمە باشقۇرۇش ئورنىغا بېرىشقا بۇيرۇق قىلدى. شۇ كۈنى ئاخشىمى دائىرىس قورققىنىدىن غال - غال تىترەپ كەتتى. لېكىن، ئەتىسى ئاشتىدىن كېيىن ئۇ مەندىلانىڭ ئۆزى ياتقان كامېرىدا تۇرغانلىقىنى كۆردى. مەندىلا ئۇنىڭغا: «دائىرىس، مەن سېنىڭ بۇ ئىشنى ياخشى بىر تەرەپ قىلالايدىغانلىقىڭغا ئىشىنىمەن» دېدى. دائىرىس كېيىنكى ئەسلىمىدە شۇ چاغدا ئۆزىنى پۈتمەس - تۈگمەس كۈچ - قۇدرەتكە تولغاندەك ھېس قىلغانلىقىنى ئېيتقاندى. دائىرىسىمۇ جاۋاب قايتۇرۇش مەقسىتىدە مەندىلا بىلەن سىسۇلۇغا ئىزچىل ياردەم قىلدى. سىسۇلۇ مۇشۇ ئىشلارنى ئەسلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئۇنىڭ قىلغان ياخشىلىقىدىن بىز سەل

گاڭگىراپ قالغاندۇق.» دائىرىسى بىلەن مەندىلا بارغانسېرى يېقىنلىشىپ كەتتى. ئۇ مەندىلانى دالىبانگا دەپ چاقىرىدىغان بولدى. مەندىلا يەنە تېخى ئۆيىدىن كەلگەن خەتلەرنى ئۇنىڭغا كۆرسىتەتتى، كوسا تىلىدا يېزىلغان خەتنى ئۇنىڭغا تەرجىمە قىلىپ بېرەتتى، ئۇنىڭغا يەنە كۈندىلىك تۇرمۇشتىكى ئۇششاق ئىشلار ھەققىدىمۇ سۆزلەپ بېرەتتى.

مەندىلا ئايرىش رايونىدىكى 30 نەچچە مەھبۇس بىلەن قويۇق مۇناسىۋەتنى ساقلاپ كېلىۋاتاتتى. لېكىن، تېخىمۇ چوڭ مەسىلە شۇكى، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشى باشقۇرىدىغان گۈندىپايىلارغا قانداق مۇئامىلە قىلىشنى بىلەلمەي قالغانىدى. بۇ گۈندىپايىلار ئۇلارنى باشقۇرۇش ھوقۇقىغا ئىگە ئىدى. گۈندىپايىلارنىڭ ھەممىسى جەنۇبىي ئافرىقىلىق ياش ئاق تەنلىكلەر ئىدى، ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى نامرات ياكى ئاتا - ئانىسى ئاجرىشىپ كەتكەن ئائىلىلەردىن كېلىپ چىققانىدى، مائارىپ تەربىيەسى ۋە ئۆزىگە بولغان ئىشەنچى مەھبۇسلارغا يەتمەيتتى. دەل شۇنداق بولغاچقا ئۇلارنىڭ قەلبى ئۆچمەنلىك بىلەن تولغان، بەلگىلىمىلەرنىڭ چەكلىمىسىدىن چىقىپ كېتەلمىگەنىدى. گۈندىپايىلارنىڭمۇ ئۆزىگە تۇشلۇق تەلەپ - ئېھتىياجى ۋە خاتىرجەم بولالمايدىغان جايلىرى بار ئىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىمۇ رىقابەت بار ئىدى. ئەمەلىيەتتە بۇ قاقاس ئارال ئۇلارغا نىسبەتەن بىر تۈرمە ئىدى. مانا بۇ مەھبۇسلارنىڭ ئۇلار بىلەن ئالاقە قىلىشىدىكى ئاساسى ئىدى.

مەندىلا تۈرمىگە يېڭى كەلگەن چېغىدا ئۆزىنىڭ سېھرىي كۈچى ۋە قانۇن بىلىمىنىڭ موللۇقى، يەنە كېلىپ باشقىلارغا ھۆرمەت بىلەن مۇئامىلە قىلىدىغان مەجىزى، قىيىن ئەھۋالدا قالغاندا غۇرۇرىنى ساقلايدىغان ئىقتىدارىنىڭ گۈندىپايىلاردا چوڭقۇر تەسىر قالدۇرغانلىقىنى بايقىدى. 1964 - يىلى 10 - ئايدا ئۇنىڭ ئادۋوكاتى جورجى بىزۇس ئۇنى يوقلاپ كەلدى. بىزۇس تۈرمە بىناسىغا يېقىنلىشالمايتتى. لېكىن، ئۇ بىر قارا

ماشىنىنىڭ ئۇدۇلدىن كېلىۋاتقانلىقىنى كۆردى، ماشىنا توختاپ بىرنەچچە گۈندىپاي ماشىنىدىن چۈشتى، ئۇلارنىڭ كەينىدىن ماندېلامۇ تەڭ چۈشتى. ئۇ گۈندىپايلىرىنىڭ قورشاۋىدا بىزۇسقا قاراپ كېلىۋاتاتتى. لېكىن، ماندېلا قەددىنى تىك تۇتۇپ، ئىككى قولىنى كەينىگە تۇتۇپ سالماق قەدەملەر بىلەن كېلىۋاتاتتى. ئۇ بىزۇسنىڭ ئالدىغا كەلگەندە، بىزۇس ئۇنى قۇچاقتى. ماندېلا: «جورجى، سىزگە بىزگە قارايدىغان مۇنۇ قاراۋۇللارنى تونۇشتۇرۇپ قويماي» دېدى - دە، راستلا ئۇلارنى بىر - بىرلەپ تونۇشتۇردى. بۇ ئىش ماندېلا بىلەن گۈندىپايلىرىنىڭ مۇناسىۋىتىدىكى بىر ياخشى باشلىنىش بولۇپ قالدى. ماندېلا باشقىلارنى قانداق ھۆرمەتلىسە ئۇلارغىمۇ شۇنداق ھۆرمەت بىلدۈرەتتى. لېكىن، ئەزەلدىن ئۆزىنى كەمسىتىپ ئېگىلىپ، پۈكۈلۈپ تەزىم قىلىپ كەتمەيتتى. ئۇ بارلىق مەھبۇسلارنىڭ بەلگىلىمە بويىچە ئەمگەك قىلىشىغا كاپالەتلىك قىلاتتى. لېكىن، گۈندىپايلىرىنىڭ تەلىپى بويىچە ئۇلارنى «غوجايىن» دەپ ئاتىمايتتى.

ماندېلا تۈرمىدىكى يۇقىرى قاتلام بىلەن تۆۋەن قاتلام ئارىسىدا غايەت زور ھاڭ بارلىقىنى بايقىدى. پىرىتورىيە تۈرمىسىنىڭ باشلىقى گېنېرال ستەيىن مەجەز - خاراكىتىرى چىقىشقاق، يۈرۈش - تۇرۇشى سالاپەتلىك، يارىشىملىق كىيىنىپ يۈرىدىغان كىشى ئىدى. مەھبۇسلارنى كۆرگەندە شەپكىسىنى ئېلىپ ھۆرمەت بىلدۈرەتتى. مايكول دىنجاكنىڭ دېيىشىچە، دەرىجىسى تۆۋەن گۈندىپايلىرىنىڭ ئۇزاق مەزگىل خورلىشىغا ئۇچرىغان مەھبۇسلار ستەيىنگە ئوخشاش سالاپەتلىك، تەربىيە كۆرگەن كىشىلەرنى كۆرگەندە دەماللىققا تولىمۇ ھەيران قالىدىكەن. لېكىن، ستەيىن روبېن ئارىلىغا ناھايىتى ئاز كېلەتتى. ماندېلا ئەنە شۇندىلا ستەيىننىڭ روبېن ئارىلىدا يۈز بەرگەن بىر قاتار خورلاش ۋەقەلىرىنى كۆرسىمۇ كۆرمەسكە سېلىۋالدىغانلىقىنى ناھايىتى تېزلا ھېس قىلىپ يەتتى. ماندېلانىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك ئوفىتسېرلارغا بولغان غەزەپ -

نەپىرتى ئاددىي گۈندىپايىلاردىن ھەمىسىلەپ ئېشىپ كەتتى. نۆۋىل ئالىكساندىر مەندېلانىڭ روبېين ئارىلىغا كېلىپ، تۈرمىدىكى گۈندىپايىلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ئەسكى ئەمەسلىكىگە ئىشەنگەنلىكىگە دىققەت قىلغانىدى. 1963 - يىلىنىڭ باشلىرىدا روبېين ئارىلىغا كەلگەندە مەندېلا كېيىنەن ئاكا - ئۆكىلەرغا ئوخشاش ئادەم قېلىپىدىن چىققان ۋەھشىي گۈندىپايىلارنى كۆرگەنىدى. لېكىن، ئۇ مۇشۇ تۈزۈلمىگە قارشى خېلى پەزىلەتلىك گۈندىپايىلارنىمۇ كۆرگەنىدى.

مەندېلا شۇنى ھېس قىلىپ يەتتىكى، گۈندىپايىلارنىڭ ئارىسىدا ناھايىتى زور پىكىر ئىختىلاپى بار ئىدى. گۈندىپايىلارنىڭ بەزىلىرى مەھبۇسلارغا ئادىمىي يوسۇندا مۇئامىلە قىلىشنى تەشەببۇس قىلاتتى. يەنە بەزى گۈندىپايىلار «ئۇلارنى ئاق تەنلىكلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا مەڭگۈ قارشى چىقىشقا پېتىنالىمايدىغان قىلىۋېتىش كېرەك» دەپ قارايتتى. مەندېلا: «ئەگەر بىز ئەخلاق - پەزىلەت جەھەتتە ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىسەك، بىر تۈركۈم گۈندىپايىلارنىڭ ئىدىيەسىنى مايىل قىلالىشىمىز مۇمكىن» دېگەن ئويىدا بولۇشقا باشلىدى. ئالىكساندىر بۇ قاراشنى تامامەن قوللاپ كەتمىدى. لېكىن، مەندېلا ياش ئاق تەنلىك گۈندىپايىلار بىلەن ئۇچرىشىشقا باشلىدى. 1996 - يىلى مەندېلا شۇنداق دەيدۇ: «تۈرمە گۈندىپايىلارنىڭ نىيىتى بىر يەردىن چىقمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ خاتىرجەم بولۇپ قالدىم. بەزى گۈندىپايىلار مېنىڭ تۈرمىگە بىر ئۆمۈر قامىلىشىمنى ئۈمىد قىلاتتى. يەنە بەزى گۈندىپايىلار مەن بىلەن ياخشى ئۆتۈشنى ئۈمىد قىلاتتى. مۇشۇ تونۇشقا كېلىش ئۈچۈن ۋاقىت كېتەتتى.» ئۇ، بۇ گۈندىپايىلارغا نەسىھەت قىلىش جەريانى ئەمەلىيەتتە ناھايىتى ياخشى سىياسىي پۇرسەت ئىكەنلىكىنى بايقىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ ئۆزىنىڭ بۇلارنى ئۆزگەرتەلەيدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى. «جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر ئەگەر ئۆزگىرىپلا قالسا، ھەقىقىي دوستىڭىزغا

ئايلىنىدىغانلىقىنى ناھايىتى تېزلا بايقىدىم.» ئۇ كامپىرنى تەكشۈرگىلى كەلگەن تۈرمە ئەمەلدارلىرىغا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ سىياسەتلىرىنى تارقىتىشقا باشلىدى. بۇنىڭمۇ ئۇنىڭ مۇنازىرىلىشىش ماھارىتىنىڭ ئۆسۈشىگە ياردىمى بولدى. سىسۇلۇ ئاشۇ چاغدىكى سۆھبەتلەرنىڭ كېيىن ئۆزلىرىنىڭ ھۆكۈمەت بىلەن بولغان سۆزلىشىش ئۈچۈن پۇختا ئاساس سېلىپ بەرگەنلىكىنى ھېس قىلىپ مۇنداق دېگەندى: «سۆھبەت ئەسلىدىنلا ئۇزاققا سوزۇلغان بىر جەريان، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ جەريان ئەنە شۇ چاغدىن تارتىپلا باشلانغانىدى.»

1966 - يىلى 12 - ئايدا جامۇس گىرىگورى ئىسىملىك بىر يېڭى گۈندىپاي روبېين ئارىلىغا كەلدى. ئۇ زۇلۇ قەبىلىسىدە چوڭ بولغانىدى، زۇلۇ ۋە كوسا تىلىنى ناھايىتى راۋان سۆزلەيتتى. كېيىن ئۇ «خەير - خوش بافانا» ناملىق بىر كىتاب يازدى، بۇ كىتاب بىر مەھەل قاتتىق غۇلغۇلا قوزغىدى. بۇ كىتابتا ئۇنىڭ ئاشۇ مەشھۇر مەھبۇسلار بىلەن قىلىشقان سۆزلىشىشى خاتىرىلەنگەنىدى. مائىدېلا گىرىگورىنى چۈشەنمەيتتى، لېكىن، ئۇ «گىرىگورى بىزنى چۈشىنىدۇ» دەپ قارايتتى. چۈنكى، ئۇ مەھبۇسلارغا كېلىپ - كېتىۋاتقان خەت - چەكلەرنى تەكشۈرۈشكە مەسئۇل ئىدى. گىرىگورى كىتابىدا ئۆزىنىڭ ناھايىتى بىلىمسىز بىر سەھىرىلىق بالا ئىكەنلىكىنى، مەھبۇسلارنىڭ مەدەنىيەت سەۋىيەسىنىڭ ئۆزىدىن ئۈستۈن ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ قاتتىق ھەيران قالغانلىقىنى ھەمدە مائىدېلانىڭ بىر ھەقىقىي رەھبەر، «كەم - كوتىسىز بىر مۆتىۋەر» ئىكەنلىكىنى ناھايىتى تېزلا ھېس قىلغانلىقىنى ئاشكارىلىغان. لېكىن، كىرىستو بۇراند قاتارلىق مەھبۇسلار بىلەن ياخشى ئۆتكەن گۈندىپايلىرى گىرىگورىغا نىسبەتەن گۇمانىي پوزىتسىيەدە بولغان. مەھبۇسلارمۇ گىرىگورىنىڭ ئىزچىل ئۆزلىرىنى كۆزىتىپ كەلگەنلىكىگە، يوقلاپ كەلگەنلەر بىلەن قىلىشقان پاراڭلىرىنى ئوغرىلىقچە تىڭشالغانلىقىغا، يەنە تېخى ئۆزلىرىگە

كەلگەن خەت - چەكلەرنى باسۇرۇپ قويغانلىقىغا، بۇنىڭ بىخەتەرلىك ئورگانلىرىنىڭ تەكشۈرۈش ۋاستىسىنىڭ بىرى ئىكەنلىكىگە دىققەت قىلغانىدى.

گۈندىپايلىرىنىڭ ئالدىدا ماندىپلا ئۆزىنى ناھايىتى سالماق تۇتاتتى. ئۇ مەھبۇسلارغا: «قانغا قان، جانغا جان ئالمەن دەيسەك، ئۆزىمىزنى ئاشۇ گۈندىپايلىرى بىلەن تەڭ ئورۇنغا قويغان بولىمىز» دېگەنىدى. ماندىپلانىڭ مەجەز - خاراكتېرىنى بەش قولىدەك بىلىدىغان كونا سەپداشلىرى ئۇنىڭ ئار - نومۇس ۋە ئىغۋاگەرچىلىكىگە يولۇققاندا ئاندا - ساندا ئاچچىقنى باسالمايغىنىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، كۆپىنچە ۋاقىتلاردا غەزەپ - نەپرىتىنى كونترول قىلالايدىغانلىقىنى قالتىس ھەيرانلىق ئىلىكىدە بايقىغانىدى. 1968 - يىلىنىڭ بىر كۈنى، مەھبۇسلار تۈرمە ئەمەلدارى پولكوۋنىڭ خىيۇسمانغا ماتېرىياللىرىنى گۈندىپايلىرىنىڭ مۇسادىرە قىلىۋالغانلىقىنى، ئۆگىنىش قىلىشقا يول قويمىغانلىقىنى شىكايەت قىلدى. خىيۇسمان ناھايىتى تەرسا كىشى ئىدى. ئۇ مەھبۇسلارنىڭ شىكايىتىنى ئاڭلاپ بولغاندىن كېيىن، ئۇلارغا چىدىغۇسىز دەرىجىدە ئاھانەت قىلدى. سەپنىڭ كەينىدە تۇرغان ماندىپلا بۇنى كۆرۈپ قاتتىق غەزەپلەندى، غەزەپتىن ئۆزىنى تۇتۇۋالمايلا قالدى. «ھەممىمىز ھەيرانلىقتىن تۇرغان جايىمىزدا قېتىپلا قالدۇق. بىز سىزنىڭ ئاممىۋى سورۇنلاردا بۇ قەدەر قاتتىق غەزەپلەنگەنلىكىڭىزنى ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىپتىمىز، سەل ئاشۇرۇۋەتتىڭىزمۇ، قانداق؟» دەيدۇ ئالىكساندىر ماندىپلا ئۆزىنى بېسىۋالغاندىن كېيىن. ماندىپلا: «ياق، مېنىڭمۇ سەۋر - تاقىتىمنىڭ چېكى بار» دەپ جاۋاب بەردى. ماندىپلانىڭ قارشىلىقى ناھايىتى تېزلا ئۈنۈم بەردى: خىيۇسمان قۇيرۇقىنى قىسىپ ئاستاغىنا تىكىۋەتتى. ئالىكساندىر ئەسلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ماندىپلانىڭ سەۋر قاچىسى توشقان ياكى ئادەتتىكى سالماقلىقى بۇزۇپ تاشلانغان ھامان ناھايىتى قورقۇنچلۇق بىر ئادەمگە ئايلىناتتى، لېكىن كونتروللۇقىنى ئەزەلدىن يوقىتىپ

قويمايتتى.»

ماندىبلاننىڭ غەزىپىنى باسالماي قالغان ۋاقتى يەتتە يىلدىن كېيىن يۈز بەردى. شۇ چاغدا ئۇنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرگىنى پودپولكوۋنىڭ پۇرىنىس ئىدى. ئۇ 1975 - يىلى تۈرمىگە باشلىق بولغانىدى. شۇ چاغدا پۇرىنىس ماندىبلانى يوقلاپ كەلگەن ۋىنىنى تۈرمە ئىشىكىدىن كىرگۈزمىدى ھەمدە «ماندىبلاننىڭ سىز بىلەن كۆرۈشكۈسى يوق ئىكەن» دەپ يالغان ئېيتتى. ماندىبلان ئۇنىڭ بىلەن يوللۇق يوسۇندا زاكونلاشتى. پۇرىنىس ماندىبلانغا: «خوتۇنۇڭ پەقەت نامنىڭ ئارقىلىق شۆھرەت قازىنىش ئۈچۈنلا سېنى يوقلاپ كەلگەن» دېدى ۋە ۋىنىنىغا ھاقارەت قىلدى. ئاچچىقىنى زادىلا باسالمايغان ماندىبلان پۇرىنىسنىڭ ئالدىغا ئېتىلىپ كېلىپ مۇشت - پەشۋالىرى بىلەن تازا ساۋىماقچى بولدى - يۇ، يەنە ئۆزىنى تۇتۇۋالدى. لېكىن، بولۇشىغا تىللاپ دەككىسىنى بەردى؛ پۇرىنىسنىڭ نومۇسىسىز، شەرمەندە ئادەم ئىكەنلىكىنى تازا سۆككەندىن كېيىن، يەڭلىرىنى شىمايلاپ غەزەپ بىلەن كېتىپ قالدى. كۆز ئالدىدا يۈز بەرگەن ئىشلارنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ تۇرغان كاترادا بىلەن دانىپىنىڭ ھەيرانلىقتىن ئاغزى ئېچىلىپلا قالدى. ئۇلار ماندىبلاننىڭ بىرسىنى بۇ دەرىجىدە قاتتىق تىللىغانلىقىنى ئەزەلدىن كۆرۈپ باقمىغانىدى. ماندىبلان B رايوندىكى سەپداشلىرىنىڭ يېنىغا بېرىپمۇ ئەسلىگە كېلەلمىدى. بەزىلەر بوش ئاۋازدا: «ماندىبلان تىنچلاندىرۇش دورىسى ئىچىۋالسىمۇ، قانداق» دېيىشتى. ماندىبلان خۇددى يوقىتىپ قويغانلىقىدىن ناھايىتى خىجىل بولدى ھەمدە «مۇشۇ قېتىملىق تىرىشىشتە پۇرىنىس يەڭدى» دەپ قارىدى. ئۇ مۇشۇنىڭ ئۈچۈن بەدەل تۆلىدى: ئەتىسى ئۇ «تۈرمە باشلىقىغا تەھدىت سالغان» دېگەن جىنايەت بىلەن ئەرز قىلىندى. لېكىن، ئۇ ناھايىتى ئاقىلانە، قانۇنىي ۋاسىتىلەر ئارقىلىق تاقابىل تۇرۇپ، پۇرىنىس ۋە ئۇنىڭ ئوفىتسېرلىرىنىڭ قاندىگە خىلاپ قىلمىشلىرى ئۈستىدىن شىكايەت قىلدى، پۇرىنىس ئاخىر ئەرزىنى

قايتۇرۇۋېلىشقا مەجبۇر بولدى.

چەت ئەللىك زىيارەتچىلەر روبېن ئارىلىغا كەمدىن - كەم كېلەتتى. لېكىن، رېۋونىيە دېلوسىغا چېتىشلىق مەھبۇسلار ئارالغا كېلىپ ئۇزاق ئۆتمەي، بىر ئەنگىلىيەلىك كىشى ئۇلارنى زىيارەت قىلغىلى كەلدى، ئۇ ئۆزىنى تۈرمە تەتقىق قىلىدىغان مۇتەخەسسەس دەپ تونۇشتۇردى. ئۇلار بۇ قېتىملىق زىيارەتنىڭ ناھايىتى ئالاھىدە ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى. چۈنكى، ئۇلارنىڭ قىلىدىغان ئىشى تاش چېقىش بولماستىن، بەلكى كىيىم ياماشقا ئۆزگىرىپ قالغانىدى. ئاندىرو مالانگىنى ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «زىيارەتچى كەتكەندىن كېيىن غايەت يوغان تاشلار تۈرمە ھويلىسىغا ھارۋا - ھارۋىلاپ توشۇپ كېلىندى.» ئۇلار كېيىن ھېلىقى كۈنى زىيارەت قىلغىلى كەلگەن ئەنگىلىيەلىك كىشىنىڭ ساياھەتنامە يازغۇچىسى بېرنارد نىيۇمەن ئىكەنلىكىنى، شۇ چاغدا ئۇنىڭ «جەنۇبىي ئافرىقىغا زىيارەت» دېگەن نامدا بىر پارچە كىتاب يېزىۋاتقانلىقىنى ئۇقتى. ئۇ ساقچىلار بىلەن دوست بولۇۋالغاققا روبېن ئارىلىنى زىيارەت قىلىش پۇرسىتىگە ئېرىشەلىگەنىدى. ئۇ تۈرمىدە ماندېلا بىلەن پاراڭلاشتى، ماندېلا ياتقان كامېرنى «قۇياش نۇرى چۈشىدىكەن، شامال ئۆتۈشۈپ تۇرىدىكەن» دەپ تەرىپلىدى. لېكىن، ماندېلا كامېرنىڭ «سوغۇق ھەم زەي» ئىكەنلىكىدىن، ھەپتىسىگە ئاران بىر قېتىملا مۇنچىغا چۈشەلەيدىغانلىقىدىن، تۈرمە تامىقىنىڭ ئاشقازىنىنى ئاغرىتىپ قويغانلىقىدىن قاقشاپ بەردى. تۈرمە باشلىقى پولكوۋنىڭ ۋېسسېلىس نىيۇمانغا بۇ مەسىلىلەرنىڭ پات ئارىدا ھەل قىلىنىدىغانلىقىنى ئېيتتى. شۇنىڭ بىلەن نىيۇمان لوندوندا چىقىدىغان «دەۋر» ژۇرنىلىدا ماقالە ئېلان قىلىپ، روبېن ئارىلىدىكى تۈرمىنىڭ شارائىتى رۇسىيە ۋە ئەنگىلىيە تۈرمىلىرىنىڭكىدىن ياخشى ئىكەن، دېدى.

ئارىدىن ئالتە ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن، يەنى 8 - ئاينىڭ 13 - كۈنى لوندوندا چىقىدىغان «كۈندىلىك پوچتا گېزىتى» نىڭ

قالغان تۇرۇقلۇق، مۇشۇنداق ياخشى تۈرمىدە يېتىپسىلەر» دېدى. كاندا ئىككى يىل ئىشلىگەندىن كېيىن ماندېلا ترانسۋالدىكى قانۇن جەمئىيىتىنىڭ ئۆزىنى چىقىرىپ تاشلىماقچى بولۇۋاتقانلىقىنى بىلىپ قالدى، چۈنكى ئۇنىڭغا جىنايەت بېكىتىلگەندى. ئەمەلىيەتتە 14 يىل بۇرۇنقى قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى قوزغالغان ۋاقىتتىلا، ئۇلارنىڭ كالىسدا مۇشۇنداق ئوي پەيدا بولغانىدى. ئۇ ئۆزىنى ئۆزى ئاقلىماقچى بولدى ھەمدە پىرېتورىيەگە بېرىپ قانۇن دەستۇرلىرىنى كۆرۈپ بېقىش ئۈمىدىنىڭ بارلىقىنى ئوتتۇرىغا قويدى. نەچچە ئاي ئالاقىلىشىش ئارقىلىق تۈرمە ئۇنىڭ بۇ تەلىپىنى رەت قىلىۋەتتى. ماندېلا ئۆزى سوتقا چىقسا ئاۋامنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە جەلپ قىلىۋېلىشىدىن ئەنسىرەپ تەلىپىنى رەت قىلغانلىقىنى بىلدى. ھۆكۈمەت ئۇنىڭ ئاۋام تەرىپىدىن ئاستا - ئاستا ئۇنتۇلۇپ كېتىشىنى ئۈمىد قىلاتتى، قانۇن جەمئىيىتى ئەڭ ئاخىر ئۆزىنىڭ ئىلتىماسىنى قايتۇرۇۋالدى.

لېكىن، ھۆكۈمەت تۈرمىدە تۇرۇۋاتقان ماندېلاغا داۋاملىق ھۇجۇم قىلىۋاتاتتى. 1966 - يىلى 6 - ئايدا بىر ئوفىتسېر ئەدلىيە مىنىستىرلىقىنىڭ بىر پارچە خېتىنى ئۆز قولى بىلەن ئېلىپ كەلدى. خەتتە ماندېلانىڭ كومپارتىيەنى قوللىغۇچىلار تىزىملىكىگە كىرگۈزۈلگەنلىكى ئېيتىلغانىدى. ماندېلا جاۋاب خەت يېزىپ: «مەن 1960 - يىلى ياكى ئۇنىڭدىن باشقا ھەرقانداق ۋاقىتتا جەنۇبىي ئافرىقا كومپارتىيەسىگە ئەزا بولغىنىمنى قەتئىي رەت قىلىمەن» دېدى ۋە: «كوممۇنىستىك پارتىيەگە ئەزا بولغان ۋاقىتتا نېمە دەپ قەسەم بەرگەنلىكىمنى دەپ بېرەلمەيسىلەر؟ كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ ھەرقانداق بىر يىغىنىغا قاتناشقانلىقىمنى ئىسپاتلىيالايمىسىلەر؟» دېگەن ئىككى سوئالنى قويدى. تۆت ئايدىن كېيىن، ئۇنىڭغا ئىسمىنىڭ تىزىملىكىدىن ئۆچۈرۈپ تاشلانغانلىقى ئۇقتۇرۇلدى.

لېكىن، بۇ ئىش بېسىقچى ناھايىتى ئۇزاق ۋاقىت ئۆتكەندىن

كېيىن، ئەدلىيە مىنىستىرلىقى يەنە يېڭى ھۆكۈم چىقىرىپ: «ماندىلا 1952 - يىلىدىكى قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىدە (كوممۇنىزم قانۇنى، غا خىلاپلىق قىلغان» دەيدى. 1969 - يىلى 12 - ئايدا ماندىلا: «قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنىڭ كوممۇنىزم بىلەن ھېچقانداق ئالاقىسى يوق. بۇ ھۆكۈمەتنىڭ ماڭا قەستەن گۇناھ ئارتماقچى بولغانلىقىدىن باشقا ئىش ئەمەس» دەپ جاۋاب قايتۇردى. 1970 - يىلى 7 - ئايدا باش ساقچى كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ ئېنىقلىغۇچىسى كېركوكسنىڭ مەخپىي خېتىنى تاپشۇرۇۋالدى: خەتتە ماندىلانىڭ گۇناھسىز ئىكەنلىكى ئىسپاتلانغانىدى. بۇ خەت تا ھازىرغىچە تۈرمە ئارخىپخانىسىدا ساقلىنىۋاتىدۇ. خەتنىڭ مەزمۇنى مۇنداق:

ئىگىلىگەن دەلىل - ئىسپاتلارغا ئاساسلانغاندا، مېنىڭچە ماندىلانى جەنۇبىي ئافرىقا كوممۇنىستىك پارتىيەسىنىڭ ئەمەلدارى، مەمۇرىي خىزمەتچىسى، ئەزاسى ياكى ئاكتىپ قولىغۇچىسى، دەپ بېكىتىشكە بولمايدۇ. يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا دەلىل - ئىسپاتلارغا ئېرىشمىگۈچە بۇ دېلو مۇشۇ يەردە توختىتىپ قويۇلىدۇ.

روبېن ئارىلى ئىنسانپەرۋەرلىكنىڭ سىناق نۇقتىسى ئىدى. رېۋونىيە دېلوسىغا چېتىشلىق مەھبۇسلار ئارالغا كېلىپ بىر يىلدىن كېيىن، ئۇلارنىڭ تامىقى تۇيۇقسىزلا ياخشىلىنىپ كەتتى. ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي، قىزىل كىرىست جەمئىيىتى زىيارەت قىلغىلى كەلدى. ماندىلا ئۇلارنىڭ رايون ۋەكىلى ھانىس سون بىلەن كۆرۈشتى. ھانىس سوننىڭ قانداقلارچە رايون ۋەكىلى بولالىغانلىقىغا كىشىنىڭ ئەقلى يەتمەيتتى. ئۇ شىۋېتسارىيەلىك كاتولىك دىنى مۇرىتى بولۇپ، كېيىن رودېسىيەدە ئولتۇراقلىشىپ قالغانىدى. ئۇنىڭ ئۆز خىزمىتىگە نىسبەتەن ھېچقانداق ئارزۇسى يوق ئىدى. ئۇ يازغۇچى دوستى دورس لېسسىڭغا: «ئەگەر دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا يۈز بېرىۋاتقان ئىشلارنى بىلەلگەن بولسا، ھەرقانداق ئادەم

ئىنسانىيەتكە ئۆچ بولۇپ كەتكەن بولاتتى» دېگەندى. ماندىپلا ھانس سونغا مەھبۇسلارنىڭ تەلەپلىرى يېزىلغان بىر پارچە تىزىملىكنى بەردى. تەلەپتە تاماق ۋە كىيىم - كېچەكنى ياخشىلاپ بېرىش ئوتتۇرىغا قويۇلغانىدى. ھانس سون: «بولكا قارا تەنلىكلەرنىڭ چىشىغا زىيان قىلىدۇ» دېدى. ماندىپلا ئۇنىڭ بۇ گېپىدىن «ئىرقىي كەمسىتىش قىلىۋاتامدۇ نېمە» دەپ گۇمان قىلىشقا باشلىدى. ئۇلارنىڭ كىيىم - كېچەكلىرىدە ئازراق ياخشىلىنىش بولدى، لېكىن تاماقنىڭ سۈپىتى يەنىلا بۇرۇنقى ھالىتىگە بېرىپ قالدى. كېيىن قىزىل كىرىست جەمئىيىتى بىر پارچە دوكلات تاپشۇرۇپ، روبېين ئارىلى تۈرمىسىنىڭ ئەھۋالىنىڭ ياخشى ئىكەنلىكىنى ماختىدى. شۇنىڭ بىلەن پىرېتورىيە بۇ دوكلاتنى بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىغا تاپشۇرۇپ بەردى. شىۋېتسارىيەلىك كىشى نەچچە يىل ۋاقىت سەرپ قىلىپ، تۈرمىنىڭ شارائىتىنىڭ ناھايىتى ناھايىتى ناچار ئىكەنلىكىنى ھەمدە ئۇنىڭ سىياسىي جەھەتتىكى مۇھىملىقىنى تونۇپ يەتكەندى.

ئەڭ تەسىرى بار زىيارەتچىلەر يەنىلا جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئۆزىدىن كەلدى. ھەيلۇن سۇسمان پارلامېنتتىكى لىبېرالىستلار پارتىيەسىنىڭ بىردىنبىر گەزاسى بولۇپ، تۈرمىنىڭ شارائىتىنىڭ بەك ناچار ئىكەنلىكىنى ئۇققاندىن كېيىن، تۈرمىگە بېرىپ زىيارەت قىلىشتا چىڭ تۇردى. مەھبۇسلار ئۇنى قىزغىن قارشى ئالدى ۋە ماندىپلانىڭ كامپىرىغا باشلاپ كىردى. ماندىپلا ئۇنىڭغا مەھبۇسلارنىڭ تامىقىنىڭ سۈپىتى، كىيىم - كېچىكىنىڭ بەك ناچار ئىكەنلىكىنى، بەدىنىگە ناتىسسىتلارنىڭ بەلگىسىنى چىكىۋالغان ۋان رۇنسىپېرگ ئىسىملىك بىر گۇندىپاينىڭ ناھايىتى ۋەھشىي، ياۋۇز ئىكەنلىكىنى سۆزلەپ بەردى. تۈرمە باشقۇرۇش تارماقلىرىنىڭ ئەزالىرى بىر چەتتە بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ تۇردى. سۇسمان: «ماندىپلا ئۇلارنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى نەزىرىگىمۇ ئېلىپ قويمايدىكەن. ئۇنىڭ ئابروۋى

تۈرمە گۈندىپايلىرىنىڭكىدىن نەچچە ھەسسە ئېشىپ كېتىپتۇ» دېگەنلەرنى ئېسىدە تۇتۇۋالدى. ماندىپلا سۇسماننىڭ مەھبۇسلار تەرەپتە تۇرىدىغانلىقىغا ئىشەندى.

كېيىن سۇسمان روبېين ئارىلى تۈرمىسىنىڭ شارائىتى بەك ناچار ئىكەنلىكى توغرىلىق دوكلات يازدى. «ئۇ چاغدا تۈرمىنىڭ شارائىتى بەك ناچار ئىدى» دەپ يازىدۇ ئۇ ئەسلىمىسىدە: «ئۇلار تۈرمىنىڭ شارائىتى قانچە ناچار بولسا شۇنچە ياخشى، بۇمۇ مەھبۇسلارغا بولغان بىر خىل جازا دەپ قارايتتى. بەزى گۈندىپايلىرىنىڭ ھەقىقەتەنمۇ ناتىسىستلاردىن پەرقى يوق ئىدى.» ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي، رۇنىسبېرگ تۈرمىدىن يۆتكىلىپ كەتتى، ئەنە شۇنىڭدىن كېيىن تۈرمىنىڭ شارائىتىمۇ ياخشىلىنىشقا باشلىدى. مەھبۇسلار سۇسماننىڭ كېلىشى بىر بۇرىلىش نۇقتىسى بولۇپ قالدى، دەپ قارىدى. نۆۋىل ئالىكساندىر بۇ ھەقتە مۇنداق يازدى: «ئەگەر سۇسمان كەلمىگەن بولسا، تۈرمە شارائىتىنىڭ ياخشىلىنىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى.»

سۇسمان شۇنىڭدىن كېيىن ماندىپلانى يەنە يەتتە قېتىم زىيارەت قىلغىلى كەلدى ۋە ئۇنىڭ بىلەن كەسكىن مۇنازىرىلەشتى. زوراۋانلىق مەسىلىسىدە ئۇلارنىڭ گېپى زادىلا بىر يەردىن چىقمىدى. 1969 - يىلى سۇسمان ئۇنى ئىككىنچى قېتىم زىيارەت قىلغىلى كەلگەندە ماندىپلا «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسگە تەۋە مەھبۇسلار خۇددى جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىك توپلاڭچى قوشۇننىڭ قوماندانى روب لېبالۇنغا ئوخشاش قويۇپ بېرىلىشى كېرەك. ئۇ ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدا ئاسىيلىق قىلغان بولسىمۇ، لېكىن ئاخىردا يەنىلا قويۇپ بېرىلدىغۇ» دېگەن قارىشىدا چىڭ تۇردى. سۇسمان ئەينى چاغدا لېبالۇننىڭ مەغلۇپ قىلىنغانلىقىنى، لېكىن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ كۈرىشى تېخىچە داۋام قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرسىتىپ ئۆتتى. ئۇ ماندىپلادىن: «زوراۋانلىق قىلىشتىن ۋاز كېچىمىز دېيەلەمسىز؟» دەپ سورىدى. ماندىپلا ئۇنداق

قىلالمايدىغانلىقىنى ئېيتتى، سۇسمانمۇ مەھبۇسلارنى قويۇۋېتىش تەلىپىنى ئوتتۇرىغا قويۇشقا پېتىئالمدى. لېكىن، مەھبۇسلار سۇسماننىڭ ياردىمىدىن تولىمۇ مىننەتدار بولدى.

1970 - يىلى 9 - ئايدا ئەنگلىيە ئەمگەك پارتىيەسىنىڭ سىياسىيونى دەننىس شىلىي ماندىپلانى زىيارەت قىلدى. ماندىپلا سەككىز يىل بۇرۇن لوندوندا بۇ كىشى بىلەن كۆرۈشكەندى. 1967 - يىلى دۆلەت مۇداپىئە مىنىستىرلىقىنىڭ باشلىقلىق ۋەزىپىسىنى ئۆتەۋاتقان شىلىي جەنۇبىي ئافرىقىغا بەزى قوراللارنى قايتىدىن سېتىپ بەرمەكچى بولغانىدى. خارولد ۋېلسوننىڭ ئەمگەك پارتىيەسى ھۆكۈمىتى تېخى يېقىندىلا مەغلۇپ قىلىنغاچقا، شىلىي ئىدۋارد شىس باشچىلىقىدىكى كونسېرۋاتىپلار پارتىيەسىنىڭ قورال سېتىش پىلانىغا قارشى تۇردى. ئۇ: «بۇ مېنىڭ گۇناھلىرىمنىڭ ئورنىنى تولدۇرۇش ئۈچۈن» دەپ چۈشەنچە بەردى. ماندىپلادا 1962 - يىلىدىن بېرى يۈز بەرگەن ئۆزگىرىشلەر شىلىيغا چوڭقۇر تەسىر قىلغانىدى: ئۇ لوندوندا كۆرگەن چېغىدا ماندىپلا تېرىسى قاپقارا، يۈز - كۆزىنى قويۇق ساقال باسقان كىشى ئىدى. مانا ئەمدىلىكتە ئۇ بۇرۇت - ساقاللىرى پاكىز قىرىلغان، چاچلىرى قىسقا ياسىتىلغان، چىرايلىرى تاتىرىپ كەتكەن ماندىپلانى كۆرۈۋاتاتتى. لېكىن، ئۇنىڭدا سەھرىلىقلارغا خاس جۇشقۇن بىر خاراكتېر بار ئىدى، تاشقى دۇنيانى بەش قولىدەك چۈشىنەتتى. ئۇنىڭ يۈكسەك جەڭگىۋارلىقى تۈرمە گۈندىپايلىرىنىڭ سۈر - ھەيۋىسىنى بېسىپ چۈشكەندى.

ئۈچ يېرىم يىلدىن كېيىن تۈرمىنىڭ شارائىتى ياخشىلاندى. 1967 - يىلىدىن باشلاپ تۈرمىنىڭ مەھبۇسلارغا بولغان پوزىتسىيەسى خېلىلا ياخشىلاندى، ئۇلارغا بولغان نازارەتمۇ سەل بوشاشتى. مەھبۇسلار قىش كۈنلىرى ئۇزۇن ئىشتان ۋە تەنتەربىيە مايكىسى كىيەلەيدىغان، تاش كولاش مەيدانى ۋە تۈرمە ھويلىسىدا پاراڭلىشالايدىغان بولدى. لېكىن، ماندىپلا قىزىل

كىرپىست جەمئىيىتىنىڭ بەزى ۋەدىلىرىنىڭ تېخىچە ئەمەلگە ئاشمايۋاتقانلىقىنى بايقىدى: تاماقنىڭ مىقدارى بۇرۇنقىدەكلا ناھايىتى ئاز ئىدى، ئوقۇيدىغانغا گېزىت يوق ئىدى، يۇقىرى دەرىجىلىك مەھبۇسلارمۇ كۆڭۈل ئېچىش پائالىيەتلىرىدىن ھۇزۇرلىنالمىتتى. ئۇلارنىڭ خىزمەت يۈكۈم ناھايىتى ئېغىر ئىدى، يەنە تېخى گۈندىپايلارنىڭ دۇمبالشىغا ئۇچرايتتى. 1970 - يىلى 12 - ئايدا كىرپىست جەمئىيىتىنىڭ ۋەكىلى فىلىپ چۇرگ روبېن ئارىلىنى زىيارەت قىلغىلى كېلىپ، مەھبۇسلارنىڭ خىزمىتىنىڭ كۈنبويى مەقسەتسىز تاش چوقۇش ئىكەنلىكىنى بايقىدى.

ماندىپلا ھەرقايسى پارتىيە - گۇرۇھلارغا تەۋە سىياسىي جىنايەتچىلەرنىڭ باياناتچىسىغا ئايلىنىپ قالغانىدى. گېنېرال سىتەين ئۇنى باشقىلار بىلەن پاراڭلاشماسلىققا ئاگاھلاندۇردى. «ئېلسون، ئۇزۇڭنىڭ بىر مەھبۇس ئىكەنلىكىڭنى ئۇنتۇلۇپ قالما!» دەيتتى ئۇ ماندىپلانى ئاگاھلاندۇرۇپ. لېكىن، ماندىپلا سىتەيننىڭ ئاگاھلاندۇرۇشىغا پىسەنت قىلمىدى. 1970 - يىلى 1 - ئايدا ئۇ بارلىق مەھبۇسلارغا ۋاكالىتەن سىتەينگە قارىتىپ ناھايىتى گۇزۇن بىر پارچە ئەرزنامە يازدى. «تۈرمە تەرتىپىنى ساقلاشتا قاتتىق تۈزۈم بولمىسا بولمايدىغانلىقىغا ئىزچىل ئىشىنىپ كەلدۇق» دەپ يازدى ئۇلار خېتىدە: «لېكىن، بۇ تۈزۈملەرگە رىئايە قىلىشتا تۈرمە ئەمەلدارلىرى باشلامچى بولسا، مەھبۇسلارنىڭ ئاڭلىقلىقىنى ئۆستۈرۈشنىڭ تېخىمۇ ئاسان بولىدىغانلىقىغا قەتئىي ئىشەندۇق. بۇنىڭ ئۈنۈمى قەبىھ ۋاسىتىلەرنى ئىشلەتكەندىنمۇ ياخشى بولىدۇ.» ماندىپلا خەتتە يەنە مەھبۇسلار ئۇچراۋاتقان خورلۇق ۋە ئەمگەك شارائىتىنىڭ ناچارلىقى ئۈستىدىنمۇ شىكايەت قىلىپ مۇنداق دېدى:

بەش يىلدىن بېرى، مۇشۇ ئېغىر، مەزىزسىز ئەمگەك بىلەن توختىماي شۇغۇللاندىق، گاھدا ئەمگەكنىڭ ئېغىرلىقى دەستىدىن

سالامەتلىكىمىزگە تەسىر يەتتى. سىلەر بىزنى ھەر كۈنى تاش چوقۇش، تاش تېرىش، تاش قېزىشتەك بىر خىلدىلا داۋام قىلىدىغان، ھېچقانداق ئەھمىيەتسىز يوق ئەمگەككە سالىدىغانلار، بىزگە تەربىيەلىنىش پۇرسىتى بەرمىدىغانلار؛ بىزگە ئىلھام بېرىدىغان، ئىززەت - ھۆرمىتىمىز، مەسئۇلىيەتچانلىقىمىزنى ئۆستۈرىدىغان ئىشلارنى قىلىشىمىزغا شارائىت يارىتىپ بەرمىدىغانلار. تۈرمىدىن چىققاندىن كېيىن باشقىلارنىڭ ھۆرمىتىگە ئائىل بولۇشقا، تۇرمۇشىمىزنى ئەھمىيەتلىك ئۆتكۈزۈشىمىزگە پايدىسى تېگىدىغان ھېچقانداق ئىشنى قىلىمىدىغانلار.

ماندىلا خەتنى مۇنداق تەنتەنلىك ئاگاھلاندۇرۇش بىلەن ئاياغلاشتۇردى:

ھوقۇق - مەنپەئەتىمىز بىلەن تامامەن قارىمۇقارشى بولغان سىياسەتلەرنىڭ ئوتتۇرىغا چىققىنىدىن بارغانسېرى جىددىيلىشىپ كېتىۋاتىمەن، كۆپچىلىك بارغانسېرى بىزار بولۇشقا باشلىدى. ئىشلارنىڭ يىغىشتۇرۇۋالغۇسىز ھالغا بېرىپ قالماسلىقى ئۈچۈن، بىز سىلەرنىڭ دەرھال ھەرىكەتكە كېلىپ، مۇۋاپىق تەدبىرلەرنى قوللىنىپ بۇ ۋەزىيەتنى ئوڭشاشىڭلارنى تەلەپ قىلىمىز.

پېرېتورىيەنىڭ بۇ خەتكە بەرگەن جاۋابى ۋەزىيەتنى تېخىمۇ ناچارلاشتۇرۇۋەتتى. 1970 - يىلى پولكوۋنىك پىتېر باتتونخوست قوماندانلىق خىزمىتىگە يېڭىدىن تەيىنلەندى. باتتونخوست شەپقەتسىزلىك، رەھىمسىزلىكتە نامى چىققان كىشى بولۇپ، روبېن ئارىلىغا ئۆزى بىلەن بىللە يەنە ئىستىلى ناچار، مەجەزى ئوسال ساقچىلاردىن بىرنەچچىنى باشلاپ كەلگەندى. باتتونخوست مەندېلانىڭ نەزىرىدە جىمى قوماندانلارنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ شەپقەتسىز كىشى ئىدى. ئۇ روبېن ئارىلىنى ھەربىي قانۇن بويىچە باشقۇرماقچى بولۇۋاتقانداكى قىلاتتى. بەزىلەر مەندېلاغا سىياسىي جىنايەتچىلەرنى تۈرمە دائىرىلىرى بىلەن بىخەتەرلىك تارماقلىرى بىرلىشىپ باشقۇرىدىغانلىقىنى ئېيتىپ بەردى.

1969 - يىلى مەخپىي مۇلازىمەت ئاپپاراتى BOSS قۇرۇلغاندىن بۇيان بۇ خىل ئەھۋال بارغانسېرى ئېغىرلاشقاندى. «ئۇلار تېررورلۇق ھۆكۈمرانلىق يۈرگۈزدى» دەپ يازدى كاترادا دوستىغا يازغان خېتىدە: «ئۇلارنىڭ قىلىدىغان ئىشى بىرلا، ئۇ بولسىمۇ ئۆچمەنلىك ۋە جازالاش». تۈرمە ساقچىلىرى دائىم بىر ئىشلارنى باھانە قىلىپ مەھبۇسلارنى قىينايتتى، ئۇلارغا تاماق بەرمەيتتى، ئۇلارنىڭ كىتاب ئوقۇشىغا يول قويمائىتتى، ھەتتا شېكېسپېرنىڭ ئەسەرلىرىنى ئوقۇشمۇ چەكلەنگەنىدى. باتتونخوست ئۇلارنىڭ ئۆگىنىش قىلىشىغا يول قويمائىتتى، ئۇلارنىڭ ئۆگىنىش قىلىش تەلىپىنى ھۇرۇنلۇققا چىقىرىپ ئەيىبلەيتتى. ئالدىنقى قوماندانغا ئوخشىمايدىغان يېرى، باتتونخوست ماندىپلا بىلەن پاراڭلىشىشنى رەت قىلدى.

1971 - يىلى 5 - ئاينىڭ ئاخىردا تېررورلۇق ھۆكۈمرانلىق يۇقىرى پەللىگە چىقتى. ماندىپلانىڭ سەۋرچانلىقى ئەڭ زور سىناققا دۇچ كەلدى. جۇمھۇرىيەت قۇرۇلغانلىقىنىڭ ئون يىللىق خانىرە كۈنىنىڭ ھارپىسىدا، تۈرمە ساقچىلىرى جۇمھۇرىيەت قۇرۇلغانلىقىنى تەبرىكلەش يۈزىسىدىن بەزى مەھبۇسلارغا بېرىلگەن جازانى يېنىكلىتىدىغانلىقى ھەققىدە ئۆسەك سۆز تارقاتتى. لېكىن، جەنۇبىي ئافرىقا خەلق تەشكىلاتىغا ئەزا بىر تۈركۈم مەھبۇسلار تۈرمىگە كەلگەندىن كېيىن، ئايرىش رايونىنىڭ كەيپىياتى تېخىمۇ جىددەيلىشىپ كەتتى. ئۇلار تويۇۋ زاتويۇۋونىڭ رەھبەرلىكىدە ئاچلىق ئېلان قىلىشقا، ئىش تاشلاشقا باشلىدى، بۇنىڭغا باشقا مەھبۇسلارمۇ قاتناشتى. 5 - ئاينىڭ 28 - كۈنى ھاراق ئىچىپ مەست بولۇۋالغان بىر توپ تۈرمە ساقچىسى كامېرغا ئۈسسۈپ كىردى. ئۇنىڭ ئىچىدە مەھبۇسلارنى خورلاش، قىيناشتا سېسىق نامى پۇر كەتكەن ياۋۇز، تەلۋە تۈرمە باشلىقى كاستونومۇ بار ئىدى، كىشىلەر ئۇنىڭغا «ئالۋاستى» دەپ لەقەم قويۇپ قويغانىدى. ئۇ ھەممەيلەننى كىيىملىرىنى سېلىپ تاشلاپ، قولىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ تالادا يېرىم ساگەت شامالداشقا

بۇيرۇدى. گۇندىپايىلار مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ھەممە كامبىرلارنى ئاقتۇردى. گوۋان مېنىكى يېقىلىپ چۈشۈپ، كېيىتاۋىن دوختۇرخانىسىغا ئېلىپ كېتىلدى. فىكىرى بام غەزەپلىك كۆز ياشلىرىنى تۆكۈشكە مەجبۇر بولدى. ئۇلار گۇندىپايىلارنىڭ مەھبۇسلارنى كامبىرغا سولتۇپلىق دۇمبالغانلىقىنى ئاڭلاپ تۇردى. تويۇق قارشىلىق بىلدۈرمەكچى بولغاندا يەرگە يېقىتىلىپ تازا دۇمبالاندى، كەينىدىن قىپقىزىل قانلار چاچراپ بۇلغىنىپ كەتكەن كامبىرنى تازىلاشقا مەجبۇرلاندى.

كاترادا ئەسلىمىسىدە «بۇ — خاتىرەمدىكى ئەڭ قورقۇنچىلۇق بىر كۈن، بۇ كۈننى ھەرگىز ئۇنتۇمايمەن» دەپ يازغانىدى. سىسۇلۇمۇ: «بۇ مېنىڭ مەخپىيەتلىكىمگە بولغان ئەڭ قورقۇنچىلۇق تاجاۋۇزچىلىق» دېدى. مەھبۇسلار ئاشۇ كۈنى يۈز بەرگەن ئىشلارنى زادى نېمە كەلتۈرۈپ چىقارغانلىقىنى مەڭگۈ بىلمەيدى. ئۇلار بەزى سىياسىي ئاخباراتلارنىڭ تۈرمىدىكىلەرنىڭ غەزىپىنى قوزغاپ قويغانلىقىدىن گۇمان قىلدى. «تۈرمىدىكى زوراۋانلىق ھەمىشە سىرتتا يۈز بەرگەن ۋەقەلەر بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولاتتى» دەيدۇ ماخاراج: «مەيلى پارتىزانلار بولسۇن ياكى چېگرا مەسلىسى بولسۇن، تۈرمە ساقچىلىرىنىڭ دۆلەتكە بولغان قارشىغا تەسىر كۆرسىتەلەيدىغان ھەرقانداق ئىشنىڭ ئۇلارنىڭ زوراۋانلىق قىلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىش ئېھتىماللىقى بار ئىدى.» مەندىلا ئورنىدىن دەس تۇرۇپ، باتتونخوستىنىڭ زوراۋانلىق سىياسىتىگە يۈزلىنىش ھەمدە تۈرمىدىكى خەۋەرلەرنى سىرتتىكى دوستلىرىغا يەتكۈزۈش قارارىغا كەلدى. دوستلىرى مەندىلا يەتكۈزگەن خەۋەرلەرنى سىرتتا ياپسا مەندىلانىڭ تۈرمىدىن چىقىشىغا پايدىسى بولاتتى. ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي، ئۇ مەھبۇسلارنىڭ بىر توپ ۋەكىللىرىنى باشلاپ باتتونخوست بىلەن كۆرۈشكىلى باردى ھەمدە تۈرمىنىڭ شارائىتىنى ياخشىلاپ بەرمىسە ئىش تاشلايدىغانلىقىنى ئېيتىپ

تەھدىت سالدى. بىر ئايدىن كېيىن، ئۈچ سوتچى بىلەن تۈرمىنىڭ بىر مەخسۇس خادىمى ئارالغا كەلدى. ئۇلار ماندېلا بىلەن ئايرىم كۆرۈشۈشنى تەلەپ قىلدى. ماندېلا باتتونخوستنىڭمۇ سۆھبەتكە قاتنىشىشنى داۋىللىق بىلەن تەلەپ قىلدى، ئاندىن زىيارەتكە كەلگەنلەرگە تۈرمىدىكى مەھبۇسلارنىڭ يېقىندا قاتتىق دۇمبالانغانلىقىنى بايان قىلدى. باتتونخوست: «ئۆزۈڭ كۆرمىگەن ئىشلار ھەققىدە تولا قالايمىقان بىلجىرلىما، بولمىسا ئۆزۈڭگە ئاۋاز بېچىلىك تېپىۋالسىن» دەپ قاتتىق ھۆركىردى. ماندېلا تولىمۇ سالماقلىق بىلەن سوتچىغا: «مانا قاراڭلار، ئۇ سىلەرنىڭ كۆز ئالدىڭلاردا ماڭا مۇشۇنداق تەھدىت سېلىۋاتقان يەردە، سىلەر يوق چاغدا نېمىلەرنى قىلماس؟ بۇنى ئۆزۈڭلار تەسەۋۋۇر قىلىپ بېقىڭلار» دېدى. ماندېلانىڭ گېپىنى ئاڭلىغان سوتچى مايكول كوبيت باتتونخوستنىڭ قىلمىشلىرىغا كۈچلۈك ئېتىراز بىلدۈردى. 30 يىلدىن كېيىن، مايكول كوبيت باش سوتچىلىققا تەيىنلەندى. پىرېزىدېنتلىق ۋەزىپىسىنى ئۆتەۋاتقان ماندېلا ئۇنىڭ شۇ چاغدىكى پوزىتسىيەسىنى ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «بۇنداق جاسارەت ۋە مۇستەقىللىق روھى كەم ئۇچرايدۇ». سوتچىلار زىيارەتكە كېلىپ ئۈچ ئايدىن كېيىن، باتتونخوست بىلەن ھېلىقى بىر توپ ياۋۇز تۈرمە ساقچىلىرى روبېن ئارىلىدىن يۆتكىلىپ كەتتى. باتتونخوست مېڭىش ئالدىدا ماندېلاغا: «مەن سىلەرگە ئامەت تىلەيمەن» دېدى. ماندېلا بۇ گەپتىن دەماللىققا قاتتىق ھەيران قالدى ۋە شۇ ھامان ئۆزىمۇ ئۇنىڭغا ئامەت تىلىدى. ئەنە شۇنداق قىلىپ، ئۇنىڭ ئەقىدىسى تېخىمۇ كۈچەيدى؛ ھەرقانچە ياۋۇز، پەسكەش ئادەملەرنىمۇ ئۆزگەرتكىلى بولىدىغانلىقىغا چوڭقۇر ئىشەندى.

نۇرغۇن كىشىلەر تۈرمە گۈندىپايلىرىمۇ تۈزۈلمىگە قۇل بولغانلار، دەپ قارايتتى. «بۇ ئادەملەر بۇيرۇقنى پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ئىجرا قىلىشنىلا بىلىدۇ» دەيدۇ نېۋىل ئالمىكساندىر. ئاشۇ گۈندىپايىلار ھەققىدە گەپ بولغاندا ماندېلانىڭ قەلبىنى

ئۆچمەنلىكتىنمۇ بەكرەك ئىچ ئاغرىتىش تۇيغۇسى چولغىۋالاتتى. ماندىپلا ئۇلارنىڭ ئەڭ پەسكەش ئىشلىرىنىمۇ كەچۈرۈۋەتتى. كاترادا بۇنداق ئەپۈچانلىقنى ھەرقانچە قىپمۇ ئىدىيەسىدىن ئۆتكۈزەلمەيتتى. ماندىپلا تۈرمە گۈندىپايلىرىنىڭ ھايۋانىي قىلمىشلىرىدىن ئۇلارنىڭ قەلبىگە ئورناپ كەتكەن ئەندىشە ۋە تەشۋىشنى كۆرۈپ يەتكەندى. ئۇ تۈرمىنى جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ كەلگۈسىدىكى بىر كىچىكلىتىلگەن كارتىنىسى ئورنىدا كۆردى. ئەگەر تۈرمىدىن سالامەت چىقالسىلا، جەنۇبىي ئافرىقىدا تىنچ - خاتىرجەم ۋەزىيەت بەرپا قىلىش قارارىغا كەلدى.

16. جاپا - مۇشەققەت ئىچىدە تاۋلىنىش

(1971 - يىلىدىن 1976 - يىلىغىچە)

روبيېن ئارىلىنىڭ «ئىنسانىيەتنىڭ دوزىخى» دېگەن نامى ھەش - پەش دېگۈچە جاھانغا پۇر كەتتى. پائىفېرنىقزمچىلار مەجلىسىنىڭ موزىس دلامنى ئىسىملىك بىر نەپەر ئەزاسى روبېن ئارىلىدىكى مەھبۇسلۇق جەرياندا «ئىنسانىيەتنىڭ دوزىخى» ناملىق بىر ئەسەر يازغانىدى. ئۇ تۈرمىدە ئىككى يىل يېتىپ، 1969 - يىلى قويۇپ بېرىلدى. 70 - يىلىغا بارغاندىلا روبېن ئارىلىنىڭ ئەسلىدىكى دوزاخ كەبى مۇھىتىدا بىر ئاز ياخشىلىنىش بولغان بولسىمۇ، بىراق روبېن ئارىلىنىڭ ئەھۋالىنى دەرىجىدىن تاشقىرى ناچار، دەپ ئېيتىشقا بولاتتى. روبېن ئارىلى باستىلىپ تۈرمىسىگە ئوخشاش، جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتىنىڭ چېگرا سىرتىدىكى زوراۋانلىقنىڭ سىمۋولى بولۇپ قالدى.

ھوقۇقنىڭ باراۋەرلىكىدە ئۆزگىرىش بولۇشقا باشلىدى. 1971 - يىلى 12 - ئايدا يېڭى تۈرمە نازارەتچىسى پولكوۋنىڭ ۋېليامس ۋەزىپىگە ئولتۇردى. ۋېليامس ئەدەپ - قائىدىلىك، مۇنتەزەم سۈپەت كىشى ئىدى. ئۇنىڭ بۇ خىل خاراكتېرى كىشىنىڭ ئۆچمەنلىكىنى كەلتۈرىدىغان باتتوخوست بىلەن روشەن سېلىشتۇرما ھاسىل قىلغانىدى. ۋېليامس كىشىگە ئىللىق ۋە قابىلىيەتلىك تەسىر بېرەتتى. تۈرمە باشلىقى گېنېرال ستەين ئۇنىڭدىن تېخىمۇ مەدەنىي ئۇسۇلدا تۈرمە باشقۇرۇشنى تەلەپ قىلدى. چۈنكى، ھۆكۈمەت دۆلەت ئىچى ۋە

سرتىدىكى سىياسىي مۇھىتقا ماسلىشىشى كېرەك ئىدى. گېنېرال سىستەمىدىن 25 يىلدىن كېيىن مۇنداق دېدى: «ئۇلار ماڭا تۈرمە مۇھىتىنى ئۆزگەرتىشىمنى ئېيتتى. مەن كۈچىمنىڭ بارىچە چىقىشقا بولۇشقا، بارچە ئەرز - شىكايەتلەرنى تۈرمىنىڭ ئىچىدىلا بىر تەرەپ قىلىشقا، مەھبۇسلارنىڭ تېخىمۇ يۇقىرىلاپ ئەرز قىلىشتىن ساقلىنىشىغا تىرىشتىم... مەن ئۇلارنىڭ سىياسىي رەھبەر ئىكەنلىكىنى، ئادەتتىكى ئادەملەر ئەمەسلىكىنى بىلەتتىم.» ۋېليامس سىپايلىكىنى ئۆزگەرتىپلا قالسا، ناھايىتى سۈرلۈكلىشىپ كېتەتتى. بىراق، كۆپچىلىك مەھبۇسلار يەنىلا ئۇنى بەكمۇ ھۆرمەتلەيتتى. قىزىل كىرىست جەمئىيىتىمۇ جەنۇەدىكى باش ئىشتابىغا «ۋېليامس ئەڭ زور تىرىشچانلىق كۆرسىتىپ مەھبۇسلار بىلەن ساپ كەسپىي مۇناسىۋەت ئورنىتىشقا كۈچىمەكتە. ئۇ نۇرغۇن مەسىلىلەرنى ھەل قىلدى» دەپ دوكلات قىلدى.

ۋېليامس مەھبۇسلار، بولۇپمۇ ماندېلا ماسلاشمىسا، ئۆزىنىڭ مەھبۇسلارنى باشقۇرۇشتا ئامالسىز قالىدىغانلىقىنى بىلەتتى. ماندېلا بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەنىدى: «تۈرمىنى باشقۇرۇۋاتقىنى ئەمەلىيەتتە تۈرمە باشقۇرۇش تارماقلىرى ئەمەس، بەلكى مەھبۇسلارنىڭ ئۆزى.» ئۇلار ئاللىقاچان ئۆز خىزمىتىنى توختاتتى، چۈنكى ئۇلارنى باشقۇرىدىغان تۈرمە ساقچىلىرى تېخىمۇ ئازلاپ كەتتى، «بىز تاش قېزىش مەيدانىدا پەيدا بولساقلا بولاتتى. ھېچ ئىش قىلمايتتۇق» دېدى 1991 - يىلى كاترادا. ۋېليامس ماندېلانى تاش قېزىش مەيدانىدا مەھبۇسلارنىڭ ئىنتىزامىنى باشقۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى. ماندېلا سەپداشلىرىنى ئەمگەكنى قايتا باشلاشقا نەسىھەت قىلدى، پەقەت ئەسلىدىكى رېتىمى بويىچە ئىشلىسىلا بولىدىغانلىقىنى ئېيتتى. ۋېليامس ماندېلا بىلەن ئاستىرتىن دوستلۇق ئورناتتى. ماندېلا ئۇنىڭ بىلەن گوللاندىيە تىلىدا سالام - سەھەت قىلىشاتتى ۋە جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ تارىخى ھەققىدە سۆھبەتلىشەتتى. ۋېليامس

ئەسلىمىدە مۇنداق دېدى: «ماندىلاننىڭ ئارقا كۆرۈنۈشى ئالاھىدە، ئۇنىڭ سىياسىي ئىسلاھات جەھەتتىكى تەجرىبىسى مول. مەن ماندىلادىن پۇرسەت تېپىپ قىساس ئېلىش غەزىنى بايقىمىغان. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ھېچكىم مېنى خىجىلچىلىقتا قويمىدى. بۇنىڭدىكى سەۋەب ماندىلاننىڭ ئوتتۇرىدا ئارىنى تەڭشەشتىن ئىبارەت ناھايىتى مۇھىم رول ئوينىغانلىقىدا ئىدى.»

جەنۇە قىزىل كىرىست جەمئىيىتى ئەمەلىيەتتە مەھبۇسلارنى كۈتۈش جەھەتتە ناھايىتى ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئىش كۆردى. 1972 - يىلى ئۇلار ياك مولىيان ئىسمىلىك بىر يېڭى ۋەكىلنى ئافرىقىغا ئەۋەتتى. ئۆتكەنكى ئۈچ يىلدا ئۇ جەمئىي ئۈچ قېتىم رويىپىن ئارىلىغا ئاياغ باشتى. ئۇ ئېلىن سۇمانغا ئوخشاش سىياسىيونلاردىن ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئۆزىنى ئېلىپ قاچتى. بىراق، تاش قېزىش مەيدانىدىكى ئەمگەكنىڭ ئاخىرلىشىشىنى، مەھبۇسلارغا تېخىمۇ كۆپرەك ئۆگىنىش شارائىتى ھازىرلاپ بېرىشنى كۈچلۈك تەلەپ قىلدى (ئۇنىڭ بۇ ئىككى تەلەپى ئورۇنلاندى). ئۇ يەنە مەھبۇسلارغا خەۋەر ئاڭلىتىشنى تەلەپ قىلدى (ئۇنىڭ بۇ تەلەپى ئاران دېگەندە 1980 - يىلى تەستىقلاندى) 1974 - يىلى ياك مولىيان ئەدلىيە مىنىستىرى جىم كرۇگىر بىلەن ئەگەر جىددىي بىخەتەرلىك ئېھتىياجى بولمىسا، سىياسىي جىنايەتچىلەرگىمۇ ئادەتتىكى مەھبۇسلاردەك مۇئامىلە قىلىنىدىغانلىقى توغرىلۇق مۇزاكىرىلەشتى. ئوسال شارائىت سوتچىلارنىڭ جىنايى جازانى ئېغىرلاشتۇرغانلىقىغا باراۋەر ئىدى.

جەنۇەدىكى قىزىل كىرىست جەمئىيىتىنىڭ رەئىسى مولىياننىڭ دوكلاتىنى يىغىنچاقلاپ، بۇ دوكلاتى پىرېتورىيەگە تاپشۇردى. ھۆكۈمەتنىڭ ئىنكاسى بەكلا كېچىكىپ كەتتى. بۇ ھال مولىياننى ناھايىتى غەزەپلەندۈردى. ئۇ ھەتتا قاتتىق ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ قىزىل كىرىست جەمئىيىتىنىڭ بارلىق چەت ئەل زىيارىتىنى توسماقچى بولدى. ئەگەر ئۇ راستلا شۇنداق قىلسا،

خەلقئارا جەمئىيەت بۇ ئىشتىن تەۋرەپ كېتەتتى. شۇڭلاشقا، ماندېلا ئاخىر موليانى قايىل قىلدى. ئۇنىڭ ساداقىتى ئاخىر ماندېلاغا چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتتى: «سىزگە نىسبەتەن يامانلىقنى يوقىتىش ياخشىلىق قىلىشتىنمۇ بەك مۇھىم ئىكەن.»

1972 - يىلى قىزىل كىرىست جەمئىيىتى روبېن ئارىلىنى زىيارەت قىلىشتىن ئىلگىرى، ھەربىر مەھبۇسقا ئىككى يۈرۈشتىن يېڭى ئىچ كىيىم تارقىتىپ بېرىلدى. 1973 - يىلى كىيىم يۇيۇش ۋە يۇيۇنۇش ئۈچۈن ئىسسىق سۇ بىلەن تەمىنلەندى. بىراق، جازا سۈپىتىدە بەزى چاغلاردا ئىسسىق سۇ توختىتىپ قويۇلاتتى. 1975 - يىلى يۇقىرىنىڭ تەستىقلىشى بىلەن مەھبۇسلار تۈرمە ھويلىسىغا بىر ۋاقىتلىق سېتىكا توپ مەيدانى ياسىدى. ماندېلا ئەمدىلىكتە A گۇرۇپپىغا تەۋە قىلىندى. ئۇ بىر ئايدا ئۈچ پارچە خەت ئەۋەتەلەيتتى، ئىككى قېتىملىق زىيارەتنى قوبۇل قىلالايتتى. بىراق، يۈز تۇرا كۆرۈشۈشكە يەنىلا يول قويۇلمايتتى. ماندېلانىڭ قان بېسىمى بىر ئاز يۇقىرى بولغانلىقتىن، دوختۇرنىڭ تەكلىپى بويىچە ئۇنىڭغا ئالاھىدە كارىۋات ياساپ بېرىلگەندى، تۈرمە ئۇنى يەنە سۈت ۋە ئالاھىدە ئېتىلگەن تۈزىم تائاملار بىلەن تەمىنلەيتتى.

قىزىل كىرىست جەمئىيىتى تۈرمىگە داۋاملىق تۈردە بېسىم ئىشلەتتى، مەھبۇسلارنىڭ تاش قېزىشتىن باشقا ئەمگەكلەر بىلەن شۇغۇللىنىشىنى تاللىشىغىمۇ ئىختىيارلىق بېرىلدى. مەھبۇسلار دېڭىز بويىغا ئېلىپ بېرىلىپ دېڭىز يۈسۈنى يىغدى. بۇ دېڭىز يۈسۈنلىرى ئوغۇت سۈپىتىدە ياپونىيەگە توشۇلاتتى. ئاتلانتىك ئوكيان قىرغاقلىرىدىكى زىمىستان قىشتا دېڭىز يۈسۈنى يىغىش بەكلا جاپالىق بولسىمۇ، بىراق دېڭىز مەنزىرىسى ۋە قاناتلىرىنى كېرىپ ئۇچۇۋاتقان قۇشلارنى كۆرۈپ ماندېلانىڭ روھى كۆتۈرۈلۈپ قالدى. چۈشكۈك تاماق ۋاقتىدا ئۇلار ئۆزلىرى تېرىپ كەلگەن سەدەپ قۇلۇلىسى، چوڭ راک قاتارلىقلارنى شورپا قىلىپ تۈرمە ساقچىلىرى بىلەن بىللە ئىچەتتى.

روبېن ئارىلىغا بارغانسېرى ياش تۈرمە ساقچىلىرى كۆپلەپ كېلىشكە باشلىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا يېشى ئەڭ كىچىكى 17 ياشتا ئىدى. يېشى كىچىك بولغانلىقتىن ئۇلار ئاسان تەسىرگە ئۇچرايتتى، شۇ سەۋەبتىن روبېن ئارىلىدىكى سىياسىي مۇھىتتا ئۆزگىرىش بولۇشقا باشلىدى. سىياسىي جىنايەتچىلەر بۇ ياش تۈرمە ساقچىلىرىنى تەربىيەلەشكە تىرىشتى. قەدىر - قىممىتى بىلەن ياشاش ئۈچۈن ئۇلار چوقۇم ئادەمنى بۇرۇقتۇرما قىلىدىغان بۇ قىيىن ئەمگەك بىلەن شۇغۇللانمىسا بولمايتتى. بىراق، ئۇلار قىلغان ئەجرىنىڭ مېۋىسىگە ئېرىشىشتە: بۇ خىل ئېھتىياج تۈپەيلىدىن ئوتتۇرىغا چىققان سەۋرچانلىق ۋە پاراسەت، شۇنداقلا نىسبەتەن ئازابلىق مۇھاكىمىلەر روبېن ئارىلىدىكى ئەڭ ئۇلۇغ ئىش ھېسابلىناتتى. بۇ يەردە (قارا تەنلىك) سىياسىي جىنايەتچىلەر ۋە (ئاق تەنلىك) تۈرمە ساقچىلىرى تۇنجى قېتىم (شۇنداقلا ئەڭ ئاخىرقى قېتىم بولۇش مۇمكىنچىلىكىمۇ يۇقىرى) جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ياشاش شەكلى ھەققىدە پىكىر ئالماشتۇرۇش پۇرسىتىگە ئېرىشكەندى.

كاترادا ياش تۈرمە ساقچىلىرىنىڭ ئىش ھەرىكىتى دۇرۇس ئەمەسلىكىنى، ئۇلارنى قايتىدىن ئادەم قىلىش كېرەكلىكىنى ھېس قىلدى. كاترادا 1971 - يىلى مۇنداق يازدى: «ناۋادا ئۇلار سىياسىي جىنايەتچىلەر بىلەن بىر مەزگىل ئىشلىسە، ئۇلار مەھبۇسلارنىڭ چوڭقۇر تەسىرىگە ئۇچرايدۇ» شۇنداق جەزم قىلالايمەنكى، بۇنداق قىلىش ئۇلارنىڭ دۇنيا قارىشىغا ئاكتىپ تەسىر كۆرسىتەلەيدۇ. مەسخىرىلىك مەنىگە ئىگە بولغىنى، ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتىنىڭ قارشى تۇرغۇچىلىرى ۋە قوللىغۇچىلىرى ئارىسىدا تۈرمىدە ناھايىتى يېقىن قېرىنداشلىق مېھرى گۈرۈنمىتىلدى. بىز ئۇلار بىلەن يەيدىغىنىمىزنى بىللە يەيمىز؛ ئۇلار بىز بىلەن شەخسىي مەسىلىلەر ھەققىدە مۇنازىرىلەشكەندە بىزنىڭ رايىمىزغا باقىدۇ. ناۋادا بىر ئەمما كىشى بۇ پىچىرلىشىشلارنى ئاڭلىسا، ئۇلار بۇنىڭ مەھبۇسلار

بىلەن تۈرمە ساقچىلىرى ئارىسىدىكى پاراڭ ئىكەنلىكىگە ئىشەنمەي قېلىشى تۇرغانلا گەپ.»

ماندېلا كۆپ سانلىق تۈرمە خادىملىرىنىڭ ھۆرمىتىگە ئېرىشكەندى. روبېن ئارىلغا تۇنجى قەدەم باسقان ساقچىلارنىڭ نەزىرىدە، ماندېلا بىر چولپان ئىدى. بىل ئېير مۇنداق دېدى: «ئۇلار ماندېلانى كۆرۈشكە ئالدىرايدۇ، چۈنكى ئۇلار ماندېلانىڭ ئىش ئىزلىرىنى ئوقۇغان. ۋاقىتنىڭ ئۆزىرىشىغا ئەگىشىپ، باشلىقلار ئۇلارنى نازارەت قىلمىغان چاغلاردا، بىز تۈرمە ساقچىلىرىنى ئۇلار بىلەن بىللە تاماق يېگۈزۈپ، سېتىكا توپ ۋە تىكتاك توپ ئوينىتىمىز. بىز ماندېلانى ساقچىلار بىلەن بىرلىكتە ئۇنىڭ كامېرىدا بىللە ئولتۇرغۇزۇپ، چاي ۋە پېچىنە - پىرەنكىتىن بەھرىمەن قىلىمىز، شۇنداقلا ئۇزاق ۋاقىت سۆھبەتلەشتۈرىمىز. ئۇلار جەنۇبىي ئافرىقا گوللاندىيە تىلىدا سۆھبەتلەشىدۇ. گەرچە ماندېلا بۇ تىلدا ياخشى سۆزلىيەلمىسىمۇ، بىراق ئۇ ئۆزى بىلەن سۆھبەتلەشۋاتقان ساقچىلار بىلەن كۈرەش قىلىدۇ.»

ماندېلانىڭ جەنۇبىي ئافرىقا ئاق تەنلىكلىرىگە بولغان پوزىتسىيەسى ناھايىتى قىزىقسىنىش ھالىتىدە ئىدى. ئۇ باشقا مەھبۇسلارنى گەرچە قەلبىدە قانچىلىك قارشىلىق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر تۈرمە ساقچىلىرى بىلەن گوللاندىيە تىلىدا سۆزلىشىشكە، ئۇلارنىڭ پىسخىكىسىنى ۋە مەدەنىيىتىنى تېخىمۇ بەك چۈشىنىشكە رىغبەتلەندۈردى. ماخراج مۇنداق دېدى: «بىز جەنۇبىي ئافرىقا ئاق تەنلىكلىرىنىڭ تارىخىنى چۈشىنىشنىڭ، ئاق تەنلىكلەر ئەدەبىياتىنى ئوقۇپ، ئاددىي كىشىلەرنى چۈشىنىشنىڭ قانچىلىك مۇھىملىقىنى تونۇپ يەتتۇق. بىز چوقۇم ئۇلارنىڭ قانداق مائارىپ تەربىيەسى ئالغانلىقى، شۇ مائارىپ تەربىيەسىنىڭ ئۇلارغا قانداق تەسىر كۆرسەتكەنلىكى توغرىلۇق چۈشەنچىگە ئىگە بولۇشىمىز كېرەك. ئۇلارنىڭ كاللىسىدا تاقابىل تۇرۇش مۇمكىن بولمايدىغان توسالغۇ بار.

ئۇلار قارا تەنلىكلەرگە ئۆزىگە ئوخشاش ئادەم سۈپىتىدە مۇئامىلە قىلالمايدۇ.» دەسلىپىدە، ماخراج ئاق تەنلىكلەرگە كەسكىن قارشى تۇرغانىدى. بىراق، كېيىن ئۇ «قارشى تەرەپنىڭ پىسخىكىسىنى چوقۇم چۈشىنىشنىڭ مۇھىملىقىنى... ئەگەر قارشى تەرەپنىڭ ئەدەبىياتىنى، تىلىنى چۈشەنمىسە، ئۇلارنى ھەقىقىي يوسۇندا چۈشەنگىلى بولمايدىغانلىقىنى» بارا - بارا تونۇپ يەتكەنىدى. ماندىپلامۇ جەنۇبىي ئافرىقا ئاق تەنلىكلىرىنى سىستېمىلىق ھالدا تەتقىق قىلدى، جەنۇبىي ئافرىقا ئاق تەنلىكلەرگە ئائىت كۆپلىگەن كىتابلارنى ئوقۇدى، ئاخىردا جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلىرىنىڭ چۈشىنىشىگە ئېرىشتى.

ماندىپلام بىلەن تۈرمە ساقچىلىرى ئارىسىدىكى ئىناق ۋەزىيەت يېڭى كەلگەن ھەربىيلەرنى بەكلا ئەندىشىگە سېلىۋەتتى. مەسىلەن، سونى ۋانكاتراسنام دۇرباندىن كەلگەن تروتسكىچى ئىدى. ئۇ، بۇ ئارالغا كېلىشتىن ئىلگىرى بۇزغۇنچىلىق قىلمىشلىرى بىلەن شۇغۇللانغاچقا قولغا ئېلىنىپ، ئېغىر قىيىن - قىستاققا ئېلىنغانىدى. ئۇ ماندىپلام بىلەن تۈرمە ئوتتۇرىسىدىكى سۆھبەتكە گۇمانىي پوزىتسىيە تۇتتى: «ئەگەر ماندىپلام راستلا يۇقىرىنىڭ ئىلتىپاتىنى سورىغان بولسا، بىزنىڭ ھالىمىز نېمە ئۈچۈن بۇنچە ناچار بولىدۇ؟» ئۇ ماندىپلام بىلەن بىر رايونغا سولانمىغانلىقتىن، ماندىپلامنى پەقەت يىراقتىنلا كۆرەلەيتتى. ئۇ ماندىپلامنىڭ گەپ - سۆز ۋە ئىش - ھەرىكەتلىرىدىن نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگىنىۋالدى. ئۇ ماندىپلامنى بىر ئىنقىلابچى ئەمەس، دىنىي مىللەتچى دەپ قارىغانىدى: «مەن تۇغۇلۇشىمدىنلا باشقىلاردىن پەرقلىق مەن، ئىشلارغا ئەزەلدىنلا ناھايىتى سوغۇققانلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىمەن... نېلىسون، سىسۇلۇ ۋە باشقا مۇددەتسىز قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغان كىشىلەرنىڭ ئېغىر - بېسىق ۋە تەمكىنلىكى مېنى قايىل قىلىدۇ. ئۇلار ھەرگىز سۆزدە يېڭىلمەيدۇ، باشقىلاردىن

قاقشمايدۇ. ئۇلار ماڭا قىيىن ئەھۋالغا قانداق كۈلۈپ بېقىشنى ئۆگەتتى.» دەسلىپدە، ۋانكاتراسنام ئۆزىنى خورلىغان ساقچىدىن ئوچ ئېلىشقا قەسەم ئىچكەندى: «ئەمدىلىكتە مەن بۇ نىيەتتىن ياندىم. بۇ ئەبلەخ ئادىمىلىك جەھەتتە ماڭا پەقەتلا يېتەلمەيدىكەن، شۇنداق بولغانلىقتىن بۇنچىلىك ئىشتىن بىئارام بولۇشۇمنىڭ ھاجىتى نېمە؟» دەپ ئويلىدىم. ھازىر مەن ئۆزۈمنى ناھايىتى ئېغىر - بېسىق ئادەم دەپ قارايمەن.»

30 نەپەر مەھبۇس ھەر كۈنى دۇنيادىن پۈتۈنلەي ئايرىۋېتىلگەن ھالدا ئايرىم سولنىتتى. كاترادا تۈرمىدە يېتىپ يەتتە يىلدىن كېيىن مۇنۇ قۇرلارنى يازدى: «ھەر كۈنى كىرىپ - چىقىشىمدا كۆرىدىغىنىم بىر خىللا چىراي ئىدى. بۇ ھال مېنىڭ قەلبىمدە سەلبىي تەسىر پەيدا قىلدى. بىز بىر - بىرىمىزگە يۈزلەنگەندە ھارغىنلىق ھېسسىياتىدا بولاتتۇق. بىز مەھبۇسلۇقتىن ئىلگىرىكى سەرگۈزەشتىلىرىمىزنى ئاللىقاچان سۆزلەپ تۈگەتكەن، قىزىق پاراڭلىرىمىزمۇ بىر باشقا چىققان، ھەتتا بەزىلىرىنى تەكرار - تەكرار سۆزلەپ بولغاندۇق.» بىراق، مەندىلا ئۇلارغا قىزىقسىنىش ھالىتىنى ساقلاپ كەلدى. فىكىل بام شۇنىڭغا دىققەت قىلغانىدى «مەندىلا ئىزچىل ھالدا ئۆگەندى، ئۇ دائىم باشقىلار بىلەن ئەھۋال سورىشاتتى. بىزنىڭ بۇ خىل مۇھىتىمىزدا، ئۇ يەنىمۇ يېڭى بىلىملەرنى قوبۇل قىلالايتتى.»

مەندىلانگمۇ بېسىم ۋە ئوڭۇشسىزلىقلىرى بار ئىدى. ئۇنىڭ دوستى فاتىمە مىل مەندىلا ئايرىم جازا مۇددىتى ئۆتەۋاتقان چاغدا ئۇنى يوقلاپ كەلگەنىدى. «ئۇ چاغدا مەندىلا قارىماققا ناھايىتى ئوسال ۋە ھارغىن ئەھۋالدا ئىدى. مەن مەندىلاننىڭ بەستىلىك كىشى ئىكەنلىكىنى بىلەتتىم. بىراق، مېنىڭ كۆز ئالدىمدىكى مەندىلا مۇزىپىلاردىكى كېيىنكى ئەۋرىشىكىسىگە ئوخشاپ قالغانىدى. ئۇ شۇ ھالەتتە چىرايى تاتارغان، بىر تېرە، بىر ئۈستىخان بولۇپ قالغان ھالدا ئولتۇردى.»

ھوقۇق دائىرىسىدىكىلەر روبېن ئارىلىدىكى ئاكتىپ

سىمىلارنى كىشىلەرگە نامايان قىلماقچىدى. 1973 - يىلى كونسېرۋاتىپلار ژۇرنىلى ھېسابلانغان «ئوقۇر ئورنىلى» نىڭ ئاۋسترالىيەلىك مۇخبىرى داۋىد ماكنكو روبېن ئارىلىغا زىيارەتكە كەلدى. ئۇ تۈرمىدىكى مەندېلانى مۇنداق تەسۋىرلىدى: «مەندېلانىڭ ئۈستىبېشى مۇشۇ ئارالنىڭ مۇھىتىدە كىلا پاكىز ۋە رەتلىك ئىدى.» ئۇنىڭ دېيىشىچە، ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىكى مەندېلا 45 - 46 ياشلار چامىسىدا كۆرۈنەتتى، چىرايى پاكىز، كۆزلىرىدىن پاراسەت نۇرلىرى چاقناپ تۇراتتى، قوللىرىنى «ئىخسار ئەمگەك قىلغاندەك تۇرمايتتى.» مەھبۇسلار بۇ دوكلاتنى ئاڭلاپ ئۈمىدسىزلىنىپ كېتىشتى. «ئۇ تۈرمىنى جەزمەن بىزنىڭ كۆزىمىزگە ئوخشىمايدىغان باشقا بىر كۆز بىلەن كۆرەتتى» دەيدۇ مارك ماخراج. ئۇنىڭ زىيارىتىدىن كېيىن، مەھبۇسلار تۈرمىدىن مېدىيا ۋاسىتىلىرى ئۆزلىرىنى زىيارەت قىلىشتىن ئىلگىرى بۇ ھەقتە ئۆزلىرىنى خەۋەرلەندۈرۈشنى، شۇنداقلا ئۆز ئىچىدىن باياناچى تاللىشىغا رۇخسەت قىلىشنى كۈچلۈك تەلەپ قىلدى.

مەھبۇسلاردا يەنىلا تۈرمىدىن قېچىش ئويى بار ئىدى. 17 - ئەسىردىن بېرى پەقەتلا ئاشۇ مائۇ ئىسىملىك بىر مەھبۇس روبېن ئارىلىدىن قېچىپ كېتەلگەنىدى. بىر قېتىم ئۇلار تۈرمىدىن قېچىشنى پىلانلىغان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ بۇ پىلانى ئەمەلگە ئېشىشتىن ئىلگىرى ئاشكارىلىنىپ قالدى. بۇ قېتىمقى ھەرىكەتنى گېدىن بۇرۇس قوزغىدى. ئۇ بىر سولچى غايىچى بولۇپ، مەندېلا بىلەن يۇھاننىسبۇرگ خەلقئارالىق كۈلۈمبەدا تونۇشۇپ دوست بولۇپ قالغانىدى. بۇرۇسنىڭ پىلانى مۇنداق ئىدى. ئۇ تۈرمە ساقچىسىدىن بىرسىگە پارا بېرىش ئارقىلىق مەندېلا روبېن ئارىلىدىن قاچۇرۇۋەتمەكچى ئىدى. ئاندىن بۇرۇس مەندېلانى كاتېر ئارقىلىق كېيىنكى ئارالغا ئېلىپ بېرىپ، ئاندىن ماشىنا ئارقىلىق ئۇنى ئايروودۇرۇمغا ئېلىپ باراتتى. ئاندىن داڭلىق ئايال ئۇچقۇچى ھىللا سكوت مەندېلانى ئايروپىلان بىلەن ئېلىپ ماڭاتتى. شۇنىڭدىن كېيىن مەندېلا جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ

ئىنقىلابىي ھەرىكىتىگە قاتنىشاتتى. بۇرۇس لوندون پوچتا گېزىتىگە بىر ئېلان بېرىش ئارقىلىق ناھايىتى كۈچلۈك تەشكىللەش ئىقتىدارىغا ئىگە، دەرىجىدىن تاشقىرى خىزمەتنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالايدىغان بىرەيلەننى تاپالشىنى ئۈمىد قىلدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى تەكلىپنى قوبۇل قىلغۇچىلارنىڭ بىرسى دەل گېدىن ۋېنت ئىدى. ئۇ جەنۇبىي ئافرىقا ئىشپىيونلۇق ئورگىنى BOOS نىڭ ئەزاسى ئىدى. بۇ ئورگان بۇ قېتىملىق تۈرمىدىن قېچىش ھەرىكىتىگە قاتنىشىپ، ماندىلا ئايروپىلانغا چىققاندىن كېيىن، ئۇنى قەستلەپ ئۆلتۈرمەكچى بولغان. بىراق، ئەنگىلىيە ئاخبارات ئورگىنىنىڭ ئەزاسى روبرت بوررى بۇ پىلاننى ئاشكارىلىمەتكەنلىكتىن، ئۇلارنىڭ بۇ پىلانى سۇغا چىلاشقانىدى. ماندىلا تۈرمىدىن چىققاندىن كېيىن تېخىچە بۇرۇس بىلەن دوستانە مۇناسىۋەتنى ساقلاپ كەلدى. ماندىلا 1992 - يىلى خەۋەر بەرمەستىنلا بۇرۇسنىڭ 70 ياشقا تولغان تۇغۇلغان كۈن زىياپىتىدە تۇيۇقسىز پەيدا بولدى.

1974 - يىلى مارك ماخراج كېيىپتاۋندىكى بىر چىش دوختۇرىنى زىيارەت قىلغاندىن كېيىن، تۈرمىدىن قېچىشقا بولىدىغان بىر يولنى بايقىدى. بۇ چىش دوختۇرىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ يەر ئاستى تەشكىلاتىنىڭ بىر نەپەر قوللىغۇچىسى بىلەن ئالاقىسى بار ئىدى. چىش دوختۇرى تۈرمە ساقچىلىرىدىن ماخراجنىڭ پۇتمغا سېلىنغان كىشەننى ئېلىۋېتىشى، ئاندىن ئوپېراتسىيەخانىمىدىن ئايرىلىشىنى تەلەپ قىلدى. ئۇزاق ئۆتمەي، ماندىلا بىلەن ۋېلتون مۇكۋاي ماخراج بىلەن بىرلىكتە ئوخشاش بىر چىش دوختۇرىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىلدى. ماخراجدا يۈك ماشىنىسىدىن تېپىۋالغان بىر پىچاق بار ئىدى. ئۇلارنىڭ پۇتمغا سېلىنغان كىشەنلەر ئېچىۋېتىلدى، تۈرمە ساقچىلىرىمۇ ئوپېراتسىيەخانىمىدىن چىقىپ كېتىشتى. ماخراج دېرىزە ئارقىلىق بىر كوچىغا سەكرەشكە تەييارلىق قىلدى. بىراق، ئۇ كوچىدا بىرمۇ ئادەمنىڭ يوقلۇقىنى

بايقىدى. شۇنداقلا توساتتىنلا ساقچىلارنىڭ مەخپىي جايغا يوشۇرۇنۇۋالغىنىنى گۇمان قىلدى. بۇنداق بولغاندا ئۇلار تۈرمىدىن قاچقان ھامان ئوق يەپ ئۆلەتتى. ماندىپلا تۈرمىدىن قېچىش ھەرىكىتىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشقا قوشۇلدى. كېيىن ماخراج بۇنىڭ ساقچىلارنىڭ پىستىرمىسى ئىكەنلىكىنى جەزم قىلىپ: «ماندىپلانى جەھەننەمگە ئۈزۈتتىپ قويغىلى تاس قايتىمەن» دەيدۇ.

مەنسىز تۈرمە ھاياتىدا كۆڭۈل ئېچىش پائالىيەتلىرىمۇ بار ئىدى. يەكشەنبە كۈنى ئوخشىمىغان مەزھەپلەردىن كەلگەن پوپلار ئۇلارغا دىنىي مۇلازىمەت قىلاتتى. ماندىپلا تۈرمىگە كىرىپ ئۈچ يىل بولغاندا بارلىق پوپلارنىڭ ۋەزىلىرىنى ئاڭلاپ بولدى. ئۇ ئەسلىمىسىدە مۇسۇلمان تەبلىغچىنىڭ ئەڭ قارشى ئېلىنىشىغا ئېرىشكىنىنى ئېيتتى. چۈنكى، ئۇ مۇسۇلمان تەبلىغچى ئالاھىدە كۈنلەردە «قۇرئان كەرىم»نى ئېلىپ كېلىپلا قالماي، يەنە ھىندىچە مەزىزلىك تائاملارنى، ئۈچ بۇرجەك پۆرىلەرنى ۋە ھەر خىل تەملىك تاماقلارنى ئېلىپ كېلەتتى. بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ماندىپلا بۇ ئىشلارنىڭ ئۇنىڭ كۆپلىگەن دوستلىرىنىڭ دىنىغا تەسىر كۆرسەتكىنىنى چوڭقۇر ھېس قىلدى. ماندىپلا گوللاندىيەلىك پوپ ئاندىئور شېفىر بىلەنمۇ بەكلا دوستانە ئۆتەتتى. بۇ پوپنىڭ قەددى - قامىتى ئورۇق بولۇپ، بېشىغا ھەر خىل ئىشلار كەلگەنىدى. ئۇ مەھبۇسلارنى ھەممە مەسىلىنى ئاق تەنلىكلەردىن كۆرمەسلىككە ئاگاھلاندۇردى. بۇ سۆز ماندىپلانىڭ ماختىشىغا ئېرىشتى.

ماندىپلا روئۇندېر جونستىن بەكلا ئۈمىدسىزلەندى. چۈنكى، ماندىپلا كېلىشتۈرۈشنى تەلەپ قىلىشتا چىڭ تۇرغانىدى. ئاق تەنلىكلەر قارا تەنلىكلەرنى قوبۇل قىلىشى كېرەك، دەپ قارىمايتتى. بىراق، ئەنگىلىيەلىك پوپ خىيۇس ھەممەيلەننىڭ قارشى ئېلىشىغا سازاۋەر بولدى. ئۇ مەھبۇسلارغا دىن تارقاتقاندا تاشقى دۇنيادىكى بەزى خەۋەرلەرنى ئۇلارغا يەتكۈزەتتى. ئۇ يەنە

چېرىلنىڭ «بىز دېڭىز ساھىلىدا جەڭ قىلىمىز...» دېگىنىنى نەقىل قىلاتتى. بۇ گەپ ماندىلاننىڭ كۈلگۈسىنى كەلتۈرۈۋېتەتتى.

ماندىلاننىڭ ئېتىقادى چوڭقۇر تەپەككۈر قىلىش ئىدى. باشقىلارنىڭ ۋۇجۇدىدىكى ئەۋزەللىكنى كۆرۈپ يېتىش، كىشىلەرگە كەڭ قورساقلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىش قاتارلىق پىرىنسىپال مەسىلىلەردە ماندىلادا ئۆزىدە دىنىي تۈس ھازىرلىغانىدى. فىردا ماسسۇ قاتارلىق زىيارەتچىلەر ئۇنىڭ خىرىستىيان مۇرىتىغا ناھايىتى ئوخشايدىغانلىقىنى بايقاپ يەتتى. ماندىلا تېررىفى ھېدىرغا ئوخشاش ئىنسانىي پەزىلەتكە ئىگە دىنىي ئەرباب بىلەن سۆھبەتلىشىشنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى. «مىسسىيونېرلارنىڭ بويسۇندۇرۇش جەھەتتىكى رولى» ناملىق كىتابنىڭ ئاپتورى نوسىب ماجىك مىسسىيونېرلارنى تەنقىد قىلغان چاغدا، ماندىلا تېررىفى ھېدىر تەرەپتە تۇرۇپ ئۇنى قوغدىدى.

ماندىلاننىڭ تۈرمىدىكى ھەمراھلىرى ئۇنىڭ كەڭ قورساقلىقىدىن تەسىرلەنگەن، بۇنىڭدىن كېيىن ئۆز رېئاللىقىغا ئېچىنىپ يۈرمەسلىكىنى قارار قىلغانىدى. بارم مۇنداق دەيدۇ: «مېنىڭ ئۆزۈمدىن ئېچىنىش ۋە ئۆزۈمنى مەركەز قىلىش كېسىلىم تۈرمىدە ساقايدى.» ھەر قېتىم ئېچىنىشلىق قىيىن - قىستاققا ئۇچرىغان مەھبۇسلارنى كۆرگەندە ياكى نۇرغۇنلىغان كىشىلەرنىڭ مەھبۇسلىق مەزگىلىدە ئۆلۈپ كەتكىنىنى ئاڭلىغاندا، ئۇلار ئۆزىدىنمۇ ئېچىنىشلىق ئەھۋالدا قالغان كىشىلەرنىڭ كۆپلۈكىنى تونۇپ يېتەتتى. كاترادا دائىملا خىيۇس تىلغا ئالىدىغان «سەن كىيىدىغان ئايىغىڭ يوقلۇقى ھەققىدە نارازى بولۇپ يۈرگىنىڭدە، بەزى كىشىلەرنىڭ پۇتى يوقلۇقىنى بايقايسەن» دېگەن جۇڭگوچە ئەمىسلىنى ئەسلەپ قالاتتى. ماندىلا تۈرمىدىكىلەر ئۈچۈن كەڭ قورساقلىق نەمۇنىسى بولغانىدى.

ئەگەر روببېن ئارىلىدا ئورتاق مەدەنىيەت ۋە ئورتاق تىل

مەۋجۇت دېيىلسە، ئۇ ھالدا بۇ خىل مەدەنىيەت ۋە تىل «قۇرئان كەرىم» مۇ، «ئىنجىلمۇ» ئەمەس، دەل شېكېسپېر ئىدى. «شېكېسپېرنىڭ دائىم بىزگە دەيدىغان گېپى بار» دەيدۇ كاترادا. كاترادا ئىلگىرى شېكېسپېرنى مىللەتچى دەپ مۇنازىرە قىلغان بولسىمۇ، بىراق ناھايىتى تېزلا رەت قىلىنغانىدى. شېكېسپېر بىلەن جەنۇبىي ئافرىقا قارا تەنلىكلەرنىڭ سىياسىي مۇناسىۋىتى ناھايىتى ئېنىق ئىدى: «جۇلىپسكا سار» ئىنقىلاب نەزەرىيەسى دەرسلىكى بولۇشقا يېتىپ ئاشاتتى. ئۇنىڭ ئىنسانىيەتنىڭ جاسارىتى، ئازابى ۋە قۇربانلىق بېرىشى جەھەتتىكى چوڭقۇر چۈشەنچىسى مەھبۇسلارغا ئۆزلىرىنىڭ دۇنيانىڭ بىر بۆلىكى ئىكەنلىكىنى ئىشەندۈرەتتى.

ۋانكاترانام شېكېسپېر ئەسەرلىرى توپلىمىنى ئۆزىنىڭ كىتاب جازىسىغا تىزىۋالغانىدى. بۇ كىتابلارنى ھىندى دىنىنىڭ دىنىي رەسىملىرى توسۇپ تۇراتتى. ئۇ ئەسلىمىسىدە: «مەن دىنغا ئىشەنمەيمەن، بىراق مەن دىندىن ئايرىلىپ قېلىشنى خالىمايمەن. چۈنكى، دىن بىزگە خۇشاللىق ئاتا قىلىدۇ، بىزنى ئوقۇيدىغان نەرسە بىلەن تەمىنلەيدۇ» دېگەنىدى. ئۇ ئۆز كىتابلىرىنى يالغۇز كامبېردا قالىدىغان بارلىق مەھبۇسلارغا ئوقۇتۇپ، ئۇلارغا ئۆزلىرى ئەڭ ياقتۇرغان باينىڭ ئۈستىگە ئىمزا قويۇپ قويۇشنى ئېيتتى. بۇنىڭدىن ئالاھىدە بىر مەھبۇسلار ئىمزا قويۇش توپلىمى شەكىللەندى. كاترادانىڭ تاللىغىنى «ھېنرى IV» تىكى «يۈكسەك شىجائەت بىلەن كەمتۈكلۈككە ئاتلىنىش» دېگەن بايقا ئىمزا قويدى. ۋېلتۇن مۇكۇۋاي «ئون ئىككىنچى كېچە» دىكى مافرىئو ئېيتقان «پەزى كىشىلەر تۇغۇلۇشىدىغانلا ئۇلۇغ» دېگەن بايقا ئىمزا قويدى. گېۋىن مېبىكىمۇ مۇشۇ كومېدىيەنىڭ مۇقەددىمىسىدىكى «ناۋادا مۇزىكا مۇھەببەتنىڭ گۈزۈقى بولۇپ قالسا» دېگەن جايغا ئىمزا قويدى.

مەھبۇسلارنىڭ بارا - بارا ھەر خىل تىپتىكى كوڭۇل ئېچىش

پائالىيەتلىرى بىلەن شۇغۇللىنىشىغا يول قويۇلدى. 1967 - يىلىدىن كېيىن ئۇلار زەيتۇن توپ، پالاق توپ قاتارلىق مۇسابىقىلەرنى ئېلىپ بارالايدىغان بولدى. 1971 - يىلى بۇ تۈردىكى كۆڭۈل ئېچىش پائالىيەتلىرى بىردەك چەكلەندى. سوت مەھكىمىسىمۇ بۇ بىر تۈرلۈك غەمخورلۇق، بۇنى ھەرگىزمۇ ئۇلارنىڭ ھوقۇقى دېيىشكە بولمايدۇ، دەيدۇ. ماندىلاننىڭ بۇ خىل مۇسابىقىلەردە ئارتۇقچىلىقى يوق ئىدى. 1975 - يىلى 1 - ئايدا، ئۇ ۋىنىغا ئۆزىنىڭ شاھمات، دومنو قارتىسى ۋە سېتكا توپ قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسىدە ئۆتتۈرۈۋەتكىنىنى، ئۆتتۈرۈۋېتىشىدىكى سەۋەبىنىڭ ئۇنى سېغىنىپ كېتىپ دىققىتىنى يىغالىغانلىقىنى ئېيتىپ خەت يازدى. بىراق، ماندىپلا شاھمات ئوينىغاندا قىلچە يۈز - خاتىر قىلمايتتى. ۋانكاترانام بۇ ھەقتە مۇنداق دېدى: «ھېچكىم نېلسون بىلەن شاھمات ئويناشنى خالىمايتتى، چۈنكى ئۇنىڭ بىر قول شاھماتنى ئويناپ بولۇشىغا ئۈچ كۈن كېتەتتى. بىراق، بۇنداق بولۇشىنى ئۇنىڭ خاراكتېرى بەلگىلىگەن. بەزى چاغلاردا ماندىپلا ناھايىتى ھەيران قالارلىق ھالدا سالماق ۋە ئەقىللىكلىشىپ كېتەتتى.» بىر قېتىملىق شاھمات مۇسابىقىسىدە ماندىپلا سالمى ئىسىملىك سابىق مېدىتسنا ئوقۇغۇچىسى بىلەن تۇتۇشتى. مۇسابىقە ئىككى - ئۈچ كۈن داۋاملاشتى. چارچاپ ھېچ ھالى قالمىغان سالمى ئاخىر مۇسابىقىدىن چېكىنىپ چىقتى. كاترادا بۇ ماندىلاننىڭ ئۇزاققا سوزۇلغان ئۇرۇشى، دەيدۇ. ماندىپلا ئۆزىنىڭ شاھمات ئويناش ماھارىتى توغرىلۇق سۆزلىگەندە مۇنداق دەيدۇ: «مەن ھەر بىر قەدەمنى ئەستايىدىللىق بىلەن ئويلىشىمەن. بۇ مەن ياخشى كۆرىدىغان ئۇسۇل. مەن شاھمات ئويناشتىلا مۇشۇنداق قىلىپ قالماي، سىياسىي جەھەتتىمۇ مۇشۇنداق قىلىمەن.»

مەھبۇسلارنىڭ تۈرمە ھويلىسىنىڭ بىر بۆلۈشىگە كىچىك گۈللۈك بەرپا قىلىشىغا ئاخىر رۇخسەت قىلىندى. ماندىلاننىڭ ئەڭ چوڭ خۇشاللىق مەنبەسى دەل مۇشۇ گۈللۈك ئىدى. بۇ

گۈللۈك ئۇنىڭغا بىر خىل ئەر كىنلىك ۋە ئىجاد قىلىش ھېسسىياتى ئاتا قىلاتتى، ئۇنى ترانسكېپىدىكى بالىلىقىغا قايتۇراتتى. ئۇ بەئەينى كىتابلىرىدا ئوقۇۋاتقان چاغدىكى گۈللۈكنى، شۇنداقلا كىشىنىڭ ھۆرمىتىنى قوزغايدىغان خاررى مەكتەپ مۇدىرىنى كۆرگەندەك بولاتتى. «ھازىر بۇ گۈللۈك نېلسوننىڭ ئەڭگۈشتىرى، ئۇ گۈللۈككە بەكلا مەپتۇن بولۇپ كەتتى» دەپ يازغاندى كاترادا 1975 - يىلى 11 - ئايدا. ماندىپلا تۈرمە نازارەتچىسىنىڭ يېنىدىن گۈل ئۇرۇقى تېپىپ كېلىپ، لالۇچى باشچىلىقىدىكى مەھبۇسلارنىڭ ياردىمىدە جاپالىق ھالدا گۈل ئۆستۈرۈش تېخنىكىسىنى مەشىق قىلدى. كاترادا ھەر كۈنى ئۇلارنىڭ توپ - توپ بولۇپ كىرىپ - چىققان، ماسىشتاب، ماي قەلەم، بەلگە قويغۇچ ۋە باشقا ئۈسكۈنىلەرنى كۆتۈرۈپ ئىنچىكىلىك بىلەن تەكشۈرگەن ۋە كەڭ كۆلەمدە خاتىرە قالدۇرغان ھالىتىنى كۆرۈپ تۇراتتى. 1975 - يىلى يىل ئاخىرىغا بارغاندا ئۇلار 2000 تال مۇچ، 1000غا يېقىن شوخلا، يەنە سەۋزە، باش پىياز قوغۇن ۋە 2000 دانە تاۋۇز مول ھوسۇل ئالدى. ماندىپلا ئوغۇت يىغىش ئۈچۈن، ھەر قېتىم گۆش يېگەن چاغدا گۆشنىڭ سۆڭىكىنى ساقلاپ قويۇپ، سەپداشلىرىنىڭ ياردىمىدە بۇ سۆڭەكلەرنى تالقان قىلاتتى. ئادەم كۈچى يېتىشمىگەندە ئۇ چوڭ - كىچىك تەرەننى ئوغۇت قىلىشنى ئوتتۇرىغا قويدى. بۇنداق قىلىش تېخىمۇ ئاسان ئىدى. شۇنىڭ بىلەن مەھبۇسلار تۈرمە ھويلىسىغا يوغان بىر ئورەك كولاپ، ھەر كۈنى ئەتىگىنى تەرەت قاچىسىدىكى تەرەتنى شۇ ئورەككە تۆكتى. كاترادا مۇنداق دەيدۇ: «ھەممىلا كىشىنىڭ بۇنداق سېسىق پۇراققا بەرداشلىق بېرەلىشى تەس ئىدى، ئۇلار بۇ ئۈسۈلدىن تېزلا ۋاز كەچتى.»

مەھبۇسلارنىڭ ھەممىدىن بەك قەدىرلەيدىغىنى ئۆگىنىش پۇرسىتى ئىدى. ماندىپلا باشتىلا تۈرمە باشلىقىغا «تۈرمىگە ئۇنىۋېرسىتېت مۇھىتىنى ئېلىپ كېلىش» تەكلىپىنى

بەرگەندى. 60 - يىللارنىڭ ئاخىردا بۇ خىل مۇھىت مەھبۇسلار ئارىسىدا ئوتتۇرىغا چىقتى. تاش قېزىش مەيدانىدا مەكتەپ مۇھىتى بەرپا قىلىندى. گەرچە قىزىل كىرىست جەمئىيىتى بۇ يەرنى «قىزىل كىرىست ئۈنۋېرسىتېتى» دەپ ئاتاشنى بەكرەك خالىسىمۇ، مەھبۇسلار بۇ يەرنى «روبېن ئارىلى ئۈنۋېرسىتېتى» دەپ ئاتىدى. مەھبۇسلار بۇنى ئۆز غەلبىسى دەپ قارايتتى. ئۈنۋانغا ياكى ئىقتىدارغا ئىگە ھەرقانداق بىر مەھبۇس دەرس ئۆتسە بولاتتى. ھەر كۈنى ئەتىگىنى ئۇلار تاش قېزىش مەيدانىدا ئۆتۈلمەكچى بولغان دەرىسلىرىنى پىلانلايتتى. ئۇلار ھەتتا دەرىسلىك بىلەن جاپالىق جىسمانىي ئەمگەكنى بىرىكتۈرسە بولاتتى: «كىشىلەر بىر تەرەپتىن جوتۇ چىپىپ، گۈرچەك تۇتسا، بىر تەرەپتىن دەرس ئۆتەتتى ياكى لېكسىيە سۆزلەيتتى» دېدى ئالىكساندىر. بىراق، ئەمگەكتىن سىرت ئۆگىنىش بىلەن شۇغۇللىنىش تېخىمۇ ياخشى ئىدى. ئۇلار كىچىك گۈرۈپپىلارغا بۆلۈنۈپ قۇملۇق يەرگە رەسىم سىزدى. فىكىل بام ئەسلىمىسىدە مۇنداق دەيدۇ: «بىزنىڭ ئەمگەك مەيدانىمىزغا كەلسىڭىز ئەمگەكنىڭ داۋاملىشىۋاتقىنىنى، ھەرقايسى كىچىك گۈرۈپپىلارنىڭ ئوخشىمىغان جايلاغا غۇزمەك بولۇۋالغىنىنى كۆرگىنىڭىزدە، ئۇلارنىڭ دەرس ئاڭلاۋاتقانلىقىنى بىلىپ يېتىسىز.»

ماندىلا سىياسىي ئىقتىسادشۇناسلىق دەرسى ئۆتەتتى. بۇ يەننىڭ تەتقىق قىلىش ئوبيېكتى جەمئىيەت تەرەققىياتى، جەمئىيەتنىڭ قۇللۇق جەمئىيىتىدىن كاپىتالىستىك جەمئىيەتكە، ئاندىن سوتسىيالىستىك جەمئىيەتكە يۆتكىلىش قاتارلىقلاردىن ئىبارەت ئىدى. ماندىلا سوتسىيالىزمىنى ئەڭ ئىلغار باسقۇچ، دەپ قارايتتى. ماندىلا دەرس ئۆتكەنگە سېلىشتۇرغاندا، مۇھاكىمە قىلىشنى بەكرەك ياخشى كۆرەتتى؛ ئوقۇغۇچىلارنى سوئال سوراقتا ئىلھاملاندۇراتتى؛ بۇ ھال ئۇنىڭ ئۆز نۇقتىئىنەزەرى توغرىلۇق چوڭقۇر تەپەككۈر يۈرگۈزۈشىنى

تېزلەتتى. بوسۋانالىق ئەركىنلىك جەڭچىسى مايكول دىنجاك بۇ ئاردا ئىككى تۈرلۈك ئۇنۋانغا ئېرىشتى. ئۇنىڭ ئەسلىمىسىگە ئاساسلانغاندا، ماندىلا مۇنازىرىگە قاتناشقان چاغدا ھېرىپ - چارچاشنى ئۇنتۇپ قالاتتى. ئۇ مۇنازىرىدە بەكلا رەھىمسىز ئىدى، دائىم رەقىبىنىڭ چىشىغا تېگىپ قوياتتى. «ماندىلا سوقراتنىڭ مۇنازىرە ئۇسلۇبىنى ئازراق ئىسلاھ قىلىپ، باشقىلار بىلەن مۇنازىرىگە چۈشكەندە ئۆز كارامىتىنى كۆرسىتەتتى. ئۆزىدىن يېنىش - يېنىشلاپ سوئال سورىلىشنى ياخشى كۆرىدىغان كىشى ناھايىتى ئاز تېپىلىدۇ. يېنىش - يېنىشلاپ سوئال سورالغاندا، كىشىنىڭ بىلمەيدىغان نەرسىلىرى ئاشكارا بولىدۇ. مەن بىرنەچچە قېتىملىق مۇنازىرىدە ماندىلا مېنىڭ رەسۋايىمنى چىقىرىپ، يۈزۈمنى يەر قىلىۋەتتى. بىراق، ۋاقىت ئۇزارغانسېرى بۇ خىل كەچۈرمىشلىرىمنىڭ ئۆزۈم ئۈچۈن پايدىلىق ئىكەنلىكىنى بايقىدىم. بۇ خىل كەچۈرمىشلىرىم ماڭا مەسىلىلەرگە ئىككى نۇقتىدىن مۇئامىلە قىلىشنى ئۆگەتتى. بۇنداق قىلىش ئارقىلىق ئوبىيەكتىپ يەكۈنگە ئېرىشكىلى بولاتتى.»

بەزى مەھبۇسلار روبېن ئارىلىغا ئېلىپ كېلىنگەن چاغدا ئاساسەن دېگۈدەك ساۋاتسىز ئىدى. شۇڭلاشقا مەھبۇسلار ئارا ماڭارپ تەربىيەسى دەسلىپىدە غەيرىي رەسمىي ھالدا ئاغزاكى ئېلىپ بېرىلدى: «بىز پەقەت ئۆز ئارا پاراڭلىشىش ئارقىلىق ئۆزىمىز بىلىدىغان سىياسەت، تارىخ ۋە تىل بىلىملىرىنى باشقىلار بىلەن ئورتاقلىشاتتۇق» دەيدۇ ئالىكساندىر ئەسلىمىسىدە. بىراق، ئۇزاق ئۆتمەي كۆپچىلىك مەھبۇسلاردا كىتاب ئوقۇپ خاتىرە قالدۇرۇش جەھەتتە كۈچلۈك قىزىقىش پەيدا بولدى. گوۋان مېنىكى مۇنداق دەيدۇ: «بىز ئوقۇتۇشنى ئەڭ ئاددىي بىلىملەرنى ئۆگىتىشتىن باشلىدۇق، چۈنكى كۆپىنچە مەھبۇسلار ماڭارپ تەربىيەسى ئېلىپ باقمىغان بولغاچقا، چوقۇم نۆلدىن باشلاشقا توغرا كېلەتتى. روبېن ئارىلىدىن ئايرىلغاندا

كۆپچىلىك مەھبۇسلار ئائىلىسىگە خەت يازالايدىغان ھالەتكە يەتتى...» پانئافرىقىلىقلار مەجلىسىدىكى ئاكتىپ شەخس دېگىن مۇساۋىيەتچى 1963 - يىلى روبېن ئارىلىغا كەلگەندە كىچىك بالا ئىدى (كېيىن ئۇ جەنۇبىي ئافرىقا تېلېگراف ئىدارىسىنىڭ باش لىدىرى بولدى)، ئۇ ئۆزى سولانغان رايوندىكى ھەممە كىشىنىڭ بىرنەچچە يىلدىن كېيىن كىتاب ئوقۇپ، خەت يازالايدىغان ھالغا يەتكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلدى. نۇرغۇن كىشىلەر سىرتتىن ئوقۇلىدىغان مەكتەپلەردە رەسمىي يوسۇندا ئوقۇدى، تۈرمىنىڭ سىرتىدا ئۇلار بۇنداق پۇرسەتكە ئېرىشەلمەيتتى. بىر قىسىم ياش تۈرمە ساقچىلىرىمۇ بۇ خىل مۇھىتنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىدى. تۈرمە باشلىقى پولكوۋنىك ۋېليامس ئەسلىمىدە «نۇرغۇن كىشىلەر روبېن ئارىلىغا ئۆزى خالاپ كەلدى. تۈرمە ساقچىلارنىڭ نەزىرىدە بىر ئالىي مەكتەپ ئىدى.» تۈرمىنىڭ ئۆگىنىش تارمىقىغا مەسئۇل ئوبۇل دۇتوت ئەسلىمىدە مەندېلانىڭ «مەھبۇسلارغىمۇ، تۈرمە ساقچىلىرىغىمۇ قويغان تەلىپى بەك قاتتىق ئىدى» دەيدۇ. ئوبۇل مەندېلانىڭ ئۆزىنىڭ پەقەت جەنۇبىي ئافرىقا تىلىنىلا ئۆگەنگەنلىكىنى ئېيتقاندا، مەندېلانىڭ ئۇنىڭغا: «گوفتسىز ئېپەندى، سىز ئۆزىڭىزدىن نومۇس قىلىشىڭىز كېرەك. مەن كاسار مىللىتىدىن بولۇشۇمغا قارماي جەنۇبىي ئافرىقا تىلى بىلەن گوللاندى تىلىنى ئۆگەنگەنمەن» دەيدۇ.

دۇنيادىن خالىي مۇھىت مەھبۇسلارنى پايدىلىق شارائىت بىلەن تەمىن ئەتتى. ئۇلار شەھەر تۇرمۇشىنىڭ ئېلان، ژۇرنال ۋە شاۋقۇن - سۈرەنلىرىنىڭ دەخلىسىگە ئۇچرىمايتتى. خېرىلىج بۇ ئامىللارنى «ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتىنىڭ ۋەيران قىلغۇچىسى» دەپ ئاتىدى. يازما ماتېرىياللار كەمچىل بولغانلىقتىن مەھبۇسلار ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتىگە تايانمىسا بولمايتتى. بىراق، كۆپ ساندىكى مەھبۇسلار ئويلىمىغان يەردىن ئۆزىنىڭ ئاللىبۇرۇن ئۆتۈپ كەتكەن شېئىرلارنى ئەسلىيەلگەنلىكىنى بايقىدى.

مەدەنىيەت، ئۇ سەپداشلار ئارا دوستلۇق، ھەمكارلىق، ئۆگىنىش پۇرسىتى، كەسكىن مۇنازىرە ۋە سىياسىي كەڭ قورساقلىق شەكىللەندۈرگەندى. « دەل مۇشۇ خىلدىكى مەندىلانى ئۆلگە قىلغان ئورتاق مەدەنىيەت 20 يىلدىن كېيىنكى ھوقۇقنىڭ تىنچلىققا ئالمىشىشىدا مۇھىم رول ئوينىدى.

تاش قېزىش مەيدانى بىر مەكتەپ بولۇپلا قالماي، يەنە بىر مۇنازىرە كۈلۈبى ئىدى. ئۇلار تۈرمىگە سولىنىپ ئۈچىنچى يىلدىن باشلاپ تۈرمە ساقچىلىرىنىڭ مەھبۇسلارنى باشقۇرۇشى ئۈنچىۋالا قاتتىق بولۇپ كەتمىدى، ئۇلار بىر تەرەپتىن ئىشلىگەچ، بىر تەرەپتىن پاراخلىشالايدىغان بولدى. مەندىلا ئوغۇل بالا خەتنىسىنى قىلدۇرۇشى كېرەكمۇ؟ ئافرىقىدا شىر بارمۇ؟ تۈرمىدە ھەمىنسىلار مۇھەببىتىنىڭ مەۋجۇت بولۇشىغا چىداپ تۇرغىلى بولامدۇ؟ دېگەندەك ھەر خىل پاراخلىلارغا ئىشتىراك قىلاتتى. بىراق، ئۇ سىياسىي جەھەتتىكى مۇنازىرىلەرگىلا ھەقىقىي تۈردە جەڭ ئېلان قىلاتتى. ئايرىلغان رويوندىكى ئەڭ يۇقىرى رەھبەرلىك قاتلىمىنى تەشكىل قىلىدىغان تۆت نەپەر ئالىي رەھبىرى ئارىسىدا دائىملا پىكىر ئىختىلاپى بولۇپ تۇراتتى. دېرانسۇۋادىن كەلگەن مەندىلا ۋە سسۇلۇ بىلەن شەرقىي كېيىپ ئۆلكىسىدىن كەلگەن گېۋىن مېيىكى ئارىسىدا دائىملا پىكىر ئىختىلاپى يۈز بېرەتتى. گېۋىن مېيىكى ماركسىزمچى بولۇپ، دائىم بىردەكلىك ھاسىل قىلىشقا تاقەت قىلىپ تۇرمايتتى. بىراق، يۇقىرى دەرىجىلىك رەھبەرلىك قاتلىمىغا كېلىدىغان ئاساسلىق ئاۋازچىلىك يەنىلا ھاررى گېۋادىن كېلەتتى. ئۇ ناتال رايونىدىن كەلگەن بولۇپ، سادىق كوممۇنىزمچى ئىدى، ئۇنىڭ لەقىمى «ئوتتۇرا رايونلارنىڭ شىرى» ئىدى. ئۇ ئىزچىل ھالدا ئويچە كامېرغا سولاندى. ئۇ «ئەمگەك قىممىتى نەزەرىيەسى» گە ئائىت لېكسىيە تەشكىللىگەندى.

1975 - يىلى روبېن ئارىلىدىكى سولچى كۈچلەر، بولۇپمۇ

گېۋالانىڭ ئەگەشكۈچىلىرى ماندىپلانىڭ رەھبەرلىك ئورنىغا جەڭ ئېلان قىلىشقا باشلىدى. كۆپچىلىك مەھبۇسلار ئەڭ يۇقىرى رەھبەرلىك ئاپپاراتىنىڭ تۆت نەپەر رەھبىرىنى ئۆزىنى تەنقىد قىلىش روھىغا ئىگە ئەمەس، دەپ تەنقىد قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار تۈرمىگە كىرىشتىن ئىلگىرىكى مەسىلىلەر قايتىدىن باش كۆتۈرۈپ چىقتى. فىكىل بام B رايوندىكى 70 پىرسەنت ئەتراپىدىكى كىشىلەرنىڭ ماندىپلانى قوللايدىغانلىقىنى، بىراق ئويۇچە كامېرلاردىكىلەرنى ھېسابقا ئالغاندا، ماندىپلانىڭ پەقەت ئاز سانلىق كىشىلەرنىڭلا قوللىشىغا ئېرىشەلەيدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلدى. 1975 - يىلىدىن كېيىن، بىۋاسىتە كىرىزىس ئۆتۈپ كەتتى. ئەزالارنىڭ ھەممىسى ماندىپلانىڭ رەھبەرلىك ئورنى مەسىلىسىدە مۇھاكىمە ئېلىپ باردى. ئاخىر كۆپ سانلىقنى ئىگىلەيدىغانلار كەسكىن ھۆكۈم چىقاردى. بىراق، 1977 - يىلى گېۋالا روبېن ئارىلىغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، تالاش - تارتىش قايتا كۆتۈرۈلدى.

ماندىپلانى ترانسكىپىغا ناھايىتى كۆڭۈل بۆلەتتى، ۋېۋورد ھۆكۈمىتى ترانسكىپىنى بىنتۇستىن ئاپتونوم رايونىنىڭ بىر «مۇستەقىل تەرەققىيات ئۆلگىسى» قىلىشقا تەييارلانغانىدى. ماندىپلانى تۇنجى قېتىم تۈرمىگە كىرىپ ئۇزاق ئۆتمەي، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى 1962 - يىلى بىر قېتىملىق يىغىن ئۆتكۈزۈپ، كېلىش ئالدىدا تۇرغان ترانسكىپى سايلىمىغا بېلەت تاشلاش ئارقىلىق قارشىلىق كۆرسەتتى. ماندىپلانى بۇ قارارغا قارشى تۇردى. ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى قارشى تۇرۇش ھەرىكىتىنى مەجبۇرىي ھالدا ئېلىپ بارسا بولمايدۇ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىكىلەر ۋېكتور پىتو رەھبەرلىكىدىكى ئۆكتىچىلەر گۇرۇھىنىڭ قوللىشىنى قولغا كەلتۈرۈش ئارقىلىق، پىرتورىيەنىڭ كۆڭلىگە يېقىپ قالغان كايىسېر نامزات — ماندىپلانىڭ جىيەنى كايىسار ماتانزىماغا جەڭ ئېلان قىلىشى كېرەك دەپ قارايتتى. ماندىپلانى يەنە ئافرىقىلىقلار

مىللىي مەجلىسى سايلام ئارقىلىق بارا - بارا ئاممىۋى تەشكىلات قۇرۇپ چىقالايدۇ، ئاخىردا بانئۇستىن تۈزۈمى يۈرگۈزۈلۈشكە ئامالسىز قالىدۇ، دەپ قارىدى.

1969 - يىلىدىن كېيىن بۇ كۆزقاراش روبېين ئارىلىدا قايتا باش كۆتۈردى. ئەينى چاغدا ماندىپلا بىلەن گېۋىن مېبىكى ۋە ئۇنىڭ قوللىغۇچىلىرى ئارىسىدا كۆرۈنەرلىك ئىختىلاپ مەۋجۇت ئىدى. بۇ ھال ۋاقتى ئۇزاق، مەزمۇنى ئىنچىكە مۇنازىرىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. ماندىپلا بىلەن مېبىكىنىڭ مۇناسىۋىتى مەلۇم مەزگىل جىددىيلىشىپ كەتتى. كوممۇنىزم چىچىلار ۋە بىرلىككە كەلتۈرۈش ھەرىكىتىنىڭ تروتسكىچىلىرى سايلامغا قاتنىشىش كىشىلەرنىڭ قوراللىق كۈرەشتىن دىققىتىنى بۇرۇۋېتىشى ھەققىدە مۇنازىرىلەشتى. ماندىپلا سايلامغا قاتنىشىشنىڭ خەتىرىنى ئېتىراپ قىلىپ، سايلام خەلق ئارىسىدا قالايمىقانچىلىق پەيدا قىلىدۇ، دەپ قارىدى. بىراق، ماندىپلا 50 - يىللاردىكىگە ئوخشاش، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى چوقۇم ئەمەلىي ئىش قىلىشى، سايلامدىن پايدىلىنىپ دېھقانلار رايونىدا قوللىغۇچىلارنى ئۆزىگە جەلپ قىلىشى كېرەك، دەپ قارىدى. ئۇ سوۋېتلىكلەرنىڭ «ئىرقلار قوشۇلسا دەريا بولۇر» دېگەن تەمسىلىنى ئەقىل كەلتۈردى.

ماندىپلا تېخىچە ئىرقىي ئايرىمچىلىق مەسىلىسىدە مۇرەسسە قىلىشنى رەت قىلدى. 1974 - يىلى 12 - ئايدا بىر نەپەر چاقىرىلمىغان مېھمان ئۇنى يوقلاپ كەلدى. ئۇ بولسىمۇ ئىچكى كابىنېت ئەدلىيە مىنىستىرى جىم كرۇگىر ئىدى. دەسلىپىدە كرۇگىر ماندىپلاغا ۋە ئۇنىڭ بىر قىسىم سەپداشلىرىغا قوراللىق كۈرەشكە قارشى تۇرۇشنى نەسەھەت قىلدى. ماندىپلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ تارىخى ۋە «ئەركىنلىك نىزامنامىسى» نى ئاساس قىلىش ئارقىلىق كرۇگىرنىڭ تەلىپىنى رەت قىلدى. بىراق، كرۇگ «ئەركىنلىك نىزامنامىسى» نى ئاڭلاپمۇ باقمىغانىدى. ماندىپلانى تېخىمۇ چۆچۈتۈۋەتكىنى، كرۇگ ھەتتا

جەنۇبىي ئافرىقا ئاق تەنلىكلىرىنىڭ بىرىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىكى قارشى تۇرۇش ھەرىكەتلىرىدىن خەۋەرسىز ئىدى. مارك ماخراج «كرۇگ بىزنى يەڭمەكچى بولدى. بىراق، ئۇ ماندىپلاغا يېڭىلىپ قالدى.» كرۇگ يەنە ماندىپلاغا ترانسكېي ھۆكۈمىتىنىڭ قانۇنىي ئورنىنى ئويلىشىپ بېقىشنى ئېيتتى. ھازىرقى ترانسكېي ھۆكۈمىتى ماندىپلانىڭ جىيەنى ماتانزىما دىكتاتورى ھۆكۈمرانلىقى ئاستىدا ئىدى. كرۇگ يەنە ناۋادا ماندىپلا ترانسكېيغا بېرىپ تۇرسا، تېزدىنلا قويۇپ بېرىلىدىغانلىقىنى ئىشارەت قىلدى. ماندىپلا سەپداشلارنىڭ قوللىشى ئاستىدا قىلچە ئىككىلەنمەستىن جاۋاب بېرىپ مۇستەقىل تەرەققىي قىلىش سىياسىتىنىڭ ئالدىمچىلىق ئىكەنلىكىنى، ئۆزىنىڭ بۇنى ھەرگىزمۇ قوللىمايدىغانلىقىنى ئېيتتى. بىر ئايدىن كېيىن ماندىپلا قايتىش ئۈچۈن تەمشەلگەن چاغدىمۇ، جاۋابىنى يەنىلا ئۆزگەرتىدى. ماندىپلا كرۇگنى ئاق تەنلىكلەرنىڭ مەنپەئەتىنى كۆزلەپلا سىياسەت يۈرگۈزۈۋاتىدۇ، دەپ گۇمانلاندى. ئۇنىڭ بۇ گۇمانى ئۇزاققا قالمايلا ئىسپاتلاندى. كرۇگ ماندىپلانى ھەقىقىي يوسۇندىكى كوممۇنىست، دەپ پارلامېنتقا شىكايەت قىلدى.

ئەمدىلىكتە ماندىپلانىڭ تەپەككۈر ۋە مۇلاھىزە قىلىشقا تېخىمۇ يېتەرلىك ۋاقتى بار، ئۇ ئۆز تەپەككۈرى ۋە مۇلاھىزىلىرىنى ئۆز تەرجىمىھالىغا كىرگۈزدى. بۇ سىسۇلۇ بىلەن كاترادانىڭ ئوبى ئىدى. ماخراجمۇ بۇنداق قىلىشنى قوللىدى، شۇنداقلا ماندىپلانىڭ 60 ياشقا كىرگەن تۇغۇلغان كۈنىدە بۇ تەرجىمىھالىنى نەشر قىلدۇرۇش ئارقىلىق، چەت ئەللەردىكى مۇستەقىللىق ھەرىكەتلىرىگە ئىلھام بېرىش تەكلىپىنى بەردى. بۇ كىتابنى يېزىش ئۈچۈن كۈچلۈك ئەستە تۇتۇش قابىلىيىتى كېرەك بولغاندىن سىرت، بۇ كىتاب يەنە زور دەرىجىدە زېھىن تەلەپ قىلاتتى. تۈرمە ساقچىلىرىنىڭ باشقۇرۇشى بوشىغان چاغدا كىتابنى يېزىش بىرگاز ئاسانلىشاتتى. ماندىپلا كۈندۈزلىرى ئازراق ئۇخلىۋېلىپ،

ئاخشاھلىرى زېھنى ئۇرغۇغان ھالدا يېزىقچىلىققا كىرىشەتتى. ئۇ ئۆت ئاي ۋاقىت سەرپ قىلىپ ناھايىتى مول مەزمۇنلۇق، يۇقىرى ھەجىملىك تەرجىمىھالىنى يېزىپ پۈتكۈزدى. ئۇ كىتابنىڭ بابلىرىدىن بىرىگە مۇنداق دەپ يازغانىدى: «بىراق، نازارەتچىلەردىن بىرسى قىزىقسىنىش ھېسسىياتىدا كاردوردا ئۇياقتىن - بۇياققا مېڭىپ يۈرەتتى، پات - پاتلا مەن بار كامېرغا بېشىنى تىقىپ، مەن بىلەن بىرنەچچە ئېغىز پاراڭلىشىپ قوياتتى. مەن ناھايىتى زور بېسىمغا تاقابىل تۇرۇپ يېزىقچىلىق بىلەن شۇغۇللاندىم، ئۇنىڭ ئۈستىگە تەرجىمىھالىمنى پۈتكۈزۈش مۇددىتى ئاللىقاچان ئالدىن بەلگىلىنىپ بولغانىدى. ھەر كۈنى بىر ۋاراق يېزىپ تۈرمىداشلارغا چىقارتقۇراتتىم، يازغانلىرىمنى شۇنىڭدىن كېيىن ئىككىنچىلەپ كۆرەلمەيتتىم.»

بۇ جانلىق تەرجىمىھالىدا ماندىپلا ئاۋۋال ئۆزىنىڭ ترانسكېيدىكى بالىلىق دەۋرىنى ئەسلەپ ئۆتتى. ئاندىن ئۆزىنىڭ كۈرەش، يىغىن ۋە سوتتا زىممىسىگە ئېلىش كېرەك بولغان، بارغانسېرى كۆپىيىپ كېتىۋاتقان مەسئۇلىيەتلىرىنى تەسۋىرلىدى. ئايرىۋېتىلگەن رايوندىكى كامېردا ماندىپلا ھازىرقى كۈرەش ئەھۋالىنى ئوچۇق بايان قىلدى. بۇ ئافىرىقىلارنىڭ قايتۇرما زەربىگە ئۆتۈپ، قايتا ئازادلىققا ئېرىشىدىغان پەيتى ئىدى. بىراق، بەزىلەر بۇ مەيدان كۈرەشىنى ئوچ ئېلىش خاراكتېرلىك، دەپ قارايتتى. ماندىپلا بۇ خىل خاتا كۆزقاراشقا ناھايىتى ئېھتىياتچانلىق بىلەن تۈزىتىش بەردى.

ھاياتلىقنىڭ داۋاملىشىشى ئەنە شۇ يەردە، ئۈچ ئەسىردىن كۆپرەك ۋاقىتتىن بۇيان ئوشماۋدىن لۇتۇلغىچە بولغان مىللىي قەھرىمانلىرىمىز، شۇنداقلا ۋەتىنىمىزدىكى بارچە خەلق ئىزچىل ھالدا مۇشۇنىڭ ئۈچۈن كۈرەش قىلماقتا. گەرچە دائىم ھەر تۈرلۈك ئېغىر قىسمەتلەرنى باشتىن كەچۈرۈۋاتقان بولساقمۇ، بىراق بىز ئۇنى غىچىرلاپ ھەرىكەت قىلىۋاتىدۇ، دەپ پەرەز قىلدۇق. بىز ئۇنى ھامان بىر كۈنى تولۇق ئايلىنىدۇ دېگەن گۈمبىدە ۋە شۇنداق

ئىشەنچتە. بىز ھاكاۋۇر كىشىنى كەمتەرلەشتۈرۈشكە، پەس كۆرۈلىدىغان كىشىنى بۈيۈكلەشتۈرۈشكە ئىشەنچ قىلالمايمىز. ياق — بىز دۇنيادىكى بارلىق كىشىلەرنى يۇقىرى — تۆۋەنلىكتىن خالىي ھالدا تەڭپۇڭ تۇرمۇشقا ئېرىشتۈرۈشىمىز كېرەك.

ماندىپلا ماخراجغا ھەر كۈنى ئون بەتلىك قول يازما تاپشۇردى. ماخراج بىر پارچە سېلىنچىنىڭ ئاستىدا تۈگۈلگىنىچە ماندىپلانىڭ يازغانلىرىنى بىر كىچىك ۋاراقچىگە كۆچۈرۈپ، كۆچۈرۈۋالغانلىرىنى كىتابىنىڭ ئارىسىغا قىستۇرۇپ قوياتتى. ئۇ 1976 — يىلى جازا مۇددىتى توشقاندىن كېيىن بۇ قول يازمىلارنى ئېلىپ چىقىپ كېتىشنى نىيەت قىلغانىدى. كاترادا ماندىپلانىڭ ئەسلىي قول يازمىسىنى زاپاس ساقلاپ، سەپداشلىرىنىڭ ياردىمىدە بۇ قول يازمىلارنى ئۈچ دانە سولياۋ قاچىنىڭ ئىچىگە سېلىپ تۈرمىنىڭ ھويلىسىغا كۆمۈپ قويدى. بىراق، بىر تۈركۈم مەھبۇسلار شۇ جايدا يېڭى سېلىنماقچى بولغان تامنىڭ ئۇلىنى قېزىۋاتقاندا ئاپەت يۈز بەردى. ماندىپلا ۋە ئۇنىڭ دوستلىرى ئامال قىلىپ ئىككى قاچىدىكىنى كۆزدىن يوقاتقان بولسىمۇ، بىراق ئۈچىنچىسى بايقىلىپ قېلىپ كوماندىرغا تاپشۇرۇپ بېرىلدى.

بۇ ئىش بولۇپ ناھايىتى ئۇزاق ۋاقىتتىن كېيىن، تۈرمە باشلىقى 1977 — يىلى 10 — ئاينىڭ 26 — كۈنى يۇقىرىغا بىر پارچە مەخپىي دوكلات يازدى. ئۇ چۈشەندۈرۈش بېرىپ، «قارشى ئېلىنمايدىغان بۇ قول يازمىلار» نىڭ بايقىلىپ قالغىنىنى، ئۇنىڭ ئۈستىگە جەنۇبىي ئافرىقا ساقچى ئىدارىسىنىڭ مۇتەخەسسسلەرى تەرىپىدىن بۇ قول يازمىدىكىسىنىڭ ماندىپلانىڭ پوچىركىسى ئىكەنلىكى ئېنىقلانغانلىقىنى، ماخراج بىلەن كاترادانىڭ قول يازما ئۈستىگە تولۇقلىما يازغىنىنى بايان قىلدى. ئۇ، بۇ ئون بابلىق دوكلاتىدا ماندىپلا ۋە ئافرىقىلىق قارا تەنلىكلەرنىڭ ئۇچرىشىشىنى، شۇنداقلا ماندىپلانىڭ پىرىزدېنت

ۋوستېرنى تەنقىدلىگەنلىكىنى تەكىتلىدى. تۈرمە باشلىقى بۇ ئەسەرنىڭ «جەزمەن ماندىلاننىڭ باشقا بىر دېلوسىنى ئاقلاندىغانلىقى»غا ئىشىنىشتى. بۇنداق بولغان تەقدىردىمۇ ھېچنېمىگە پايدىسى بولمايتتى، چۈنكى ماندىلان ئاللىقاچان مۇشۇنىڭغا ئوخشاش قانۇنسىز جىنايەت بىلەن مۇددەتسىز قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغانىدى. تۈرمە باشلىقى مەھبۇسلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئۆگىنىشى ئۈچۈن بېرىلگەن قەغەزلەرنى ئىشلەتكىنى، ئۇلارنىڭ ئۆگىنىش ھوقۇقى بەلكىم مەڭگۈلۈك بىكار قىلىۋېتىلىشى مۇمكىنلىكىنى كۆرسەتتى. ئەمەلىيەتتە ماندىلان، سىسۇلو ۋە كاترادالارنىڭ ئۆگىنىشى توختاتقىنىغا ئاللىقاچان تۆت يىل بولغانىدى.

ئۆگىنىش ھوقۇقىدىن مەھرۇم قىلىنىش بۇ قېتىملىق نەۋەككۈلچىلىك سەۋەبىدىن تۆلەنگەن ئېغىر بەدەل، شۇنداقلا ئەڭ ئاخىرقى قايغۇلۇق ئىش بولدى. ماندىلاننىڭ قول يازمىسى 1976 - يىلى ماخراج تەرىپىدىن مەخپىي ھالدا ئېلىپ چىقىپ كېتىلدى. ماخراج بۇ قول يازمىلارنى لوندونغا ئېلىپ باردى. لوندوندا ئۇلار بۇ قول يازمىلارنى قايتىدىن باستۇرۇپ چىقىرىپ ئولىۋېر تامبوغا تاپشۇردى. بۇ قول يازمىنى كۆرگەنلەر كۆپ ئەمەس ئىدى. بىراق، جوئى سىلوۋ ۋە يوسېف دادۇدىن ئىبارەت سۈرگۈندىكى ئىككى كومپارتىيە ئەزاسى ماخراجغا ئېنىق قىلىپ، بۇ قول يازمىلاردا كومپارتىيە ئەزالىرىنىڭ كۈرەشتىكى «رولى» ئوچۇق يېزىلمىغانلىقىنى ئېيتتى. قول يازما 20 يىلدىن ئارتۇق ۋاقىت نەشر قىلىنمىغان ھالەتتە ساقلىنىپ قالدى. كاترادا 1989 - يىلى تۈرمىدىن چىقىپ تەرجىمىھالىنىڭ يەنىلا نەشر قىلىنمىغانلىقىنى كۆرۈپ، خېتىدە: «مەن ناھايىتى ھەيران قالدىم، ئۈمىدىسىزلىكىم، ئازابلاندىم» دەپ يازدى. 1994 - يىلىغىچىلىك ماندىلاننىڭ «ئۇزاققا سوزۇلغان ئەركىنلىك يولى» ناملىق تەرجىمىھالىنىڭ ئاران ئۈچتىن ئىككى قىسمى يېزىپ پۈتكۈزۈلگەنىدى.

70 - يىلىنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا روبېن ئارىلىدىكى كۆپ ساندىكى مەھبۇسلارنىڭ ھەممىسى نېيۋر ئالىكساندر ئېيتقاندەك «قارشىلىق كۆرسىتىشتىن قەتئىي ساقلىنىش» تىن ئىبارەت ھەرىكەت ۋە ھەمكارلىق پىرىنسىپىنى قوبۇل قىلدى. ھوقۇقدارلار بىلەن سۆھبەتلىشىش، سەۋرچانلىق بىلەن مۇھاكىمە قىلىش ۋە نەسىھەت قىلىش ئالدى بىلەن تاللايدىغان ئامال ئىدى. يەنە بىر جەھەتتىن، ئۇلار ھەرگىزمۇ باش ئەگمەيتتى، ئۇلار پۈتۈن كۈچى بىلەن قەتئىي ۋە ئەدەپلىك ھالدا قوپال ھەرىكەتلەرنى توساتتى.

ماندېلا باشقا مەھبۇسلارغا ئۆزىگە ئىشىنىش ۋە ئۆزىنى ھۆرمەتلەشنىڭ ئۈلگىسىنى تىكلەپ بەرگەنىدى. ئۇنىڭ ئۆزىگە بولغان ئىشەنچى ۋە ئىززەت - ئابرويى ھەر كۈنلۈك جىددىيچىلىك ۋە خورلۇقنىڭ ئۈستىگە قۇرۇلاتتى، شۇنداقلا ئۇ «ئۆز تەقدىرىنى ئۆز قولىغا ئالغان» ئىدى. ماندېلا مەھبۇسلارنىڭ تۈرمىدىن كەلگەن بېسىملاردىن ئەمدىلىكتە قورقماس بولغىنىنى ئېتىراپ قىلدى. بۇنىڭدىن ئىلگىرى ئۇلار قورقۇش سەۋەبلىك دائىم نۇرغۇنلىغان ھەرىكەتلىرىنى قىلالمايتتى: «كۈنلەرنىڭ بىرىدە سىز زالىملاردىن، تۈرمىدىن، ساقچىلاردىن ۋە ئارمىيەدىن قورقمايدىغان بولغىنىڭىزدا، ئۇلار سىزنى چەكلەشكە ئامالسىز قالىدۇ. بۇ چاغدا سىز ئەركىن - ئىختىيارىي بولىسىز، زىيانكەشلىككە ئۇچراشنى ئويلاپمۇ قويماسىز، ئازابلىنىسىز ۋە خورلۇق ھېس قىلىسىز. بىراق، نېمىلا دېيىشتىن قەتئىينەزەر بۇلار ئۆز نۇقتىئىنەزەر ئىگىز ۋە پىكىرىڭىزنى قوغداش يولىدىكى تۆلىمىسىڭىز بولمايدىغان بەدەل ھېسابلىنىدۇ.»

مارك ماخراج 1976 - يىلى تۈرمىدىن چىققاندىن كېيىن ماندېلانىڭ ئىدىيەسىنى بايان قىلدى. ماخراجنىڭ قارىشىچە، كەسكىن كۈرەش پەيتىدە ماندېلاغا نىسبەتەن ئەڭ رەھىمسىز جازا دەل ئۇنىڭ سىرت بىلەنلا تەدبىر بەلگىلىشى ئىدى: «سىز قاراپ تۇرغىنىڭىزنى تەن ئېلىشىڭىز، سەپداشلىرىڭىزغا ئىشىنىشىڭىز

كېرەك.» مەندېلانىڭ ئاساسلىق ئىستراتېگىيەسى بارغانسېرى قاتتىق ۋە مۇستەھكەملىنىپ كەتتى. ئۇ قوراللىق كۈرەشنى ئەركىنلىكنىڭ يادروسى، دەپ قارايتتى. بىراق، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا خەلقئارا سودا ۋە مەبلەغ سېلىشنىڭ قوللىشىدىن ئايرىلىپ قالسا، خەلقئارالىق ئىمبارگونىڭ «ناھايىتى چوڭ سەلبىي رول ئوينايدىغانلىقىنى ھېس قىلاتتى. ماخراج مەندېلانىڭ «دۈشمىنىنى كۆزىتىۋاتقانلىقىنى» كۆرۈپ يەتتى. مەندېلا پىرېتورىيەدىكى زىددىيەت ۋە ئىختىلاپلارنى كۆزىتىۋاتاتتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ھۆكۈمەتنىڭ كومپارتىيەنىڭ تەھدىتىگە قارشى تۇرۇش باھانىسى بىلەن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى پارچىلىۋېتىشىدىن ھەرقاچان مۇداپىئە ھالىتىدە تۇراتتى.

ماخراج باشقا كىشىلەرگە ئوخشاش مەندېلانىڭ جەڭگىۋار روھىدىن ئىلھاملاندى. بىراق، ئۇنىڭ قىزغىن ھېسسىياتى ئۇنى خاتا يېتەكلەپ قويۇشى مۇمكىن ئىدى. ماخراج مەندېلانىڭ ناھايىتى ئۇزاق ۋاقىت سەرپ قىلىپ، ئۆزى بىلەن چوڭقۇر دوستلۇق مۇناسىۋىتى ئورناتقانلىقىنى تېزدىنلا تونۇپ يەتتى. بىراق، شۇ چاغلاردا مۇ مەندېلا ئاۋۋالقىدەكلا ئۇنىڭ بىلەن ئارىلىق ساقلاپ كەلگەنىدى. مەندېلا ئۆز كەيپىياتىنى كونترول قىلالايتتى، بىراق مەندېلانىڭ كەڭ قورساق ۋە ئەدەپلىكلىكىنىڭ ئارقىسىدا ئۇنىڭ «پولاتتەك ئىرادىسى» مەۋجۇت ئىدى. ئۇزاق مۇددەتلىك تۈرمە ھاياتى بۇ خىل تۈزۈلمىگە بولغان ئۆچمەنلىكىنى بارغانسېرى يۇقىرىلىتىۋەتتى. بىراق، ئۇ ئەزەلدىن بۇ خىل غەزەپنى چىرايىدا ئىپادىلىمەيتتى. ئۇلارنىڭ پوزىتسىيەسى بارغانسېرى ئىللىقلىشىپ كەتتى. بۇ خىل تۈزۈلمىنىڭ جىنايەتكارلىقى توغرىلىق توختالغاندا، ئۇلار تېخىمۇ سوغۇققان، تەھلىل قىلىشقا تېخىمۇ ماھىر بولۇپ كېتىدۇ.

مەندېلا بۇ خىل باھانى قوللايدىغانلىقىنى بىلدۈردى. ئۇ ئۆز ھېسسىياتىنى غەلبىلىك ھالدا كونترول قىلىۋالدى. كۆپ ساندىكى تۇيۇقسىز يۈز بەرگەن ۋەقەلەردە ئاقىلانلىقىنى ۋە

ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشنى داۋاملاشتۇردى. «سىز بۇ خىل ۋەزىيەتكە يۈزلەنگىڭىزدە، كالىڭىز چوقۇم سەگەك بولۇشى كېرەك. ناھايىتى ئېنىقكى، ناۋادا سىز سوغۇققان، ئېغىر - بېسىق، تەمكىن ھالەتنى ساقلىيالىسىڭىز تەپپەككۈرىڭىز ئوچۇقلىشىدۇ. ناۋادا كالىڭىز قالايمىقانلاشسا، ئېغىر خاتالىق ئۆتكۈزۈپ قويسىز.»

بىراق، ماندىپلاغا نىسبەتەن ئېيتقاندا تېخىمۇ ئازابلىق جەڭ ئېلان قىلىش ئۇنىڭ ئائىلىسىدىن كەلدى. ئائىلىسىگە يۈزلەنگىنىدە ماندىپلا ئۆز ھېسسىياتىنى چەكلەشكە ئامالسىز قالدى.

17. ئايال غوجايىنلىقتىن ئايال جەڭچىلىككىچە

(1962 - يىلىدىن 1976 - يىلىغىچە)

ماندېلا تۇرمىداشلىرى ۋە تۈرمە ساقچىلىرى بىلەن دوستانە مۇناسىۋەت ئورنىتالسىمۇ، بىراق ئۇ ئائىلىسىدىكىلەر بىلەن يېقىن مۇناسىۋەت ئورنىتىشنىڭ بەكلا قىيىنلىقىنى ھېس قىلىپ يەتتى. تۈرمە ھاياتى سەۋەبلىك ئۇ ئائىلە تۇرمۇشى جەھەتتى چوڭ بەدەل تۆلىدى. ئۇنىڭ ئىككىنچى قېتىملىق ئائىلىسى شەكىللىنىش باسقۇچىدا ئائىلىسىدىن ئايرىۋېتىلدى. ئائىلىسىدىكىلەر ئۇنىڭدىن يىراقلىشىپ كېتىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، بارا - بارا ئۇنى ئىنسانىي تۇيغۇسى يوق ئەپسانە، دەپ قاراشقا باشلىدى.

ماندېلا باشتىن - ئاخىر ئوغۇل - قىزلىرىغا ناھايىتى يۇقىرى تەلەپ قويدىغان، يۈكسەك ئىرادىلىك ئاتا بولۇپ كەلدى. ئۇ بالىلىرى ئۈچۈن ناھايىتى يۈكسەك مائارىپ نىشانى تۈزۈپ بەردى. بالىلىرى بۇ نىشانغا يېتىشنى بەكلا مۇشكۈل دەپ قارايتتى. ماندېلانىڭ پەرزەنتلىرىدىن بىرسى مۇنداق دەيدۇ: «ئۇ ئائىلىسىگە نىسبەتەن ناھايىتى مۇتەئەسسىپ ۋە نوپۇزلۇق ئىدى. ئۇ كىمىندى جەمەتتەك خانىدانلىققا ئېھتىياجلىق ئىدى.» تۈرمە ھاياتى ماندېلا بىلەن پەرزەنتلىرى ئارىسىنى تېخىمۇ بەك يىراقلاشتۇرۇۋېتىش بىلەن بىللە، ئىككى تەرەپنى سىغىشالماس قىلىۋەتكەندى. بالىلارنى ماندېلا بەك كۆپ يوقلاپ كەتمەيتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار ئۇنى كۆرگەندە يات ئادەمنى كۆرگەندەكلا

بولاتتى. ماندىلاننىڭ ئۇلار بىلەن بىۋاسىتە ئۇچرىشىشقا ئامالى يوق ئىدى. بالىلار چوڭ بولۇپ، ھەر ياقلارغا تارقىلىپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىغا دىققەت قىلىپ بولالمايتتى. ماندىلاننىڭ ئايالى ۋە بالىلىرىغا يازغان خېتى ئۇنىڭ سىياسىي خەت - چەكلىرى ۋە باياناتىدىن پەرقلىق ھالدا كۈچلۈك ھېسسىياتقا تولغانىدى. ئۇ ئائىلىسىگە يازغان خەتلەردە ئائىلىسىنىڭ ئۆزىدىن بارا - بارا يىراقلاپ كېتىۋاتقان بىر ئادەمنىڭ ئازابىنى ئىپادىلىدى.

ماندىلا روبېن ئارىلىغا كېلىشتىن بەش يىل ئىلگىرى، ئىككى خىل ئائىلە تىراگېدىيەسىگە دۇچ كەلدى. 1968 - يىلى ئۇنىڭ سىڭلىسى ماربى، ئىككىنچى ئوغلى ماكزانو ۋە قىزى مىنگ ئۇنىڭ ياشىنىپ قالغان ئانىسىنى ئېلىپ تۇرمىگە ئۇنى يوقلاپ كەلدى. ماندىلا بۇنىڭدىن ئىلگىرى ئانىسى بىلەن رېۋونىيە سوتىدا قىسقا ۋاقىت يۈز كۆرۈشكىنىدە، ئۇنىڭ ئانىسى بەللىرى مۇكەپچىگەن، ناھايىتى ئاجىزلاپ كەتكەن ھالەتتە ئىدى. تۈرمە ساقچىسى ماندىلاننىڭ ماربىغا پەس ئاۋازدا ئانىسىنىڭ بۇنچە ئورۇقلاپ كەتكەن ئاجىز ھالىتىدىن قايغۇرۇۋاتقانلىقىنى ئېيتقىنىنى ئاڭلاپ قالدى. ماربى كەتكەندىن كېيىن ماندىلا ئادەتتىن تاشقىرى شۈكەپ كەتتى. بىرنەچچە ھەپتىدىن كېيىن ماندىلا ئانىسىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى تېلېگرامما ئارقىلىق تاپشۇرۇۋالدى. ماندىلا ئۆزىنىڭ ئىزچىل تۈردە ئانىسىغا كۆڭۈل بۆلەلمەي كەلگىنىنى ھېس قىلىپ ئۆزىنى بەكلا ئەيىبلەپ كەتتى. ئانىسىنىڭ يالغۇز ئوغلى بولۇش سۈپىتى بىلەن ماندىلا ئانىسىنى ئۆز قولى بىلەن ترانسكېيدا يەرلىككە قويۇشنى تەلەپ قىلغان بولسىمۇ، ھۆكۈمەت ماندىلاننىڭ قېچىپ كېتىشىدىن قورقۇپ ئۇنىڭ تەلپىنى رەت قىلدى. ئاخىر يەنىلا قەبىلە ئاقسۆڭەكلىرىدىن ساباتا ۋە مائانزىما ئىككىيلەن ئۇنىڭ ئانىسىنىڭ مېيىتىنى ئۇزاتتى.

ماندىلاننىڭ چوڭ ئوغلى تامۇبى كېيىنكى تۇرۇشتا ياشايدىغان

بولسىمۇ، بىراق ئەزەلدىن دادىسىنى يوقلاپ كەلمەيتتى. ماندىلا بۇنىڭدىن بەكلا پەرىشان بولاتتى. ماندىلا بالىلىرى ئىچىدە تامۇبىنى ھەممىدىن بەك ياخشى كۆرەتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە تامۇبى ئۇنىڭ بالىلىرى ئارىسىدا ھەممىدىن ئەقىللىك ئىدى. ماندىلا 1961 - يىلى پارتىزانلىق ھەرىكىتىنى باشلىغان چاغدا، تامۇبى ئۇنىڭغا بەك ئىخلاس قىلاتتى. ئۇ ھەتتا دادىسىنىڭ چاپىنىنى كىيىۋېلىش ئارقىلىق دادىسىنىڭ مەسئۇلىيىتىنى ئۆز زىممىسىگە ئالالايدىغانلىقىنى ئىپادىلەپ، دادىسىنىڭ مەخپىيەتلىكىدىن تەڭ بەھرىلىنىشتىن ئىپتىخارلىناتتى. بىراق، تامۇبى گاتا - ئانىسىنىڭ ئاچرىشىپ كەتكىنىدىن ئازابلاندى. شۇنداقلا دادىسىنىڭ سىياسىي ئىشلىرى ۋە ئانىسىنىڭ دىنىي ئېتىقادى ئارىسىدا كىمگە ئەگىشىشنى بىلەلمەي تېڭىرقاپ قالدى. ماندىلا تۈرمىگە كىرىپ كەتكەندە تامۇبى ئەمدىلا 16 ياشتا ئىدى. ئۇ دادىسىغا ئەزەلدىن خەت يازمايتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە كېيىن ئۆزىنىڭ بىر ماگىزىنچىنىڭ قىزى بىلەن بالدۇرلا توي قىلىۋالدى. ئايالى ئۇنىڭغا ئىككى قىز تۇغۇپ بەرگەندى. بۇ ئىش ماندىلانى بەكمۇ ئازابلدى. 1969 - يىلى، تامۇبىنىڭ كىچىك قىزى ئەمدىلا ئالتە ياشقا كىرگەندە، ماندىلا تامۇبىنىڭ قاتناش ۋەقەسىدە قازا قىلغانلىقى توغرىلىق تېلېگرامما تاپشۇرۇۋالدى. ماندىلا ئۆزۈل - كېسىل تۈگىشىپ كەتتى. كارىۋىتىدا بىر ياتقىنچە ھېچ نەرسىگە ئېغىز تەگمىدى. ئۇنىڭ بۇ ھالىتى تاكى سىسۇلۇ كېلىپ، ئۇنىڭ يېنىدا تىزلىنىپ، ئۇنىڭغا ھېسداشلىق قىلىپ، ئۇنىڭ قولىنى جىمجىت ھالدا تۇتۇپ تۇرغانغا قەدەر داۋاملاشتى. ئىككىنچى كۈنى سەھەردە، ماندىلا ھېچقانداق ئىش يۈز بەرمىگەن ھالەتتە سەپداشلىرىنىڭ ئالدىدا پەيدا بولدى. ئۇ ئېغىزىغا ھال سوراش خېتى يازدى. بىراق، تۈرمە تەرەپ يەنىلا ئۇنىڭ دەپنە مۇراسىمىغا قاتنىشىشىغا يول قويمىدى. ماندىلا بۇنىڭدىن قاتتىق قايغۇردى. ماندىلا بارغانسېرى ۋىزىنىڭغا بېقىنىپ قالدى. بىراق، ماندىلاغا

ۋىنىنىڭ ماندىپلا بىلەن تەڭ ياشلىق ئاياللارغا قارىغاندا خېلىلا ساددا ۋە تەجرىبىسىزلىكى ئايان ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ۋىنىنى ساقچىلارنىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىغانىدى. ئۇ تۈرمىگە كىرىپ كەتكەن چاغدا ۋىنىنى بىلەن توي قىلغىنىغا ئاران تۆت يىل بولغانىدى، ئىككى قىزى بار ئىدى. دەسلىپىدە ماندىپلا ۋىنىغا بىر يىلدا پەقەت ئىككى پارچىلا خەت يازالايتتى. كېيىن ئايدا بىر قېتىم خەت يازالايدىغان بولدى. ئۇنىڭ قىزىغا ھېسسىياتقا تولۇپ تاشقان خەتلەردە ماندىپلا ۋىنىنى غايىۋىلەشتۈرۈۋېتىۋاتقان دەك قىلاتتى، ماندىپلا ئەزەلدىن ۋىنىنى خاتالىشىدۇ ياكى يېتەر-سىزلىكى بار دەپ قارىمىغانىدى.

ۋىنىنى ماندىپلانىڭ سىياسىي ۋەزىپىسى ۋە ئىسىم تەخەللۇسىنى تېخىچە ئېنىق بىلىپ بولالمىغانىدى. «مەن ئاللىقاچان نېلىنىغا ۋاكالىتەن بايانات ئېلان قىلىشقا تەييارلىق كۆرۈپ قويدۇم. مەن چوقۇم دېمەكچى بولغانلىرىمغا ئەستايىدىللىق بىلەن قاراپ چىقىشىم كېرەك — مەن ئۇنىڭ ۋەكىلى» دەيدۇ ۋىنىنى. ۋىنىنىڭ بىر قىسىم يېقىن ئايال دوستلىرى بار ئىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ۋەتەنگە ئاسىيلىق قىلىش جىنايىتى بىلەن سوتلىنىۋاتقان ئايال ئەرباب ئېلىن يوسېف، يەنە دۇرباندىكى فاتىمە مىل قاتارلىقلار بار ئىدى. بىراق، ئۇ ئالبوتنا سىسۇلۇ قاتارلىق يۇقىرى دەرىجىلىك ئايال سىياسىيونلارغا يۈزلەنگىنىدە بەزى چاغدا ناھايىتى ھاكاۋۇرلىشىپ كېتەتتى. يەنە تېخى قاراملىق بىلەن يېڭى توي قىلغان ئەرلەردىن ياردەم تەلەپ قىلاتتى. ماندىپلا تۈرمىگە كىرىپ كەتكەندىن كېيىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىكى كۆپ ساندىكى پائالىيەتچىلەر تېزلا نەزەربەند قىلىندى. ماندىپلا سىياسىي جەھەتتىكى ئىتتىپاقداشقا بەكلا موھتاج ئىدى. بىراق، ماندىپلا بىر سىياسىي مىنالارغا تولغان جەمئىيەتتە ياشاۋاتاتتى، ھەر جايدا جاسۇسلار ۋە يىپ ئۇچى بىلەن تەمىنلىگۈچىلەر بار ئىدى. ئۇ مۇخبىر بلەين سۇمانا بىلەن ناھايىتى يېقىن

دوستلاردىن ئىدى. بىراق، ئۇنىڭ ئايالى ۋىنىنى ئۈچىنچى شەخس، دەپ قاراپ ئۇنىڭ بىلەن تېزلا ئاجرىشىپ كەتتى. ۋىنى بۇنى قەتئىيلىك بىلەن رەت قىلدى. ئىلگىرى سۇمانانىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەھبەرلىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ناھايىتى يېقىن ئىدى. بىراق، نەزەربەند ئاستىغا ئېلىنغاندىن كېيىن ئۇنىڭ پوزىتسىيەسىدە ئۆزگىرىش بولدى. ئۇ ئىلگىرىكى سەپداشلىرىنى سېتىۋەتكەنىدى. بەزىلەر رېۋونىيە سوتىدىكى بەزى مەخپىي ئۇچۇرلارنى ئۇ ئاشكارىلىۋەتكەن، دەپ گۇمانلىناتتى.

1964 - يىلى 8 - ئايدا ئاۋارىچىلىككە ئۇچرىغان ۋىنىنى ناھايىتى چىرايلىق ياسانغان ھالدا ئالبوتنا سىسۇلۇ بىلەن بىرلىكتە تۇنجى قېتىم روبېن ئارىلىغا كەلدى. ئۇ پورتقا يېقىن يەرگە جايلاشقان، تۈرمىنى كۆرگىلى بولمايدىغان كاتەكتەك بىر قاراڭغۇ ئۆيدە ماندېلا بىلەن كۆرۈشتى. ئىككىيلەن يېرىم سائەت بىللە تۇرالايتتى. ۋىنىنىڭ كوسالار ۋە ماندېلا بىلەن بىۋاسىتە قانداشلىق مۇناسىۋىتى توغرىلۇق باشقا كىشىلەرنىڭ سۆز قىلىشى چەكلەنگەنىدى. ۋىنى بىلەن ماندېلا ئارىسىنى ئەينەك كۆزنەك ئايرىپ تۇرغان ھالەتتە پاراڭلاشتى، كۆزنەكنىڭ ئىككىلا تەرىپىدە تۈرمە ساقچىسى ئۇلارنى بېقىپ تۇردى. ئۇلار ھەرقانداق ناتونۇش ئىسمىنى ئاڭلىسا بۇ ئىككىيلەننىڭ پارىڭىنى ئۈزۈۋېتەتتى. ماندېلا ۋىنىنىڭ بەكلا ئورۇقلاپ كەتكىنىدىن، شۇنداقلا ئۇنىڭ زىممىسىگە ئېغىر يۈك ئارتىلغانلىقىدىن ھەسسىلەپ غەمگە چۆمدى. ماندېلا ۋىنىدىن يېمەكلىك تېجەشنى توختىتىشنى ئۆتۈندى. ئالبوتنا سىسۇلۇ روبېن ئارىلىغا ئېلىپ كېلىنگەندە ماندېلاغا مۇنداق دېدى: «بىزنىڭ ئادەم سانمىز ئازىيىپ كېتىۋاتقان بولسىمۇ، قېلىپ قالغانلارنىڭ ئىرادىسى ناھايىتى مۇستەھكەم.» ماندېلا ئۈمىدسىزلەنگەن ھالدا تۈرمىگە قايتىپ كەلدى. چۈنكى، ئۇ ۋىنىنىڭ تىرىنقىنىڭ ئۈچىنىمۇ تۇتالمىغانىدى. گەرچە ئۇ تۈرمىداشلىرىغا چاندۇرمىغىنى بىلەن،

قەلبىنىڭ چوڭقۇر يەرلىرىدە ۋىنىنى ئۈچۈن قايغۇرۇۋاتاتتى. ۋىنىنى يوهاننېسبۇرگقا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، جاسۇسلارنىڭ قورشاۋىدا قالدى. ئەمەلىيەتتە قارا تەنلىكلەرنىڭ سىياسىي ھەرىكەتلىرى ساقچىلار تەرىپىدىن باستۇرۇۋېتىلگەن بولسىمۇ، بىراق ساقچىلار يەنىلا ۋىنىنى بىر كوزىر دەپ قارايتتى، شۇنداقلا بۇ ھال ئۇلارنىڭ ماندېلانى ئىسكەنجىگە ئېلىشىدىكى بىر تۈرلۈك ۋاستە ئىدى. جاسۇسلۇق ئورگىنىنىڭ باشچىسى فەن دېن بوگ باشچىلىقىدىكى «رەزىل ۋاستىلەر» تارمىقى ئاللىقاچان «بۇ ئاۋازىگەر ئايالنى سىياسىي سەھنىدىن چىقىرىۋېتىش»نى قارار قىلغانىدى. ۋىنىنىڭ يوهاننېسبۇرگتىن ئايرىلىشى چەكلەنگەنلىكتىن، ئۇ بالىسىنىڭ مەكتىپىنى زىيارەت قىلىشقا ئامالسىز قالدى. ۋىنىنى بالىسىنىڭ ھېچقانداق ئوقۇتقۇچىسىنى كۆرۈپ باقمىغانلىقىنى ئېيتتى. ئۇ بالىلىرى توغرىلۇق «سالاهىيىتى ئاشكارىلىنىپلا قالسا، مەكتەپتىن قوغلىنىدۇ» دېدى. بالىلار ئاخىر شۋېتسارىيەنىڭ بىر دىنىي مەكتىپىگە ئەۋەتمۈپتىلىش ئارقىلىق، جەنۇبىي ئافرىقا ساقچىلىرىنىڭ كۆزىدىن يىراقلاشتى.

ئىككى يىلدىن كېيىن ۋىنىنىڭ روبېن ئارىلىنى قايتا زىيارەت قىلىشىغا رۇخسەت قىلىندى. بىراق، ئۇ مەيلى ئايروپىلاندا بولسۇن ياكى پاراخوتتا بولسۇن ساقچىلار تەرىپىدىن تېخىمۇ قاتتىق نازارەت ئاستىدا قالدى. تۈرمە ساقچىسى جامىس گېرىگ ۋىنىنىڭ كۆزىگە كىلىشى ئۇ تەرىپىدە تۇرۇپ يولدىشى بىلەن پاراخلىشىۋاتقان ھالىتىنى «20 - ئەسىرنىڭ 50 - يىللىرىدىكى رەڭسىز تېلېۋىزوردا كۆرگەن مەنزىرىگە ئوخشاتتى.» گېرىگنىڭ دېيىشىچە، ۋىنىنى يارىشىملىق كىيىنگەن، سىپايە ھالەتتە ئىدى. بىراق، ئۇ «چىشى شىر كەبى تەكەببۇر ۋە قەيسەر ئايالنىڭ ياش تۆككىنىنى كۆرۈپ» بەكلا ھودۇقۇپ كەتتى.

قىزلىرىنىڭ ئۆز مەكتىپىدىن باشقا بىر مەكتەپكە قوغلانغانلىقىنى ئاڭلاپ بۇنىڭدىن بەكلا ئەنسىردى. بۇ قېتىملىق

ئۇچرىشىشتا ئۇلار مەجبۇرىي ھالدا بىر قارارغا كېلىپ، قىزنى شۈبھىتسارىيەدىكى ھەر خىل مىللەتتىكىلەر ئوقۇيدىغان «ۋوتېرفۇد» ياتاقلىق مەكتىپىگە ئەۋەتمۈپتىشكە قوشۇلدى. بۇ ئىش ئېلىن يوسېف بىلەن ۋىننىنىڭ يېڭى دوستى ئېللىنو بوللىنىڭ ياردىمى ئارقىلىق پۈتتەتتى. ئېللىنو ئېتون ئىنىستىتۇتىنىڭ سابىق مەكتەپ مۇدىرىنىڭ ئايالى ئىدى. ماندىلا ۋىننىنىڭ باشقىلارغا بەك ئاسان ئىشىنىپ كېتىدىغانلىقىدىن ئەنسىرىگەن بولسىمۇ، بىراق ئۇ ۋىننىنىڭ ئاشىنىسى بار - يوقلۇقىنى سورىمىدى. «مەن چوقۇم بۇ ئىشنى كۆڭلۈمدىن چىقىرىۋېتىمەن. ئادەم بىر ئىشلارغا بەك قىزىقسىنىپ كەتسە بولمايدۇ. ئايالىم ماڭا ناھايىتى سادىق، ئۇ مېنى قوللايدۇ، مېنى يوقلاپ كېلىدۇ، ماڭا خەت يازدۇ، ماڭا مۇشۇنىڭ ئۆزى يېتىپ ئاشىدۇ» دېدى ماندىلا.

ۋىننى يوهاننىسبۇرگقا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئەھۋالدىن خەۋەردار بولۇپ تۇرۇپ يوشۇرغانلىقى سەۋەبلىك، ئويلىمىغان يەردىن ئىپلاسلاشقا ئەيىبلەنپ بىر يىللىق قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىندى، قاماق جازاسىنى كېچىكتۈرۈپ ئىجرا قىلىش بەلگىلەندى. كۈنسېرى ئېشىپ بېرىۋاتقان بېسىم ئۇنى قېنى قىزىق قىلىۋەتتى. بىر كۈنى، بىر ساقچى ئەمەلدارى ئىشىكنى چەكمەستىنلا ۋىننىنىڭ ئورالاندودىكى تۇرالغۇسىنىڭ ياتاق ئۆيىگە باستۇرۇپ كىرىپ، ۋىننىنى يەرگە يىقىتتى. گىرىم جازىسى ۋىننىنىڭ ئۈستىگە ئۈرۈلۈپ چۈشۈپ، ئۇنىڭ بوينىنى ئۈزۈۋەتكىلى تاسلا قالدى. ۋىننى قولغا ئېلىشنى رەت قىلىش جىنايىتى بىلەن ئەيىبلەندى. ئۇنىڭ ئادۋوكاتى جورج بىزوس ۋىننىدىن ئايال جەڭچىدەك ئەمەس، مەسۇمە ئاياللاردەك بولۇۋېلىشنى تەلەپ قىلدى. ئاخىردا، يەرلىك سوتچى ۋىننىنى گۇناھسىز، دەپ كېسىم چىقاردى.

ۋىننىنىڭ ھەرقانداق سىياسىي پائالىيەتكە قاتنىشىشى يەنىلا چەكلىنەتتى، بىراق ۋىننى بىكار تۇرۇشنى خالىمايدىغان ئايال

ئىدى. ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ تۈرمىگە قامالغان ئايال ئەزالىرىنىڭ ئائىلىسىگە ياردەم قولىنى سۇندى. شۇنداقلا ئۆز دوستى، ئامېرىكا ئاخبارات ئىدارىسىنىڭ خادىمى مۇخرا ماخانىيانىڭ ياردىمى ئاستىدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئۈچۈن تەشۋىقات قوللانمىلىرىنى بېسىپ تارقاتتى. بۇ بىر قاراملارچە ھەرىكەت ئىدى. 1967 - يىلى «تېررورىزم قانۇن لايىھەسى» نىڭ زور كۈچ بىلەن قوللىنىشى ئاستىدا ساقچىلار ۋىزىنىنى ئاۋۋالقىدەكلا قولغا ئالماقچى بولدى. ئۇلار پايلاقچىلىرى ئارقىلىق ئاسماندا تور، يەردە قاپقان قۇرغانىدى. ۋىزىنىنىڭ كۆپچىلىك دوستلىرى ساقچىلار تەربىيەلىگەن ئىشپىيون ئىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا موسسا دىناس ئىسىملىك بىر ئىندىيان ۋە ئۇنىڭ قىز دوستىمۇ بار ئىدى. ئۇنىڭ قىز دوستى ۋىزىنىنىڭ مۇناسىۋىتىگە تايىنىپ لوندوندىكى ئاقلاش ۋە ياردەم بېرىش فوندىغا سۇقۇنۇپ كىرىۋالغانىدى. بۇ فوندى جەمئىيىتى مەخسۇس نەزەربەند ئاستىدا قالغان كىشىلەرگە ياردەم بېرەتتى. بۇ جەمئىيەت يەنە تېخى ۋىزىنى ئۈچۈن مېنىدىر لىۋىن ئىسىملىك بىر ئادۋوكات ئورۇنلاشتۇرغانىدى. كېيىن بۇ ئادەمنىڭ جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتىنىڭ قوللىغۇچىسى ئىكەنلىكىنى، جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتى بىلەن شەرەپسىز مۇناسىۋىتى بارلىقى ئىسپاتلاندى. 1969 - يىلى ۋىزىنى ۋە تەشۋىقات قوللانمىسىنى تارقىتىشقا قاتناشقان 21 نەپەر كىشى قولغا ئېلىندى. ۋىزىنىغا بىر ئاز ياخشى مۇئامىلە قىلىدىغان قىياپەتكە كىرىۋالغان گېدىن ۋېنت ئۇلار ئارىسىدىكى بارلىق ئالاقىنى ئوغرىلىقچە تىڭشىغانىدى.

سۈبھى مەزگىلىدە ساقچىلار ۋىزىنىنى قولغا ئېلىپ، ئۇنى بالىلىرىنىڭ يېنىدىن ئېلىپ چىقىپ كەتتى. ئۇ پىرېتورىيەدىكى بىر كىچىك تۈرمىگە سولاندى. تۈرمىدە پەقەتلا بىر چېلەك، بىر بوتۇلكا سۇ ۋە بىر پارچە «ئىنجىل» بار ئىدى. كېيىن ۋىزىنى سېسىق نامى پۇر كەتكەن سۈبھى تەرىپىدىن بەش كېچە، بەش

كۈندۈز سوراق قىلىندى. سوراق مەزمۇنى ۋىنىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى، كوممۇنىستىك پارتىيە ۋە ئۇنىڭ نەزەرىدىن ئاستىدىكى ئايال دوستلىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى توغرىلىق بولدى. ساقچىلار باشقا مەھبۇسلارنىڭ ئاغزىدىن ئاغزىكى ئىقرارغا ئېرىشىپ بولغانىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا مۇخالا ماخانىيەلمۇ بار بولۇپ، ئۇ ئاللىقاچان يۈز بەرگەن ئىشلارنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن گۇۋاھچىغا ئايلىنىپ كەتكەنىدى. ۋىنىنى كېيىن «مەن ئۇنىڭ بىز ئورتاق ھالدا تىرىشچانلىق كۆرسىتىۋاتقان ئىشىمىزغا خائىنلىق قىلىشىغا ئىشەنمەيمەن» دېدى.

جور كارلىن ماندىپلا ۋىنىنىڭ تەۋسىيە قىلغان ئادۋوكات ئىدى. ۋىنىنى ۋە ئۇنىڭ باشقا تۈرمىداشلىرىنىڭ سولانغىنىغا 200 كۈن بولغاندىن كېيىن، ئىش - ھەرىكىتىدە كۆپتۈرمىچى بۇ ئادۋوكات ئۇلارنى يوقلاش ئىجازىتىگە ئېرىشتى. مەھبۇسلارنىڭ يۇيۇنۇشىغا بولمايتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە 50 ئىنگلىز چىسى دائىرىسىدىكى كىچىك كامېردا ئۇلارنىڭ ھەر كۈنى پەقەت ئون مىنۇت چېنىقىش ۋاقتى بار ئىدى. «ئۇلارنىڭ تامىقى بەكلا بەتتەم ئىدى. پەقەت ھەددىدىن زىيادە ئېچىرماپ كەتكەندىلا بۇ تاماقلارنى زورۇقۇپ تۇرۇپ ئاز - تولا يېگىلى بولاتتى.» ساقچىلار ۋىنىنى بىر قېتىملىق رادىيو نۇتقى سۆزلەپ، قارا تەنلىكلەرنى قانۇنسىز ھەرىكەتلىرىنى توختىتىشقا ۋە ئاق تەنلىكلەر بىلەن ھەمكارلىشىشقا چاقىرىق قىلىشقا مەجبۇرلىدى. ئەگەر ۋىنىنى بۇ تەلەپكە ماقۇل بولسا، ئۇلار ماندىپلانى ترانسىكېيىغا قويۇپ بېرىشكە ماقۇل بولاتتى. ۋىنىنى ئۇلارنىڭ تەلپىنى رەت قىلدى. كارلىن كېيىن مۇنداق يازىدۇ: «ماندىپلا ئەقلى بىلەن ھېسسىياتى ئارىسىدا تەۋرىنىپ قالدى. ئۇ ئەزەلدىن ئۆزىنىڭ بۇ مەھبۇسلۇق جەريانىدىن تىرىك قۇتۇلالىشى ياكى قۇتۇلالماسلىقىنى بىلمەيتتى.»

ئاخىر 12 - ئايدا پىرېتورىيەگە قامالغان ۋىنىنى ۋە باشقا 21

ئايدىڭلاشتۇرۇۋالدىم... شۇ ۋاقىتتىن باشلاپ مەن ئارسالدى بولماسلىقىم كېرەكلىكىنى، زوراۋانلىق ۋاسىتىلىرى ئارقىلىق ئۆز ئارزۇبۇمغا يېتىشىم كېرەكلىكىنى تونۇپ يەتتىم.»

ماندىلا روبېن ئارىلىدىكى قىيۇپلىنغان گېزىت پارچىلىرى ئارقىلىق ۋىننىنىڭ بېشىغا كەلگەن ئازاب - ئوقۇبەتلەردىن خەۋەردار بولدى. بۇ گېزىت پارچىلىرىنى تۈرمە ساقچىلىرى قەستەن ئۇنىڭ كامېرىغا قويۇپ قوياتتى. ماندىلا ۋىننىنىڭ تۈرمىدە يېتىۋاتقانلىقىنى، ئۇنىڭ ئەھۋالىنىڭ ئۆزىنىڭكىدىنمۇ ناچارلىقىنى بىلگەن چاغدا ئۇنىڭ قايغۇ - ھەسرەتى پەلەككە يەتتى. ماندىلانىڭ ھېس قىلىشىچە، يالغۇز كامېرىغا سولنىش باسقۇچى «تۈرمە ھاياتىدىكى ئەڭ قورقۇنچلۇق مەزگىل ئىدى... ۋىننى توغرىسىدىكى ئىشلار ماندىلانىڭ خىيال ئېكرانىدىن زادىلا كەتمىدى.» ئۇ ئۆزى سوتقا چىقىپ ۋىننىنى ئاقليلالمىغىنىدىن بەكلا زەردىگۆش بولدى. ماندىلا ۋە ئۇنىڭ سەپداشلىرى ۋىننىنىڭ جاسارىتى ۋە كۈرەش ئىرادىسىگە ئاپىرىن ئېيتتى. بىزوس مۇنداق دەيدۇ: «گەرچە ۋىننى قارامراق بولسىمۇ، بىراق ھەممىمىز ئۇنىڭدىن پەخىرلىنىمىز.»

ۋىننىنىڭ ماندىلانى يوقلىشى بەش يىل چەكلەندى، بىراق ۋىننى ئاخىر يەنىلا يېرىم سائەت بولسىمۇ يوقلاش ئىجازىتىگە ئېرىشتى. ۋىننى يۇھاننىسبۇرگقا قايتىپ كەلگەندە تېنى بەكلا ئاجىزلاپ كەتكەن بولۇپ، نەپەس يولى ياللۇغى ۋە يۇقىرى قان بېسىم كېسىلىگە گىرىپتار بولغانىدى. ساقچىلار ئۇنىڭغا زىيانكەشلىك قىلىشنى تېخىچە توختاتمىدى. ماندىلا ۋىننىنىڭ ئۆيىنىڭ ئىشىكىنى ساقچىلارنىڭ تېپىپ بۇزۇۋەتكەنلىكىنى ۋە ئۆيىنىڭ دېرىزىسىگە تاش ئاتقانلىقىنى بىلگەندىن كېيىن قاتتىق غەزەپلەندى. ۋىننى بىلەن مۇناسىۋىتى بىر ئاز ياخشى بولغان، شۇنداقلا ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتىگە قارشى تۇرىدىغان ئاق ئەنلىكلەرمۇ پاراكەندىچىلىككە ئۇچرىدى. بەزى كىشىلەر ۋىننىنىڭ تەرسالىقى ۋە قاراملىقىدىن قورقۇپ قېچىپ

كېتىشتى. جور كارىسەن مەندېلانىڭ چېچىلاڭغۇ، ناھايىتى غەزەپلەنگەن ھالىتىنى كۆرۈپ ۋىنىنىڭ سىياسىي ئىشلارغا ئارىلاشماستىكى نەسىھەت قىلدى. ۋىنىنى ئۇنىڭ نەسىھەتلىرىنى قېتىغىمۇ ئېلىپ قويغانلىقتىن، كارىسەن نىيىتىدىن يېنىپ ئامېرىكىغا كەتتى. ۋىنىنى دوست تۇتۇش جەھەتتە يەنىلا بەك ساددا ئىدى. ئۇنىڭ دوستلىرى ئارىسىدا جون ھۈرىك ئىسمىلىك بىر مۇخبىر بولۇپ، ئۇ ئىلگىرى ۋىنىنىڭ ياردەملىشىپ ئۇنىڭ بالىلىرىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالغانىدى. ئەمەلىيەتتە ئۇ ساقچىلارنىڭ جاسۇسى ئىدى.

ساقچىلار ئۇنىڭغا ۋە ئۇنىڭ بالىلىرىغا پاراكەندىچىلىك سېلىشنى توختاتتى. ۋىنىنى ئەسلىمىسىدە مۇنداق دەيدۇ: «قىزلىرىم نەچچە قېتىملاپ مەكتەپتىن قايتىپ كەلگىنىدە، ئۆيىمىزنىڭ ئىشىكىنىڭ يېچەتلەنگەنلىكىمنى كۆرگىنىدە، ئۇلار مېنىڭ قولغا ئېلىنغان - ئېلىنمىغانلىقىمنى بىلىش ئۈچۈن گېزىتكە مۇراجىئەت قىلاتتى.» 1970 - يىلىنىڭ باشلىرىدا مەندېل ۋىنىنىڭ قارىتىلغان چەكلىمىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشنى تەلەپ قىلدى. 1974 - يىلى مەندېل ساقچىلارغا چەكلىمە قويۇشنى تەلەپ قىلىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، ۋىنىنىڭ قورال ئارقىلىق ئۆزىنى قوغدىشىنى تەلەپ قىلدى. بىراق، ساقچىلار ۋىنىنىڭ قورال بېرىشىنى رەت قىلىپ: «مەندېلنىڭ ئايالى بەكلا ئۆپكەسى يوق، تېرىككەك، شۇنداقلا ئۆزىنى ئاسانلىقچە كونترول قىلالايدىغان ئايال» دېدى.

ۋىنىنى روھىي جەھەتتە پىتىر ماكېئانى ئىسمىلىك دوستىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى. بۇ كىشى ئوپېراتور ئىدى. ئۇمۇ زىيانكەشلىككە ئۇچرىغان بولۇپ، دېن ۋىنىنىڭ خائىنلىقى سەۋەبلىك 586 كۈن تۈرمىگە قامالغانىدى. قاماق جەريانىدا كۆپىنچە كامېرغا يالغۇز سولانغانىدى. ئۇ ۋىنىنىڭ ئىزچىل ھالدا سادىقلىقىنى ئىپادىلەپ كەلدى. 1973 - يىلى 5 - ئايدا، ئۇ ماشىنىسىغا زىنى بىلەن جىندىزنى ئېلىپ ۋىنىنى خىزمەت

قىلىۋاتقان ئادۋوكاتلىق ئىش ئورنىغا ئۇنى كۆرگىلى بارغاندا، ساقچىلار ئۇنى بايقاپ قالغانىدى. ئۇنىنى ساقچىلار تەرىپىدىن سىرت بىلەن قانۇنسىز ئالاقىسى بار دەپ ئەيىبلەنىپ، ئالتە ئاي قاماقتا ياتتى. بۇ يەر يالغۇز كامېردىن سەل ياخشى ئىدى. ھېچبولمىغاندىمۇ تاماقلرى نىسبەتەن تۈزۈك ئىدى، بالىلارنىڭ ھەپتىنىڭ ئاخىرىدىن بۇرۇن كېلىپ ئۇنى يوقلىشىغا رۇخسەت قىلىناتتى.

ئۇنىنىڭ يەنە تۈرمىگە كىرىپ كەتكەنلىكىنى ئاڭلىغان مەندىلا ناھايىتى ئازابلاندى. مەندىلا ئۇنىنىڭ ئۇنى بەك سېغىنغانلىقتىن ئىش قىلغاندا دىققىتىنى يىغالمىۋاتقانلىقىنى ئېيتتى. مەندىلا كېيىن ئۇنىنىڭ مۇنداق دەپتى: «گەرچە مەن باتۇرلۇق بىلەن ياشاۋاتقان بولساممۇ، سىزنىڭ ناچار مۇھىتتا ياشاۋاتقانلىقىڭىزنى ئويلىساملا بۇنىڭغا پەقەت بەرداشلىق بېرەلمەيمەن. مەن 69 - يىلى 5 - ئايدىن 70 - يىلى 9 - ئايغىچە بولغان بۇ مەزگىلدىكى ۋاقىتنى پەقەتلا ئۇنتۇيالمايمەن. بۇ سىزنىڭ كېلونىستادا ئالتە ئاي تۇرغان ۋاقىتىڭىز ھېسابلىنىدۇ.» مەندىلا ئۇنىنىڭ بەزى تەكلىپلەرنى بەردى. بۇ تەكلىپلەر تۈرمىدىكى مەندىلانىڭ ئۆزىگە قاتتىق تەلەپ قويىدىغان خاراكتېرىنى ئەكس ئەتكۈزەتتى:

سىز تۈرمىنىڭ ئۆز غايىسىنى تونۇيدىغان مەيدان ئىكەنلىكىنى بايقايسىز. تۈرمىدە سىز ئۆزىڭىزنىڭ ئىچكى ھېس - تۇيغۇلىرىڭىز ھەققىدە داۋاملىق ئىزدىنەلەيسىز. بىز شەخسنىڭ ئىگىزلىشىگە باھا بەرگەندە دائىملا ئۇنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنى، تەسىرى، قارشى ئېلىنىش دەرىجىسى، بايلىقى ۋە ماكارىپ تەربىيەسى... قاتارلىق تاشقى ئامىللارغا نەزەر سالغىمىز. بىراق، بىراۋغا ئىنسان سۈپىتىدە باھا بەرگەندە دۇرۇسلىق، سەمىمىيلىك، ئاددىي - ساددىلىق، كەمتەرلىك، ئاق كۆڭۈللۈك، شۆھرەتپەرەسلىكتىن خالىيلىق، ھەر دائىم ئۆز توپى ئۈچۈن خىزمەت قىلىشقا تەييار تۇرۇش - بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئورۇنلىغىنى بولىدۇ - قاتارلىق ئىچكى ئامىللار

كىشىنىڭ مەنىۋى تۇرمۇشىنىڭ ئاساسى ھېسابلىنىدۇ... ھېچبولمىغاندىمۇ، تۈرمە ھەر كۈنى ئۆزىڭنى تەكشۈرۈشىڭىزگە، ناچار مەجەزلىرىڭىزنى تۈزىتىشىڭىزگە، ياخشى خىسلەتلىرىڭىزنى تەرەققىي قىلدۇرۇشىڭىزغا پۇرسەت بېرىدۇ. بەلگىلىك ۋاقىت ئىچىدە، مەسىلەن، ھەر 15 مىنۇتتا بىر قېتىم ئۆز خاتالىقى ئۈستىدە ئويلىنىشقا ناھايىتى پايدىلىق. تۇنجى قېتىم ئۆز كەمچىلىكىڭىزنى تېپىپ چىقىشىڭىز بەلكىم بىر ئاز قىيىنغا توختىشى مۇمكىن، بىراق ئونىنچى قېتىمدا ناھايىتى ياخشى ئۈنۈمنى كۆرەلەيسىز. ئەۋلىيانىڭمۇ خاتالىشىدىغانلىقىنى ھەرگىز ئۇنتۇماڭ، ئەۋلىيا پەقەتلا توختىماستىن سىناپ كۆرۈشنى خالايدۇ.

ماندىلا تۈرمىدە تۇرۇپ ئائىلىسىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىشنى سىناپ كۆرمەكتە، ۋىنىمۇ ھەم شۇنىڭغا ئوخشاش تىرىشچانلىق كۆرسەتمەكتە. ۋىنىنىڭ سىڭلىسى نوبانتۇ مىنىزى ئۇلارنىڭ ئوراندودىكى ئۆيىنى سەرەمجانلاشتۇرماقتا ئىدى. ماندىلا ۋىنىنى تۈرمىدىن چىقىشتىن ئىلگىرى بۇ ۋەزىپىنى تاماملاپ بولۇشنى ئۇنىڭغا تاپشۇرغانىدى. ماندىلا ۋىنىنىڭ بەلكىم «تېخىمۇ سوغۇق ۋە قاراڭغۇ مۇھىتقا قايتىدىغانلىقىنى» ئېيتتى. بىراق، ئۇ ۋىنىنىڭ «قىيىن ۋەزىيەت بەزى كىشىلەرنى تىزلاندۇرىدۇ، بىراق يەنە بەزى كىشىلەرنى تېخىمۇ بەك قەيسەرلەشتۈرىدۇ» دەپ تەسەللى بەردى.

ئۇلارنىڭ ئىككى قىزى ناھايىتى ئېغىر قىيىنچىلىقلارنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈۋاتاتتى. «بىزنىڭ ئائىلىمىز ساقچى ئىدارىسىگە ئايلىنىپ قالاي دەدى» ۋىنىنى تۈرمىدىكى چاغدا ماندىلا زىنىغا نەسەت قىلىپ: «ئانىڭىزغا قايتا - قايتا ھۇجۇم قىلغان ۋە ئۇنىڭ سالامەتلىكىنى ۋەيران قىلغان ئېپلاس جىنايەتچىلەر گەمىلىكتە سىز بىلەن جىندىزغا تاقابىل تۇرۇشى مۇمكىن» دەدى. ئۇلارنىڭ دوستلىرى ئۇلارنىڭ ئىككى قىزىغا بەكمۇ كۆڭۈل بۆلدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا پىتېر ماگتابا ۋە ۋىنىنىڭ سىڭلىسى نويانسو قاتارلىقلار بار ئىدى. كېيىن

ئۇلارنىڭ ھەممىسى تۈرمىگە تاشلاندى. ماندىپلاغا تەسەللى بولغىنى، فاتىمە مىل دۇرباندىن ياردەمگە كەلگەندى. «مەن شۇنىڭغا جەزمەن ئىشىنىمەنكى... سىزلا ھايات بولسىڭىز ئۇلار ھەرگىز يېتىمىسىرىمەيدۇ» دېدى ماندىپلا فاتىمە مىلغا. بىراق، فاتىمە بۇ ئىككى قىز بىلەن چىقىشىپ ئۆتمەكنىڭ بەكلا تەسلىكىنى بايقىدى. ئۇ ئەسلىمىسىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئۇلار دائىملا پەرىشان ھالەتتە يۈرەتتى، ئۇلارغا ياردەم بەرگەنلەرمۇ ئۇلاردىن بەكلا نارازى بولاتتى.»

بالىلار دادىسىدىن يىراقلىشىپ كەتكەن بولسىمۇ، بىراق يەنىلا ئانىسىغا بەك سادىق ئىدى. جىندىز 13 ياش ۋاقتىدا بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنىڭ نيۇيوركتىكى ئىرقىي مەسىلىلەر ئالاھىدە كومىتېتىغا ئۇلارنىڭ ئۆزىنى قوغدىشىنى تەلەپ قىلىپ: «ئائىلەمدىكىلەر ۋە ئانىنىڭ دوستلىرىنىڭ ھەممىسى بىر بالا - قازاننىڭ يېتىپ كېلىدىغانلىقىنى سېزىپ تۇرماقتا» دەپ خەت يازدى.

ئىككى يىلدىن كېيىن ۋىنىنىغا جازا ھۆكۈم قىلىندى. زىنىنى مۇنداق دەيدۇ: «ھازىرقى يېشىمىز ئۇ تارتىۋاتقان ئازابنى تەڭ تارتىشقا يېتەرلىك.» ماندىپلا ئىككى قىزغا خەت يېزىپ، ئۇلارنىڭ ھال - ئەھۋالىغا كۆڭۈل بۆلدى، بىراق ئۇنىڭ قىزلىرىنىڭ ئوقۇشىغا بولغان تەلىپى يەنىلا ناھايىتى يۇقىرى ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ماندىپلا قىزلىرىنىڭ ۋەدە قىلغانىدىكى دۆلەتمەن ئائىلىلەرنىڭ بالىلىرىنىڭ يامان تەسىرىنى يۇقتۇرۇۋېلىشىدىن بەكلا ئەنسىرەيتتى. ماندىپلا 1974 - يىلى بىر دوستىغا يازغان خېتىدە: «مەن ئۇلارغا، ئۇلارنىڭ مېنىڭ بالىلىرىم ئىكەنلىكىنى ئەسكەرتىپ قويۇشۇم زۆرۈر دەپ قارايمەن. بۇ ئەمەلىيەت بەلكىم ئۇلارنىڭ ھاياتلىق يولىدا ھەر خىل توسالغۇلارنى پەيدا قىلىشى مۇمكىن. بىراق، ئاچچىق ھەقىقەت ھامان كىشىنىڭ ئارزۇسى بىلەن زىتلىشىپ قالىدۇ، بولۇپمۇ بالىلارنىڭ ئارزۇسى بىلەن تېخىمۇ شۇنداق.»

ئۇلار ئۆز ئانىسى ئېغىزى بىلەن ئۆگەي ئانىسى ۋە ئانىسىنىڭ ئارىسىدا بېرىپ - كېلىپ يۈرەتتى. ماندىلا ئۇلارنىڭ خەۋىرىنى كۆپ ئاڭلىيالمىتتى. ماندىلا ئىككى بالىسىغا ئۆزىنىڭ پارتىزانلىق ھەرىكەتلىرى بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقاندا ۋە ئانىسىنىڭ ئۇلارنى قانداق باققانلىقىنى ئەسكەرتتى. ئۇ ئىككى بالىسى ئۈچۈن ۋە ئانىسىغا رەھمىتىنى بىلدۈرۈۋالالمىغانلىقى ئۈچۈن ئۇلارنى ئەيىبلدى. بىراق، بالىلارنىڭ كۆز قارىشى باشقىچە ئىدى: «سىز ۋە ئانىسىڭىز ئۆز ۋەدىسىگە پەقەتلا ئەمەل قىلمىغانىنى بىلمەيسىز. بىزنىڭ ۋەزىپىسى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىمىز بەكلا جىددىي ھالەتتە» دېدى مىنگ.

1967 - يىلى 16 ياشقا كىرگەن ماكراتو روبېن ئارىلىغا دادىسىنى يوقلاپ كەلدى. شۇنىڭدىن كېيىنكى ئون يىلدا ئۇ دادىسىنى يىلدا بىر - ئىككى قېتىم يوقلاپ تۇردى. بىراق، ئۇنىڭ ئۆگىنىش نەتىجىسى تېزدىنلا ماندىلاندى. ئۇمىدىسىزلىك ئىدى. ماكراتو ئىش تاشلاشنى تەشكىللىگەنلىكى ئۈچۈن مەكتەپتىن قوغلانغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىۋېرسىتېتقا كىرىش ئىجازىتىگە پەقەتلا ئېرىشەلمەيۋاتتى. ماكراتو دادىسىدىن ئۈزۈلمەي كېلىۋاتقان بېسىمنى ھېس قىلدى. بولۇپمۇ 1969 - يىلى ئۇنىڭ ئاكىسى تامۇبى 24 يېشىدا ۋاپات بولغاندىن كېيىن، مەكتەپكە ئىككىنچىلەپ قايتا كىرەلمەيدىغانلىقىنى ھېس قىلغانىدى. ماندىلا 1974 - يىلى 11 - ئايدا تۈرمىدە مۇنداق دەپ يازدۇ: «ھەقىقىي مەسىلە ئۇنىڭ بۇ يېشىدا مېنىڭ يەنىلا ئۇنىڭ يېنىدا بولالمىغانلىقىم ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭ شەھەرنىڭ ئېزىقتۇرۇشىنى رەت قىلمىقى ناھايىتى قىيىن.» ئۇنىڭغا سېلىشتۇرغاندا، ماكراتونىڭ ئايالى لېنىنى موسىر ئۆگىنىشتە ياخشى ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ماندىلاغا خەت يېزىشقا بەك ئامراق ئىدى.

1970 - يىلى 16 ياشقا توشقان مىنگمۇ ماندىلاندى يوقلاپ باردى. مىنگمۇنىڭ خاراكتېرى ماكراتودىن كۈچلۈك، تېخىمۇ بەك

ئاق كۆڭۈل ئىدى، شۇنداقلا ئانىسى ئېفرىنىنىڭ تەسىرىگە بەكرەك ئۇچرىغانىدى. 1972 - يىلىدىن باشلاپ مىنگ ترانسكىپىغا دائىم دېگۈدەك بېرىپ ئانىسى ئېفرىنىنى يوقلايدىغان بولدى. مائىدېلانىڭ جىيەنى كايىسار مائانزىما كېفىمىنۇبايدا ئېفرىنىغا بىر مىلچىماللار دۇكىنى ئېچىپ بەرگەنىدى. مىنگنىڭ ئۆگىنىش نەتىجىسى ياخشى بولسىمۇ، بىراق ئۇنىۋېرسىتېتتا ئوقۇشنى رەت قىلىپ، كاماگ بىلەن توي قىلغانىدى. ئۇنىڭدىن ئىككى بالىلىق بولغاندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ تۇرمۇشى بۇزۇلدى. مائىدېلانىڭ ئاچرىشىغا ھېسداشلىق قىلىپ، ئۇلارغا ياردەم قولىنى سۇندى. بۇنىڭدىن مىنگ بەكلا مىننەتدار بولدى. مىنگنىڭ ئەڭ چوڭ ئارزۇسى سېسترا بولۇش ئىدى. مائىدېلا بۇنىڭدىن بەكلا ئۈمىدسىزلەندى. مائىدېلا مىنگقا نەسىھەت قىلىپ: «ھەقىقىي غايىسى بولمىغان ۋە غايىسى ئۈچۈن ھەرىكەت قىلمايدىغان كىشى تۆۋەن قاتلامدىكى خىزمەت ئورنىدا بىر ئۆمۈر جاپالىق ئىشلەيدۇ» دېدى.

مائىدېلا دەردىنى تۆكىدىغان بىردىنبىر ئادەم ۋىنىنى ئىدى. مائىدېلانىڭ ۋىنىنىغا يۈزلەنگىنىدىكى روماننىڭ ھېسسىياتى باشقىلارغا يۈزلەنگەندە پەيدا بولمايتتى: «مەن دائىم ئۆزۈمنى نىقابلىۋالمەن، پەقەت يالغۇز قالغان چاغدىلا ئائىلەمدىكىلەرگە بولغان سېغىنىشىمنى ئىپادىلەيمەن. پوچتىكەش كەلگەندە مەن باشقىلارغا ئوخشاش پوچتىكەشكە قاراپ ئۇچماستىن، پوچتىكەشنىڭ ئىسمىمنى چاقىرىشىنى جىمجىت ھالدا ساقلايمەن.» 1976 - يىلىدىكى بىر قېتىملىق دىدارلىشىشتىن كېيىن، مائىدېلا ۋىنىنىغا يازغان خېتىدە: «مەنمۇ ئەزەلدىن يوقلاپ كەلگىنىڭىزدىن كېيىن كېتىپ قېلىشىڭىزغا چىدىمايمەن، گەرچە مەندىن ئايرىلىپ ماڭغان قەدەملەرنى توختىتىۋېلىشقا قانچە ئىنتىزار بولساممۇ، بۇ خەتنى يېزىۋاتقىنىمدا ئۆز ھېسسىياتىمنى بېسىۋېلىشقا تىرىشچانلىق كۆرسىتىۋاتىمەن» دېدى. 1975 - يىلى 8 - ئايدا، ۋىنىنى مائىدېلانى يوقلاپ

كەتكەندىن كېيىن، مەندىلا ئۇنىڭغا يازغان خېتىدە: «مەن ئۆزۈمگە مۇشۇ قولۇمدىن ئۇچۇپ كەتكەن قۇشقا ئوخشاش ئىپتىدائىي ئورمانلىققا ۋە پايانسىز دۇنياغا كېتىپ قالدى — دەيمەن. مەندىلا ئۇنىڭغا يازغان ئىككىنچى قېتىملىق خېتىدە مۇنداق دېدى: «مېنىڭمۇ پىلانم ۋە ئارزۇ — ئىستەكلىرىم بار. مەن ئېگىز قەۋەتلىك بىنا سېلىشنى ئارزۇ قىلىمەن، بىراق مەن ئەمەلىيەتچىلەرەك بولۇشۇم كېرەك. بىز پەقەت جەمئىيەتتىكى يەككە شەخسلەرمىز. بۇ جەمئىيەت كۈچلۈك ئورگانلارنىڭ كونتروللۇقى ئاستىدا، شۇنداقلا بۇ ئورگانلارنىڭ خاراكتېرى، قائىدە — پىرىنسىپلىرى، ئەخلاق ئۆلچىمى، ئوي — پىكىرلىرى ۋە پوزىتسىيەسىنىڭ كونتروللۇق ئاستىدا بۇرۇشىدۇ.»

ئۇنىڭ باشقا دوستلىرىمۇ مەندىلانى روھلاندۇرالايتتى. مەندىلا «ئۆزىنىڭ ھالىنىڭ ياخشىلىنىشىنى، ھەربىر ئىشنىڭ غەلبىلىك بولۇشىنى ئۈمىد قىلىدىغانلارنىڭ ئۆزىنىڭ پالاكەتكە ئۇچرىشىنى ئارزۇ قىلىدىغانلاردىن بەكلا كۆپلۈكىنى» ھېس قىلدى. مەندىلا قەدىناس دوستى مايكول خامىرنىڭ قىزى بارابارا لامغا يازغان خېتىدە مۇنداق دېدى: سىزنىڭ دادىڭىزغا ئوخشاش بىر دوستۇمنىڭ بولۇشى ھاياتىمدىكى بىردىنبىر بايلىقىم ھېسابلىنىدۇ، بۇ ئىشلارنى ماڭا ئۇلار ئۆگەتكەن.»

بىراق، ئۇنى يەنىلا مەندىلانىڭ كۈچى ۋە سىياسىي ئۇچۇرلىرىنىڭ ئاساسلىق مەنبەسى ئىدى. ئۇنى مەندىلاغا ئۇچۇرلارنى مەخپىي سۆز — جۈملىلەر بىلەن يەتكۈزەتتى. 1976 — يىلى مەندىلا ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى: «1975 — يىلى كىرىشى بىلەنلا باشتىن — ئاياغ پېشكەلچىلىك يۈز بەردى. ئەينى چاغدا تەقدىرنىڭ رەھىمسىز سىناقلىرىغا بەرداشلىق بەرگەن كۈچ ھالا بۈگۈنكى كۈندە قورالنى تاپشۇرۇپ تەسلىم بولدى.» ئۇنى يەنە باشقا سىياسىي جىنايەتچىلەرنىڭ مۇھىم ئۇچۇر يەتكۈزگۈچىسى ئىدى. كاترادا مۇنداق دەيدۇ: «ئۇنى ئەڭ ئىشەنچلىك ئۇچۇر مەنبەسى. نەزەرىدە قىلىنغانلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ ئۆزلىرىنى

زىيارەت قىلىشىنى كۈتمەكتە.» ۋىنىنى ھەر قېتىم ماندېلانى يوقلاپ كەتكەندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئاقەتسىزلەنگەن ھالدا ماندېلانىڭ ئۆزلىرىگە خەۋەر يەتكۈزۈشىنى كۈتەتتى. بەزى چاغلاردا ماندېلا ئاڭلىغان ئۇچۇرلىرىنى يەتكۈزۈشىنى كېچىكتۈرۈپ قوياتتى. ئۆزىنى ناھايىتى قاتتىق كونترول قىلىش كۈچى بولغاندىلا مۇشۇنداق قىلغىلى بولاتتى.

كېيىنكى كۈنلەردە ماندېلا بىلەن ۋىنىنىڭ ياخشى دوستى بولۇپ قالغان پېتى ماكبانى مۇنداق دەيدۇ: «ۋىنىنى بولمىغان بولسا نېلسون ھازىرقىدەك بولالمايتتى. گېزىتلەر ماندېلاغا مۇناسىۋەتلىك ئىشلارنى خەۋەر قىلمىغاندا، ۋىنىنى تاشقى دۇنياغا ماندېلانىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر بەردى. ۋىنىنى بولمىغان بولسا، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئۇنتۇلۇپ كەتكەن بولاتتى. ۋىنىنى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدە تۇرغان، شۇنداقلا ھوقۇق دائىرىلىرىگە «باغلىشىمەنكى، سىلەر مېنى توسۇيالىمىسىلەر، دېيەلگەن شەخس. ئۇ بۇ يولدا قۇربان بولۇشقا ئاللىقاچان تەييارلىنىپ قويغاندى.»

گەرچە ھەر خىل سەۋەنلىكلىرى بولسىمۇ، ۋىنىنى سىياسىي سەھنىدىكى مۇھىم شەخسلەردىن بىرسى بولۇپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇ ماندېلانىڭ ئىسمىنى دۆلەت ئىچى ۋە چەت ئەللەرگە ياڭراتتى. 1976 - يىلى قارا تەنلىكلەر قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى تۈساتتىن باشقا بىر شەكىلگە ئۆزگەردى. پەقەت ۋىنىلا كۈرەش ئەڭ كەسكىنلەشكەن پەيتلەردە قەددىنى تىك تۇتقان ھالدا كۈرەشكە ئاتلاندى.

18. سايدەك مەۋجۇتلۇق

(1964 - يىلىدىن 1976 - يىلىغىچە)

مەھبۇسلار سىرتقى دۇنيا ھەققىدە كۆپلىگەن خەۋەرلەرنى بىلىشكە ئىنتىزار ئىدى. بىر قېتىم تۈرمە تەرەپ ماندىلاننىڭ ئورۇندۇق ئۈستىدىكى بىر پارچە گېزىتنى قولىغا ئالغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنى ئۈچ كۈن يالغۇز سولاپ قويدى. بۇ ئۈچ كۈن جەريانىدا ئۇنىڭغا كۈندە شوۋىنگۈرۈچلا بەردى. ماندىلا كېيىن گېزىتنىڭ ئەڭ قىممەتلىك چەكلەنگەن بۇيۇم ئىكەنلىكىنى، كۈرەشنىڭ خام ئەشياسى ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. مەھبۇسلار بىر پارچە گېزىتكە ئېرىشىش ئۈچۈن قاراۋۇللارغا پارا بېرىش، زىيارەت قىلغىلى كەلگەن پوپلارنىڭ يېنىدىن گېزىت ئوغرىلاش ياكى قاراۋۇللار ھامبۇرۇگ بولكىسىنى يۆگەش ئۈچۈن ئىشلەتكەن گېزىتلەردىن پايدىلىنىش قاتارلىق قولدىن كېلىدىغانلىقى ئاماللارنىڭ ھەممىسىنى قىلىشقا تىرىشاتتى. ماخراج ھەتتا چىرايلىق سۆزلەر ئارقىلىق قاراۋۇللاردىن بىرسىنى تەسىرلەندۈرگەندى. بۇنداق بولغاندا، ھەر كۈنى ئوغرىلىقچە بىر پارچە گېزىتكە ئېرىشەلەيتتى. ئاندىن گېزىتتىكى ئاساسىي مەزمۇنلارنى بىر پارچە قەغەزگە كۆچۈرۈپ، باشقا مەھبۇسلارنىڭ ئوقۇشى ئۈچۈن تارقىتىۋېتەتتى. گەرچە تەكشۈرۈش بار بولسىمۇ، ئۇ ئىقتىسادشۇناسلىقنى ئۆگىنىۋاتقانلىقى ئۈچۈن «ئىقتىساد ژۇرنىلى»غا ئېرىشەلەيتتى. بىراق، كېيىن بۇ ژۇرنال نۇقتىلىق نازارەت قىلىنىپ، 1967 - يىلى يەنە بىر قېتىم يىغىۋېلىندى. ماندىلا كېيىن: «ئېقىم مەسىلىلىرى توغرىلۇق

پەقەت تەخمىنىي ھالدىلا چۈشەنچەم بار» دەپ يازىدۇ. ئۇلارنىڭ ئېرىشكىنى كىشىنىڭ قەلبىنى لەرزىگە سالىدىغان خەۋەرلەر ئەمەس ئىدى. رىۋونىيە دېلوسىدىن كېيىن ساقچى تەرەپ ئاساسەن دېگۈدەك قارا تەنلىكنىڭ بارلىق قارشىلىق ھەرىكەتلىرىنى بېسىقتۇرغانىدى. مەندېلاغا ھۆكۈم ئىجرا قىلىنغاندىن كېيىن، ستانلى خۇيۇس «كۆزەتكۈچىلەر گېزىتى» دە مۇنداق دېدى: «مەخپىي ساقچىلار ھەددىدىن زىيادە يۇقىرى ئۈنۈملۈك بولۇپ كەتتى. ناھايىتى ئېنىقكى ھەممە ياققا تارقالغان پايلاقچىلارنىڭ ساقچىلارغا ياردەم قىلىشى ئاستىدا، ھەتتا پارتىزانلىق ھەرىكەتلىرىنىمۇ قىلغىلى بولماس بولۇپ كەتتى.» باسسروم ۋە مايكول دىنچاك قاتارلىق ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ پائالىيەتچان ئەزالىرى سوراق قىلىنغان چاغدا، ئۇلارنىڭ بايانلىرىدىن ساقچىلارنىڭ ئۇلارنىڭ تەشكىلاتلىرىغا چوڭقۇر سىڭىپ كىرگەنلىكى ئىپادىلەندى. 1964 - يىلى 10 - ئايدا باسسروم قەسەمنامىسىدە مۇنداق دەپ يازىدۇ: «ئەمەلىيەتتە ھازىر ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ناھايىتى ئاجىز، مېنىڭ پەرىزىمگە ئاساسلانغاندا، ھازىر ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ سوۋېتودىكى ئەزالىرى 50 كىمۇ يەتمەيدۇ.» مەندېلا ناھايىتى تېزلا ئارالدىن تۇتۇلغان پارتىزانلاردىن ھازىرقى ئەھۋالنىڭ ناھايىتى ئوساللىقىنى بىلىپ يەتتى.

مەندېلانىڭ دوستى بىرام فىشرىس كىشىلەرگە ئىرقىي ئايرىمچىلىققا قارشى تۇرۇشتىن ئۈمىد قالمىغانلىقىنى بىلدۈردى. ئۇ 1964 - يىلى مەندېلانى زىيارەت قىلىپ ئۇزاق ئۆتمەي، كوممۇنىزمىنى تەشەببۇس قىلىش جىنايىتى بىلەن قولغا ئېلىندى، ئاندىن كېيىنلىكىگە قويۇپ بېرىلدى. شۇنىڭدىن كېيىن كىشىلەرنىڭ كۆزىدىن غايىب بولۇپ يەر ئاستى خىزمىتى بىلەن شۇغۇللىناتتى. ئۇ، بۇ ئىشلارنى ئاشۇ سىياسىي جىنايەتچىلەرگە مەنسۇپ قىلدى. كېيىن ئۇ سوت مەيدانىدا «بىر چەتتە قاراپ تۇرغۇچىلاردىن بولماي، ھەرىكەتكە قاتنىشىش

كېرەك» دېدى. بىراق، بىر يىل بولا بولماي، ئۇ يەنە قولغا ئېلىندى، 1966 - يىلى مۇددەتسىز قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىندى. جورج بىزوس ئۇنىڭدىن بۇنداق قىلىشنىڭ ئۆز ئائىلىسىنى ۋە كەسپىنى قۇربان قىلىشقا ئەرزىيدىغان - ئەرزىمەيدىغانلىقىنى سورىدى. ئۇ كەسكىنلىك بىلەن جاۋاب بېرىپ: «ئېلىسوندىن سوراپ باقتىڭىزمۇ؟» دېدى. فىشىرىس ئېغىر بەدەل تۆلىگەندى. ئاق تەنلىكلەردىن تەشكىل تاپقان تۈرمىدە ئۇ ئۆز ئىززەت - ئابروۋىدىن تامامەن مەھرۇم قالدى. ماندىلاننىڭ سۆزى بويىچە ئېيتقاندا، «ئاشۇ مەھبۇسلار قولىدىن كەلگەنلىكى ئاماللار بىلەن ئۇنىڭغا ھاقارەت قىلدى.» 1974 - يىلى، فىشىرىس رايون كېسلىگە گىرىپتار بولدى. ماندىپلا ئەدلىيە مىنىستىرى جىم كرۇگرغا فىشىرىسنى يوقلاش ئىلتىماسى سۇنغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئىلتىماسى تەستىقلانمىدى. ئىككىنچى يىلى فىشىرىس ئۆلۈپ كەتتى. ماندىپلا ئۇنىڭغا باشتىن - ئاخىر ئۆز ھېسسىياتىنى ئىپادىلىيەلمىگەنلىكى ئۈچۈن قەلبى بەكلا پۇچىلاندى.

مەھبۇسلار كىشىلەر تەرىپىدىن ئۇنتۇلۇپ كېتىشتىن ئەنسىرەيتتى. ماندىپلا كېيىن مۇنداق دەپ يازىدۇ: «تۈرمە باشلىنىشىدىلا بىز بىلەن سىرتقى دۇنيانى تامامەن ئايرىۋېتىش ئارقىلىق بىزنى تىرىك كۆمدى. رىۋونىيەدىكى چاغدا ئۇلار بىزگە بەش يىلدىن كېيىن ماندىلاننىڭ ئىسمىنى بىلىدىغانلاردىن ھېچكىم قالمايدىغانلىقىنى ئېيتقاندى.» كاترادا مۇنداق دەيدۇ: «بۇ بىر كولىپكتىپ ھالدىكى خاتىرىسىنى يوقىتىش: كىشىلەر بىزنىڭ ھەرقانداق ئەھۋالىمىزدىن بىخەۋەر.» جورج بىزوس رىۋونىيە دېلوسىدىن كېيىن ماڭا يازغان خېتىدە: «بىز ئۇلارنىڭ باشقىلار تەرىپىدىن ئۇنتۇلۇپ كەتمەسلىكىنى ئۈمىد قىلىمىز» دېگەندى. بىراق، ئەنگلىيە، ئامېرىكا مېدىياللىرى ھەقىقەتەن بۇ مەھبۇسلارنى ناھايىتى تېزلا ئۇنتۇپ كېتىشتى. 1964 - يىلى لوندون «تايىمس گېزىتى» ماندىپلانى 58 قېتىم تىلغا ئالدى.

1965 - يىلى ئىككى قېتىم، 1966 - يىلى بىر قېتىم،
1967 - يىلى تۆت قېتىم تىلغا ئالدى. 1968 - يىلى تىلغا
ئالمىدى. 1969 - يىلى ئىككى قېتىم تىلغا ئالدى. «نيۇيورك
ۋاقىت گېزىتى» مەنبەلىرى 1964 - يىلى 24 قېتىم تىلغا ئالدى.
1965 - يىلى ۋە 1966 - يىلى تىلغا ئالمىدى. 1967 - يىلى
ۋەننىنى تىلغا ئېلىپ، مەنبەلىرى تىلغا ئالمىدى. 1968 - يىلى
مەنبەلىرى تىلغا ئالمىدى. ۋەننى بولمىسا مەنبەلىرىنىڭ كىشىلەر
تەرىپىدىن ئۇنتۇلۇپ كېتىشى تېخىمۇ تېزلىشىۋاتتى.

1966 - يىلى 9 - ئايدا ئادەتتىكى مەنبەلىرىدىن بىرى تاش
قېزىش مەيدانىدا «ۋېيۋورد ئۆلۈپتۇ!» دەپ پىچىرلىدى.
تۇيۇقسىزلا پەيدا بولغان خەۋەر سىياسىي جەھەتتىن چىقىرىشقا
يېغىشلىدى. ۋېيۋوردنىڭ مەلۇم بىر يىغىنىدا نېرۋوسىدىن
ئادىشىپ قالغان بىر ئاق تەنلىك خەۋەرچى تەرىپىدىن قەستلەپ
ئۆلتۈرۈلگەنلىكىنى ئاڭلىغان مەنبەلىرىنىڭ قەلبىدە زىددىيەت
تۇغۇلدى. چۈنكى، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئەزەلدىن
قەستلەپ ئۆلتۈرۈلمەيتتى. بىراق، مەنبەلىرى ۋېيۋوردنىڭ
ئورۇنباشىرى يوهان ۋوستىن ئۈمىد كۈتەتتى. مەنبەلىرى تۈرمىدە
يازغان خېتىدە ئۇرۇش دەۋرىدە دۆلەتكە ئاسايىش قىلىش
جەنۇبىي بىلەن نەزەرىدە قىلىش سۈپىتى بىلەن يوهان ۋوستىغا
ھېسداشلىق قىلىدىغانلىقىنى، شۇنداقلا ۋېيۋوردنى «ئاق
تەنلىكلەرنىڭ مۇتەئەسسىپ سىياسىتى ئاستىدىكى ئەڭ يۇقىرى
شەرىپكە ئىگە شەخس» دەپ قارايدىغانلىقى ھەققىدە قەلەم
تەۋرەتتى.

بىراق، ۋوستىنىڭ دەسلەپكى مەزگىللەردىكى بىر خاتا ئىش -
ھەرىكەتلىرى كىشىگە ئۈمىدۋارلىق ئاتا قىلمىدى. ئۇ 1967 -
يىلى «يېڭى تېررورىزم نىزامنامىسى» نى كېڭەيتتى. بۇ نىزامنامە
ساقچىلارنىڭ ھوقۇقىنى تېخىمۇ چوڭايتىۋەتتى. 1969 - يىلى،
ئۇ يەنە بىر يېڭى جاسۇسلىق ئاپپاراتى - دۆلەت بىخەتەرلىك
ئىدارىسىنى قۇرۇپ، بۇ ئىدارىگە ئۇرۇش دەۋرىدىكى كونا

سەپىدىشى گېنېرال فەن دېن بوگنى باشلىق قىلىپ تەيىنلىدى. ۋوستنىڭ دۆلەت مۇداپىئە مىنىستىرى بوتايەنمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا ساقچى تەرەپنىڭ كونترول قىلىش كۈچىنى ئاشۇردى. مەھبۇسلار ئاڭلاۋاتقىنىنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك سەلبىي خەۋەرلەر ئىدى. مەندېلا كېيىن مۇنداق ئىپادىدە بولدى: «بىز روببېن ئارىلىغا كەلگەن دەسلەپكى بىرنەچچە يىل ئىچىدە، مەيلى سىرتتىكى تەشكىلاتلار بولسۇن ياكى تۈرمىدىكى بىزگە نىسبەتەنمۇ تولىمۇ قىيىن كۈنلەرنى بېشىمىزدىن ئۆتكۈزدۈق.» سىسۇلۇ مۇنداق دېدى: «60 - يىللار ئەڭ قىيىنچىلىق يىللىرى ئىدى، بىراق بىز ئۈمىدىمىزدىن ۋاز كەچمىدۇق. مەن بىر ئۈمىدۋار كىشى ئىدىم.»

مەندېلا چوڭ قۇرۇقلۇقتىن كەلگەن خەۋەرلەرگە بەكمۇ گەھمىيەت بېرەتتى، بىراق ئۇ قانچە كۆپ خەۋەر ئاڭلىغانسېرى ئوڭۇشسىزلىق شۇنچە چوڭ بولاتتى. چۈنكى، مەندېلا بولۇۋاتقان ئىشلارغا ئۆزىنىڭ تەسىر كۆرسىتەلمەيدىغانلىقىنى بىلەتتى. مەھبۇسلار دەسلەپتە سەرسانلىقتا يۈرگەن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ چىقارغان قارارلىرىغا دەخلى قىلماسلىقتا بىرلىككە كەلدى. بىراق، مەندېلا ئىلگىرىكى شېرىكى ئورىق تامبو بىلەن ئىما - ئىشارەتلەر ئارقىلىق توختاپ - توختاپ ئالاقىلىشىشنى داۋاملاشتۇردى. گەرچە ئىككىيلەننىڭ تۇرۇۋاتقان جايى باشقا - باشقا بولسىمۇ، بىراق مەندېلا تامبوغا ئىشىنىشتە چىڭ تۇردى. بۇ ھال ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ ئىتتىپاقلىقى ۋە ئاخىرقى غەلبىسىنىڭ مۇھىم ھالقىسى بولۇپ قالدى.

مەندېلانىڭ ئەڭ كۆڭۈل بۆلىدىغىنى قوراللىق كۈرەش جەريانى ئىدى. 1967 - يىلى 10 - ئايدا مەھبۇسلار ئارىسىدا ئۈمىد تۇغۇلدى. ئۇلار «ئىقتىسادشۇناسلار» گېزىتىدىن جەنۇبىي ئافرىقىلىق قارا تەنلىك ئەسكەرلەر رودىسىيە بىلەن زامبىيە چېگراسىدا ئۇرۇش قىلىۋاتقانلىقىنى بىلدى. بۇ ھەقتىكى

خەۋەردە «گەرچە بۇ قېتىملىق تېررورلۇق ھەرىكىتى تېزلا بېسىقتۇرۇۋېتىلگەن بولسىمۇ، بىراق ھۆكۈمەت ئادەتتىكىگە سېلىشتۇرغۇسىز ھالدا دەككە - دۈككەگە چۈشكەندەك قىلىدۇ.» مىللەتلەر نەيزىسىدىكى ئاۋانگارت قىسىم «لۇتولى مۇستەقىللىق گۈرۈپپىسى» دىكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئەسكەرلىرى دەۋەقە زامىيە دەرياسىدىن ئۆتۈپ، زامىيەدىن رودسىيەگە كەلدى. بۇ ئارمىيەگە تامبو قوماندانلىق قىلدى، زامىيە پارتىزانلىرى بۇلارغا ياردەم قىلدى. ئۇلار ياۋايى ھايۋانلارنى قوغداش رايونىدا رودسىيەلىك ئاق تەنلىك ئەسكەرلەر بىلەن باتۇرلارچە ئېلىشتى. تامبو 8 - ئاينىڭ 19 - كۈنى ئۈمىدۋار ھالدا ئۆزلىرىنىڭ «قانلىق جەڭگە كىرگەنلىكىنى، تىخ ئۇچىنىڭ بىۋاسىتە جەنۇبىي ئافرىقا ئاق تەنلىكلىرىگە قارىتىلغانلىقىنى» نى ئېيتتى. بىراق، جەنۇبىي ئافرىقا ئارمىيەسى تېزدىنلا ياردەمگە ئېرىشىپ، قارشى تۇرغۇچىلار زەربىگە ئۇچرىدى. ئاقىۋەتتە قارشى تۇرغۇچىلار بوتسىۋانادىن چېكىندى، سانسىزلىغان كىشىلەر قۇربان بولدى ۋە ئەسىرگە ئېلىندى.

1969 - يىلى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى تانزانىيەدىكى باش ئىشتابى روگېرودا يىغىن چاقىردى. يىغىندا تامبونىڭ بۇ قېتىملىق ھەرىكىتى مەغلۇپ بولغانلىقى ئۈچۈن قاتتىق ئەيىبلەشكە ئۇچرىدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى يۇقىرى دەرىجىلىك رەھبەرلىك قاتلىمىنى قايتا تەشكىللىدى، شۇنداقلا ئافرىقىلىقلار نەسلىدىن بولمىغان ئەزالارنىڭ مىللەتلەر نەيزىسىگە قوماندانلىق قىلىشى تۇنجى قېتىم ماقۇللاندى. شۇلارنىڭ ئارىسىدا جوئى سىلوۋ بار ئىدى. روبېن ئارىلىدىكى مەھبۇسلار بۇ قېتىمقى قايتا تەشكىللەش ھەرىكىتىدىن خۇشاللىققا چۆمدى. «بۇ پۈتكۈل جەنۇبىي ئافرىقىغا ۋە ئىنقىلابقا چوڭ تەسىر كۆرسىتىدۇ» دېدى سىسۇلۇ. بىراق، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ يېڭى قۇرۇلمىسى تامبوغا يېڭى مەسىلە

ئېلىپ كەلدى: كىشىلەر تەشكىلات ئاق تەنلىك كوممۇنىستلارنىڭ قولغا ئۆتۈپ كەتتى، دەپ گۇمانلاندى.

تامبو يەنىلا رەھبەرلىك ئورنىغا چىقىشنى خالاپ كەتمەيتتى. 1967 - يىلى لۈتۈلى گۈلگەندىن كېيىن، تامبو ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە رەئىس بولۇشنى خالىمىغانلىقتىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ۋاكالىتەن رەئىسى بولدى. ئۇ كۆپچىلىكنىڭ نەزىرىدىكى ھەقىقىي رەھبەرنىڭ مەندىلا ئەمەسلىكىنى ئېيتقاندى. بىراق، مەندىلانىڭ بۇ مەزگىللەردە مۇھىم قارار چىقىرالمىدىغانلىقىنى، شۇ تۈپەيلىدىن مەندىلانىڭ قوراللىق كۈرەشكە رەھبەرلىك قىلىش مەسئۇلىيىتىنى ئۈستىگە ئالالمىدىغانلىقىنى ئۇمۇ بىلەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھۆكۈمەت تەرەپى ناۋادا مەندىلانىڭ رەئىسلىكىگە رەسمىي سايلانغانلىقىنى بىلسە، مەندىلانىڭ تۈرمىدىن چىقىش مۇمكىنچىلىكى يوق بولاتتى. ئىجرائىيە كومىتېتى تامبو يوق شارائىت ئاستىدا ئۇنى رەئىس قىلىپ سايلىدى. تامبو ئىجرائىيە كومىتېتىدىن بۇ قاراردىن يېنىشنى ئىلتىماس قىلدى، بىراق ئۇنىڭ ئىلتىماسى پۈتۈنلەي قارشىلىققا ئۇچرىدى. تامبو ناھايىتى ئەنسىرىگەن ھالدا: «مەن ئىجرائىيە كومىتېتى ھوقۇق بېرىلمىگەن ئەھۋال ئاستىدا تۇنجى قېتىم سايلانغان بىردىنبىر رەئىس» دېدى. ئۇ تېخىچە ئۆزىنى مۇئاۋىن رەئىس دەپ ئاتىدى، شۇنداقلا دائىم مەندىلانى «باش قوماندان» دەپ تىلغا ئالدى.

1977 - يىلىغا كەلگەندىلا روبېن ئارىلىغا قامالغان ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەھبەرلىرى بۇ قاراردىن خەۋەر تاپتى. شۇنىڭدىن باشلاپ، ئۇلار تامبونىڭ رەھبەرلىك سالاھىيىتىنى ئېتىراپ قىلدى. بىراق، تامبو يەنىلا بۇنىڭغا ئۈنمىدى. تامبونىڭ قەلبىدە مەندىلا ھەقىقىي رەھبەر ئىدى، ئۇ مەندىلانىڭ ۋەزىپىگە ئولتۇرۇشنى ساقلاشقا رازى ئىدى.

60 - يىللارنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئىقتىسادى ياخشى تەرەققىي قىلدى. تامبونىڭ ئىرقىي

ئايىرىمچىلىققا قارشى كۈرىشى بارغانچە قىيىن ئەھۋالغا يۈزلەندى. 1960 - يىلىدىكى شارپۇل دېلوسىدىن كېيىنكى چەت ئەل مەبلەغىنىڭ چېكىنىپ چىقىپ كېتىش ئەندىزىسىگە خاتىمە بېرىلىپ، 1965 - يىلى مەبلەغ سېلىش چوڭ قىرغىنچىلىقتىن ئىلگىرىكى دەۋردىكىدىن ئېشىپ كەتتى. 60 - يىللاردا جەنۇبىي ئافرىقا ئىقتىسادى ئالتە پىرسەنت ئاشتى، بۇ ئېشىش نىسبىتى باشقا غەرب دۆلەتلىرىنىڭكىدىنمۇ يۇقىرى ئىدى. كاپىتالنىڭ ئوتتۇرىچە مەلۇمات ئەھۋالى 50 پىرسەنت بولۇپ، ياۋروپادىن كۆپ ئۈستۈن ئىدى. ئەڭ چوڭ ماشىنا ياشاش شىركىتى ۋە باشقا دۆلەت ھالقىغان شىركەتلەرمۇ مەبلەغ سېلىنىمىسىنى ئاشۇردى. دۆلەت مۇداپىئە راسخوتىنىڭ چوڭ كۆلەملىك ئۆسۈشى چەت ئەل شىركەتلىرىنى يېڭى مەبلەغ سېلىش پۇرسىتى بىلەن تەمىن ئەتتى. بۇ خىل گۈللىنىش مەنزىرىسى قارا تەنلىكلەرنىڭ زاۋۇت، شەھەرلەرگە كۆپلەپ كىرىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىپ، ئىرقىي ئايىرىمچىلىق پىرىنسىپى خىرىسقا ئۇچرىدى. ۋوست ۋېيۋوردنىڭ «چوڭ ئىرقچىلىق» پىلانىنى ئالغا سۈرۈشنى قارار قىلدى. بۇ ھال يېڭى بانئۇستانغا نام جەھەتتە مۇستەقىللىق ئېلىپ كەلگەن بولسىمۇ، بىراق شەھەر قارا تەنلىكلىرى پۇقرالىق ھوقۇقى يوق چەت ئەللىكلەرگە ئوخشاش مۇئامىلىگە ئۇچرىدى.

تامبونىڭ جەنۇبىي ئافرىقا قارا تەنلىكلىرىنىڭ ياردىمىگە ئېرىشىش ئۈمىدى بارا - بارا ئاجىزلاشتى. ۋوست ھۆكۈمىتىنىڭ ئىقتىساد ۋە ھەربىي ئىشلار جەھەتتىكى تەسىرى چوڭ ئىدى. جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ شىمالىي قىسمىدىكى سودا، قاتناش ۋە دېھقانچىلىق ئىشلەپچىقىرىشى ناھايىتى يۇقىرى چەكتە ۋوست ھۆكۈمىتىگە تايىناتتى. شۇ سەۋەبتىن ۋوست ھۆكۈمىتى نامراتلىقتىن يېڭىدىن گۈللەنگەن قارا تەنلىكلەر دۆلىتىنى شىمالغا قوغلىۋەتتى. تامبو ئەسلىدە مۇستەملىكە ھۆكۈمرانلىقىدىن ئەمدىلا قۇتۇلۇپ مۇستەقىل بولغان

دۆلەتلەرنىڭ ئۆزىگە يېقىندىن ياردەمدە بولۇشنى ئۈمىد قىلاتتى. بولۇپمۇ ئىلگىرى ئەنگىلىيەنىڭ مۇستەملىكىسىدە بولغان، 1966 - ۋە 1967 - يىللىرى مۇستەقىل بولغان باسۇتولەند، سۋازىلەند، بېچۋانالەند قاتارلىق دۆلەتلەر تامبو ئۈمىد كۈتكەن دۆلەتلەر قاتارىدا ئىدى. كۆپلىگەن يېڭىدىن گۈللەنگەن ئافرىقا دۆلەتلىرى بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىغا ئەزا بولدى. 1963 - يىلى قۇرۇلغان ئافرىقىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش تەشكىلاتى بايقۇت قىلىش ۋە ياردەم بېرىش ھەرىكەتلىرىنى ئېلىپ بېرىشقا ۋەدە قىلدى. زامبىيە ۋە تانزانىيە قارا تەنلىكلەرنى ئازاد قىلىش ھەرىكەتلىرىنى تەشەببۇس قىلدى. بىراق، 60 - يىللارنىڭ ئاخىردا بۇ دۆلەتلەرنىڭ ئىقتىسادىي جەھەتتە بىر - بىرىگە تايىنىش ۋەزىيىتى بارغانسېرى ئېغىرلاشتى. 1969 - يىلى 5 - ئايدا، 14 ئافرىقا دۆلىتىنىڭ رەھبىرى زامبىيەگە يىغىلىپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىلەن مەسلىھەتلەشمىگەن ئەھۋال ئاستىدا «لۇساكا خىتابنامىسى» نى ئېلان قىلىپ، جەنۇبىي ئافرىقا بىلەن مۇرەسسەلىشىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى تەكىتلىدى ۋە قوراللىق كۈرەشنى ئازايتىشنى قارار قىلدى. بىر ھەپتىدىن كېيىن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ مورېگورو يىغىنىدا تامبو ئاگاھلاندۇرۇش بېرىپ، بۇ يېڭىدىن مۇستەقىل بولغان دۆلەتلەرنىڭ كېلىشىم ھەرىكىتىگە قارىتىلغان «قەبىھ، غالجىرلىق بىلەن قىلىنغان قايتۇرما ھۇجۇم» دەپتى.

غەرب دۆلەتلىرى جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ گۈللىنىشىنى توسۇپالمايتتى. جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئەڭ چوڭ شىركەت ئەنگىلىيە - ئامېرىكا شىركىتى باشچىلىقىدىكى جەنۇبىي ئافرىقا سودا ساھەنىڭ كۆرسىتىشىچە، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى «ئالغا ئىلگىرىلەش» نىڭ يېڭى باسقۇچىنى بېشىدىن ئۆتكۈزۈۋاتاتتى. 19 - ئەسىرنىڭ 50 - يىللىرىدىكى ئەنگىلىيەگە ئوخشاش، بۇ باسقۇچتىكى گۈللىنىش تەبىئىي ھالدا ئىسلاھاتنى

ئىلگىرى سۈرەتتى. 1968 - يىلى 6 - ئايدا، نورمان ماكىللىي «ئىقتىسادشۇناسلىق» ژۇرنىلىدا، جەنۇبىي ئافرىقىنى ئوبىيېكت قىلىپ تەتقىقات ئېلىپ بارغان چوڭ ھەجىملىك بىر پارچە ماقالىسىنى ئېلان قىلدى. دوكلاتتا يۇقىرىدا بايان قىلىنغان نۇقتىئىنەزەر ئېنىق ئىپادىلەنگەنىدى. ماكىللىي مۇنداق دەيدۇ: بىخەتەرلىك تۇيغۇسىنىڭ كۈچىيىشىگە ئەگىشىپ، ئاق تەنلىكلەر تېخىمۇ ئەركىنلىشىپ كەتتى. «بايلىقنىڭ ئېشىشى ۋە بىخەتەرلىك تۇيغۇسىنىڭ يۇقىرى كۆتۈرۈلۈشى كۆپ ھاللاردا سولچىل ۋەزىيەتنىڭ كۈچىيىشىدىن دېرەك بېرىدۇ.» ئۇ يەنە مۇنداق دەپ كۆرسەتتى: ئارمىيە قارا تەنلىكلەر قوزغىغان بارلىق ھەرىكەتلەرنى كونترول قىلالايدۇ. «بىر قىسىم باتۇر، ئەمما گەسەبىي كىشىلەر بەزىدە ئاغدۇرمىچىلىق نىيىتى بىلەن جەنۇبىي ئافرىقىغا چېگرا ئارقىلىق كىرگەن بولسىمۇ، ناھايىتى تېزلا جەنۇبىي ئافرىقا ساقچى دائىرىلىرى تەرىپىدىن بايقىلىپ قالدى. چۈنكى، ساقچىلار ئاتالمىش ئەركىنلىك ئۇرۇش سەپلىرىنىڭ ھەممىسىگە ئۆز ئادەملىرىنى ئورۇنلاشتۇرغانىدى.»

شەك - شۈبھىسىزكى، روبېن ئارىلىدىكى مەھبۇسلارنىڭ نەزىرىدە ئۇلارنىڭ ئىستىقبالى ناھايىتى قاراڭغۇ ئىدى. ماخراج مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ئەڭ مۇشكۈل پەيتلەر. زور تۈركۈمدىكى جەڭچىلەر قولغا ئېلىنىپ ئەھۋال تېخىمۇ يامانلاشتى.» 1970 - يىلى جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئىستىقبالى تېخىمۇ خىرەلىشىپ كەتتى. پۈتۈنلەي ئاق تەنلىكلەردىن تەركىب تاپقان چوڭ سايلامدىن ئىنقىلابچىلار ئازادلىق ئۈمىدىنى كۆرەلمىدى. دېۋىلىيې گىراق رەھبەرلىكىدىكى بىرلەشمە ئارمىيە ۋوستېر رەھبەرلىكىدىكى دۆلەت پارتىيەسى ۋە يېڭىدىن گۈللىنىۋاتقان ئوڭ قانات جەنۇبىي ئافرىقا سىياسىي پارتىيەلىرى تەرىپىدىن ئۈزۈل - كېسىل تارمار قىلىندى. روبېن ئارىلىدىكى جەڭگىۋار روھتا سىرتقى دۇنيادىكى قارا تەنلىكلەر ھەرىكىتىنىڭ ئەھۋالىنىڭ ئۆزگىرىشىگە ئەگىشىپ چوڭ ئۆزگىرىش بولدى.

روبيېن ئارىلىنى قەرەللىك ھالدا زىيارەت قىلىۋاتقان جورج بىزوس بۇنىڭدىن بەكلا ھەيران قالدى. ئۇ مائىدېلانىڭ ھازىرقى كەيپىياتىنىڭ ئەڭ تۆۋەن ھالەتتە ئىكەنلىكىنى بايقىدى. مائىدېلا جەنۇبىي ئافرىقىدا بۇنىڭدىن كېيىن ئۆكتىچى پارتىيەنىڭ بولماي قېلىشىدىن ئەنسىرەيتتى. جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى قارشىلىق كۈچلىرى كۆزدىن غايىب بولغاندەك تۇراتتى، ھەتتا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ۋە پائىفارىقا مەجلىسىنىڭ نامىنىڭ قىسقارتىلىپ يېزىلىشىمۇ چەكلەندى. ناۋادا ھەرقانداق شەخستە مەملىكەتلىك كېڭەشنىڭ ھۆججەتلىرى بايقىلىپلا قالسا، ئۇ كىشى مۇددەتسىز قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىناتتى. مائىدېلا بىلەن تامبو دېيىشكەن گەپلەرنىڭ ئېلان قىلىنىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

غەرب ھۆكۈمىتى ۋە تەھلىلچىلەر ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ مەغلۇپ بولۇشىنى جەملەشتۈرۈپ بولغاندەك قىلاتتى. 1969 - يىلى 10 - ئايدا ئامېرىكىنىڭ بىر پارچە مەخپىي ھۆججىتىدە مۇنداق يېزىلدى: «ئاندا - ساندا تەشكىللىنىدىغان جەنۇبىي ئافرىقىغا ئوغرىلىقچە كىرىش پىلانلىرى ھەمىشە مەغلۇبىيەت بىلەن ئاخىرلىشاتتى. جۇمھۇرىيەت ئىچىدىكى سىياسىي تەشكىلاتلار ھالسىزلىنىپ كەتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇنداق تەشكىلاتلارغا ھۆكۈمەت جاسۇسلىرى سۇقۇنۇپ كىرىۋالغانىدى.» ئامېرىكىلىق تارىخشۇناس توماس كارلىس «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى سايىدەك مەۋجۇتلۇق ھالىتىدە تۇرىدىغاندەك قىلىدۇ» دەپ يازدى. «ۋاشىنگتون پوچتا گېزىتى» نىڭ مۇخبىرى جىم ھوگلان 70 - يىللاردا جەنۇبىي ئافرىقىغا كېلىپ، «لۇتولى، مائىدېلا ۋە سىسۇلو قاتارلىقلارنىڭ ئانچە دىققەت - ئېتىبارغا ئېرىشەلمىگىنىنى، ئۇلار باشقا بىر دەۋرنىڭ كىشىلىرىگە ئوخشاش ئۇزاق تارىخىي ئېقىمدا ئۇنتۇلۇپ كېتىلگەنلىكىنى» بايقىدى.

مائىدېلا تۇرمىدە شۇنى ئېتىراپ قىلدى: «70 - يىللاردىكى

جاپا - مۇشەققەتلىك پەيتلەردە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى غەرق بولغاندا، بىز ئۆزىمىزنى ئۈمىدسىزلىككە غەرق بولماسلىققا مەجبۇرلىشىمىز كېرەك.» 1970 - يىلى 11 - ئايدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ بىر ھۆججەت لايىھەسىدە، ئۇلارنىڭ دۆلەت ئىچىدىكى تەشكىلاتلىرىنىڭ ئاللىقاچان «ئاساسەن دېگۈدەك يوقالغانلىقى» ئېتىراپ قىلىندى. مەن سوۋىتودىكى قارا تەنلىك دوستلىرىمنى زىيارەت قىلغاندا، ئۇلارنىڭ بەكلا جىمجىرلىشىپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلدىم. «بىلەمسىز، ھەتتا ئۆزىنىڭ بىر تۇغقان قېرىندىشىمىزغىمۇ ئۆز كۆزقاراشلىرىمىزنى ئاشكارىلاشقا پېتىنالمايمىز» دېدى مۇخبىرنىڭ ئوغلى ھېنرى. ھەممە جايدا جاسۇسلار بار ئىدى، ئۇلار پۇل خەجلەپ ياش لۈكچەكلەرنى سېتىۋېلىپ، ئۇلارنى ئۆكتىچىلەر ۋە پارتىزانلىق ئەترىتى توغرىلۇق ئۆزلىرىگە خەۋەر يەتكۈزۈشكە قوياتتى.

تامبو ئاخىر بوران - چاپقۇنلۇق كۈنلەردىن قۇتۇلالمايدىغان - لىقىنى ئېيتتى. 1970 - يىلى 3 - ئاينىڭ 25 - كۈنى تامبو ئۆز دوستى لىنارد سىگېرغا خەت يېزىپ، ئون يىل ئىلگىرى ئۇ - نىڭ ئۆزىنىڭ تۈرمىدىن قېچىشىغا ياردەملەشكەنلىكىنى تىلغا ئالدى. تامبو سىگېرنىڭ ۋوست ۋە جەنۇبىي ئافرىقا ئاق تەنلىك - لىرىنىڭ نامەلۇم ۋەھىمىلەر بىلەن بارلىق كۈچى بىلەن قارا تەن - لىكلەرنى قىرغىن قىلىۋاتقانلىقى ۋە قىيناۋاتقانلىقىنى كۆرەلەي - دىغانلىقىنى ئېيتتى: «جەنۇبىي ئافرىقىدا بىر مەيدان قانلىق قىرغىنچىلىقتىن ساقلانغىلى بولمايدىغانلىقى ماڭا ئايان. بۇنداق بولۇشنى ئۆتمۈشتىكى ئون يىللىق تەرەققىيات بەلگىلىگەن، ساقلانغىلى بولمايدىغان ئىشتۇر. 70 - يىللاردىن 80 - يىللار - غىچە بولغان دەۋرلەر قان بىلەن بويالدى - بەختكە قارشى گۈ - ناھىسىز ئادەملەرنىڭ ھالاكەتكە ئۇچرىشىنى گۇناھكارلارنىڭ ھالاكەتكە ئۇچرىشى بىلەن سېلىشتۇرغىلى بولمىغۇدەك ھالدا كۆپ ئىدى.» تامبو خىيالغا چۆمدى، ئەگەر 1960 - يىلى 3 -

ئايدا سىگېر ئۇنىڭ چېگرادىن ئۆتۈشىگە ياردەم بەرمىگەن بولسا، ئەھۋال قانداق بولۇپ كېتەر بولغىدى: «تارىخ بىرمۇنچىلىغان چوڭ - چوڭ ئىشلاردىن تەشكىل تاپىدۇ... ئەگەر ئەينى چاغدا سىگېر مېنىڭ قېچىپ كېتىشىمگە ياردەم بەرمىگەن بولسا، بەل - كىم بۈگۈنكى كۈندە تارىخ مۇنداق خاتىرىلىنىشى مۇمكىن ئىدى: لىونارد سىگېر پىرېتورىيەدە بىر ئۆمۈر تۇرمىدە ياتقان؛ ئولسۇپېر تامبو «تېررورىزم نىزامنامىسى»گە ئاساسەن 1968 - يىلى پىرېر - تورىيەدە ئۆلۈم جازاسىغا مەھكۇم قىلىنغان؛ ۋوست قەستلەپ ئۆلتۈرۈلگەن؛ غايەت زور پارتىزانلىق ئەترىتىنىڭ قوماندانى ھېسابلانغان ماندىپلا جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ باشقا رايونلىرىدا ھەردە - كەت قىلىۋاتقان بولاتتى.»

ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى يەنىلا ھەربىي ھەرىكەتلىرىدىن ئۈمىد كۈتمەكتە ئىدى. ئۇلار جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ سىرتىدىكى بازىلاردا تېخىمۇ كۆپلىگەن پارتىزانلار ئەترىتىنى مەشىقلەندۈرۈش بىلەن بىللە تەشۋىقات قوللانمىلىرى، شۇنداقلا زامبىيە ۋە تانزانىيەنىڭ «ئەركىنلىك تېلېۋىزىيە ئىستانسىسى» ئارقىلىق سىياسىي تەشۋىقات ئېلىپ باردى. بىراق، جاسۇسلارنىڭ سۇقۇنۇپ كىرىۋېلىشى ۋە ھەر خىل قارشىلىق ۋاسىتىلىرى سەۋەبلىك قېلىپ قالغان ئاز بىر قىسىم ئاكتىپ ئەزالار تېزدىنلا مۇھاسىرىگە ئېلىندى.

1974 - يىلى 4 - ئايدا كىشى ئويلاپمۇ باقمىغان بىر ۋەقە روبېن ئارىلىدىكى مەھبۇسلارنىڭ كەيپىياتىنى جانلاندۇرۇۋەتتى: پورتوگالىيەدە ھەربىي ئۆزگىرىش يۈز بېرىپ، مارسلو كارتانو ھۆكۈمىتى ئاغدۇرۇپ تاشلاندى. بۇنداق بولغاندا ئافرىقىدىكى ئانگولا ۋە موزامبىكتىن ئىبارەت ئىككى مۇستەملىكىنىڭ ئازاد بولۇشىدىن ئۈمىد تۇغۇلاتتى. دېمەك، «ئارىلىقتىكى دۆلەت» تىن پايدىلىنىپ ئۆزىنىڭ ھەربىي ئىشلاردىن ساقلىنىش ئىستراتېگىيەسى ئاقمايدىغاندەك تۇراتتى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدە موزامبىك ۋە جەنۇبىي

ئافرىقىلىقلار چېگراسىدا ھەربىي بازا قۇرۇش ئۈمىدى تۇغۇلدى. بۇ پىكىر موزامبىكتىكى يېڭى ئىنقىلابى ھۆكۈمەت ھېسابلانغان «موزامبىك ئىنقىلابى» نىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى. موزامبىك ۋە ئانگولادىكى ماركسىزمچى ھۆكۈمەت جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئوقۇشخۇمار قارا تەنلىك ياشلارنى ئادەتتىن تاشقىرى ھاياجانلاندۇرۇۋەتتى. ئۇلار يۇقىرى ئاۋازدا «موزامبىك ئىنقىلابى فىرونتى ياشىسۇن!»، «كۈرەش داۋاملاشماقتا!» دەپ ۋارقىرىدى. ماندىپلا ناھايىتى چوڭقۇر ئىشەنچ بىلەن «ۋەزىيەت بىز ئۈچۈن پايدىلىق ھالەتكە كىرىشكە باشلىدى» دەپ قارىدى. ئۇ تامبونىڭ موزامبىكتا بىر قېتىم دۆلەت مۇراسىمغا قاتنىشىپ ناھايىتى خۇشال بولغانلىقىدىن خەۋەر تاپتى.

گەرچە مىللەتلەر نەيزىسىنىڭ ئىستىقبالى جۇلالانغان بولسىمۇ، بىراق مىللەتلەر نەيزىسى جەنۇبىي ئافرىقىدا ھېچقانداق نەتىجىگە ئېرىشەلمىدى. 1976 - يىلىغىچە مىللەتلەر نەيزىسى جەنۇبىي ئافرىقىدا بىرەر پاي ئوقۇمۇ ئېتىپ باقمىغانىدى. چەت ئەلگە سۈرگۈن قىلىنغان كۆپ ساندىكى كىشىلەر بىلەن سېلىشتۇرغاندا ماندىپلانىڭ يېقىنقى مەزگىللەردىكى ئەھۋاللارغا بولغان تونۇشى تېخىمۇ بەك رېئال ئىدى. بىراق، ماندىپلا يەنىلا ئۈمىدۋار ئىدى. ئۇ تۈرمىدە ئېلان قىلىنمىغان، ئەمما ناھايىتى مۇھىم ھېسابلانغان مىللىي ئەركىنلىكنى يېزىپ چىقتى:

بىز تۇنجى قارارلىق مىللەتلەر نەيزىسى يېڭى ئەسكەرلىرىنى ئەۋەتىپ 14 يىلدىن كېيىنمۇ قوراللىق كۈرەش جەنۇبىي ئافرىقىدا ئىپتىدائىي باسقۇچتا تۇردى. گەرچە موزامبىك ۋە ئانگولا ئالدى بىلەن مۇستەقىل بولغان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ مۇستەقىللىقى ئۆزىمىزنىڭ مۇستەقىللىق مەسىلىلىرىنىڭ ھەل بولغانلىقىدىن دېرەك بەرمەيدۇ. يېڭىدىن مۇستەقىل بولغان دۆلەتلەردە ھەل قىلىشقا تېگىشلىك مەسىلىلەر كۆپ بولىدۇ. ئۇلار ئۆز ئارزۇسى بويىچە ئىش قىلىشنىڭ ناھايىتى قىيىنلىقىنى ھېس قىلىدۇ. تەشەببۇسكارلىق ھوقۇقى يەنىلا دۈشمەننىڭ قولىدا، دۆلەت

بىرلىككە كەلگەندىن كېيىن قىلىشقا تېگىشلىك ئەڭ مۇھىم ئىش دۈشمەننىڭ قولىدىكى تەشەببۇسكارلىق ھوقۇقىنى تارتىۋېلىشتىن ئىبارەت. مەن بۇنداق تارىخنىڭ ھەرقانداق پەيتتە بولىدىغانلىقىغا ئىشىنىمەن. بۇنى نەتىجىسى ئون نەچچە يىلدىن بېرى بۇ ھەرىكەت بېشىدىن ئۆتكۈزگەن غەم - قايغۇ ۋە جىددىيچىلىكلەرنى تولدۇرۇش بىلەنلا چەكلەنمەيدۇ...

موزامبىك ۋە ئانگولانىڭ ئازادلىقى بىر تۈرلۈك ئۇمىدۋار كەيپىياتنى ئېلىپ كەلدى، خەلق يېڭى دەۋر يېتىپ كەلدى دەپ قارماقتا. بىزنىڭ چوڭ قۇرۇقلۇقتىكى ئەڭ ئاخىرقى ئىرقىي ئايرىمچى ھۆكۈمەتنى ئاغدۇرۇپ تاشلىشىمىز پەقەت ۋاقىت مەسىلىسىدىنلا ئىبارەت. شۇ پەيت يېتىپ كەلگەندە، دۈشمەنلەر كۆپلىگەن ئالدىنقى سەپلەردە ئۇرۇش قىلىشقا مەجبۇر بولىدۇ.

بىراق، جەنۇبىي ئافرىقا باش مىنىستىرى ۋوست ناھايىتى جانلىق بولغانلىقتىن، موزامبىكنىڭ يېڭى قارا تەنلىك ھۆكۈمىتى بىلەن جەنۇبىي ئافرىقانىڭ موزامبىكتىكى پورتلاردىن داۋاملىق پايدىلىنىشى ھەققىدە توختام ئىمزالاپ بولغان، شۇنداقلا موزامبىكنىڭ دۆلەت مەمۇرلىرىنىڭ ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش مەسىلىسىنى ھەل قىلغانىدى. بۇنىڭ ھېسابىغا قارشى تەرەپتىن ھەربىي ھەرىكەتلەرنى تېخىمۇ بەك چەكلەش تەلەپ قىلىنغانىدى. ئۇ چاغلاردا ئىقتىساد بەكلا چېكىنىپ كەتكەنلىكتىن جەنۇبىي ئافرىقىلىق سودىگەرلەر ئافرىقا قىتئەسىدىكى باشقا جايلاردا يېڭىدىن بازار ئېچىشقا جىددىي ئېھتىياجلىق بولغانىدى. ۋوست ۋە شىمالىي قىسىمدىكى بىر قىسىم دۆلەتلەر ئېھتىياتچانلىق بىلەن توختام ئىمزالاپ، ئاخىردا تېخى لىۋىيە بىلەن پىل چىشى قىرغىقىنى زىيارەت قىلدى. ئۇ ئىيون سىمسىقا بولغان بېسىمنى كۈچەيتىپ، ئۇنىڭ رودىسىيەدىكى قارا تەنلىكلەر قارشىلىق ھەرىكىتى تەشكىلاتلىرى بىلەن سۆھبەتلىشىشنى تەلەپ قىلدى. 1074 - يىلى 11 - ئايدا ۋوست ھۆكۈمىتىنىڭ تاشقى ئىشلار مىنىستىرى پىك بوتا

بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىدا جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئىسلاھاتىنى قانات يايدۇرىدىغانلىقىنى جاكارلاپ: «بىز بارلىق مۇمكىنچىلىكلەرنى ئىشقا سېلىپ، ئىرق ۋە تېرە رەڭگىنى پەس كۆرۈشنى يوقىتىشقا تىرىشىمىز» دېدى. بىرنەچچە كۈندىن كېيىن، ۋوست ئافرىقىلىق قارا تەنلىكلەرگە «ئەگەر سىلەر جەنۇبىي ئافرىقىغا بىر قېتىم پۇرسەت بەرسەڭلار، بىزنىڭ تۇتقان مەيدانىمىز سىلەرنى ھەيرانئۆھەس قالدۇرۇۋەتكەن بولاتتى» دېدى. ماندىپلا ۋوستنىڭ نۇتقىنى ئاڭلىغاندىن كېيىنمۇ ئوخشاشلا ئۇنىڭ خىيالى ھەققىدە قۇرۇق خىياللاردا بولۇپ يۈرمىدى. ئۇنىڭ نەزىرىدە، ھۆكۈمەت قوراللىق ئىنقىلابتىن ساقلىنالايدىغان كۆپ قېتىملىق پۇرسەتلەرگە سەل قارىغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ماندىپلا تۈپتىن ئۆزگىرىش بولمايدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى.

ماندىپلا يەنىلا زېھنىنى ئاساسلىقى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى بىرلىك مەسىلىسىگە قاراتتى. بىراق، سۈرگۈندىكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى كوممۇنىستىلار ۋە مىللەتچىلىرى ئارىسىدىكى مۇناسىۋەت بارغانسېرى جىددىيلىشىپ كەتتى. 1975 - يىلى، بۆلۈنۈش مەسىلىسى تامبونىڭ كۆز ئالدىدا نامايان بولدى. بۇنداق بولۇشىغا 1973 - يىلىدىكى روبېرت خارسانىڭ ئۆلۈمى سەۋەب بولغانىدى. 53 يېشىدا ئۆلۈپ كەتكەن سوفىياتاۋىلىق تەرسا مەجەز مىللەتچى خارسانا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ لوندوندىكى ۋەكىلى ئىدى. ئۇ كوممۇنىزمىنى ھەددىدىن زىيادە تەنقىدلەيتتى، بولۇپمۇ ئۇ ئىجرائىيە كومىتېتىدىن چىقىرىۋېتىلگەندىن كېيىن تېخىمۇ شۇنداق قىلغانىدى. ماندىپلا خارسادىن ناھايىتى ئىپتىخارلىنىدىغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭ تۇل قالغان خوتۇنى ماگگىغا ناھايىتى تەسىرلىك بىر پارچە خەت يېزىپ، ئۇنى لۇتۇلى، ماسىر ۋە ماكس قاتارلىق ئۆلۈپ كەتكەن قەھرىمانلار بىلەن بىللە تىلغا ئالدى: «بىز دەسلەپتىنلا ئورتاق مەخپىيەتلىكنى ساقلاش، ئوڭۇشسىزلىقلارغا سەۋر قىلىش،

غەلبە مېۋىسىدىن تەڭ بەھرىلىنىش توغرىلىق قەسەم قىلىشقاندۇق.» بىراق، خارساننىڭ ماتەم مۇراسىمىدا ترانسكېيدىكى داڭدار ئائىلىدىن كېلىپ چىققان ياش مىللەتچى ئامبىروس ماگۋىنى «بىر ئوچۇم كىشىلەرنىڭ» ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى مەجبۇرىي كونترول قىلىۋالغانلىق توغرىلىق شىكايەت قىلدى. شۇنىڭ بىلەن خارساننىڭ ماتەم مۇراسىمى جەڭ مەيدانىغا ئايلىنىپ كەتتى. «ئافرىقىلىقلار كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ كونتروللۇقىدىن قاتتىق يىرگىنىدۇ» دېدى ماگۋىنى. ئۇزاق ئۆتمەي، سەككىز نەپەر ئەزا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە ئاسىيلىق قىلدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئامبىروس ماگۋىنى ۋە ئۇنىڭ نەۋرە ئىنىسى تانىپ قاتارلىقلار بار ئىدى. تامبو ماندېلاغا خەت يېزىپ، ئۆزلىرىنىڭ ماندېلاغا قارىتىلغان بىر «ئىپلاس» ھەرىكەتكە دۇچ كەلگەنلىكىنى، بۇ ھەرىكەت ئەيمىنمەستىن كوممۇنىستىك پارتىيەگە ۋە ئىرقچىلىققا قارشى ۋاسىتىلەرنى قوللىنىۋاتقانلىقىنى، ھالبۇكى ئۇلار ئىشلىتىۋاتقان تىلنىڭ ئاق تەنلىك ئېكسپلاتاتسىيەچىلەر ئىشلىتىۋاتقان تىل بىلەن ئوخشاش ئىكەنلىكىنى ئېيتتى. تامبو يەنىلا بۇ مەسىلنى ئىچكى زىددىيەت سۈپىتىدە ھەل قىلىشقا تىرىشقان بولسىمۇ، 1975 - يىلى 9 - ئايدا ئىجرائىيە كومىتېتى بېلەت تاشلاش ئارقىلىق «سەككىز كىشىلىك گۇرۇھ»نى ھەيدەپ چىقىرىشنى قارار قىلدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ باش كاتىپى ئالفېرد نزو مۇنداق دەپ يازدى: «بۇ ساختىپەز گۇرۇھ بىزنى قىيىن ئەھۋالدا قويۇش ۋە ئارىغا بۇرغۇنچىلىق سېلىش مەقسىتىدە قەستەن ئاممىنىڭ ئالدىدا ئۆز گۇرۇھىنىڭ قۇرۇلغانلىقىنى جاكارلىدى.»

ماندېلا بۇ قېتىملىق بۆلگۈنچىلىكتىن ناھايىتى ئازابلاندى. چۈنكى، ماندېلامۇ ئۆتمۈشتە دېموكراتىزمغا ئېتىقاد قىلاتتى. شۇڭلاشقا، بۇ جەھەتتە ئۇ خائىنلارغا ھېسداشلىق قىلىپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ «تېخىمۇ ئىللىق ۋە تېخىمۇ

كەڭ قورساق مۇئامىلە» تۇتۇشنى ئۈمىد قىلدى. بىراق، ماندىپلا بۇ كىشىلەرنىڭ رەھبەرلىك قاتلىمىدىكىلەرنى بەكلا غەزەپلەندۈرگەنلىكىنى بىلگەچكە، بۇ ئىشقا قول تىقىشقا ئۈلگۈرەلمىدى. خائىنلار ئۆز تەشكىلاتىنى قۇرۇپ، ئىغۋاگەرچىلىك قىلىپ، ئۆز تەشكىلاتىغا ئافرىقا مىللىي مەسلىكى دەپ ئىسىم قويدى. ئۇلارنىڭ تەشكىلاتىنىڭ نامىنىڭ قىسقارتىلىپ يېزىلىشى ANC بىلەن ئوپمۇئوخشاش ئىدى. ئۇلار ماندىپلانى ئۆزلىرىنىڭ ھەقىقىي رەھبىرى، دەپ قارايتتى. ماندىپلا بولسا شەك - شۈبھىسىز ھالدا تامبونى ئۆزىنىڭ رەھبىرى، دەپ قارايتتى. « ANC دىن پەقەت بىرسىلا بار. بۇ ANC نىڭ باش ئىشتابى لۇساکادا، رەھبىرى ئولىۋېر تامبو» دەپ يازدى ماندىپلا. ئاخىردا كۆپ ساندىكى خائىنلار ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە قايتىپ كەلدى. تامبو 1990 - يىلى جەنۇبىي ئافرىقاغا قايتىپ كەلگەندە، ئامېروس ماگۇننى ئۇنى قارشى ئالدىغانلىقىنى ئىپادىلىدى. بىراق، ئۇنىڭ نەۋرە ئىنىسى تانسېن قەيسەر ماتانزىما رەھبەرلىكىدىكى ترانسكېپى ھۆكۈمىتىگە ئەزا بولۇپ، 1980 - يىلى ئوق تېگىپ ئۆلگەنىدى. ئۇنى ئۆلتۈرگەن قاتل ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئەزاسى، دەپ گۇمان قىلىندى.

تامبو كونا قائىدە - يوسۇنلارغا ئېسىلىۋالدىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭ قىلچە ئىجادىيلىق بولمىغان رەھبەرلىك ئۇسۇلى ئەيىبلەشكە ئۇچرىدى. تامبومۇ ھەم ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ يەنىمۇ بەك پارچىلىنىپ كېتىشىدىن ئەنسىرەيتتى. ئۇ ماندىپلاغا خەت يېزىپ، ئۆزلىرىنىڭ بازىسىنى مەخپىي ھالدا «تەنتەربىيە كۈلۈبى» دەپ ئاتاۋاتقانلىقىنى، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى بولسا «بىرلەشمە» دەپ ئاتاۋاتقانلىقىنى ئېيتىپ مۇنداق دېدى: «كۈلۈب كۈچىشىگە قاراپ يۈزلەندى، بىراق تەنتەربىيە بىرلەشمىسىنىڭ تەستىقى بولمىسا، كۈلۈبىمىز نەپ يەتكۈزىدىغان تەنتەربىيە تۈرىگە

ئېرىشەلمەيدۇ.» بىراق، تامبو بىرلەشمە ئەزالىرىنىڭ «بېشى كۈلۈپ ئۈچۈن مەخپىي ھالدا قوش تەرەپلىك ئويۇن ئورۇنلاشتۇرالايدىغانلىقى» غا ئىشەنەتتى. ئۇلار تېخىچە روبېن ئارىلىدىكى مەھبۇسلارنى ئۆزلىرىنىڭ رەھبىرى، دەپ قارايتتى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ چوڭ قۇرۇقلۇقتىكى ئىستىقبالى قارماققا يەنلا شۇنداق گۇڭگا بولسىمۇ، روبېن ئارىلىدىكى مەھبۇسلار قوراللىق كۈرەشنىڭ مەيدانغا چىقىشىغا يېقىندىن نەزەر سېلىپ تۇرغاچقا، جەنۇبىي ئافرىقا جەمئىيىتىدىكى ئىسلاھات دولقۇنىدىن ئازدۇر - كۆپتۈر خەۋەردار ئىدى. بۇ دولقۇن ئىرقىي ئايرىمچىلىقنىڭ بويۇنتۇرۇقىنى بارا - بارا ئاجىزلاشتۇردى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئىرقىي ئايرىمچىلىققا قارشى تۇرۇش كۈچلىرى تېخىمۇ كېڭەيدى. ئىنىقلاپ مەركىزى زاۋۇت ئىدى. 70 - يىللارنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدىكى كاساتچىلىق ۋە پۇل پاخاللىقى سەۋەبلىك قارا تەنلىكلەر ئەمگەك ئىش ھەققىنى ئۆستۈرۈپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. بۇ چاغلاردا ئىش تاشلاش قانۇنغا خىلاپ ئىدى. بىراق، 1973 - يىلىنىڭ باشلىرىدا دۇربان ۋە لوندوندىكى قارا تەنلىك ئىشچىلار ئىش تاشلىدى. بۇ ئىش تاشلاش ھەرىكىتىنىڭ قاپلىنىش دائىرىسى ناھايىتى كەڭرى بولدى. بۇ ھەرىكەت ھېچقانداق شەپسىسزلا باشلاندى. بۇ ھەرىكەتنىڭ ھەقىقىي يوسۇندا رەھبىرى يوق ئىدى. شۇڭا، ھېچكىم بۇ ھەرىكەتكە جىنايەت قالىپقى كىيگۈزەلمەيتتى. باشقىلار ئاسانلىقچە بۇ ئەمگەكچىلەرنىڭ ئورنىنى ئالالمايتتى، شۇ سەۋەبلىك، ئۇلارنىڭ مائاش ئۆستۈرۈش تەلپى تېزدىنلا ئەمەلگە ئاشتى. بۇ قېتىملىق غەلبە سەۋەبلىك ئۇلاردا ئىشچىلار ئويۇشمىسىغا نىسبەتەن قىزىقىش پەيدا بولدى. ئۇلار سىياسىي جەھەتتە ناھايىتى ئېھتىياتچان ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاق تەنلىكلەر رەھبەرلىك قىلغان ئىشچىلار ئويۇشمىسى بىلەن بىرلەشكەندى. بۇ قىلمىش ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ

ئەيىبلەشكە ئۇچرىدى. بىراق، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئالدىن پەرەز قىلغاندەك، گەمىلىكتە «سانائەت ۋە سىياسىي ئىسلاھات ئەڭ تەۋرىنىش ھالىتىدىكى پەيت» ئىدى. تۈرمىدە يېتىۋاتقان مەندىلا ئىش تاشلاشنىڭ مۇھىملىقىنى بىلەتتى. ئۇ خاررىي گۇۋارا ۋە باشقا سەپداشلىرىنىڭ بۇ قېتىملىق ئىش تاشلاش ھەرىكىتىدە ئوينىغان رولىدىن مەمنۇن بولدى. «بۇ مەزگىللەردە ئۆزىنىڭ شەخسىي مەنپەئەتىنى بىر چەتكە قايرىپ قويۇپ، ئىرقىي ئايرىمچىلىق ھۆكۈمىتىنى ئاغدۇرۇشقا ئاتلىنىدىغان ئىشچىلار يوق دېيەرلىك ئىدى.» 1976 - يىلى مەندىلا: «ئىش تاشلاش دولقۇنى بارغانسېرى يۇقىرىلاپ كەتتى، ئىشچىلارنىڭ كەسكىن يۈزىتىسى ھەرقايسى زاۋۇتلاردىكى ئىشچىلارنىڭ ھەرقانداق شەكىلدىكى كەمسىتىشلەرگە قاراپ تۇرمايدىغانلىقىنى ئىپادىلەپ بەردى» دەپ يازدى.

مەندىلا ئىرقىي ئايرىمچىلىققا قارشى تۇرىدىغان ئاق تەنلىك ئەركىنلىك تەشەببۇسچىلىرى، پوپ ۋە ئوقۇغۇچى قاتارلىقلاردىن ئىشەنچكە ئىگە بولدى. ئۇ 1974 - يىلىدىكى چوڭ سايلامدا پارلامېنتتا ئالتە ئورۇنغا ئىگە بولغان يېڭىدىن گۈللىنىۋاتقان تەرەققىيات پارتىيەسىنىڭ ئاق تەنلىكلەرگە ئىرقىي ئايرىمچىلىقنىڭ خەتىرىنى ھېس قىلدۇرۇشنى ئۈمىد قىلدى. مەندىلا بولۇپمۇ ئوقۇغۇچىلارغا ھەممىدىن بەك قىزىقىش نەزىرىدە قارىدى. مەندىلا مەيلى قارا تەنلىك بولسۇن ياكى ئاق تەنلىك بولسۇن ئوقۇغۇچىلارغا ھەممىدىن بەك قىزىقىش نەزىرىدە ئىدى. چۈنكى، ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەممىسى پۇقرالىق ئەركىنلىكىنى ھىمايە قىلماقتا ئىدى، شۇنداقلا سىياسىي جىنايەتچىلەرنىڭ قويۇپ بېرىلىشىنى ئۈمىد قىلاتتى.

مەندىلا تەرەققىيپەرۋەر جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەرگە ئېچىلىپ - يېپىلىپ مۇئامىلە قىلىشىنى قارار قىلغانىدى. بولۇپمۇ ئۇ تۈرمىدە قاراۋۇللار بىلەن ئۇچراشقاندىن كېيىن تېخىمۇ شۇنداق قىلىشىنى قارار قىلدى. مەندىلا سەپداشلىرىغا

جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر بىلەن كېلىشىم ھاسىل قىلىش پۇرسىتىنى رەت قىلماسلىقىنى، «ئەنگىلىيەلىكلەرنىڭ بۇ توپقا بولغان دۈشمەنلىكى ۋە كەمسىتىشى ئارقىلىق خاتا چۈشەنچىگە كېلىپ قالماستىن نەسەت قىلدى.» مەندېلا قول يازمىلىرىدىن بىرىدە 15 يىلدىن كېيىن دىققىتىنى ئاغدۇرغانىدى.

جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىك سىياسىيونلارنىڭ ئۆز خەلقىگە مونوپول ھاكىم مۇتلەقلىق قىلىشىغا بولمايدۇ، بىزنىڭ ھەم ئۆز خەلقىمىزگە ئۇنداق مۇئامىلە قىلىشىمىزغىمۇ بولمايدۇ. بىز جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەرگە ئۆز مەيدانىمىزنى ئاق كۆڭۈللۈك بىلەن ئىپادىلىشىمىز كېرەك. مەيلى ئاق تەنلىكلەر ئارىسىدىمۇ، قارا تەنلىكلەر ئارىسىدىمۇ دۇرۇس كىشىلەر بار، جەنۇبىي ئافرىقىمۇ ھەم شۇنداق، بىزنىڭ مەسلىمىز ناھايىتى زىل، پەقەت ئۇلارنىڭ خەلقى خەتەرلىك ۋە زىيەتتە تۇرغاندىلا جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىك رەھبەرلەر پۈتۈن كۈچى بىلەن ياردەمگە ئاتلىنىدۇ...

ئەمدىلىكتە زوراۋانلىق توقۇنۇشىدىن ساقلانغىلى بولمايدۇ، بىراق ئۇرۇش پارتلاپ قالسا، دۆلىتىمىزنىڭ كۈلى كۆككە سورۇلىدۇ. بىز — ئاق تەنلىكلەر ۋە قارا تەنلىكلەر، ئافرىقىلىقلار ۋە جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر يەنىلا يۈزمۇيۈز ئولتۇرۇپ، قايتا قۇرۇش ھەققىدە سۆھبەتلىشىشىمىز كېرەك.

مەندېلا 60 — 70 — يىللاردا قانچىلىك ئېغىرچىلىقلارغا يولۇقۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئىزچىل ھالدا غەرب كۈچلىرىنىڭ ياردىمى ھەققىدە ئىزدىنىپ كەلگەنىدى. شۇنداقلا ئىقتىسادىي جازانى كەلگۈسىدە ئىرقىي ئايرىمچىلىققا قارشى تۇرىدىغان ئەڭ ئاساسلىق قورال، دەپ قارىدى. بىراق، ئەنگىلىيە، ئامېرىكا ھۆكۈمىتىنىڭ ھېچقايسىسى كىشىنى ئىلھاملاندۇرىدىغان بىرەر ئىش قىلالىمىدى. تامبو لوندونغا كەلگەندە، ناھايىتى كۆپ ۋاقىت سەرپ قىلىپ، كونسېرۋانتىپلار پارتىيەسى ھۆكۈمىتىنىڭ

قوللىشىنى قولغا كەلتۈرۈشكە تىرىشتى. ئۇ دىپلوماتىيە ئەمەلدارلىرىدىن ئاۋۋال خارود ماكمىلىن، ئاندىن يارك دوگلاس خيوم قاتارلىقلار بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈن كۆپ قېتىم ساقلىدى. «ئۇ ئىشك چېكىشى ئەزەلدىن توختىتىپ قويىمىدى» دېدى ئۇنىڭ ئايالى ئادىردى. بىراق، دىپلوماتلار بەك سەزگۈر ئىدى. 1964 - يىلى ساسىرن ئىسىملىك بىر دىپلوماتىيە ئەمەلدارى ئۆزىنىڭ تامبونىڭ ھېگوتتىكى ئۆيىنىڭ ئۇدۇلىدىكى ئۆيدە تۇرۇۋاتقانلىقىنى بايقاپ، دىپلوماتىيە مىنىستىرلىقىدىن تامبونىڭ ئارقا كۆرۈنۈشى توغرىسىدىكى ماتېرىياللارنى تەلەپ قىلدى. ئۇلار ئۇنىڭغا تامبو ھەققىدە ئازراقلا مەلۇمات يەتكۈزۈپ بېرەلدى. ناۋادا «تامبو جەنۇبىي ئافرىقا ھەققىدىكى بەزى قىزىقارلىق گەپلەرنى قىلغان بولسا»، ئۇلار ئۇنىڭ بىلەن يۈز كۆرۈشكەن بولاتتى. تامبو لوندون ھۆكۈمىتىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ كوممۇنىستلار بىلەن مۇناسىۋىتى بار دەپ گۇمانلىنىدىغانلىقى، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ كوممۇنىزمغا قارشى پائىدەلىرىنىڭ مەجلىسىنى زور كۈچ بىلەن قوللاۋاتقانلىقىنى بايقىدى. ياۋروپادا پەقەتلا گوللاندىيە، سىكانداۋىيەلا ئۇنىڭغا ياردەم قولىنى سۇندى. ماندىپلا ئۇلارنىڭ بۇ ئىشىدىن ئىزچىل ھالدا مىننەتدار بولۇپ كەلدى. تامبو پەقەت موسكۋادىنلا ياردەم تەلەپ قىلالايتتى. موسكۋا تەرەپ ئۆزلىرىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى ھەربىي مەشىق ۋە ھەقسىز قورال - ياراغ بىلەن تەمىنلەيدىغانلىقىغا كاپالەت بەردى. بۇ سەۋەبلىك سوغۇق مۇناسىۋەتلەر ئۇرۇشى مەزگىلىدە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ سوتسىيالىزم لاگېرىغا تەۋە ئىكەنلىكىگە تېخىمۇ ئىشىنىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى.

1964 - يىلى 10 - ئايدا ئەنگىلىيە ئىشچىلار پارتىيەسى ھاكىمىيەت بېشىغا چىقتى. بۇ خەۋەر روبېن ئارىلىغا تولىمۇ ئۇزاق ۋاقىتتا يېتىپ باردى. كاترادانىڭ ئاكىسى خەتلىرىدىن بىرىدە بۇ خەۋەرنى قىسقىغىنا تىلغا ئالغانىدى. بىراق، بۇ خەت

كارتادانىڭ قولىغا 18 ئايدىن كېيىن تەگدى. ماندىلا بىلەن تامبو ئەنگىلىيەنىڭ ئىقتىسادىي جازاغا كەسكىنلىك بىلەن مۇئامىلە قىلىشىنى ئۈمىد قىلاتتى. بىراق، يېڭىدىن ۋەزىپىگە ئولتۇرغان باش ۋەزىر ۋېرسىن «جەنۇبىي ئافرىقىغا قورال يۆتكەشنى دەرھال توختىتىش» ھەققىدە تېزىدىن بۇيرۇق چۈشۈردى. بىراق، يېقىنقى مەزگىللەردە ئاشكارىلانغان ھۆججەتلەردىن ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ تېخىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا جازالاشقا چەك قويغانلىقى مەلۇم بولدى. ئىقتىساد ۋەزىرى جورج بروۋن ئاللىقاچان قورال - ياراغ يۆتكەشتىن كېلىدىغان ئىقتىسادىي ئاقىۋەتنى مۇلاھىزە قىلىشنى باشلىغانىدى. مۇستەملىكە ۋەزىرى ئانتونى گېرىننۇۋد جەنۇبىي ئافرىقىنى جازالاشتىن كېلىپ چىققان زىياننى ئەنگىلىيەنىڭ ھامىيلىقىدا تۇرۇۋاتقان، جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ قوشنىسى ھېسابلانغان ئۈچ دۆلەتتىن تولدۇرۇۋېلىشىدىن ئەنسىرەيتتى. گېرىننۇۋد دوكلاتىدا مۇنداق دەيدى: «ئەگەر دوكتور ۋېۋورد ئاچچىقنى قوشنا دۆلەتلەردىن چىقىرىشنى قارار قىلغان بولسا، ئۇنداقتا بۇ بىرنەچچە دۆلەت ئېغىر تالاپەتكە ئۇچرايدۇ.» بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى قىيىن مەسىلىلەر مۇتەخەسسسلرى گۇرۇپپىسىنىڭ ئەزاسى كاردېن جازانى ئەمەلىيلەشتۈرۈشنى قوللىدى. بىراق، دىپلوماتىيە ۋەزىرى پاترىك گېدىن ۋوك باش ۋەزىرنى كاردىنغا قاتتىق مۇئامىلە قىلدۇردى. شۇنىڭ بىلەن كاردىن ھۆكۈمەتنىڭ ئىقتىسادىي جازاغا قارشى تۇرۇشىغا قوشۇلدى. بىراق، ئۇ تېخىچە دىپلوماتىيە مىنىستىرلىقىغا: «بىز ھەرقانداق ئەھۋال ئاستىدا جەنۇبىي ئافرىقىغا ئىقتىسادىي جازا يۈرگۈزۈش مۇمكىنچىلىكىنى توسۇمايمىز» دەيدى. ئۇ يەنە مۇنداق دەيدى: «دامكورىسنىڭ شەمشىرى ھەر دائىم تورۇسقا ئېسىپ قويۇلۇشى كېرەك، قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر شەمشەر شۇ جايدا بولۇشى كېرەك.» بۇ شەمشەرنىڭ ئىشچىلار پارتىيەسىدىكى ئوڭچىلارغا تەسەللى بولۇش مۇمكىنچىلىكى بولسىمۇ، بىراق

پېرتورىيەنى ئالدىيالىمايتتى.

لىنتون يوهانسون رەھبەرلىكىدىكى ۋاشىنگتون جازالاشنى تېخىمۇ بەك قوللىدى. بۇ ئەنگىلىيە دىپلوماتىيە مىنىستىرلىقىنى تېخىمۇ بەك ئەنسىرىتىۋەتتى. دۆلەت ئىشلىرى كومىتېتىنىڭ بىر بۆلەك ھۆججەتلىرىدە تاللاش خاراكتېرلىك جازالاشنىڭ «جەنۇبىي ئافرىقىغا ئۈنۈملۈك، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ كەلگۈسىگە باش ئاغرىقى كەلتۈرمىگەن ئاساستا بېسىم بولىدۇ» دېيىلگەندە، ئەنگىلىيە دىپلوماتىيە ئەمەلدارى تېزدىنلا ئىنكاس قايتۇرۇپ ئىقتىسادىي جازانىڭ پايدىسى يوق، دېدى. ئەمەلىيەتتە ئۇلارنىڭ ھەقىقىي ئەندىشىسى ئىقتىسادىي جەھەتتىكى ئەندىشە ئىدى. بىر پارچە مەخپىي ھۆججەتتە «ئەنگىلىيە ئەڭ چوڭ تەسىر كۈچكە ئىگە دۆلەت بولغانلىقتىن، بىزنىڭ جەنۇبىي ئافرىقا بىلەن بولغان ئىمپورت - ئېكسپورت سودىمىز ناھايىتى زور سالماقنى ئىگىلەيدۇ» دېيىلگەندى.

جەنۇبىي ئافرىقىدا يۈز بەرگەن بىر جىددىي ۋەقە سەۋەبلىك خارود ۋېرسىنىڭ ناھايىتى تېزدىنلا دىققىتى چېچىلىپ كەتتى. 1965 - يىلى 11 - ئايدا جەنۇبىي ئافرىقىغا يېقىن ھېسابلانغان رودىسىيە مۇستەملىكىلىكىدە ئىيون شىمسىنىڭ ئاق تەنلىكلەر ھۆكۈمىتى ئەنگىلىيەنىڭ دېموكراتىك سايلامنى تەلەپ قىلىشىغا قارىماي، ئۆز ئالدىغا مۇستەقىللىق جاكارلىدى. ۋېرسىن قورال كۈچىنى ئەمەس، ئىقتىسادىي جازانى تاللىدى. ئىقتىسادىي جازانىڭ ئىچىدە نېفىت سودىسىنى چەكلەشمۇ بار ئىدى. بىراق، ئۇ ئەنگىلىيە شىركىتى ئورۇنلاشتۇرغان جەنۇبىي ئافرىقىدىن رودىسىيەگە نېفىت يۆتكەش ئىشىغا كۆزىنى يۇمۇۋالدى. تامبو بۇنىڭغا نىسبەتەن ئازراقمۇ ھاياجانلانمىدى. ئۇ 1969 - يىلى «ئەنگىلىيە ئىشچىلار پارتىيەسى ھۆكۈمىتى ئاق تەنلىك ئاز سانلىق مىللەتلەرنىڭ سىياسىي ھوقۇقىنى قولغا كىرگۈزۈشى ۋە مونوپول قىلىۋېلىشىغا سۈكۈت قىلدى ھەم ئىلھاملاندۇردى» دەپ كۆرسەتتى.

ۋېرسېن ھۆكۈمىتىنىڭ جەنۇبىي ئافرىقا بىلەن ھېسابلىشىشقا چولسى يوق ئىدى. بۇنداق ئەھۋالدا روبېن ئارىلىنى تىلغا ئېلىش مۇمكىن بولماي قالاتتى. 1967 - يىلى ئەنگلىيە دۆلەت مۇداپىئە مىنىستىرى داننىس جەنۇبىي ئافرىقىنى قورال بىلەن تەمىنلەشنى قايتا تىلغا ئالغاندا، پىرتورىيە تېخىچە بۇنىڭ «داموكرېسنىڭ قىلچى» ئىكەنلىكىگە ئىشەنمىدى. ۋېرسېن ئاخىردا بۇ ھەرىكەتنى ئەمەلدىن قالدۇردى، بىراق ئۇزاق ئۆتمەي ئىچكى كابىنېتنىڭ ئىرقىي ئايرىمچىلىق مەسلىسىدىكى ئەخلاقى مەيدانى گۇمانلىق ھالغا چۈشۈپ قالدى. ئۈچ يىلدىن كېيىن شېللى روبېن ئارىلىغا بېرىپ، ماندىپلانى زىيارەت قىلغاندا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنى ئېتىراپ قىلىپ: «مەن كىشىلەرنىڭ بۇ مەسىلە ھەققىدە پىكىر يۈرگۈزۈشىنى قوللىماسلىقىم كېرەك دەپ ئويلايمەن» دېدى. بىراق، ئۇ ئاللىقاچان ۋەزىپىسىدىن ئايرىلغانىدى.

ئامېرىكىنىڭ بۇ يەردە ھېچقانداق رولى يوق ئىدى. بۇ چاغلاردا ئامېرىكا ۋېيېتنام ئۇرۇشىنىڭ پاتقىقىغا پېتىپ قېلىپ چىقالمايۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئامېرىكا رودىسىيەگە قىزىقمايتتى. پارلامېنت ئەزاسى چارلىس بوسسېننىڭ ئېيتقىنىدەك، ئامېرىكا جەنۇبىي ئافرىقىغا نىسبەتەن «ياخشى خاراكتېرلىك سەل قاراش» باسقۇچىدا ئىدى. خەلق ھوقۇقى ھەرىكىتىنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە ئامېرىكا نېگىرلىرى ئىرقىي ئايرىمچىلىقتىن قاتتىق ئازابلاندى ۋە بۇ قىلمىشنى ئەيىبلدى. كىنىدىنىڭ ئىنىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بەزى ئاق تەنلىك سىياسىيونلارمۇ ئۇلارنىڭ مەيدانىدا تۇردى. 1966 - يىلى كىنىدى جەنۇبىي ئافرىقىنى زىيارەت قىلىپ قايتىشىدا: «ئەگەر مەن بۇ دۆلەتتە ياشاپ قالغان بولسام، ھەممە نەرسەمنى يىغىشتۇرۇپ بۇ دۆلەتتىن ئايرىلغان بولاتتىم» دېدى. بىراق، ئامېرىكىلىقلارنىڭ گەپ - سۆزلىرى بىردەك بولمىدى. ئامېرىكا دۆلەت بىخەتەرلىك ئىدارىسىدىكى روگ موللىس مۇنداق دېدى:

«60 - يىللاردىكى كىنىدى ۋە يوهانسون ھۆكۈمىتى كۆرۈنۈشتە بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتىنى ئىرقىي ھۆكۈمەت توغرىلىق ئەيىبلەپ قويغاندەك قىلىشىمۇ، ئەمەلىيەتتە ئۇلار بىلەن ئاستىرتىن مەخپىي سودىلاشتى.»

70 - يىللاردا غەربنىڭ بۇ ئىشقا ئارىلىشىشىغا تېخى بالدۇر ئىدى. 1970 - يىلى ئەنگىلىيە كونسېرۋاتىپلار پارتىيەسىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قايتىپ كەلدى. بۇ ئېنىقلا پېشكەللىك ئىدى. يېڭىدىن ۋەزىپىگە ئولتۇرغان باش ۋەزىر تىئودور شىس 1954 - يىلىنىڭ بېشىدا جەنۇبىي ئافرىقىنى زىيارەت قىلغاندا ئادەم قېلىپىدىن چىققان ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتىدىن بەكلا چۆچۈپ كەتكەنىدى. بىراق، ئۇ ئەنگىلىيەنىڭ كېيىنكى سېمونتون دېڭىز ئارمىيەسى بازىسىغا يېقىنلىشىشى غەرب جەمئىيىتىنىڭ كوممۇنىزم كۈچلىرىنى چەكلەشكە ناھايىتى مۇھىم رول ئوينايدۇ، دەپ قارىدى. يەنە كېلىپ ئۇ داۋاملىق قورال - ياراغ سېتىشقا ۋەدە بەردى. پىرتورىيە دەسلەپتە بىر نەچچە ئايروپىلان ۋە فىرانسىيەدىن كەلتۈرۈلگەن جەڭ ئايروپىلانلا سېتىۋالدى. چۈنكى، جەنۇبىي ئافرىقا بۇ چاغلاردا ئۆزىنىڭ سانائىتىنى تەرەققىي قىلدۇرۇۋاتاتتى. بىراق، ئەنگىلىيە ۋە ئامېرىكىنىڭ ئىلغار خەۋەرلىشىش تېخنىكىسىمۇ كەم بولسا بولمايتتى. كۆپلىگەن شىركەتلەر بۇ تېخنىكىنى سېتىپ چىقىرىشنى خالايتتى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى غەرب ئىرقىي ئايرىمچى ھۆكۈمىتىنى ئىقتىسادىي ۋە ھەربىي سانائىتىنى بىر گەۋدىلەشتۈرۈشكە كۈچىمەكتە، دەپ قارىدى. 1974 - يىلى ۋېرسېننىڭ ئىشچىلار پارتىيەسىنىڭ ھاكىمىيەتنى قايتا قولغا كەلتۈرۈشى روبېن ئارىلىدىكى جىنايەتچىلەرگە ئۈمىد ئېلىپ كەلدى. بىراق، ۋېرسېن رودسىيە پانقىقىغا قايتا پېتىپ قېلىپ، جەنۇبىي ئافرىقىغا نەزىرىنى ئاغدۇرۇشقا ۋاقتى چىقمىدى. تامبو 1972 - يىلى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ 16 يىللىق خاتىرە يىغىنىدا

«ئىمپېرىيالىزمچى دۆلەتلەرنىڭ ياردىمى بولمىسا، گەرچە بىز يەنىلا قۇرۇق ئۇرۇش قىلىۋاتقان بولساقمۇ، جەنۇبىي ئافرىقا ئاللىقاچان ھالاك بولغان بولاتتى» دېدى.

1969 - يىلى رىچاد نىكسوننىڭ جۇمھۇرىيەتچىلەر پارتىيەسى ھاكىمىيەت بېشىغا چىققاندىن كېيىن، ئامېرىكا ئىرقىي ئايرىمچى ھۆكۈمەتنى بەزلەش سىياسىتى يۈرگۈزدى. ئامېرىكا ھۆكۈمىتىنىڭ مەسئۇلىيەتچىسى كېسسىننىڭ جەنۇبىي ئافرىقا مەسئۇلىدىن رايى يېنىپ كەتتى. ئۇ ئەسلىمىسىنىڭ ئالدىنقى ئىككى تومىدا جەنۇبىي ئافرىقانى تىلغا ئالماستىن، قابىللىق بىلەن شۇ پەيتتىكى ئەھۋالدىن رازى بولدى. ئۇ باشقىلارغا بىر پارچە مەخپىي سىياسىي ئەسلىمە يېزىشنى ھاۋالە قىلدى، بۇ بىر «داڭلىق ھۆججەت» ئىدى. 1972 - يىلى ھۆججەت ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن، تابو ھۆججەتكە باھا بېرىپ، ھۆججەتنىڭ جەنۇبىي ئافرىقا ئاق تەنلىكلىرىنىڭ سىياسىتىگە مايىل ئىكەنلىكىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ مۇنداق باھا بەردى: «يېقىن كەلگۈسىدە جەنۇبىي ئافرىقا ئىچكى تىنچلىقنى قولغا كەلتۈرۈپ، ساقىيلىق قىلمىشلىرىنى ئۈنۈملۈك باستۇرىدۇ.» ھۆججەتتە ئامېرىكىنىڭ پىرېتورىيەگە ئىشكىنى كەڭ ئېچىش ئارقىلىق ئۇلارنى ئىسلاھاتقا ئىلھاملاندۇرىدىغانلىقى تىلغا ئېلىندى. بۇنداق قىلغاندا ئەڭ ئاۋۋال ۋوستىنىڭ ئەنسىرىشى يوققا چىقاتتى. سىياسەتتە ئۆزگىرىش بولغاندىن كېيىن ئامېرىكا باش ئەلچىسى ناھايىتى تېزلا ھۆكۈمەتنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمەلدارلىرى بىلەن روبېن ئارىلىغا ياۋا توخۇ ئوۋلىغىلى باردى. ئامېرىكا دىپلوماتىيە ئەمەلدارى كېسسىننىڭ بۇ سىياسىتىنى «ئاسفالت بالىنىڭ تاللىشى» دەپ ئاتىدى. چۈنكى، ۋاشىنگتون ۋە ئۇنىڭ يېڭى دوستى پىرېتورىيە بىللە ماڭغانىدى. بۇ خىل ھالەت تاكى گېراد فېردىنىڭ دەۋرىگىچە داۋاملاشتى.

ئامېرىكا دۆلەت ئىشلىرى مەھكىمىسى ئەمىلىيەتتە مەندىلا ۋە ئۇنىڭ تۈرمىداشلىرىنى ناھايىتى ئاز تىلغا ئالدى. 1976 - يىلى

تەرەققىياتپەرۋەر پارلامېنت ئەزاسى دىك كراك جەنۇبىي ئافرىقا مەسىلىسى ھەققىدە سەككىز كۈن داۋاملاشقان، ھەجىمى 792 بەتلىك ئىسپات ئاڭلاش يىغىنى ئۆتكۈزدى. يىغىندا ماندېلاننىڭ ئىسمى باشتىن - ئاياغ تىلغا ئېلىنمىدى. پەقەت ئاتلاندان كەلگەن قارا تەنلىك پارلامېنت ئەزاسى ئاندرۇ ياك: «ئەگەر جەنۇبىي ئافرىقىنى ھەقىقىي چۈشەنمەكچى بولساق، ئاشۇ تەقىب ئاستىدىكى، سولاقتىكى ياكى ھالاك بولغان كىشىلەرگە مۇراجىئەت قىلمىساق بولمايدۇ» دېدى.

روبېن ئارىلىدىكى مەھبۇسلار ئۈمىدىنى يەنىلا شەرق ئەللىرىگە قاراتقاندى. سوۋېت ئىتتىپاقى ۋە شەرقىي ياۋروپا ئىزچىل ھالدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ رەھبەرلىرىنى قارشى ئېلىپ، ئۇلارنى مەبلەغ ۋە قورال - ياراغ بىلەن تەمىنلەپ كەلگەن، شۇنداقلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ سۈرگۈندىكى رەھبەرلىرىنى ئۆز ئۈنۋېرستېتلىرىدا تەربىيەلىگەندى. شەرقىي گېرمانىيە ھەممىدىن بەك قوللاش پوزىتسىيەسىدە بولۇپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ «دۆلەت» ناملىق ژۇرنىلىنى بېسىپ بەردى. ژۇرنالدا باشتىن - ئاياغ سوۋېت ئىتتىپاقىنى قوللاش خاراكتېرىدىكى سىياسىي تەشۋىقاتلار بولۇش بىلەن بىللە ئىمپېرىيالزمىنى سۆككەن يازمىلار بار ئىدى. تامبو ھەر - قانداق كوممۇنىستىك كۈچلەر بىلەن ئارىلىق ساقلىدى. بىراق، سىسۇلۇ ۋە روبېن ئارىلىدىكى باشقا مەھبۇسلارنىڭ ھەممىسى ئۈمىدۋارلىق بىلەن كەلگۈسىدىكى نىجاتكارلىرىنىڭ سوتسىيالىزم دۆلەتلىرى بولىدىغانلىقىغا ئىشەنچ قىلدى. ماندېلان تېخىمۇ ئەمەلىيەتچانلىشىپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ھەمكارلىشىشقا بولىدىغان ھەر قانداق بىر دوست بىلەن ھەمكارلىشىشى كېرەك، دەپ قارىدى. ئۇ ھەر دائىم ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى مەزگىلىدىكى چېرچىل بىلەن ستالىننىڭ ھەمكارلىقىنى ئەس - لەيتتى. ماندېلان تېخىچە ئاساسلىق زېھنىنى ئىرقىي ئايرىمچى كۈچلەرگە قارشى تۇرۇشقا سەرپ قىلماقتا ئىدى. نۇر مەھبۇسى

ئۇنىڭ ئۈچۈن جەڭ ئېلان قىلىشقا نىسبەتەن روشەن تونۇش ئاتا قىلدى. ئۇ 1976 - يىلى مۇنداق دەپ يازىدۇ:

ھازىرقى شارائىتىم ماڭا تۈرمە سىرتىدىكى قېرىنداشلىرىمدا بولمىغان ئەۋزەللىكلەرنى ئاتا قىلدى. بۇ يەردە ئەسلىملىرىم كاللامدا جەۋلان قىلىپ، تەپەككۈر يۈرگۈزۈشۈم ئۈچۈن يېتەرلىك ۋاقىت بېرىدۇ. مەن يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا ۋەزىيەتنى كۆزىتىلەيمەن. تۈرمە ھاياتىدىكى ئازاب - ئوقۇبەتلەر كىشىنى بارلىق ئاماللارنى قوللىنىپ تۈرمىداشلىرى بىلەن ھەمكارلىشىشقا ، باشقىلارنىڭ نۇقتىئىنەزەرىدە تۇرۇپ مەسىلىلەر ھەققىدە مۇلاھىزە يۈزگۈزۈشكە، باشقا گۈرۈھتىكى كىشىلەر بىلەن ئەركىن - ئازادە پىكىر ئالماشتۇرۇشقا مەجبۇرلايدۇ. تەقدىر - قىسمەتنىڭ تەسىرى ئاستىدا بىزنىڭ باشقا تاللىشىمىز بولمايدۇ، كىرىزىس ئالدىدا بىز پەقەت پەرقنىلا ئۇنتۇپتۇرۇپلايمىز، باشقىلارغا سەمىمىيلىك بىلەن ئارقا كۆرۈنۈشىمىزنى، ئۈمىدىمىزنى، ئاغرىنىشىمىزنى، تەشكىل ۋە كۈرەشتىكى ھەر خىل سەرگۈزەشتىلىرىمىزنى ئىزھار قىلالايمىز.

19. قارا تەنلىكلەرنىڭ ئويغىنىشى

(1976 - يىلىدىن 1978 - يىلىغىچە)

ۋىنى مەندىلەرنى يوقلاپ بېرىپ، يېڭى بىر ئەۋلاد رادىكال قارا تەنلىكلەر قارشىلىق كۈچلىرىنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدا شەكىللەنگەنلىكىنى ئۇنىڭغا مەخپىي سۆز - جۈملىلەر ئارقىلىق بىلدۈردى. ئۇ مەندىلەرنى يەنە بۇ توپتىكى كىشىلەرگە ئېھتىيات بىلەن مۇئامىلە قىلىشنى ئەسكەرتتى. چۈنكى، ئۇلار ئەمدىلىكتە كۈرەش خاراكتېرىنى ئۆزگەرتىۋاتاتتى. ۋىنى ئۇلارنىڭ كۆز قارىشى ۋە ئۇلارنىڭ ياش رەھبەرلىرى تەرىپىدىن جەلپ قىلىنغانلىقتىن، مەندىلەرنى بۇ جەھەتتىكى ئىشلار ناھايىتى ئايدىڭ ئىدى.

قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتى 1969 - يىلى باشلاندى. ئەينى چاغدا ناتال ئۇنىۋېرسىتېتىدا تېبابەت ئۆگىنىۋاتقان قەيسەر ئوقۇغۇچى سىتېفېن بىك جەنۇبىي ئافرىقا ئوقۇغۇچىلار ئۇيۇشمىسىنىڭ ئاق تەنلىك رەھبەرگە قارشى چىقىپ، پۈتۈنلەي قارا تەنلىكلەردىن تەشكىللەنگەن جەنۇبىي ئافرىقا ئوقۇغۇچىلار بىرلەشمىسى تەشكىلاتىنى قۇردى. بۇ تەشكىلات تېزدىن تەرەققىي قىلىپ «قارا تەنلىكلەر مەجلىسى» دىن ئىبارەت يېڭى بىر پارتىيە بولۇپ شەكىللەندى. بىك ئۆز كۈچىنىڭ ئاق تەنلىك لىبېراللىستلار پارتىيەسىنىڭ ئائىلە باشلىقى شەكىلىدىكى باشقۇرۇشى ئارقىلىق ئاجىزلىشىپ كېتىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىپ، تەنتەنلىك ھالدا قارا تەنلىكلەرنىڭ چوقۇم ئۆزىنى نۆۋەن نۇتۇش روھىي ھالىتىدىن قۇتۇلۇپ چىقىشىنى، «باشقىلار

تەرىپىدىن ئىدارە قىلىنىشىنى ئەمەس، ئۆزىنى ئۆزى ئىدارە قىلىشىنى» ئۆگىنىۋېلىشنى جاكارلىدى. ئۇنىڭ بىر قىسىم باياناتلىرى 25 يىل ئىلگىرىكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ياشلار ئىتتىپاقى ۋە ئون يىل ئىلگىرىكى پائىئافرىقىلىقلار كېڭىشى قاتارلىق تەشكىلاتلارنىڭ باياناتلىرى بىلەن ئوخشاش چىقتى. بىراق، روبېرت سۇبۇكۋېي بىلەن سېلىشتۇرغاندا، بىكىنىڭ مائارىپ تەربىيە دەرىجىسى تېخىمۇ يۇقىرى ئىدى، شۇنداقلا ئۆزىگە بەكرەك ئىشىنەتتى. چۈنكى، شۇ دەۋردىكى كۆپلىگەن ئافرىقا دۆلەتلىرى ئاللىقاچان مۇستەقىللىققا ئېرىشىپ بولغانىدى. ئامېرىكىدىكى خەلق ھوقۇقى ھەرىكەتلىرىمۇ غەلبە قىلىپ، قارا تەنلىكلەرنىڭ كىشىلىك ھوقۇقىغا مۇناسىۋەتلىك ئەدەبىي ئەسەرلەر بارغانسېرى كۆپىيىشكە باشلىغانىدى. بۇ ئەسەرلەرنىڭ ئارىسىدا ئەڭ داڭلىقى فرانس فانوننىڭ «يەر شارىدىكى ئاپەتكە ئۇچرىغۇچى» ناملىق ئەسىرى ھەممىدىن بەك داڭق قازاندى. «نېگىر» دېگەن سۆزگە مۇجەسسەملەشكەن ئىپتىخارلىق كەيپىياتى قارا تەنلىكلەرنىڭ ئۆزىگە بولغان ئىشەنچنى يېتەرلىك دەرىجىدە نامايان قىلدى. بۇ سۆز ناھايىتى تېزىدىلا ھىندىستانلىقلار ۋە باشقا رەڭلىك ئىرقىتىكلەر تەرىپىدىن ئىشلىتىلىشكە باشلىدى. ئاخىردا تاراتقۇلارمۇ بۇنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ، «راندى كۈندىلىك پوچتا گېزىتى» 1972 - يىلى 7 - ئايدىن باشلاپ بۇ سۆزنى ئىشلىتىشكە باشلىدى.

كىشىلەر چەت ئەلنىڭ كۈچلۈك تەسىرىگە ئۇچرىدى، بولۇپمۇ ئامېرىكىنىڭ تەسىرى ھەممىدىن كۈچلۈك بولدى. بىكىنىڭ ئەگەشكۈچىسى پاترىك رېكتا «بىز ئۆتمۈشتىكى قارشىلىق سادالىرىنى ئاز - ئازدىن بايقاپ يەتتۇق» دەپ يازدى. بىك خەلقىنى 60 - يىلىدىكى سۈكۈت ئىچىدىن ئويغىتىپ چىقىشنى نىيەت قىلىپ، ئۇلارغا بېسىم ئاستىدا ئۆز ئىززەت - ئابروۋىنى تېپىۋېلىشنى ئۆگەتتى. بىك 1970 - يىلى مۇنداق

يازدى: «يىغىپ ئېيتقاندا، قارا تەنلىكلەر ئۆزى ئۈچۈن بىر قاسراق ياساپ چىقتى، سايە ئارىسىدا ياشاپ تامامەن بىتچىت قىلىندى، ئاقسۆڭەكتە تارتىپ چىقارغىلى بولمىغۇدەك دەرىجىدە ئۆز ھەسرەتتىگە چۆكۈپ كەتتى. قورقۇنچاق قۇللارغا ئوخشاش زۇلۇم تارتتى.» ئۇ تېزلا بىر توپ رادىكال قارا تەنلىك ئوقۇغۇچىلارنى ھەرىكەتكە كەلتۈردى. بۇ ئوقۇغۇچىلار ئاتا - ئانىسىنىڭ چۈشكۈن ئەھۋالىنى كۆرۈپ، بۇ خىل ساپىدىن قۇتۇلۇپ چىقىشنى قارار قىلدى. 1973 - يىلى قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتى نېگىرلار مەكتەپلىرىنى يوق قىلدى. ھۆكۈمەت سەككىز نەپەر مەكتەپ رەھبىرىنى تۇتقۇن قىلدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بىك ۋە ئۇنىڭ ياردەمچىسى بانى پىتىانا قاتارلىقلارمۇ بار ئىدى. بىراق، موزامبىك ۋە ئانگولانىڭ مۇستەقىل بولۇشى ئۇلارغا يېڭىدىن ئۈمىد ئېلىپ كەلدى. 1974 - يىلى قارا تەنلىكلەر كېڭىشى يىغىلىشى موزامبىك نېگىر ھۆكۈمىتىنى قوللىدى. شۇ سەۋەبلىك جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتى توققۇز نەپەر رەھبەر ئۈستىدىن شىكايەت قىلدى. ساس كۇپپو ھەممىدىن بۇرۇن كۆرگۈلۈكىنى كۆردى (كېيىن ئۇمۇ روبېن ئارىلىغا ئەۋەتىۋېتىلدى) ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى يەر ئاستى قالدۇق كۈچلىرى بىكنىڭ ھەرىكىتىدە پائىفلىقلار يىغىنىنىڭ ساداسى بولۇشىدىن ئەنسىرەيتتى. بىراق، بىكنىڭ كۆپلىگەن ئەگەشكۈچىلىرى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئېھتىياتچانلىقىنى ۋە سۆرەلمىلىكىنى بەكلا تۆۋەن كۆرەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەرقانداق ئىقتىسادىي پائالىيەتكە قاتنىشىشى چەكلەنگەن ۋە ئۇنى ماندىلا ئۆكتىچى ياشلارنىڭ غەزەپ - نەپرەتى ۋە ئۆزىگە ئىشىنىشىدىن چوڭقۇر ئىلھاملاندى، ۋە ئۇنى ئەسلىمىسىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئەگەر بىك مېنىڭ تۇرمۇشىمغا يېقىنلاشمىغان بولسا، مەن تارىخنىڭ يەكۈنىدىن تىترەپ كەتكەن بولاتتىم. ئۇنىڭ بىلەن سۆھبەتلىشىش ماڭا زور روھىي ئوزۇق

ئېلىپ كەلدى... ئۇ چاغلاردا پەقەت مەنلا ئۇ قىلغاننى قىلىشقا جۈرئەت قىلالايتتىم.» ۋەننىمۇ نېگىرلاردىن ئىپتىخارلىنىشقا باشلىدى: «ئورنىڭىزدىن تۇرغىنىڭىزدا پۈتۈن جىسمىڭىزدىكى قاننىڭ ئۇرغۇپ ئېقىۋاتقانلىقىنى بايقايسىز، ئۆزىڭىزنىڭ نېگىر ئىكەنلىكىڭىزدىن ئىپتىخارلىنىسىز. بۇلارنى سىتېق ماڭا ئۆگەتكەن.»

بانى پېترانا بىكى ئېلىپ ۋەننىنى يوقلاپ بارغاندا، ۋەننى ئۇلارنى قىزغىنلىق بىلەن كۈتۈۋالدى. پېترانا ئەسلىمىسىدە مۇنداق دەيدۇ: «ستېق يوهاننىسبۇرگتىكى چېغدا دائىم ۋەننىنى يوقلاپ باراتتى.» 1975 - يىلى ۋەننىنىڭ تۈرمە ھاياتى ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، ئۇ كۆپلەپ نۇتۇق ئېلان قىلىپ، كىشىلەر نېگىر ياشلىرى ئارىسىدا بىر مەيدان غەزەپ - نەپرەتلىك كۈچ شىددەتلىك كۆتۈرۈلۈشى مۇمكىن دەپ ئەسكەرتتى. بىراق، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ ئۇنىڭ بۇ ھەرىكەتلىرى بىلەن مۇناسىۋىتى يوق ئىدى. ئەينى يىللاردا رادىكال ياشلاردىن توكىئو ساكسۇپەر ۋە ناردى زىگ ۋەننىنى ئىزدەپ كېلىپ، ۋەننىنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ئورنىدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىلەن ئالاقە ئورنىتىشىنى ئۈمىد قىلغاندا، ۋەننى ئۇلارغا ئۆزىنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنىڭ ئاللىقاچان «ئۈزۈلگەنلىكىنى» ئېيتتى. مەندېلا بىلەن ئۇنىڭ سەپداشلىرى قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتى توغرىلىق تۇنجى قېتىم ئاڭلىغان چېغدا، ئۇلارنىڭ ھەممىسى بۇ ھادىسىدىن گۇمانلىنىش پوزىتسىيەسىدە بولدى. جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر دەسلىپىدە بۇ ھەرىكەتنى قوللىغانلىقى ئۈچۈن، قىسمەن سەپداشلار قارا تەنلىكلەر ئىرقىي ئايرىمچىلىق سىياسىتى ئاستىدا «ئۆز يولىنى بويلاپ تەرەققىي قىلماقتا» دەپ قارىدى.

قارا تەنلىك ئوقۇغۇچىلارنىڭ كۆتۈرۈلۈشىگە ھۆكۈمەتنىڭ جەنۇبىي ئافرىقا تىلىدا ئوقۇتۇش ئېلىپ بارغانلىقىدا چىڭ

تۇرۇشى سەۋەب بولغانىدى. 1976 - يىلى 6 - ئايدىكى ئاشۇ بىر مەيدان زوراۋانلىق ھەممەيلەننى چۆچۈتۈۋەتتى. سوۋىتودىكى ئوقۇغۇچىلار دەرس تاشلاپ جەنۇبىي ئافرىقا تىلىدا ئوقۇتۇش ئېلىپ بېرىشقا قارشىلىق كۆرسەتتى. 10 مىڭدىن ئارتۇق قارا تەنلىك ياشلار ئۇلارنىڭ نامايىشىغا بىرلىكتە قاتناشتى. ساقچىلار قارشىلىق كۆرسەتكۈچىلەرگە قارشى ئوق چىقاردى. خېكتو پىياتىن ئىسىملىك 13 ياشلىق بىر ئوغۇل بالا ئوق تېگىپ ئۆلدى. ئوقۇغۇچىلار ھەش - پەش دېگۈچە كونتروللۇقنى يوقىتىپ، ئىككى نەپەر ئاق تەنلىك ئۆلتۈرۈۋېتىلدى. سوۋىتوغا بىرونېۋىك ۋە تىك ئۇچار ئايروپىلانلار باستۇرۇپ كىرىپ، پۈتكۈل شەھەر قانغا بويالدى. شۇنىڭدىن كېيىنكى بىرنەچچە كۈندە دەرس تاشلاش ھەرىكىتى كېيىنكى ئۇنىۋېرسىتېتقا كېڭەيدى. شۇ يىلى يىل ئاخىردا ئۆلگەنلەرنىڭ سانى 500 مىڭ ئەتراپىدا بولدى. شۇ ئىشتىن كېيىن ھۆكۈمەت چىقارغان دوكلاتتا، بۇ پاجىئەلىك دېلو ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى، پائىئافرىقىلىقلار مەجلىسى ۋە كوممۇنىستىك پارتىيە قاتارلىقلارغا ئارتىپ قويۇلدى. ئۇلار ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنى پەقەتلا چۈشەنمەيتتى. «بىز ئۈنچىۋالا كۆپ شەرەپنى كۆتۈرەلمەيمىز. ئەمما، بىز بۇلارغا پەرۋا قىلمايمىز» دېدى ۋىننى. ۋىننى بۇ قېتىملىق ھەرىكەتنى ئۇچۇر بىلەن مۇناسىۋەتلىك، دەپ ھېس قىلاتتى. چۈنكى، خېكتو بەختسىزلىككە ئۇچرىغاندا، ئۇ نەق مەيداندا بار ئىدى: «مەنمۇ ئاشۇ قېتىملىق ئىنقىلابنىڭ ئەزالىرىدىن بىرسى... بىزنىڭ بۈگۈنكى كۈنگە قەدەم بېسىشىمىزدا ئوقۇغۇچىلارنىڭ تۆھپىسى بار.»

سوۋىتودىكى زوراۋانلىقنىڭ تەسىرى تېزدىنلا پۈتۈن دۇنيا مىقياسىغا كېڭىيىپ، شارپۇل دېلوسىدىنمۇ چوڭ تەسىر قوزغىدى. بىراق، روبېن ئارىلىدىكى ئاساسلىق كىرىزىس ئۇچۇر كەمچىللىكى ئىدى. كېيىن ئۇچۇرلار بارا - بارا

تارقىلىپ، ماندىلا بىر پارچە باياناتنامە ئېلان قىلدى. بۇ باياناتنامە ئۇزاق ئۆتمەي روبېن ئارىلىدىن ماخراج تەرىپىدىن ئېلىپ چىقىپ كېتىلدى. ماندىلا باياناتىدا تۇنجى رەت بۇ قېتىملىق ھەرىكەتكە بولغان قوللىشىنى ئىپادىلەپ، ئىتتىپاقلىقنىڭ ھەرىكەتكە ئوخشاشلا مۇھىملىقىنى تەكىتلىدى. ماندىلا باياناتنامىنىڭ مۇقەددىمىسىنى: «بىزنىڭ تارىخىمىزدا مىللىتىق ھەممىدىن مۇھىم رول ئوينىمايدۇ...» دەپ باشلاپ، باياناتنامىنىڭ ئاخىرىسىنى مۇنداق دەپ خۇلاسەلىدى:

بىز كەلگۈسىگە نىسبەتەن ئىشەنچكە تولدۇق. چۈنكى، ئىرقىي ئايرىمچىلىققا مۇلازىمەت قىلىۋاتقان مىللىتىقنى بويسۇندۇرغىلى بولمايدۇ. مىللىتىقا تايىنىپ ياشىغان ئادەم ھامان ئوق يەپ ئۆلىدۇ. ئىتتىپاقلىق! روھلاندۇرۇش! كۈرەش! بىز ئىتتىپاقلىق ۋە قوراللىق كۈرەش ئارقىلىق ئىرقىي ئايرىمچىلىقنى ۋە ئاق تەنلىكلەرنىڭ ئىرقچىلىق سىياسىتىنى بەربات قىلىمىز!

تۇنجى خەۋەر 1976 - يىلى 8 - ئايدا يېتىپ كەلگەنىدى. خەۋەر ئېرىك موروبى ئارقىلىق تارقالدى. ئۇ قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتىنىڭ ياش ئەزاسى ئىدى. روبېن ئارىلىغا سولنىشتىن ئىلگىرى ئىككى يىل تۈرمە ئازابىنى تارتقان بولۇپ، تۈرمىدىكى قىيىن - قىستاققا ئۆلۈپ كەتكىلى تاس قالغانىدى. ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىن بەكلا نارازى ئىدى. ئۇ قارشىلىق ھەرىكىتىنىڭ خەۋىرىنى تۇنجى قېتىم ئۇلارغا ئېيتقان چاغدا، ئۇ كىشىلەر بۇ خەۋەرنىڭ راستلىقىغا ئىشەنمەي قالدى. بىراق، ئۇزاق ئۆتمەي بىر توپ سانقۇن ياشلار روبېن ئارىلىغا ئەۋەتىۋېتىلدى. بەزى كىشىلەر جەنۇبىي ئافرىقىدىن قېچىپ چىقىپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ مەشىق بازىسىغا يېتىپ باردى، ئاخىردا مىللەت نەيزىسى جەڭچىلىرى سۈپىتىدە ۋەتەنگە قايتقاندا قولغا ئېلىندى. تېررورچى رېكتا مۇنداق دەيدۇ: «نۇرغۇنلىغان كىشىلەر يالانغان

ھالەتتە يۈك ماشىنىلىرىغا بېسىلىپ، دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن ئاشۇ ئورۇنغا يېتىپ باردى. بۇ ھالەت ناھايىتى ئەسەبىي ئىدى.» نۇرغۇنلىغان ياشلارنىڭ نەزىرىدە روببېن ئارىلى ئاللىقاچان شان - شەرەپنىڭ ۋەكىلىگە ئايلانغانىدى. شىفىس بۇتريچ مۇنداق دەيدۇ: «روببېن ئارىلى بىزنىڭ قەھرىمانلىرىمىز سولانغان جاي، بىز روببېن ئارىلى بىلەن ئەركىنلىكنى بىر ئورۇندا قويىمىز.» بىراق، ئۇ رەھبەرلەردىن بىر ئاز ئۈمىدسىزلىنەتتى. رىكتا مۇنداق دەيدۇ: «مېنىڭ ھېس قىلىشىمچە، سىياسىي رەھبەرلەرنىڭ ھەممىسى قەتئىيلىك بىلەن كۈرەش قىلماقتا. بىراق، ئۇلارنىڭ جاسارىتىگە تەسىر يەتتى، ئۈمىدنىڭ نەدىلىكىنى كۆرگىلى بولمىدى. چۈنكى، ئۇلار سىرتقى دۇنيادىن كەلگەن خەۋەرلەرنى ئاڭلىيالمىتتى. شوڭلاشقا، ھەممە ئىش بىر ئىزدە توختاپ قالدى، دەپ قارايتتى.»

سوۋىتودىكى قارشىلىق ھەرىكىتىنىڭ كېڭىيىشى ماندىپلانى ناھايىتى ھاياجانلاندىرۇۋەتتى. ئامما «سۈكۈتكە چۆمگەن 60 - يىللار» دىن كېيىنكى ئويغىنىشمۇ كىشىنى ناھايىتى زوقلاندىراتتى. ماندىپلانا ناھايىتى خۇرسەنلىك بىلەن بانىتۇ مائارىپىنىڭ ئاق تەنلىكلەرگە يالغۇز قارا تەنلىكلەرنىلا ئىتائەت قىلدۇرۇپ قالماي، يەنە كۈچلۈك ئىنكاس پەيدا قىلغانلىقىنى كۆرۈپ يەتتى. بانىتۇ مائارىپىنىڭ زىيانكەشلىكى سۈيىقەستچىلەرنىڭ ئۆزىگە قايتىشقا باشلىغانىدى. ماندىپلانا يەنە ياش توپىلاڭچىلارنىڭ نۇتقىنىڭ ئادەتتىن تاشقىرى ئىكەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ يېپيېڭى بىر نېگىرلار جەنۇبىي ئافرىقىسىنى تەسۋىرلەپ بەرگەنلىكىنى خۇشاللىق بىلەن كۆرۈپ يەتتى. «سىز ناھايىتى كەڭتاشلىقنى، نەزەر دائىرىڭىزنىڭ كېڭەيگەنلىكى، ۋەتەننىڭىزنىڭ ئۆلىدا تېخىمۇ مۇستەھكەملىنىۋاتقىنىڭىزنى بايقايسىز.» مادىلا ئەگەر ئۇلارغا يېتىشىۋېلىش توغرا كەلسە، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ ناھايىتى زور كۈچ سەرپ قىلىشى كېرەكلىكىنى تونۇپ يەتتى.

بىراق، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ھاڭ ماندىپلا ۋە باشقا پېشقەدەم مەھبۇسلارنى بەكلا چۆچۈتۈۋەتتى. سوۋېتودىكى قانلىق ۋەقەدىن ئۈچ يىل ئىلگىرى روبېن ئارىلىغا كەلگەن مانگىلا مۇنداق دەيدۇ: «بىراق، بىز توستاتنىلا ئۆزىمىزنىڭ ھېرىپ ھالىمىزدىن كەتكەنلىكىمىزنى ھېس قىلدۇق.» ھەتتا ھاررى گېۋارامۇ «بەزى چاغلاردا بۇ ياشلارنىڭ قىلمىشى ھۆكۈمەتنىڭ ئەھۋالىنى ئاساس قىلغان» دەپ ھېس قىلدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى كۆپلىگەن كىشىلەر ئاتا - ئانىسىدىن مەقسەتلىك ھالدا يىراقلاشتى. چۈنكى، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئاتا - ئانىسىنى ناھايىتى ئاجىز، دەپ قارايتتى. ئۇلاردا ئىزچىل ھالدا قارشىلىق كەيپىياتى مەۋجۇت ئىدى. ئەمەلىيەتتە بۇنداق كىشىلەر ئىشىسىز لۈكچەكلەر ئىدى. ئۇلار ئەسلىدىنلا سىياسىي رادىكاللاردىن ئەمەس ئىدى. پەقەت لۈكچەك ۋە باندىتلار ئىدى. قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتىدىكى رادىكال شەخس مايكول كېسسىنگىر مۇنداق دەيدۇ: «بىز تۈرمە قاراۋۇللىرىنى ئۇرالايمىز، ئەگەر قاراۋۇللار بىزگە چېقىلسا، بىز دەرھال قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتمىز.» ئېرىك موروبى مۇنداق دەيدۇ: «بىز ناھايىتى غەزەپلەندۈق، بىز ئىككى يىل ۋاقىت سەرىپ قىلىپ ئۆزگىرىش ياسىدۇق.»

ماندىپلا ئۆزلىرىدىن كېيىنكى ئەۋلادلارنىڭ تېخىمۇ تەشەببۇسكارلىقنى قولغا كەلتۈرەلەيدىغانلىقىغا باشتىلا ئىشىنەتتى. رىۋونىيە سوتىدا ئۇ ھۆكۈمەتنى تېخىمۇ بەك كەسكىن قاراشلىققا ئۇچرايدىغانلىقىدىن ئاگاھلاندىرغانىدى. بىراق، ئۇ بۇ توپىلاشچى ياشلارنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە ھۆكۈمەتكە ئىشەنمىگەندەك ئىشەنمەيدىغانلىقىنى ئويلاپ باقمىغانىدى. 1978 - يىلى روبېن ئارىلىغا كەلگەن توكىئو ساكسۇبېر مۇنداق دەيدۇ: «روبېن ئارىلىغا كېلىشتىن ئىلگىرى بىز ماندىپلانى ساتقۇن، ئۇ جەنۇبىي ئافرىقىغا كاسارلار ھۆكۈمرانلىق قىلىشى كېرەك دەپ قارايدۇ» دەپ ئاڭلىغانىدىم.

«مۆتىدىل ئۇنسۇر دەپ قارىلىش بىر تۈرلۈك يېڭى ۋە

كۆڭۈلسىز ھېسسىيات» دەيدۇ ماندىپلا. ئۇ ئۆزىنىڭ چوقۇم ياش توپىلاڭچىلار بىلەن مۇرەسسە قىلىشى كېرەكلىكىنى تونۇپ يەتتى، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بىر تۈركۈم كىشىلەرنى ياشتا چوڭ مەھبۇسلارغا لېكسىيە سۆزلەپ بېرىشنى تەلەپ قىلدى. ماندىپلا قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتىنىڭ كۈچىنى تېخىمۇ روشەن ھالدا كۆرۈپ يەتتى. ماندىپلا ئۆزىنىڭ ياش ۋاقتىدىكى سەرگۈزەشتىلىرىنى ئەسلەپ، بۇ ياشلارنىڭ ناھايىتى تېزلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ قاپلىنىش دائىرىسى تېخىمۇ كەڭرى بولغان سىياسىتىنى تونۇپ يېتىدىغانلىقىنى ھېس قىلدى. ماندىپلا بۇتريچقا يازغان خېتىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئۇلار پەن - تېخنىكا ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلىۋاتقان دەۋردە ياشىماقتا... بىز بىلەن ئۇلار ئارىسىدىكى دەۋر پەرقى مەسىلىسىنى ھەل قىلىشتا بەلكىم مائارىپ ۋە تاراتقۇلارنىڭ رولى بولۇشى مۇمكىن. بۇ ياشلار مەلۇم جەھەتلەردە بىزدىن ئېشىپ كەتتى. بىز بۇ نۇقتىنى چوقۇم رازىمەنلىك بىلەن قوبۇل قىلىشىمىز كېرەك. ۋورس «بالىلار چوڭلارنىڭ ئاتىسى» دېگەندى.

بۇ ماندىپلانىڭ سىياسىي ھاياتىدىكى ئەڭ چوڭ رىقابەت ئىدى. ماندىپلا ئاشۇ باتۇر، ئەمما غەزەپلىك، شۇنداقلا سەۋرىسىز ياشلارغا يېقىنلىشىشنى سىناپ بېقىشى كېرەك ئىدى. بۇنىڭدىن ئىلگىرى ماندىپلا ئۇلار بىلەن پەقەتلا پىكىر ئالماشتۇرۇپ باقمىغانىدى، بىراق ئۇ چوقۇم ئۇلارنى ئۆزىنىڭ لاگېرىغا تارتىشى كېرەك ئىدى. ئۇلارنىڭ رەھبەرلىرى ئارىسىدا بىرنەچچەيلەننىڭ ماندىپلا بىلەن بولغان ئالاقىسى قويۇق ئىدى. قارا تەنلىكلەر مەجلىسىنىڭ رەئىسى ھېلاك راچدى ئىلگىرى ماندىپلاغا دوستانە ئۇچۇر ئەۋەتكەن، ماندىپلامۇ ئۇنىڭغا قىزغىن ئىنكاس قايتۇرغانىدى. بىراق، ماندىپلا كۆپلەپ ياش قوزغىلاڭچىلارنىڭ تېخى پىشىپ يېتىلمىگەنلىكىنى، ھەددىدىن زىيادە تەرسا ئىكەنلىكىنى بايقىدى. ئۇلارنىڭ كالىسىدا پەقەت قارا تەنلىكلەرلا بار بولۇپ،

ئاق تەنلىكلەرنى ھەددىدىن زىيادە چەتكە قاقاتتى.

ماندىپلا باشتىن - ئاياغ بۇ ياش شىرلارنى غەزەپلەندۈرۈپ قويۇشتىن ساقلاندى، چۈنكى بۇنداق بولغاندا ئۇلارنىڭ قايتۇرما ھۇجۇمغا دۇچ كېلەتتى. ئۇ ئەزلەدىن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە يان باسمىدى، شۇنداقلا ئۇلارنى ئۆزلىرىنىڭ يېڭى تەشكىلاتىدىن ئۆز يېنىغا تارتىشنى ئويلاپمۇ باقمىدى. ماندىپلانىڭ تايانغىنى تېخىمۇ بەك ئىللىق ۋاستە ئىدى، ئۇلارنى مۇشۇ ۋاستە ئارقىلىق ئاستا - ئاستا قايىل قىلاتتى. مايكول كېسسىنىڭ مۇنداق دەيدۇ: «بىزنى مەغلۇپ قىلىدىغىنى ھاكىمىيەت ئەمەس، بەلكى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ روبېن ئارىلىدىكى يەر ئاستى خادىملىرى ئايرىم - ئايرىم ھالدا بىزنى ئىزدەپ تېپىپ، بىز بىلەن ئايرىم پىكىرلەشتى. شۇنداق قىلىش ئارقىلىق ئۆز كۆزقاراشلىرىنى كالىمىزغا سىڭدۈردى.» كۆپلىگەن ياشلار پېشقەدەملەرنىڭ قەيسەر خاراكتېرىدىن قايىل بولۇشقا باشلىدى.

1979 - يىلى روبېن ئارىلىدىكى دان مېنچىس مۇنداق دەيدۇ: «ئۇلارنىڭ روبېن ئارىلىغا كەلگىنىگە شۇنچە يىللار بولغان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ جاسارتى قىلچىمۇ سۇسلىشىپ قالماستىن، سەگەك كالىسنى ۋە مۇستەھكەم ئىرادىسىنى ساقلاپ كەلدى. بۇ ھال بىزنى بەكمۇ قايىل قىلىدۇ. جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ھازىرقى مەسلىلىرىنى مۇھاكىمە قىلىش ۋە شۇ ھەقتە پىكىر ئالماشتۇرۇش ئارقىلىق، بىز ئۇلار بىلەن كۈچلۈك سەپداشلىق مۇناسىۋىتى ئورناتتۇق. ئۇلارغا ھۆرمىتىمىز قوزغالدى، ئۇلار بىزنىڭ ئەجدادىمىزغا ئوخشايدۇ.»

ساس ماگبۇك مۇنداق دېدى: «مەندە بەك چوڭ ئۆزگىرىش بولدى، بۇنىڭدىكى سەۋەب مېنىڭ نېلىسون ماندىپلا بىلەن ئۇچراشقانلىقىم ۋە ئۇنىڭدىن ھەممە نەرسىلەرنى ئۆگەنگەنلىكىمدىن بولدى. مەن ئۆسۈپ يېتىلىش جەريانىدا ئىزچىل ھالدا ماندىپلانى ھايۋانغا ئوخشايدۇ، دەپ ئاڭلىغانىدىم.

ئاتا - ئانىم دائىم ماڭا «سىياسىيغا ئارىلاشما، بولمىسا تېررورچىغا ئايلىنىپ قالىسەن. ئاقىۋەتتە ماندىلاغا ئوخشاش تۈرمىدە ياتىسەن» دەيتتى. قەلبىمنىڭ چوڭقۇر يەرلىرىدىن دائىم: «ساس، مورفى بىلەن دان زادى كىم، دېگەن سادا كېلەتتى. مەن بېشىمنى كۆتۈرۈپ ماندىلانى كۆردۈم... شۇ چاغدىن باشلاپ، ئۆزۈمنىڭ قارا تەنلىكلەر ئويغىنىشىغا بولغان ئەقىدىسىدىن گۇمانلىنىشقا باشلىدىم. چۈنكى، بۇ يەردە بىزنىڭ رەھبىرىمىزنىڭ تەشۋىق قىلىۋاتقىنى ئىتتىپاقلىق ۋە مىللەتچىلىكتىن خالىي بولغان ئىدىيە ئىدى.»

تۈرمە قاراۋۇلنىڭ پوزىتسىيەسىگە قانداق مۇئامىلە قىلىش مۇھىم مەسىلىلەردىن بىرى. دەسلەپتە كۆپلىگەن ياشلار ھېچنېمىگە قارىماستىن ئۇلارغا قارشىلىق كۆرسىتىش كېرەك دەپ قارىغانىدى، بەزىلەرنىڭ ھەتتا تۈرمە قاراۋۇللىرى ئۈستىدىن قەستەن ئىغۋاگەرچىلىك قىلىشى سەۋەبلىك تۈرمە قاراۋۇلى ئىتىنى قويۇۋېتىپ ئۇلارنى تاللىغانىدى. 1977 - يىلى 3 - ئايدا قىزىل كىرىست جەمئىيىتىنىڭ تەكشۈرۈش خادىمى زىيارەتكە كەلدى. تەكشۈرۈشتىن كېيىن يېڭى كەلگەن خادىملار ھەققىدە «تۈرمىدىكىلەرگە ئىنسانىي ئىززەت ئېلىپ كەلدى» دەپ يۇقىرىغا دوكلات يوللىدى. بۇ ياشلار دائىم تۈرمە باشقۇرغۇچىلىرى بىلەن زىددىيەتلىشىپ قالاتتى. بۇنداق بولۇشىدىكى سەۋەب، ئۇلارنىڭ ھېچنېمىگە قارىماستىن ئاۋازچىلىك تېپىشى بولماستىن، تۈرمە خادىملىرىنىڭ كىشىلىك ئىززىتىنى دەپسەندە قىلىدىغان ئىرقىي ئايرىمچى مۇئامىلىسىگە يۈزلىنىشتە تەييارلىق قىلىپ بولالمىغىنى ئۈچۈن ئىدى.

يېڭىدىن كەلگەن بەزى مەھبۇسلار ماندىلانى ساتقۇن دەپ، قارايتتى. چۈنكى، ماندىلا تۈرمە قاراۋۇللىرى بىلەن بىردەكلىك ھاسىل قىلىپ، ئۇلارغا ياردەملىشىپ تەرتىپ ساقلاپ بېرەتتى. بىراق، ئۇلار كېيىن بارا - بارا پېشقەدەملەرنىڭ پىكىرىگە

بويىسۇنۇشقا باشلىدى. تۈرمە قاراۋۇللىرىدىن بىرسى داڭم ئېرىك موروبىنى تىللايتتى. ناۋادا موروبى ئۇنىڭغا جاۋاب قايتۇرسا، تۈرمە قاراۋۇلى قاقاھلاپ كۈلۈپ كېتەتتى. موروبى بۇ سەۋەبلىك ئاچچىقتىن يېرىلغۇدەك بولاتتى. ئاخىر بىر كۈنى، سۇلۇ ئۇنىڭغا «سەن نېمىشقا» ئۇ مېنى مەسخىرە قىلىۋاتىدۇ دەپ ئويلىۋالسىمەن، تۈرمە قاراۋۇلى جەنۇبىي ئافرىقا ئاق تەنلىكلىرىگە نىسبەتەن پارازىت قۇرت، خالاس. ئۇلارنىڭ ئارزۇ قىلىدىغىنى سېنى ئۆزلىرى بىلەن تەڭ دەرىجىگە چۈشۈرۈش. نېمىشقا گەپ ياندۇرمىساڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى سىناپ باقمايسەن؟» دېدى. موروبى ھېلىقى تۈرمە قاراۋۇلىغا ئىككىنچى قېتىم ئۇچراشقاندا ئۇنىڭ تىل سېلىشىغا سەۋر قىلىپ، ئۇنىڭغا تىكىلىپ قارىدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ قاراۋۇل تېزدىنلا موروبىغا قىزىقماس بولۇۋالدى. موروبى مۇنداق دەيدۇ: «بىراق، مەن كۆڭلۈمدە يەنىلا قايىل ئەمەس ئىدىم، چۈنكى قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتى ماڭا چوقۇم قارشى ھۇجۇمغا ئۆتۈشنى ئۆگەتكەنىدى.»

مەھبۇسلار بارا - بارا قاراۋۇللىرىنىڭمۇ نورمال ئادەم ئىكەنلىكىنى بايقىدى. پولاتتەك مۇستەھكەم تۇرۇۋېلىش ئەمەس، يۇمۇرىستىك بولۇش ئەڭ ياخشى قورال ئىدى. ئۇلار بۇ قاراۋۇلنىڭ پەسكەش يۇمۇرلارنى ھەۋەس بىلەن سۆزلەشكە ئامراق ئىكەنلىكىنى، كىم يۇمۇر سۆزلەشكە ئۇستىدا بولسا شۇنى يۇمۇر سۆزلىگۈزۈپ ئۆزىنى خۇش قىلىدىغانلىقىنى بايقىدى. موروبى مۇنداق دەيدۇ: «بىزنىڭ ئارىمىزدىكى قارشىلىق يوقىدى، ئاخىرغا كەلگەندە تۈرمە قاراۋۇللىرىنىڭ كۆپىنچىسى بىزگە ياردەم قىلىدىغان ھالەتكە يەتتى. بىزنىڭ ئۇلارغا بولغان دەسلەپكى چاغدىكى كۆز قاراشلىرىمىزدا ئۆزگىرىش يۈز بەردى.»

«مەيلى مەھبۇس بولسۇن ياكى تۈرمە قاراۋۇلى بولسۇن، ئىككىلا تەرەپ ئاخىر ھەممىمىزنىڭ تەقدىرى ئوخشاش ئىكەنلىكىگە ئىشەنگەندۇق» ئوكىئو ساكسىۋېر. تۈرمە

قاراۋۇللىرى بەزى مەھبۇسلارنىڭ كاتولىك دىنى مۇخلىسى ئىكەنلىكىنى، بەزى مەھبۇسلارنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەرنىڭ تىلىدا سۆزلىيەلەيدىغانلىقىنى بايقىدى. ئۇلارنىڭ ھەيرانۇھەس قالغاندىكى چىراي ھالىتىنى مەھبۇسلارنىڭ ھەممىسى ھېس قىلالايتتى: «ئۇلار بىزنى پەقەت رۇس تىلى ياكى كۇبا تىلىنىلا سۆزلىيەلەيدۇ، دەپ قارايتتى... ئاخىردا بىز ئورتاقلىق ھاسىل قىلالىدۇق. شۇنداق قىلىپ چوڭقۇر دوستلۇق ئورناتتۇق.»

تېللا رېكتا تېزدىنلا تۈرمە قاراۋۇللىرىنىڭ مائارىپ تەربىيەسىنىڭ يۇقىرى ئەمەسلىكىنى، ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ دارىلئېتىئامدا تەربىيەلىنىپ چىققانلىقى، مەجەزىنىڭ ناھايىتى سولغۇن ئىكەنلىكىنى بايقىدى. «تېڭى - تەكتىدىن ئېيتقاندا، ئۇلار يەنىلا بىزنىڭ نېمە ئۈچۈن بۇ يەرگە سولنىدىغانلىقىمىزنى بىلىشنى ئۈمىد قىلاتتى. بىلىشىڭىز كېرەككى، بۇ ئادەتتىكى كىشىلەرنىڭ كەسپىمىزنى ھۆرمەت قىلىشى راستلا كىشىنى ئىلھاملاندۇراتتى. بۇ خىل كەچۈرمىش بىزدە جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ كەلگۈسىگە نىسبەتەن ئىشەنچ تۇرغۇزدى.»

پېشقەدەملەرنىڭ تەسىرى بارا - بارا ئۆز كۈچىنى كۆرسىتىشكە باشلىدى. تېللا رېكتا مۇنداق دەيدۇ: «تۆت ئايدىن ئالتە ئايغىچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن ھاياجانلىق كەيپىيات ئاستا - ئاستا بېسىقتى. ئۇلار پىكىرلىشىپ كۆزقاراش ئالماشتۇرۇشقا باشلىدى.» رېكتانىڭ تەسىرى كۈچلۈك ئىدى. ئۇ روبېن ئارىلىغا كېلىشتىن ئىلگىرى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى توغرىلۇق كۆپ چۈشەنچىگە ئىگە ئەمەس ئىدى. ئۇ ماندىپلانىڭ رىۋونىيە سوتىدىكى نۇتقىنى ئوقۇغانىدى، بىراق، باشقىلار ھەر قېتىم ئۇنىڭ ئىسمىنى تىلغا ئالغاندا دائىم ئاۋازىنى پەسەيتەتتى. روبېن ئارىلىغا كەلگەندىن كېيىن، ئۇ ماندىپلاغا بىر ۋاراقچە ئەۋەتىپ، بىرنەچچە سىياسىي مەسىلىنى سورىدى. ماندىپلامۇ رېكتادىن ئىبارەت بۇ ئەزىمەتنىڭ ئىسمىنى

ئاڭلىغانىدى. ماندىپلا ئۇنىڭ خېتىگە جاۋاب قايتۇرۇپ، تولۇق ئۈچ بەتلەك يازما ئارقىلىق ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ تارىخىنى چۈشەندۈردى. شۇنداقلا چۈشەنچە بېرىپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئەسلىدە تىنچ ۋاسىتىلەرنى قوللايدىغانلىقىنى، كېيىن قانۇنسىز ۋاسىتىلەرگە مۇراجىئەت قىلغانلىقىنى ئېيتتى. رېكتا ئەسلىمىسىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئۇنىڭ جاۋاب خېتىنى قايتا - قايتىلاپ ئوقۇدۇم. ئۇنىڭ خېتى ماڭا يادقا بولۇپ كەتكەندىلا، ئاندىن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە قاتنىشىشنى قارار قىلدىم. ماندىپلا بۇ جەسۇر ۋە كەسكىن ياش رەھبەردىن ناھايىتى ئىپتىخارلاندى. ماندىپلا ئۇنىڭغا ئۆز تەشكىلاتى ھېسابلانغان جەنۇبىي ئافرىقا ئوقۇغۇچىلار بىرلەشمىسىدىن ئايرىلماسلىقىنى نەسەت قىلدى. بىراق، رېكتا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە قاتنىشىشتا چىڭ تۇردى. كېيىن ئۇنىڭدىن كەلگەن ئادۋوكات دۇلاخ ئومەر مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ناھايىتى قىيىن ھېسابلىنىدىغان بىر قېتىملىق ئۆزىنى باھالاش. ئاڭلىماققا ئاسان، بىراق قىلىشتا قىيىن.»

روبيىن ئارىلىدىكى رېكتا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە مۇناسىۋەتلىك بىر ئىشتا مالىمانچىلىق كەلتۈرۈپ چىقاردى. ئۇ ئۆزىنىڭ سابىق خىزمەتداشلىرىغا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىرقىي ئايرىمچى سىياسىتى جەھەتتىكى قىيىنچىلىقىنى چۈشەندۈرۈشكە تىرىشتى. بىراق، بەزى كىشىلەر پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ئۆچ ئېلىشقا بېرىلىپ كېتىپ، ئۇنىڭ گېپىگە قۇلاق سېلىپمۇ قويمىدى. ئۇلار بىر تەرەپتىن مۇزىكا چالغىچ، بىر تەرەپتىن تۈرمە قاراۋۇلىدىن ئېھتىيات قىلىپ تۇرغىنىدا، مەھبۇسلاردىن بىرسى باغۋەنچىلىكتە ئىشلىتىلىدىغان بىر قايچىنى رېكتاغا قارىتىپ ئاتقانىدى، قايچا ئۇنىڭ بېشىغا تەگدى. «مەن خىش بىلەن بېشىمغا ئۇرغاندەك ھېس قىلىپ، ھوشۇمدىن كەتتىم.» ئۇنىڭ بېشىدا قايچا تەگكەن چاغدىكى تارتۇق ئىزى بار ئىدى. تۈرمە باشقۇرۇش تارمىقى دېلو

سادىر قىلغۇچىغا قەستەن ھۇجۇم قىلىش جىنايىتى ئارتتى، بىراق، ماندىپلا بىلەن سىسۇلۇ ئوچۇق - ئاشكارا ئادا - جۇدا بولۇشتىن ئامال بار ساقلىنىشنى ئۈمىد قىلاتتى. شۇڭلاشقا، بۇ ئىككىيلەن رېكتانىڭ ئەرز قىلماسلىقىنى ئۈنۈندى. شۇنداق قىلىپ، رېكتا گۇۋاھلىق بېرىشنى رەت قىلدى. ئەرز ئىناۋەتسىز قىلىندى. بۇ ۋەقە ماندىپلا بىلەن ياشلارنى يېقىنلاشتۇردى. كۆپلىگەن ياشلار رېكتانى دوراپ ئايرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىگە كىردى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا رېكتاغا ھۇجۇم قىلغان ھېلىقى مەھبۇسىمۇ بار ئىدى. ئۇزاق ئۆتمەي، رېكتا B رايونغا يۆتكىۋېتىلدى. ئۇ يەر ماندىپلا ۋە باشقا پېشقەدەملەرگە تېخىمۇ يېقىن ئىدى. بەزى چاغدا رېكتا گەرچە ئۇلارنىڭ سېتىكا توپ ئويناش قاتارلىق ھەرىكىتىنىڭ ئاستىلىقىدىن ئىچى سىقىلىسىمۇ، بىراق ئۇلارنىڭ ئىدىيەسى ئۇنىڭغا چوڭقۇر تەسىر كۆرسىتەتتى.

سەپداشلار بىلەن ئىتتىپاقلىشىش جەريانىدا، تەنتەربىيە پائالىيەتلىرى كاتالزاتورلۇق رول ئوينىدى. 1967 - يىلى تۈرمە تەرەپ تۇنجى قېتىم مەھبۇسلارنىڭ تەنتەربىيە پائالىيەتلىرى بىلەن شۇغۇللىنىشنى تەستىقلىدى. شۇنىڭ بىلەن، مەھبۇسلار ئەتراپلىق مۇسابىقە قائىدىسى بېكىتىپ چىقتى. بۇ قائىدىلەر ئۇلارنىڭ ئىنتىزامچانلىقىنى ياخشىلاشقا ياردىمى بولدى. ئۇزاق ئۆتمەي، تەنھەرىكەت پائالىيەتلىرىدىن سىرت تۈرمە ئىچىدە شېئىر دېكلاماتسىيە قىلىش، مۇزىكا چېلىش، كىنو كۆرۈش ۋە تانسا ئويناش قاتارلىق پائالىيەتلەرمۇ ئويۇشتۇرۇلدى. مەھبۇسلار خاتىرىسى كۈلۈپىنىڭ رەئىسى مايكول كاللا 1974 - يىللىق دوكلاتىدا كۈلۈپ ئەزالىرىغا رەھىمىنى بىلدۈرۈپ مۇنداق دەيدۇ: «سىلەر مېنى باشقۇرۇش، سەۋر - تاقەت قىلىش ۋە چۈشىنىش جەھەتلەردە تەجرىبىگە ئىگە قىلىدىغانلار. بۇ مەن مەكتەپتە ئۆگىنەلمىگەن ئىشلار. مەن قانداق باشلامچىلىق قىلىش ۋە پائالىيەت تەشكىللەشنى ئۆگىنىۋالدىم».

«يېزا بالىلىرى» دەك سىياقتا روبېين ئارىلىغا كەلگەن لاکس سېك مۇنداق دەيدۇ: «روبېين ئارىلىنىڭ تۈزۈلمىسى بويىچە ياشىسىڭىز، بىر مۈكەممەل ئالانت ئىگىسىگە ئايلىنىسىز.»

ماندىلا تەنتەربىيە پائالىيەتلىرى سىياسىي رەقىبلىرىنىڭ تۇتقان يولىدىن بىرى، دەپ قارىدى. دەسلىپىدە، تەنھەرىكەت پائالىيەتلىرى تەشكىللىرى يۈزەكى ھالدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى گۇرۇپپىسى، پانئافرىقىلىقلار گۇرۇپپىسى ۋە باشقا گۇرۇپپىلارغا ئايرىلىپ بىرلەشمە كومىتېت تەرىپىدىن بىردەك باشقۇرۇلدى. بىراق، ئۇلار كېيىن قايتىدىن تەرتىپكە سېلىنىپ تەنتەربىيە ۋە مەدەنىيەتنىڭ سىياسەتكە ئارىلىشىۋېلىشىدەك قاتمال ۋەزىيەتتىن ساقلاندى: «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ۋە پانئافرىقىلىقلار مەجلىسىنىڭ ئەزالىرى بىللە ئولتۇرۇپ سەمىمىيلىك بىلەن پاراڭلىشاتتى، ئۆزئارا چاقچاق قىلىشاتتى، پەقەتلا سىياسىينىڭ گېپىنى چىقارمايتتى، بۇنداق مەنزىرە بەكلا ئومۇملاشقان ئىدى.»

بىراق، قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتىگە قاتناشقان مەھبۇسلارنىڭ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىلەن زىددىيىتى بار ئىدى. بىراق، پانئافرىقىلىقلار مەجلىسى دائىم ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئىتتىپاقىدىشى بولۇپ چىقاتتى. بىر قېتىم ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ بىر قانچە ئەزاسى ئادەتتىكى كامېردا باشقىلار تەرىپىدىن قاتتىق ئۇرۇۋېتىلىپ، ئىككى تەرەپنىڭ مۇناسىۋىتى بەكمۇ جىددىي ھالەتكە چۈشۈپ قالدى. تۈرمە تەرەپ يەنە ئەرز سۇنۇشنى ئوتتۇرىغا قويدى. بۇ قېتىم ئەرز قىلىنغىنى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بولۇپ، ئۇلارغا جېدەل چىقىرىشقا قۇتراتقۇلۇق قىلغان دېگەن جىنايەتنى ئارتقانىدى. ئەرز قىلغۇچىلار جەنۇبىي ئافرىقا چوڭ قۇرۇقلۇقىدىن ئادۋوكات تېپىپ كېلىپ، ماندىلانى ئۆزلىرى ئۈچۈن گۇۋاھلىق بېرىشكە تەكلىپ قىلدى. ماندىلا بۇنىڭدىن قىيىن ئەھۋالدا قالدى، چۈنكى ئۇ ئۆزلىرى بىلەن قارا تەنلىكلەر

ئويغىنىش ھەرىكىتىنىڭ ئەزالىرى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتنىڭ بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىشىدىن ئەنسىرەيتتى. شۇ سەۋەبتىن ئۇ گۇۋاھلىق بەرمەسلىكىنى قارار قىلدى. بۇ قارار ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ بىر قىسىم قوللىغۇچىلىرىنى بەكلا ئۈمىدسىزلەندۈردى. بىراق، قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتىنىڭ ئەزالىرى ماندىلاننىڭ ئىتتىپاقلىق ئۈچۈن كۈچ چىقىرىشىدىن تەسىرلەندى.

قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتىنىڭ مەھبۇسلىرى يەنىلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ كۆپ مىللەتلىك ئىستراتېيە-گىيەسىنى ۋە كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ تەسىرىنى قوبۇل قىلىشىنى سۆكتى. ماندىلان ئۇلارنىڭ بۆلۈنۈپ كېتىشىدىن بەك ئەندىشە قىلاتتى. سوۋېتودىكى زوراۋانلىقتىن ئىككى يىل كېيىن ماندىلان 55 بەتلىك ماقالىدىن بىرنى يېزىپ، ئاددىي تىل ۋە تەپسىلىي چۈشەندۈرۈش ئارقىلىق قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتىنىڭ باشلىنىشى ۋە مۇھىملىقىنى چۈشەندۈردى. ماندىلان ھازىر ئۆزىنىڭ ھەرقانداق مۇھىم ۋەقەلەرگە ئارىلىشالمايدىغانلىقىدىن بىلىشىمۇ، بىراق ئۇ ئوبراز ۋە ئىپادىلەش كۈچىنىڭ مۇھىم رولىنى تېخىمۇ بەك چۈشىنىپ يەتكەندى. ماندىلان ماقالىسىنىڭ بېشىدا جانلىق ۋە ئوبرازلىق تىللار ئارقىلىق ئۆزىنىڭ سىياسىي مەيدانىنى مۇنداق بايان قىلدى:

ئادەتتە يازغۇچىنىڭ ئارزۇ قىلىدىغىنى ھەرگىزمۇ پۈتكۈل ۋەقەلىكىنى تەسۋىرلەش بولماستىن، بەلكى ئوقۇرمەننى ئويپىرا ئۆمىكىگە جايلاشتۇرۇپ، تىياتىر باشلانغاندا ئۇنىڭغا ئۆز كۆزى بىلەن ھەقىقىي سەھنىنى، بارلىق ئارتىسلارنى ۋە كىيىم - كېچەكلىرىنى، ئۇلارنىڭ ھەربىر ھەرىكىتىنى كۆرسىتىش، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ ھەربىر ئېغىز سۆزىنى ئاڭلىتىش، ھەمدە كۆرۈرمەنلەرنىڭ روھىي ھالىتىنى ۋە ئىنكاسىنى كۆرسىتىشتىن ئىبارەت. گەرچە مەھبۇسلارنىڭ قىلغىنى بۇ نۇقتىغا يەتمىسىمۇ، بىراق بۇ ئىشتا ئىپادىلەنگەن مەنە ئادەتتىن تاشقىرى بولغانلىقتىن، بىزنىڭ

تەۋەككۈلچىلىك قىلىشىمىزغا ئەرزىيدۇ.

قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتى قانداقلا بولمىسۇن مىللەتچىلەرنىڭ ئەكسىلىنىنقىلابى ئىچىدە جەنۇبىي ئافرىقىدىكى بىردىنبىر ھەقىقىي ئىسلاھات ھەرىكىتى ئىدى. بۇ مەسىلىگە نىسبەتەن مەندىلا بۇ ماقالىدە كۈچنىڭ يېتىشىچە ئادىل باھا بېرىش بىلەن بىر ۋاقىتتا، يەنە كەسكىن تەنقىد يۈگۈزدى. نېگىرلارنىڭ ئىپتىخارلىق تۇيغۇسىغا نىسبەتەن مەندىلا مەسىلىنىڭ تۈپ مەنبەسىنى ئىزدەپ، 18 - ئەسىردىكى ئافرىقىلىقلارنىڭ ئەركىنلىكى قوغداش ئۈچۈن ئاق تەنلىكلەر بىلەن جەڭ قىلغان مەزگىللەرگىچە ئەسلەپ ئۆتتى. يەنە بىر جەھەتتىن، قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتىدىكى ئوقۇغۇچىلار 60 - يىللاردىكى خەلقئارالىق ئوقۇغۇچىلار قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى ۋە ئامېرىكىنىڭ ۋېيتنامغا ئۇرۇش قىلىش كۈچلىرىگە قارشى تۇرۇشنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانىدى. ئۇلار شۇنداق قارايتتىكى، بۇ ئوقۇغۇچىلارنىڭ كۆز قارىشى ئامېرىكا ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ قارىشىنى ئۆز پېتىچىلا قوبۇل قىلىۋالغانلىقتىن كەلگەن بولۇپ، جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ دۆلەت ئەھۋالىغا تەتبىقلانمىغانىدى. بىلىش كېرەككى، جەنۇبىي ئافرىقا ئاق تەنلىكلىرىمۇ ئەركىنلىك ھەرىكەتلىرىگە قاتناشقانىدى. جەنۇبىي ئافرىقىدىكى قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتى ئامېرىكا نېگىرلىرىنىڭ ھوقۇق ئىدىيەسىنى ئۆز پېتى نۇسخلاشتىن كەلگەن بولۇپ، مىللەتچىلىك بىلەن دىنىي ئالاھىدىلىك بىرلەشكەن، شۇ سەۋەبلىك، بىر قاتار ئىلغار كۈچلەرنى ئۆز دۈشمىنى دەپ قارىۋالغانىدى.

قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتىگە قاتناشقان بەزى مەھبۇسلارنىڭ كۆرەڭ پوزىتسىيەسى مەندىلانى بىر ئاز تاقەتسىزلەندۈردى. ئۇلارنىڭ نەزەرىيەسى بەكلا قالايمىقان بولغاندىن سىرت، ئۇلار ئەقىدە مەۋجۇدىيەتچىلىكى ئىدىيەسىدە

ئىدى. بۇ مەندىلەرنى بەكلا غەزەپلەندۈرەتتى. مەندىلەرنىڭ ئۇلارنىڭ ئەقىدە پەلسەپىسىنى خۇراپاتلىق، شەخسىيەتچىلىك، شۇنداقلا قالايمىقانچىلىق، دەپ ئاتىدى. بۇنىڭدىن سىرت، قارا تەنلىكلەرنىڭ سىياسىي ساھەسىدىكى كوممۇنىزم ۋە لىبېرالنىم كۈچلىرىنى تەڭپۇڭلاشتۇرۇش ئۈچۈن، غەربتىكى ئىمپېرىيالىزمچى دۆلەتلەر قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتىنى قوللىدى. شۇڭلاشقا، مەندىلەرنىڭ كېيىن غەرب ئىمپېرىيالىزمچى كۈچلىرى بىلەن تىل بىرىكتۈرۈۋېلىشىدىن ئەنسىرىدى.

مەندىلەرنىڭ «ئىلىم - پەن سوتسىيالىزمچىلىقى» ئىدىيەسىنى قايتا بايان قىلىپ: «سوتسىيالىستىك دۆلەتلەر مىللىي ئەركىنلىك جەڭچىلىرىنىڭ ئەڭ سادىق شېرىكى» دېدى. ئۇ يەنە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئۆز سىياسىتىنى ۋە ھەرىكەت ئەركىنلىكىنى قوللىسا بولىدۇ، «ئەڭ رادىكال سولچىلارغا نىسبەتەن بىز ئىتائەت قىلىش ھالىتىدە بولىمىز، بىر تەرەپتىن، توختىماستىن بىزگە كوممۇنىستىك پارتىيەنىڭ خەتىرىنى ئەسكەرتىپ، يەنە بىر تەرەپتىن، دۈشمىنىمىز بىلەن تىل بىرىكتۈرگەن ئوڭچىلارنى ئېتىبارغا ئالمىساق بولىدۇ»، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى «جەنۇبىي ئافرىقا سىياسىي سەھنىسىدىكى بەھەيۋەت دۈپ دەرىخى» دېدى.

بىراق، مەندىلەرنىڭ قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتىدىكى تارىخىي مەنىنى ئېتىراپ قىلدى: «نېگىر ئوقۇغۇچىلار ئۆز مەيدانىنى، شۇنداقلا قارا تەنلىكلەرنى قوزغىتىۋالغان شۇئارنى تېپىۋالدى. ئۇلار نېگىرلارنىڭ مىللىي ئىپتىخارلىق تۇيغۇسىنى ئويغاتتى، ئۇلارنى ئۆزىگە بولغان ئىشەنچنى تىكلەشكە ئىلھاملاندۇردى» دېدى. مەندىلەرنىڭ ئۇمىدۋار ھالدا قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتىنىڭ ئازادلىق ھەرىكەتلىرىنى ئىتتىپاقلاشتۇرۇشنىڭ بىر قىسمى بولۇشىنى ئۈمىد قىلدى. مەندىلەرنىڭ خۇلاسە چىقىرىپ مۇنداق دېدى: «ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى

رېئالزمچىلار شۇنىڭغا ئىشىنىدۇكى، جىددىي تەرز دە سۆزلەنگەن نۇتۇقلار، چوڭ كۆلەملىك ھەرىكەتلەر، قۇرۇق قولغا تايىنىپ قىلىنغان كۈرەشلەر، تاش پارچىلىرى ۋە بېنزىندىن ياسالغان ئوقلارنىڭ ھېچقايسىسى دۈشمەننى مەغلۇپ قىلالمايدۇ. پەقەتلا ئىنتىزامچان مۇنتىزىم ئارمىيە قۇرۇپ، بۇ ئارمىيەنى زامانىۋى قوراللار بىلەن قوراللىنىدۇرۇش، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئارمىيەگە بىر تۇتاش قوماندانلىق قىلىش ۋە خەلق ئاممىسىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىش ئارقىلىقلا غەلبە بىزگە قۇچاق ئاچىدۇ.»

20. تۈرمىنىڭ سېھرى كۈچى

(1976 - يىلىدىن 1982 - يىلىغىچە)

70 - يىللارنىڭ ئاخىرقى مەزگىللىرى، سوۋىتو قوزغىلىڭى تىنچىتىلغاندىن كېيىن، روبېن ئارىلى نىسبەتەن تىنچ بىر ماكانغا ئايلاندى. رېۋونىيەدىكى سىياسىي جىنايەتچىلەر كەلگەندىن كېيىن ئەھۋالدا ئۆزگىرىش بولدى؛ بۇرۇنقىدەك قەبىھلىك، ياۋۇزلۇقلار قالمىدى. ماندىپلا يېڭى تۈرمىداشلىرى ئارىسىدا خېلى يۇقىرى نوپۇز تىكلىدى. 1980 - يىلى بۇ يەرگە ھەربىي ۋەزىپە ئۆتىگىلى كەلگەن سامى مۇكاۋاناز ئىلگىرى مۇخبىر ئىدى. ئۇ ماندىپلانى مۇنداق تەسۋىرلىگەنىدى: ئۇ يول ماڭغاندا قەدەملىرىنى ناھايىتى ئاستا يۆتكەيتتى، ئۇچىسىغا تۈرمىدىن بىر تۇتاش تارقانغان توپا رەڭلىك گىشتان ۋە كۆڭلەك كىيىۋالدىغانىدى. گويا نېمىدۇر بىر ئىش ئۈستىدە چوڭقۇر ئويلىنىۋاتقاندا، ئۇدۇلىدىن كۆزىنى ئۈزمەي تىكىلىپ قارايتتى. گەۋدىسى سەل مۇكچىيىپ قالغان، چاچلىرىمۇ ئاقىرىپ كەتكەنىدى. لېكىن، ئانچە تەن قويۇپ سەمرىپ كەتمىگەنىدى. ھەر قاچان بىر كىملىرى بىلەن پاراڭلىشىۋاتقان ھالەتتە كۆزگە چېلىقاتتى. باشقىلارغا قانۇندىن مەسلىھەت بېرەتتى ياكى شەخسىي ئىشلار جەھەتتە تەكىلىپ - پىكىر بېرەتتى. لېكىن، ئۇنىڭ بىلەن پاراڭلاشماقچى بولغان ئادەم ۋاقتىنى ئالدىنلا كېلىشىپ قويۇشى كېرەك ئىدى. ھەرقانداق ئادەمنىڭ سورىغان سوئالىغا ناھايىتى ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلاتتى، بەزىدە تېخى ئۆز قولى بىلەن ناھايىتى ئۇزۇن نۇتۇق تېكىستىنى يازاتتى.

ۋۇجۇدىدىن مۆتىۋەرلەرگە خاس سۈلكەت، سالاپەت تۆكۈلۈپ تۇراتتى. ئەزەلدىن غەزەپلەنمەيتتى، چېچىلمايتتى. باشقىلار مۈشكۈل ئەھۋالغا دۇچ كېلىپ ناھايىتى جىددىي كەيپىيات ئىچىدە قالغاندا، ئۇلارنى سوغۇققان بولۇشقا دەۋەت قىلاتتى. تۈرمە باشقۇرغۇچىسى ئۇنى بەزىدە «ماندىپلا»، يەنە بەزىدە «ماندىپلا ئەپەندىم» دەپ چاقىراتتى. لېكىن، تۈرمىداشلىرى ئۇنى قەبىلە ئىسمى بويىچە «مادىبا» دەپ چاقىراتتى.

ئۇ ياتقان كامېر گانچە چوڭ ئەمەس ئىدى، لېكىن ناھايىتى ئېدىتلىق يىغىشتۇرۇلغانىدى. قانۇن ھۆججەتلىرى ئىشكاپقا ناھايىتى رەتلىك تىزىلغانىدى، كارىۋىتىنىڭ ئاستىدا بىرقانچە يەشىك كىتاب بار ئىدى، كامېردا يەنە تۈرمىدىشى ياسىغان ھەيكەلمۇ بار ئىدى، تامغا «دۆلەت جۇغراپىيەسى» ژۇرنىلىدىن قىيىۋېلىنغان ئافرىقا قەبىلىسى قىزىنىڭ سۈرىتى چاپلاقلق ئىدى. ئۇ چاقچاق قىلىپ: «بۇنى كۆرسە ۋىنىنىڭ كۈنداشلىقى قوزغىلىدۇ» دەپ قوياتتى. تۈرمىداشلىرى كامېرىغا كىرسە تۈرمە ماگزىنىدىن سېتىۋالغان پېچىنە - پىرەنىكلەر بىلەن مېھمان قىلاتتى، ئۆزى بولسا قېتىپ قالغان بولكا يەيتتى. ئۇ نۇرغۇن تۈرمىداشلىرىنىڭ ئەھۋالىنى، جەمەت تارىخىنى بىلەتتى، خەلقئارا ۋەزىيەتنىمۇ ناھايىتى ئوبدان چۈشىنەتتى. كۇبا، نىكاراگۇئا ۋە باشقا جايلاردىكى ئۇرۇش ۋەزىيىتىگە يېقىندىن دىققەت قىلىپ تۇراتتى.

ماندىپلانىڭ كىشىلىك ھوقۇق ھەققىدە بوشاشماي ئىزدىنىش روھى مايكول دىنجاكقا ناھايىتى تەسىر قىلغانىدى. ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «تەشكىلاتنىڭ پائالىيەتلىرىدىن باشقا، ئۇ ھەمىشە ئۆز ئالدىغا يىغىن تەشكىللەپ، تەشكىلاتنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى مۇناسىۋەت، مەھبۇسلارنىڭ دەۋا تەلەپلىرى، تۈرمە نوپۇزىنى بىرلىككە كەلتۈرۈش تەكتىكىسىغا قارشى تۇرۇش قاتارلىق تۈرلۈك تېمىلار ئۈستىدە مۇھاكىمە قىلاتتى.»

ماندىپلانىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش ۋە مۇستەقىللىق روھى

ئىزچىل بوشىشىپ قالمىغاندى. سوۋېتو قوزغىلىشى تىنچىتىلىپ، تۈرمە ئىچى ئەسلىدىكى تىنچ ھالىتىگە قايتقاندا ئۇ ئىغۋاگەرچىلىك تۈسى ناھايىتى قويۇق بىر قېتىملىق قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى قوزغىدى. ئۇنىڭ قارشىچە، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ سىياسىي جىنايەتچىلىرى بىرەر ھەرىكەتكە رەھبەرلىك قىلغۇچىدەك رولىنى جارى قىلدۇرۇشى، تۈرمىنىڭ بەلگىلىمىلىرىگە قارشى تۇرۇشى، گۈندىپايلىرىنىڭ ئالدىدا ئۆچرەتكە تىزىلىشنى رەت قىلىشى، گۈندىپايلىرىنىڭ ئۆز ئىسمىلىرىنى بىۋاسىتە چاقىرىشلىرىغا يول قويماسلىقى كېرەك ئىدى. ئۇنىڭ B رايوندا تۇرىدىغان ئەڭ يېقىن دوستلىرى بۇنىڭغا قەتئىي قارشى تۇردى، پەقەت غەربىي جەنۇبى ئافرىقا خەلق تەشكىلاتىنىڭ رەھبىرى تويۇۋو زاتويۇۋو بىلەن ماندىپلانىڭ سادىق دوستى ئەيدى دائىرىسى بۇ كۆزقاراشنى قوللىدى. ئادەتتىكى كامپۇرلاردا تۇرىدىغان جىنايەتچىلەرمۇ قارشى تۇردى. ماندىپلا ئەزەلدىن ھۆرمەت قىلىدىغان لارۇ زىباجى ئاچلىق ئېلان قىلىش ئارقىلىق ئۆز قارشىلىقىنى بىلدۈردى. نەچچە ھەپتىلىك تالاش - تارتىش ئارقىلىق ماندىپلا ئاخىر كۆپچىلىكنىڭ پىكىرىگە ھۆرمەت قىلىپ، بۇ خىيالدىن ۋاز كەچتى.

گۈندىپايلىرىنىڭ مەھبۇسلارغا بولغان پوزىتسىيەسى بۇرۇنقىغا قارىغاندا خېلىلا يۇمشاپ قالغاندى. يېڭى كەلگەن زور بىر تۈركۈم جىنايەتچىلەر ئۇلارنى پۈت - قولى يەرگە تەگمىگۈدەك دەرىجىدە ئالدىراش قىلىۋەتتى، لېكىن ئۇلار بۇنىڭدىن خېلى ئارام تېپىپ قالدى. تاماقنىڭ سۈپىتى ياخشىلاندى. سىياسىي مەھبۇسلار ئاشخانىدا ئىشلىيەلەيدىغان بولدى. بۇنىڭ بىلەن يېمەكلىكلەرنىڭ ئوغرىلىنىش ئەھۋالى ئازايدى. ئافرىقا مىللەتلىرى ئىندىيانلار ۋە رەڭلىك ئىرقىلارنىڭكىگە ئوخشاش يېمەكلىكلەرگە ئېرىشەلەيتتى، ناشىدا بىر يېرىم قوشۇق شېكەر يېيەلەيتتى. قىزىل كىرىپىت جەمئىيىتىنىڭ مەخپىي

دوكلاتىدا ئۇلار يەيدىغان يېمەكلىكلەرنىڭ سۈپىتىنىڭ ناچارلىقى، تەكشۈرۈش تۈزۈمىنىڭ قاتتىقلىقى، ئادۋوكاتلار بىلەن كۆرۈشۈشنىڭ قىيىنلىقى، گۈندىپايلارنىڭ ئۇلارنى خورلاش قىلمىشلىرى ھەمدە ئادەم قېلىپىدىن چىققان مۇئامىلىلىرى خاتىرىلەنگەنىدى. ئالايلۇق، چىشى يوق جىنايەتچىلەرگە تالقانسىمان يېمەكلىك بېرىلمەيتتى.

لېكىن، قىزىل كىرىست جەمئىيىتى بىلەن باشقا تەرەپلەردىن كەلگەن بېسىم ئاستا - ئاستا ئۆز رولىنى كۆرسىتىشكە باشلىدى. نۇرغۇن جىنايەتچىلەرگە ئۆگىنىش قىلىدىغان پۇرسەت تۇغۇلدى، روبېن ئارىلى گويىا ئاددىي، ئەمما ناھايىتى مۇنتىزىم بىر ئۇنىۋېرسىتېتقا ئوخشاپ قالدى. نۇرغۇن جىنايەتچىلەر جەنۇبىي ئافرىقا ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ دەرسلىرى بىلەن ئوخشاش دەرىجىدىكى دەرسلەرنى ئۆگەندى، بەزىلەر ئاللىقاچان ئۇنۋانمۇ ئېلىپ بولغانىدى: ئەيدى دانرېس، بىل نېل، مايكول دىنجاك قاتارلىقلار ئىككى ئۇنۋان ئالدى، كاترادا تۆت ئۇنۋان ئالدى. رەسمىي دەرسلەردىن باشقا، دەرس ئۆتۈشكە سالاھىيىتى توشىدىغان جىنايەتچىلەر يەنە مەدەنىيەت سەۋىيەسى تۆۋەن جىنايەتچىلەرنى ئاساسىي تەربىيە بېرىش، مۇھاكىمە كۇرسى ئېچىش ۋە تۈرلۈك لېكسىيەلەرنى سۆزلەش ئارقىلىق تەربىيەلەيتتى. راكس ساكىنىڭ ئۆگەنگەنلىرى روبېن ئارىلىدىكى كۈنلىرى ئۈچۈن پايدىلىق بولدى: «بىز سىياسىي ماقالىلەرنىلا ئەمەس، بەلكى يەنە ئەدەبىيات، سەنئەت، تەنتەربىيە، دىن، پەلسەپە قاتارلىقلارغا ئائىت ھەر خىل تېمىلاردا ماقالە يازاتتۇق. ئۇلار يازغان ماقالىلىرىمىزنى باھالايتتى.» مورفى موروى روبېن ئارىلىنى «ئىدىيەلەر ئۆزئارا ئۇچرىشىدىغان چوڭ پېچ» دەپ ئاتىغانىدى.

ئۇلار يەنە دىرامىلارنى ئوينايىتى. ئۇلار سامۇئېل بېكىتنىڭ «گېدوتنى كۈتۈش» ناملىق دىرامىسىنى ئويناشقا باشلىدى ھەمدە دىرامىدا تەسۋىرلەنگەن ئازادلىق ھەرىكىتىگە ئائىت ئۇرۇشلار

ھەققىدە مۇھاكىمە قىلىشاتتى. مۇكارىپى: «بۇ سەرگەردانلار بىزگە ئۈمىد بىلەن ئالغا ئىلگىرىلەش كېرەك دەپ بېشارەت بېرىۋاتامدۇ، قانداق؟» دەيدۇ. ئۇلار B رايوندىكى ۋاقىتلىق كىنوخانىدا كىنو كۆرەلەيتتى، كىنولارنىڭ كۆپىنچىسى «ئون پەرھىز»، «پادىشاھ ۋە مەن»، «كايىسار بىلەن كىلىپوپاترا» غا ئوخشاش سىياسىي بىلەن مۇناسىۋەتسىز كىنولار ئىدى. ماندىپلا فېرۋىن رول ئالغان كىلىپوپاترا دېگەن كىنوغا مەپتۇن بولۇپ قالغانىدى. لېكىن، نۇرغۇن كىشىلەر كىلىپوپاترانى ئافرىقا خانىشلىرىغا ئوخشىمايدۇ، دەپ قارايتتى. ئۇ يەنە «شوتلاندىيە ئايال پادىشاھى مارى» ناملىق كىنومۇ كۆرۈشكە ئامراق ئىدى. ئۇ، بۇ كىنودىكى قويۇق سىياسىي تۈسنى كۆرۈپ يەتكەنىدى. ئۇ قىزى جىندىزغا: «بۇ، فېئوداللىق جەمئىيەتنىڭ ئاخىرلىشىپ، ھازىرقى زامان كاپىتالىزم جەمئىيەتىگە كىرگەنلىكىنىڭ بەلگىسى» دېگەنىدى. «ئۇچار ماشىنا پارتىيەسى» ناملىق يەنە بىر كىنو سىياسىي جەھەتتە كۈچلۈك غۇلغۇلا قوزغىدى. بۇنىڭ ئىچىدە مارون بىراندۇ ئۇچار ماشىنا گۇرۇھىنىڭ قانۇن - ئىنتىزامنى كۆزىگىمۇ ئىلمايدىغان بىر كاتتىبېشىنىڭ رولىنى ئالغانىدى. ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسنىڭ رەھبەرلىرى قانۇن - تۈزۈملەرنى قەتئىي قوللايتتى. نۇرغۇن ياشلار تېخى ئۇچار ماشىنا پارتىيەسى سەلبىي پېرسوناژلارغا سىمۋول قىلىنغان، بۇ خۇددى ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەر قۇرغان ئۇچار ماشىنا پارتىيەسىدىكىلەرنىڭ مەخسۇس قارا تەنلىكلەرنى بوزەك قىلغىنىغا ئوخشايدۇ، دەپ قارايتتى. لېكىن، قارا تەنلىكلەر ئويغىنىش ھەرىكىتىنىڭ سىتېرنى مۇدېرى ئىسىملىك بىر رادىكال گەزاسى ئۇچار ماشىنا پارتىيەسى تروتسكىچىلارنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش روھىغا ۋەكىللىك قىلىدۇ، دەپ قارايتتى. ماندىپلا ئۇچار ماشىنا پارتىيەسىنى قوللىمايتتى، لېكىن مۇدېرىنىڭ پىكىرىگە قوشۇلاتتى.

ئۇلارنىڭ يەنە تېخى ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان چالغۇ

ئەسۋابلارنى سېتىۋېلىشىغا ھەم ئۇلارنى چېلىشىغا يول قوبۇلاتتى. كلاسسىك گىتار چېلىشنى ياخشى كۆرىدىغان توكيو سېكسۇۋېيل مۇنداق دەيدۇ: «ھوقۇق بېشىدىكى ھاكىمىيەت چالغۇ ئەسۋابلارنى چېلىشىمىزغا يول قويمىغانلىقىنىڭ بىزنىڭ كۈرەشنى داۋاملاشتۇرۇشىمىزنىڭ يەنە بىر يولى ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ يېتەلمىدى. بىز ئىرقىي ئايرىمچىلىققا قارشى ناخشىلارنى ئېيتاتتۇق.»

1980 - يىلىدىن بۇرۇنقى تۆت يىل ئىچىدە، ماندىپلانىڭ ئۆگىنىش قىلىشىغا يول قوبۇلمىدى. 1980 - يىلىدىن كېيىن ئۇ كۆپىنچە ۋاقىتنى مۇھاكىمە ۋە مۇلاھىزە، خەت - چەك يېزىش، ھەمراھلىرىغا قانۇندىن مەسلىھەت بېرىشكە سەرپ قىلدى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ناھايىتى كەڭ دائىرىدە ماتېرىيال كۆردى. تۈرمە كۈتۈپخانىسىدىكى مۇتلەق كۆپ قىسىم كىتابلارنىڭ ھېچقانداق قىممىتى يوق ئىدى. 1976 - يىلى تۈرمە قىزىل كىرىست جەمئىيىتى ئىئانە قىلغان پۇلغا 30 پارچە كىتاب سېتىۋالدى، بۇ كىتابلارنىڭ 25 پارچىسىنى تۈرمە ئەمەلدارى دافنى دۇ مورىيې سېتىۋالغانىدى. لېكىن، ماندىپلا يەنىلا بەزى ئەھمىيەتلىك رومانلارنى — جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئايال يازغۇچى نادىن گوردېمېرنىڭ ئەسەرلىرىنى، جون ستېيىنبېكنىڭ «غەزەپلەنگەن ئۈزۈم» ناملىق رومانىنى، جەنۇبىي ئافرىقا ئۈچۈن ئۆرنەك بولالايدىغان رۇسىيە ئەدەبىيات ئەسەرلىرىنى تېپىپ ئوقۇپ، سىياسىي نەزەر دائىرىسىنى كېڭەيتتى. ئۇ لېفى تولستوینىڭ ئەسەرلىرىنى بەكلا ياخشى كۆرەتتى: ئۇ لېفى تولستوینىڭ «ئۇرۇش ۋە تىنچلىق» ناملىق رومانىنى ئۈچ كۈن ئىچىدىلا ئوقۇپ تۈگەتكەن ھەمدە بۇ روماننى قىزى جىندىزنىڭ 21 ياشقا كىرگەن تۇغۇلغان كۈنى سوۋغىتى سۈپىتىدە ئەۋەتىپ بەرگەنىدى. ئۇ تولستوینىڭ ئاددىي پۇقرالارغا ئەمەس، بەلكى ئاقسۆڭەكلەرگە بەكرەك دىققىتىنى ئاغدۇرغانلىقىنى بايقىغانىدى. لېكىن، ئۇ تولستوینىڭ ئاشۇ

ئاقسۆڭەكلەر قاتلىمىنى ئۆتكۈز مەسخىرە قىلغانلىقىدىن قاتتىق ھۇزۇر ئالغانىدى. مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، ماندىلا تولستويىنى گېنېرال كۈتۈزۈۋەتۈش ئوخشىتاتتى، گېنېرال كۈتۈزۈۋ رۇسىيەلىكلەرنىڭ روھىنى ناھايىتى چوڭقۇر چۈشىنىتتى.

ماندىلا يەنە ئافرىقىلىق ئاق تەنلىك يازغۇچىلارنىڭ ئەسەرلىرىنىمۇ ئوقۇپ، ئۇلارنىڭ تىلى ۋە مەدەنىيىتىنى چۈشەندى: ئۇ ئويۇپېرمەننىڭ شېئىرلىرى بىلەن رون ئېندىخوۋىنىڭ ئەسەرلىرىنى ئوقۇشقا ئامراق ئىدى. لېكىن، ئۇ ئاساسلىقى ئىنگىلىزچە ئەسەرلەرنى ئوقۇيتتى. چارلىس دىككىنسى، ۋىليام ۋوردۋورس، تېننسون، شېللىر قاتارلىق ئەنگىلىيەلىك شائىرلارنىڭ شېئىرلىرىنى ئوقۇشقا ۋە يېغىپاشتىن سىستېمىلىق ئۆگىنىشكە باشلىدى. ئۇ سىياسىي تەرجىمىھال كىتابلىرىنى ئوقۇشقا ئەڭ ئامراق ئىدى. «كۆپچىلىك» (كاپىتال)نى ئوقۇۋاتقان چاغدا» دەيدۇ ئېرىك مورويى: «مادىبا چېرچىلىنىڭ ئۇرۇش ئەسلىمىسىنى، كىننىدى بىلەن فوستېرنىڭ تەرجىمىھالىنى ئوقۇيتتى.» ئۇ يەنە لىنكولىن، ۋاشىنگىتون، دىسېرنىڭ تەرجىمىھالىنىمۇ قالدۇرماي ئوقۇيتتى. لېكىن، ئۇنى ھەقىقىي مەپتۇن قىلىۋالغىنى 1914 - يىلىدىكى قوزغىلاڭغا رەھبەرلىك قىلغان كىرستىيان دى ۋىت ئىدى. جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتى ماندىلانى كوممۇنىست دەپ شىكايەت قىلدى. لېكىن، ئۇ يالغۇز ماركس ئەسەرلىرىنى ئوقۇپلا قالماي، يەنە ئۆز مىللىتىنىڭ قەھرىمانلىق ئىش ئىزلىرى ھەققىدە يېزىلغان كىتابلارنىمۇ ئوقۇيتتى.

1977 - يىلى ھۆكۈمەت روبرېن ئارىلىدىكى تىنچ كەيپىياتتىن ناھايىتى خاتىرجەم بولغاچقا جەنۇبىي ئافرىقىلىق 25 مۇخبىرنى تۈرمىنى زىيارەت قىلىشقا تەكلىپ قىلدى ۋە مۇشۇ ئارقىلىق رەھىمسىز مۇئامىلىگە ئۇچرىغان سىياسىي جىنايەتچىلەرنىڭ پىتنە - ئىغۋالىرىنى تىنچىتىش ئۈمىدىدە بولدى. مۇخبىرلارنى باشلاپ زىيارەتكە كەلگىنى تۈرمە

كومستېتىنىڭ ئەزاسى، مايور گېنېرال چاننى رۇ بولۇپ، ئۇ جىنايەت ئىلمىي ئۇنۋانىغا ئىگە روھىي كېسەللەر دوختۇرى ئىدى. چاننى رۇنىڭ قايىل قىلىش كۈچى ناھايىتى كۈچلۈك ئىدى، لېكىن جىنايەتچىلەر سىياسىي چەمبەر ئىچىدە بۇنداق قىزىق نۇقتا بولۇپ يۈرۈش تۇيغۇسىدىن بىزار ئىدى. ئەڭ ئاخىر، مۇخبىرلار ماندىبلانى بايقىدى. ماندىبلا كۆزىگە قارا كۆز ئەينەك تاقاپ، بېشىغا كەڭ گەردىشلىك شىلەپە كىيىپ، گۈرجەك بىلەن ئۇششاق شېغىل ئاشلار چېچىلىپ ياتقان يولنى تازىلاۋاتاتتى. لېكىن، ئۇلار ئۆتكەن چاغدا ئۇ چاتقاللىقنىڭ كەينىگە مۆكۈۋالغانىدى. «بىز سىلەرنى مەخسۇس ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشتۈرگىلى باشلاپ كەلدۇق» دېدى چاننى رۇ: «لېكىن، ئۇنىڭ سىلەر بىلەن كۆرۈشكۈسى يوق ئىكەن، بىزمۇ ئۇنى مەجبۇرلىساق بولمايدۇ.» سۈرەت تارتىش ئاپپاراتى چاتقاللىقنىڭ ئارىسىدىن ماندىبلانىڭ سىيماسىنى تارتىۋېلىشقا ئۈلگۈردى. «يۈلتۈز» گېزىتىنىڭ خەۋىرىگە ئاساسلانغاندا، ئۇ قولىدا گۈرجەك تۇتقىنىچە ئىجازەتسىز يېنىغا كەلگەن بۇ كىشىلەرگە ھېسسىياتسىز بىر سىياقتا قارىغىنىچە ئېغىششاپ ئوت - چۆپلەرنى ئوتاۋاتاتتى. رۇتېر ئاگېنتلىقنىڭ مۇخبىرى ماندىبلانىڭ كامېرىنى زىيارەت قىلىۋېتىپ، ئۈچ بالا بىللە چۈشكەن بىر پارچە سۈرەتنى بايقاپ قالدى، رەسىمنىڭ يېنىدا قىر چىقىرىلىپ رەتلىك قاتلانغان مەھبۇسلار كىيىمى قويۇپ قويۇلغانىدى. ئۈستىلىگە «ياۋروپا ئىقتىساد تارىخى»، «سىرلىق ھېكايىلەر توپلىمى» قاتارلىق كىتابلار تىزىقلىق ئىدى. بۇ ھال مۇخبىرلاردا ناھايىتى چوڭقۇر تەسىر قالدۇرغانىدى. «تەبىئىي مېركۇرىي» گېزىتىنىڭ مۇخبىرى: «رۇبېن ئارىلىنىڭ باشقۇرۇش ئەندىزىسى ئىلمىي ئىكەن، دۇنيادىكى ئەڭ ياخشى جىنايى ئىشلار ئاپپاراتىدىن قالغۇچىلىكى يوق ئىكەن» دەپ باھا بەردى. لېكىن، مۇخبىرلارنىڭ جىنايەتچىلەر بىلەن پاراڭلىشىشىغا يول قويۇلمايتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار يازغان

خەۋەرلەر تۈرمە كومىتېتلىرىنىڭ تەكشۈرۈشىدىن ئۆتكۈزۈلەتتى. لېكىن، روبېن ئارىلى تۈرمىسىنى زىيارەت قىلىشقا تەكلىپ قىلىنمىغان مۇخبىرلار تۈرمە ھەققىدىكى خەۋەرلەرنىڭ چىنلىقىدىن گۇمان قىلاتتى. لوندونلۇق مۇخبىر مارك ماخاراج ئەنگلىيە ئاخبارات ئورگانلىرىنىڭ ئەمەلىيەتتىن ئايرىلغان خەۋەرلەرنى ئېلان قىلغانلىقىنى تەنقىد قىلدى ھەمدە تۈرمە ھەققىدىكى ھەقىقىي يېزىلغان خەۋەرلەرنى ئېلان قىلىشنى تەلپ قىلدى، لېكىن ئۇنىڭ بۇ تەلپى ئېتىبارسىز قارالدى.

تۈرمىنىڭ ئەھۋالىدا سەل ياخشىلىنىش بولغان بولسىمۇ، لېكىن ئومۇمىي مۇھىت يەنىلا ناھايىتى رەھىمسىز ئىدى. مەھبۇسلارنىڭ ئايالى، قىز دوستلىرى ۋە بالىچاقلىرى بىلەن ئالاقىلىشىشكە يول قويۇلمايتتى. بۇ، مەھبۇسلار ئۈچۈن ناھايىتى كۆپ پىسخىكىلىق مەسىلە پەيدا قىلغانىدى. بۇ ھەقتە سىسۋۇلۇ مۇنداق دەيدۇ: «بالىلىرىمىزنى بەك كۆرگۈمىز كېلىپ كەتسە، كىچىك بالىلارنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىساق كۆڭلىمىز خېلى تەسكىن تېپىپ قالاتتى.» ئون يىل ئىچىدە نۆۋل ئالىكساندىر بالىسىنىڭ ئاۋازىنى پەقەت بىر قېتىملا ئاڭلىيالىغانىدى: «بىز دەلتىدەك شۇ يەردە تۇراتتۇق. ھەممەيلەن بالىسىنى كۆرۈشكە شۇ قەدەر ئىنتىزار بولۇپ كەتكەنىدى. ئەلۋەتتە بۇنىڭغا يول قويۇلمايتتى.» ماندىلانى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئۇزاق مۇددەتلىك قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغان كىشىلەر بالىلىرىنىڭ ئۆزىگە ھەمراھ بولمىدى، دەپ دادىلىرىنى كەچۈرمەي قېلىشىدىن ئەنسىرەيتتى. لېكوتا قىزىغا يازغان خېتىدە مۇنداق دەيدۇ: «ئۇلار بالىلىرى چوڭ بولغاندىن كېيىن ئۆزلىرى قوزغىغان كۈرەشكە ئۆچمەنلىك قىلىشىدىن ۋە مەنسىتمەسلىك نەزىرىدە بولۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەيتتى.»

1981 - يىلى ئىرېلاندىيە جۇمھۇرىيەت ئارمىيەسىنىڭ خادىمى بوببى ساندىسىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان ياش جىنايەتچىلەر ئاشلىق ئېلان قىلىپ قارشىلىق بىلدۈرۈپ،

بالچاقىلىرىنىڭ ئۆزلىرىنى يوقلاپ كېلىشىگە يول قويۇشنى تەلەپ قىلدى ۋە باشقا تەلەپلىرىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ماندىلا ئۇلارغا: «ھايات قېلىش سىلەرنىڭ مەجبۇرىيىتىڭلار، ئەنە شۇندىلا تالانتلىقلارنى ساقلاپ قالغىلى، ئاجىزلارنى قوغدىغىلى بولىدۇ» دەپ ئاگاھلاندۇردى. لېكىن، بۇ ئالتە كۈنلۈك قارشىلىق كۆرسىتىش پائالىيىتىگە ئۆزۈم قاتناشتى. ئەڭ ئاخىر ئۇ سوھبەت ئارقىلىق كېلىشىم ھاسىل قىلدى. كېلىشىمنىڭ مەزمۇنىدا ئۈچ ياشقا توشقان بالىلارنىڭ روبېن ئارىلىغا دادىلىرىنى يوقلاپ كېلىشىگە يول قويۇلغانىدى.

زاھىتىلارچە تۇرمۇش زېھنىنى يىغىپ ئۆگىنىش قىلىش ۋە بەس - مۇنازىرە قانات يايدۇرۇشنى مۇۋاپىق مۇھىت بىلەن تەمىنلىگەندى. باشقا نۇرغۇن سىياسىي رەھبەرلەر، جۈملىدىن ھىندىستانلىق جاۋاخارلال نېھروۋدىن تارتىپ تاكى رودىسىيەلىك روبېرت مۇگابى ھەمدە شىمالىي ئىرېلاندىيەدىكى ئىرېلاندىيە جۇمھۇرىيەت قوزغىلاڭچىلىرىغىچە ھەممىسى تۈرمىدە ئۆزلىرىنىڭ سىياسىي نەزەرىيەسىنى قانات يايدۇرغانىدى. لېكىن، نەچچە يۈزلىگەن سىياسىي جىنايەتچىلەرنىڭ ئۇزاق مەزگىل جازا مۇددىتى ئۆتەۋاتقان روبېن ئارىلىدا نەزەرىيەنى ئانالىز قىلىپ مۇكەممەللەشتۈرۈش، كۈرەشنى چوڭقۇر ئىلگىرى سۈرۈشىگە يېتەرلىك ۋاقىت بار ئىدى. بۇنى خۇددى چەت - ياقا جايدىكى بىر ئوڭ قاناتلار مەكتىپىدە تىنىم تاپماي ئوقۇشقا ئوخشىتىشقا بولاتتى. جىنايەتچىلەر دۇنيا بىلەن تامامەن ئايرىۋېتىلگەن بىر مۇشكۈل مۇھىتتا ياشايتتى. ئۇلار ئىستېمال قىلمايتتى، پۇل تېپىش ئىمكانىيىتى يوق ئىدى، توپىلاڭ كۆتۈرەلمەيتتى. بۇ ھال تەبىئىيلا ئىدىئالزم ۋە تەڭ - باراۋەرلىك ئىدىيەسىنىڭ بارلىققا كېلىشىنى ئىلگىرى سۈرۈپ، سەزگۈرلۈك ۋە بىرلىكتە ئىتتىپاقلىشىش پوزىتسىيەسىنى شەكىللەندۈرەتتى. لېكىن، ئارالدىكى مۇھىت ئەمەلىي ئىقتىدارنى ئاشۇرۇشقا پايدىسىز ئىدى، بۇ مۇھىتتا ئۇلارنىڭ

ئاجىزلار توپىغا خاس بولغان ساددىلىقى ۋە ئاق كۆڭۈللۈكى ساقلىنىپ قالغانىدى.

ئەنە شۇنداق تۈرلۈك مەسىلىلەر ساقلانغان «ئوڭىنىش» مۇھىتىدا ماندېلا ناھايىتى تېزلا غايەت زور خىرىسقا دۇچ كەلدى. موزامبىك ۋە ئانگولادا پات ئارىدا ھاكىمىيەت يۈرگۈزىدىغان كوممۇنىزم ھۆكۈمىتى بىلەن شەرقىي ياۋروپا، كۇبا ۋە سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ تەسىرىدە روبېن ئارىلى تۈرمىسىگە قاماقلق نۇرغۇن ياشلار ماركسىزمغا مەپتۇن بولۇپ قالدى. ئارالدا ئۇلار ستالىننىزىمچى ھاررى گىۋاراننىڭ ناھايىتى زور تەسىرىگە ئۇچرىغانىدى. ھاررى گىۋارا 1973 - يىلى جىنايى جازانى ئاخىرلاشتۇرغاندىن كېيىن، بىر مەخپىي تەشكىلاتقا ئەزا بولۇپ، مىللەت نەيزىسى ئۈچۈن ئەزا قوبۇل قىلدى، قارشىلىق كۆرسىتىش پائالىيەتلىرىنى ئۇيۇشتۇردى. 1975 - يىلى قايتا قولغا ئېلىنىپ، ئۆمۈرلۈك قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىندى. 1977 - يىلى روبېن ئارىلىغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن بۇرۇنقىدىنمۇ بەكرەك رادىكالىشىپ كەتتى ھەمدە ياشلارنىڭ ئېڭىغا ئۆز نەزەرىيەسىنى سىڭدۈردى. «بىز ئۇنىڭ تارغىنا كامېرىغا قىستىلىشىپ كىرىۋېلىپ، دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا يۈز بەرگەن سىياسىي توقۇنۇشلارنى تەھلىل قىلاتتۇق» دەيدۇ سامى مۇكاۋاناز: «گىۋارا ھەر قېتىم مەردانىلىك بىلەن سۆزلىگەندە بۇ ياشلارمۇ ئۇنىڭغا چور بولۇپ، ئۇنىڭ بىلەن تەڭ ۋارقىرايتتى.» «ئۇ مەن كۆرگەن ئادەملەر ئىچىدە ئەڭ بىلىملىكى ئىدى» دەيدۇ ئېرىك موروبى: «ئۇ ئىككىنچى ئىنتېرناتسىيونال بىلەن ئۈچىنچى ئىنتېرناتسىيونالنى بەش قولىدەك چۈشىنەتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ ماندېلانىڭ نوپۇزىغا تەھدىت ئېلىپ كېلىشىدىن ئەزەلدىن ئېھتىيات قىلمايتتى.»

گىۋارا ئۆزىنى كاپىتالىزمغا قارشى كۈچلەرنىڭ ھەقىقىي ھامىيىسى قانارىدا كۆرەتتى. كېيىن ئۇ بۇ ھەقتە: «ئىدىئولوگىيەدىكى ئىختىلاپنى ياراشتۇرغىلى بولمايدۇ»

دېگەندى. ئۇ جەنۇبىي ئافرىقىدا ساپ ھالەتتىكى،
ئىشلەپچىقىرىش شەكلىنى كونترول قىلالايدىغان ئىشچىلار
دېموكراتىك سىياسىيىسىنى ئورنىتىش قارارىغا كەلدى:
«ئەركىنلىك خارتىيەسى» دە: «رەھبەرلىك ھوقۇقى خەلقنىڭ
قولدا بولۇشى كېرەك» دېيىلگەندى. بۇ، ئىشچىلارنىڭ
باشقۇرۇشقا مەسئۇل بولىدىغانلىقىدىن دېرەك بېرەتتى. «ئۇ
رېۋونىيەدىكى سوتلاش ھوقۇقىنىڭ كوممۇنىزمچىلاردا
ئەمەسلىكىدىن ئىبارەت بۇ ۋەقەگە نىسبەتەن ناھايىتى قاتتىق
پوزىتسىيە تۇتقانىدى» دەيدۇ مۇكاناۋاز: «ئۇ ئۆز غايىسىگە
زەررىچىلىك خىلاپ كېلىدىغان ئىشلارغا ھەرگىز چىداپ
تۇرالمايتتى». كېيىن ماندىلا گىۋاراننىڭ «كۈرەشنىڭ سادىق
قوغدىغۇچىسى» ئىكەنلىكىنى قوللىدى. لېكىن، سىسۇلۇ ئۇنى
ئاشكارا تەنقىد قىلدى: «ئۇ نەزەر دائىرىسى تولىمۇ تار، ئىرادىسى
ناھايىتى مۇستەھكەم ستالىننىزىمچى. ئۇ مەسىلىلەرنى تەھلىل
قىلىشقا تولىمۇ ماھىردەك كۆرۈنىدۇ، لېكىن ئۇنىڭ قىلغان
تەھلىللىرىنىڭ ھەممىسى خاتا. ياشلارنىڭ كۆپىنچىسى سولغا
مايىل بولغاچقا ئۇنىڭغا ئەگەشكەن». ماركسىزمچىلار روبېن
ئارىلىدىكى كەيپىيات سىياسىي تەربىيەنى ناھايىتى ياخشى
پۇرسەت بىلەن تەمىن ئېتەلەيدۇ، دەپ قارايتتى. «بۇ يەر دۇنيا
ۋەزىيىتىنى مۇۋاپىق شەرھلەپ بېرەلەيدىغان بىر نەزەرىيەگە
جىددىي ئېھتىياجلىق» دەيدۇ گىۋارا: «بۇ خىل نەزەرىيە ماركس
بىلەن ئېنگېلس ئوتتۇرىغا قويغان، لېكىن تەرەققىي قىلدۇرۇپ
مۇكەممەللەشتۈرگەن ئەمگەكچىلەر نەزەرىيەسىدۇر.»

خۇددى گوۋان مېبىكى ئېيتقاندەك، دەسلەپتە ياش
ئەسكەرلەرنىڭ «كونىراپ ۋاقتى ئۆتكەن ماركس - ئېنگېلس
نەزەرىيەسى»نى چۈشىنىشكە ئەسلا ۋاقتى يوق ئىدى،
ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى بىلەن كوممۇنىستىك
پارتىيەنىمۇ پەرقلىندۈرەلمەيتتى. لېكىن، گوۋان مېبىكى، گىۋارا
ۋە باشقا ئادەملەر ئۆزلىرى ئۈچۈن ئالاقىدار بىلىملەرنى

ئومۇملاشتۇرۇش قارارىغا كەلگەندى. سىياسىي دەرس ئوغرىلىقچە ئۆتۈلەتتى، بەزىدە كۆپچىلىك تالادا پائالىيەت قىلىۋاتقاندىمۇ دەرس ئۆتۈشنى ئېسىدىن چىقارمايتتى. ئۇلار كۈتۈپخانىدىن «كاپىتال» ناملىق كىتابنى ئەكېلىپ، كېچىلەپ بىر نۇسخا كۆچۈرۈپ چىقتى. يۇقىرى قاتلام تەشكىلاتلىرى «A دەرسلىك» نى تۈزۈپ چىقىپ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى تارىخىدىن دەرس ئۆتتى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ئەسەر ئوقۇش دەرسىنىمۇ تۈزۈپ چىقتى. گوۋان مېمىكى بۇ دەرسنى ئۈچ يىلدا تاماملاشنى مۆلچەرلىدى. «B دەرسلىك» تە ئىنسانلارنىڭ تەرەققىيات تارىخى سۆزلىنەتتى، بۇنىڭدا ئاساسلىقى ماركس - ئېنگېلسنىڭ نەزەرىيەۋى كۆزقاراشلىرى ئاساس قىلىناتتى.

1977 - يىلى گىۋارا روبېن ئارىلىغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ساپ ماركسىزمچىلار بىلەن «مىللەتچىلەر» ئارىسىدا يېڭى بىر نۆۋەتلىك تالاش - تارتىش پەيدا قىلدى. ئۇنىڭ ئىچىدىكى تەپسىلاتلار بىلەن تارىخىي يادىكارلىقلار تېخى يېقىندىلا جامائەتكە ئاشكارىلاندى. گىۋارا ياش ئەسكەرلەر بىلەن بىللە تاشتىن قوپۇرۇلغان B رايوندا تۇراتتى، ئۇ يەر ماركسىزمنىڭ ئوچىقىغا ئايلانغانىدى. «بۇ يەرنى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى سوۋېت جۇمھۇرىيىتى دېيىشكە بولىدۇ» دەيدۇ نالىدى چىك: «گىۋارا ھە دېسىلا ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىش كېرەك، كۈرەش قىلىش ۋە پارتىزانلار ئۇرۇشى ئارقىلىق ھەربىي جەھەتتە كۇباغا ئوخشاش ھەل قىلغۇچ غەلبىگە ئېرىشكىلى بولىدۇ» دەپ مۇراجىئەت قىلاتتى. يەنە بىر جەھەتتىن، ماندىپلا قوراللىق ئۇرۇشنى ھۆكۈمەتنى سۆھبەت ئۈستىلىگە ئولتۇرۇشقا مەجبۇرلايدىغان ئۈنۈملۈك ئۇسۇل، دەپ قارايتتى. بۇ بىر مەيدان غەزەپ - نەپرەتكە تولغان تالاش - تارتىش ئىدى. «ياشلارنىڭ ھاكىمىيەتنى تارتىۋېلىشتىن ئىبارەت بۇ تېمىغا بولغان قىزغىنلىقى بارغانسېرى ئەۋجىگە چىققانىدى» دەيدۇ سىسۇلو: «گەرچە ئۇلار رەھبەرلىك نوپۇزىنى ھۆرمەت قىلىشىمۇ، لېكىن بۇ

تېمىدىكى ھەرقانداق بىر گۇمانىي سوئال ئۇلارغا تەتقىقسىلىق پەيدا قىلاتتى. بىز ئومۇمىي ئەھۋالنى تەتقىق قىلىپ چىقىپ، ۋەزىيەتنى كونترول قىلغىلى بولىدىغانلىقىغا قەتئىي ئىشەندۇق. ئەڭ چوڭ خەتەر — مۇمكىن بولمايدىغان ئىشقا تەۋەككۈل قىلىپ، ئۈزۈل — كېسىل مەغلۇپ بولۇش ۋە دۆلەتنى ۋەيرانچىلىققا ئۇچرىتىشتىن ئىبارەت.»

يەنە بىر مۇھىم مەسىلە پارلامېنت بىلەن ماركسىزىمچىلار ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت ئىدى. بۇ مەسىلە 20 يىل بۇرۇنقى «ئەركىنلىك خارتىيەسى» قوزغىغان تۈرلۈك ئىختىلاپلارغا بېرىپ چىتىلاتتى. مەندېلا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى پارتىيەسىنى ئىزچىل دۆلەتنىڭ سىياسىي پارتىيەلىرىنىڭ بىرى، شانلىق تارىخى ۋە مۇستەقىل سىياسىتى بار، بارلىق يولداشلارنىڭ ئەزا بولۇشىنى قارشى ئالىدۇ، دەپ قاراپ كېلىۋاتاتتى. لېكىن، گىۋارا بىلەن مېكى كوممۇنىستىك پارتىيەنى تېخىمۇ ئۈزۈلەللىككە ئىگە، تەدرىجىي ھالدا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ئورنىنى ئالىدۇ، دەپ قارايتتى. گىۋارا ھەتتا ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى پارتىيەسى بېكىتكەن دۆلەت شېئىرىنى «ئىنتېرناتسىيونال شېئىرى» غا ئۆزگەرتمەكچى بولدى. «ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئۇزاق مەۋجۇت بولۇپ تۇرالمايدۇ، ئىنقىلاب باشلانماي تۇرۇپلا ھالاك بولىدۇ، دەپ قارايتتى» دەيدۇ ئېرىك موروى.

مەيلى كوممۇنىزم بىلەن كوممۇنىزمغا قارشى تۇرۇش ئوتتۇرىسىدا بولسۇن ياكى جەنۇبىي ئافرىقا كومپارتىيەسى بىلەن ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى پارتىيەسى ئارىسىدا بولسۇن، يۈزمۇيۈز توقۇنۇش يۈز بەرمىدى. جەنۇبىي ئافرىقا كومپارتىيەسىنىڭ ماخاراج، كاترادالارغا ئوخشاش ئىلگىرىكى نۇرغۇن سادىق ئەزالىرى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى پارتىيەسىنىڭ مۇھىملىقىنى ئېتىراپ قىلاتتى. لېكىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى پارتىيەسى ئەزالىرىنىڭ

تەركىبىمۇ ناھايىتى مۇرەككەپ ئىدى: گۇلارنىڭ ئارىسىدا مۇسۇلمانلارمۇ، خىرىستىيانلارمۇ، سودا بىرلەشمىسىنىڭ ئەزالىرىمۇ، ئۇششاق سودىگەرلەرمۇ ۋە ئالىملارمۇ بار ئىدى. لېكىن، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى پارتىيەسىدە ئىرقىي ئىختىلاپ يوق ئىدى. 1969 - يىلىدىن باشلاپ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى پارتىيەسى جوئى سىلوۋغا ئوخشاش ئافرىقىلىقلار پۇشتىدىن بولمىغان كوممۇنىستلارنىمۇ قوبۇل قىلىشقا باشلىدى. لېكىن، روبېن ئارىلىدا باتۇر ئىندىيانلار بىلەن رەڭلىك ئىرقىتىكى كىشىلەرنىڭ رەھبەرلىكى ئوتتۇرىغا چىقىشى ئىرقىي تالاش - تارتىشنى ئۇلغايتمەكتى. ماھىيەتلىك مەسىلە ماركسىزمنىڭ ساپلىقى مەسىلىسى ھەققىدە ئىدى: كۈچلۈك كوممۇنىزمچىلار ماركسىزم پىرىنسىپلىرى ۋە ئىشچىلارنىڭ باشقۇرۇش ھوقۇقىنى ئاجىزلاشتۇرىدىغان ھەرقانداق ھەرىكەتكە سەۋر قىلىپ تۇرالمىتى.

بۇ تالاش - تارتىش ماندىلا تۇرۇۋاتقان B رايونىدىكى 30 نەپەر جىنايەتچىنىڭ غەزىپىنى قوزغىدى. تۇتۇشۇۋاتقان ئىككى تەرەپ ھۆججەتلەرنى ئالماشتۇرۇپ مۇھاكىمە قىلىشتى. ھۆججەتلەرنىڭ ئىچىدىكى B1 بۆلىكىدە ماندىلاننىڭ كۆز قاراشلىرى بايان قىلىنغانىدى: «ئەركىنلىك خارتىيەسى» بولسا «بۇرژۇئازىيە سىنىپى دېموكراتىك ھاكىمىيىتى» قۇرۇش قەستىدە بولۇۋاتاتتى. بۇ خۇددى ياۋروپادىكىگە ئوخشاش سوتسىيالىستىك دۆلەتلەرنىڭ مۇقەددىمىسىگە ئايلىنىپ قالغانىدى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا يەنە پارلامېنت كەڭ دائىرىلىك بىرلىك سەپ قۇرۇپ، كاپىتالىزم بىلەن ئەمەس، بەلكى ئىرقىي ئايرىمچىلىق بىلەن كۈرەش قىلىش قارارىغا كەلگەنىدى. B2 بۆلىكى تېخىمۇ چوڭقۇر شەرھلەنگەن بولۇپ، پارلامېنتنىڭ بىر سىياسىي پارتىيە بولماستىن، بەلكى بىر مىللىي بىرلىك سەپ ئىكەنلىكى، شۇڭا بىر نىيەتتە ھەمكارلىشىپ فاشىزمغا قارشى تۇرۇش كېرەكلىكى، بۇ بىرلىك سەپنىڭ پائىللىقلىقلار

قۇرۇلتىيى، زۇلۇ يىنكاتا ھەرىكىتى ۋە قارا تەنلىكلەرنىڭ ئويغىنىش ھەرىكىتىنى ئۆز ئىچىگە ئالدىغانلىقى تەكىتلەنگەنىدى. لېكىن، B3 بۆلىكى گوۋان مېكىنىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغانىدى. ماركسىزم نۇقتىسىدىن تەھلىل قىلغاندا، «ئەركىنلىك خارتىيەسى» ئىشچىلارغا ۋە ئېزىلگۈچى سىنىپقا ۋەكىللىك قىلىدۇ دېگەن قاراشتا چىڭ تۇرۇش بىۋاسىتە ئاق تەنلىك كاپىتالىزم سىنىپىنى كۆرسىتەتتى.

مېيىكى كەڭ بىرلىك سەپ ئارقىلىق ئىرقىي ئايرىمچىلىق تۈزۈمىگە قارشى تۇرۇشقا ئىزچىل كۈچلۈك قارشى تۇرۇپ كەلگەنىدى. ئۇ: «مىللىي زۇلۇمنىڭ مەنبەسى سىنىپىي زىددىيەت، قارا تەنلىكلەرنىڭ ئويغىنىشىدەك بۇنداق ئاتالمىش ئىتتىپاقلىق (جاھانگىرلىكنى قوغدايدىغان قالدۇق كۈچ، بىلەن چەمبەرچاس باغلىنىپ كەتكەن» دەپ قارايتتى؛ قارا تەنلىكلەرنىڭ كاپىتالىزم تۈزۈمىدىن مەنپەئەتكە ئېرىشەلىشىنى ئىنكار قىلاتتى. ئۇ 1956 - يىلى «ئازادلىق» ژۇرنىلىدا ئېلان قىلىنغان ماقالىسىدە ماندىپلانىڭ «غەلبىگە ئېرىشكەندىن كېيىن ئافرىقىنىڭ ئەركىنلىك ئىشلىرى مىسىلى كۆرۈلمىگەن دەرىجىدە گۈللەپ ياشىنايدۇ» دەيدىغان كۆزقاراشلىرىغا رەھىمسىزلەرچە رەددىيە بەرگەنىدى.

B رايوندىكى رەھبەرلەر ھۆججەتلەردە ئۆز كۆزقاراشلىرىنى $Inq - M$ دېگەن شەرتلىك بەلگە بىلەن ئىپادىلىدى. $Inq - M$ «مۇشت» دېگەن مەنىدە بولۇپ، پارلامېنت ھەرىكىتىنى ئىپادىلەيتتى؛ M «ماركسىزم» دېگەن مەنىدە بولۇپ، كوممۇنىستىك پارتىيەنى ئىپادىلەيتتى. بۇ كۆزقاراشلاردا نۆۋەتتىكى كۈرەش كاپىتالىزمغا ئەمەس، بەلكى ئىرقىي زۇلۇمغا قارشى تۇرۇش، دەپ قارالغانىدى. بۇنىڭ نەزەرىيەۋى ئاساسى «ئەركىنلىك خارتىيەسى» ئىدى، ھەرگىزمۇ ماركسىزم ئەمەس ئىدى. چۈنكى، «ئەركىنلىك خارتىيەسى» دېموكراتىك سىستېما قۇرۇشقا ۋەدە بەرگەنىدى، كوممۇنىستىك پارتىيە ئۆز

سىياسىتىنى ئوتتۇرىغا قويسا بولاتتى.

ئۇزاق ئۆتمەي B رايون تۇرمىسىدىكى ئالىي ئاپپارات تالاش تارتىشىنى يەنە باشقا كامپىرلارغىمۇ كېڭەيتتى. ئۇلار خۇددى — ئالدىن كېلىشىۋالغاندەكلا ھۆججەت مەزمۇنىنى كىچىك باغاقچىگە كۆچۈرۈۋېلىپ، ئۆز كامپىرلىرىدا ئوغرىلىقچە ئوقۇيتتى، تۈرمە گۈندىپايلىرىنى دۈشمەن ئورنىدا كۆرەتتى — ئۇلار تۈرمە يۇقىرى قاتلىمىدىكىلەردىنمۇ نەچچە ھەسسە ھوشيار ئىدى. كاترادا كۈتۈپخانا باشقۇرغۇچىسى قىلىپ تەيىنلەنگەچكە كامپىرغا كىتاب ئالغۇچ كىرەلەيتتى، كىتاب قولىدىن — قولغا ئۆتۈپ كۆرۈلەتتى. بەزى ياشلار ئۇنىڭدىن: «خەلق دېموكراتىيەسى دېگەن نېمە؟» دەپ سورايتتى. بۇ — ئەڭ كەسكىن تالاش — تارتىش پەيدا قىلىدىغان سوئال ئىدى. ئىدىيەۋى ساھەدىكى كۈرەشتە كىتاب ناھايىتى زور قۇدرەتكە ئىگە قورال ئىدى. «مەيلى بىز قايسى كىتابنى ئالمايلى، مەيلى بۇ كىتاب قانچىلىك قېلىنلىقتا بولسۇن، ھامان كۆچۈرۈۋېلىناتتى ھەمدە ھەرقايسى كامپىرلاردىكى ئەزالارنىڭ قولىغا تارقىتىلىپ بېرىلەتتى» دەيدۇ گوۋان مېيىكى.

ھاررى گىۋاراننىڭ كۆپتۈرمىچىلىكى بىلەن بۇ تالاش — تارتىش تۈرمىدىكى بارلىق كىشىلەرنىڭ غەزەپ — نەپرىتىنى قوزغىدى ھەمدە ياش ئەگەشكۈچىلەر تەرىپىدىن داۋاملاشتۇرۇلدى. ياشلار بىلەن سېلىشتۇرغاندا، پېشقەدەم ئەسكەرلەرنىڭ سەرگۈزەشتىلىرى تېخىمۇ يىراق ئۆتمۈشتىكى دەۋرلەردە توختاپ قالغانىدى، مانا بۇ ئۇلارنىڭ ئاجىزلىقى ئىدى. «بىزنىڭ كۈرەش قىلىش ۋاسىتىمىز چەكلىك ئىدى، لېكىن قىلمىغان ئاماللىرىمىز قالمىغانىدى» دەيدۇ كاترادا. ياشلار: «Inq-M» كۆز قارىشى بىزنى تامامەن خاتا يېتەكلەۋاتىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ كۆز قاراشنىڭ ئاللىقاچان ۋاقتى ئۆتكەن» دەپ ئاغرىنىشاتتى. ئۆتكەنكى ئون يىلدا پېشقەدەم ئەسكەرلەرنىڭ ئۆمرى تۈرمىدە ئۆتكەنىدى، ئەمما جەنۇبىي ئافرىقىدا غايەت زور

ئۆزگىرىشلەر يۈز بەرگەنىدى. تاللا بازىرى، ئادەتتىن تاشقىرى سودا سارايللىرى ۋە زەنجىرىسىمان دۇكانلار ئۇششاق دۇكانلارنىڭ ئورنىنى ئالغانىدى. مونوپول ھاكىمىيەتلىكلىق ئوتتۇرا بۇرژۇئازىيە سىنىپىنى سېتىۋالغانىدى. سانائەتلەشتۈرۈش دېھقانلار قاتلىمىنى يېزا پىرولېتارىغا ئايلاندۇرۇپ قويغان، ھەتتا ئاق تەنلىكلەرمۇ ئىلگىرىكىگە ئوخشاش سانائەت ۋە پۇل مۇئامىلە ساھەسىنىڭ ئىگىدارلىق ھوقۇقىغا ئېرىشەلمىگەنىدى. شۇ ۋەجىدىن، ماركسىزمچىلار ئېيتقاندىكى، ئاللىقاچان سولغا مايىل يولدا مېڭىۋاتقان كۆپ ساندىكى جەنۇبىي ئافرىقىلىقلار مانا ئەمدىلىكتە كاپىتالىزمغا قارشى تۇرۇشقا باشلىغانىدى. ئافرىقىدىكى باشقا دۆلەتلەردىكى كوممۇنىزم تۈزۈمى يەرلەرنى تارتىۋېلىپ، ئانگولا ۋە موزامبىك ھۆكۈمىتىنى كونترول قىلىۋالغان، زىمبابۋې بىلەن نامىبىيەدە قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكەتلىرىنى قوزغىغانىدى. ئۇلارنىڭ قارشىچە، جەنۇبىي ئافرىقىدا ئىرقىي ئايرىمچىلىق تۈزۈمى بىر خىل فاشىستىك ھەرىكەت بولۇپ، دېموكراتىك قىممەت قارشىغا تەھدىت پەيدا قىلغانىدى. شۇ ۋەجىدىن، خەلق دېموكراتىيەسى بىلەن ئەمەس، بەلكى بىيۇروكراتلىق بىلەن قارشىلىشىشى كېرەك ئىدى. ئۇلار ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى «دۆلەت» ئاپپاراتىنىڭ 1969 - يىلى دېگەن گېپىنى نەقىل كەلتۈرۈپ: «ئىنقىلابنىڭ غەلبە قىلىشىغا ئەگىشىپ، خەلق دېموكراتىك دۆلىتى قۇرۇش نىشانى چوقۇم ئەمەلگە ئاشىدۇ» دېگەنىدى.

ماندېلا مەھبۇسلار ئارىسىدا كۈنسېرى كۈچىيىۋاتقان رەھىمسىزلىك كەيپىياتىدىن غەم قىلاتتى. ئۇ كۆپچىلىكنى تالاش - تارتىش قىلىشقا ئىلھاملاندۇراتتى، لېكىن تالاش - تارتىش كەيپىياتى بارغانسېرى جىددىيلىشىشكە باشلىغانىدى. B رايونىدىكى تۈرمىدە ماندېلا مېيىكى بىلەن ناھايىتى ئاز گەپلىشەتتى. سسۇلۇ بەزىدە ئىككىسىنى ياراشتۇرۇپمۇ قوياتتى. تۈرمىدىكى جىددىي كەيپىيات ھەممە كامپىرلارغا يامىماقتا

ئىدى. «تالاش - تارتىش ناھايىتى زور دەرىجىدە بولۇۋاتاتتى» دەيدۇ راكىس سەك: «لېكىن، بەزىدە كىشىنىڭ تولىمۇ نومۇسىنى كەلتۈرگۈدەك دەرىجىدە داۋاملىشاتتى.» ماندىلا ئۆزىنى تۈرمىدە ئىتتىپاقلىقنى ئىلگىرى سۈرۈش رولىنى ئوينىۋاتقانداك ھېس قىلاتتى. «ئۇ ھەمىشە بىر ئىشلارنى تىرىشىپ يۈرۈپ ۋۇجۇدقا چىقىراتتى» دەيدۇ سىسۇلۇ: «ئۇ ئۆز كەيپىياتىنى كونترول قىلالايتتى، تىنچ - ئىتتىپاق ۋەزىيەتنى كۆرۈشنى ئۈمىد قىلاتتى.» لېكىن، ئۇ ھازىر بۇ خىل تەڭپۇڭلۇق مۇناسىۋىتىنى ناھايىتى تەستە ساقلاپ كېلىۋاتاتتى.

ئەڭ ئاخىر كاترادا مۇشۇ تالاش - تارتىشلار ھەققىدە بىر پارچە خۇلاسە دوكلاتى يېزىپ، پىكىردە بىرلىككە كېلىشنى ئىشقا ئاشۇرماقچى بولدى. ئۇ ناھايىتى تۈجۈپلەپ 21 بەتلىك بىر پارچە دوكلات يازدى. دوكلاتنىڭ بېشىدا: «لاگېرىمىزدا يېڭى تەسەۋۋۇر پەيدا بولغانلىقىنى قارشى ئالمىمەن. يولداشلارنىڭ ھوشيارلىقىنى ۋە ئۆزىدە كەڭ دائىرىلىك بىلىم جۇغلانغانلىقىنى مەدھىيەلەيمەن، $Inq - M$ كۆز قارىشىدا سادىر بولغان خاتالىق ۋە گۇمانلىق نۇقتىنىڭ B رايوندىكى تۈرمىداشلارنى يېتىم قويغانلىقىنى تۆۋەنچىلىك بىلەن ئېتىراپ قىلىمەن» دەپ يازىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا، «پارلامېنتنىڭ مەسئۇلىيىتى مىللىي كۈرەشكە ۋەكىللىك قىلىشتىن ئىبارەت، كوممۇنىستىك پارتىيە بولسا سىنىپىي كۈرەشكە رەھبەرلىك قىلىدۇ، ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ كۈرەش تاكتىكىسى جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ كونكرېت ئەھۋالى تەرىپىدىن بەلگىلىنىدۇ» دەپ تەكىتلىدى. مەلۇم خىل ئەھۋالدا «ئەركىنلىك خارتىيەسى» بولسا «سوتسىيالىزمغا قەدەم تاشلاش» قا پايدىلىق ئىدى، شۇنداقلا كۈرەش قىلىشنى قوللايدىغان ھەرقايسى سىنىپ، ھەرقايسى تەشكىلاتلارنىڭ ھاكىمىيەتتىن ئورتاق بەھرىمەن بولۇشىغا، قارا تەنلىكلەرنىڭ ئۆز ئالدىغا يەرگە، زاۋۇت - كارخانىلارغا ئىگە بولۇشىغا يول قوياتتى.

كاترادانىڭ دوكلاتى يولداشلارنىڭ كۈرەش بولۇۋاتقان

ساھەدىكى ئىنقىلابقا بولغان ئۈمىدىنى تۆۋەنلىتىشنى مەقسەت قىلاتتى. دوكلاتتا: «جەنۇبىي ئافرىقا كاپىتالىزمنىڭ ئورنىغا ئىشچىلار ۋە كىلىكىدىكى دۆلەتنى دەسسەتىش تەييارلىقىنى تېخى قىلىپ بولالمىدى» دەپ ئاگاھلاندۇرۇلغانىدى. كۈنسېرى زورىيىۋاتقان قارا تەنلىك ئوتتۇرا بۇرژۇئازىيە سىنىپى ئىجارە، ماشىنا، تېلېۋىزور ۋە توڭلاتقۇ دېگەندەك نەرسىلەرگە ئۇزاق مەزگىل مەبلەغ سالدى. بۇنىڭ بىلەن ئۇلار مۇنەئەسسەپلىشىپ، سىياسىيغا ئانچە قىزىقماس بولۇپ قالدى. جەنۇبىي ئافرىقىدىكى كۈرەش بىلەن ياۋروپا ئىنقىلابى ناھايىتى زور دەرىجىدە پەرقلىنەتتى. ياۋروپادا كوممۇنىزم سىياسىي پارتىيەسى قىزىل ئارمىيەنىڭ ياردىمىدە ناتسىستىزم ئۈستىدىن غەلبە قىلغانىدى. ئەمما، پارلامېنت ئەزەلدىن پىرولېتارىيات ھاكىمىيىتىگە ۋەكىللىك قىلىدىغانلىقى ھەققىدە ۋەدە بېرىپ باقمىغانىدى. كاتراداننىڭ دوكلاتى يولداشلارنىڭ ئىنقىلاب ۋە ماركسىزمنى تەتقىق قىلىشىغا ئىلھام بەردى. ماندىپلا بۇنى «زۇلمەت قاراڭغۇلۇقىدا پارلىغان نۇر» دەپ ئاتىغانىدى. دوكلاتتا يەنە: «خەلق ھاكىمىيىتىنى ئومۇميۈزلۈك يولغا قويۇشتا ئالدى بىلەن ئۆز ئەۋزەللىكىمىزنى بىلىشىمىزگە توغرا كېلىدۇ» دەپ تەكىتلەنگەنىدى.

كاتراداننىڭ دوكلاتىنى باشقا كامېردىكىلەرمۇ ئوقۇدى. دوكلات توكيو سېكسۇپىلىنىڭ كامېرىغا يەتكۈزۈلگەندە، تۈرمە گۈندىپايلىرىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدى. كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغىنى شۇكى، بۇ ئىش ھېچقانداق جازاغا ئۇچرىمىدى ھەم ھېچكىممۇ تىلغا ئېلىپ قويمىدى. ئىككى تەرەپنىڭ مۇلاپىم سىياسىتى جىددىي كەيپىياتنى پەسەيتكەنىدى. «1978 - يىلى بىز تۇيۇقسىز نېلسون ماندىپلا بىلەن گوۋان مېبىكىنىڭ پاراڭلاشقاچ سەيلە قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالدۇق» دەيدۇ سونى ۋانكوتانام: «ماندىپلانىڭ بىزگە باياناتچى بولۇشىنى ئالىي ئاپپارات مەسلىھەتلىشىپ قارار قىلغانىدى.» كېيىن ئۇ يەنە: «بۇ خىل

ئەھۋال تاكى 1982 - يىلى بىز ئايرىلىپ كەتكەنگە قەدەر داۋاملاشتى» دەپ يازغانىدى.

روبېن ئارىلىدا كەسكىن تالاش - تارتىش يۈز بەرگەن بولسىمۇ، لېكىن بۇ ئىش كۆپچىلىكتە چىداپ تۇرۇپ يول قويۇش ۋە ئۆزىگە قاتتىق تەلەپ قويۇش روھىنى يېتىلدۈرگەنىدى. نۇرغۇن ياشلار پېشقەدەم ئەسكەرلەردىن ئۆزىنى قانداق كونترول قىلىش، ئىتتىپاقلىشىپ ھەمكارلىشىش ۋە ئىدراكىي پوسۇندا تالاش - تارتىش قىلىش ئادىتىنى ئۆگەنگەنىدى. بۇ - روبېن ئارىلىدىكىلەرنىڭ ئەڭ بەلگىلىك ئالاھىدىلىكىگە ئايلىنىپ قالغانىدى. ئۇلاردا يېڭى جەنۇبىي ئافرىقىغا نىسبەتەن چوڭقۇر تەسىرات پەيدا بولدى. غەربلىكلەرنىڭ نەزىرىدىكى ئارمىيە ئىنتىزامى، مۇھاپىزەتچى ئەسكەر ياكى غەربىي نۇقتا ھەربىي مەكتىپىدىكى قېرىنداشلىق مېھرى ئوكسفورد، يالى ئۇنىۋېرسىتېتىدىكى ئىلمىي روھ، فىرانسىيە قارشىلىق كۆرسىتىش ئۇرۇشى مەزگىلىدىكى ئەخلاق ۋە ھەققانىيەت ئەقىدىسىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغاندەك قىلاتتى. لېكىن، كىشى بىلەن كىشى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت ئوخشاشلا ئافرىقا مىللەتلىرىنىڭ «باشقىلارغا ئاق كۆڭۈللۈك بىلەن مۇئامىلە قىلىش» ئەقىدىسىنىڭ تەسىرىگە چوڭقۇر ئۇچرىغانىدى، يەنى ئافرىقا مىللەتلىرى «ئادەم ئادەم بىلەن ئادەم» دېگەن تۇرمۇش مىزانىغا ئەمەل قىلاتتى. باشقا مىللەتلەرمۇ بۇ خىل كۆزقاراشقا قايىل ئىدى.

ئۆزىگە قاتتىق تەلەپ قويۇش ۋە ئىچ سىرنى ئاشكارىلىماسلىق روھى 1982 - يىلى ماندىپلا روبېن ئارىلىدىن ئايرىلغاندىن كېيىنمۇ ناھايىتى قەدىرلەندى. «ئەپۇچانلىق مەسىلىسىدە كۆزقارىشىمىز بىردەك ئىدى» دەيدۇ ئېرىك موروى: «چۈنكى، تالاش - تارتىشنىڭ لوگىكىلىقى كۈچلۈك، سەۋىيەسى يۇقىرى ئىدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، بۇنداق جىددىي تالاش - تارتىشنى كۆرۈپ باقمىدۇق.» ماندىپلا بىلەن بىر

دەۋردىكى كىشىلەر ئۆز - ئۆزىنى كونترول قىلىش، ئىچ سىرىنى چىڭ ساقلاش روھىنى جارى قىلدۇرۇپ كەلگەنىدى. لېكىن، ماندىلا ئەڭ چوڭ ئۆلگە ئىدى، ئۇ ھەرقايسى جەھەتلەردىكى ئىناق مۇناسىۋەتلەرنى ساقلاپ قېلىشقا تىرىشاتتى. توختىماي بەدەل تۆلىگەن ۋە تىرىشچانلىق كۆرسەتكەچكە ئۇنىڭغا ھېچكىم باشقىچە پىكىردە بولمايتتى.

جازا مۇددىتى توشۇپ قويۇپ بېرىلگەن نۇرغۇن كىشىلەر تۇرمىدىن ئايرىلغاندىن كېيىن مۇشۇ خىل روھنى ئىزچىل ساقلاپ كەلدى. تېررا لىكوتا ھۆكۈمەتنىڭ باش مىنىستىرلىقىغا تەيىنلەنگەندە قىيىنچىلىققا يولۇقتى ھەمدە روبېن ئارىلىغا قايتىپ بېرىپ، بۇ يەردىكى چوڭقۇر ئويلىنىش ۋە ئىناق كەيپىياتنى قايتىدىن بېشىدىن كەچۈردى. «ئارالدىكى كىشىلەرنى بىر كىلومېتىر نېرىدىنلا تونۇۋالاتتىم» دەيدۇ راكس سەك: «ئۆزلىرىنىڭ توقۇنۇشقا چوڭقۇر پېتىپ قالغىنىنى بايقىغان چاغدا، ئۇلارنىڭ قاتتىق ئاچچىقى كەلسىمۇ، لېكىن كەيپىياتنى ناھايىتى تېزلا كونترول قىلىۋالالايتتى. مەن بۇ خىل روھقا رەھمەت ئېيتىمەن. بۇنىڭ زىددىيەت - توقۇنۇشلارنى، جۈملىدىن تۇرمۇشۇمدىكى مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشقا پايدىسى زور بولغانىدى.»

ماندىلا ئۆزىگە قاتتىق تەلپ قويۇش روھىنى ئىزچىل ساقلاپ كەلدى، ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىن رەھبەرلەرگە خاس سالاپەت تۆكۈلۈپ تۇراتتى. 60 ياشقا كىرىپ قالغىنىغا قارىماي ھەر كۈنى سەھەردە چېنىقاتتى، بەدەن ساپاسى يەنىلا شۇ قەدەر ياخشى ئىدى. 1976 - يىلى ئۇنىڭ ئائىلە دوختۇرى نىسادو موترانا ۋەزىيەت ئىنتايىن مۇشكۈل ئەھۋالدا تۇرۇپمۇ ئۇنى بىر قېتىم يوقلاپ كەلگەن ۋە ئۇنى سىياسىي توغرىلۇق مۇنازىرىلەشمەسلىك ھەققىدە ئاگاھلاندۇرغانىدى. بوكس ۋە مۇھەممەد ئەلى ھەققىدە پاراڭ بولغاندا، گۈندىپاي ئۇنىڭغا ئائىلە ئىشىدىن باشقا تېمىدا پاراڭلاشسا بولمايدىغانلىقىنى ئېيتقاندى. «بۇ مېنىڭ بېشىمدىن

ئىشەنمەيدىغانلىقىنى قوشۇپ قويدى. ئۇ ناھايىتى قەيسەر ئىدى. بىر قېتىم ئۇ دېڭىز قىرغىقىدا بامبۇك توشۇۋاتقاندا تېپىلىپ يېقىلىپ كەتتى ۋە تىزى زەخمە يەپ كۈپتەك ئىششىپ كەتتى. دوختۇر ئۇنىڭغا ماڭمەن دەپ بەك زورۇقۇپ تىزىنىڭ ساقىيىشىغا تەسىر يەتكۈزمەسلىكىنى، زەخمە يېگەن پۇتدا يەرگە دەسسەمەسلىكىنى ئېيتتى. ئۇ خېلى ئۇزاققىچە بىر پۇتىنى سۆرەپ ئاقساق مېڭىپ يۈردى، ئاغرىقمۇ توختىدى، لېكىن تىزى سەللىمازا ساقايىمىدى، مۇشۇ قېتىملىق زەخمىنىڭ ئاسارىتى 25 يىلدىن كېيىن كۆرۈلدى.

1979 - يىلى ئۇ قانداقتۇر بىر باكتېرىيەنىڭ كۆزىگە زەخمە يەتكۈزۈۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى. لېكىن، دوختۇر تەكشۈرگەندىن كېيىن كېسەل ئالامىتىنىڭ يوقاپ كەتكەنلىكىنى بايقىدى. يەنە شۇ يىلى چويلا توپ ئوينىۋاتقاندا پۇتىنىڭ تاپىنىنىڭ چىدىغۇسىز دەرىجىدە ئاغرىۋاتقانلىقىنى سېزىپ جىددىي داۋالاندى. ئۇ ئەپسۇسلۇق ئىلكىدە شۇنى تونۇپ يەتتىكى، تۈرمىدىكىلەر ئۇنىڭ تۈرمىدە ئۆلۈپ - تارتىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەيتتى. ئۇ قولىدا ئىشكەل، قاتتىق نازارەت ئاستىدا كېيىپتاۋىنغا ئاپىرىلدى. ئۇ ئايالى ۋىنىنىڭ تۆت كوچىلاردىكى تەلەتى ياۋۇز تۇس ئالغان ئارمىيەنى كۆرۈپ خۇددى كۈچلۈك دۈشمەنگە دۇچ كەلگەندەك تۇيغۇدا بولغانلىقىنى سۆزلەپ بەردى. بىر ياش دوختۇر ئۇنىڭ پۇتىنى ئوپېراتسىيە قىلىپ ئۇۋۇلۇپ كەتكەن بىر تال ئۈستىخاننى ئېلىۋەتتى. بۇ - ئۇنىڭ فورتخاير ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئوقۇۋېتىپ يارىلانغان چاغدا قالغان ئاسارەت ئىدى. دوختۇر ئۇنى دوختۇرخانىدا ئېلىپ قېلىپ كېسەل ئەھۋالىنى كۆزىتىدىغانلىقىنى تەلەپ قىلدى. دوختۇرخانىدا ئۇ ئاق تەنلىك سېستىرالارنىڭ كۈتۈشى ۋە ئىرقىي باراۋەرلىكتىن بەھرىمەن بولدى. ئۇ، بۇ ھەقتە: «ئىلىم - پەن ئىرقىي كەمسىتىشكە ئورۇن قويماپتۇ» دېگەندى.

1978 - يىلى 7 - ئاينىڭ 18 - كۈنى ماندىپلا 60 ياشقا

كىرگەن تۇغۇلغان كۈنىنى تەبرىكلەيدى. سىسۇلۇ ۋە كاترادا قاتارلىق دوستلىرى نۇتۇق سۆزلەپ ئۇنى تەبرىكلەيدى. ئۇنىڭغا ئائىلىسىدىكىلەر ۋە دوستلىرى بولۇپ پەقەت سەككىز كىشىلا ئۆز تىلەكلىرىنى بىلدۈرۈپ خەت ئەۋەتكەنىدى. ئۇنىڭ بىرسى گوۋان مېبىكىنىڭ ئوغلى بوتا ئىدى، لېكىن ئۇ بوتاغا جاۋاب خەت يازالمىتتى. يەنە بىرسى، مانگوسۇتۇ بۇتلېز ئىدى. ئۇ بۇتلېزغا تولىمۇ قىزغىن ھېسسىياتتا بىر پارچە جاۋاب خەت يازدى، خېتىدە ئۇلارنىڭ 1960 - يىلىدىكى دوست بولۇپ ئۆتكەن چاغلىرىدىكى كۆرۈنۈشلەرنى ئەسلەپ، ئۇنىڭ گوپا 30 ياش ۋاقتىغا قايتىپ قالغاندەك تۇيغۇغا كەلتۈرۈپ قويدى.

بۇ قېتىمقى تۇغۇلغان كۈنىنى تەبرىكلەش پۈتۈن دۇنياغا تارقالدى. ۋىنىنىڭ ئۇنى يوقلىشىغا يول قويۇلمىدى، لېكىن، ئۇ ئىزچىل ماندىپلانىڭ بايانا تېخىسى سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا چىقتى، ۋاپادار ئايال ئىكەنلىكى ۋە كەمسىتىش، ھاقارەتكە ئۇچرىسىمۇ باش ئەگمەيدىغان ئىنقىلابىي زاتلارغا خاس ئوبرازىنى نامايان قىلدى. بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى ئىرقىي ئايرىمچىلىق تۈزۈمى ئالاھىدە كومىتېتىنىڭ ئەزاسى لېيدى ماندىپلانىڭ تۇغۇلغان كۈنىنى تەبرىكلەشنى تەشەببۇس قىلدى. ئۇنىڭ مۇراجىئىتى بىلەن نۇرغۇن ھۆكۈمەت ۋە چەت ئەللىك دوستلار ۋىنىنىڭ ئۆزلىرىنىڭ ماندىپلانىڭ تۇغۇلغان كۈنىگە بولغان تەبرىكلىرىنى، تىلەكلىرىنى بىلدۈرۈشتى. ئەنگلىيەدە ئىرقىي ئايرىمچىلىق تۈزۈمىگە قارشى ھەققانىيەتچىلەر 10 مىڭ پارچە تۇغۇلغان كۈن تەبرىك كارتىسى ئەۋەتتى (لېكىن، بۇ كارتىلارنىڭ بىرسىمۇ ماندىپلانىڭ قولىغا تەگمىدى). لوندوندا چىقىدىغان «تايىمىس گېزىتى» ماندىپلانى «ئافرىقا مىللەتچىلىكىدىكى گىگانىت ئادەم» دەپ تەرىپلىدى.

1980 - يىلى ماندىپلانى ئاخىر لوندون ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ قانۇن ئىلمىگە مۇناسىۋەتلىك ئۇنىۋان دەرىجىسىنى داۋاملىق ئوقۇش ئىجازىتىگە ئېرىشتى. ئۇ ۋىنىنىڭ ئۆزىنىڭ قانۇن نەزەرىيەسى ئىلمى، خەلقئارا قانۇن، ئافرىقا قانۇنى، سودا قانۇنى

ياكى ئائىلە قانۇنىنى ئۆگىنىش پىلانى بارلىقىنى، تاللىغان پەنلىرى ئۈچۈن ئۇزاق مۇددەت ئۆگىنىشىگە توغرا كېلىدىغانلىقىنى ئېيتتى. ئىككىنچى يىلى ئۇ مەكتەپتىن خىيالىغىمۇ كەلتۈرۈپ باقمىغان بىر سوۋغات تاپشۇرۇۋالدى: ئوقۇغۇچىلار ئۇنى مەكتەپ مۇدىرى بولۇشقا نامزات قىلىپ كۆرسەتكەنىدى. ئۇ ۋىنىنغا: «100 بېلەت بىلەن قوللاشقا ئېرىشىشىمنى، ئاخىردا يەنە 7000 بېلەتكە ئېرىشىشىمنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمەپتىكەنمەن» دەيدۇ. كېيىن ئۇ مەلىكە ئەننىغا ئۇتتۇرۇپ قويدى. مۇئاۋىن مەكتەپ مۇدىرى ئانناننىڭ رىغبەتلەندۈرۈشى بىلەن كۆپ ساندىكى مۇتەئەسسەپ ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلار مەلىكە ئەننىنى قوللىغانىدى. لېكىن، ماندىپلا شۇنچە يىراق ئارىلىقتا تۇرۇپمۇ يۇقىرى سەۋىيەلىك رىقابەتتىن بەھرىمەن بولدى، ئۇ بۇنى بۇلانسفورتتا بىر كىچىك ئۆيدە تۇرۇۋاتقان ۋىنىنغا ئىلھام بولسۇ، دەپ قارايتتى.

ماندىپلا تاشقى دۇنيادىن نۇرغۇن خەۋەرلەرنى ئاڭلىدى. 1978 - يىلى 2 - ئايدا مەھبۇسلارنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ قىسمەن رادىيو خەۋەرلىرىنىڭ ئۇنئالغۇ لېنتىسىنى ئاڭلىشىغا يول قويۇلدى، لېكىن بۇ لېنتىلارغا ئېلىنغان خەۋەرلەر كۆپ قېتىم قىسقارتىلىۋېتىلگەنىدى. «چوڭ سىياسەتلەردە ھېچقانداق ئۆزگىرىش بولماپتۇ» دېگەندى ئۇ بىر دوستىغا يازغان خېتىدە: «سىياسىي ۋە مەنەۋى جەھەتتە بىز يەنىلا تاشقى دۇنيادىن ئايرىۋېتىلىپتۇق.» لېكىن، 1980 - يىلى 9 - ئايدا ئۇ ئاخىر چەكلەنگەن بۇيۇم دەپ قارىلىدىغان گېزىتكە ئېرىشتى. مەھبۇسلار «كېيىپتاۋىن ۋاقىت گېزىتى» ۋە «جەنۇبىي ئافرىقا دىسبۇرگېر گېزىتى» نى ئوقۇيالايدىغان بولدى، كېيىنچە يەنە يوهاننىسبۇرگتا چىقىدىغان «يۇلتۇز گېزىتى» بىلەن «يەكشەنبىلىك گېزىت» نىمۇ ئوقۇيالايدىغان بولدى. گېزىتلەرنىڭ كۆپىنچىسى قاچا بىلەن قىيىۋېلىنىپ تۆشۈك ئېچىپ قويۇلغان بولۇپ، مەزمۇنى تولۇق ئەمەس ئىدى. «مەن بۇ دۆلەت ۋە دۇنيادا يۈز بېرىۋاتقان ئىشلاردىن ئاساسىي جەھەتتىن خەۋەردار بولۇپ

تۇردۇم» دېگەندى ماندىلا موتراناغا: «بەزىدە قالتىس خەۋەرلەرمۇ ئۇچراپ قالاتتى، ئوبزور خاراكتېرىدىكى بەزى ماقالىلەرنىڭ مەزمۇنى ناھايىتى ئوبيېكتىپ، ئاساسىي تېمىسى تولىمۇ كەسكىن ئىدى. لېكىن، ياخشى دەپ قارالغان ماقالىلەرنىڭ كۆپىنچىسىدە ھالقىلىق مەسىلىلەرگە جاۋاب بېرىلمىگەندى.»

ماندىلا روبېن ئارىلىدىن ئىبارەت بۇ ئۇنىۋېرسىتېتتا نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۆگىنىۋالدى. تۈرمىداشلىرى بىلەن توختىماي ئارىلىشىپ يۈرۈش نەتىجىسىدە، ئۇ باشقىلارنىڭ ۋەسۋەسە تۇيغۇسى ۋە ئۆچمەنلىك كەيپىياتىغا نىسبەتەن ناھايىتى سەزگۈر بولۇپ كەتكەندى. ئۇنىڭ بۇرۇنقى مەسئۇلىيەتچانلىقى كۈچلۈك مەجىزى ئۆزگەرگەندى: بۇرۇنقىدەك ئۆزۈمنىڭ راست دەپ تۇرۇۋالمايتتى، دېموكراتىيە ئىدىيەسى كۈچەيگەندى، كۆپ سانلىق كىشىلەرنىڭ پىكىرىگە ھۆرمەت قىلىدىغان مەجىزىنى شەكىللەندۈرگەندى. ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى پارتىيەسىگە سادىق بولۇشتا چىڭ تۇراتتى: ئۇ ماخاراجا: «بۇ ئەڭ ئەقەللىي تەلەپتىن ۋاز كېچىش ئىرقىي ئايرىمچىلىق تۈزۈمىنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش كۈرىشىدىن ۋاز كەچكەنلىك بولىدۇ» دېگەندى. لېكىن، ئۇ ھەمىشە باشقا سىياسىي پارتىيەلەرنىڭ پىكىرلىرىنى چۈشىنىپ، ۋەتەننىڭ بىرلىكىنى قوغداشتىن ئىبارەت ئالدىنقى شەرت ئاستىدا ئورتاق تونۇش ھاسىل قىلىشقا تىرىشاتتى.

ئۇ ئەڭ ئاۋۋال جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىكلەرنى چۈشەندى. روبېن ئارىلىدا تۈرمە گۈندىپايلىرى بىردىنبىر ئاق تەنلىك ھېسابلىناتتى، ئۇلار مۇتلەق ئىرقىي ھۆكۈمرانلىققا ۋەكىللىك قىلاتتى. لېكىن، ماندىلا ئۇلارنى «پايدىلىنىشقا بولىدۇ، ئۇلار ئارقىلىق جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىك ھۆكۈمرانلار سىنىپىنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر تېپىپ تۇرالايمەن» دەپ قارايتتى. ئۇ ئۆز ئادەملىرىنىمۇ ئۇلارنى، ئۇلارنىڭ مەدەنىيىتىنى، تىلىنى چۈشىنىشكە دەۋەت قىلاتتى. 1978 - يىلى ئۇ قارا تەنلىكلەرنىڭ ئويغىنىشى ھەققىدە يازغان

ماقالسىدە يولداشلارنى «ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسى ئىلگىرى ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەرنى مەنسىتمەسلىك تۈپەيلى ئۆزىگە زىيادە ئىشىنىپ كەتكەندى» دەپ ئاگاھلاندۇرغانىدى. ئۇ يەنە ئاگاھلاندۇرۇپ: «ئىنگلىز تىلىدا سۆزلىشىدىغان قارا تەنلىكلەر ئاساسىي مائارىپتا ناھايىتى ئاسانلا ئىنگلىز تىلى مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرايدۇ، ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەرنى مەنسىتمەسلىكتە ئۇلارنىڭ ئۆز ئالدىغا ئاساسى بار» دېگەندى. ماندىپلانىڭ نەزەر دائىرىسى كەڭ، بىلىمى مول ئىدى. سوۋىتو قوزغىلىڭى يۈز بېرىپ ئىككى يىلدىن كېيىن، ئۇ كەلگۈسىنىڭ ھازىر بىلەن ئوخشىمايدىغانلىقىنى پەرەز قىلىپ مۇنداق دېگەندى: «ھازىر جەنۇبىي ئافرىقىدا 3 مىليونغا يېقىن ئاق تەنلىك بار. ئازادلىققا ئېرىشكەندىن كېيىن ئۇلار بىزگە ئىككىنچىلەپ زۇلۇم قىلالمايدۇ. يەنە تېخى ئاددىي پۇقرالار ئارىسىدىكى يۇقىرى نوپۇزغا ئىگە كىشىلەر دۆلەتنى قايتا قۇرۇش داۋامىدا ھەمكارلىشىش ۋە دوستانە ئۆتۈشنى تەلەپ قىلىدۇ.»

پىرىتورىيەدىكى جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر ھۆكۈمىتى تۈرمىنىڭ ماندىپلانىڭ مەجەز - خاراكتېرى ھەققىدە يازغان مەخپىي دوكلاتىنى تاپشۇرۇۋالدى. 1980 - يىلى 7 - ئايدا تۈرمە باشقۇرۇش كومىتېتىنىڭ ئەزاسى جاننى لۇ ماندىپلا بىلەن ئىككى يېرىم سائەت سۆھبەتلەشتى. چەت ئەللەردە ماندىپلانى قويۇپ بېرىش ھەققىدىكى سادالارنىڭ كۆپىيىشى نەتىجىسىدە ئۇ ماندىپلا بىلەن كۆپ قېتىم سۆھبەتلەشكەندى. جاننى لۇ: «ماندىپلا گەرچە كاپىتالىزمغا، يەرگە شەخسلەرنىڭ ئىگىدارلىق قىلىشىغا ۋە ھوقۇقنىڭ چوڭ تىپتىكى كارخانىلارغا مەركەزلىشىپ قېلىشىغا قارشى بولسىمۇ، لېكىن بوتانا كۈچلۈك قارشى تۇرىدىكەن، سوۋېت ئىتتىپاقى مائارىپىنىڭ چوڭقۇر تەسىرىگە ئۇچرىغانىكەن» دېگەندى. ماندىپلا: «بۇنىڭدىن كېيىن، جەنۇبىي ئافرىقا ھاكىمىيىتىدە ئاق تەنلىكلەر ھەممە يەرنى قاپلايدۇ، لېكىن ئۇلار ھاكىمىيەتكە ئىگىدارلىق قىلالمايدۇ» دەپ قارايتتى. ئۇ يەنە بەش يىللىق ئۆتكۈنچى مەزگىل ئارقىلىق

ھاكىمىيەتنىڭ ئالمىشىشىغا ماسلىشىش تەسەۋۋۇرنى ئوتتۇرىغا قويدى. لېكىن، جاننى لۇنىڭ «ئاق تەنلىكلەر بولدى قىلمايدۇ» دېگەن ئاگاھلاندۇرۇشى ئۇنىڭ ھېلىمۇم ئېسىدە بار ئىدى. «ئۇنىڭ تەپەككۈرى سەل قاتمال ئىكەن» دېگەندى جاننى لۇ: «ئۇنىڭغا قارشى پىكىرنى قوبۇل قىلدۇرۇش بەك مۇشكۈل ئىكەن.» جاننى لۇ باش مىنىستىرغا بىر پارچە مەخپىي دوكلات يوللىدى. باش مىنىستىر: «بۇنىڭدىن كېيىن، بۇنداق ئىشلارنى ماڭا دەل ۋاقتىدا خەۋەر قىلىڭ» دەپ تەلەپ قىلدى.

1981 - يىلى 2 - ئايدا جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئاق تەنلىكلەر ئەدلىيە مىنىستىرلىقىغا مەندىلا ھەققىدە تەپسىلىي يېزىلغان بىر پارچە دوكلات سۇندى. دوكلاتتا مەندىلانىڭ تۈرمىنىڭ تۈرلۈك قائىدە - تۈزۈملىرىگە رىئايە قىلىدىغانلىقى، ئىپادىسىنىڭ ياخشى ئىكەنلىكى، 1976 - يىلىغىچە تۈزۈمگە خىلاپلىق قىلىدىغان ھېچقانداق ئىشنى سادىر قىلمىغانلىقى ئېيتىلغانىدى.

يېڭى ئەدلىيە مىنىستىرى كۆبى كۈتۈزى يەنىمۇ چوڭقۇرراق دوكلات يېزىشنى تەلەپ قىلدى ھەمدە ناھايىتى تەپسىلىي بىر پارچە تەھلىلگە ئېرىشتى. بۇنىڭ مەزمۇنىنى مۇنداق 11 نۇقتىغا يىغىنچاقلاشقا بولاتتى:

مەندىلانىڭ مۇددەئاسى ئېنىق، ئىدېئالزىملىق ئىدىيەسى كۈچلۈك.

كىشىلىك مۇناسىۋەتكە ماھىر، تۇرمۇشقا ئۈمىدۋار، ئاكتىپ قارايدۇ. كىشىلەرگە ياخشى مۇئامىلە قىلىدۇ؛ يۈرۈش - تۇرۇشى، گەپ - سۆزى تۈرمىدىكىلەرنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولغان. باشقۇرۇش ئىقتىدارى كۈچلۈك، لېكىن ئۆزۈمنىڭ راست دېمەيدۇ، كىشىنى بىزار قىلمايدۇ.

ئاق تەنلىكلەرگە دۈشمەنلىك نىيىتى يوق، لېكىن بۇ ئۇنىڭ كۆز بويامچىلىق قىلىشتىكى ھىيلىسى بولۇشىمۇ مۇمكىن.

كەمچىلىكىنى ئېتىراپ قىلىدۇ، لېكىن ئۆزىگە ئىنكار پوزىتسىيەسى تۇتىدۇ،

تەپەككۈر بىلەن ئەمەلىيەتنى بىرلەشتۈرۈشكە ماھىر، مەسىلىلەرنى ھەمىشە ئەقىل بىلەن، ئەمەلىي ئۇسۇللار بىلەن ھەل قىلىدۇ.

ئىدىيەسى ئىلغار، ئومۇمىي ۋەزىيەت ئېڭى كۈچلۈك. ئەستە تۇنۇش ئىقتىدارى كىشىنى ھەيران قالدۇرىدۇ، ئىشلارنىڭ ئۇششاق تەپسىلاتلىرىنى ئەسلەپ بېرەلەيدۇ. ئۆزى شۇغۇللىنىۋاتقان ئىشقا بولغان ئەقىدىسى كۈچلۈك، ئافرىقا مىللەتچىلىكىنىڭ ھامان غەلبە قازىنىدىغانلىقىغا ئىشىنىدۇ.

ئۆزىنى ئىنقىلاب ئۈچۈن تۇغۇلغان دەپ قارايدۇ. شۇ سەۋەبلىك ئۆزىنى ئادەتتىكى ئاق تەنلىكلەردىن ئۈستۈن چاغلايدۇ. ئاشۇنداق ئاق تەنلىكلەرنى ئۆز غايىسىدىن ۋاز كەچكەن دەپ قارايدۇ.

ئۆزىگە قاتتىق تەلەپ قويىدۇ، ئەشەببۇسكارلىق بىلەن ھۇجۇمغا ئۆتۈشنى غەلبە قازىنىشنىڭ ئالدىنقى شەرتى دەپ قارايدۇ.

دوكلاتتا يەنە مۇنداق دېيىلگەنىدى: «شەك - شۈبھىسىزكى، ماندېلا جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ ئەڭ ئالىي رەھبىرىدە بولۇشقا تېگىشلىك جىمى ساپالارنى ھازىرلىغان. تۈرمە ھاياتى ئۇنىڭ سىياسىي ئوبرازىنى خۇنۇكلەشتۈرمەستىن، بەلكى ئۇنىڭغا يۈكسەكلىك ئاتا قىلغان، ئۇنى ئازادلىق ئىشلىرىنىڭ رەھبىرىگىلا خاس بولغان سېھرىي كۈچكە ئىگە قىلغان.»

بۇ — ماندېلانىڭ مەجەز - خاراكىتى ۋە ئىدىيەسىگە بولغان ناھايىتى توغرا تەھلىل ئىدى. ئۇ ئەدلىيە مىنىستىرىنىڭ سىياسىي مەھبۇسلارغا بولغان پوزىتسىيەسىنى ئۆزگەرتىشىگە پايدىسى بار ئىدى. لېكىن، بۇ كۈچلۈك رەقىبىگە قانداق تاقابىل تۇرۇش مەسىلىسىنى ھەل قىلىپ بېرەلمەيتتى. ئارىدىن توققۇز يىل ئۆتكەندىن كېيىن، كۈتۈزى قارا تەنلىكلەرنىڭ بۇ ئالىي رەھبىرىنى تۈرمىدىن ئازاد قىلدى.

21. ۋەيران بولغان ئائىلە

(1977 - يىلىدىن 1980 - يىلىغىچە)

ۋىنىنى شۇ تاپتا ماندىپلانىڭ تاشقى دۇنيا بىلەن ئالاقە باغلىشىدىكى ۋاسىتىگە ئايلانغانىدى. ماندىپلا ۋىنىنىغا: «بەزىدە ئۆزۈمنى تاماشا كۆرگۈچىدەك، تاشقى دۇنيادىكى كېسىل تۇرمۇشقا سىرتتىن نەزەر سېلىشتىن باشقا ئىش قولۇمدىن كەلمەيدىغاندەك ھېس قىلىپ قالدىمەن» دېگەنىدى. شۇڭا، ۋىنىنى كۆۋرۈكلۈك رولىنى ئويناشقا باشلىغانىدى. ۋىنىنى ھەر قېتىم يوقلاپ كەلگەندە ماندىپلا قەدىناس دوستلىرىنىڭ ھال - ئەھۋالىنى سورايتتى - يۇ، سىياسىي تېمىلار ھەققىدە ئېغىز ئېچىشتىن ھەزەر ئەيلەيتتى. ھەر يىلى ۋىنىنىڭ ئۆزىنى يوقلاپ كەلگەن قېتىم سانى ۋە ئۆزئارا يېزىشقان خەت - چەكلەرنىڭ ئومۇمىي سانىنى تەپسىلىي ئىستاتىستىكا قىلىپ چىقاتتى: مانا ھازىر تۈرمىگە يوقلاپ كېلىشكە قوبۇلغان چەكلىمە بۇرۇنقىدەك ئانچە قاتتىق ئەمەس ئىدى. ماندىپلا ۋىنىنىغا 1978 - يىلى ئۆزى ئۈچۈن مول ھوسۇللۇق يىل بولغانلىقىنى، كىشىلەرنىڭ ئۆزىنى جەمئىي 15 قېتىم يوقلاپ كەلگەنلىكىنى، 43 پارچە خەت تاپشۇرۇۋالغانلىقىنى، بۇنىڭ ئىچىدە 15 پارچىسىنى ۋىنىنىڭ يازغانلىقىنى ئېيتتى.

ۋىنىنى ماندىپلانىڭ ئوي - خىياللىرىغا ئۆزىنىڭ بەزى چۈشەنچىلىرىنى قوشۇپ، مۇخبىرلارنىڭ زىيارىتى ئارقىلىق تاشقى دۇنياغا يەتكۈزدى. بۇ ھەقتە ھاررى گىۋارا مۇنداق دەيدۇ: «ۋىنىنى ماندىپلانى يوقلاپ كېلەتتى، ئاندىن ئۇلار بىرلىكتە

مەسىلىلەر ئۈستىدە مۇھاكىمە قىلىشاتتى. سىزنىڭ «نېلسون ئەسلىدە مۇشۇنداق ئادەم ئىكەن، دېگەن گېپىڭىز شۇ ھامان ئۆزگەرمەس مىزانغا ئايلىناتتى. چۈنكى، ماندىلاننىڭ ئىسمى نوپۇزنىڭ سىمۋولىغا ئايلانغانىدى. مانا بۇ روبېين ئارىلىنىڭ تەسىرىنىڭ كارامىتى ئىدى.»

سوۋىتو قوزغىلىڭىدىن كېيىن، ماندىلا خەتەر مەركىزىدە تۇرۇۋاتقان ۋىنىدىن ئەينى چاغدىكى جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ دۆلەت ئىچىدىكى سىياسىي كەيپىياتىنى خېلىلا ھېس قىلدى. تۇنجى قېتىملىق توپىلاڭدىن كېيىن سوۋىتو بالىلار بىلەن ئالاقە قىلىپ تۇرۇشنى مەقسەت قىلىدىغان قارا تەنلىك ئاتا - ئانىلار جەمئىيىتىنى دەرھال قۇرۇپ چىقتى. ۋىنىنى مەزكۇر جەمئىيەتنىڭ بىردىنبىر ئايال ئەزاسى بولۇش سۈپىتى بىلەن سوۋىتودىكى بىرنەچچە داڭلىق كىشى بىلەن بىرلىكتە جەمئىيەتنىڭ باشقۇرۇش خىزمىتىنى زىمىسىگە ئالدى. جەنۇبىي ئافرىقا جىددىي ئۆزگىرىشنى بېشىدىن كەچۈرۈۋاتاتتى. نۇرغۇن قارا تەنلىك ياشلار ساقچىلارنىڭ قولىدا ئېچىنىشلىق ئۆلۈپ كەتتى، نۇرغۇن كىشىلەر بۇ دۆلەتتىن قېچىپ كېتىشنى تاللىدى. سوۋىتودىكى بىر قېتىملىق قارشىلىق كۆرسىتىش يىغىنىدا ۋىنىنى ئۇدۇل قىلىپ: «بىز كۈرەشنى تاكى ھەققانىيەت ھەممە يەردە يىلتىز تارتقۇچە ئەڭ ئاخىرقى مىنۇتلارغىچە داۋاملاشتۇرۇشىمىز كېرەك» دېدى. ۋىنىغا ئىزچىل سەمىمىي ياردەم قىلىپ كېلىۋاتقان قوشنىسى موترانا دوختۇر ۋىنىنىڭ دادىل، قورقماس روھى، ئۇرغۇپ تۇرىدىغان جىسمانىي كۈچ - قۇدرىتىگە قايىل بولۇپ: «ۋىنىنى ھەممىمىزدىن جىگەرلىك. ئۇنىڭ قىلغان ئىشلىرى مېنىڭمۇ، باشقىلارنىڭمۇ قولىدىن كەلمەيدۇ. ئۇ قولغا ئاپتومات ئېلىپ ساقچىلارنىڭ ئالدىغا كۆكرەك كېرىپ چىقىپ، ئۇلارنى تىرىپىرەن قىلىۋېتەلەيدۇ... ئۇ ھەقىقەتەن ھېچنەمىدىن قورقماس ئايال!» دېگەندى. موترانا يەنە ۋىنىنىڭ ئۆزىنى كونترول قىلىش ئىقتىدارىغا ئۆز

قايللىقنى بىلدۈرۈپ مۇنداق دەيدۇ: «بەزىدە ئۇنىڭ يۈرۈش - تۈرۈش، گەپ - سۆزلىرى ئەنگلىيەلىكلەرگە بەكلا ئوخشاپ قالىدۇ. ھەرقانداق ئىشقا چىشىنى چىشلەپ بەرداشلىق بېرىدۇ.»

ۋىنىنى ساقچىلارنىڭ نەزىرىدە قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنىڭ پەردە ئارقىسىدىكى پىلانلىغۇچىسى ئىدى. سوۋېتو قوزغىلىڭى يۈز بېرىپ ئىككى ئاي ئۆتكەندىن كېيىن، ۋىنىنى موتراننىڭ ئايالى سارىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان باشقا ئاياللار بىلەن بىرلىكتە فورت تۈرمىسىگە قامالدى. سارى ۋىنىنىڭ بىر بۈيۈك رەھبەر ئىكەنلىكىنى بايقىدى. ئۇ گۈندىپايىلار بىلەن ئوچۇق - ئاشكارا تاكالىشقاندىن باشقا يەنە دائىم تۈرمىداشلىرىغا تەسەللى بېرىپ، ئۇلارنىڭ روھىنى ئۇرغۇتاتتى. ۋىنىنىڭ فورت تۈرمىسىدە يېتىۋاتقىنىغا بەش ئاي بولاي دەپ قالغان بولسىمۇ، لېكىن تېخىچە سوت ئېچىلماسلىقى ماندىلاننىڭ كۆڭلىنى يېرىم قىلاتتى. تۈرمىنىڭ شارائىتى دەسلەپتە ناھايىتى ناچار بولسىمۇ، كېيىن سەل ياخشىلاندى. 12 - ئايدا ئۇ تۈرمىدىن قويۇپ بېرىلدى. قويۇپ بېرىلگەندىن كېيىن ۋىنىنى يۈكسەك جەڭگىۋارلىق بىلەن سوۋېتودىكى ياش دوستلىرىنىڭ ئارىسىغا قېتىلدى. لېكىن، ئۇنىڭ ھەربىر ئىش - ھەرىكىتى، گەپ - سۆزى ساقچىلارنىڭ قانتىق نازارىتى ئاستىدا ئىدى.

1977 - يىلى 5 - ئايدا، يەنى تۈرمىدىن قويۇپ بېرىلىپ بەش ئايدىن كېيىن، ۋىنىنى يەنە قوغلىنىشقا دۇچار بولدى. روبېين ئارىلىدىكى ئەھمەد كاترادا ھىندىستانلىق بىر پوپتىن ساقچىلارنىڭ ۋىنىنى ئېلىپ كەتكەنلىك خەۋىرىنى ئاڭلىدى. ۋىنىنى ماشىنىدا 250 ئىنگىلىز مىلى يىراقلىقتىكى ئورلاندى ئەركىن ئىشتاتىدىكى بۇلاندفورتتىكى بىر ۋەيرانە كىچىك بازارغا ئاپىرىۋېتىلدى. ئۇ يەردىكى كۆپ سانلىق قارا تەنلىكلەر ۋىنىنى چۈشەنمەيدىغان سوتو تىلىدا سۆزلىشەتتى. ۋىنىنى 16 ياشلىق قىزى جىندىز بىلەن بىللە قارا تەنلىكلەر توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان بىر كىچىك ئۆيگە ئەكىرىپ قويۇلدى، ئۆينىڭ

ئىچى قۇپقۇرۇق ئىدى، ئىسسىنىش ئەسلىھەلىرى، تۇرۇبا سۈيى يوق ئىدى. ۋىنىنىڭ بۇلاندفورتنىكى تۇرمۇشى قاتتىق نازارەت ئاستىدا ئىدى، ساقچىلار ئۇنىڭ بىر قېتىمدا پەقەت بىرلا ئادەم بىلەن كۆرۈشۈشىگە يول قوياتتى. ماندىلاننىڭ نەزىرىدە ۋىنىنىڭ بۇنداق مۇئامىلە قىلىش ئۇچىغا چىققان نومۇسسزلىق، شەرمەندىلىك ئىدى. ئۇ قىزى جىندىزغا يازغان خېتىدە: «زادىلا ئىشەنگۈم كەلمەيدۇ. ئانىڭىز ھەممە نېمىسىدىن ئايرىلدى. ئۇ يەردە ئانىڭىز ئۆي ئايالى بولۇشتىن باشقا ئىش تاپالمايدۇ. ئانىڭىز نامراتلىق ئىلىكىدە مەڭگۈ جان تالىشىدىغان بولدى» دېگەندى. ماندىلا ھۆكۈمەتنىڭ ۋىنىنى بۇنداق ھالاكەت گىردابىغا ئىتتىرىشتىكى مەقسىتى ۋىنىنى ئۆزى تۇغۇلۇپ ئۆسكەن جاي ترانسىكېيىغا كەتكۈزۈۋېتىش ئارقىلىق، ئۇنىڭغا «مۇستەقىل ئاپتونومىيە» نىڭ قانۇنلۇق ئىكەنلىكىنى يەنىمۇ ئېتىراپ قىلدۇرۇش ئىدى.

ۋىنىنى بۇلاندفورتنىكى ئۆيدە بىراقلا يەتتە يىل تۇردى. ئۇ، بۇ ئۆيىنى «كامېرىم» دەپ ئاتايتتى. قوشنىلىرىنىڭ ئۇنىڭ بىلەن يېقىنلىشىشىغا يول قويۇلمايتتى. ئۇنىڭدىن باشقا، مەخسۇس بىر ساقچى ئۇزاقتىن بېرى ئۇنىڭ يۈرۈش - تۇرۇشىنى كۆزىتىپ تۇرۇۋاتاتتى. بىر قېتىم ۋىنىنى قوشنىسى بىلەن بىرنەچچە ئېغىز گەپلىشىپ قويغىنى، بىز ئەر كىشىدىن توخۇ سېتىۋالماقچى بولغىنى ئۈچۈن ئادەم توپلاش جىنايىتى بىلەن ئەرز قىلىندى. لېكىن، ۋىنىنى ناھايىتى تېزلا يېڭىباشتىن بوشاشماي كۈرەش قىلىش ئىرادىسىگە كەلدى. ئۇ ھە دېسىلا ساقچىلار بىلەن تىرىكشەتتى، مۇراجىئەت قىلىش ھەرىكىتىگە رەھبەرلىك قىلاتتى، ئۇنىڭ چىرايلىق، رەڭدار كىيىملىرى قارا تەنلىكلەر توپلىشىپ ئولتۇراقلاشقان بۇ رايونغا باشقىچە بىر تۈس ئاتا قىلغانىدى. ۋىنىنى بۇلاندفورتنىكى ئۆيىگە ئىجارە ھەققى ۋە ھەرقانداق خىراجەت تۆلەشنى رەت قىلدى. چۈنكى، بۇ ئۆي ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۆي ئەمەس، بەلكى تۈرمە ئىدى.

ۋىنىنىڭ دۆلەت ئىچىدىكى تەسىر كۈچى ئۇنىڭ قوغلاپ چىقىرىلىشى سەۋەبلىك تەسىرگە ئۇچرىمىدى. 1977 - يىلىدىن 1979 - يىلىغىچە بولغان بىر تۈرلۈك خەلق رايىنى سىناش دوكلاتىدىن ئايان بولۇشىچە، ۋىنىنى زۇلۇلارنىڭ رەھبىرى بۇتراچتىن كېيىنكى تەسىر كۈچى ئەڭ زور سىياسىي پائالىيەتچىگە ئايلانغانىدى. بۇلاندفورتنى ئۇ يەنە نۇرغۇن دوست تۇتتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا قارا تەنلىكلەرمۇ، ئاق تەنلىكلەرمۇ بار ئىدى. ئۇنىڭ دوختۇر كىرىس خاتتىن بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ناھايىتى يېقىن ئىدى. كېيىن خاتتىن بىر قېتىملىق قاتناش ھادىسىسىدە قازا قىلدى. بەزىلەر خاتتىن قەستلەپ ئۆلتۈرۈلدى، دەپ گۇمان قىلىشتى. خاتتىننىڭ سىڭلىسى جىندىز بىلەن ناھايىتى يېقىن ئۆتەتتى، لېكىن ساقچىلارنىڭ قورقۇتۇشى بىلەن ئۇمۇ جىندىزدىن يىراقلاپ كەتتى.

ۋىنىنى پىتىپىر دىۋال بىلەنمۇ دوست بولۇپ قالدى. دىۋال بۇلاندفورتنىكى بىردىنبىر ئادۋوكات بولۇپ، مىللەتچى پارلامېنت ئەزاسى كوتزېنىڭ قەدىناس دوستى ئىدى. بىر قېتىم ۋىنىنى ۋاكالىتچى ئادۋوكاتقا موھتاج بولۇپ قالدى، دىۋال دەسلەپتە ۋىنىنىڭ دېلوسىنى قوبۇل قىلىشقا ئۈنمىدى. لېكىن، ۋىنىنىڭ يۇھاننىسبۇرگتىكى ئادۋوكاتى ئىسمائىل ئايۇپ دىۋالنى ئاگاھلاندۇرۇپ، ۋىنىنىڭ ھازىر بۇلاندفورتنى ئايرىلالمايدىغانلىقىنى، ئەخلاق ۋە ھەققانىيەت نۇقتىسىدىن ئېيتقاندىمۇ ۋىنىنى ئۈچۈن ئادۋوكات بولۇش مەجبۇرىيىتى بارلىقىنى ئېيتتى. دىۋال بۇ گەپنى ئاڭلاپ بەكلا ئوڭايىزلاندى. ئۇ كوتزې ۋە ئەدلىيە مىنىستىرى كىم كرۇڭقا ئۆزىنى تەڭقىسلىقتا قويماسلىقىنى ئېيتتى ۋە ۋىنىنىڭ باشقا يەردىن ئادۋوكات تېپىشىنى ئۆتۈندى. كېيىن دىۋالنىڭ پوزىتسىيەسى بارغانسېرى ئۆزگىرىشكە باشلىدى. دىۋال ۋە ئۇنىڭ ئاق تەنلىك ئايالى ئادلىپەر تەدرىجىي ھالدا ۋىنىنى بىلەن دوست بولۇپ قالدى. ئۇلار بۇ قىزغىن، چېچەن ئايالغا قايىل بولغانىدى، ئۇلار ئاخىر

ۋىنىنىغا ياردەم قىلىپ ساقچىلارغا قارشى تۇرۇش قارارىغا كەلدى. 1980 - يىلى كويى كوتزې ئەدلىيە مىنىستىرلىقىنىڭ مىنىستىرلىقىغا تەيىنلەندى. دىۋال بۇنى ۋىنىنى ئۈچۈن بىر ياخشى پۇرسەت، دەپ قارىدى. ئۇ دەسلەپتە كوتزېغا بېسىم ئىشلىتىپ، ۋىنىنىغا بولغان چەكلەش بۇيرۇقىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشنى ھەمدە ماندىلاننىڭ جازا مۇددىتىنى قايتىدىن ئويلىشىپ بېقىشنى ئۈمىد قىلدى. دىۋالنىڭ تەسىرىدە كوتزې ماندىلاغا بولغان پوزىتسىيەسى ھەققىدە قايتىدىن ئويلىنىشقا باشلىدى. ئۇ كېيىن بۇ ھەقتە: «بارلىق ئۆزگىرىش ئەنە شۇنىڭدىن باشلاندى» دېگەندى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ساقچىلار ۋىنىنىغا زىيانكەشلىك قىلىشنى تېخىچە توختاتمىغانىدى. بۇ ئىش ماندىلانى قاتتىق ئازابلىماقتا ئىدى.

ۋىنىنىڭ يېنىدا بولالماسلىق روبېن ئارىلىدا تۇرۇۋاتقان ماندىلانى ئوڭايسىز ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويغانىدى. ماندىلا خەتەرگە تەۋەككۈل قىلىپ ۋىنىنى بۇلاندۇرتقا يوقلاپ بارغان فاتىمە مىل، ئامىنە كاچارىيا قاتارلىق دوستلىرىدىن تولىمۇ مىننەتدار بولدى. 1976 - يىلىدىن باشلاپ ماندىلا دائىم ۋىنىنى چۈشەيدىغان بولۇپ قالدى. بۇ ھال توپتوغرا ئىككى يىل داۋاملاشتى. ماندىلا ھەمىشە مۇنداق بىر چۈش كۆرەتتى: چۈشەدە ئۇ يوهاننىسبۇرگتىن يۇرتىغا قايتماقچى بولاتتى - يۇ، يۇرتىغا بارىدىغان ماشىنا تاپالمايتتى. ئامالسىزلىقتىن سوۋىتوغا پىيادە باراتتى. مىڭبىر مۇشەققەتتە يۇرتىغا يېتىپ بارغاندا، ئۆيىنىڭ دەرۋازىسى ھاڭغىرقاي ئوچۇق تۇراتتى، ئۆيدە ھېچكىم يوق ئىدى. ئۇ چۈشەدە قاتتىق جىددىيلەشەتتى، ۋىنىنى بىلەن بالىلىرىم بەختسىزلىككە يولۇققانمىدۇ، دەپ قاتتىق ئەنسىرەيتتى. 1979 - يىلى 6 - ئايدا ئىككىيلەننىڭ توي قىلغانلىقىنى تەبرىكلەش ھارپىسىدا ماندىلا ۋىنىنىغا: «ھاياتىڭىزدىكى گۈلدەك 21 يىلىڭىز شىددەتلىك قاينام ئىچىگە غەرق بولۇپ كەتتى» دېگەندى. بىر قېتىم ۋىنىنى يوقلاپ

كەتكەندىن كېيىن مەندىلا خېتىدە: «سىزنىڭ رەھىمسىز تەقدىرى تەرىپىدىن قىيىنلىقلىرىڭىزنى ھەر قېتىم كۆرگىنىمىدە، قەلبىمنى ئېيتقۇسىز خىجالەت ۋە قىياماسلىق تۇيغۇسى چۇلغۇۋالدى» دەپ يازغانىدى. يەنە بىر جەھەتتىن، ۋىنى مەندىلەرنىڭ كۆزىتىش ئىقتىدارى ۋە ئۆزىگە قاتتىق تەلەپ قويۇش روھىغا قايىل بولماي تۇرالمىتى. ئۇ بۇ ھەقتە: «ئۇ ئەسلى تارىختىكى ئەڭ ئۇلۇغ پىسخولوگ بولۇشقا مۇناسىپ ئىدى. ئۇ يەنە ئىسمى - جىسىمغا لايىق بىر ئادۋوكات ئىدى. ھەر قانداق ئىشتا مۇكەممەللىك قوغلىشاتتى، مەسىلىلەرنى پەلسەپىۋى نۇقتىدىن تەپەككۈر قىلاتتى، مانا بۇ ئۇنىڭ ئەڭ قالتىس خاراكتېرى ئىدى» دەپ يازغانىدى.

مەندىلا ئۆز يېشىغا ناھايىتى سەزگۈر ئىدى. ئۇ 1976 - يىلى 12 - ئايدا ۋىنىغا يازغان خېتىدە: «تېنىمنىڭ ئاجىزلىشىشقا، قەدەمنىڭ پۈكۈلۈشكە باشلىغانلىقىنى كۆرۈپ كۆڭلۈم بەكلا يېرىم بولدى» دەپ يازغانىدى. ھالا بۈگۈن ۋىنى ئۆزىنىڭ مەندىلا بىلەن بولغان ياش پەرقىنى چوڭقۇر ھېس قىلىشقا باشلىغانىدى. 1982 - يىلى ۋىنىنى ئارىست سىپاركىس ئىسىملىك بىر مۇخبىرغا: «نېلسون 63 ياشقا كىردى. لېكىن، قەلبىم ئائىلە تۇرمۇشىغا نىسبەتەن خۇددى كىچىك قىزلارغا ئوخشاش ئارزۇ ۋە ئۈمىد بىلەن تولغانىدى» دېگەنىدى.

قارىماققا مەندىلا تۈرمىدە ناھايىتى مۇستەقىللىك كۆرۈنەتتى. ئەمەلىيەتتە ئۇ ۋىنىنىڭ قوللىشىغا بەكلا موھتاج ئىدى. نەچچە ئاينىڭ ئالدىدا مەندىلا ۋىنىغا يازغان خېتىدە: «ئەگەر سىز مېنى ئۆزۈڭلۈرمەي يوقلاپ تۇرمىغان، پات - پات خەت يېزىپ ماڭا ئۆز مۇھەببىتىڭىزنى بىلدۈرۈپ تۇرمىغان بولسىڭىز، مەن خېلى بۇرۇنلا بەرداشلىق بېرەلمىگەن بولاتتىم» دېگەنىدى. ئىككى ئايدىن كېيىن، مەندىلا يەنە مۇنداق دەپ خەت يازغانىدى: «ماڭا بولغان مۇھەببىتىڭىز ۋە ماڭا ئاتا قىلغانلىرىڭىزنى مەڭگۈ قايتۇرۇپ بولالمايمەن.» مەندىلا ئۆزىنى باشقا مەھبۇسلارغا

قارىغاندا خېلىلا بەختلىك سېزەتتى. ئۇ 1980 - يىلى 2 - ئايدا يازغان خېتىدە: «ھېچكىممۇ ماڭا ئوخشاش بەختلىك ئەمەس. سىزگە دېمەكچى بولغىنىم، سىز مېنى ئەركىلىتىپ يامان ئۆگىتىپ قويۇپسىز. ئەركە ئۆگىنىپ قالغان بالىلارنىڭ ئۆزىنى كونترول قىلىشى ئەسكە چۈشىدىكەن» دېگەندى. 1980 - يىلى 6 - ئايدا ماندىپلا ۋىنىنىغا يازغان خېتىدە مۇنداق دەيدى: «سىز بىلەن 20 يىل ئايرىلىپ تۇرۇش جەريانىدا تاش يۈرەكلىشىپ كېتەرمەنمۇ دەپ ئويلىغانىدىم. ئەمەلىيەتتە مەندە ئۇنداق رەھىمسىزلىك، شەپقەتسىزلىك ئالامەتلىرى كۆرۈلمىدى. ئەكسىچە سىزگە ۋە بالىلىرىمغا بولغان سېغىنىشىم، ئەندىشىلىرىم كۈندىن - كۈنگە كۈچىيىپ كېتىۋاتىدۇ.»

قارىماققا ۋىنىنىمۇ ماندىپلاغا ئوخشاش ئۆز - ئۆزىنى كونترول قىلىشقا ماھىردەك كۆرۈنەتتى. ئۇ بۇلاندفورتنى دۇنيا بىلەن ئايرىلىپ تۇرۇشقا، ئاددىي - ساددا، جاپا - مۇشەققەتلىك تۇرمۇشقا كۆنۈپ قالغاندەك كۆرۈنەتتى. 1979 - يىلى 5 - ئايدا ۋىنىنى لوندوندىكى يېقىن دوستى مارى بېنسونغا ئۆزىنىڭ «كىچىك سىبىرىيەدىكى كۈنلىرى» نى ناھايىتى جانلىق تەسۋىرلەپ مۇنداق دەپ يازغانىدى: «مەنسىز، زېرىكىشلىك كۈنلەرنىڭ ھېچ ئايىغى چىقىدىغاندەك قىلمايتتى. دۇنيا بىلەن ئايرىۋېتىلگەن تۇرمۇش ماڭا گۇرستاندەك جىمجىتلىقنى ئەسلىتەتتى. كىشىلەر سەرەڭگە قېپىنى ئەسلىتىدىغان چۆلدەرەپ قالغان كىچىك كەپەمنىڭ دېرىزىسى ئالدىدىن ئۆتكەندە، قەلبىمنى گويا ئەزەلدىن كۆرۈلۈپ باقمىغان مەغلۇبىيەت تۇيغۇسى چۇلغۇالغاندەك ھېس قىلاتتىم. قاۋاقخاننىڭ ئىشىكى ئېچىلغاندىن تارتىپ تاكى كەچ سائەت سەككىزدە تاقالغانغا قەدەر ئىچى مەستلەر بىلەن تولۇپ كېتەتتى... لېكىن، ياقا يۇرتلارغا سۈرگۈن قىلىنىشنىڭ قەلبىنى پاكلاش رولى بار ئىدى. ھەر بىرىمىزنىڭ كۆرسەتكەن تۆھپىسى بەلكىم ھېچنېمىگە ئەرزىمەيدىغاندۇ. لېكىن، ئۆزىنى بۇنداق ئۇلۇغ ئىشقا بېغىشلاشتىنىمۇ قالىتىس ئىش يوق.»

ۋىنىنى ئۆزىنىڭ ئىجتىمائىي خىزمەتچىلىكتىن ئىبارەت سالاھىيىتىدىن پايدىلىنىپ كۈندىلىك يەسلى، تىككۈچىلىك كۇرسى، شىپاخانىغا ئوخشاش نۇرغۇن ئاممىۋى تەشكىلات ۋە ئاپپاراتلارنى قۇردى. زىيارەت قىلغىلى كەلگەن مۇخبىر ۋە دىپلوماتىيە ئەمەلدارلىرىنىڭ كۆپىيىشىگە ئەگىشىپ، تۈرلۈك ئىئانلەرمۇ ئايغى ئۈزۈلمەي كېلىشكە باشلىدى. بۇنىڭ بىلەن بۇ ئورگانلارنىڭ كۈندىلىك چىقىملىرى قامدالدى. ئۇ ئىجتىمائىي خىزمەت پۈتتىشى بويىچە سىرتتىن ئوقۇشقا باشلىدى، لېكىن نۇرغۇن توسقۇنلۇقلارغا ئۇچرىدى. ماندىلا ئۇنىڭغا يازغان خېتىدە: «بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ مەن تولىمۇ ئۈمىدسىزلەندىم. چۈنكى، ئىجتىمائىي خىزمەتنىڭ سىزنىڭ خاراكتېرىڭىزگە ماس كەلمەيدىغانلىقىنى بىلەتتىم. 22 يىلدىن بېرى، سىز نۇرغۇن ئادالەتسىزلىكلەرگە يولۇقتىڭىز، تۇرمۇشنىڭ جاپا - مۇشەققەتلىرىنى يەتكۈچە تارتتىڭىز. ئىشتىن سىرت ئوقۇش سىز ئۇچرىغان ئاشۇ كۈلپەتنىڭ ئورنىنى تولدۇرۇشى مۇمكىن» دېگەندى.

زىيارەتچىلەرنىڭ نەزىرىدە ۋىنىنى ھەرگىزمۇ بەل قوبۇۋېتىدىغانلاردىن ئەمەس ئىدى. 1982 - يىلى كۆپ يىل كۆرۈشمىگەن قەدىناس دوستى ئەيلون كۇزۇبايو مۇنداق دېگەندى: «ئۇنىڭ مېجەزىنىڭ بۇرۇنقىدەكلا چىقىشقاق، تەمكىن تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ تولىمۇ ھەيران قالدىم. ئۇنىڭ جازىبىدارلىقى، يېقىملىك كۈلكىسى قىلچە يوقالمىغانىدى. نازاكتى، سۈلكەت - سالاپىتى 50 - يىللارنىڭ بېشىدا ئۇنىڭ بىلەن تۇنجى كۆرۈشكەن چېغىمىدىكىدەك تۇرغانىدى. ئۇ يەنە شۇ بۇرۇنقى ۋىنىنى نومزامىن ئىدى، ئۇنىڭ ھېچنېمىسى ئۆزگەرمىگەندى.»

ئەمما، جامائەت ئوبرازى كىشىنى ھەمىشە ئالداپ قويىتى: ھەقىقىي ۋىنىنى كىشىلەرنىڭ نەزىرىدىكىدەك ئۇنداق تۈز، ئۆزىنى تۇتۇۋالغان ئايال قەھرىمان ئەمەس ئىدى. بەزى دوستلىرىنىڭ

قارشىچە، بۇلاندفورىغا سۈرگۈن قىلىنىش ۋە تۈرمىدىكى ئازابلىق كەچۈرمىش ئۇنى ئۈزۈل - كېسىل ئۆزگەرتىۋەتكەنىدى. مۇخبىرلار ۋىنىنىنىڭ يۈرۈش - تۇرۇشتا شۇ قەدەر قارام، چېچىلاڭغۇ ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ يېتەلمىگەنىدى: ئۇ نام - ئابروپىنى پەش قىلىپ ئاق تەنلىكلەر ئاچقان ماگىزىنلاردا ئۆكتەملىك قىلاتتى، ئىككى گەپنىڭ بىرى بولسىلا كىشىلەر بىلەن توقۇنۇشۇپ قالاتتى. ھاراقنىمۇ ئۆزىنى تۇتالماي بەكلا كۆپ ئىچىدىغان بولۇۋالغانىدى. بۇلاردىن مەندىلا قىلچە خەۋەرسىز ئىدى. بۇلاندفورى شەھىرىنىڭ باشلىقى بىر ھاراق - شاراب دۈكىنى ئاچقاندى. ئۇنىڭ دېيىشىچە، ۋىنىنى بۇ يەرگە دائىم ھاراق سېتىۋالغىلى كېلەتتى، ھاراققا ھەر ئايدا خەجلىيدىغان پۇلى 3000 راند ئىدى. ۋىنىنى ساقچىلارنى ئوچۇق - ئاشكارا مەنسىتمىگەنلىكى، ئۇنىڭ ئۈستىگە خەلقئارا جەمئىيەتتە يۈكسەك دەرىجىدە قوللاشقا ئېرىشكەنلىكى ئۈچۈن ئۆزىنى بارغانسېرى قانۇننىڭ ئۈستىگە قويۇۋالدىغان بولۇپ قالغانىدى. ئۇ ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىدىكى ئەڭ خەتەرلىك شەخسكە ئايلنىپ قالغانىدى، ئۇنىڭ قاچان بۇزغۇنچىلىق ھەرىكەتلىرىنى سادىر قىلىپ قويۇشنى ھېچكىم بىلمەيتتى.

بالمىلارنىڭ ئۇچرىغان تەسىرى ئانچە كۆرۈنەرلىك ئەمەس ئىدى، لېكىن كىشىنى يەنىلا ناھايىتى ئەندىشىگە سالاتتى. 1979 - يىلى مەندىلا ۋىنىنىغا: «مەن يېنىڭلاردا يوق، سىلەرگە ياردەم قىلالمايمەن. بالىلىرىمىز ئارزۇ - ئارمانلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا ئامالسىز قېلىشى مۇمكىن. ھەر قېتىم مۇشۇلارنى ئويلىغىنىمدا نېمە قىلارمىنى بىلمەيمەن» دېگەنىدى. كاترادا مەندىلانىڭ پۈتۈن ئەس - يادىنىڭ بالىلىرىنى تەربىيەلەشتە ئىكەنلىكىنى بايقىغانىدى. ئۇ، بۇ ھەقتە مۇنداق دېگەنىدى: «ئۇ قايسى بالىسىنىڭ ئۆگىنىشتە سۇسلىق قىلغىنىنى ياكى ئۆزىنىڭ نەسەپتىنى قولىقىدا تۇتمىغىنىنى بايقاپ قالسا، بالىلىرى تاكى تىرىشىپ ئۆگىنىپ، ئۆزى دېگەن تەلەپكە يەتمىگۈچە ئۆزىنى يوقلاپ كېلىشىنى چەكلەيتتى.»

ماندېلا چوڭ قىزى بىلەن سىۋازى پادىشاھلىقىنىڭ شاھزادىسى سابۇمىزغا چاي ئىچۈرۈلگەندىن كېيىنلا ئاندىن خاتىرجەم بولدى. زىنى شاھزادە سابۇمىزى بىلەن ۋورتفۇد مەكتىپىدە ئوقۇۋاتقان چېغىدا تونۇشقاندى. شۇ چاغدا زىنى ئاران 18 ياشتا ئىدى. ماندېلا قىزىنىڭ بۇنچە بالدۇر توي قىلىشىدىن ئەنسىرىگەندى، قىزى ئۇ چاغدا تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپنىمۇ پۈتكۈزمىگەندى. ئۇ قىزى زىنىغا: «سېنىڭ بىرىنچى ۋەزىپەڭ يەنىلا ياخشى ئوقۇش» دېگەندى. ئۇ يەنە ۋىنىنىغا جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئەڭ ئابروۋىلۇق جەمەتنىڭ بىرى بىلەن قۇدىلىشىدىغانلىقىدىن قالتىس پەخىرلىنىدىغانلىقىنى، سىۋازىنىڭ يەنە ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ ھىمايىچىسى ئىكەنلىكىنى ئېيتقاندى. مۇشۇ سەۋەبلىك ماندېلا ئۆزىنىڭ مەخسۇس ئادۋوكاتى جورجى بىزۇسقا شاھزادىنىڭ قىزى زىنىغا قانچىلىك كۆڭلى بارلىقىنى ئوقۇپ بېقىشنى ھاۋالە قىلدى. بىزۇس ماندېلاغا سابۇمىزنىڭ ئىستىقبالىنىڭ ناھايىتى پارلاق ئىكەنلىكىنى، زىنىنى چىن كۆڭلىدىن ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى دوكلات قىلدى.

ماندېلا بۇ تويىنى سىۋازى پادىشاھلىقىنىڭ شاھزادىسى بىلەن تېمبۇلارنىڭ مەلىكىسىنىڭ تويى قاتارىدا كۆرەتتى. ئۇ قىزىنىڭ تويىغا قاتنىشالمىغانلىقى ۋە تويىنى ئەنئەنىۋى يوسۇندا ئۆتكۈزەلمىگەنلىكىدىن ئىنتايىن ئەپسۇسلاندى. كېيىن زىنىنىڭ قىزى تۇغۇلدى، ماندېلا بۇنىڭدىن ئالەمچە خۇشال بولدى ۋە بۇ بالىغا زازۇپىي (ئۈمىد دېگەن مەنىدە) دېگەن ئىسىمنى قويۇشتا چىڭ تۇرۇپ مۇنداق دېدى: «بالىغا زازۇپىي دېگەن ئىسىمنى قويۇشۇمغا قوشۇلمىساڭلار بولمايدۇ، ئاشۇ ئىسىمنى قويىمىغۇچە كۆڭلۈم ئارام تاپمايدۇ.» ئۇ 73 ياشقا كىرگەن قەدىناس دوستى ھەيلۇن يوسېفىنى نەۋرىسىگە چوقۇندۇرغۇچى ئانا بولۇپ بېرىشكە، 91 ياشلىق جامۇس موروكانى چوقۇندۇرغۇچى ئاتا بولۇپ بېرىشكە تەكلىپ قىلدى. جامۇس موروكا ئىلگىرى ئافرىقىلىقلار مىللىي مەجلىسىنىڭ رەئىسى بولغاندى، ئۇ

1952 - يىلىدىكى ھەرىكەتتە مەندىلا ۋە ھەرىكەت رەھبەرلىرىگە ئاسىيلىق قىلىپ، ئۇلارنى كوممۇنىست، دەپ ئەيىبلەنگەندى.

خانلىق ئورنىغا چىقىپ دىپلوماتىيە ئىمتىيازغا ئېرىشكەن زىنىغا دادىسىنى ئەينەكنىڭ تېشىدا تۇرۇپ يوقلىشىنىڭ ھاجىتى قالمىدى، دادىسى بىلەن بىر ئۆيدە دەرقەمتتە تۇرۇپ كۆرۈشەلەيدىغان بولدى. زىنى يولدىشى ۋە قىزى بىلەن بىللە روبېن ئارىلىغا مەندىلانى يوقلاپ باردى. مەندىلا تۈرمىگە كىرگەندىن بۇيان قىزى بىلەن تۇنجى قېتىم قۇچاقلىشىپ كۆرۈشتى. كۆرۈشۈش جەريانىدا مەندىلا نەۋرىسىنى قۇچىقىدىن چۈشۈرمىدى. لېكىن، ئۇ ئەسلىمىسىدە يازغىنىدەك، قىزى زىنىنىڭ ئىستراتېگىيە ئېغىنىنىڭ كەمچىل ئىكەنلىكىدىن قاتتىق ئەنسىرەيتتى. كېيىن ئۇ قىزىنىڭ ئائىلىسى بىلەن بىللە ئامېرىكىغا كەتكەنلىكىنى ئۇققاندىن كېيىن خېلى خاتىرجەم بولۇپ قالدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇنىڭ نەۋرىلىرى كەينى - كەينىدىن تۇغۇلدى، ئۇ بۇنىڭدىن بەكلا خۇشال بولدى.

كىشىنى ئەڭ ئەنسىرىتىدىغىنى جىندىز ئىدى: ئۇ تولىمۇ جاسارەتلىك، نازاكەتلىك، ھاياتى كۈچى ئۇرغۇپ تۇرىدىغان قىز ئىدى، خۇي - پەيلى بەئەينى ئانىسى ۋىنىنى تارتقاندى. شۇ چاغدا ئاران 16 ياشقا كىرگەن جىندىز تۇنجى قېتىم تۈرمىگە دادىسىنى يوقلاپ باردى ۋە دادىسىنىڭ ھالىنى كۆرۈپ قاتتىق ئەندىشەگە چۈشتى. لېكىن، دادىسىنىڭ ئىللىق مېھرى ئۇنىڭغا ئوبدانلا تەسەللى بولدى. دادىسى قىزىغا مۇنداق دېگەندى:

«جېنىم قىزىم، كىچىك ۋاقىتتا قۇچىقىمدا ياتقان ھالىتىڭ ھېلىھەم كۆز ئالدىمىدىن كەتمەيدۇ. ئۇ چاغدا سەن تېخى كىچىك ئىدىڭ...» مەندىلا كېيىن بىر دوستىغا مۇنداق دەيدۇ:

«جىندىزنىڭ قەلبىدە يالقۇنجاۋاتقان بىر ئوت بار، مەن ئۇ ئوتنىڭ تولۇق پەسىيىشىنى تولىمۇ ئۈمىد قىلىمەن.» جىندىز بۇلاندفورتنى ئۆزى يالغۇز تۇراتتى، يېنىدا بىرەر مۇ دوستى يوق ئىدى. ئۇنىڭ يېنىدا پەقەت تولا قىيىنلىق ھالىدىن كەتكەن بىچارە ئانىسى ۋىنىلا بار ئىدى، مەندىلا بۇنىڭدىن تولىمۇ

ئەندىشە قىلاتتى. 1977 - يىلى جىندىز 17 ياشقا كىرگەن كۈنى مەندىلا قىزىغا يازغان خېتىدە مۇنداق دېدى: «بىچارە ئانىڭىز ھېچكىمنى تونۇمايدىغان ئاشۇ ياقا يۇرتتا تىكەندەك يالغۇز قالدى. ئۇنىڭ ھېچقانداق كىرىمى يوق، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەر كۈنى دېگۈدەك بىرمۇنچە مەسىلىلەرگە دۇچ كېلىدۇ. مۇشۇنداق ئەھۋالدا سىزگە قانداقمۇ مېھرىنى يەتكۈزەلسۇن؟ مۇشۇ ھالدا تۇرۇپ تۇغۇلغان كۈنىڭىزگە گېپىنى قىلغاننىڭ ھېچقانداق ئەھمىيىتى يوق.» مەندىلا جىندىزغا بەكلا كۆڭۈل بۆلەتتى. سىۋازى خان ئوردىسىنىڭ ئەنئەنىسىگە ئاساسەن، جىندىز زىنىنىڭ توپىغا ئىچ كىيىم كىيمەي قاتنىشىشى كېرەك ئىدى، جىندىز بۇنىڭدىن بەكلا گاڭگىراپ قالدى. مەندىلا بۇ ئىشنى ئۇققاندىن كېيىن ئۇنىڭغا تەسەللى بەردى. جىندىز مەندىلاغا ئۆزىنىڭ يازغۇچى بولۇش ئارزۇسىنى ئېيتتى، ئۇنىڭ نەزىرىدە يازغۇچىلىق ناھايىتى ئابرويلىق كەسىپ ئىدى. مەندىلا بۇنى ئاڭلاپ بەكلا خۇشال بولدى. «ناغرا» ژۇرنىلىنىڭ غوجايىنى كىم جېنىرى جىندىزنى ئۆزى تەسىس قىلغان «چىن سۆيگۈ» ناملىق ئاياللار ژۇرنىلىنىڭ مەخسۇس ئىستون يازغۇچىلىقىغا تەكلىپ قىلدى. جىندىز يەنە شېئىر ئىجادىيىتى بىلەنمۇ شۇغۇللاندى.

1978 - يىلى جىندىزنىڭ «مەن كەبى قارا» ناملىق شېئىرلار توپلىمى نەشر قىلىندى. كىتابتىكى بىرىنچى شېئىردا ئۇ دادىسىنى تەسۋىرلىگەنىدى:

كېسىلدى بىر تۈپ دەرەخ تۈۋىدىن
تۆكۈلدى مېۋىلىرى تورۇكلاپ
يىغا تۇتتى مېنى شۇ ھامان...

بۇ كىتاب ئامېرىكىدا 1000 دوللار بىلەن مۇكاپاتلاندى ھەمدە ئەيلۈن پىتوننىڭ ياخشى باھاسىغا ئېرىشتى. مەندىلا جىندىزغا: «شېئىرلىرىڭىزنىڭ تىلى ئاددىي ۋە جانلىق ئىكەن، لېكىن شېئىرلىرىڭىزغا يەنە ئىشلىسىڭىز بولغۇدەك» دەپ تەكلىپ

بەردى. «جىندىز ماندىلا جەمەتنىڭ تەرجىمىھالىنى كىتاب قىلىپ يېزىپ چىقماقچى بوپتۇ» دېگەن خەۋەر تارقالدى. لېكىن، ماندىلا بۇنى تازا مۇۋاپىق كۆرمىدى. چۈنكى، ئىلگىرىمۇ نۇرغۇن مەشھۇر شەخسلەر بەس - بەستە ئۆز تەرجىمىھالىلىرىنى نەشردىن چىقىرىپ، ئامما ئارىسىدا تالاش - تارتىش قوزغىغانىدى. ماندىلا بۇنىڭغا تازا قوشۇلۇپ كەتمەيتتى، گەپدانلىق قىلىپ كىشىلەرنى ئاغزىغا قارىتىش بىلەنمۇ تازا خۇشى يوق ئىدى. ئۇ: «بەختلىك ئائىلە ھەرقانداق شەخسنىڭ مۇستەھكەم قالىقىنى» دەپ قارايتتى. ماندىلا جىندىزنىڭ روبېين ئارىلىغا ئۆزىنى يوقلاپ كېلىشىنى بەكلا خالايتتى. 1979 - يىلى 3 - ئايدا ئۇ جىندىزغا: «ھەر قېتىم يوقلاپ كەلسىڭىز مەن بەك تەسرلىنىمەن» دېگەنىدى. ئالتە ئايدىن كېيىن ئۇ يەنە: «گەرەنچە گەلەپى ئىشتان كىيىۋالغىنىڭىزنى كۆرۈپ، كۆز ئالدىم دەماللىققا پاللىدە يورۇپ كەتتى» دەپ يازغانىدى. جىندىز قارىماققا ناھايىتى شوخ، تېتىك كۆرۈنگىنى بىلەن، ئەھۋالى تازا ياخشى ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ غەمكىنلىك كېسىلى ئېغىرلىشىپ، روھىي كېسەللەر دوختۇرغا كۆرۈنگۈدەك ھالغا بېرىپ قالغانىدى، ئوقۇشىمۇ شۇ سەۋەبلىك چېكىنىپ كەتتى. ماندىلا قىزىغا تەسەللى بېرىپ، كەيپىيات جەھەتتىكى بۇ داۋالغۇشنىڭ نورمال ئىش ئىكەنلىكى، ئۇنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىدىن بۇنى چۈشىنىشكە بولىدىغانلىقىنى ئېيتتى. قىزىنىڭ ئۆگىنىشتىكى تىرىشچانلىقىنى، يۇمۇرىستىك تۇيغۇسىنىڭ كۈچلۈك ئىكەنلىكىنى ماختىدى. ئۇ يەنە جىندىزنى: «پولاتتەك ئىرادىڭىز بولسىلا ھەرقانداق قىيىنچىلىقنى يېڭەلەيسىز» دەپ ئىلھام بەردى. لېكىن، جىندىز دادىسىدەك قەيسەر ئەمەس ئىدى. ئۇ يېزىقچىلىقنى تاشلىدى، ئوقۇشتىنمۇ چېكىندى. ئۇ ئوبا سىكامارا ئىسىملىك بىر ئىشلەمچىنى ياخشى كۆرۈپ قالدى ۋە ئۇنىڭدىن بىر قىز تۇغدى، قىزىغا جوراكا دەپ ئىسىم قويدى. كېيىن، مۇباسېرو ئىسىملىك يەنە بىر ئەردىنمۇ بىر ئوغۇل تۇغدى، بۇ بالغا گادافى دەپ ئىسىم قويدى. مۇباسېرو جىندىزنى

ھە دەپسلا ئۇراتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن، جىندىز ئانىسى ۋىنىنى تاشلاپ بۇلاندوروتتىن كېتىپ قالدى ۋە ئۆزى يالغۇز ئورلاندودىكى كونا ئۆيىگە يېنىپ كەلدى. ماندىلا ھەرقانداق بەدەل تۆلەشتىنمۇ ئايانماي قىزىنى قوغداشنى ئۈمىد قىلاتتى. ئۇ قىزى جىندىزنىڭ بالىلىق دەۋرىدىكى ئۆيىگە قايتىپ بېرىش ئارزۇسىنىڭ بارلىقىنى بىلىشىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئۇ ئۆيدە ئۆزى يالغۇز تۇرۇشىنى خالىمايتتى. ھاممىسى ياكى ياخشى نىيەتلىك بىرەر كىشى بىلەن بىللە تۇرسىمۇ خاتىرجەم بولاتتى. لېكىن، ئۇ ئۆزى بىلەن مۇناسىۋىتى بارلىكى ھەرقانداق كىشىنىڭ ساقچىلارنىڭ دىققىتىگە ئېلىنىپ قالدىغانلىقىنىمۇ ئوبدان بىلەتتى.

ئىجتىمائىي ئالاقە جەھەتتە ماندىلانىڭ يەنە بىر قىزى مىكى ماكجاتوغا قارىغاندا ئانچە كۈچلۈكمۇ ئەمەس ئىدى. 1978 - يىلى 60 ياشقا توشقان تۇغۇلغان كۈنىدىن كېيىن، ماندىلا مىكىغا يازغان خېتىدە قىزىنىڭ تۇغۇلغان كۈن، بايراملىق تەبرىك كارتىسىغا ئوخشاش شۇنچە مۇھىم نەرسىلەرگىمۇ قىزىقماس بولۇپ قالغانلىقىدىن قاتتىق ھەيران قالغانلىقىنى ئېيتقانىدى. 1978 - يىلى مىكىنىڭ نىكاھىنىڭ بۇزۇلغانلىقىنى ئۇققان ماندىلا ئۇنى دەرھال ئاجرىشىپ كېتىشكە ئۈندەپ مۇنداق دېدى: «سەن تېخى ياش، ھازىردىن باشلاپ ياخشى پىلان تۈزسەڭ، بېلىڭنى چىڭ باغلاپ ئالدىڭغا قاراپ ماڭساڭ ئىستىقبالىڭ چوقۇم پارلاق بولىدۇ.» بۇ چاغدا مىكى بىرەر ئىش بىلەن شۇغۇللانمىغان ھاياتىنىڭ ھېچقانداق ئېتىبارى بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ يەتكەندى ۋە 1978 - يىلى ئانىسى ۋىنىنىڭ كۈچىشى بىلەن فورتخاير ئۈنۈپرسىتېتىغا ئوقۇشقا كىردى. ئۇ دادىسىغا ئۈنۈپرسىتېت تۇرمۇشىنىڭ ئۇنى دۇنيادىكى ئەڭ خۇشال قىزغا ئايلاندۇرۇپ قويغانلىقىنى ئېيتتى. ماندىلا قىزىنىڭ بۇ گېپىنى ئاڭلاپ گويا ئېغىر بىر يۈك يەلكىسىدىن ئېلىپ تاشلانغاندەك تۇيغۇدا بولدى.

ماندىلا ئۆزى تىكەندەك يالغۇز ياتىدىغان كاتەكتەك كىچىك

كامېردا بۇرۇنقى ۋاقىتلىرىنى ئەسلىگىنىدە ئۆكۈنۈش ھېسسىياتى ۋۇجۇدىنى چىرمىۋالاتتى. بۇ ھەقتە ئۇ كېيىن مۇنداق دېگەندى: «قەلبىمدە بىر ئىش مېنى ھامان قىناپ ئارام بەرمەيتتى، يەنى ماڭا ياخشىلىق قىلغان، قىيىنچىلىققا يولۇققان ۋاقىتىدا پۈتۈن كۈچى بىلەن ياردەم قىلغان كىشىلەرگە جاۋاب قايتۇرۇپ بولالمىغانىدىم. ئۇلارنىڭ ماڭا ئۈنچىۋالا ياخشىلىق قىلىش مەجبۇرىيىتى يوق ئىدى. ئادۋوكات بولغاندىن كېيىن ئۇلارنى تاشلاپلىۋەتكەندىم.» ئۇنىڭ قەلبىدىكى ئۆكۈنۈش ۋە گۇناھ تۇيغۇسى ئۇنى ھەر قاچان ئارامدا قويمايتتى.

ماندېلا پەرزەنتلىرىنى، نەۋرىلىرىنى ئويلىسىلا ئۆزىنى يېڭى كۈچ - قۇدرەتكە تويۇنغاندەك ھېس قىلاتتى. تۈرمىداشلىرىغا دائىم پەرزەنتلىرى، نەۋرىلىرىنىڭ گېپىنى قىلىپ بېرەتتى. ئۇ ۋىنىمغا يازغان خېتىدە مۇنداق دېگەندى: «ھەر قېتىم كۈن ئولتۇرۇپ، تۈرمىنىڭ دەرۋازىسى جالاقىدە يېپىلغاندا قەلبىمنى بىر خىل رازىمەنلىك تۇيغۇسى چۇلغىۋالىدۇ. بۇ چاغدا پۈتۈن ۋۇجۇدۇم شۇ قەدەر يېنىكلەپ قالىدۇ، بىردەم بولسىمۇ ئۆزۈمدىكى كەمچىلىك تۇيغۇسىنى ئۇنتۇپ، ئىلكىمدىكى بايلىقلىرىمنى بىر - بىرلەپ سانايىمەن.» تۈرمە ھاياتى ئۇنىڭ ئىرادىسىنى پولاتتەك مەزمۇت قىلىپ تاولغان ۋە مۇناسىۋەتلىك كىشىلەرگە زور ئىلھام بولغانىدى. لېكىن، بىر دادا بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇنىڭ يەنە مۇلايىم بىر تەرىپىمۇ بار ئىدى. بىر ئۆيىنىڭ تۈۋرۈكى بولۇپ تۇرۇقلۇق سىياسىي سەۋەب تۈپەيلى ئائىلىسىدىكىلەرنى قۇربان قىلغانىدى. ئائىلىسىدىكىلەرنىڭ يېنىدا بولالمىغانلىقىدىن توختىماي ئۆزىنى ئەيىبلەيتتى. ئەمەلىيەتتە 1961 - يىلى يەر ئاستى پائالىيىتى بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقاندا ماندېلا ئۆزىنىڭ قانداق يولنى تاللىغانلىقىنى، ئائىلە تۇرمۇشىنىڭ ئەمدى مۇقىم بولمايدىغانلىقىنى بىلەتتى. لېكىن، ئۇ شۇ چاغدا تۈرمە ھاياتىنىڭ ئۆزى ۋە خوتۇن - بالىلىرىنىڭ ئارىسىنى بۇ قەدەر يىراقلاشتۇرۇۋېتىدىغانلىقىنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگەندى.

